

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

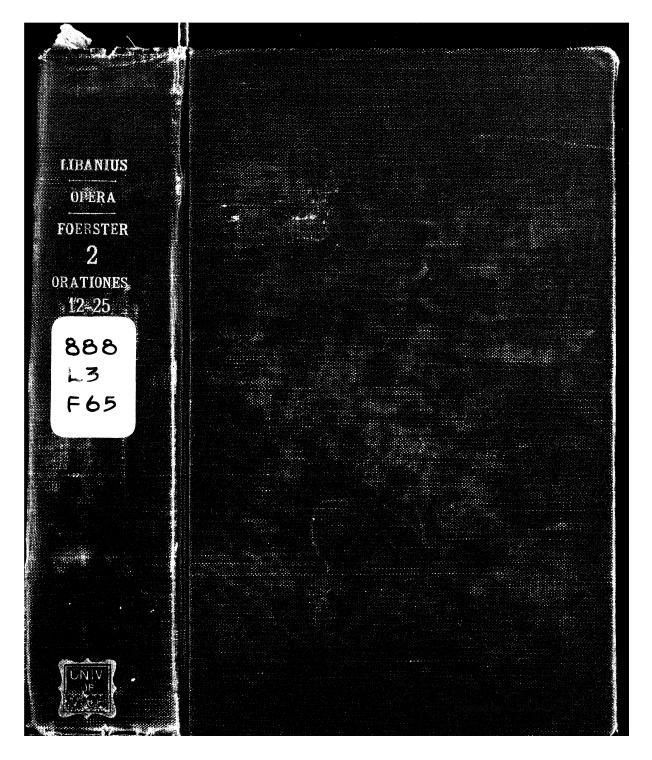
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Hosted by Google

٠,

•

.

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. II. ORATIONES XII—XXV.

Æ

5

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MCMIV.

Hosted by Google

LIPSIAR: TYPIS B. G. TRUBNERI.

Hosted by Google

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA

LIBANII OPERA

RECENSUIT

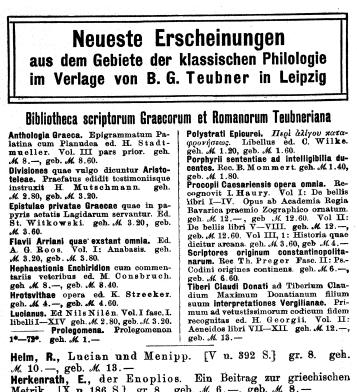
RICHARDUS FOERSTER

VOL. IV ORATIONES LI-LXIV

MCMVIII LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

Google

Metrik. [X n. 186 S.] gr. 8. geh. M. 6. —, geb. M. 8. — Mayser, E.. Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. [XIV n. 538 S.] gr. 8. geh M. 14. —, geb. M. 17. —

Nilsson, Martin P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. [VI u. 490 S.] gr. 8. geh. *M.* 12.—

Reitzenstein, R., hellenistische Wundererzählungen. [Vu. 172 S.] gr. 8. geh. M. 5.-

Geschichte der griechischen Etymologika. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie in Alexandria und Byzanz. Mit 2 Tafeln. [X u. 408 S.] gr. 8. geh. *M.* 18.--

Stemplinger, E., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaissance. Mit 9 Abbildungen im Text. [XIX u. 476 S.] gr. 8. geh. M. 8.-, geb. M. 9.-

gr. 8. geh. M. 8. —, geb. M. 9. — Wenger, L., Die Stellvertretung im Rechte der Papyri. Festschrift der k. k. Karl-Franzens-Universität in Graz aus Anlaß der Jahresfeier am 15. November. [VI u 278 S.] gr. 8. geh. M. 8. —

Hosted by GOOGLE

IOANNI VAHLEN

S.

354624

,

Hosted by Google

Hosted by Google

¢

PRAEFATIO.

Unius anni spatio intermisso tomum primum sequitur secundus quo orationes Libanii quibus cum Iuliano motuque Antiocheno res est continentur. Tertii prima folia prelis commissa sunt.

In primo tomo quae G. Schmid, G. Fritz, H. van Herwerden, R. Asmus iure iniuriaque aliter scribi instituive voluerunt, de iis disputandi alius erit locus. Unum vero iam nunc peto ut corrigatur peccatum quod, ut Ed. Schnepp cand. phil. Argentoratensis monuit, in apparatum criticum irrepsit. Pag. 154 lin. 3 scribendum erat: $\tilde{\epsilon}\tau\epsilon\rho_0 s ACP$ edd om B.

In hoc vero tomo quae vel addenda vel corrigenda mihi visa sunt sequenti paginae tradidi.

Dabam Vratislaviae idibus Iuliis anni MCMIV.

Richardus Foerster.

Hosted by Google

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 78, 2 ad scholion cf. scholion eiusdem codicis Vindobonensis ad or. XXVI πeds 'Indenov t. III 13, 11.

P. 111, 5 not. scribas: at cf. p. 261, 15 et Rhes. 664.

P. 169, 18. Fortasse praeferendum δραστόν, ut Libanius t. II 328, 11 τὰ τὸ δυνατὸν σὖκ ἔχοντα dixit.

P. 180, 9 schol. scribas: O.

P. 199 not. 1 scribas: Villoison.

P. 211 ad lin. 8 scribas: p. 985 B.

P. 225 not. 1 addas: G. Koch, Ann. philol. 147, 362 sq.

P. 228 not. 1 scribas: 4306.

P. 253 ad lin. 10 post p. 72, 19 addas: et or. XXII p. 489, 18.

ib. in adnot. crit. ad 1. 2 post 155 addas: cf. Act. Erud. 1721, 267.

P. 262 in adnot. crit. ad l. 18 post Fabr addas: cf. Act. Erud. 1721, 268.

P. 277 in adnot. crit. ad lin. 3 addas: εὐνάζεσθαι Io. Henr. Maius (Histoire critique de la République des Lettres t. XIII p. 271), cui oblocutus est Io. G. Steinheil per epistulam quae manuscripta servatur in codice bibliothecae universitatis Gissensis B. G. Ms. 58^a, de quorum sententiis a Waechtlero in *epistola de quibusdam locis Libanii* inserta Actis Eruditorum anni 1721 p. 266-270 relatum est.

P. 309 in adnot. crit. ad l. 16 addas: $\langle li\mu\tilde{\phi} \rangle$ $\tau \epsilon \tau \varrho v \chi \omega \mu \dot{\epsilon} v \sigma \iota s$ Steinheilius et ad l. 17 $\dot{\alpha}\pi\alpha\tau\tilde{\sigma}\sigma\iota$ Maius cf. Act. Erud. 1721, 269.

P. 323 ad l. 15 scribas: 425 sq.

P. 330 ad l. 3: Edessam. cf. Sozom. h. eccl. VI 1 p. 216 A qui etiam in sequentibus Libanii narrationem in suum usum convertit.

Hosted by Google

XII.

Oratio $\epsilon i \varsigma$ Iouliavov aŭrozoárooa $\forall \pi \alpha \tau \sigma v$ iussu, ut Libanius ipse vit. § 127 t. I p. 144, 7 sq. ait, imperatoris kalendis Ianuariis anni 363 habita ut huius, ita postquam in publicum prodiit¹), multorum plausum nacta, sed etiam postea studiose lectitata est. Numerus igitur librorum manuscriptorum hodie superstitum haud parvus est. Sunt enim 27 atque hi quidem:

1. Chisianus \hat{R} VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 138^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. XIII/XIV inde a fol. 60° et saec. X inde a fol. 66 (*maigòs* $\hbar\nu$ p. 32, 16). Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 43. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 e Palatino gr. 282 manu tertia correcto vel ex eodem fonte descriptus fol. 157^v. Vide t. I p. 415 sq. Contuli.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 89. Vide t. I p. 41 sq.

LIBANIUS ed. Foerster. II.

¹⁾ Cf. ep. 695 λόγος δὲ ὁ μὲν εἰς τὴν πανήγυοιν ἔτι μέλλει, κούπτεσθαι μὲν ἐθέλων, ἐλκόμενος δὲ εἰς μέσον παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἰσως φανεῖται. δεῖ γὰο ἐκεῖνον κρατεῖν κτλ. Orationem Libanius etiam in epitaphio Iuliani §4 t. I p. 523, 10 sq. R significare videtur. Iuliani cum ad alios tum ad senatum populumque Atheniensium epistulam (cf. § 64 p. 33, 3 sq.) suum in usum convertit, cuius qui huc faciunt locos in testimoniorum numero habui.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 300. Vide t. I p. 59 sq.

8. Wolfenbuttelanus gr. 511 saec. XV fol. 338, descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide t. I p. 64 sq.

9. Escurialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 158° . Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 277. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 28. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 17. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 74. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 52. Vide t. I p. 39 sq.

16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 308^v. Vide t. I p. 48 sq.

17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 72. Vide t. I p. 209 sq.

18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 35^v. Vide t. I p. 211 sq.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 67^v. Vide t. I p. 227 sq.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 112[•]. Vide t. I p. 228 sq.

21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 5. Vide t. I p. 229 sq.

22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 48. Vide t. I p. 323 sq. Initium (p. 9, 1-12, 10) mihi contulit Alexander Lauriotes.

23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 48[•]. Vide t. I p. 331 sq.

24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 80^v. Vide t. I p. 363 sq.

25. Marcianus gr. 422 chartaceus in folio minore 81 saeculo XV nitide scriptus, olim Bessarionis¹), continet post Dionis Chrysostomi, Gorgiae, Themistii, Lysiae, Synesii orationes inde a

fol. 165 λιβανίου ξήτορος πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης: μενέλαος

167° πρεσβευτικός πρός τούς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης όδυσσεύς

175 ἀριστείδου φήτορος πρεσβευτικός πρός τον ἀχιλλέα ὑπέρ τῶν ἑλλήνων

179 λιβανίου άντιροητικός πρός τόν όδυσσέα άχιλλεύς

188 Πόθεν τοῖς ἕλλησιν i. e. Πατρόκλου προς Άχιλλέα μελέτη

196 μετά την άλωσιν της τροίας i. e. Όρέστης

202 νῦν ποῶτον ὕπατον i. e. εἰς Ἰουλιανόν ὕπατον.

Desinit fol. 209^{*}. Sequentur ἀριστείδου ῥήτορος κατὰ τῶν έξορχουμένων aliaeque eius orationes. Contuli orationem Libanii anno 1869. Sed lectiones eius ab apparatu critico exulare iussi. Temerariam enim expertus est manum interpolatoris haud verecundantis scribere ἰατρός pro ναυπηγός p. 34, 8, τοὺς λόγους pro τὰ λόγια p. 31, 9, ἄγοντας pro πέμποντας p. 14, 22, παφέχοντες pro κομίζοντες p. 29,7 et inculcare δυνάμει inter λέγοντος et ἐφάμιλλος p. 10, 10, τὰ τέλη inter περὶ et τῆς Θφάμης p. 33, 7.

١

26. Vaticanus Palatinus gr. 350 chartaceus formae 82 octavae saeculi XVI continet foliis 27, ut iam Sylburgius in catalogo codicum graecorum Palatinorum²) e parte perspexit, relliquias auctoris nomine et initiis fere privas orationum et declamationum Libanii.

Hosted by Google

¹⁾ In inventario edito ab Omontio, Inventaire des manuscrits grecs et latins donnés a Saint-Marc de Venise par le cardinal Bessarion en 1468, Parisiis 1894 est num. 303 p. 32: Item Dionis, Sinesii et Libanii orationes, in papyro (= Montfaucon Bibl. Manuscr. p. 470 B. 5. δ)

²⁾ Monumenta pietatis et literaria ed. Miegius Francof. ad M. 1701 p. 104.

Fol. 1 incipit verbis $\ddot{\alpha}\nu\partial\rho\omega\pi\sigma_{S}\kappa\lambda\eta\rho\sigma\nu$ quae sunt Máyov κατηγορίας t. IV 733, 22 R, cuius finis (738, 26) exstat fol. 3^v, initium cum inscriptione $\lambda o_{\mu} \dot{\rho}_{S} \dot{\epsilon}\pi\epsilon \tilde{\eta}_{X}\epsilon$ την πόλιν κτλ. (723, 1) reliquaque foliis 13—18 continentur.

Huic declamationi succedit fol. 3° oratio $\pi \rho \delta \varsigma$ åvrioxéas $\pi \epsilon \rho \ell$ $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ $\tau o \tilde{\nu}$ $\beta \alpha \sigma \iota \ell \epsilon \omega \varsigma$ $\delta \rho \gamma \tilde{\eta} \varsigma$ sed manca, nam folio 8° desinit verbis έδει τῶν τρόπων γενέσθαι τὴν μετάστασιν (t. I p. 499, 7 R), folia vero 9 et 10 vacua sunt.

Fol. 11 incipit verbis $\kappa \alpha i$ $\tau \delta$ $o \ell \mu \omega \xi \varepsilon \iota \nu$ quae sunt declamationis $\Delta \nu \sigma \kappa o \lambda o \varsigma$ $\omega \ell \iota \sigma \vartheta \varepsilon \nu$ t. IV 617, 7, cuius finis (621, 17) in folio 13 exstat.

Folia 19 et 20 vacua sunt.

Fol. 21 inc. verbis έχειν αὐτοὺς τῆς κακίας βουλόμενοι, des. ἀτυχεῖς ἐάσας πολίτας

Fol. 23 cui 22 succedit, inc. verbis oùr $\eta \rho \epsilon \vartheta l \xi \epsilon \tau \sigma \delta \epsilon$ quae sunt orationis $\epsilon l \varsigma$ 'Iov $\lambda \iota \alpha \nu \delta \nu$ $\tilde{\upsilon} \pi \alpha \tau \sigma \nu$ p. 24, 16 desinentis verbis o $\tilde{\upsilon}_{\varsigma}$ $\tau \epsilon \ \tilde{\eta} \gamma \epsilon_{\varsigma}$ (33, 22) in folio 26^r. Reliqua vacua sunt.

Codicem anno 1869 inspexi.

27. Parisinus gr. 3017 chartaceus formae octavae maioris saeculo XV exaratus, intra annos 1440 et 1451¹) dono datus Isidoro cardinali Ruteno, ut elucet ex inscriptione folii primi: Reverendissimo In Christo patri et domino Isidoro. sacrosancte romanae ecclesiae presbytero cardinali tituli sancti Marcellini: rusiensi vulgariter nuncupato, deinceps Caroli de Montchal archiepiscopi Tolosani († 1651)

4

¹⁾ Die enim 18 mensis decembris anni 1439 Isidorus ab Eugenio IV cardinalis creatus, die autem 8 mensis februarii anni 1451 a Nicolao V episcopus Sabinensis electus est (De Mas Latrie, Trésor de chronologie col. 1206. Hefele, Conciliengeschichte VII 2 p. 790. Pierling, La Russie et le Saint-Siège p. 68). Idem est atque cardinalis Ruthenus, cui Calixtus III 51 codices graecos bibliothecae Vaticanae *ad usum vitae* concessit (Muentz et Fabre, La bibliothèque du Vatican au XV° siècle p. 340), qui post eius mortem illi non redditi, sed teste Vespasiano ab haeredibus dissipati sunt (Muentz et Fabre 1. l. p. 116. Hilgers, Centralblatt f. Bibl. XIX 6 sq.).

et Telleri archiepiscopi Remensis¹), ut elucet ex inscriptionibus folii primi: Ex Libris Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani et: Codex Telleriano-Remensis 107, ab hoc anno 1700 bibliothecae Regiae (32 89) donatus continet²) post $\psi \alpha \lambda \tau \eta \rho i \sigma \nu$ et $\pi \ell \nu \alpha \pi \alpha \tau \sigma \sigma \beta i \beta \lambda \ell \sigma \nu$ (fol. 2 et 3):

fol. 4 λιβανίου λόγος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπὲρ ἀριστοφάνους. Titulus acque ac plerique qui sequuntur manu secunda scriptus est.

12 τοῦ αὐτοῦ πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως λόγος β' (haec duo vocabula aeque atque sequentes indicationes et numerationes orationum rubricata sunt)

20° λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲς σωκράτους ἀπολογία: λόγος γ΄ (omnia rubricata sunt)

55° λόγος δ΄ λυσίου ξήτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίων βοηθοῖς³)

65 λόγος ε΄ εἰς εὐστάθιον τὸν κάφα 66 λόγος Ξ΄ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βα-

σιλέα θεοδόσιον έπι ταῖς διαλλαγαῖς

 \mathbf{x}_{i}

73° λόγος ζ΄ τοῦ αὐτοῦ λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοπράτορα ἰουλιανὸν

85 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς (omnia rubricata; η' in marg. m²)

 92^{v} τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν (omnia rubricata; ϑ' in marg. m²)

1) Inter huius codices eum recensuit Montfaucon, Bibl. Manuscr. II p. 905 b: cod. CLXXV Libanii sophistae μελέται et orationes 26 consulares, in charta manu antiqua et vere graeca. Antea codex fortasse fuerat Georgii d'Armagnac cardinalis. Cf. Omont, Inventaire sommaire des manuscr. grecs de la bibl. nat. introd. p. XXII et IX.

2) Quaternionum litterae conspiciuntur: β' fol. 12, γ' fol. 27^{*}, δ' fol. 28 et 35^{*}, ε' fol. 36, 5' fol. 44, ζ' fol. 52, ι' fol. 83^{*}, $\iota\alpha'$ fol. 91^{*}, $\iota\beta'$ fol. 99^{*}.

3) Similiter Lysiae qui fertur epitaphius inter Libanii orationes et declamationes in codice Athoo S. Dionysii 342 (infra n. 97 p. 117) reperitur.

106 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς ἰουλιανῶ λόγος ι΄ (omnia rubricata). Des. fol. 113.

Folium 113 vacuum est.

A folio 114 alia manus incipit:

πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγειοον καὶ καλλίμαχον ἀναγκαῖοι πάνυ

117 εἰς τὸ ἐναντίον ὁ καλλιμάχου πατής. Desinit fol. 121 verbis καὶ τὸν μὲν, Ἡςακλέος = p. 38, 12 ed. Hinck, cuius nota conferenda.

A folio 122 alia incipit manus:

	παρά	ράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς $(lpha^{o\varsigma} ext{ in marg. m}^2)$		
	124^{v}	τύραννος ήτησεν έξ ἀστυγείτονος	(β΄	rubr.)
		δύσκολος λάλον γήμας	(y'	rubr.)
	136*	Νόμος έν λακεδαίμονι	(δ')	rubr.)
	140	άφαιρεθείς άχιλλεύς τῆς βρισηίδος	(ε΄	rubr.)
	149	Διέσωσέ τις έμποησμοῦ	(ร′	rubr.)
	158 ^v	φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν	(5	rubr.)
	163°		(η')	rubr.)
	169	φήμη ήν συνείναι τὸν πατέρα	(ϑ')	rubr.)
	173	φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς	(ľ	rubr.)
	178	πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν	(ια'	rubr.)
	182* Η διάλεξις πεποίηται μέν (= Choric. p. 203-20			
ed. Boiss.)				
	183	φθονεοός τοῦ γείτονος αὐτοῦ	(ιβ'	rubr.)
	190 *	μετὰ τροίας ἅλωσιν	(iy'	rubr.)
	197°	τίμων έρῶν ἀλκιβιάδου	$(i\delta')$	rubr.)
	204	έχων τις γυναϊκα	(ιε΄	rubr.)
		δικάζεται ποσειδών άρει	(15'	rubr.)
	211 [•]	έκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης	(15	rubr.)
	215	έζήτησεν δ φίλιππος τον δημοσθένην	(ıŋ'	rubr.)
	219 [•]	παράσιτος τοῦ τρέφοντος	(19'	rubr.)
	222 *	έχων τίς παϊδας δύο ποὸς	(n'	rubr.)
	228	νόμος τὸν ἄνδοα τὴν ποοῖκα	(πα'	rubr.)
	238	νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου	(xβ'	rubr.)
	246	Τύραννος ήτησεν έξ ἀστυγείτονος	(ny'	rubr.)
		Οί ποτιδαιάται άλλήλων	(xd	rubr.)
	264	'Αντιλογία πας' άχιλλέως πούς όδυσσέα	(หะ'	rubr.)

Hosted by Google

273^{*} πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης· ὀδυσσεύς (κς' rubr.) Desinit fol. 283 statimque succedit carmen περί τῶν ζ' σοφῶν, quod t. I p. 366 indicavi.

Folium 283^v vacuum est.

Inde a folio 284 sequentur excerpta, quorum primum Plat. Protag. p. 320 C άλλ' ὦ σώκρατες ἔφη οὐ φθονήσω cum scholiis. Des. fol. 195 οὐδὲν ἐργῶδες. ἤγουν δυσχερές:

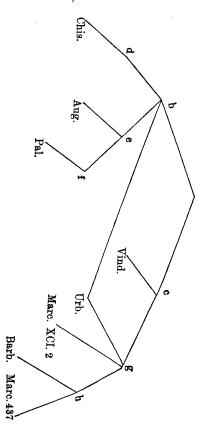
Codex ex eodem exemplari quo Ambrosianus I 49 (n. 58 cf. t. I p. 363 sq.) qui paulo plura continet, descriptus est. Adhibitus i. e. partim collatus, partim sed non in oratione ϵl_{S} Iouliavdu ^öπατου inspectus est a Boissonadio.¹) Gasda contulit προσφωνητικόν Ιουλιανῷ, ὑπὲφ Ἀριστοφάνους, Σωκράτους ἀπολογίαυ, Τύφαννος ἤτησευ ἐξ ἀστυγείτουος. Ipse codicem anno 1880 examinavi et quatenus necessarium visum est contuli. Sed neque exemplar e quo codex fluxit, fide praestitit nec librarius in opere suo exsequendo satis diligenter versatus est. Itaque hic quoque codex ab apparatu critico aberit.

Idem de maiore parte reliquorum codicum hoc loco dixisse satis habeo relegans ad ea quae de loco in stemmate codicum singulis assignando in anterioribus orationibus indicavi et in Epilegomenis accuratius exponam.

Quos vero ad fundamenta probae recensionis iacienda adhibendos esse censui codices octo CAPUVIBM in duas distinguntur familias, quarum prior codicibus CAP, altera VIBM continetur, U recensionem ex utraque mixtam exhibet. Modo enim is cum CAP, modo cum codicibus alterius familiae concinit atque ita quidem ut ad idem exemplar redeat e quo I transscriptus est. U et I enim soli certas lectiones falsas praebent, ut roúrov pro rovôte p. 20, 10, φόνον pro φόνου p. 20, 5, rov omissum p. 29, 1, lectionem diversam a μεταπέπτωχε p. 37, 8, nam μετα in utroque tantum manui correctrici debetur. Cf. t. I p. 433 sq.

¹⁾ Cf. t. I p. 78. Ab hoc varietatem lectionis ad orationem XIX $\pi \varrho \partial s \Theta so \delta \delta s \iota or \pi s \varrho l \tau \eta s \sigma \tau \alpha \sigma s \omega s (t. I p. 626-643 R) enotatam se accepisse testatur L. de Sinner, Nov. SS. Patr. Graec. delect. p 194, qua de re conferas quae infra ad hanc orationem dicemus.$

Rationem autem necessitudinis quae inter hos codices intercedit, hoc tibi stemma ante oculos ponet:

Pauca citaverunt Macarius Chrysocephalus (cf. t. I p. 351 sq.) fol. 88^{*} et Thomas Magister.

Primum oratio in lucem prodiit editione Ferrariensi fol. 221^v--- 232^{v} (= Ferr), quae manavit e codice Wolfenbuttelano, ut ex ipsa codex Escurialensis T II 9. Hanc repetivit Morellus t. II p. 227-250 (= Mor) paucis iisque fere falsis coniecturis in margine additis. Multa felicissime correxit Reiskius (= Re) in Animadversionum volumine V p. 153-167 et in editione (priore Altenburgi 1784 p. 161-178; altera ibid. 1791 t. Ip. 366 -404), cui parandae codex Augustanus et Wolfenbuttelanus ei

praesto erant. Sed hic quoque neglegentia typothetarum et incuria Reiskiae accidit, ut non-

nulla depravarentur vel omitterentur quae in Morelliana editione recte leguntur. Nonnulla ad textum emendandum contulerunt Gasda (Krit. Beiträge zu Libanios II p. 5 et 6) codicibus ille usus Augustano et Vindobonensi, Sintenis, Cobetus.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΥΠΑΤΟΝ.

 Νῦν πρῶτον ὕπατον ἐν τῆ τοῦ πράγματος R366 δρῶ στολῆ, καὶ καλῶς ὁ δαίμων ἀνεβάλετό μοι τὴν θέαν, ὅπως τὸ τῶν σχημάτων σεμνότατον ἐν τῷ κρατίστῷ τῶν βασιλέων πρῶτον ἰδω. καὶ γέγονε παρα- 5 πλήσιον οἶον εἰ τῷ πρώτου μὲν Ὁμήρου ποιητῶν ὑπῆρξεν ἀκοῦσαι, πρῶτον δὲ ἅρμα ἰδεῖν ὑπὸ Πέλοπος ἡνιοχούμενον. 2. ἐνι δέ τι καὶ τούτων οὐ χεῖρον, τὸ τὴν πατρίδα μοι ταῦτα καὶ δεδέγθαι καὶ δεῖξαι γωρίον

- A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
- P = Vaticanus Palatinus 282
- U =Urbinas 126
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- I = Marcianus append. XCI 2
- B = Barberinus II 41
- M = Marcianus gr. 437

7 Pind. Ol. I 87. Philostr. iun. im. 9

1 τοῦ αὐτοῦ εἰς V εἰ in εἰς postea add. A πρὸς IBMεἰς τὸν Macar. Chrys. fol. 88 | αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν PBM et Macar. sed in hoc αὐτοκράτορα erasum | αὐτοκράτορα om VI | ῦπατον γενόμενον P 3 ἀνεβάλλετο UVBI (sed in hoc λ secund. eras) Ferr Mor 6 acutus et v in πρώτον in ras I^2 πρῶτον M 8 τι inser C^t 9 καὶ prius om B

C = Chisianus

φίλτατον ποθεινοτάτην ὄψιν. άλλ' οὐδὲ ὅ τρίτον ἔχω προσθείναι, λείπεται τῶν εἰρημένων, ὅτι με μὴ τοῖς πολλοῖς ἐν ἴσφ θεωρὸν ἄφωνον ἔστησεν ἡ Τύχη τὴν R 367 μετὰ σιγῆς ἡδονὴν | ἡδόμενον, ἀλλὰ καὶ λόγφ μη-5 νύσαι ταύτην ἔδωκε τοῖς τε παροῦσιν ὑμῖν τοῖς τε ὕστερον ἐντευξομένοις. 3. ὑμεῖς δὲ ὅτι μὲν χαίρετε τοῖς ὁρωμένοις, καὶ ταῖς εὐχαῖς δἰ ὧν αἰτεῖτε ταῦτα πολλάκις ὀφθῆναι καὶ τοῖς προσώποις γέμουσιν εὐθυμίας δηλοῦτε· πολὺ δ' ἂν δείξαιτε κάλλιον, εἰ συνεξορ-10 μήσαιτε τοῖς λόγοις καὶ γένοιτο τῆ τοῦ λέγοντος ἐφάμιλλος ἡ τῶν ἀκροωμένων βακχεία.

4. Πολλοί μέν οὖν εἰσιν ἕτοιμοι τὴν πανήγυοιν ὑμνεῖν καὶ λόγους καθ' ἡσυχίαν ἥκουσι συντεθεικότες, οἱ δὲ καὶ μένοντες οἶχοι τοὺς αὑτῶν εὐφραίνουσιν
15 ὁμοίως οῖ τε μᾶλλον οῖ τε ἦττον ἐν δυνάμει τοῦ λέγειν. ὅ καὶ θαυμάσαι τις ἄν, ὅτι μὴ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων σιγᾶν ἡνάγκασε τοὺς πολλούς, ἀλλὰ πᾶν μέτρον κινεῖται νῦν καὶ τὴν ὑπόθεσιν οὐκ ὀκνεῖ.
5. ἔστι δ' ὅ τις ἀν ἡξίωσεν εἶναι τῆς σιωπῆς αἴτιον,
20 τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὸ πεῖθον τολμᾶν. εἰ μὲν γὰρ ἦσαν οἱ πρὸς ἀξίαν ἐροῦντες, ὅ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν μὴ λίαν ὑπερβαλλόντων πέφυκευ, οἱ συνειδότες αὑτοῖς ἀσθένειαν κέρδος ἂν ἐποιοῦντο λαθεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔστιν οὐδενὶ τὴν ἦτταν διαφεύγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐδο-

⁴ μηνῦσαι ut I? cf. t. I 272,5 9 αι in δείξαιτε in ras I³ et ex ε corr V^t δείξετε M δείξητε B | συνεξορμήσαιτε V et Re συνεξορμήσετε reliqui libri nisi quod U inter σ et τ lacunam unius litterae habet, Ferr Mor 12 τὴν inser C^t 14 και inser C^t | αυτῶν U αὐτῶν M 15 οῖ τε ῆττον in marg C^t 16 δ V, in marg ῆτοι ἐν δ | τίς IBM 21 προσαξίαν V | έπl] ὑπὲρ M 22 ` in αὐτοῖς in ras P⁴ αὐτοῖς BM αυτοῖς U 24 διαφ υγεῖν cum rasura unius litterae inter φ et v P διαφ υγειν U

κιμοῦσαν δύναμιν ἐλέγχει τῶν ἔργων ἡ φύσις, κοῦφον ἤδη γίγνεται καὶ τῷ φαυλοτέοῷ μετὰ τοῦ βελτίονος νενικῆσθαι καὶ τοῖς ἀμείνοσι μετ' ἀλλήλων. 6. οὐ γὰο οῦτω τὸ τῶν πράξεων ἀπολειφθῆναι τοῖς λέγουσι φαίνεται δεινόν, ὡς τὸ τοὺς μὲν ἰσχύσαι, τοὺς δὲ μὴ 5 δυνηθῆναι. ὅπου δὲ τῶν ἐπαινούντων τὰ τῶν ἐπαινουμένων καλὰ περιγίγνεται, δέξαιτ' ἂν ἕκαστος εἰπὼν κοινωνῆσαι τῷ | κρείττονι τῆς ῆττης ἢ τὴν ἡσυχίαν R 368 ἀγαγὼν μὴ μετὰ τῶν εἰπόντων ἀριθμεῖσθαι.

7. Ή μὲν οἶν τοῦ βασιλέως ἀρετὴ καλεῖ πρὸς ἑαυ-10 τὴν τὸν λόγον, ὁ δὲ τοῦ λόγου νόμος ἐπὶ τὸν ὕπατον πρότερον ἄγει, πόθεν τε τὴν ἀρχὴν ἐνομίσθη καὶ διὰ τί, καὶ ποῖ προῆλθε, καὶ τίς ὁ καρπὸς τοῦ πράγματος.
8. τῶν γὰρ ἄνω βασιλέων κατὰ μικρὸν τοὺς τῆς βασιλείας ἐκβαινόντων ὅρους καὶ τὴν ἕννομον ἀρχὴν ἐξα-15 γόντων εἰς τυραννίδος ἐξουσίαν πόλις ἐλευθερίας ἐρῶσα καὶ πρόνοιαν μὲν ἀρχόντων ἀγαπῶσα, δεσπότου δὲ ὕβριν οὐ δυνηθεῖσα φέρειν τὸν μὲν ὑπερόπτην ἐκεῖνον καὶ βαρὺν καὶ ὅγκου γέμοντα καὶ ἀσελγείας ἐξέβαλε, φυλακὴν δέ τινα τῆς ἐλευθερίας ἡ βουλὴ ζη-20 τοῦσα Λακωνικόν τι μιμεῖται παράδειγμα καὶ παραδοῦσα τοὺς μὲν μαχίμους ἐπετείοις στρατηγοῖς δυοῖν κοσμήσασα τῷ τῶν ὑπάτων ὀνόματι, τὸν δῆμον δ' ἑτέροις ἅρχουσιν, ὅπως ἀλλήλους ἔχοιεν εἰς τὸ σωφρονεῖν

²¹ Dion. Hal. IV 73

² γίνεται CAV edd 4 τὸ ante lineam P inser C^f τῷ Ferr Mor 5 ὡς ex ὅστε corr I³ ὅστε U | ἰσχῦσαι? cf. 10, 4 7 περιγίνεται CVB edd 12 τηναρχὴν VB et ex τὴν ἀρχὴν corr I⁸ | διατί VIBM 14 καταμικρὸν VM 19 post ἐκείνον rasura 5 vel 6 litterarum M | καὶ alterum om V 22 ἐπε et ε΄ et οις in ἐπετείοις in ras I² | τοῖς στρατηγοῖς M 23 κοσμήσασα δὲ τῶ B

άνάγκην, αύτην έν μέσω κατέστησεν έφορῶσά τε τὰς έκατέρων γνώμας και παρεσκευασμένη τοις άδικουμένοις έν ταῖς ταραχαῖς ἀμύνειν. 9. εὖρε δη τοὺς ἐξιόντας φιλοπόνους τε καί φιλοτίμους καί δικαίους καί 5 φιλοκινδύνους, ταῦτα δη τὰ σά, τὰ μὲν φύσεως δεξιότητι, τὰ δὲ εὐθυνῶν φόβφ. ὧν ὃν ἔφην προϊόντων τρόπον γίνεται βασιλεία πάλιν και τα αύτης απολαμβάνει, τὸ δὲ ὅπως, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ λέγειν. ή τούς ύπάτους παραλύσασα τοῦ στρατηγεῖν ἐπὶ τῶν 10 λοιπων έτήρησε ποιήσασα το γέρας ἄοπλον. 10. εἶθ' R 369 δπότε μέν βουληθεῖεν τῶν | σπουδαίων λαμποῦναί τινας, έδίδοσαν την τιμήν, δπότε δε αύτη χαρίσασθαι τη τιμη, σφίσιν αὐτοῖς περιετίθεσαν αὐτην τῷ βασιλει τον υπατον παραζεύξαντες, υπως αμα μέν ή το 15 σχήμα εύροῦσα τιμῷτο πόλις οὔτ' ἀνηρημένου παντάπασι τοῦ νόμου τοῦ τε πάντων χρατοῦντος μεταλαμβάνοντος ώς καλοῦ, ἅμα δὲ αὐτοῖς ἀθάνατος ἡ ποοσηγορία μένοι και των άει γινομένων απιόντων έστήκοι παγίως κατά παντός τοῦ χρόνου. ὡς οὕτε λιθίνην οὕτε 20 γαλκην ούτε δρειχαλκίνην, άλλ' ούδε έξ άδάμαντος στήλην εύρήσεις μονιμωτέραν τῆς μνήμης ἢν τουτὶ τὸ καλὸν

20 Plat. Criti. p. 119 c

² post η in παφεσκευασμένη rasura 1 litterae $B \mid \dot{\alpha}\delta$ ικοῦσιν B 3 ἀρχαῖς? Sintenis $\mid \dot{\alpha}\mu \dot{\nu} v \varepsilon \iota v$, εὖφε Re $\mid \tau o \dot{v}_S \tau o \dot{\nu} \tau o v \varsigma$ corr P^2 5 ταῦτα δὴ τὰ σὰ corrupta habet Re ταῦτα δὴ τοσαῦτα μὲν φύσεως κτλ. Mor 6 ῶν inserui cum Gasda e $P^2VI \mid \phi \dot{\sigma} \phi$ δ ἔφην, προϊόντων χρόνων coni Re Anim 7 αὐτῆς APBM 8 δ' Re 10 γῆρας M γ ρας U 12 ἔδοσαν V et γρ γρ' περιέθεσαν

in marg I 13 $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \tau i \vartheta \epsilon \sigma \alpha \nu I$ $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \vartheta \epsilon \sigma \alpha \nu V$ 16 $\tau o \vartheta \nu o - \mu \alpha \tau o \sigma$ coni Re 18 $\rho \iota \gamma \nu \sigma \mu \epsilon \nu \omega \nu B$ sed γ alterum erasum, et Re 19 ω_{S} scripsi e VB $\omega \sigma \tau$ reliqui libri edd 20 $o \vartheta \tau$ CURe | $o \vartheta \partial$ Re 21 ν in $\vartheta \nu$ in ras I^{2} ϑ U et ex ϑ corr M^{2}

LIBANII ORATIO XII

Ì

τῶ τυγόντι βεβαιοῖ. 11. κεῖται γὰο οὐκ ἐν μιᾶ τινι πόλει, καθάπεο Άθήνησιν Άρμοδίω και Άριστογείτονι, τη τῆς πόλεως ὑποκείμενον τύγη καὶ μετὰ ταύτης σωζόμενόν τε καί διαφθειρόμενον, καίτοι (καί) πόλεως έστώσης πολλάκις αί έπιγραφαί των στηλών προαπείπου, 5 άλλ' αύτη γε και κατακλυσμόν και την έκ πυρός αν διαφύγοι διαφθοράν μετά των έκεινα διαφευγόντων άνθρώπων, ούς αί των τόπων δύονται φύσεις, καν τὰ πεδία γένηται πέλαγος, | οί γε έν σκοπέλοις R 370 οίχοῦντες η πόλεις η κώμας έχουσιν, έν οἶς μάλιστα 10 φυλάττουσι τούνομα καί διδάσκειν τούς έπειτα δύνανται. 12. πολλήν δή συγγνώμην έχω τοῖς έρῶσι τοῦ πράγματος καί παρά των θεων αίτοῦσι πρό των άλλων άγαθών έπι τοῦδε κομισθηναι τοῦ δίφρου. έπει και οἶς ὑπῆρξεν εἰς ὑπάρχους τελέσαι, προς τοῦτο βλέπου- 15 σιν, ώς τοῦτο ὂν ἆθλον ἐχείνου, οἶς τε συνέβη τοῦδε ποίν έχείνου τυχεῖν, ήχιστα προσέχουσιν έχείνω νομίζοντες ő τι αν έπι τῷδε λάβωσιν, έλαττον είληφότες έσεσθαι. 13. τί γὰο ἂν γένοιτο σεμνότερον ἢ τὴν οίκουμένην απασαν ήλίου δίκην έπέχειν τη προσηγο-20 οία, και πάντων άνθρώπων έν στόμασιν είναι τούνομα

2 Dem. Lept. § 70, p. 478, 4 10 Her. I 170 2 20 Her. VII 19

¹ πόλει in marg I^{s} 4 και inserui e $P^{2}UVBM$ cum Gasda qui τῆς addit om reliqui libri edd 5 ἐπιγραφαί scripsi auctore Re coll. Thuc. II 43, 2 οὐ στηλῶν — σημαίνει ἐπιγραφή γραφαί libri edd | τωῦ P 7 διαφύγοι in marg I^{s} | φθορὰν VI 8 πόνων Ferr Mor 9 γ' Re 10 κώμας ἢ πόλεις B | ἔχοντες B 11 φυλάττειν coni Re 12 δὲ VUI Re, quod correxit Sintenis 14 κοσμηθῆναι V 19 ἔσονται B | γένοιτο scripsi cum Sinteni e VUIBM γένηται reliqui libri edd

ή τὸ παρὰ τῶν γονέων τεθέν πολλὰς ἀνάγκας τῆς μνήμης έχούσης, δικαστήρια, γάμους, άγοράν, λιμένας, χρέα, πράσεις, τούς συμβάλλοντας και γραφομένους συνθήκας, τούς διαφερομένους και την πίστιν από 5 τῶν γραμμάτων φέροντας, τούς κοινωνοῦντας, τούς διισταμένους, παίδων γενέσεις εὐδαιμόνων, παίδων ἐν διδασχαλείοις μαθήσεις; ών μία σπουδή βοήσαι τούς ύπάτους, έφ' φ δή και διαλύονται. 14. ὅπεο οὖν ἤδη R 371 τις έφη περί τοῦ τῶν θεῶν ὑπάτου, | Διός, τὸ 10 μεστάς είναι πάσας μέν άγυιάς, πάσας δε άγορας καί λιμένας καί θάλατταν, τοῦτ' ἄν τις είποι και περί τῶν δμωνύμων τῷ θεῷ. καὶ γὰο τὰ τούτων ἀνόματα πᾶσαν μεν ήπειοον, πάντας δε μυχούς θαλάττης έπεργεται καί άγοούς και καλύβας, και όλως ού γένος άν-15 θρώπων ήμερον, καλῶ δὲ ήμερον τοὺς ἐν τοῖς ἡμετέοοις ζώντας νόμοις, ένταῦθα ταῦτα καὶ γνωρίζεται καὶ λέγεται καί το κύρος τοις μεγίστοις παρέχει, καί βασιλεύς ἀπὸ τῆς ἐκεῖθεν προσθήκης οὐχ ἦττον ἁπανταχοῦ καθ' έκάστην άδεται την ημέραν. 15. τοσοῦτον δέ 20 έστι τὸ τῆς τιμῆς ὑπερβάλλον, ὥσθ' αί μέν τῶν θεῶν έορται διήρηνται τοῖς τόποις, και τῶν ὑμόρων τοὺς μέν τούτω, τούς δε έτέρω πομπήν πέμποντας ίδοι τις άν, καί τούνομα τοῦ τὴν θυσίαν δεχομένου πολύ

9 Arat. 2 sq. 13 Pind. Pyth. VI 12. Eur. Herc. F. 400

9 τις] ό ἄρατος Ρ2

1 $\ddot{\eta}$ delendum censuit Re Anim, $\mu \tilde{a} \lambda lov$ ante $\ddot{\eta}$ inserendum in edit 7 $\sigma \pi \sigma v \delta \dot{\eta}$ om B inser I^3 9 $\tau \dot{o}$ inser P^3 , om in ras 2 litterarum A del Re; cf. p. 15, 10 11 $\epsilon l \pi \eta$ CAP Re 16 $\tau \alpha \tilde{v} \tau \alpha$ inserui e libris 19 $\kappa \alpha \delta \epsilon \kappa \dot{\alpha} \sigma \tau \eta v I$ 21 $\tau \varrho \dot{\sigma} \pi \sigma \iota \varsigma$ UMI sed in hoc ϱ erasum

¥,

LIBANII ORATIO XII

μέν παρά τούτοις, πολύ δε παρ' έκείνοις, ού ταὐτὸν έκάτερον, ό δε υπατος εν πανταχοῦ και πολύ, χρόνον (έλάττω καί πλείω διορίζων, ούκ έων τούς νεωτέρους τά των πρεσβυτέρων έχειν, ό δε πάλαι κείμενος έν ταῖς δίχαις ὥσπεο ἀνίσταται, χαὶ συνδιχάζει τοῖς ζῶσιν 5 δ τεθνεώς. 16. είκότως άρα παϊδες Ρωμαίων και πρό γήρως λιπαρού τίθενται την τιμήν και δοθείσης αίρέσεως παρά του των κρειττόνων βίου τε μακρού και ταύτης έπι ταύτην αν ένεχθειεν. δ γαο τους ήρωας έπίστανται των ψυγων πριαμένους, το μηδαμού στήναι 10 την | μνήμην αυτοίς, τοῦτ' ἴσασιν ὑπάρξον σφίσιν R 372 άπὸ μόνου τοῦ γέρως. 17. οὐδὲν τοσοῦτον δ Πυθόδωρος, φαύλον ή Χουσίς, μικρόν ό Αίνησίας. "Αργος έκεινης, Άθηναι τούτου, Λακεδαίμων έκεινου, καί ούτ' αν δ Λάκων έπεγράψατο τῷ ψηφίσματι τον Άθη- 15 ναΐον οὕτ' ἂν οὖτος τὸν Λακεδαιμόνιον, ἀλλ' εἴσω τῶν δρων έκατέροις ή των δνομάτων Ισχύς. Ενι δέ τις καί τοις Όλυμπίοις μοίρα περί βραχύ τι καί αὐτή μένουσα. τούτω δε πασαν μεν την οίχουμένην δ νόμος | 19 άνέωξε, πανταχοῦ δὲ τὴν αὐτὴν ἐγκατέστησε δύ- R 373 ναμιν. 18. καὶ τὸ τῆς σελήνης πρὸς τοὺς ἀστέρας είποι τις αν έν καιρώ, ότι πολλοῖς είδεσι των άγαθων

7 Od. τ 368. λ 136 = ψ 283. Pind. Nem. VII 99 9 Il. ι 412sq. cf. Aesch. Ctes. § 182 p. 79 12sq. Thuc. II 2, 1 21 Sapph. fr. 3 (Iul. ep. 19) et pap. Berol. ed. Schubart Act. Acad. Berol. 1902, 201 col. II 4 sq.

2 πολψ libri Ferr Mor corr Re Anim 3 καl πλείω om M 12 τοῦδε coni Mor 14 ἐκεί P sed ov suprascr. m³ ἐκείνων Mor 15 δ Λάκων — 16 οὕτ' ἂν om Wolfenb. Ferr Mor 18 αῦτη BI in quo tamen gravis supra η erasus 22 ἄλλων?, ut etiam Boissonadius Anecd. nov. p. 341 coniecit

κοσμουμένων οὐκ ἔστιν ὅ τι μὴ κρύπτεται τῷ παρὰ τοῦδε φωτί. μόνη γὰρ ἥδε τιμῶν καὶ βασιλέως ῆρμοσε τύχη.

19. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πράγματος αὐτοῦ καὶ τῶν 5 άπ' αύτοῦ τοῖς μετασχοῦσι γιγνομένων ἀπόχοη τὰ εlοημένα πλείω μέν γάο έτερος ίσως γ' άν είποι, μέμψιν δ' ούκ αν απειροκαλίας έκφύγοι. οίς δε ήγουμαι των βασιλέων αὐτὸ πρέπειν καὶ προσέτι γε λυσιτελεῖν, ένταῦθα ὑπειπων ἐπὶ τὰ λοιπὰ βαδιοῦμαι. 20. ἐγω 10 νομίζω τον μέν σύν τέχνη βασιλική την γην κατευθύνοντα καί τὰ μέν 'Ρωμαίων κρείττω ποιοῦντα, τὰ δέ των αντιπάλων ασθενή, και τοις μέν εύφροσύνας πορίζοντα, τοις δε θρήνων άφορμας περιιστάντα, καί τὰ μέν εὖ διακείμενα φυλάττοντα, τὰ δὲ ὡς ἑτέρως 15 έπανορθοῦντα, τούτω μέν καὶ προσήκειν ἐν τούτω γενέσθαι καί κέρδος είναι την άίδιον μνήμην, ώσπερ Θησει και Πηλει και Παλαμήδει και οἶς ἐμέλησεν ἀρετῆς. 21. ὅσοι δὲ τὰ μὲν τῶν οἰκείων εἰς φαῦλον κατάγουσι, τὰ δὲ τῶν ἐναντίων αἴρουσι καὶ συνεθίζουσι 20 νικάν μέν έκείνους, αύτούς δε φεύγειν, τούς δή τοιούτους ούχ όπως οίμαι δείν την έξ ύπάτου μνήμην διώκειν, άλλά καί τοῖς τὸ πρῶτον εύροῦσι γράμματα καταρασθαι καί μισειν, δτι κακών απιόντων έπελάβοντο R 374 καὶ κατέσχον | καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου λήθην ἐκώ-

¹⁸ ut Constantius cf. p. 23, 12 sq.

¹ ő τι] δ V | ται in κρύπτεται in ras P⁴ 5 γινομένων V $6 \gamma' \text{ om } UIM$ 7 φύγοι U | δ' Re 8 ys om B 9 ταῦϑ' Cobet Mnem. V 111 rr Mor 17 παλαμήδη UI $\lambda v \sigma \iota \tau \epsilon \lambda \epsilon \tilde{\iota} v I \text{ sed } \epsilon \tilde{\iota} v \text{ in ras } m^2$ 15 προσήκει Ferr Mor (Coll. 107) 20 abrods CI et (ex adrods corr) M^2 Re avrov U | dè C sed $\dot{\eta}$ suprascr f 21 ύπάτων Re 22 το πρώτον VM τοπρώτον IB et e τό πρῶτον corr P³ 23 ovto in $\epsilon \pi \epsilon \lambda \alpha \beta$ ovto in ras I^2 24 or in rates zor in ras I^2

λυσαν. 22. δσων γοῦν μαλακῶν ἐν ἀρχαῖς γενομένων αί των συνθηκών άναγνώσεις έπεισάγουσι τούνομα, συνεισέρχεται καί ό των κακών όχλος, καί το τέλος αύτοις γίγνεται της λαμπρότητος ζημία. 23. τίσιν ουν ούτω συμφέρει και την έσθητα ταύτην ένδυναι και 5 τὸ σχῆπτρον ἐνεγχεῖν χαὶ τὸ φάρμαχον μνήμης ἀπαύστου πρός τὸ μέλλον ἀφεῖναι; σοὶ καὶ ὅστις σοὶ προσόμοιος η γέγονεν η γενήσεται. παίδες δέ σοι και παίδων παϊδες καί οι άπ' έκεινων τῶν σῶν γένοιντο και ζηλωταί και κληρονόμοι. 24. μη γάρ μοι πᾶς ὕπατος γενέσθω βα- 10 σιλεύς, ἐπειδήπερ έξεστι καὶ ἔστιν αὐτὸς μὲν ὁ διδούς, αὐτὸς δὲ ὁ λαμβάνων, ἀλλ' ὅς κατὰ τὸν πάλαι τῶν ύπάτων νόμον ούτω προύστη της βασιλείας, ώς είς εύθύνας καταστησόμενος της άρχης, οίος ήμιν αύτος δέδειξαι. 25. και γάρ ει μείζων λογιστών και τοῦ 15 διδόναι λόγον άνθρώπων τισίν ή Τύχη, θεούς γέ σοι καθησθαι νομίζων δοκιμαστάς άξίως των έκείνων όφθαλμῶν ἅπαντα καὶ πράττεις καὶ λέγεις, ὡς οὕτε τὸν ήλιον ούτε την νύχτα λήσων. λαμβανέτω δε και πας δ βουλόμενος έξετασιν δμοίως και νέος και γέρων. 20

26. 'Ερῶ δὲ ἐγὼ φαυλότερος ὑπὲρ ὀξυτέρου δήτοοος ούκ άπ' αύτης της βασιλείας ἀρξάμενος, ἀλλ' έπὶ

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

⁶ Plat. Phaedr. p. 274 E. 275 A 8 Il. v 308 17 Dem. c. Mid. § 127 p. 556, 17

¹ γεγενημένων Β 4 γίνεται V 5 ὄντως ex οῦτω corr **P**² 7 ageival corruptum videtur, nisi quid ante nods excidit 10 γινέσθω V γιγνέσθω MBI sed in hoc iy in ras m² 11 éoriv Re 13 róµor e róµ ω r corr C^s 14 αὐτὸς ἡμῖν Β 16 $\dot{\eta} \sigma \dot{\eta} \tau \dot{v} \eta$ coni Re 17 καθήσθε M sed at suprascr. m³ post nadňodal rasura trium litterarum in $I \mid \delta$ lnaotás VB 21 S' Re | έγω ό φαυλότερος V 22 και ούκ M 2

την πρώτην ήλικίαν άνενεγκών την κρίσιν, ὅπως ταύτην φαίνηται προσηκόντως λαβών καὶ δείξας ἀρετην ἐπὶ τῆς ἐξουσίας.

- R 375 27. | Όσα μέν οὖν παιδαγωγῶν τε ἐγκειμένων 5 καὶ διδασκάλων φοβούντων ἐδέξατο τῆ ψυχῆ τὰ ποῶτα τῶν ἱερῶν καὶ τὴν δίζαν ἔχοντα, εἰπεῖν παραλείψω. καὶ γὰρ εἰ μηδὲ τότε τὸ τῆς προθυμίας ἀπῆν, εἰς γε τὴν τῶν ἐφεστηκότων ὀφοῦν ἡ δόξα τῶν πόνων ἔρχεται. 28. ἀλλ' ἐπειδὴ προϊών ὁ χρόνος τὰς μὲν τοιαύ-10 τας ἀνάγκας ἔπαυσε, βουλῆς δὲ κύριον ἐποίησεν, ὥσπερ τὸν Ἡρακλέα, ὑπῆρχε δὲ καὶ διὰ τῆς λείας ἔρχεσθαι καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων εἰς οἶνον ἐκφερόμενον καὶ κύβους καὶ σωμάτων ἔρωτας, ἐπὶ τὸν ὅρθιον καὶ τραχὺν
- οίμον δομά, ποι φέρει, μάλλον σκοπήσας η δι' όσων 15 χαλεπών. 29. και μέσος δυοίν βασιλέοιν ίδιώτης έν 'Αστακία καθήμενος, ένθεν μέν ανεψιού του το πάν κράτος έχοντος, έτέρωθεν δε αδελφού δευτέραν τάξιν είληφότος, έπέθετο κτήμασι βασιλείας καλλίοσι, φιλο-

5 Aristid. or. XLII t. I p. 773, 3 Dind. Arist. Vesp. 831. Thesm. 629 (Lob. Agl. 54) 11 Xen. Mem. II 1, 21 11 sq. Hes. op. 288 sq. 18 sq. Eunap. vit. soph. (Maxim.) p. 47, 26 ed. Boiss.

Hosted by Google

¹⁶ ἀνεψιοῦ] νῦν ἀνεψιὸν λέγει, ὃν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐξάδελφον. λέγει δὲ Κωνστάντιον τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου νἰόν C[¢] ἤτοι ἐξαδέλφου τοῦ κωνσταντίου (κωνσταντίνου A) A (man. ant.) PI

¹ ι in xqlsiv ex α corr C^{t} 3 obro dov ante $\epsilon \pi l$ excidisse coni Re 6 $\xi_{\chi \omega \nu}$ $\epsilon l \pi \epsilon \tilde{\iota} \nu$ coni Re probabiliter $\xi_{\chi \omega \nu}$ diversion Re 6 $\xi_{\chi \omega \nu}$ $\epsilon l \pi \epsilon \tilde{\iota} \nu$ coni Re probabiliter $\xi_{\chi \omega \nu}$ diversion Re 8 dogodov ex dogodov corr IP^{3} dogodov reliqui libri edd 11 $\lambda \epsilon l$ cum rasura 5 fere litterarum $U \mid \xi_{0\chi} \epsilon \sigma \partial \alpha \mu$ inser I^{2} et in marg C^{p} om UMB14 $\pi \eta M$ 16 dorada Mor $\mid \xi_{\nu} \partial$ cum rasura 2 litterarum U $\mid \tau \sigma \delta$ om in rasura 2 litterarum I 18 $\pi \tau \eta \mu \alpha \tau \iota V UIBM$ $\pi \alpha \lambda loo \iota V UIB$ et e $\pi \alpha \lambda loo \nu$ corr M^{2}

LIBANII ORATIO XII

σοφία και λόγοις, ούτω δε ψηφίζομαι παρά σου μαθών. ὦ βασιλεῦ, τοῦ προτιθέντος ἂ μαθών ἔγεις ὧν ἄργεις έθνῶν. 30. δρῶν δ' ὅτι φητορική μὲν τὴν πρός τὰ πλήθη πειθώ δημιουογεί, φιλοσοφία δε περί των σεμνοτέφων είδέναι ποιεί, και νομίσας δεινόν, εί περί 5 μέν των ίκανως διαλέξεται, τά μείζω δε ούκ είσεται. συνηγεν αμφοτέρας και συνεκεράννυε, | την μεν R 376 διάνοιαν ύψηλοτέραν ποιών τη των ουρανίων μαθήσει. την δε γλωτταν είς δοόμον ασχων τη των δητόρων δμιλία. 31. καίτοι τίς ούκ αν άρκούσας ύπολαβών 10 είς εύδαιμονίαν άφορμάς τον πατέρα, τον πάππον, τον θείον, τον ανεψιόν, τον αδελφόν, τας δια το νένος τιμάς καί θεραπείας καί κολακείας, έσθίων και πίνων καί καθεύδων διετέλεσεν έπι μισθῷ τοῖς δεομένοις συμμαγῶν καὶ προστιθεὶς ἀγροῖς ἀγρούς, χρυσῷ χρυ- 15 σόν, σκεύη σκεύεσι, τάλλα τοῖς άλλοις; άλλ' οὐχ οὖτος. 32. αλλ' έπαινῶν Άναξαγόρου τὸ τὴν μέν πατρώαν γην άσπορον άφειναι, την ψυχην δε είς χαρπούς παρασκευάσαι των μέν ημέλει, την δε έθεράπευε καί κτήματος ένδς άμετρίαν θαυμάσας, ού γαρ άποκρύψο- 20 μαι, βιβλία πάντα πανταγόθεν έξείληυσε και τα ταμιεία διηρευνήσατο τούτων μαλλον ή τα των χρημάτων έτεοοι. 33. φιλοσοφίας δε ήμμένον και έπι τον έκείνης

3 $\delta\eta\tau \sigma \varrho \iota \varkappa \eta - 5 \pi \sigma \iota \varepsilon \tilde{\iota}$ citat Macar. fol. 88 5 $v \sigma \mu l \sigma \alpha \varsigma$ $\varepsilon \tilde{\iota} v \alpha \iota \delta \varepsilon \iota \nu \delta v B = 6 \tau \tilde{\omega} v \langle \tilde{\iota} \lambda \alpha \tau \sigma \sigma v \rho v \rangle$ coni Re | $\tilde{\iota} \kappa \alpha v \tilde{\omega} \varsigma$ inser I³ | δ ' Re 10 $\tau \iota \varsigma$ Re 16 $\tau \tilde{\iota} \lambda \lambda \alpha A$ | $\tilde{\iota} \lambda \lambda \sigma \iota \varsigma \tilde{\iota} \lambda \lambda$ ' Re 17 $\pi \alpha - \tau \varrho \omega \alpha v ABP$ sed in hoc ι subscr. m³ 19 δ ' Re | $\kappa \alpha l$ inser C^t om APV 20 $\tau \eta \nu \dot{\alpha} \mu \varepsilon \tau \varrho (\alpha v \text{ Re } 22 \tau \sigma \dot{\upsilon} \tau \omega v \text{ scripsi e } V$ $\tau \alpha \tilde{\upsilon} \tau \alpha$ reliqui libri edd 23 $\tau \delta v$ supra $\tau \tilde{\omega} v M^2$

Hosted by Google

¹⁷ Diog. L. II 3, 2

παραχύψαντα λειμῶνα δόξαν περί τοῦ θείου παράσημον ούκ ένην περιφέρειν, άλλ' εύθύς την κηλίδα διέρουψε καί τούς όντας άντι τοῦ δοκοῦντος ἐπέγνω πρός την αλήθειαν ηγεμόνι φιλοσοφία χρησάμενος. 34. έκεί-5 νην έγω την ημέραν αρχην έλευθερίας τη γη καλώ καί μακαρίζω τόπον τε ης την μεταβολήν έδέξατο, καί τον τῆς γνώμης ἰατρόν, ὅς κινδύνων τον κάλλιστον αυτός τε κινδυνεύσας και τόνδε πείσας μετά τοῦ μαθητοῦ τὰς Κυανέας διέπλευσεν. 35. εί μέν οὖν 10 προσείχε τον νοῦν τοῖς τοῦδε γράμμασιν δ ἀδελφός. ήν αν νῦν συζυγία προστατῶν, και γάρ ἦν οἶος οὐ R 377 βασιλεύων | βασιλεύοντα νουθετεΐν. ως δε ό μεν άκριτος άπεληλύθει λέγειν έχων τι περί των πεπραγμένων, έπὶ δὲ τοῦτον ἐκτεῖναι τὰς μέμψεις ὁ ἐκεῖνον -15 απεκτονώς έβούλετο μέν, ήπόρει δέ, φόνου μέν ἔσχεν αύτόν, πλάναις δε έκάκου δίκας λαμβάνων ών έγκαλειν ούκ είχεν. 36. ούτω δε άρα της ύφ' έαυτῷ γης ήπί-

1 Eur. Hippol. 1115 6 sq. cf. p. 67, 3 sq. Eunap. l. l. p. 47, 11 et 51, 18 sq. 15 Iulian. ep. ad sen. pop. Ath. p. 270 D. 16 Iulian. l. l. p. 272 D

1 sq. σημείωσαι τοῦτο κατάπτυστον (duo ultima vocabula postea add.) A

1 $\delta \delta \xi \alpha v = 3 \, \epsilon \pi \epsilon \gamma v \omega$ fere erasa in $A = 2 \pi \epsilon \rho i$ in $\pi \epsilon \rho i$ φέρειν in ras I^2 , άνα supra περι P^2 | v in διέρουψε ex ι corr I^2 , circumductum et in marg pos. $\varrho\iota\psi\varepsilon$ M διέρριψε reliqui libri edd, correxerunt Gasda et Hercher Herm. XII 255 3 δοποῦντας Re, quod correxi Mus. Rhen. XXXII 96 | πρός -9 diénlevoer m. posteriore fere exstincta in A7 δς τῶν κινδύνων $B \mid \tau \delta U$ 10 τούτου $UI \mid \delta$ inser C^{f} 11 vũv • 14 πτείναι Ferr Mor, quod corr Re | δ'πείνον om VBCVUIM อ่หะเีงอง Ferr 15 φόνον UI 16 αύτόν inserui e V om reliqui libri edd | $\alpha \iota$ in $\pi \lambda \dot{\alpha} \nu \alpha \iota \varsigma$ ex $o \iota$ corr C^{f} $\iota \varsigma$ in ras I^2 $\pi \lambda \dot{\alpha} vois VBM$ 17 rasura 1 litterae ante $\varphi' U$ η in $\eta\pi$ iotato in ras M^2

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XII

στατο τήν φύσιν, ώστε τήν ληξιν της Άθηνας τάς των Συρρακουσίων ήγειτο λιθοτομίας και λόγων έραστη το χωρίον δεσμωτήριον, ώσπερ αν εί τις είς Θάσον των φιλοίνων τινά κομίσας και κελεύσας μένειν τήκειν αὐτὸν ἡγοῖτο τῷ τόπῳ, τὰ πάντων ἥδιστα γα- 5 οιζόμενος έν τη χολάσει. 37. μαλλον δε θεων τουτο δώφον ἦν βουλομένων φίλην τε πρό τῆς βασιλείας αύτῶ γενέσθαι την πόλιν και προεισενεγκεῖν γάριτας. ύπως αν έν τῷ βασιλεύειν ἀφειλέτης είη τῆ πόλει, καὶ το μέγιστον, ϊν' Άθήνηθεν έπι το σκηπτρον ίων φέ- 10 οηται παρά της Άττικης, ώσπερ άλλο τι των έκει φυομένων, τὸ χρατεῖν βαρβάρων. 38. δ μὲν οὖν δαίμων καλώς ταῦτα διώκει τῆς οἰκουμένης προμηθούμενος, δ δ' ήσυγίας έπιθυμία βασιλείαν έφευγε, μόνος άποδιδράσκων τὸ παρὰ τῶν ἄλλων θηρευθέν, στέφανον καὶ 15 βασιλείαν την τότε. τεχμήριον δέ, πλείω μέν άφηχε δάκουα καλούμενος έπ' αὐτὴν έχόμενος τῆς έν ἀκροπόλει κιγκλίδος, ή τις αν έπι κώνειον αγόμενος, ήδιστα δ' αν | πτερωθείς έξαιφνης είς Υπερβορέους R 378 άπέδρα. στρέφων δὲ παρ' ὅλην τὴν πορείαν λογι- 20 σμούς, εί πως αποκρούσαιτο την πολύευκτον αρχήν,

¹ Aristid. Panath. I p. 161, 12 Dind. Thuc. VII 86, 1. cf. or. XIII p. 69, 11sq. 16 sq. Iulian. l. l. p. 275 A

¹ ξ in $\lambda \eta \xi i \nu$ in ras I^2 2 ϱ alterum in $\sigma v \varrho \varrho \alpha x o v \sigma \ell \omega \nu$ erasum P $\sigma v \varrho \alpha x o v \sigma \ell \omega \nu$ CVBM Mor $| \lambda et \vartheta$ in $\lambda \iota \vartheta \sigma \tau \rho \mu \ell \alpha \varsigma$ in ras I^2 3 $\delta \sigma \pi \epsilon \varrho$ in ras I^2 5 $\eta \gamma \epsilon \tau \sigma$ BM Ferr Mor $| \pi \sigma \sigma \omega$ U 13 $\pi \alpha \lambda \partial \varsigma$ $U | \vartheta \iota \delta \pi \epsilon \iota$ U $\pi \varrho \sigma \partial \iota \omega \pi \epsilon \iota$ $B | \delta \delta'$ PVIBM14 $\delta \epsilon$ Re $| \epsilon \varphi \epsilon v \gamma \epsilon \nu$ CA Ferr Mor 15 $\vartheta \eta \varrho^{\omega} \partial \epsilon \nu$ AC sed in hoc ϵv suprascr. f $\vartheta \eta \varrho \alpha \partial \epsilon \nu$ UBP sed in hoc α in ras m^3 , et Re $| \sigma \epsilon \epsilon \varphi \sigma \nu \sigma \nu$ scripsi coll. p. 34, 1 $\pi \alpha \ell \varphi \sigma \rho \sigma \nu$ libri edd $\pi \alpha \ell$ $\varphi \vartheta \delta \nu \sigma \nu$ $\pi \alpha \ell$ $\beta \sigma \sigma \kappa \sigma \nu \ell \alpha \nu$ $\epsilon \nu \delta \mu \ell \xi \epsilon \tau \eta \nu \beta \sigma \sigma \iota k \epsilon \alpha \nu$ $\tau \eta \nu \tau \sigma \tau \epsilon$ coni Re $| \chi \alpha \ell \sigma \rho m$ in rasura 3 litterarum B 18 $\tau \epsilon \ell \varsigma BM$

ού πρότερον έξέληξε, πρίν θεῶν τις ἐπελθών μετέστησε την βουλήν και τον όκνον αφείλε διαρρήδην έπιτάξας ύπομείναι την λειτουργίαν. 39. μάρτυρα δέ τῆς δσιότητος αὐτὸν εἶγε τὸν ἐγθρόν. ἕνα δὲ μὴ 5 θαυμάση τις έχθοὸν ἀκούων τὸν κοινούμενον τῆς ἀοχῆς, έρῶ, τίς $\tilde{\eta}$ ν ό τῆς κοινωνίας νοῦς. ἐκεῖνος γὰρ ούχ ὅπως τινὰς ἀνθρώπων ἡδέως ἂν εἶδεν ἐν θρόνοις βασιλιχοῖς η τοῖς ἁλουργοῖς ἐσθήμασιν, ἀλλ' οὐδ' ἂν δνείρατα ταύτην έγοντα την θέαν μετρίως ήνεγχεν 10 άν. πόθεν οὖν μετέδωχεν ὧν περιείγετο; 40. χαχῶς έπασχεν ύπό των βαρβάρων πανταχοῦ, καὶ τὸ περικείμενον τοῖς 'Ρωμαίων ὅροις Μυσῶν λείαν ἐπεποίητο τὰ τῆδε, μάλιστα δὲ τὸ περί τὴν ἑσπέραν ἐπόνει, καὶ μικρόν ην στρατηγός είς έπανόρθωσιν, άλλ' έδει βα-15 σιλέως έπισχήσοντος το δεύμα. 41. δραμείν μέν ουν αὐτὸς οὐκ ήπίστατο, κοινωνὸν δὲ τῆς ἀνάγκης καλούσης τούς άλλους ύπερπηδήσας τον ήδικημένον αίρειται, τοῦ μέν αίματος δπόσον έξέχεεν οὐκ ἐπιλελησμένος, πιστεύων δε τῶ κατηγορείν έχοντι μαλλον ή τοις όφεί-20 λουσι γάριτας. καί ούκ έψεύσθη. λαβών γάρ 'Αθη-

1 Soph. El. 1312 10 cf. Epitaph. t. I 533 10 R. Amm. Marc. XV 8, 1 12 cf. t. I 476, 6

8 alovores noeîtrov $\ddot{\eta}$ poopuoo $\tilde{v}v$ B^2 (cf. Thom. M. s. v.)

1 $\pi \varrho(v)$ η Re 5 $\tau \eta v \, \delta \varrho \chi \eta v V$ 7 ℓv — 8 $\ell \sigma \vartheta \eta \mu \omega \sigma v$ citat Thom. M. p. 17, 17 s. v. $\dot{\alpha} \ell o v \varrho \gamma \delta v$, où $\pi o \varrho \varphi v \varrho \sigma \tilde{v}$. Albávios $\ell v \tau \tilde{\varphi}$ $\dot{v} \pi \alpha \tau i \varkappa \tilde{\varphi}$ · $\ell v \tau \lambda$. 8 $\dot{\alpha} l o v \varrho \gamma \delta \tilde{s}$ corr M $\dot{\alpha} l o v \varrho \gamma \delta \tilde{s}$ ex $\dot{\alpha} l o v \varrho \gamma \delta \tilde{s}$ B cf. I 586, 1 R 9 $\ddot{\alpha} v$ om V 11 $\pi \alpha$ - $\varrho \alpha \varkappa \ell \mu \varepsilon v v V P$ sed in hoc $\alpha \varrho \alpha$ in ras m³ et in infima pagina manu posteriore scriptum: $\dot{\ell} v \tau \tilde{\omega} \tau \sigma \tilde{v} \delta \tilde{\epsilon} \tilde{\iota} v \sigma s$ $\pi \epsilon \varrho \iota \varkappa \epsilon \ell \mu \varepsilon v \circ v$ $\pi \alpha \varrho \alpha \varkappa \ell \mu \varepsilon v v$ praeferendum censet Gasda 12 $\dot{\epsilon} \pi \varepsilon \pi \sigma (\eta v \tau \sigma M$ 14 $\pi \varrho \delta s$ 18 ante $\tau \sigma \tilde{v}$ rasura 4 vel 5 litterarum in $I \mid$ $\dot{\epsilon} \tilde{\xi} \ell \chi \varepsilon$ cum rasura 2 fere litterarum $U \mid o \dot{v} \varkappa$ om U 20 $\dot{\alpha} \vartheta \eta$ - $\nu \alpha \delta \rho V B$

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XII

ναίων λογισμόν καὶ τὸ στῆθος πλήξας καὶ κελεύσας μὴ μνησικακεῖν οἶος ἦν | ἀδόλως συμπονεῖν. R 379

42. Αί μέν πρό τῆς βασιλείας εὐθῦναι τοιαῦται, πάντα αν λογιστήν έπαινέτην λαβοῦσαι. δοκιμάζωμεν δέ και τον κυβερνήτην τον ήδη κινούντα τους οίακας. 5 δ μέν οὖν έκπέμπων ἐπὶ πολεμίους εὖ πράττοντας οὐ νίκην αίτων ούδε κράτος ούδε άριστεύειν έξέπεμπεν. 43. εύθύς γάο αύτῷ μετάμελος είσήει λογισμόν ούκ έγων, έπει και ούς συναπέστειλεν έν τάξει συμβούλων, κωλυτάς ξογων γενναίων, ού παραινέτας έξέπεμπε, 10 Φοίνικα δε έξαιρῶ τοῦ λόγου, τοιγαροῦν εὐθὺς ἀφείλκετο, μαλλον δε έφοβειτο την του συνάργοντος εύκλειαν ή την των έναντίων ύβριν, και το μή τουτον έπαινεθηναι τοῦ πληγηναι τοὺς πολεμίους ήδιον ἦν. 44. ἀλλ' έχείνου κατηγορείν έμοι μέν ούχ ήδύ, τῷ λόγφ δέ 15 άνάγκη. διαστησαι γάο την εύφημίαν άπό των μέμψεων ούκ έστιν. δομηθείς τοίνυν έξ Ίταλίας σύν δπλίταις έλάττοσιν ή τετραχοσίοις έν άχμη του χειμωνος, την δε της ώρας ύπερβολήν, ην ένιαυτοῦ κύκλος έφίστησι τοῖς τόποις, οί μεν ύμῶν ήνεγκαν, οί δε ἀκηκόασι, 20

 $\mathbf{23}$

¹ Aesch. de fals. leg. § 176. c. Tim. § 208. Andoc. de myst. § 79. 81. 90. | Od. v 17 cf. Decl. Cephali Herm. IX 56, 1 sq. 8 Thuc. VII 55, 1 11 Σαλούστιον Iulian. l. l. p. 281D sq. cf. Mommsen Herm. XXXVI 535 | Plat. Phaedr. p. 242 B. Rep. VI p. 492 E. Conv. p. 176 C. 17 sq. Iulian. l. l. p. 277 D

⁴ $\lambda \circ_{\gamma i \sigma \mu \delta \nu} C$ sed $\sigma \tau \eta \nu$ supraser. $f \mid \delta \circ \iota \iota \mu \dot{\alpha} \zeta \circ \mu \epsilon \nu V$ 5 $\delta \dot{\epsilon} \eta \delta \eta$ καὶ τὸν κυβερνήτην κινοῦντα B 8 αὐτὸν B11 δ ' Re ἐξαιρῶ scripsi auctore Gasda ἐξαίρω libri edd | τοῦ fortasse cancellandum, ut deest in V et locis Platonicis supra allatis 12 $\delta \dot{\epsilon}$] γὰρ VB et in ras I^2M 15 ov in ἐκείνον in rasura 4 fere litterarum I^2 ἐκείνον μὲν C (sed in hoc μὲν del f) APBM Re 16 ἀπὸ om B 20 ἡμῶν V et coni Mor

σύν εύχαις μέν έπέβη τῆς δμόρου, γῆν δὲ δρῶν Γαλατῶν μέν καλουμένην, ἐσπαρμένην δὲ ὑπὸ βαρβάρων, οί μετά της πρότερον άρουμένης και τάς πόλεις αύτάς κατενεγκόντες έγεώργουν, τον χειμῶνα μέν ανήλισκεν s els βουλήν, ώς δε της ώραίας έπι τα έργα καλούσης έβόα μέν αύτος καί συνηγε καί συνεκρότει καί παρεθάρουνε τούς έπτηχότας, ύπεσκέλιζον δε την δομήν οί ϊππαρχοι και λοχαγοί και ταξίαρχοι πληρούντες έν-9 τολάς δεσπότου, νικά νίκην ήμιν δ βασιλεύς ποὸ | R 380 της έν τοις όπλοις την από της καρτερίας και του ταῦτα πράως ένεγκεῖν, κάνταῦθα τὸ τῆς παιδείας ἀπήντα κέρδος, Ήρακλῆς τε χείρονος ἀνδρὸς ὑπακούων Άρης τε ένιαυτοῦ πλέον ὑπ' ἀνθρώπων ἐμπλήκτων δεθείς. 45. άλλα γαρ έδει και τον Άρη λυθηναί ποτε 15 καί τοῦτον. ὡς γὰο ὁ μὲν ἐν τοῖς κωλύμασιν ἔστενε μέν, ούκ ήρεθίζετο δέ, τὰ δὲ πράγματα ἀπωλώλει, τοις δε βαρβάροις ηθξάνετο το φρόνημα, των δ' έπηρεαζόντων δ κίνδυνος ούκ ήνείχετο, λαβών οίμαι δύνα-

 1 cf. Epitaph. t. I p. 534, 4 R
 1 sq. Iulian. l. l. p. 278 D sq.

 4 Amm. Marc. XVI 2, 1
 5 sq. Iulian. l. l. p. 278 A sq.

 12 Od. λ 621. II. τ 132
 13 II. ε 385 sq. cf. ep. 1186.

 17 Amm. XVI 12, 2
 13 II. ε 385 sq. cf. ep. 1186.

18 λαβών] ταύτην την μετοχην ἀναπόδοτον εἴασε διὰ τὸ ηναγκάσθαι πολλὰ διὰ μέσου εἰπεῖν. οὕτω δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐποίησεν εἰς τὸν πανηγυρικὸν ἐν Κυζίκω περὶ τοῦ ναοῦ εἰπών.

4 έγεώργουν inser $I^3 | \mu \delta v$ inserui e VUIBM 5 ώρας $B | τὰ ἕργα e τω ἕργω corr <math>A^2$ 8 ὅπαρχοι VUI | ἕντολὴν V11 πράως APIBM | post ἐνεγκεῖν comma posui, ut κάνταῦθα — κέρδος parentheseos loco sit 12 post κέρδος lacunam qua ἀναπέφηνε γὰρ ἡμῖν vel simile perierit, statuit Re 14 ἄρην VUIM 15 έπὶ V et in ras I^2 16 ω prius in ἀπωλώλει in ras P^3 ἀπολώλει A ἀπολώλει CUB edd 17 δὲ V 18 οἶμαι] οἶχεται vel ἥει?

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XII

μιν μικράν τε καί πολιορκεῖσθαι μαθοῦσαν. 46. ὑμεῖς μέν ίσως έπιθυμεῖτε καί παράταξιν ἀκοῦσαι καὶ στρατοπέδου φύσιν και κέρας έκάτερον και φάλαγγα και παράκλησιν και των έναντίων τέγνας και στρατόν φανερόν και κρυπτομένους λόγους και προοίμιον συμ- 5 βολής και ζέουσαν μάχην και τραυμάτων είδη και συγήν καί δίωξιν καί γην άφανη νεκροίς, έγω δε τήν μέν τῆς διηγήσεως ἀχρίβειαν, ὅταν χαὶ περὶ τῶν ἄλλων ίκανῶς διεξίω, κομιῶ· νῦν γὰο δή πάντα συντέ- R 381 τμηται, καί δ λόγος έσικε σκιρτήμασι τη πανηγύρει 10 πρέπουσιν. 47. ώσπερ οὖν Όλυμπιονίκης οἴκαδε σπεύδων από της Πίσης έρωτώμενος ύπό των έντυγχανόντων της νίκης τον τρόπον τοῦτο μέν ἀποδώσειν ὑπισγνείται, συγγαίρειν δε αύτῶ προς το παρον άξιοι δειχνύς άμα τον στέφανον, ούτω και νῦν τὰ ἀπὸ τοῦ 15 πολέμου λέγομεν ύπερβάντες τὰς μάγας. 48. καρπουμένων γὰο τὴν ἡμετέραν τῶν βαρβάρων καὶ πόλεις μέν πέντε δεούσας πεντήκοντα καθηρηκότων, άποτε-

¹ sq. cf. Epitaph. t. I p. 540, 20 sq. R. Amm. XVI 12, 7 sq. 17 Iulian. l. l. p. 279 A

⁽⁼ II 129,11 Keil.) οῦτως ἄφα καὶ ὑμεῖς πᾶσιν ἀνθφώποις ὡν ἐδεήθησαν παφασχόντες ἐπιστάντες αὐτοὶ τελευταῖοι, πφὸς αὐτό γε ῆκω τὸ κλυδώνιον, πῶς ἂν εἴποιμι ὅσον βούλομαι, ἀλλὰ τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, ὅσον εἰπὼν συγγνοίην ἐμαυτῷ. Ρ m. rec. (³?) ΙΒ²

¹ τε inser A^2 | post μαθοῦσαν lacunam maiorem statuit Gasda 4 καὶ κατὰ τῶν B 5 συμβ ἰῆς cum rasura 2 litterarum U 7 ανῆ in ἀσανῆ in ras I^2 10 δ inser A^2 | τῆ inser A^2 12 πίσσης VIM et e πίσης corr P^8B^2 13 τὸ τρόπαιον B 14 δ' Re | αἑτῷ Re 16 ε alterum in ὑπεφβάντες in ras I^2 18 η et ων in ἀποτετμημένων in ras P^2

τμημένων δε της γης το πλέον και κεκτημένων, των δε φανερωτάτων έν Γαλάταις γενών οίκτρως έκει δουλευόντων, ήδη δε μείζω περίνοιαν των πολεμίων είληφότων δ στρατηγικώτατος ούτος και των άφ' ού γεγό-5 νασιν άνθρωποι πολέμων γέμων ού φορητόν ήγησάμενος, εί πλείους μέν (χιλίων) τριήρεις ένίκων περί Σαλαμίνα τριακόσιαι, τὸ δὲ τῶν βαρβάρων νέφος αὐτός σύν όλίγοις μή τρέψαιτο, προσπίπτει μέν ώς άγαπήσων, εί τῆς χώρας έξελάσειεν, ή νίκη δὲ αὐτὸν ἐπὶ 10 την έχείνων προήγαγε και διαβάς Ρηνον ποταμόν, R 382 ΰδωο έλέγχον έκ τῶν γεννωμένων ἀδικίαν | μητέοων, φιλονεικήσας ζώντας λαβεῖν είδως ἀγαλλομένους θανάτω τοσούτους σαγηνεύσας ήγαγεν, ωσθ' ήμιν μέν έπίπονον την έχείνων γενέσθαι τροφήν, τοις δε ύπο-15 λειφθείσιν άφθονον την οίκοι προκείσθαι. 49. δείσας δε το της νίκης μέγεθος και την του έργου λαμπρότητα μαλλον ή τούς έν τη μάχη κινδύνους ού προσέθηκε τῷ τροπαίω πομπήν και ταῦτα ἐν δεσμοῖς ἔχων τόν ἄρχοντα των πολεμίων, ούτως έπεξηλθε κρατων,

3 Aristid. or. t. I p. 229, 10 D 6 Aesch. Pers. 338 sq. Her. VIII 48 et 66 11 cf. $\delta\iota\eta\gamma\eta\mu\alpha$ IV 1110 R 13 Iulian. l. l. p. 280 Csq. 18 sq. Iulian. l. l. p. 279 Csq.

¹ or in $\pi \lambda \acute{e}or$ et $\kappa \alpha i$ in ras 2 litterarum P^3 ($\kappa \alpha i$ m¹ omissum videtur) 2 "malim éxeírous" Re 4 à cov V 6 µèr om Re | $\chi \iota \lambda i \omega r$ inserui (Mus. Rhen. XXXII 92) praeeunte Re ("desideratur $\chi \iota \lambda i \omega r$ aut $\chi \iota \lambda i \omega r$ $\kappa \alpha i$ dianosi ωr ") cf. II 180, 14 R récos

⁷ ž $\vartheta vos AP$ 9 ϑ' Re | $\alpha \dot{v} \tau \partial v \exp \alpha \dot{v} \tau \bar{\omega} v \operatorname{corr} A$ (radendo) et P^{3} 11 ϑt in $\dot{\alpha} \vartheta t x (\alpha v \operatorname{in} \operatorname{ras} P^{3} \dot{\alpha} v v x (\alpha v \operatorname{coni} \operatorname{Mor} \operatorname{num} x \alpha x (\alpha v \operatorname{vel} \alpha t x (\alpha v)^{2} 12 \dot{\partial} \vartheta s \operatorname{in} s i \partial \dot{\partial} s \operatorname{in} \operatorname{ras} P^{3}$ 13 $\mu \dot{v} v$ inser P^{3} on AU 14 ϑ' Re 19 $\dot{\epsilon} \pi \varepsilon \xi \eta \lambda \vartheta \varepsilon$ scripsi e VUI(qui in margine habet $\gamma \varrho' \dot{\epsilon} \pi \eta \lambda \vartheta \varepsilon$) BM et P sed in hoc $\pi \varepsilon \xi$ in ras unius litterae $\mathfrak{m}^{3} \dot{\epsilon} \pi \eta \lambda \vartheta \varepsilon$ A edd $\dot{\epsilon} \xi \eta \lambda \vartheta \varepsilon C$ sed $\dot{\epsilon} \pi$ supra $\dot{\epsilon} \xi$ pos. f "malim $\dot{\epsilon} \pi \alpha \eta \lambda \vartheta \varepsilon$ " Re

LIBANII ORATIO XII

ούδε κύπτοντα τοις πεπορθημένοις έδειξεν ούδ' έπικατέσφαξε ταῖς κειμέναις τῶν πόλεων τὸν κατενεγκόντα καλλωπιζόμενος τῷ φόνω, ἀλλ' ἀναμνησθεὶς Άχιλλέως, ώ το νικαν ήρκει, παρεχώρει των λοιπων τω πρεσβυτέρω πανταχοῦ τὰς ἀφορμὰς παραιρούμενος τῶν φθό- 5 νων. 50. οίηθείς δέ, ότι το χρημα των πόλεων ού ταύτον άνθοώπω πάσχει, τοῖς μέν γὰο άλυτος ή τελευτή, τὰς δὲ ἔστιν ἀναβιώσασθαι, χεῖρα ὀρέγει ταῖς κειμέναις. αί δε άνίσταντο και αυτίκα κηρυξ διέπλει τόν ποταμόν κελεύων έπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν κατιέναι 10 τούς έαλωκότας, οί δε έθεον, ούκ άνηο άντ' άνδρος λυθείς, άλλ' οι μέν έμενον [οι] έχεινων, οι δε έπανήεσαν ύπὸ τῶν έλόντων προπεμπόμενοι. Ούτως αὐτοὺς R 383 έπαίδευσε πάντα ύπακούειν ή μάχη. 51. εί δε το προσθειναι πόλιν ταις αρχαίαις εύεργεσία κοινή του της 15 οίκουμένης αύξανομένου σώματος, τό γε τας άνηρημένας αποδούναι πόσω λαμπρότερον; έν δ και την γην έστιν οικίζειν και την αισχύνην λύειν. ού γαο τὸ μὴ ποιῆσαι τὴν οὐκ οὖσαν δεινόν, τὸ δὲ τὴν ποὶν

3 Il. 1 330 sq. 6 Lucian. Char. § 23

Hosted by Google

¹ οὐδὲ UI | ἐπικατέσκαψε U 5 τὸν φθόνον V, malim aut τὸν φθόνον aut τῶν φθονούντων" Re θ in φθόνων ex o corr I² φ όνω U 6 τὸ χρῆμα — 8 ὀφέγει citat Macarius Chrys. fol. 88° 7 ἡ om Macar. 8 ταῖς M | ἀναβιῶναι V | χεῖρα] εί τις χεῖρα Macar. 9 ~ in κῆρυξ erasus in M κήρυξ VP sed in hoc acutus in ras m³ 10 σφέτερ' Cobet Mnem. V 111 (Coll. 107) | ἐαυτῶν Re 12 οἱ cancellis inclusi ἐπιλεἰησμένοι κείνων coni Re ἐκείνων Re 'κείνων libri Ferr olκείων Mor | δ' Re 13 πεμπόμενοι B 15 ἀρχαίαις ex ἀρχαῖς corr I² 16 αὐξανομένου scripsi e CVIBM αὐξομένου APU et suprapos. C' edd 16 τό cum rasura unius litterae (ν, ut videtur) P 17 ἀποδοῦναι inser I² 19 ἕνεφγον ante ποιῆσαι inserendum coni Re, πόλιν ego | γῆν τὴν Re Anim

οὖσαν περιιδεῖν έρριμμένην διπλης έντεῦθεν περιισταμένης ζημίας, όνειδων τε και βιάβης. ως έκεινό γε τὸ πτῶμα φαινόμενον τοῖς τε βαρβάροις ἂν ἦν είς τόλμαν παράκλησις τοῖς θ' ἡμετέροις εἰς ἀτολ-5 μίαν ἀνάγχη, κἂν εἰ μὴ νῦν, ἀλλ' ὕστερόν γε τοὺς μέν αν έθελξε, τούς δε παρώξυνε. σύ δ' όπως οί μεν άει τρέμοιεν, οι δ' άει θαρροιεν, τρόπαιον άκινητον τάς πόλεις ώρθωσας. 52. και διά την σην και γνώμην και τύγην και μόγθους και τέγνας ού καθ' έκά-R 384 τεφον τοῦ πολέμου | τὸ στόμα τοῖς βαρβάφοις ὑπῆρχε 11 πρατεΐν, άλλ' οί μέν έδρων, οί δε έπασχον, έπασχον μέν οί περί Ρηνον, έδρων δε οί περί Πίγρητα, και τη μέν είσεροεον, τη δε έπιπτον οιόν τι περί Ποτίδαιαν γενέσθαι φασίν Άριστέως μέν τοῦ Κορινθίου τρεψα-15 μένου το καθ' έαυτον και έλαύνοντος, θατέρου δέ κέφως, έως εls τὸ τεῖχος κατεκλείσθη, φεύγοντος. 53. εί δε μή σύ τότε άντέχρουσας, ούδεν αν έχώλυσε τούς βαρβάρους έκατέρους την έν ποσίν αεί κτωμένους περί τόν Βόσπορον άλλήλοις τελευτῶντας συμμίξαι. νῦν δ' ή 20 των έτέρων ήττα τούς μέν απώλεσε, τούς δε φροντίζειν έποίησε καί συνεσκίασε την άπό τοῦ νικᾶσθαι Ῥωμαίους αίσχύνην φήμης φήμην παραμυθουμένης και λόγου λόγον καταλαμβάνοντος.

13 Thuc. I 62, 4 18 Thuc. III 97, 1. cf. t. I 475, 9 23 Plat. Theaet. p. 172 B

4 d' Re 6 dè Re 7 of PVIBM 8 τύχην και γνώ-11 et 12 d' Re 13 rov in riséggrov, quod $\mu n \nu$ Ferr Mor είσέρο cum rasura 2 littescripsi auctore Re, in ras $P^{3}I^{3}$ rarum U είσεροει reliqui libri edd 15 $\varkappa \alpha l$ inser I^{3} 17 Exúlve B18 xal ante $\pi \epsilon \varrho l C$ sed del s 19 συμμίξαι] de hac scriptura diserte agam 21 τοῦ <τοὺς νικηφόρους > vinãodai coni Re Anim

Hosted by Google

54. Σύ μέν οὖν ἀπὸ τοῦ τροπαίου πάλιν ἐπὶ τὰς Μούσας έτρέπου, καθάπερ άθλητής έπὶ παλαίστραν άπὸ στεφάνου, καὶ τὰ ὅπλα καταθέμενος ἀνελάμβανες τὰ βιβλία, παο' ὧν δρμηθείς και την νίκην ἀνείλου. πλήθει γὰο ἀντιταττομένη σοφία χρείττω ποιεί τον 5 συνετώτερον. 55. αφικνοῦνται δέ σοι τῆς δόξης αίρομένης ούκ δρχησταί και μιμοι γέλωτος άφορμας κομίζοντες ούδ' αύληται και κιθαρωδοί δείπνων χρησίμους έξελαύνοντες | λόγους, άλλὰ σμήνη τε δητόρων καί R 385 φιλόσοφος Άθήνηθεν, καλός μέν ίδεῖν, καλλίων δέ 10 χρήσασθαι, πλείστον μέν άνθρώπων έχων νοῦν, έν δέ λόγοις ἄριστος είναι μαλλον ή δόξαι βουληθείς. 56. δς τὰ μὲν ἐπαινέσας, περὶ δὲ τῶν συμβουλευσάμενος άπηλλάττετο δώρον λαβών, η μόνος βασιλέων δέδωκας, έπη τὸν ἄνδρα μηνύοντα. εἰ δὲ Πεισίστρατον έπαι-15 νοῦμεν ὑπέο τῆς τῶν ἑτέοφ πεποιημένων συλλογῆς, ποῦ θήσομεν τὸν Όμήρου μιμητήν;

57. Άλλα γαο οίς τους πολεμίους έξέκοπτες, μετα

¹⁰ Πρίσκος? cf. Iulian. ep. 3. 71. Eunap. vit. soph. p. 65, 7 ed. Boiss. Liban. vit. § 123 t. I p. 142, 6

¹ τοῦ om UI 5 inter ἀντι et ταττομένη rasura 4 litterarum in I ἀντιπαφαταττομένη UM 6 δόξης AP, in marg $\gamma \varrho^{\alpha t}$ τῆς τύχης $A^2 P^3$ τύχης C, in marg $\gamma \varrho^{\alpha t}$ δόξης f τύχης Ferr Mor | ἑρεφωμένης Re Anim 7 μίμου VUM 8 οὐδὲ VM 10 καλός e καλῶς corr C^f 11 πλείστον scripsi e VIBM cum Cobeto Mnem. V 111 (Coll. 107) πλείστων reliqui libri nisi quod πλείστ cum rasura 2 litterarum habet U, edd 13 συμ ante βουλευσάμενος inser A^2 14 post δ rasura 1 litterae, ut videtur σ, B | βασιλέων e βασιλεύων per rasuram corr C 15 num ὑμνοῦντα? 16 ἑτέφωι ex ἑτέφων per rasuram corr I ἑτέφοισ M sed oισ in ras ὑμήφω B | πεπονημένων M 17 μι in μιμητήν in ras I²

των κρατουμένων τόν διά σου νικωντα ήνίας. ούτω δύσμαχόν έστι νόσημα φθόνος καί την των ώφελούντων δύναμιν ό κεοδαίνων μισεῖ. ὅς δη καὶ τότε ἐπὶ τόνδε πάλαι πεφυτευμένος άνέδραμε και τον σπινθηρα 5 προήγαγεν είς φλόγα. 58. τὸ πρῶτον ἐψίλωσε φίλων, ώς βλάψων έν ταῖς βουλαῖς, ὁ δὲ ἦν ὑμοίως εὕβουλος, μετά ταῦτα γειρός συγνης, ὡς ἀσθενη ποιήσων, ὁ δὲ ἦν οὐδὲν ἦττον Ισχυρός. πάντας ἐκάλει τὰ Περσικὰ προϊστάμενος, εύφημότατα άνθρώπων έκδιδούς μετά 10 τοῦ βασιλέως τὰς πόλεις. ὁ δ' ἦν μὲν πέρα τοῦ μετρίου πρᾶος, ἐρῶ γάρ, καὶ βαδίζειν ἐκέλευεν, οἰμωγαὶ R 386 δε γυναιχών | άντελαμβάνοντο των σωμάτων. αίς άναπεπνευκυίαις άρτι κῦμα δεύτερον συνίστατο, τὸν δε ούδε ταῦτα ἀντιτείνειν ἔπειθε. 59. πῶς δε μέγας 15 γίγνεται βασιλεύς; ένταῦθα γάο μοι δοκοῦσιν ὀξύτερον βλέψειν οί κριταί ούτ έβιάζετο στρατιώτης ούθ ήττάτο στρατιωτών βασιλεύς ούδ' ούτως έπεπαίδευτο τό ἀρχόμενον κακῶς, ὥστε τὸν ἄρχοντα γνώμη προσπεσόν άγειν. άλλὰ τίς δή λόγος άληθέστερος; θεός

5 Iulian. l. l. p. 283 C 15 Plat. Rep. X p. 595 E

1 κρατοῦντα B | οῦτω — 3 μισεῖ citat Macar. fol. 88^{\circ} ὄντως Macar. 4 πάλαι om B 5 τοποῶτον APVIBM 7 μεταταῦτα PVIB 8 πάντα B sed α in ras m² προφασιζόμενος

9 προιστάμενος I 10 $\delta\delta$ ' PVBM | α in πέρ α in ras I² 11 πρᾶος APBM | ἐκέλευσεν M 12 γυναικῶν, αἶ Mor 13 συνίστατο A, in marg γρ^{αι} προίστατο ut Ferr Mor προίστατο C, in marg γρ συνίστατο f 14 σύδὲ scripsi e VUIM ut coni Re σό reliqui libri edd 15 γίγνεται μέγας U γίνεται CVB Ferr Mor 16 βλέψειν scripsi e VBM βλέπειν reliqui libri sed in βλέψειν corr I², et edd | σί κρείττους Re Anim 17 σύδ² coni Re fortasse recte 18 δν in προσπεσόν in ras I² 19 άλλα τίς et άληθέστερος; scripsi auctore Re άλλά τις et άληθέστερος. libri edd | θεός scripsi coll p. 31, 9 et Iul. 1. p. 284 D σίος libri edd σίωνδς coni Re

μέν έξώρμησεν έκείνους ούδεν προεσκεμμένους, άλλ' έφθασε τὸν λογισμὸν ή φωνή. θεοῦ δὲ τοῦτο. πρόσταξις ἧκεν ἀδελφή τῆς προτέρας προστιθεῖσα θαλαττίω χλαμύδος βαφή λιθοκόλλητον ταινίαν | φέρου- R 387 σάν τι καί αὐτὴν καρποῦ θαλαττίου. ὁ δὲ ἔβλεπε 5 πρός ούρανόν, καί ην δμοίως η τε δόσις η τε ληψις άμφω βουλή δαιμόνων. 60. ώσπερ οὖν οὐ τῆς Πυθίας ήγούμεθα τούς χρησμούς, άλλὰ τοῦ πέμποντος έπι το στόμα τα λόγια, ούτω νῦν τῶν έχείνους τε κεκινηκότων τοῦτόν τε πεπεικότων κοσμησαι την κεφα- 10 λήν κεκρίσθω μαλλον το έργον ή ών τάς γνώμας ώς έβούλοντο διέθημαν. είμος γέ τοι τούς έπινεύσαντας έρωτωμένους και την γένεσιν ώς καλῶ τῶ πράγματι παρασχείν. άδικον μέν γάο τιμήν ούκ αν έπήνουν, δικαίαν δ' αν είσηγον. 61. ού μην τό γε νεύμα των 15 θεῶν ἕρμαιον έγένετο τῷ τετιμημένω, καθάπερ πάλαι ταύτην έν αύτῷ την έπιθυμίαν τρέφοντι, άλλ' ώς άν τις τῶ βραχυτέρω χαίρων, ἔμελλεν, ὤχνει, περί τὸ πρόσθεν μέτρον διέτριβε, την ένθένδε ψηφον μετά την άνωθεν έμενε. τον δε έχαμπτεν ούδέν. 62. έως μεν 20 οὖν ὑπῆσαν ἐλπίδες καταλλαγῶν, ἀνεῖχεν. ἐπεὶ δὲ πόλεμος μέν έκεκήουκτο σαφής, έπετειγίζετο | δ' R 388

9 et 21 Iulian. l. l. p. 284 D

21 ανείχεν] ήτοι διέτριβεν Εμελλεν V

1 μηδèv B 4 χλαμύδος βαφη̃ ε βαφη̃ χλαμύδος corr C^{f} 5 τι om $M \mid \tilde{e}\beta\lambda\epsilon \pi\epsilon v \epsilon i \varsigma V$ 7 βουλὴ scripsi e BM cum Sinteni βουλη̃ reliqui libri sed in βουλὴ corr P^{2} , edd 8 πέμψαντος B 10 νενιχηχότων U 13 είπεῖν post γένεσιν inser I 17 αὐτῶ A αυτῶ U αὐτῷ M 19 ν in πρόσθεν add C^{f} 20 ἕμένε M 22 ἐκηφύτετο I sed ηφύττε in ras m² | ἐπ ante ἐτειχίζετο $C^{f} \mid \delta$ è VB

Ίταλία, παρεκαλείτο δε το Κελτικόν, έκινείτο δε το Σκυθικόν, έχώρει δε ό πεζός, έπορεύετο δε ό τοξότης, κατείχε δε ούδεν ούδε έπέστρεφεν, ού Περσων ίππος χρεμετίζων περί τον Εύφράτην, ού μηχαναί 5 προσαγόμεναι τείχεσιν, ού θρηνοῦσαι πόλεις, ούκ έλπιζόμενον πῦο, ἀλλ' ἐωνεῖτο τῆ Ῥωμαίων γῆ τὸν φόβον των μεγίστων άφιστάμενος βαρβάροις, ίνα μή μικρών τω γένει, τότε δή τότε τούς αντικαθισταμένους άφείς την λεωφόρον σκοπείν αύτος έτέραν 10 δδόν άτριβη και τραγείαν και κρημνοίς άπορον, ώσπεο τινά των έν άστει χειροποιήτων δρόμων, ήνυσεν ίσως Απόλλωνος ήγουμένου καί τὸ δύσβατον λεαίνοντος κατά την τάφρον των Άχαιων. 63. ούτω δή των άλισχομένων ούχ αίσθανομένων, ωσπερ τινών R 389 ίγθύων | ούπω τοῦ δικτύου συναγθέντος, ἐπειδή 16 καιρός ήν, άνεφάνη πρώτον έπιβάς των έσχάτων καί διήνεγχεν ούδεν ύφύδρου χολυμβητοῦ χουπτομένου μέν ύπό τοις νώτοις της θαλάσσης, λανθάνοντος δέ

1 Iulian. l. l. p. 286 A sq. 8 Dem. cor. § 47 p. 241, 21 13 Il. o 355 sq. 17 Thuc. IV 26, 5 18 Il. β 159. ϑ 511. Od. γ 142

1 έχινεῖτο – 2 Σχυθικόν om M 2 (2) et 3 δ' Re 4 χοηματίζων A χοεμετίζουσα coni Re 7 φόβον scripsi auctore Re coll. § 73 p. 35, 19 φόνον libri edd φθόνον Cobet Mnem. III 246 | τοῖς βαρβάφοις Re 8 μικολν U | άντικαθισταμένους scripsi e CAPU ἀντικαθημένους reliqui libri et in marg P⁸ (praemisso γρ) et C^m et edd 9 περισκοπεῖν V 11 ει in ἄστει in ras P⁸ ἄστν A | ω in δρόμων ex ο corr P⁸ δρόμων A 15 voce ἐπειδή desinit in A folium 65 eoque manus recentior saeculi XIII/XIV quae scriptura artiore operam dedit, ut folium totum textum supplendum caperet, voce καιρός inc. fol. 66 eoque manus antiqua 17 κολυμβητοῦ inserui χολυμβητοῦ

e VB et marg C^e coll Thuc. l. l. $\delta \varphi \delta \delta \varphi ov A$ $\delta \varphi \phi \delta \phi ov P$ sed $\delta \delta \phi v$ in ras m⁸, $\tilde{\eta} \gamma ov v$ xolvubytov in marg m⁸ 18 dalárrys VIBM

33

τούς έπι της ήιόνος, έως αν βούληται. 64. ούτω δέ πλείω λόγον τοῦ μή δοκείν ἀδικείν ἢ τῆς νίκης αὐτῆς έπεποίητο, ωστ' έν μέσοις τοῖς δεινοῖς έμβεβηκώς δι' Έλλήνων απασιν ανθρώποις απελογεῖτο πέμπων έπιστολάς έκεισε κατά τούς έκάστων τρόπους μείζους, 5 έλάττους, τὸ μέσον έχούσας, ὡς ἔμελλον τοῖς δεξομένοις άρμόσειν. 65. βουλευομένου τοίνυν έν Παιονία περί τῆς Θράκης, εἴτ' ἐμβολῆς εἴτε καθέδρας δ καιρός, καὶ τῶ πλήθει τῶν πολεμίων ἀντιτάττοντος ἀρετὴν τύχη τις χρίνει τὸ ἔργον ἡσυχαζόντων τῶν ὅπλων πρέπον 10 έξευροῦσα τῆ συγγενεία πέρας. ἐπειδή γάρ ἔδει κρατῆσαι τὸν ἀμυνόμενον, ἐξήρπασε τὸν ἐπιόντα νόσφ· καί το μέν τρόπαιον ούτω μέγα, στρατιωτών δέ ούδαμοῦ τάφος. 66. ὑποχωρείτω τοίνυν τῷ βασιλεῖ καὶ | 14 Κύρος δ μέγας έν θεοφιλών κρίσει. και γαρ εί R 390 τοῦ ποιμένος ἔτυχεν εἰς σωτηρίαν, ἀλλὰ μεμάχηταί γε τα πάππω, καί τι καὶ πλέον, ὡς Ἰσοκράτης φησίν, ώσθ' δμοῦ Μήδους τε εἶχε καὶ συνεκαλύπτετο· σοὶ δὲ καλλίων τοῦ κτηθέντος δ τῆς κτήσεως τρόπος καθαρα τη γειρί παρελθόντι πρός τὸ πᾶν. 67. τὸ δὲ ἔτι 20 κάλλιον, την γαρ αυτήν ήσθησαν έπι τούτοις ήδονην ούς τε ήγες και οἶς ἀπήντας· νόμφ μέν γὰο μεθ' έτέρων ἦσαν, φίλτοω δε μετά σοῦ πυνθανόμενοι γνώμη μέν είναι βασιλέα, πόνοις δε συστρατιώτην. 68. καί τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ τὴν κεφαλήν σου παρὰ τῶν κρειττόνων 25

15 Her. I 110 sq. 17 Isocr. Euag. (IX) § 38 p. 196 b

⁹ τῶ πλήθει e τὰ πλήθη corr A^2 10 ὅπλ in ὅπλων in ras I^2 15 ~ in κῦρος in ras P^3 κύρος VI 17 καί τοι UIM 21 ήθονὴν ἐπὶ τούτοις M 24 σε post είναι inser B25 τδ — 34, 1 ἀνάθημα citat Thom. M p. 26, 15 ὅθεν καὶ ἀνάθημα ὁ στέφανος. Λιβάνιος ἐν τῷ ὑπατικῷ τὸ κτλ. | σοι BLIBANUS ed. FOERSTER. II. 3

ἄγεσθαι ποὸς ἀνάδημα, ὅπως ἀκολουθήση τῷ στεφάνῷ R 391 μὲν ὀργή, τῆ δὲ ὀργῆ κίνησις, τῆ κινήσει δὲ | ὁ σὸς δρόμος καὶ γένοιο δὴ τοῖς πράγμασι πλησίον. εἰ δὲ ὀκνεῖς, φησί, τὸν φόνον, θάρρει. καὶ τοῦτο 5 ἡμῖν μελήσει.

69. Ούτω τοίνυν όσιώτατα ών ίσμεν τῆς τε Εἰφώπης τὸ πλέον καὶ τὴν Ἀσίαν προσλαβών οὐδὲν πρὸ τῶν ἱερῶν ἐσπούδασεν, ὥσπερ τις ἀγαθὸς ναυπηγὸς τὴν τρόπιν πρὸ τῶν ἅλλων σκεπτόμενος. ὥσπερ γὰρ
10 ἐν τῷ ταύτης ἰσχυρῷ σώζεται τὸ πλοῖον, οὕτως ἐν τῆ θεραπεία τῶν κρειττόνων αἱ πόλεις. διὰ τοῦτο νεὼς ἀνίστη καὶ βωμοὺς ἐποίει καὶ τὴν αὑτοῦ πατρίδα συνείθιζε μὴ πολεμεῖν τοῖς καλοῖς ἥκιστα ἀνεχομένην καπνοῦ λυσιτελοῦντος, ὥσπερ τινὰ μητέρα νουθετῶν
15 υἰός, ὃς αὐτῆ τὰ πρῶτα συνεξηπατημένος αὑτόν τε κἀκείνην ὕστερον ἀπήλλαξε τῆς πλάνης.

70. Θαυμάζω τοίνυν έγωγε τῶν ἐν μνήμη Περσῶν,
 ὅτι μὲν αὐτῶν χρατήσεις, λεγόντων, ὅτι δὲ χεχράτηχας,
 οὐκ ἐνθυμουμένων, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
 20 Πόντου πρòς τῷ Βοσπόρῷ χαθήμενος καὶ ποιῶν ὃ νῦν

έγώ, βιβλίον αύτοῦ τῆ μεγάλη βουλῆ δεικνύων. τίς R 392 οὖν ἡ νίκη; 71. γυμνώσας | μὲν ἐκεῖνος τῆς τῶν

⁴ Proverb. Coisl. 180. Bodl. 361. Miller, Mél. de litt. gr. 352, 3. 19 Her. IV 81, 2. Xen. Anab. VI 2, 1

⁴ δ ' Re | $\varphi \alpha \sigma i$? | $\varphi \phi \sigma \nu \sigma I$ sed φ in ras 2 litterarum m² ovor U cum rasura 1 vel 2 litterarum ante o $\varphi \delta \phi \nu \sigma B$ sed ϑ erasum 10 σώιζεται A 11 διατοῦτο VIBM 12 spiritus in αὐτοῦ in ras P³ αυτοῦ U αὐτοῦ M 15 ταπφῶτα VIBP sed in hoc supra prius α rasura et hoc ipsum in ras m⁸ | έξηπατημένος M | αὐτοῦ M 18 κρατήσειε B 21 αὐτοῦ scripsi αὐτοῦ libri edd | δεικνύω Re (ἐδείκνυν Anim)

LIBANII ORATIO XII

όπλιτῶν ἀκμῆς τὴν ἑφαν γῆν ἐπορεύετο τῷ φαυλοτάτῳ τῆς στρατιᾶς παραδούς τὰς πόλεις, οῦ φυλάκων ἔχοντες σγήμα των φυλαξόντων έδέοντο, και μετά των φρουρουμένων οί φρουροῦντες ἔτρεμον. την μέν οὖν τῶν πόλεων άρπαγην ούπω παρούσαν έδοκούμεν όραν, ή 5 φυγή δε είχε την σωτηρίαν. 72. και έμακάριζον οί μέν έν μεσογεία τούς έπι θαλάττη, οί δε οίχοῦντες κάτω τούς ναυκλήρους αύτῶν καὶ οὐδὲν ἦν εὐδαιμονέστερον τότε τοῦ κεκτῆσθαι πλοῖον. Κυποίων δὲ οί παρόντες έθεραπεύοντό τε καί καταγωγάς ύπισγνούντο. 10 ήν δε άδεες ούδε ή θάλαττα ώς έν τε τοις λιμέσιν έσομένων ύπεο των νεων τραυμάτων έν τε τῷ πελάγει νεκρών τοῦ καιροῦ τοὺς κακούργους άθρο/ζοντος. 73. ταύτας δή τὰς μεταναστάσεις ἔσχεν ἡμέρα μία. ή γάο αύτή σοί μέν ταῦτα ἔδωχεν, ήμῖν δὲ θαροῆσαι 15 την μονην ού δυνάμεώς ποθεν έπελθούσης ούδε τειχών τοῖς μέν γενομένων, τοῖς δὲ ἐπισκευασθέντων οὐδὲ των αντιπάλων λοιμω βεβλημένων, αλλά ψιλης της ποοσηγορίας έκβαλούσης τον φόβον, και Τίγρητος άπέγων έβδομήκοντα σταθμούς, ώσπεο άρας είς μάγην 20 σημεία, Ι τούς Πέρσας ἐτάραττες. 74. δ δε κακῶς R 393 άπολούμενος Δημάρατος δ τὰ παρ' ήμιν ἐπαινῶν πρός

Hosted by Google

²² Her. VI 70. VII 102 sq. Antoninum significari observavit Valesius ad Ammian. XVIII 5, 3

¹ έφαν VUIBMP sed in hoc iota subscr. m³ 7 ante o rasura 12 vel 13 litterarum in I 8 αντῶν Re αντῶν libri Ferr Mor 11 ἀδεὴς Gasda contra usum Libanii (cf. p. 41, 17 ep. 12. 21 etc.) 12 νεῶν P sed circumflexus e gravi corr m², I sed ω in ras m² 18 $λιμ \tilde{φ} VB$ 19 ἐκβαλλούσης B20 σημεῖα εἰς μάχην B

έκείνους άγαθά καί τοῦ χειμῶνος φάσκων αύτοῖς παραδώσειν ωσπερ έν κύρτω την πόλιν μεταβαλών τούς Πολυδάμαντος ήφίει λόγους οἶς ἐκεῖνος ἐχοῆτο φανέντος 'Αγιλλέως. ταύτην δστις εἶ φοονεί, μεγάλην νίκην 5 προσερεί της μελλούσης ού φαυλοτέραν. ή μέν γάρ έχείνους θεῶν διδόντων δοριαλώτους άξει, ή δ' ήμᾶς έκώλυσε γενέσθαι, καί δι' έκείνης μεν ων πεπόνθαμεν ληψόμεθα δίκην, διὰ δὲ ταύτης οὐ προσπεπόνθαμεν. 75. ήτταται δέ, οίμαι, πολέμιος ούχ άλισκόμενος μόνον, 10 άλλά καί όταν λήψεσθαι μέν έλπίση, σωθείς δέ άγαπήση το γάο προσδοκηθέν έν τοῖς είλημμένοις άριθμῶν ἀπεστερῆσθαι νομίζει. 76. μία μὲν οὖν αὕτη τοῦ νενικῆσθαι τὸν Μῆδον ἀπόδειξις, ἑτέρα δέ, καί μοι σύγγνωθι ποὸς Διός, εἴ τι τῶν ἀπορρήτων ἐκφέ-15 οοιμι, βιάζεται γάο μοι το στόμα και γίγνεται τοῦ τείχους των όδόντων δυνατώτερον, γράμματα πρώην ήπεν Άσύοια δεόμενα πήρυπι παί πρεσβεία άνοιξαι την όδον και τὰ διάφορα λόγω τεμεῖν. 77. έγω μέν οὖν *ώμην* αὐτὸν χροτήσειν χαὶ ἑορτάσειν χαὶ τάχους ἐπι-20 μελήσεσθαι καί συνέχαιρον δή πραγμα ποιων πολλάκις

3 Il. σ 247 sq. 17 sq. cf. I 577, 7 sq. R 20 cf. Io. Lyd. de mens. IV 118

Hosted by Google

¹ ἐκείνους scripsi ἐκείνου libri edd, sed et ov in ras et et ovg supraser. P^3 , ut ἐκείνους etiam in Vat. 84 | αὐτοῖς scripsi αὐτῖ U αὐτῶ reliqui libri edd, sed ῶ in ras et oĩς supraser. P^3 , ut αὐτοῖς etiam in Vat. 84 2 τοὺς τοῦ πολυδάμαντος VBM 6 ι in δοριαλώτους in ras M et P^3 , ex v corr U, in v corr A^2 δορυαλώτους VIB Mor Re cf. Lob. ad Soph. Ai. v. 211 | η VIBM et ex ή corr P^3 | δὲ Re 9 αι in ήττᾶται in ras C^2 | δ' Re 10 ὅτ' ἀν A 12 οὖν inserui e VI om reliqui libri edd 15 γίνεται CAPV edd 16 πρόην VIBM 17 ἀσσύρια VBI sed in hoc prius σ inser m² cf. ad t. I 455, 12 19 ἑπιμελήσεσθαι scripsi cum Gasda ἑπιμελεῖσθαι libri edd

LIBANII ORATIO XII

ήττημένου, ό δ' απέρριψε την επιστολην ανδρειότερον Διομήδους δεινόν νομίζων, εί τις όφείλων δίκας περί σπονδων διαλέξεται. 78. τούτων δε ούκ έλάττω τα πρός τούς ήχοντας παρά των Σχυθων, ούς έν τοις δοκοις ακοιβολογουμένους λαβών έκέλευσεν απελθόν- 5 τας περί πολέμου σκοπείν, και διά μακρού δή χρόνου **Ρωμαΐος** άνηρ ήπείλησε βαρβάρω. 79. πόθεν δη τὸ τοῦ πολέμου | μεταπέπτωκε πνεῦμα; καὶ τί τὴν R 394 'Ρωμαίων τύχην έπανήγαγεν είς τὸ Πέρσας φοβεῖν; οὐ πεζομαγία τις ούδ' ίππομαγίας πόνος ούδ' ὅπλων και- 10 νότης ούδ' έπιτεχνήσεων εύρεσις, άλλ' αί πυχναί θυσίαι καί τὸ αίμα τὸ πολύ καὶ οἱ τῶν ἀρωμάτων ἀτμοὶ καὶ θεῶν έστιάσεις καὶ δαιμόνων τοὺς πολεμίους συνέστειλαν. 80. διὰ τοῦτο γαίρει καλούμενος ίερεὺς οὐχ ήττον η βασιλεύς, και τούνομα τοις ξογοις συμβαίνει 15 ώς ού μαλλόν γε βασιλέας τοις περί την άρχην η τούς ίερεῖς άγιστείαις παρηλθεν. οὐ λέγω τοὺς νῦν τοὺς άμβλυτέρους, άλλὰ τοὺς πάλαι τοὺς ἐν Αἰγύπτω τοὺς άπηκοιβωμένους. ού γάο νόμων άνάγκαις ύπηρετων νῦν μέν ἔθυσε, νῦν δὲ ἔληξεν, ἀλλ' ὀρθῶς εἰρῆσθαι 20 νομίζων το δείν από θεών άρχεσθαι και έργων και λόγων, & τούς άλλους οίδε ταις νουμηνίαις άναθέντας, ταῦθ' ἑκάστης ἡμέρας εἶναι πεποίηκεν, αίματι μέν

2 Il. *i* 31 sq. 10 Thue. I 71, 2

1 \tilde{o} VIBM et P sed in hoc acutus in ras m^2 δ A4 $\pi\epsilon \varrho l C$ 8 $\mu\epsilon\tau\alpha$ in $\mu\epsilon\tau\alpha\pi\epsilon\pi\tau\omega\kappa\epsilon$ in ras $U^*I^2 \mid \pi\nu\epsilon\tilde{v}$ in $\pi\nu\epsilon\tilde{v}\mu\alpha$ in ras I^2 9 $\tau\delta$] $\tau\delta\delta U$ 10 $\tau\delta IBM$ 13 $\pi\delta\hbar\epsilon$ - $\mu\delta\nu\sigma\varphi$ scripsi e VB cum Re Anim, Gasda, Cobeto Mnem. V 111 (Coll. 107) $\pi\delta\hbar\mu\sigma\varphi\varphi$ reliqui libri edd $\mid \dot{\alpha}\kappa\epsilon\sigma\epsilon\iota\lambda\sigma\nu$ Cobet l. l. 14 $\delta\iota\alpha\tau\sigma\tilde{v}\tau\sigma$ APVI 17 \dot{i} in $\dot{\alpha}\mu\sigma\epsilon\epsilon\iota\alpha\varphi$ in ras P^3 $\dot{\alpha}\mu\sigma\epsilon\epsilon\iota\alpha\varphi$ UI 18 $\tau\delta\delta\varphi$ prius om C Ferr Mor 21 post $\tilde{\epsilon}\varrho\gamma\omega\nu$ rasura 6 vel 7 litterarum I 22 δ $B \mid \delta\delta\sigma$ B

δεχόμενος ανίσχοντα τον θεόν, αίματι δε παραπέμπων είς δύσιν και ταύτα πάλιν νυκτερινοῖς έτοιμάζων δαίμοσιν. 81. είσω δε τὰ πολλὰ κατεχόμενος ύπο τῆς τύχης, έπει μη τρέχειν εις ίερον παρ' ημέραν ένεστιν, 5 ίερόν ποιείται τὰ βασίλεια καὶ τὸν κῆπον καθαρώτερον των παρ' ένίοις άδύτων, και γίγνονται τοις μέν δένδρεσιν ήδίους οί βωμοί, τοῖς βωμοῖς δὲ τὰ δένδρα. 82. τὸ δὲ κάλλιστον, οὐ γὰρ ἐφ' ὑψηλοῦ καθήμενος ή χουσαῖς ἀσπίσι περικλειόμενος ἑτέρων χερσὶ θερα-10 πεύει τούς θεούς, άλλ' αύτουργεί και περιτρέχει και R 395 σχίζης απτεται | καὶ μάχαιραν δέχεται καὶ ὄρνις άνέρρηξε και τα ένδον ούκ ήγνόησε, και τούτων πίστις οί δάκτυλοι των έκείθεν τεκμηρίων γέμοντες. ήγειται γάο άτοπον, εί τὰ μέν γραμματεῖα τοῖς ἄρξουσιν αὐτὸς 15 έγχειοιεϊ, ταΐς δ' αύταις χερσίν ού πληρώσει τα πρός τούς θεούς. 83. έντεῦθεν οὐ καθίζει βουλάς στρατηγών καί λοχαγών καί ταξιαρχών έν τοῖς έπείγουσιν ούδε τρίβει χρόνους έν σκέψεσιν, άλλ' έπι τους διδασκάλους των έν άδήλω καταφυγών απήλλακται, έντεῦ-20 θεν γράμμα μέν ούδεν άπό των περάτων της άργης η κομιδή σπάνια, πάντα δε έγνωσται, και καθάπεο τον Ήλιον λέληθεν ούδεν των έπι γης, ούτως ούδε σε των δρωμένων ούδεν αύτοῦ διδόντος Ήλίου. 84, έτι δε κάν τοις έσχάτοις όσοι βάρβαροι την ημετέραν άπο

² ταὐτὰ scripsi auctore Re Anim ταῦτα libri edd 3 ταπολλὰ VIBP (sed in hoc α in ras et cum πολλὰ coniunctum m³) et M (sed in hoc gravis erasus) 4 παρημέραν V 5 ποιεϊ V et Cobet Misc. 148 6 έν in ένίοις in ras $P^3 | γίνονται V$ | δένδοξ⁶έν B 10 αὐτουργεὶ UM | παὶ prius inserui e VIB17 ταξιάρχων B 19 τῶν ἀδήλων B 21 πομιδῆ ACVπομιδὴ U 23 δηλοῦντος vel δὴ δύντος vel δὴ ὅμοιον ὅντα coni Re

LIBANII ORATIO XII

τῆς ἔξω θαλάττης μέχρι τῆς τοῦ Πόντου παφοικοῦσι ἑαχίας, τὰ ὅπλα κρεμάσαντες ἀλοκίζουσι τὴν γῆν | τὰς μὲν ἐντεῦθεν καὶ παρ' ἡμῶν εὐπορίας ἀπεγνω- R 396 κότες, εὐχόμενοι δὲ τῆ Δήμητρι. τῶν δ' ὑπηκόων ὅσοις ἔδει γενέσθαι κακῶς, τυραννίδος ἔρωτι σφᾶς 5 αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἂ μὲν ἤλπισαν, οὐ δυνηθέντες, ἂ δ' ἐφοβήθησαν, ἁλόντες οὐ παθόντες, μόνοι ζῶντες ἐπὶ τοιούτοις βουλεύμασιν. 85. ἐγὼ δὲ Ξέρξην ἐθαύμαζον οὐχ ἀποκτείναντα τοὺς ἀντὶ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ τὸν θάνατον ῆκοντας. κήρυκες | ἠδίκηντο παρ' ὅλης πό- R 397 λεως, εὐκαταφρόνητον τῷ Μήδῷ, καὶ ἅμα τὴν ἀνδρίαν 11 τῶν αὐτοὺς διδόντων ἦσχύνθη. ὁ δὲ τοὺς ἐπ' αὐτὸν ἂ μηδὲ εἰπεῖν θέμις συντεθεικότας μέχρι τῶν ἐλέγχων ἐκόλασε.

86. Καὶ ταῦτα, ὡ ἄνδϱες, τῶν αὐτῶν ἐπικούρων 15 ἡγώμεθα τῶν βελτιόνων εἰς φυλακὴν Ἄργου τοῦ γηγενοῦς, οῦ φρουροῦσι μὲν αὐτὸν μετὰ δορυφόρων, φυλάττουσι δὲ τοὺς δορυφόρους αὐτούς, κἂν εῦρωσιν ἀντὶ κυνῶν λύκους, ἐμήνυσαν, οὐκ ἀσθενέσι καὶ σκο-

2 Ar. Vesp. 850 16 Aesch. Prom. 568

9 Her. VII 136 cf. t. I p. 464, 2 R 17 Amm. XXII 11, 2 cum nota Valesii

2 δαχία λέγεται ή πέτρα ή ἀπόκρημνος καὶ σκληρά. λέγεται δὲ καὶ ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης C^r

λιαῖς ἐνυπνίων ὄψεσιν, ἀλλ' ὥσπερ νῦν ἡμεῖς ἀλλήλους δρωμεν και φράσειεν αν άλλος άλλφ περί του λέγοντος, ώς εἶ λέγοντος ἢ τοὐναντίον, οὕτως ἐκεῖνοι τούτω 4 περί των πρασσόντων νεώτερα, τιμωντες αύτω τούς R 398 δφθαλμούς τη σφετέρα θέα και ούκ έωντες απιστειν Όμήρω θεούς άνθρώποις άναμίξαντι καθάπερ έταίρους και φίλους. 87. πῶς δὲ οὐκ ἔμελλον ἔσεσθαί σοι φίλοι μηδενός αύτοις άμεληθέντος έν τη δεύρο πορεία βωμού; ⁶ς γε καί της εύθείας όδοῦ τοσοῦτον ἐκδραμών εἰς 10 Φουνίαν έλθών την τεχούσαν ήμιν τούς θεούς πολλοίς καί μεγάλοις τιμήσας έπανηλθες. ήκων τοίνυν παο' ήμας, ώς μεν άν τις φαίη των ούδεν είδότων, ήσύχασας, ώς δ' αν έγώ, πεπολέμηκας, και των εις την νίκην φερόντων εύοηταί τι μείζον αὐτῆς τῆς μάχης. καὶ γὰο οὕ-15 τως έχει. 88. ούχ ην ήμων τον έμπροσθεν γρόνον ή Περσών δύναμις ούτε πλήθει μείζων ούτε άλκη βελτίων ούτε τέχνη καλλίων ούτε ὅπλοις Ισχυροτέρα, ἀλλ' ὃ πάντα ταῦτα καὶ συνέγει καὶ διαφθείρει νῦν μὲν παρόν. νῦν δὲ ἀπόν, ἐκεῖσε μεθειστήκει καὶ μετ' ἐκείνων R 399 έπήει, δαίμονες | πολέμου και μάχης και τροπης 21 κύριοι, καταπολεμοῦντες μὲν τοὺς ἀτιμάζοντας, ἐπιοοωννύντες δε τούς αίδουμένους. 89. συνιόντων τοίνυν έτι των στρατοπέδων άφανη παρ' έχεινων έπι τούς ήμετέρους όπλίτας έχώρει βέλη των ψυχων άπτό-

⁴ post $\tilde{\omega}$ in avt $\tilde{\omega}$ rasura 1 litterae (ut videtur v) I avt $\tilde{v}\tilde{v}$ M sed ov in ras m² et coni Gasda 10 $\ell\lambda\vartheta\epsilon\tilde{\iota}v$ M11 $\iota\iota\mu\eta\sigma\alpha\varsigma$ in marg I^3 13 $\tau\eta\nu$ om M 14 "aut $\epsilon\tilde{v}\varrho\eta\tau\alpha\iota$ soi $\tau\iota$ leg. aut $\epsilon\tilde{v}\varrho\eta\sigma\alpha\iota$ $\tau\iota$ " Re 17 ovt τ $t\ell\chi\nu\eta$ xalliev praemisso xeiµevov in marg I^2 | $\delta\vartheta$ " M 19 δ " Re 20 xal $\mu\alpha\chi\eta\varsigma$] "aut leg. xal vix $\eta\varsigma$ aut xal $\mu\alpha\chi\eta\varsigma$ xal vix $\eta\varsigma$ " Re 23 $\ell\tau$ in $\ell\tau\iota$ ras P^3 $\ell\pi\lambda$ CA Ferr Mor, quod corr Re improbante Gasda qui $\delta\vartheta\pi\omega$ coni

LIBANII ORATIO XII

μενα, τὰ μὲν ἀρεος ἀφιέντος, τὰ δὲ τῶν ἀρεος λοχιτῶν, τοῦ Δείμου, τοῦ Φόβου. τούτοις δὴ τάς τε καρδίας ἐπλήττοντο τά τε ξίφη τῶν χειρῶν μεθίεσαν ἔπασχόν τε ὅπερ εἰκὸς ἀνθρώπους, ἡττῶντο δαιμόνων. 90. εἰδὼς οὖν ὀρθῶς, ὅτι δεῖ στρατιώτην ἕκαστον 5 προσκυνῆσαι τούτους ὧν δεῖται μαχόμενος, ὡς τοῦτ' ὂν τῆς παρασκευῆς κεφάλαιον, οὐκ ἀσπίδος οὐδὲ θώρακος οὐδὲ ἀκοντίου, καὶ διαλεχθεἰς τοῖς θεοῖς, ἅττα δὴ καὶ διείλεξαι, συνέσει τῶν κρειττόνων τὴν δύναμιν ὥπλισας, ἑκόντας ἐπὶ τοὺς βωμοὺς θέοντας καὶ δια- 10 μαχομένους ὑπὲρ τοῦ λιβανωτοῦ.

91. Τῆ μὲν οὖν Ῥωμαίων ἀρχῆ τοιοῦτον τεῖχος περιήλασας. εὖ δὲ ποιῶν καὶ τὸν ἄλλον μεταρρυθμίζεις ὅχλον, τὸ τοῦ Πρωτέως εἰς ἑτέρους ἐργαζόμενος. νῦν γὰρ δὴ τὸ τὴν γῆν οἰκοῦν ἀπὸ συῶν ἀτεχνῶς εἰς 15 ἀνθρώπους μεταπλάττεται. 92. τούτων δὲ | ἀπάν- R 400 των αἴτιον οἱ λόγοι. ταυτὶ μὲν γὰρ ἔργα φρονήσεως, φρόνησις δὲ λόγων, οὒς ἐδέξω τῆ ψυχῆ πᾶσαν ἰδέαν, τοὺς μὲν δρόμῷ χωροῦντας, τοὺς δὲ σχολῆ βαίνοντας, ἐπιστολάς, διαλεκτικούς, κάλλος ἐπῶν· ὧν τοῖς μὲν 20 ἐγκωμιάζεις, τοῖς δὲ πείθεις, τοῖς δὲ ἀναγκάζεις, τοῖς δὲ θέλγεις, καὶ νικᾶς τοὺς μὲν ῥήτορας τῆ φιλοσοφία,

2 Il. o 119. δ 440. λ 37 14 Od. δ 417. 455 sq.

1 o in $\check{\alpha}\varrho \varepsilon o \varsigma \in \mathfrak{s} \infty \operatorname{corr} P^3 C^s$ $\check{\alpha}\varrho \varepsilon \omega \varsigma A$ Re (bis) cf. t. I 516, 5 R 5 $\varepsilon i \partial \check{\omega} \varsigma$ scripsi e VI (sed in hoc spiritus et $\check{\omega} \varsigma$ in ras m²) $\varepsilon i \partial \varepsilon \varsigma$ reliqui libri edd | $\check{\sigma} \iota \iota \delta \varepsilon \iota$ $\sigma \iota \varphi \alpha \iota \iota \acute{\omega} \tau \eta \nu$ inser I³ 7 post $\pi \alpha \varrho \alpha \sigma \kappa \varepsilon \nu \tilde{\eta} \varsigma$ rasura 2 litterarum $I | \check{\alpha} \sigma \pi i \partial \alpha \varsigma$ $\Im \phi \varrho \alpha \kappa \alpha \varsigma$

i post παφασκενής rasura 2 interation $I \mid \alpha \delta \pi i \delta \alpha \varsigma$ σωφακας ακόντια Re quod improbavit Gasda coll. Plat. Euth. 4 D ήμέλει ὡς ἀνδροφόνου καὶ οὐδὲν ὂν πρᾶγμα, εἰ καὶ ἀποθάνοι διείλε αι cum rasura 2 litt post λε U 9 συνουσία vel εὐνοία coni Gasda 13 μεταρυθμίζεις VI 14 τὸ e τοῦ corr I² 17 γὰρ om B 20 διαλέξεις coni Mor 21 πείθεις — 22 δὲ om V | δ' Re

τούς δ' αὖ φιλοσόφους τῆ δητορεία, τῆ ποιήσει δὲ άμφοτέρους, ώσπερ αὖ τοὺς ποιητὰς ἀμφοτέροις ἐκείνοις καί νη Δία γε πάντας ούς έφην, θατέρα φωνη τελεώτατα έχούση, λέγω δε ούκ αὐτὸς ἐπαΐων, ἀλλά 5 με πέπεικεν δ Καργηδόνιος έκεινος. 93. ωστ' εί σοι συμβεβήπει ταῦτα πεπτῆσθαι βασιλείας άνευ, πολλοῖς αν βασιλέων έπιθυμίαν παρέσχες τα μέν αύτων δουναι, τὰ δὲ σὰ λαβεῖν, καὶ εἴ γέ πως ἐνῆν σοι δέκα γλώσσαις έκπέμπειν φωνήν, ούδεν αν έδεου των περί τάς 10 έπιστολάς συμμάγων. 94. τούτους δή τούς πολλούς καί καλούς καί ποικίλους λόγους ού πρεσβυτέροις της άρχῆς μόνοις ἐπτήσω πόνοις, ἀλλ' ἐτήρησας ἔτι καὶ νῦν τὴν ὑπέρ αὐτῶν ἀγρυπνίαν. καὶ οὐκ ἠνάγκασεν ή βασιλεία κεΐσθαι μάταια τὰ βιβλία, άλλ' ή μέν νύξ 15 έπι της πρώτης έτι μοίρας, σύ δε άδεις πολύ πρό-R 401 τερος των δονίθων η τίπτων λόγους | η τον έτέρων τόκον λαμβάνων. ὕπνου δε ίσχὺς κεκράτηται κεκολασμένης γαστρός μετά μέν γάρ οίνου καί πλησμονής άρχει βλεφάρων έκεινος, άνευ δε τούτων ου μέγα δύ-20 ναται. 95. τί δη θαυμαστόν, εί σωμάτων ώλιγώρηται κάλλος έν τεττίγων μέν τροφη, λόγων δε άπεργασία. θεῶν δὲ συνουσία, πόνω δὲ συνεχεῖ; τὸ γὰο ἐπὶ ταῦτα

8 II. β 489 21 Theorr. id. IV 16 22 Isocr. de pace § 5 p. 159 d

2 ποιητὰς in marg inser I^3 5 εί] ἂν Re 6 ταῦτα συμβεβήκει B 7 αν in ἐπιδυμίαν in ras C^2 | αὐτῶν APBM αυτῶν U 10 δὲ Re 15 ἔτι πφώτης V | πρότεφον Re 16 τὸν inserui e VB ἢ τοὺς M ἢ τοὺς UI sed in học τοὺς in ras m² 17 τόκοῦς M τόκους UI sed in học vọ in ras m² 17 ῦπνου – 20 δύναται citat Macar. Chrys. fol. 88[×] loχὺς ῦπνου Macar. | δὲ om Macar. 19 ἄρχει καὶ βλεφάφων V | οὖτος Macar. 21 δ' Re 22 "malim πόνων δὲ συνεχεία" Re

LIBANII ORATIO XII

έρουηκός απήρτηται των έκειθεν ήδονων. και κινδυνεύει τη πρός τό σωφρονείν παρασκευή των περί της σωφροσύνης έπαίνων απεστερήσθαι· το γάρ μηδ' έγχωρείν ένταῦθα διαίτης τεταγμένον δουλεύειν ἔρωτι πονηρῶ τὸ θαῦμα περιήρηκε. 96. τοιοῦτος ἡμῖν ὁ βασιλεύς τε καί 5 ύπατος, νικῶν ἀπάσαις οὐ μόνον ἡμῶν ψηφιζομένων, άλλὰ καί θεῶν δικαζόντων, ἐμφράττων καὶ τὸ τοῦ Μώμου στόμα τη της άρετης άχριβεία. έπει και τουτο γενναίον καί μεγαλόψυχον το πολύ τη τύχη λειπόμενον προσελέσθαι τον δμόζυγα και μήτε το σγήμα διαφυγείν 10 ούκ όντος δμοτίμου μήτ' έπιθυμία τοῦ σχήματος πρίν η κάλλιον αποδείξαι τον δμότιμον. 97. πάντως δε R 402 καί Ξάνθος, ἀθάνατος ἵππος, οὐκ ἠτίμαζε τὸν Πήδασον παραθέοντα. καί πρός τούτω γε τῶ παραδείγματι την 'Αθηναν καί τον Διομήδην έφ' ένος ίσμεν άγομένους 15 ἅοματος, δεινήν θεόν άνδρα τ' άριστον.

98. Νῦν μοι δοχοῦσι καὶ γάμοι σωφροσύνη συνέσε-

7 Dem. de fals. leg. p. 406, 5 cf. t. I p. 531, 4 R 10 Sallustium cf. Amm. XXIII 1, 1. Mommsen, Herm. 37, 443 12 Il. ω 52 Od. η 159 13 Il. π 152 sq. 15 Il. ε 839

9 supra η in $\tau \dot{v} \chi \eta$ circumflexus erasus, τ in ras et acutus P^{3} $\psi v \chi \eta \iota AC$ sed in hoc $\tau \dot{v} \chi \eta$ suprascr. s $v \chi \eta$ cum rasura 1 litterae ante v $U \mid \pi \rho o \varepsilon \lambda \dot{\epsilon} \sigma \partial \alpha \iota$ scripsi auctore Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) $\pi \rho o \varepsilon \lambda \dot{\epsilon} \sigma \partial \alpha \iota$ libri ($\alpha \iota$ in ras P^{3} $\dot{\epsilon} \lambda \dot{\epsilon} \sigma \partial \alpha \iota$ Vat 84) edd 10 $\tau \partial v$ om PU sed in hoc rasura 3 litterarum | $\varphi v y \varepsilon \iota v BMI$ sed in hoc supra φ rasura duarum triumve fere litterarum 11 $\pi \varrho \iota v \rbrack \lambda \alpha \mu \pi \rho \dot{\sigma} \varepsilon \rho \sigma$ aut $\pi \lambda o v \varepsilon \iota \dot{\sigma} \rho \sigma$ scribendum coni Re 12 $\kappa \alpha \lambda \lambda \iota o v$ scripsi e VBM (sed in hoc in $\kappa \alpha \lambda \lambda \iota \omega$ reliqui libri sed e $\kappa \alpha \lambda \lambda \iota o v$ corr I^{2} , edd 13 $\pi \eta \gamma \alpha \sigma o v VB$ (sed in hoc acutus et γ in ras m^{2}) Ferr Mor $\gamma \eta \partial \alpha \sigma o v M$ $\pi \eta \gamma \gamma \alpha \sigma o v I$ sed γ in rasura 2 litt 17 $\sigma v v \dot{\epsilon} \pi \varepsilon \partial \alpha \iota U$

σθαι καὶ πάντα συμβόλαια δικαιοσύνης μεθέξειν καὶ παϊδες ἐπ' ἀμείνοσι τεχθήσεσθαι χρηστοῦ τινος οἰωνοῦ τῆς σῆς προσηγορίας ἡγουμένης.

99. Τοῦτον ἐγὼ τὸν ἐνιαυτόν, εἴ τις ἦν ἀγὼν ἐνι-5 αυτοῖς, ὥσπερ ἀ∂ληταῖς, καὶ κρίσις, δοκῶ μοι πᾶσιν ἂν νικῆσαι τοῖς κριταῖς. ὕπατον μὲν γὰρ ἐδέξαντο πολλοὶ καὶ δέξαιντό γε, πρῶτος δὲ οὖτος ἐν μοναρχία. εἰ οὖν Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν οὐδὲν ἐκώλυσεν εὕξασθαι νύπτα αὐτῆ γενέσθαι διπλασίαν, ἐξέστω κἀμοί τι παραπλή-R 403 σιον αἰτῆσαι· Χρόνε, πάτερ | ἐνιαυτοῦ καὶ μηνῶν, 11 ἔκτεινον ἡμῖν τουτὶ τὸ ἔτος ἐφ' ὅσον οἶόν τε πλεῖστον, ὥσπερ ὅτε 'Ηρακλῆς ἐσπείρετο, τὴν νύκτα ἐξέτεινας, καὶ δὴ καὶ ὅλως τῷ βασιλεῖ τὴν ζωὴν ὑπὲρ τὸν ὅρον τοῦ Σόλωνος ἕλκε σαυτοῦ νομίζων κόσμον ἀγαθοῦ 15 βασιλέως γῆρας. 100. ταῦτα αἰτῶ καὶ προσέτι τὴν ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὕχεσθαι καλόν, ταῦτα εὕλογον προσδοκᾶν. σὺν γὰρ θεῷ καὶ αὐτοὶ χινησόμεθα.

101. "Ιδι δη νέμε την έλευδερίαν πασί γε χρηστοις 20 καί βελτίστοις οίκέταις, ούς τοσούτον των έπ' έλευδερία πώποτε βαπισδέντων εύδαιμονεστέρους δετέον, δσον έκείνους των έντελευτησάντων τη δουλεία. μετα-

8 Sapph. fr. 130 B 12 Luc. deor. dial. 10. Anth. Plan. IV 102, 1 13 Her. I 32, 1

^{1 &}quot;malim tà interponi" Re 3 $\sigma\eta_S$ del I 4 Éviavtoïs scripsi auctore Re qui adnotavit: "Videtur aut Éviavtãv, monte atéviavtãv, leg. esse aut Éviavtoïs, monte à duptaïs" éviavtãv libri edd | à duptãv Marc. 422 9 tí VI 13 xal (2) in ras I^2 | 5 in õlws in ras I^2 14 ósuov in xósuov in ras I^2 15 xal inserui e VUIBM praeeunte Re ("malim xal nçoséti aut nçoséti dè") 18 viznosuper Gasda 19 ye scripsi auctore Sinteni te libri edd 21 móntore om Re

βάλλει γέ τοι τὴν τύχην αὐτοῖς ἀνὴο ἀφ' αὐτοῦ τῆς έλευθερίας ἀρξάμενος καὶ οὐκ ἐάσας ἐνδυναστεῦσαι τῆ ψυχῆ τὴν δεσποτείαν τῶν ἡδονῶν. 102. καὶ πλεονεκτοῦσι τῶν μὲν ἑτέρωθι | λυθέντων ἐκ δουλείας τῆ R 404 τοῦ ὑπάτου σεμνότητι, τῶν δ' αὖ παρἀ ὑπάτοις τῆ τοῦ 5 βασιλέως προσθήκη, τῶν δ' αὖ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆ τοῦ νῦν ὑπεροχῆ.

Ούτω παραπλησίαν τῆδε πανήγυριν οὔπω πρότερον έωράκασιν οὔτ' ἀνθρώπων οὔτε θεῶν ὀφθαλμοί.

2 oởn — 3 ἡδονῶν citat Thom. M p. 100, 16 s. v. Δεσποτεία· καὶ Λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπατικῷ· οὐn κτλ. ἐάσας] ἐμὸν (ortum ex ἐῶν?) Thom. 3 τῷ ψυχῷ] πας' αὐτῷ Thom. unde in Libanium transferre voluit Oudendorp ψυχῷ Re τύχῃ libri Ferr Mor 5 τῶν δ' — ὑπάτοις Mommsen Röm. Staatsr. II 102 pro glossemate habuit

XIII.

Oratio $\pi \varphi o \sigma \varphi \omega \nu \eta \tau u \pi \delta \varsigma' Iou \lambda u \alpha \nu \tilde{\varphi}^1$ inscripta et a Libanio ad imperatorem Antiochiae salutandum, ut ipse ait²), huius iussu anno 362 habita, non solum Iuliano accepta fuit, sed etiam saeculorum posteriorum plausum tulit et pro singulari exemplo eloquentiae Libanianae habita est. Unde cum evenerit ut creberrime describeretur, etiam superstitum codicum numero plerasque orationes superat. Sunt enim 48 vel 49. In his enumerandis ordinem quem hucusque secutus sum teneo, ut primum recenseam codices 'corporum', subiungam 'scholasticos' qui eclogas orationum et declamationum scholis destinatas vel hanc orationem solam continent.

Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 146^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (== A) saec. X fol. 68°, mancus — uno enim folio amisso finis orationis inde a p. 79, 8 $\pi\pi\eta$] $\mu\dot{\alpha}\tau\omega\nu$ cum initio sequentis periit —. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (== P) saec. XIV fol. 50. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

¹⁾ Haec meliorum, $\pi \rho o \sigma \phi \omega v \eta \mu \alpha \tau i \kappa \delta s$ deteriorum codicum forma est.

²⁾ Ep. 648 Μικρά δὲ αὐτὸν ἀναπαύσας καὶ τὴν πόλιν ἁμίλλαις ἵππων εὐφράνας ἐκέλευέ με λέγειν. καὶ εἶπον παφακληδεἰς οὐκ ἐνοχλήσας, ὁ δὲ ἐτέφπετο βεβαιῶν μοι τὸ πφοοίμιον· ἔφην γὰφ αὐτὸν ἐν πφοοιμίω πάντα τὰμὰ καλὰ νομιεῖν ὑπὸ τοῦ ἐφῷν (cf. § 3 et 4 p. 64, 4 sq.). καὶ οὕτως ἐξέβη.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 165. Vide t. I p. 415 sq.

5. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

6. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 50. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

7. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 58. Vide t. I p. 39 sq.

8. Patmius 471 saec. XIV fol. 203[•]. Vide t. I p. 41 sq.

9. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 114. Vide t. I p. 44 sq.

10. Neapolitanus II E 18 saec. XV fol. 183^v. Vide t. I p. 47 sq.

11. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 314. Vide t. I p. 48 sq.

12. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 386. Vide t. I p. 59 sq.

13. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 209 sq.

14. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 44. Vide t. I p. 211sq.

15. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 24. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

16. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 56. Vide t. I p. 214 sq.

17. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 173^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

18. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 38. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

19. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 139[•]. Vide t. I p. 413 sq. Contuli.

20. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 70. Vide t. I p. 222 sq.

21. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 93^v. Vide t. I p. 363 sq.

22. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 106. Vide supra p. 4 sq.

84 23. Mutinensis CLXXXI (III F 3) chartaceus in folio saeculo XV exaratus manuque altera aequali correctus non solum aqua male habitus, sed etiam detrimenta passus et bibliopegi culpa disturbatus¹) continet

fol. 1 λιβανίου λόγος ύπὲς ἑαυτοῦ διὰ τὴν πορος ἀντίοχον συνηγορίαν

6 περί δουλείας λόγος λιβανίου. oratio manca; nam desinit folio 8^{v} verbis oùn är ådinolyr, el nadolyr έλεύθεgor = II 68, 28 R.

9 inc. $\pi \epsilon_i \rho \tilde{\alpha} \sigma \partial \alpha_i$ dè tà ἀπόντα. des. in fol. 12 τὴν βουλὴν ἀνθοῦσαν. Est finis orationis πρός τὴν βουλήν II 541, 12—548, 13 R, cuius initium infra fol. 159°—163° exstat.

12 πρός τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας. Manu altera correctrice aeque atque in Monacensi gr. 101 fol. 146^v (t. I p. 221) in margine scripta sunt verba: ἐτέρα ἐπιγραφή· πρός τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλιτῶν ἀφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις.

21 πρός τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι des. fol. 24 verbis λυθηναι μὲν προσηκεν (Π 606, 14 R) quae excipiuntur folio 172.

25 inc. διηγήσωμαι, καὶ αὐτοὶ i. e. τυφλοῦ φιλοπάτοφος ἀπολογία IV 745, 10, cuius initium est in foliis inde a 145°.

35 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ (αὐτῶ supraser. m²) ἐξαίφνης (IV 159)

 44^{v} μετὰ τροίας ἄλωσιν (IV 110). In margine manu altera exarata est protheoria p. 110—112.

53° νόμος ην μετὰ τοῦ τυράννου cum προθεωρία IV 798; des. fol. 57° verbis ἀποκόψας ὁ δῆμος, τούτων δὲ (IV 805, 25).

58 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ποὸς τὸν μέγαν θεο-

¹⁾ Descriptio codicis a V. Puntoni Stud. ital. di filol. class. IV 496 data cum omnino parum accurata sit tum ordinis foliorum turbati nullam rationem habet.

δόσιον βασιλέα περί τῆς στάσεως: λόγος $\beta^{\prime 1}$). Des. fol. 65 άπόπεμψον. Fol. 65 vacuum est.

66 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία λόγος γ. Des. fol. 96.

96^v inc. δύο γείτονες ἦσαν πτωχοί καὶ τοῦ ἑνὸς ἔφνης πεπλουτηκότος ὁ ἕτερος προσιών τοῖς δικασταῖς αἰτεῖ κώνειον. Inc. 'Αλλ' εἰ καὶ == IV 159 sq.

107 inc. $\Phi \eta \mu \eta$ $\bar{\eta} \nu$ συνείναι τον πατέρα = IV 568. Des. folio 113, cuius pagina aversa vacua est.

114 inc. είς εὐστάθιον τὸν κάρα: \sim λόγος ε΄

114^v λιβανίου ποὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς: λόγος 5'

121 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀογῆς: ή

128 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς ἰουλιανῶ τ des. fol. 133°.

134 inc. Θεωρία (rubr.) Πόθεν τοῖς ἕλλησιν κτλ. (IV 81). Haec protheoria manu altera scripta est.

Fol. 135 sequuntur praemisso rubricato $\mu\epsilon\lambda\epsilon'\epsilon\alpha$ hypothesis et declamatio ipsa incipientes 'Aquiqedels' 'Aquilleds et $\omega_{\mu\eta\nu}$ $\mu\epsilon\nu$ (IV 83, 1). In margine rubricatum est ϵ' .

145^v Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ IV 739. Protheoria (740 —741) manu altera in folio 146 exarata est. In margine rubricatum est ς' . Desinit fol. 147^v verbis ἄνωθεν ἅπαντα (IV 745, 10), quae excipiuntur folio 25.

Fol. 148 inc. ἄμεινον δπότερον i. e. εἰς Κώνσταντα καὶ Κωνστάντιον ΙΙΙ 306, 16. Des. fol. 159> νοce ζητήσομεν (332, 14)

159^v ποὸς τὴν βουλὴν (rubr.) II 526, 1. Des. fol. 163^v voce διατηφεῖν (= 541, 12), quam excipiunt quae sunt in folio 9 sq.

164 inc. φήναντες $\ddot{\omega}$ μέν i. e. είς Κώνσταντα καὶ Κωνστάντιον III 287, 12 usque ad fol. 171° quod desinit voce ή κτῆσις, quam excipiunt quae sunt in folio 148 sq.

1) Numerus β' inde explicatur, quod in exemplo unde haec pars codicis fluxit, antecessit oratio $\delta \pi i \rho$ Actorogárovs teste codice Parisino gr. 3017 fol. 4, qui ex eodem fonte manavit.

LIBANIUS ed. Foerster II.

Hosted by Google

172 inc. έλύετ' αν i. e. finis orationis κατά των προσεδρευόντων τοις ἄρχουσι II 606, 14 usque 610, 16 173 Ποός Ιπάριον 178 Κατὰ ἰκαρίου [α'] (II 110-134) 184 Ποός τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας 188 Πρός τούς ού λέγοντας 193 Ποός άντιοχέας ύπες των δητόρων. Desinit fol. 200 έλεσθε (II 223, 6). Fol. 201 vacuum est. Ex eodem quo Monacensis gr. 101 et 113 fluxit exemplo. Codicem anno 1870 examinavi et e parte contuli. 24. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 73^v. Vide t. I p. 227 sq. 25. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 126^v. Vide t. I p. 228 sq. 26. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 17^v. Vide t. I p. 229 sq. 27. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 115. Vide t. I p. 234. 28. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 182^v. Vide t. I p. 281 sq. 29. Athous Laurae Q 123 saec. XIII fol. 54. Vide t. I p. 323 sq. Inter 'scholasticos' codices referendi sunt: 30. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 198^v. Vide t. I p. 329 sq. 31. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 16. Vide t. I p. 331 sq. 32. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 14^v. Vide t. I p. 333 sq. 33. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 248^v. Vide t. I p. 334 sq. 34. Sinaiticus 1198 (= S) saec. XIV fol. 5. Vide t. I p. 335 sq. Descripsit Bernardakis. 35. Vaticanus gr. 1534 A saec. XIV fol. 237^{*}. Vide t. I p. 336 sq. 36. Vaticanus gr. 1704 saec. XVI fol. 133. Vide t. I p. 337 sq.

37. Laurentianus LXX 13 saec. XV fol. 195. Vide t. I p. 346 sq. Initium (fol. 195 et 196) contuli.

38. Marcianus gr. 445, bombycinus formae octavae 85 pluribus manibus saeculi XV exaratus, olim Bessarionis¹), continet post Nicephori Gregorae epistulas, Luciani dialogos, Nicephori Blemmydae $\lambda \delta \gamma o \nu \beta \alpha \sigma \iota \lambda \iota x \delta \nu \delta \alpha \kappa \sigma$ inde a

fol. 120 λόγοι λιβανίου ξήτορος.

λόγος ποοσφωνηματικός ἰουλιανῶ δυσσεβῆ

126[°] λόγος πρεσβευτικός πρός αὐτοκράτορα ἰουλιανόν τὸν ἀποστάτην

139 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

147[°] τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενελάου. Desinit folio 151[°] verbis δαθύμως βουλεύεσθαι ἐκεῖνο IV 12, 13

152 inc. πάντες ἐπίστασθε i. e. Όρέστης IV 114, 6

162^v σκέμμα ό πομπηιανός προὔβαλεν· "Έχων τις γυναῖκα (IV 639)

171 νόμος τον θοούβου καὶ στάσεως. Desinit folio 175 verbis συμμάχων ἠτυχηκότων (IV 715, 24).

Examinavi codicem qui nullius pretii est, anno 1869.

39. Baroccianus gr. 63 chartaceus formae quartae 86 minoris saeculi XIV continet primum post tabulas astronomicas et Aristidis Panathenaicum inde a folio 102-119lacinias epitaphii Iuliani inde a $\lambda\alpha\beta\sigma\sigma\sigma\alpha$ nai où (I 568, 11 R) usque ad $\delta\rho\ell\xi\epsilon\iota$ rò $\kappa\rho\alpha\tau\sigma\varsigma$ (609, 9). Ordo foliorum bibliopegi culpa disturbatus hic esse debet: fol. 114-119 (568, 11-582, 7); 110-113 (582, 7-591, 8); 106-109 (591, 8-600, 7); 102-105 (600, 7-609, 9).

Fol. 120 nova manus incipit qua scriptae sunt Aristidis ad Platonem de quattuor viris oratio Π]aqaiteiodai µèv oùn olda (II 156, 1 D.) usque ad nai tõv πραγμάτων

Hosted by Google

¹⁾ Est in indice librorum graecorum Bessarionis (ed. Omont p. 32 cf. supra p. 3 not. 1) 281: Item epistolae Grigorae, Luciani et Libanii quaedam, in papyro.

(175, 16), quibus folium 127^{v} desinit, et laciniae declamationum Libanii, quarum ordo nunc disturbatus hic esse debet: 160 inc. δύσκολος γήμας λάλον

166 πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης[.] μενέλαος.

168 πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης όδυσσεύς. Quod nunc est folium 175 revera inter 166 et 167 locum habet, et folium 174 quod desinit verbis où γὰρ δὴ ταύτην (36, 1), excipitur folio 128 et sequentibus usque ad 132 (εἰ τοῦτο ὑμῖν ἀρέσκει = 47, 3). Huic succedit

fol. 132 μετὰ τροίας ἅλωσιν i. e. Orestis declamatio quae desinit folio 140^{v} (133, 24). Reliqua pars huius folii vacua est.

Fol. 141 incipit titulo cui spatium relictum est, privus $\Pi \rho \sigma \sigma \varphi \omega \nu \eta \tau \iota \kappa \delta \varsigma$, sed desinit folio 143° verbis $\ell \nu \delta \epsilon \tau \alpha \tilde{\iota} \varsigma$ $\sigma \nu \mu \pi \lambda \sigma \kappa \alpha \tilde{\iota} \varsigma$ (p. 73, 8).

Folia 144—158^r continent Epitaphium Iuliani inde a $\tau \delta \mu \ell \nu \pi \epsilon \pi \rho \alpha \gamma \mu \ell \nu \sigma \nu 544, 23$ usque ad $\tau \eta \varsigma \pi \delta \ell \epsilon \omega \varsigma \delta \ell \delta \tau \delta \nu \pi \delta \nu$ $\tau \omega \nu \epsilon \nu \delta \pi \delta \rho \omega \nu 587, 10.$ Fol. 158^v et 159 vacua sunt. Inde a folio 176 sequitur fragmentum orationis Aristidis $\delta \pi \ell \rho \tau \epsilon \sigma \nu \tau \epsilon \tau \tau \delta \rho \omega \nu$ inde a verbis où $\delta \ell \ell \tau \rho \sigma \epsilon \mu \nu \sigma \tau \delta \tau \omega \mu$ (194, 18 D).

Codicem anno 1880 inspexi.

Excerpta ex hoc codice continet

40. Leidensis Vossianus Miscellaneus XIX. 4 chartaceus in folio saeculi XVII inde a folio 23^v usque ad 24^r. In illo enim folio legitur: "Ex orat. quam Libanii esse credo in Iulianum. pag. 102 Ms. vide pag. 316 impr. lin. 32 [= ed. Mor.] και αὐτίκα πλείους [= I 600, 7 R] — ἑκατέφου ὕψος [= 600, 16 R] pag. 108^b post aliquot folia de Euphrate fluvio ita loquitur: πῶς οὖν τοῖς μὲν ἐπεκούφει — τὸ ὕδωφ καὶ μὴ [= 597, 1 — 9 R].

Initium Orationis Ἐπανήκει μετὰ τῶν (imp. pag. 173) — ἀποφήνας (p. 174)" [= p. 65, 1]

et in folio 24^r legitur: "fol. 143 et pag. 6 πάντα δὲ τοῖς ὅπλοις — ἐν δὲ ταῖς συμπλοκαῖς [= p. 73, 1–8]. his

verbis clauditur pagina. sequentis paginae prima verba sunt quae non videntur cohaerere τὸ μὲν πεπραγμένον εἶναι" [= 544, 23 R].

Sequuntur excerpta e codice Barocciano 50: Vol. 64. 4to ante Phocylidis versu: hoc distichon legitur etc.: "Anonymi epistolae sex. — Vide pag. 6 codicis nostri.¹) — Sunt Libanii."

Qui excerpsit, ipse fuit Isaac Vossius, quem iam adulescentem Oxonii commoratum esse constat.

Codicem examinavi anno 1875.

41. Mutinensis CVI (II D 7) chartaceus in folio una 88 manu saeculi XV exaratus, aqua male habitus continet initio privam declamationem Menelai ad Troianos de Helena quae incipit

fol. 1 δικαίων τύχοιμεν (IV 3, 13)

 3^{v} $\ddot{\omega}\mu\eta\nu$ $\ddot{\omega}$ rover (= IV 15, 1)

17 ἄριστ' ἀχιλλεῦ (= Aristidis Legatio)²)

23 ότε πρώτον ύμας (= IV 47, 1)

37 ώμην μεν ὦ ἀχιλλεῦ (= IV 83, 1)

48° μετὰ τὴν τροίας ἅλωσιν (= IV 110)

 58^{v} διέσωσέ τις έμπρησμο \tilde{v} (= IV 739)

71^v έχων τις γυναϊκα καί ών (= IV 639)

78 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς (= IV 654)

85^v δύσκολος λάλον γήμας (= IV 134)

92 Inc. πόποι ἡ μέγα πένθος i. e. μονφδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ

96 είτα όμηρος μέν i. e. μονωδία έπι Νικομηδεία

99 ά] νδοες ὧν τοῖς ὀφθαλμοῖς i.e. μονφδία ἐπὶ τῷ ἐν Δάφνη νεῷ τοῦ Ἀπόλλωνος

100^v έπανήκεις μετὰ τῶν ίερῶν i. e. Προσφωνητικός Ίουλιανῷ

106° έ]δει μεν ἇ παρόντες i. e. επιτάφιος επι 'Ιουλιανῷ 144° τοῦ αὐτοῦ πρός ἀριστείδην ὑπερ τῶν ὀρχιστῶν (sic)

1) Is est Leidensis Vossianus 77, qui olim fuit Isaaci Vossii.

2) V. Puntoni (Indice dei codd. greci della bibl. Estense, Stud. ital. di filol. class. IV 452 sq.) hanc orationem ut multas alias omisit.

Hosted by Google

Desinit folio 164 — rélos.

Codicem inspexi anno 1870.

89 42. Parisinus Coislinianus 180 (olim 119) chartaceus in folio saeculi XV/XVI, olim Petri Segueri Cancellarii († 1672) continet

fol. 1 πρεσβευτικός ύπερ ελένης (sic) πρός τους τρῶας μενέλαος (corr. ex ἀγαμέμνονος)

3 δύσκολος λάλον γήμας γυναϊκα

6* παράσιτος έπι δεῖπνον κληθείς

8° ἀριστίδου (sic) δήτορος πρεσβευτικός πρός τον ἀχιλλέα δδυσσεύς

11° λιβανίου ἀπολισμὸς (sic) ἀχιλλέως ποὸς δδυσσέα (sic) καὶ φοίνικα

19 ἀφαιφεθείς ἀχιλλεύς τῆς βοισηίδος cum protheoria 26 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν

30° πρεσβευτικός δεύτερος πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεὺς cum protheoria

36^v μετά τροίας άλωσιν cum protheoria

Folium 41^v vacuum est.

42 μονωδία έπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτη

43" ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτη

66° inc. titulo privus Προσφωνητικός.

 69° τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχιστῶν (sic). Desinit folio 70° verbis τοῖς πράγμασιν (III 350, 20 R). Folia 71 et 72 vacua sunt. Fol. 73 sequitur λεξικὸν ὡραῖον.

Cf. Montfaucon, Bibl. Coislin. p. 239.

Codicem anno 1880 inspexi.

90 43. Matritensis N 98 chartaceus formae quartae saeculo XV plurima ex parte a Constantino Lascari, cuius etiam erat teste inscriptione folii 105^v κωνσταντίνου τοῦ λασκάφεως κτῆμα, exaratus miscellaneus continet inde a folio

99 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῶ τῶ καταράτω

102* τοῦ αὐτοῦ μελέτη μενέλαος πρὸς τρῶας

107 λιβανίου προσφωνητικός ἰουλιανῶ

113 πρεσβευτικός πρός τούς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης δδυσσεύς. Haec declamatio quae desinit folio 134^r, non

Hosted by Google

manu Lascaris ipsius scripta aliaque manu correcta et suppleta est.

135 λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῶ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

136° λιβανίου ήθοποιία τίνας ἂν λόγους εἶποι πόρνη σωφρονήσασα

137 ἀριστείδου πρεσβευτικός. Des. fol. 146. Codicem anno 1880 inspexi.

44. Cantabrigiensis Universitatis Dd. XI 54 91 bombycinus formae octavae minoris saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis, olim Ioannis Baptistae Altini¹), deinde Ioannis Mori episcopi Norvicensis, postea Eliensis, anno 1715 a Georgio rege Britanniae bibliothecae Universitatis donatus continet post Luciani scripta, quorum ultimum Tvoavvortóvos (' $Av\eta\lambda \vartheta \epsilon$ τις εἰς τὴν ἀποόπολιν) pagina 113 incipit et pag. 124^v verbis ὑπ' ἐμοῦ φονενόμενος καὶ τιτρωσπόμενος t. II p. 83, 26 ed. Teubn. desinit, inde a pag. 125 usque ad 142

Λιβανίου (rubr.)

Δύσκολος γήμας λάλον γυναϊκα cum multis glossis interlinearibus et scholiis marginalibus et post Aristidis ϵl_{S} Ἐπεωνέα ἐπικήδειον et Severi ethopoeias

inde a pag. 149

Τοῦ Λιβανίου (rubr.)

Τίνας ἂν εἶπε λόγους πόρνη σωφρονήσασα (IV 1044)

150 Τοῦ αὐτοῦ· τίνας ἂν εἶπε λόγους ἀχιλλεὺς ἐςῶν πενθεσιλείας μετὰ θάνατον (IV 1026)

151 Λιβανίου σοφιστοῦ Πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος

162 Λιβανίου τίνας ἂν εἶποι λόγους πολυξένη ἀπαγομένη ποδς σφαγήν (rubr.) (IV 1037)

163 τίνας ἂν εἴποι λόγους αἴας ἀφαιρεθέντων τῶν ἀχιλλείων ὅπλων (IV 1038). Scripsit alia manus sed aequalis hanc et duas sequentes ethopoeias

1) Dum huius est, folium praefixum inscriptum est: Recueil de Lucien et autres pièces. Cf. t. I p. 58. 164 τίνας ἂν εἴποι λόγους αἴας μετὰ τὴν μανίαν σωφοονήσας: est autem ethopoeia revera non haec, sed Αἴας μέλλων ἑαυτὸν ἀποσφάττειν (IV 1039)

165 τίνας ἂν εἶποι λόγους δειλὸς ἰδὼν πόλεμον ἔζωγοαφημένον ἐν τοῖς τοίχοις τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας (IV 1021). Reliqua pars paginae 166 vacua relicta est.

167 Λιβάνιος. Ἰουλιανῷ προσφωνητικός cum scholiis marginalibus scriptus manu priore

180 τίνας ἂν εἶπε λόγους δ μενοικεύς (IV 1045)

181 ²Ηθοποιία[·] τίνας ἀν εἴποι λόγους ἀνδορμάχη ἀναιρεθέντος ἕπτορος (IV 1011). Reliqua pars paginae 181 vacua est.

183 Λιβανίου 'Αχιλλέως ἀπολογία ὅτε ἦπον οί πφέσβεις ὑπέο τοῦ ἀγαμέμνονος αὐτῷ πρεσβευσάμενοι (IV 47), quae desinit pag. 196 verbis πρός τὰς παραινέσεις καὶ σωφρονῶ (60, 15).

Inde a pagina 197 exstant Nonni ad Gregorium Nazianzenum scholia manu saeculi XIII exarata.

Codicem examinavi et ex parte contuli anno 1880.

45. Ambrosianus C 47 sup. chartaceus formae quartae saeculo XV bene exaratus, a Federico Borromeo cardinale in bibliothecam Ambrosianam illatus teste inscriptione *Felicibus auspiciis Illustrissimi Card. Federici Borrhomaei Olgiatus vidit anno 1603* continet post Philostrati vitas sophistarum titulo privas (fol. 1-55) et initium Heroici (fol. 55°)¹) inde a

fol. 57 μελέται τοῦ λιβανίου²)

δύσκολος λάλον γήμας

63* πρεσβευτικός πρός τούς τρῶας. μενέλεως.

67° πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης. όδυσσεὺς cum protheoria

79^v inc. ή τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὕλη i. e. Ἐρέστης cum protheoria

88 Πόθεν τοῖς ἕλλησιν i. e. Πάτροκλος cum protheoria

¹⁾ Folium 56 vacuum est; folio 57 alia manus incipit.

²⁾ Omnes tituli rubricati sunt.

96° " $d\varrho_i \sigma_i c$ $d\chi_i \lambda \lambda \epsilon \tilde{v} - \pi \tilde{\omega}_S$ oùn " $d\tau_i \sigma_i v$ i. e. Aristidis Пребвентико t. II p. 585, 1—8 ed. Dind. Reliqua pars "huius folii vacua est.

Fol. 97 έχων τις παίδας δύο (t. IV 669); des. fol. 102 verbis τήρει τὴν πρός αὐτὸν εἰρήνην (686, 19). Reliqua pars folii vacua est.

Fol. 103 τοῦ λιβανίου (rubr.) προσφωνητικός ἰουλιανῶ.

Des. fol. 107. Folium 107^v et quinque sequentia vacua sunt. Sequuntur alia, inter quae vita Libanii Eunapiana (135 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγοαμμένου βίοι σοφιστῶν Λιβάνιον ἀντιόχεια — 136 ἐπηφεία τύχης συμβάντων).

46. Parisinus gr. 3035 (antea 3281) in chartis 93 laevigatis formae sextae decimae scriptus saeculo XIV, a vermibus corrosus, miscellaneus continet fol. 105 Libanii ad Iulianum epistulam 33 in fine (106^r) rubricatam $\lambda\iota\beta\dot{\alpha}$ vios lov $\lambda\iota\alpha\nu\omega$ et post orationem $\vartheta\epsilon\mu\iota\sigma\tau lov \varphi\iota\lambda\sigma\sigma\dot{\phi}ov \epsilon\pi i$ $\pi\alpha\tau\varrho l (= \text{or. XX p. 285 ed. Dind.) et epistulas Synesii$

fol. 149 inc. AIBANIOT $CO \Phi ICTOT$ $\pi \rho o \sigma \phi \omega - \nu \eta \tau \iota \kappa \delta g$ lov $\lambda \iota \alpha \nu \tilde{\omega}$. Des. fol. 155°.

fol. 157 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima (α') Λαμπρός ἡμῖν (= 336), ultima (o') τῶ αὐτῶ· (ἀνδρονίκω) εἰληφέναι σου (= 30) folio 187° desinit.

Priusquam codex (anno 1719) bibliothecam Regis intraret, fuit Stephani Baluzii, antea autem cardinalis Nicolai Rodulphi; nam si haec quae supra recensui reliquaque quae eo continentur (Aristidis oratio fol. 1, Synesii epistulae fol. 38 et orationes fol. 123, Galeni opuscula fol. 197) contuleris cum codice qui in 'indice librorum domini Nicolai cardinalis Rodulphi' a Montefalconio Bibl. manuscr. II p. 766 sq. latine reddito p. 777 c N inter libros 'Graecos promiscue in capsa 25 n. 27' ita describitur: Aristidis oratio. Synesii epistolae 103 et alia quaedam. Libanii¹) et Gallieni. Libanii epistolae 70, dubitare non

1) Index graecus codicis Parisini gr. 3074 e quo Monte-

poteris quin idem codex sit. Cf. p. 61. Adhibitus est a Fed. Morello, ut infra (p. 61) demonstrabo, et a Boissonadio (cf. t. I p. 78). Ipse codicem anno 1880 inspexi.

94 47. Taurinensis gr. 172 chartaceus formae octavae maioris saeculi XV continet post Isidori Pelusiotae epistulas (fol. 1), Synesii epistulas et orationes (fol. 16) (συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαίδος ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι) inde a folio

96¹) λιμονίου (sic) σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται:

Ac primum quidem sunt epistulae octo, quarum prima est βηλαίω· Ἐγένετό μοι φίλος (= ep. 730), ultima δημητρίω· αὐτήν τε ταύτην (= 31). Sequitur

fol. 100° λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς ἰουλιανὸν ἐπανήπει μετὰ τῶν ἱερῶν i. e. Προσφωνητικός. Des. fol. 107°.

Succedunt diversis manibus scriptae aliae epistulae, ac primum quidem 28, quarum prima $\gamma \alpha \iota \alpha \nu \tilde{\omega}$. $\varphi o l \nu \iota \kappa \epsilon_{\mathcal{F}} \mu \tilde{\epsilon} \nu$ $\dot{\alpha} \pi o \lambda \alpha \dot{\nu} o \nu \sigma \iota$ (= 690), ultima $\ddot{\omega} \sigma \pi \epsilon_{\mathcal{F}} o \tilde{l}_{\mathcal{F}} \tilde{\epsilon} \pi \epsilon_{\mathcal{F}} \psi \alpha_{\mathcal{F}}$ (= 128), deinde inde a folio

119^v 19, quarum prima τατιανῶ· ἐπαινοῦντι μοι (= 241), ultima ἀνατολίω· ἐγὼ τοὺς ὅντας μοι (= 394 a), ita tamen, ut inter has duas partes inde a folio 116^v usque ad 119^v interposita sit declamatio: λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲς τῆς ἑλένης. μενέλαος.

Inde a folio 127 sequentur

τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κυροῦ γρηγορίου τοῦ κυπρίου ἐπιστολαί et inde a

fol. 134 alia manu exarata declamatio Libanii $\varphi_i\lambda\alpha q$ yúqov παῖς ἀ ριστεύσας ἤτησεν εἰς δωφεὰν θαλοῦ στέφανον, quae desinit folio ultimo codicis 138^v verbis καὶ περὶ τῆς οὐσίας[·] οἶς γὰρ (IV 636, 30).

Codicem anno 1870 inspexi.

48. Monacensis gr. L chartaceus in folio saeculo XVI exaratus tribus manibus, quarum secunda est Nicolai

falconius vertit, accuratius praebet: λιβανίου προσφωνητικός louliavõ. τοῦ αύτοῦ ἐπιστολαί ō.

¹⁾ Folia 1-95 alia manu scripta sunt atque sequentia.

Artensis (Aulonitae) teste subscriptione fol. 248° νικόλαος $i\xi$ άρτης και αὐλῶνος ἔγραψα, olim Michaelis Sophiani teste inscriptione fol. 117 μιχαῆλος σοφιανὸς, deinceps bibliothecae¹) Fuggerorum et Albrechti V Ducis Bavariae²), ex eodem fluxit exemplo quo Taurinensis 172. Continet enim parte prima (fol. 1—117) plane eodem atque hic ordine inde a

fol. 1 Συνεσίου πυρηναίου ἐπισκόπου ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι

72 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται, inter quas, tanquam epistula "ποὸς Ἰουλιανὸν", exstat Ποοσφωνητικός (fol. 75^{v} —81) et λιβανίου σοφιστοῦ ποεσβιτικὸς (sic) ποὸς τοὺς τοῶτας (sic) ὑπὲο τῆς ἑλένης μενελάου³) (fol. 90–93^v)

102 τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κυρίου γρηγορίου τοῦ κυπρίου ἐπιστολαί,

111—117^v φιλαογύου παζς ἀριστεύσας ἤτησεν⁴) sine protheoria,

quibus inde a folio 118 succedunt epistulae Maximi Planudis, Andronici Zaridae, Georgii Lacapeni, Isidori Pelusiotae. Codicem ab Hardtio (Elect. bibl. Monac. codd. graec. t. I p. 250 sq.) non tam accurate quam fuse descriptum a me rogati G. Laubmann et Fr. Boll inspexerunt.

Periisse videtur

49. codex Antonii Augustini 237 cui inerat etiam: "Eiusdem Libanii oratio prosphonetica ad Iulianum" (vide t. I p. 347 sq.).

Hic quoque codicum duae statuendae sunt familiae, inter quas quos ut optimos duces sequendos censui codices

¹⁾ In huius catalogo anno 1565 facto, ut Fr. Boll mecum communicavit, codex p. 64 sub *stat. 5 n. 9* exstat.

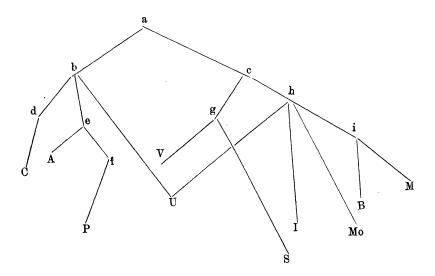
²⁾ Catal. graec. Manuscr. codd. qui asservantur in bibl. Bavar. Duc., Ingolstadii 1602 p. 36 cod. XCVI.

³⁾ Ultima quinque vocabula manu secunda addita sunt.

⁴⁾ Ab Hardtio haec declamatio pro epistula Georgii Cyprii habita est.

ita distribuuntur, ut CAP prioris, VIMoBM alterius sint, U vero recensionem ex utraque mixtam praebeat. Familia prior alteram pretio paulo superat. Codices autem 'scholastici' e propagine familiae alterius, vel, ut accuratius dicam, e codice prodierunt qui communem cum V parentem habuit. Quod ut intellegeretur simulque ut tota indoles huius codicum generis eluceret, unum elegi Sinaiticum (= S) cuius lectiones, ut a Bernardaki transscriptae erant, in apparatum criticum reciperem.

Necessitudinis autem vinculum quo hi decem codices coniuncti sunt, hoc tibi stemma ante oculos ponet:

Paucissimi loci Macarii Chrysocephali Roseto et Andreae Lopadiotae lexico (cf. t. I p. 351 sq. et 238) servati sunt. Primus in lucem protraxit F. Morellus editione quae hodie vel in ditissimis bibliothecis desideratur inscripta: "Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ Ἰουλιανῷ προσφωνητικός. Li-

Hosted by Google

banii Sophistae Panegyricus Iuliano Imperatori dictus. Fed. Morellus Prof. et interpr. Reg. Graeca quae nunc primum e Bibl. reg. prodeunt, recensuit, Latine vertit et notis illustravit. Ad Ludovicum XIII. Regem Christianiss. Parisiis Apud Fed. Morellum MDCX." Antecedit versio latina (p. 5-23) textui graeco (p. 1-21) et notis (p. 22 -24): quarum longe gravissima est prima, qua de subsidiis criticis verba fecit in hunc modum: Duobus Regis codicibus usi sumus: et alterius alter poscebat opem Codex: hic recentiore et incultiore manu, ille vetustiore et peritiore exaratus. O si tertius adfuisset! praeclarius certe nobiscum actum esset. hoc optemus, his interim fruamur et cum coniectaneis Scholia quoque graeci Censoris perpendamus. Quorum recentior et incultiore manu exaratus est Parisinus gr. 963 (n. 32) saeculi XV, olim Cardinalis Rodulphi, inde ab anno 1599 Regiae bibliothecae, qui etiam scholia a Morello significata et publicata continet, alter vetustior et peritiore manu exaratus debet esse Parisinus gr. 3035 (n. 46) saeculi XIV, item olim Cardinalis Rodulphi, ut supra ostendi, cuius cum codicibus anno 1599 Regiam bibliothecam intrasse, ex hac vero postea elapsus alibi latuisse censendus est, donec in manus Stephani Baluzii veniret itaque in illam rediret, nisi malumus statuere hic quoque Morellum errasse, ut *Regium* nominaret codicem qui revera nondum in bibliotheca Regia erat. Codex enim qui hanc orationem continet neque ullus alius in bibliotheca Regis fuit neque hodie in bibliotheca Parisina est praeter Par. gr. 3017, Suppl. 656, Coisl. 180 qui aetate multo demum posteriore bibliothecae Regiae illati sunt.

Cum uterque codex scholasticus sit, textus Morellianus (= Mor), qui in editione operum Libanii t. II p. 173 -184 cum plerisque notis (p. 184) repetitus est, a genuino multum recedit. Quem Reiskius (= Re) Animadv. V p. 111-115 coniecturis, in editione a coniuge emissa Altenb. 1784 p. 178-186; ed. alt. (1791) t. I p. 405 -423 etiam ope codicum A et *Mo* sagaciter et feliciter

emendavit. Boissonadius lectiones codicum Par. 963 et 3035 margini exemplaris sui editionis Reiskianae apposuit. Nonnulla ad textum emendandum contulerunt Gasda¹) codicibus ille quidem usus Augustano, Vindobonensi, Parisino 3017 qui alterius familiae, sed parvae dignitatis est, Cobetus Mnem. V 112 sq. (= Coll. crit. p. 108 sq.), Sintenis.

1) Zu Libanios II p. 6-8.

Hosted by Google

ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΩ.

 Έπανήκει μετὰ τῶν ἱερῶν, ὡ βασιλεῦ, καὶ τὸ R 405 τιμᾶσθαι τὴν τῶν λόγων τέχνην, οὐ μόνον ὅτι μέρος τῶν ἱερῶν οὐκ ἐλάχιστον ἴσως οἱ λόγοι, ἀλλ' ὅτι καὶ πρὸς τὴν τιμὴν τῶν θεῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκινήθης τῶν 5 λόγων. οὒς οὖν τῶν παρόντων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι συμβέβηκε, τούτοις ἔδει δήπου καὶ χώραν ἐν βασιλείοις εἶναι.
 第νουσιν οὖν ῶσπερ εἰς πομπήν τινα κεκοσμημένοι συγχαίροντες αὐτοῖς τε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, τὸ μὲν μῆκος εἰς αὖθις ἀποθέμενοι, μεθ' ὥρας δέ σοι 10

- C = Chisianus
- A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
- P =Vaticanus Palatinus gr. 282
- U =Urbinas gr. 126
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- I =Marcianus append. XCI 2
- Mo = Monacensis gr. 113
- B = Barberinus II 41
- M =Marcianus gr. 437
- S =Sinaiticus 1198

10 Plat. Gorg. p. 449B

1 ταυτοῦ U, τοῦ αὐτοῦ MoS, τῶ αὐτῶ I ante προσφωνητικὸς (προσφωνηματικὸς Mo) | προσφωνηματικὸς BMo | ἰουλιανῷ add P³ εἰς ἰουλιανόν BM 2 Ἐπανήπεις Mo | καὶ τὴν Mor 3 μόνος Mo | [~]τι cum rasura 1 litterae U 8 οἶν inser I³ 9 κεκοσμημένο cum rasura 1 litterae U | [°]in αὐτοῖς in ras P³ et e' corr M² ἀυτοῖς I sed ' supra v eras αυτοῖς U αὐτοῖς AB 10 εἰσαῦθις UVIBMMoS et ex εἰσ αὐθις corr P³

καὶ δρόμου φανῆναι βουλόμενοι. δοῦναι δὲ χάριν Έρμοῦ τε καὶ Μουσῶν καὶ τῆς σῆς κεφαλῆς. εἰ γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ νεύματος θεῖο ψῆφον, ἄπαντα ἕξει καλῶς. 3. ἐπέρχεται δ' ἐμοὶ μόνφ θαρρεῖν ἐξ ἀπάντων ὁπόσοι 5 τι τοιοῦτον ἐτόλμησαν, οὕ τι κατὰ τὴν ῥώμην τῶν R 406 λόγων οὐδ' ὡς | μᾶλλον ἑτέρου λαβόντι τὴν τέχνην, ἀλλ' ὅτι τὰ τῶν ἐρωμένων ὁποῖά ποτ' ἂν ἦ, καλὰ φαίνεται τοῖς ἐρῶσι καὶ τὸ δοκιμάζειν ἀφέντες ὡς ἐπὶ θαυμαστοῖς βοῶσι. 4. σὺ δ' ἡμῖν πάλαι σαυτὸν ἐνταῦθα 10 κατέστησας, ὡ γε καὶ σοφιστὴς ἅπας ἐπὶ λόγοις εἰσιὼν παρέχει φόβον, μή τι βέλτιον ἐμοῦ τύχῃ φθεγξάμενος καὶ τὴν δόξαν ἢν εἶχες μεταστήσας ἀπέλθῃ.

 ⁵. ^AQ' οὖν μοι καιοὸν ἔχει κατὰ τὸν Λέσβιον ^Aλκαῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν; ἦλθες ἐκ περάτων
 ¹⁵ γᾶς, οὐκ ἐλεφαντίνῃ χουσοδέτῷ καλλωπιζόμενος λαβῆ, καθάπερ ἐκεῖνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσῆ ψυχῆ κατευθύνων τὴν οἰκουμένην, μεγάλα μὲν ἐκ τοῦ γένους ἔχων τὰ παραδείγματα, μικρὰ δὲ τοῖς σαυτοῦ

3 Aesch. Suppl. 358 6 Ep. 648 13 Alc. fr. 33 B

14 γρ παρ ήφαιστ γα̃ς έλεφαντίναν λαβάν τὰ ξίφεος χρυσοδέταν έχων Cod. Par. gr. 963 fol. 15 in marg praemisso F. Morel, quod indicat scholion aut a Morello ipso profectum aut ex huius editione transsumptum esse.

³ $\tilde{\alpha}\pi\alpha\nu\vartheta$ ' S edd 1 δ ' $\ell\mu ol$ scripsi $\delta\ell\mu ol$ libri edd 5 ovre ex ov τ_l corr Mo^2 , aut ovrl aut ovrl videtur praestare" Re 7 $\tau\dot{\alpha}$ – 9 $\beta\sigma\sigma\sigma\iota\nu$ citat Macar. Chrys. fol. 77° praemisso $\lambda_l\beta\alpha\nu\ell\sigma\nu$ sogustov $\dot{\epsilon}x$ τοῦ προσφωνητικοῦ $\ell\sigma\nu\ell\iota\nu\nu\tilde{\sigma}$: $\lambda\delta\gamma. \bar{\alpha}$ | xalà supra xaloùs Mo^2 11 $\varphi\delta\beta\sigma\nu$ παφέχει S Mor | $\mu\eta$ πού τ_l Laur. LXX 13 edd 12 $\epsilon\ell\chi\sigma\nu$ VS Mor 13 xaugòr oùv $\check{\alpha}q$ ' $\check{\epsilon}$ εει μοι MI in quo μοι inser m² 15 $\gamma\alpha_S$ B $\gamma\eta_S$ M 18 xal μικρà dè B | σαυτοῦ scripsi e VUIMO aὐτοῦ reliqui libri (ex aὐτοῦ A et à in rasura 2 litt M) edd

LIBANII ORATIO XIII

καί τὰ μέγιστα ἀποφήνας. 6. οἶον γάο τι τὸ τῶν Αλακιδών γενέσθαι φασίν, άγαθός μέν αύτός Αλακός, οί δε έξ έκείνου γνωριμώτεροι τοις έργοις, είς Αγιλλέα δε το σπέρμα προβάν καθ' ύπερβολην έξέλαμψε, τοιοῦτόν τι καί τὸ νῦν. γενναῖοι γενναιότερον ἔτεκον καί 5 την ηδίστην ητταν ηττήθησαν και κοινην ταύτην δπάντων έποίησαν. όταν γάρ οι των άλλων άμείνους δεύτεροί του γένωνται, μειζόνως τούτους απέφηναν έκείνου δευτέρους, ών ήσαν αύτοι καλλίους. 7. πόρρωθεν δε άρα και πρό της βασιλείας ήρξω κρατείν. ου γάρ 10 **δμοια τὰ ἐν παισὶ σοί τε καὶ τοῖς ἄλλοις, οὐδὲ αἱ** κοηπίδες παραπλήσιαι. των γε μην εύθύς έν άλουογίσι τραφέντων | δ τὰ πρῶτα μετασχών ίδιώτου R 407 τάξεως έμπειρότερος είς ἀρχήν, ἐξ ἀγορᾶς ἔχων τὴν μάθησιν ών διοικήσειν έμελλεν. 8. ούτωσί μέν των 15 πρίν ή λυσιτελείν βασιλευσάντων χρατείς, ότ' άμεινον, έπι τοῦτο ήμων τοὺς δ' αὖ μετὰ νοῦ τοῦτο ἐσχημότας νικάς έτέρωθεν, μαλλον δε και τούτους κακείνους από των αύτων νικάς, [έκ] παιδείας και λόγων, οίς εύθύς έκ νέου την ψυγην αρδόμενος ύπο των το μέλλον έπι- 20 σταμένων θεών πόρρωθεν έδημιουργού πρός την παροῦσαν τύχην δεινόν ήγουμένων, εί τον μέν έφ' ἄρμα

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

¹⁷ Plat. Men. p. 88 B

¹ καί om B 4 εἰς S Mor | τοιοῦτό I sed ó in ras m² 7 ὅταν — 9 καλλίους citat omisso γὰο Macarius fol. 77° 8 "που Cod. vetus Reg." Mor 10 ở Re 11 "τοῖς Cod. vetus Reg." Mor qui om 12 κοηπίδες VBM | γε μὲν C sed ε alterum in η corr f μέν γε A (sed in ras m²) PV Re μὲν γὰο Mo et in ras I 13 ante ἰδιώτου ras 2 litt I 14 εἰς ἀρχὴν ἐμπειρότερος Mo 15 γνῶσιν V 16 "Cod. Vet. βουλευσάντων" Mor | ὅτε S Mor 17 τοῦϑ S edd | νοῦ scripsi auctore Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) σοῦ libri edd | τοῦτ S edd 19 ἐκ. "malim abesse" Re cancellavi

άναβησόμενον σὺν τέχνη τοῦτο δέοι ποιεῖν ἢ βεβλάφθαι μετὰ τῶν ἵππων, ὁ δὲ τῆς οἰκουμένης τὰς ἡνίας ληψόμενος σὺν ἀμαθία τοσαύτης ἡνιοχήσεως ἅπτοιτο καὶ τοῖς ἐσθήμασι τῶν ἀρχομένων κρείττων ὢν ἐν τῷ 5 καλλίονι λείποιτο.

9. 'Εγίγνοντο τοίνυν ἀρχαὶ τούτῷ τοῦ μανθάνειν, ὅτε περ τοῦ παιδεύειν ἐμοί, καὶ πεφυκῶς ἐξ ὧν ἰσμεν πάντα ἀφελῶν ὅγκον ἐβάδιζεν εἰς διδασκάλου καταστήσας αὐτὸν ἐν τῷ τῶν ἄλλων μέτοῷ καὶ δι' ὧν μὲν 10 ἐτίμα τὸ περὶ ταῦτα ἰσον, ἠγαπᾶτο, νίκην δὲ κἀνταῦθα λαμπρὰν ἀνηρεῖτο, σπορὰν μὲν τὴν αὐτὴν τοῖς ἄλλοις δεχόμενος, ἐν δὲ τῷ τόκῷ τὴν νεότητα παριών. 10. δοκῶν δὲ βασιλεία πανταχόθεν πρέπειν καὶ κινῶν ἐπὶ τοῦτο τὰς τῶν ὁρώντων γλώττας, ἶνα μὴ τοιοῦτος δέῃ R 408 λόγος ἐν ὁμίλῷ πολλῷ καὶ | πόλει φρόνημα ἐχούσῃ, 16 πέμπεται τῷ Νικομήδους ἐνδιατρίψων, ὡς ἀσθενεστέρα. 11. τὸ δὲ ἦν ἀρχὴ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν αὐτῷ τε καὶ τῷ γῷ. ἦν γάο τις σπινθὴο μαντικῆς αὐτόθι κρυπτόμενος μόλις διαφυγῶν τὰς χεῖρας τῶν δυσσεβῶν. ὑφ'

11 Her. IX 64. VI 103, 1

19 Κυπρί[ου] Λιβάνιε θεομισές, κάκιστ' ἀπολούμενε κολάκων, ἀθέου τυραννίδος ἀγεννέστατε θεραπευτά, οἶα μαίνη, οία φθέγγη θεοῖς κιβδήλοις καὶ ἀσεβεία συνηγορῶν Μο (et Mutin. 181 fol. 120) (Cyprium non quem Re dicit Apostolium, sed Georgium Cyprium fuisse conicio cf. ad t. IV 348 R). — φίλος, τους εὐσεβεστάτους ἀσεβεῖς ὀνομάζων ἕλαθες σαυτόν γραψάμενος ἀσεβείας M m. rec.

1 δέοι τοῦτο Μο 3 ^{γρ τοι} τοσαύτης S τοιαύτης Mor | ἡνιοχήσεται S 6 έγίνοντο V 9 ° in αὐτὸν e ' corr P⁸I³ αὐτὸν BMMo Mor 13 πανταχόθεν reposui e libris ἀπανταχόθεν edd | νικῶν Re quod correxit Iacobs Ach. Tat. p. 944 κοινῶν Mo 14 τοῦτο reposui e libris cum Iacobsio I. l. τούτω edd | ἐρούντων Sintenis num ἐρώντων ? | γλώσσασ BMMo 15 φρόνημα ἔχούση πόλει Mo 16 ἐν ante ἀσθενεστέρα inser I⁸

ὦ δὴ πρῶτον τἀφανὲς ἀνιχνεύων τὸ σφοδρὸν μῖσος κατὰ τῶν θεῶν ἐπέσχες ὑπὸ τῶν μαντευμάτων ἡμερούμενος. 12. ώς δε ήπες είς Ιωνίαν και είδες άνδρα και δοκούντα καὶ ὄντα σοφὸν καὶ περὶ τῶν τὸ πᾶν δὴ τοῦτο τεκτηναμένων τε καί διατηρούντων ήκουσας καί πρός τὸ κάλ- 5 λος της φιλοσοφίας έβλεψας καί τοῦ ποτιμωτάτου τῶν ναμάτων έγεύσω, ταχέως άποσεισάμενος την πλάνην καί διαρρήξας ώσπερ λέων τὰ δεσμὰ καὶ τῆς ἀγλύος ἀπαλλαγείς άλήθειαν μεν άντέλαβες άγνοίας, το δε γνήσιον τοῦ νόθου, τοὺς δὲ παλαιοὺς ἄρχοντας ἀντὶ τοῦ νεωστὶ 10 κακῶς εἰσκωμάσαντος. 13. μιγνὺς δη τοῖς ῥήτορσι τόν άμείνω χορόν, και γάρ τοῦτο θεῶν ἔργον | είς R 409 μένεθός σοι την διάνοιαν διὰ τοῦ Πλάτωνος ἀγόντων, **ϋπως ύψηλη γνώμη μέγεθος ύποδέξαιο πραγμάτων, ήδη** τοίνυν ίσχύων έκάτερα, δρόμω τε γλώττης και μαθήσει 15 των όντων, πρίν ή βοηθειν έχειν τοις ίεροις, έμήνυες,

1 Il. χ 192 3 cf. p. 20, 4 sq. 6 Plat. Tim. p. 75 E 11 cf. p. 29, 9 sq.

3 ἄνδρα] τὸν Μάξιμον suprascr. A m. ant. et P^2 τὸν Μάξιμον ξοικε λέγειν τὸν ἐκ Τύρου, ὡ χρησάμενος Ἰουλιανὸς ἡγεμόνι εἰς τὸ τῆς ἀσεβείας βάραθρον κατηνέχθη I m. poster. et Laur. LXX 13 fol. 196° et "μίεταμε cod. Reg." (= Par. 3035. 968) apud Morellum 11 καπῶς] τί δ' ἂν ἕτερον τοσαύτην τῷ φιλοχοι στοτάτῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῷ παρὰ τῶν ὀρθῶς ἐπισταμένων ψηφίζεσθαι προἑξένησεν εὐφημίαν, ὅσην τὸ ὑμᾶς ἐπ' αὐτὸν τοιαῦτα μελαγχολῆσαι κακοὺς κακῶς ἐπιτρίψαι προθυμηθέντα; I m. post. et omissa voce Κωνσταντίνῷ Laur. et cod. Reg. Mor

1 ῶν MoS 2 ἐξημερούμενος Mo sed ἐ inser m², S edd 4 ὑπὲρ Mor qui adnotat: "περὶ cod. vet." | τῶν inser I^2 5 τε καὶ διατηρούντων inser I^2 9 τὸ γνήσιον δὲ I (sed in hoc post τὸ ras 2 litt) S Mor 11 εἰσ in εἰσκωμάσαντος erasum V | δὲ Mo 12 χορόν scripsi auctore Re Anim λόγον M et e χρόνον corr I^2 χρόνον reliqui libri edd 13 τὴν διάνοιαν om B 15 ἑκάτερα I sed acutus supra ε erasus et α (2) in ras ἑκατέροις VBS Mor | καὶ μαθήσει μαθήσει τε Re

5*

Hosted by Google

ότι καιοοῦ διδόντος οὐκ ἀμελήσεις, δακούων μὲν ἐπὶ τοῖς χειμένοις, στένων δὲ ἐπὶ τοῖς σεσυλημένοις, ἀλγῶν δε έπι τοις ύβρισμένοις, διδούς τοις πλησίον όραν έν τῆ παρούση λύπη την ἐσομένην βοήθειαν. 14. τοι-5 αύτης δε έλπίδος άναφυομένης απαν δσον έκκριτον καί νοῦν ἔχον ἐν ἠπείοφ καὶ νήσοις, μετὰ σοῦ ταῖς εύνοίαις έτάττετο συγκατασκευάζοντες την βασιλείαν ούχ ὅπλοις οὐδὲ ξίφεσιν, ἀλλ' εὐχαῖς λανθανούσαις καί κουπτομέναις θυσίαις, μάντις τε απας ένεργος ήν 10 έπιθυμων προμαθείν το νύν δρώμενον. θεοί δε εύμενεῖς ἐπένευον. 15. οὕτω πολὺ πρὸ ταυτησὶ τῆς χλαμύδος έβασίλευες και την άρχην είχες έργω και πρό τοῦ σχήματος. ὅταν γὰρ $\tilde{\eta}$ (τω) τὸ βουλόμενον ἄρχεσθαι, καν μήπω το ποθούμενον έφεστήκη, ταις των έπιθυ-15 μούντων γνώμαις έν τάξει τοῦ κρατοῦντός ἐστι. 16. θεοί δέ σε της μεταβολης άγασθέντες και ών ύπεο αύτων έγνώκεις τε ήδη και δράσειν εμελλες μισθούς τούς μέν έδίδοσαν, τούς δε ήτοιμαζον. ήτοιμαζον μέν τό σκηπτρον, έδίδοσαν δε την σωτηρίαν, ότε δη της θα-20 λάττης άναταραχθείσης έκ πνευμάτων συκοφαντικών καί σκάφους τοῦ μέν καταδύντος, τοῦ δὲ περικλυζομένου καί τοῦ κύματος ὑπέρ τῶν τοίγων αίρομένου

21 cf. p. 20, 12 sq. 22 Od. μ 420

2 et 4 d' Re 5 έγροιτον Mor 6 έν ήπείοω και νήσοις om S 11 χλαμίδος Mo χλανίδος Iacobs "Vide Themist." (num p. 63, 10 ed. Dind.?) at cf. p. 31, 4 et or. XVIII § 120 p. 562, 5 R 13 στι S τω inserui auctore Gasda qui praeterea στω γὰο ἂν coni 14 έφεστήκει in έφεστήκη corr I et in έφειστήκη m² έφειστήκει U έφεστήκει M έφέστηκε Mo 19 θαλάσης V 22 τὸν τοῖχον UIBMMo "quod paene praeoès feram" Re et coni Hemsterhus. ad Lucian. t. I p. 285 τῶν τοίχων V τῶν τοίχων e τὸν τοῖχον corr A

Hosted by Google

Διοσκούφους άνωθεν έκ κοινοῦ βουλευτηφίου πέμψαντες έξήρπασαν τοῦ κλυδωνίου τὸ πλοῖον.

17. | Καὶ ταυτὶ μέν, ὡς ἐνῆν, μάλιστα σκιάσας R 410 διῆλθον ἐν ὡ σοι τρόπῳ χαριούμενος ἤδειν· μεγαλοψυχίας γὰρ δὴ περιουσία καὶ τοῖς ἦδικηκόσιν ὡν πέ- 5 πονθας ἦφίεις τὴν μνήμην. ὅ πειράσομαι μὲν ἐν τῷ λόγῷ φυλάττειν, οὐκ ἐώντων δὲ παντελῶς τῶν πραγμάτων ἔστω συγγνώμη.

18. Πάλιν τοίνυν ένεθυμήθην, ὅτι καὶ ὅσα σοι τῆς τιμῆς ἀφαιρεῖν ἐδόκει, καὶ ταῦτα τῆς καλλίονος μοίρας 10 ἦν γνώμῃ θεῶν. ὅτε γοῦν ἀφῃρέθης τὴν τοῦ βαδίζειν ὅποι βουληθείης ἐξουσίαν, ἐν τοιούτῷ χωρίῷ κατεκλείσθης, ἐφ' ὅ πάντως ἂν ἔδραμες ἐξουσίας ὑπαρχούσης. εἰς γὰρ τὴν ἀρχαιοτάτην καὶ σοφωτάτην καὶ θεοφιλεστάτην καὶ κοινὴν ἐρωμένην ἀνθρώπων τε καὶ 15 θεῶν, τὰς Ἀθήνας, ἐπέμπου, καὶ παραπλήσιον ἦν, ῶσπερ ἂν εἰ δίκην ἀπαιτῶν ἕνα τῶν Φαιάκων Ἀλκίνους ἐν τῷ κήπῷ καθείρξας εἶχεν. 19. ἐγίγνετο δὴ ταὐτὸ σόν τε καὶ τῆς πόλεως κέρδος. σύ τε γὰρ ἑώρας τὴν πόλιν ῆ τε πόλις ἐκτᾶτο σύμμαχον ἀνάγκαις ἀγράφοις 20 ταῖς ἀπ' εὐνοίας κατειλημμένον εὖ ποιεῖν διὰ πάντων

14 Plat. Tim. p. 24 C. Aristid. t. I 58, 5 sq. D.

1 $\triangle loo x loo y o V g$ I sed o in ras m² 3 συσκιάσας I sed συ διήλθον inser m², BMo 4 έπηλθον Μο 5 $\partial \dot{\eta}$ om Re 6 *ñ* supra d'in dollers Mo volers Mor | xàyà inter pèr et ér 13 δ in ras I^2 et ex δ corr A^2 interponendum coni Re ώ UBM ών Mo | πάντως Mo 14 καί σοφωτάτην om Mo 16 $\vartheta \epsilon \tilde{\omega} \nu \gamma \eta \nu \tau \lambda \varsigma S Mor$ 17 $\lambda \nu in \gamma \lambda \rho \operatorname{corr} Mo^2$ 18 $\epsilon \gamma l$ vero V évévero edd | Sè S edd | ravròv UBMo et I sed in hoc v erasum 19 $x_0 \alpha \tau_{0S} B$ et y_0 in marg Mor | έωρακας 21 & supra è in $e\pi'$ Mo² Mo

την ληξιν της Άθηνας. ὦφθαι δὲ ὑπὸ σοῦ την πόλιν ἔφην, ὅτι δη γέμων ἐκ τῆς Ἰωνίας λόγων οὐδὲν ἐδεή-R 411 θης τῆς μητροπόλεως εἰς σοφίαν, ἀλλ' | οὖ μανθάνειν νόμος, ἐνταῦθα δεικνύειν εἶχες ὣ κομίζων 5 ἀφῖξο.

20. Τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἔτι μείζω τὴν ἀπόδειξιν ἔχει τοῦ βουλαῖς δαιμόνων διοικεῖσθαί σοι τὸν βίον, καὶ ώς περιστάντες έφρούρουν τε φιλοπόνως και φόβων έλυόν τε καί πούς δύναμιν ἦγον, οὐ κατὰ μικούν ἐογα-10 ζόμενοι την μετάστασιν έν μήχει χρόνων, άλλ' άγχιστρόφφ μεταβολή την βασιλείαν δόντες, όποια τα των θεῶν, οὐδὲν χρήζοντα διατριβῆς, ἀλλὰ συνάπτοντα τοῖς ἐγνωσμένοις τὸ πέρας. 21. οῦτω δὴ καὶ σὲ μετὰ μέν τοῦ τρίβωνος 'Αθήνηθεν ἀνέστησαν, ἐν δὲ τῆ κρα-15 τούση κατά νόμον έσθητι ταχέως έδειξαν άπιστείν τε τοῦ διδόντος ἀναγκαζομένου καὶ πειθομένου πιστεύειν καί νῦν μέν ἀνειργομένου, νῦν δὲ παρακαλουμένου, τὸ μὲν ἐξ ὧν αύτῷ συνήδει πεπονθότος, τὸ δὲ ἐκ τῆς σῆς φύσεως δεχομένου, πολλάκις ἐφ' ἑκάτερον μετα-20 πίπτοντος, έως δ φόβος ύπεχώρησε τη πίστει. 22. ού μήν έκ των λείων και ήττον έπιπόνων, ωσπεο είκος πώλον τό γε πρώτον ύπαγόμενον ζυγώ, της βασιλείας

1 cf. or. XII p. 21, 1 11 Thuc. II 53, 1. cf. I 618, 15 R

2 ovy őri Gasda | $\tau \tilde{\omega} r$ ér Gasda | $ov \delta r$] τi Gasda 3 $d\lambda \lambda \dot{c}$ edd 5 $d\phi i \xi \omega$ Mo et M sed in hoc in $d\phi i \xi o$ corr m³ 7 $\beta ov \lambda \alpha i \varsigma$ supra $\beta ov \lambda \eta \varsigma$ Mo² | $\delta i oi x \eta \sigma \varepsilon \sigma \vartheta \alpha i$ Mor 8 $\tau \varepsilon$ om

Mo | φόβον UIBMMo 9 προς I είς BM | où in ras P^2 10 γρ περιστρόφω in marg Mor 11 διδόντες S edd | οία S Mor 13 καί σξ] σε καί S Mor 16 καί μὴ πειδομένου V 18 'in αὐτῷ ex' corr B^2 αυτῶ U αὐτῶ MMo 19 πολλάκις καί ἐφ' Mo 22 τό γε scripsi τό τε libri edd τε delendum censet Sintenis | γρ ἐπαγόμενον in marg Mor

Hosted by Google

els

LIBANII ORATIO XIII

ήπτου, άλλ' ωσπερ εί πρωτον πλέων άπο του Σικελικοῦ πορθμοῦ τὴν πρώτην ἀναγωγὴν ἐποιοῦ, χαλεπωτάτου γε πορθμοῦ, ὡς Ὅμηρός τε δηλοῖ καὶ μαρτυρεῖ Θουκυδίδης, ούτως από της έσπέρας, ήδ' έστι πολέμου γωρίον, ἀργήν ἐβάλου τῶν βασιλικῶν ἄθλων. 23. καί 5 το μέν σχημα ήν δεχομένου μέρος των όντων, το δέ ἔργον τὰ μήπω | παρόντα κτωμένου. ἐπορεύου γὰρ R 412 έπ' δνόματα πόλεων μαλλον η πόλεις και ποιήσων πόλεις ή χρησόμενος ούσαις. ώστε έφχεις οίχιστη γην έρημον οίκίζοντι των προσοικούντων ούκ όντων. 24. τοῦ 10 γάο τῶν βαοβάρων δεύματος ἐπικλύσαντος τὴν Γαλατων εύδαιμονίαν, μαλλον δε πεποιηχότος των βαοβάρων τὰ τούτων, οὐ γὰρ πάντα ἐφεξῆς ἔφθειραν, ἀλλ' είχον όσα έξην άγειν και ήσαν ισχυρότεροι τοις ένθεν προσγενομένοις, ούκ ήγάπησας, εί στήσαις την ύβριν, 15 ούδε το μή τι παθείν άρχειν ήγήσω, χαίτοι χαί τοῦτο ἦν μέγιστον ἐν μέσω ληφθέντα τοῦ πυρὸς χρείττω γενέσθαι της φλογός, άλλ' εί μή πικράν αύτοις καταστήσαις την ήδονην ην ήδοντο νικώντες, και την λείαν έπιζήμιον ην απηγον τουφωντες, ούκ ήξίους είς τον 20 ήλιον έλευθέρως βλέπειν, άντι των έκδεδωκότων ό πειρώμενος άνασώζειν αίσχυνόμενος.

25. Ένταῦθα δή τοῦ λόγου γενόμενος Όμηρος μέν

3 Od. μ 73 sq. 235 sq. 4 Thuc. IV 24, 4 5 Plat. ep. 7 p. 326 E 23 Il. β 484

¹ ώσπερεὶ U et ex ὥσπερ εἰ corr I 3 πορθμῶν S edd 3 τε inser I^2 om M 4 ή δὲ Re num η γ'? 11 τῶν Mo 13 ἐφεξῆς om S Mor 15 προσγινομένοις V et supra προσγενομένοις Mo^2 16 καίτοι — 18 φλογός om S Mor, qui verba ην μέγιστον — φλογός "scholium στηλιτικόν in Iulianum" esse credidit (p. 23) 21 ἐλευθέροις ὄμμασι S edd

αν είπεν· ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Όλύμπια δώματ' ἔχουσαι, ἐγὼ δὲ σοῦ δεηθείην ἂν εἰπεῖν, ὅπως ἕκαστα πέπρακται. δεῖ δὲ οὐδέν σοι προς ταῦτα στό-4ματος, ἀλλ' ἀποχρήσει δοῦναι τὴν συγγραφὴν ἡν ὧν
R 413 αὐτος ἔπραξας συνέθηκας ὁ αὐτος γενόμενος | καὶ στρατηγος καὶ συγγραφεύς. 26. ἀλλ' ἐκεῖνα μέν μοι χορηγήσει προς μῆκος λόγου μικρον ὕστερον, ἐπειδὰν εἰς τὸ πᾶν ἀφεῖναι πέλαγος ὁ θεος ἐπιτρέπη, νῦν δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν εἰργασμένων, καὶ γὰρ εἰς ἅπασαν

27. Τοὺς μὲν διώχοντας φεύγοντας ἔδειξας, τοὺς ἐπτηχότας δὲ ἐλαύνοντας, τοὺς μὲν ἀρπάζοντας ἀποδιδόντας, τοὺς δὲ ἀφαιρεθέντας κομιζομένους, καὶ μετήλλαξας φόβον καὶ θάρσος, δώμην καὶ ταπεινότητα, τὸ 15 μὲν τρέμειν εἰς τοὺς ἐναντίους ἀπώσας, τὴν δὲ ἐκείνων ὑπεροχὴν εἰς τοὺς οἰκείους μεταστήσας. 28. οὐκ ἔστιν ὅπως ταῦτα σὺ χωρίς τῆς Ἀθηνᾶς εἰργάσω, ἀλλ' ἔχων Ἀθήνηθεν τὴν θεὸν καὶ βουλῆς κοινωνὸν καὶ πράξεων συνεργὸν, ὥσπερ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν ἀλλόκοτον

Hosted by Google

⁸ Her. VII 193. Thuc. VII 19, 4. Io. Chrys. ad pop. Ant. = t. II p. 90 A ed. Montf. homil. VII 19 Il. & 364 sq. Od. 2 626. cf. ep. 535. 1045

⁷ χορηγήσει· ἀντί τοῦ βοηθήσει· πρός δ καί Πλάτων· εἰ καὶ ἔτι ἐπιχορηγοῖς τῷ λόγφ V (Theaet. 179 D?)

¹ Éσπετε VUBMS $\vec{\ell} \vec{n} \vec{r} \epsilon M o | v v v] \delta \eta M o 2 \delta \epsilon σου$ $AUIBMMo 3 δε ε <math>\delta \eta$ corr $I^2 | o \dot{v} \delta \dot{\epsilon} M o | τ α \ddot{v} \tau \alpha$ inser I^2 om CAUBM 4 $\ddot{\eta} v - 5$ έπραξας in marg Mor, $\ddot{\eta} v$ αὐτὸς δ πράξας in textu 5 έπραξας αὐτὸς? | γινόμενος V 8 ἐπιτφετη V ἐπιτρέψη MOI sed in hoc ψη in ras m² ἐπιτρέποι U 12 τοὺς ἐπτηχότας δ ε] τοὺς δ ε (δ' I) ἐπτηχότας IS Mor δ ε eras I δ' Mo 14 φώμην] καὶ φώμην Mo 16 μεταστήσας εἰς τοὺς οἰκείους S Mor 19 πράξεως PVS Mor

LIBANII ORATIO XIII

κύνα, πάντα μέν είδες τοῖς λογισμοῖς ὀοθῶς, πάντα δε τοις υπλοις έπετέλεσας γενναίως, ού πέμπων στρατιώτας έκ χαρακώματος ούδ' έν σκηνη καθήμενος περί τῶν ἐν τῆ μάχη πυνθανόμενος, ἀλλὰ καὶ ποδί χρώμενος και χείρα κινών και δόρυ σείων και ξίφος έλ- 5 κων, αίματι των έναντίων παρακαλών τούς στρατιώτας, έν μέν ταις σκέψεσι βασιλεύων, έν δε τῶ τάττειν στρατηγῶν, έν δε ταῖς συμπλοκαῖς ἀριστεύων. 29. τοιγαροῦν πολλάκις ἐπανῆλθες χρήζων περιπλῦναι τὰ ὅπλα | γέμοντα φόνου βαρβαρικοῦ, καί σε διεδέξατο R 414 τράπεζα των πολλων ού διαφέρουσα πλείω μέν 11 γάο πράττειν ήξίους, μαλλον δε τουφαν ούκ ήνείχου. 30. τίνες οὖν οἱ τούτων καρποί; Γαλατῶν αἱ πόλεις άνίσταντο θεωρούντων μέν ήμων, οίκοδομούντων δέ των βαρβάρων. ώσπερ γάρ ην έτεμον Σπαρτιαται γην 15 Τεγεατών, ταύτην είογάζοντο τοις νενικηκόσι γοίνικας έχοντες, ούτως ας οίδε κατήνεγκαν πόλεις αύτοι ποιείν ήναγκάζοντο, καί χεῖρες αί μαθοῦσαι κατασκάπτειν άνορθοῦν ἐπαιδεύοντο. 31. λεώς δὲ τοῖς ἄστεσιν οὐκ έκ των άγοων ούδε σύμμικτος ούδε των έπιτυχόντων, 20 ώστε τὰ μέν ἄψυχα τοῖς πρίν ἐοικέναι, τὸ δὲ κυριώτεοον χείρον είναι τοῦ πρόσθεν, ἀλλ' ἀπέδωκας πάση μηγανή τὰς μέν οίκίας τῷ τόπω, ταῖς δὲ οίκίαις τὰ σώματα. και κατήεσαν άνδρες και γυναίκες και παίδες

¹⁵ Her. I 66, 2 16 Dem. de cor. § 129 p. 270, 8

¹ post dodãs rasura 6 litterarum I 2 ê în ênerélesas în ras I^2 ånerélesas U érélesas B 7 ér dè — stoarnyär în marg B^2 9 tà önla neoinlövai S edd 10 nal dè Re 11 thz târ câr coni Re 13 oùr om Mor 14 buãr APMS Mor "recte, ni fallor" Re târ olnelar B 15 post éremor rasura 10 litt B 16 szolvovs coni Mor not. p. 184 19 énavogdoñr M

ἐκ δουλείας ἀδίκου ποὸς εὐδαιμονίαν ἀρχαίαν, καὶ παο᾽ οἶς ἐτράφησαν ἐν οἰκετῶν τάξει, παρὰ τούτων ἐτρέφοντο πάλιν ἐν δεσποτῶν νόμῶ. ἡ δὲ τροφὴ σῖτος ἦν, μισθὸς εἰρήνης. 32. πολλῶν δὲ ἀγγέλων 5 ὡς τὸν πρεσβύτερον θεόντων ἤτησε μὲν στρατιὰν οὐ-δείς, νίκην δὲ πάντες ἐμήνυον. ὁ δὲ λόγος φερόμενος εἰς Μήδους ἐνέπεσεν. εἶθ᾽ οί μὲν εὕχοντό σε περὶ R 415 τὸν Ῥῆνον μένειν, οἱ δ᾽ αὖ περὶ | Ῥῆνον διαβῆναί σε τὸν Τίγρητα καὶ σφίσι μὲν ἕτερον ἀντιταχθῆναι, 10 σὲ δὲ καὶ Πέρσαις ἐπιδεῖξαι τὴν αἰχμήν.

33. Άγαμαι δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων, οῦ στεφανούμενόν σε τοῖς τροπαίοις ὑρῶντες οὐκ ἤνεγκαν μὴ περιθείναι τὸν ἐκ λίθων στέφανον δεινὸν νομίζοντες
15 τὸ μὴ συμβαίνειν τοὕνομα τοῖς ἔργοις μηδὲ συνάδειν τὴν τιμὴν ταῖς νίκαις. καλούσης τοίνυν αὐτῆς τῆς ἀνδραγαθίας τὸ γέρας εὖ ποιοῦντες ἡκολούθησαν, ῶσπερ ἀρίστω στρατιώτῃ σκευὴν ἀμείνω διδόντες ἀντὶ τῆς χείρονος. 34. ταυτὶ δὲ ταῖς μὲν φαινομέναις
20 ἀνάγκαις ὑπ' ἐκείνων ἐδρᾶτο, ταῖς δὲ κρυπτομέναις ψήφοις ὑπὸ τῶν θεῶν ἐκυροῦτο τῶν τε συμπαραταξαμένων αὐτῷ τῶν τε ἄνωθεν τεθεαμένων τὰς μάχας. ὡ νυκτὸς ἐκείνης ἱερᾶς, ὡ φιλονεικίας ἀσπίδος, ἡ

21 cf. p. 30, 19 sq. 24 Amm. XX 4, 17

11 Τδ άγαμαι έστιν δτε καί γενική δώσεις, στε παρ' έλπίδας (παρελπίδας V) θαῦμά τι μηνύεις V

2 έστράφησαν Μο 3 έστρέφοντο Μο 7 ε in εύχοντο in ras P⁵ 8 τὸν om Re 9 σε περί τὸν Μ τὸν om V 10 τὴν αίχμὴν ἐπιδεῖξαι BS edd 14 και τὸν BS Mor 15 συμβῆναι V | μὴ δὲ libri corr Mor 22 αὐτῶν CAPUIS Mor

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XIII

τόν της άναρρήσεως έδέξατο νόμον πρεπωδεστέρα σοι παντός είωθότος βήματος. ώς καλόν μέν σοῦ τὸ διωθείσθαι την δόσιν, κάλλιον δ' έκείνων το κατεπείγειν την ληψιν, έπιεικές δε το περί του πεπραγμένου τον 4 θυμούμενον πραύνειν, ανδρείον δε | το μή προς R 416 βίαν τοῦ δοθέντος ἐκπεσεῖν. 35. ὅτε δή πολλῶν έθνων μυρίοις ταλάντοις έπὶ σὲ παρακληθέντων τὸν ήγούμενον αὐτῶν ῥαδίως ἑλὼν τῆ τῶν κακούργων περιέβαλες αίχία διδάσχων έν ταις πλευραίς μή τοιαῦτα περδαίνειν, σừ μέν ἴσως ἐγέλας ἐπιβουλευόμενος, 10 ήμεις δε έφροντίζομεν, εί και θαρρείν ύπηργεν. ό δε πάντα δρών τε και άκούων "Ηλιος οίδεν, α τότε έφρονοῦμεν καὶ τί τῷ πολέμω τὸ πέρας ήτοῦμεν. οἶα δὲ φιλόδωρος θεός έδωχε τε και κάλλιον η τις αν ηλπισεν. 36. ού γάρ έπέτρεψε συμπεσείν στρατῶ στρατόν 15 ούδε γυμνωσαι σίδηρον ούδε έξ αλλήλων οίκείους άριστεῦσαι οὐδὲ φοινιγθηναι γην φόνω φιλτάτων οὐδὲ τελεσθηναι νίκην τοῖς νικῶσι λυπηράν οὐδὲ τοὺς αὐτούς καὶ κρατεῖν καὶ δακρύειν, ἀλλ' ἀποστήσας τῶν πραγμάτων τον έτερον, ώ καιρον είχεν άπελθειν, ύπο 20 τῷ τεχνίτη τοῦ βασιλεύειν τὰ πάντα ἐποίησεν, ὥστε σοί τε καθαρόν αίματος γενέσθαι τό κράτος έκείνω τε

⁶ cf. p. 31, 21 sq. Amm. XX 9, 4. 8 Vadomarium cf. p. 26, 19. Amm. XXI 3, 5 sq. 11 Od. λ 109 II. γ 277

⁸ σημείωσαι δτι ή τῶν κακούργων αίκία τὸ τὰς πλευρὰς τύπτεσθαι V

¹ γο κόσμον in marg Mor | ποεπωδεστέρας VIS Mor 2 μέν σοῦ] μέσον Μο 7 τῶν Μ 9 περιέβαλλες Μο 12 είδεν V cum scholio και οῦτως: ῆλιος οἶδεν ῆτοι ἔγνω et Mo 13 τὸ om S Mor 15 εἴασε S Mor 16 οὐδ' S edd 18 νίκην om Mor qui in marg habet "ἴσως νίκην" 20 οἶ Mor

τιμηθήναι τόν νεκοόν έκ τοῦ τρόπου τῆς τελευτῆς. 37. καίτοι κάν εί σιδήρω κριθηναι την έριν έδέησεν. ούκ αν έτέρως το πραγμα έπεσεν, αλλ' έρρύη μέν αν αίμα, βραγύ δε τοῦτο καὶ μικρόν. πλην γάρ όλίγων 5 κομιδη λόχων, οίπεο ήσαν κεκολακευμένοι, ό στρατιώ-R 417 της άπας συνέπνει | και έδόκει μέν έπι σε τρέχειν, ύπο δε σοι τεταξόμενος ήπείγετο. 38. τι οὖν ἄν τις τῶν πάντων μάλιστα θαυμάσειε; πότερον την τοῦ δικαίου φυλακήν ή τήν των έπομένων άρετήν ή τήν 10 καινήν όδον και το προσδοκώμενον κατά γην έλθειν περιπλεύσαντα το πλέον δοῦναι τῆς κινήσεως αἴσθησιν μετά την κτησιν ή τον έκπλήξαντα γένη βαρβαρικά πλοῦν [ή την παρά τῶν Άντιογέων σοι πρέπουσαν κωμωδίαν] ή τὸ τῶν κομιζομένων δώρων ἐπὶ τὴν ὄχθην 15 κάλλος ώνουμένων έκάστων παραμεῖψαι την σφετέραν R 418 τον στόλον; 39. έγω μέν έραστής είμι τοῦ ποταμοῦ, καί μοι φαίνεται τοῦ καλοῦ μέν καλλίων Ἐνιπέως, τοῦ γεωργοῦ δὲ χρησιμώτερος Νείλου δεξάμενος εὐ-

1 cf. t. I p. 561, 24 sq. R 10 cf. p. 32, 10 16 Amm. XXI 8, 2 17 Od. λ 238 sq.

¹⁸ γεωργόν ἐκάλεσε τὸν Νεῖλον ἐξ αὐτῆς τῆς ἧς παφέχει χρείας ἀποδοὺς τὸ ὄνομα V

² $\varrho\iota$ in $n\varrho\iota\vartheta\eta\nu\iota$ in ras P^2 5 χ in $\lambda\delta\chi\omega\nu$ in ras C^n 7 $\tau\alpha\xi\delta\mu\iota\nu\rho\varsigma$ VBMS Mor | $\rho\vartheta\nu$ Mor 8 $\tau\eta\nu$ $\tau\vartheta$, malim $\sigma\eta\nu$ interponi⁴⁴ Re 10 $\ell\lambda\vartheta\epsilon\iota\nu$ scripsi auctore Re Anim $\ell\chi\epsilon\iota\nu$ libri edd 11 $\delta\vartheta\nu\iota\iota$ scripsi cum Mor e MoSI, in quo tamen $\vartheta\nu\iota\iota$ in ras m^2 $\delta\delta\nu\tau\iota$ reliqui libri et Re 12 $\kappa\ell\eta\eta$ - $\sigma\iota\nu$ Gasda 13 η — 14 $\kappa\omega\mu\vartheta\delta\ell\iota\nu$ quae in Mo et in margine adscripta nota $\gamma\varrho$ $\pi\varrho\delta\sigma\vartheta\epsilon\varsigma$ in Mor $(\tau\eta\varsigma$ pro $\tau\vartheta\nu$) exstant, ut additamentum irrisoris Iuliani Libaniique (num Georgii Cyprii? cf. schol. ad p. 66, 19) e textu removit Re 14 $d\vartheta\varrho\upsilon\nu$ Mo 15 ν in $\ell\kappa\iota\sigma\upsilon\nu$ ex ι corr C^s inser P^s $\ell\kappa\iota\sigma\iota\omega$ A

LIBANII ORATIO XIII

μενεί τῷ πόρω πλοία φέροντα πάσιν έλευθερίαν. 40. είπω τι τῶν είρημένων λαμπρότερον; Κιλίκων μέν ήγνόουν ούκ όλίγοι το παρά σφίσι συμβάν, σύ δ' έκ μέσων 'Ιλλυριών έώρας την τύγην, μαλλον δε έκ μέσων Γαλατῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἔπλεις κληρονόμου γνώμη 5 ναυπηγησάμενος το πρώτον, ού πολεμίου μίσει, καί συνέβη δή πάντων καινότατον, αὐτὸς ἐγίγνου τοῖς άγγέλοις άγγελος, και ὰ μηνύσοντες ἦλθον, ἀκούσαντες άπηλθον. 41. καί ού τὰ μέν τοῦ δαιμονίου τοιαῦτα, αί δὲ πόλεις ήττω τῆς προσηχούσης ἡδονὴν ήσθησαν, 10 άλλ' εί πάντες άνθρωποι νοσήματι κοινῷ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερημένοι θεοῦ τινος ἐξαίφνης εὐνοία τὰς ὄψεις άπέλαβον, ούκ ἂν μειζόνως έχάρησαν ου γάρ φόβος ήνάγκαζε πλάττεσθαι την χαράν, άλλ' έπι της έκάστου ψυχης ή πανήγυρις ήνθει, και παν ίδία λυπουν άσθε- 15 νέστερον ην τοῦ καιροῦ, βοη δὲ ἐκ παντὸς χωρίου πρός ούρανόν γεγηθότων ήρχετο τοῦτο μέν έξ ἄστεων, τοῦτο δὲ έξ ἀγρῶν, καὶ οἰκιῶν καὶ θεάτρων καὶ ὀρῶν καί πεδίων, φαίην δ' αν δτι καί παρά των πλεόντων έκ ποταμῶν τε καὶ λιμνῶν καὶ θαλάττης μέσης. 20 42. ὅπεο γὰο Ἀσκληπιόν φασιν Ἱππολύτω γενέσθαι, τοῦτ' αὐτὸς ἐγένου τῶ τῆς οἰκουμένης σώματι. | τε- R 419

2 cf. IV 628, 12 R 21 cf. t. I 656, 10 R

1 τὰ πλοĩα S Mor πλοῦν U 2 τί IBMMoS 3 περί supra παρὰ Mo² | ξυμβάν M 4 δ' Re 6 ναυ γησάμενος U | τοπρῶτον IB 7 δὴ τὸ πάντων S Mor | έγίνου V Mor έγένου Re 10 ἡδονὴν scripsi auctore Re coll. p. 71, 19. ἡδονῆς libri edd 11 κοινῶ τῶ τῶν S 13 ἐχάρησαν scripsi auctore Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) ἐχόρευσαν libri edd 14 τῆς in marg I² 17 ἀστέων VMo et ex ἄστεων corr I² 20 ποταμοῦ Mo 21 όν in ἀσκληπιόν in ras I² | φησίν Mo

θνεῶτάς τε ἀνέστησας καὶ βασιλείας ὄνομα νῦν, εἰπεφ ποτέ, προσέλαβεν ἔφγον. δίκην μèν ἐπφάξω παφ' ὧν μὴ λαβεῖν ἄδικον, αἰτίαν δὲ οὐκ ἐπήνεγκας οἶς ὑπῆφχεν ἀναχώφησις. ἵππων δὲ καὶ ὀφέων διαδοχὰς ὑπὲφ
μεγίστων δὴ τὸ πφῶτον συστάσας τριβομένας ἔπαυσας ὑπὸ τῶν ἐλαυνόντων. 43. οἱ δὲ τῶν ἐθνῶν ἄφχοντες ὑπὸ λημμάτων οὐκ ἄφχονται, φόβος δὲ καὶ τιμῆς ἐλπίς, ἡ μèν ἐπεγείφει πρὸς ἀφετήν, ὁ δὲ εἰφγει πονηφευμάτων. πῶν μèν ἀνάλωμα μάταιον ἐκβέβληται, πῶς δὲ
10 πόφος οὐκ εὐπφεπης λέλυται, πῶσα δὲ δόσις εὕλογος τετίμηται. μόνος γὰφ οἶσθα καλῶς καὶ δοῦναι καὶ μὴ δοῦναι, τοῖς μαχίμοις μèν διὰ τῶν δωφεῶν παφαμυθούμενος τοὺς πόνους, θαυματοποιῶν δὲ τέχνας οὕτε καταλύσας οὕτε θαυμάσας, τὸ μèν οὐ σαυτοῦ νομίζων,

2 Dem. adv. Aphob. § 2 p. 845, 4 15 Amm. Marc. XXV 4, 4

2 ἐπράξω] ήτοι ἀπήτησας, ἕλαβες καὶ χωρὶς προθέσεως· οἰ δὲ μετὰ προθέσεως γράφοντες τῆς εἰς ἁμαρτάνουσιν· οῦς τίνα ἄν τις πράξαιτο πρεπωδεστέραν δίκην ἢ ῆν αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν ἑργάζονται εἰς τὰ τοιαῦτα ἀμαθαίνοντες; καὶ πάλιν εἰσπράττει τιμωρίαν ἤτοι ἀπαιτεῖ καὶ τοῦτο πλὴν ἐνεργητικόν V 11 οίσθα] οὐ τῆς Ἐλληνικῆς συνηθείας· ἀντὶ τούτου γὰρ οίδας καλῶς δοῦναι καὶ μὴ δοῦναι. τὸ δὲ οίσθα οῦτως λαμβάνεται ἀπολελυμένως· οίσθα τὸν ἄνδρα καὶ οίσθα τὸ τοῦ δεῖνος γένος V

Hosted by Google

¹ έ in ἀνέστησας in ras I^2 2 ‰ sed ν suprapos. C^s 3 κ έ in οὐκ ἐπήνεγκας in ras I^2 οὐκ ἐπήνεγκας supra οὐχ ὑπήνεγκας A^2C^s οὐχ ὑπήνεγκας UBM 4 ἑο in ὑπὲο in ras I^2 ὑπὸ U 5 τοπρῶτον VB | συστάσας καὶ τριβομένας Mo τριβομένας om B εἰκῆ τριβομένας Re Anim 7 γρ ὑπὲο in marg Mor | "malim οὐκέτ" Re | αι in ἄρχονται in ras I^2 et in ες corr A^2 ἄρχοντε cum rasura unius litterae U | ῆς supra τιμῶν Mo² 8 δ' Re 11 οι in οἶσδα ex η corr I^2 | καλὸς S 14 καταλύσας οὕτε θαυμάζας scripsi κατέλυσας οὕτ' ἐθαύμασας libri edd 15 συμφέρον Mor

LIBANII ORATIO XIII

καί σύσσιτοι Πλάτωνος δμιληταί, μεθ' ών έγρήγορας ύπέο γης άπάσης και θαλάττης, και παρεδρεύει Διί μέν έν ούρανῷ Δίκη, σοί δὲ τῶν ἐπὶ γῆς οί σοφώτατοι χαίροντες τη φορά της ψυχής, ην παρ' ημέραν έκφέρεις. 45. ή δε φορά ποικιλωτέρα παντός, οίμαι, 5 λειμώνος. ής έστι μέν και το ταις πόλεσιν έπανορθώσαι την πενίαν | έξεληλαμέναις άρχαίων τε καί δι- R 420 καίων κτημάτων, δ τούς μέν ίδίους οίκους μεγάλους έποίησε, τοῖς δὲ χοινοῖς περιέχεεν ἀμορφίαν, ἔτι δὲ τό τοῦδε κάλλιόν τε καὶ μεῖζον, τὸ δοῦναι πάλιν θεοὺς 10 άνθρώποις έπιτρόπους πάλαι τοῦ γένους άνευ τῶν μεγάλων κυβερνητών είκη φερομένου και περιροηγνυμένου ταις πέτραις. 46. και γέγονεν, ώσπεο έν έκλείψεσιν ήλίου, τοῦ μὲν ἐνοχλοῦντος ἀπαλλαγή, τῆς δὲ άκτινος έπάνοδος, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κόσμος πόλεσιν, 15 ώσπεο οί στέφανοι, καί σωτήριον, ώσπεο τα φάρμακα. δι' δυ γάρ γίγνονται καλλίους, διά τούτων έπ' άσφαλοῦς δομοῦσι. καὶ σοὶ χάρις ὀφείλοιτ' ἂν οὐχ ήττων η Πελασγώ τω Άρκάδι. του γάρ την έκ των ναών

4 παρημέραν V 5 φέρεις sed ante φ lacuna 2 litte-6 ois I (sed o praep. m²) et Mo | ἐπανορθῶδαι rarum Sτην ζημίαν B 8 litteris $\pi \tau \eta$ desinit fol. 71° A; finis orationis et initium sequentis perierunt uno folio amisso; fol. 72 inc. vocibus rò πολλούς (p. 89, 4) 9 περιέ..εν S γο περιέσχεν τούτου 10 τοῦδε Μο τούτου ΙΒΜ in marg Mor 14 $\tau \tilde{\eta}_{S}$ supra τῶν Mo² 15 ά. τον. S | και om S | γο κόσμον in marg Mor 16 "malim aut σωτηρία aut (κόσμον) φέρει (καί) σωτηρίαν" e 17 γίνονται S edd | π' in έπ' in ras I² έπι PVBMMo \mathbf{Re} 18 καί σοι PVIBMS | ήτττών S ήττον reliqui cf. I 445, 1 libri, quod corr Mor

² Hes. Opp. 259. Orph. fr. 33 A. [Demosth.] c. Aristog. I § 11 p. 772, 25. cf. II 601, 19 R 6 Amm. Marc. XXV 4, 15 cum nota Valesii 19 Hyg. fab. 225. Paus. II 22, 1

R 421 καταδείξαι τιμήν | τὸ σβεσθείσαν ἐπαναγαγείν οὐκ ἔλαττον.

47. Νύν καιούν αν έχοι του ζην έπιθυμειν καί θύειν ύπεο μακροτέρου βίου. νῦν γὰρ ὡς ἀληθῶς 5 έστι ζην, δτ' εύδαιμονίας αύραι την γην έπιπνέουσιν, **ότε σῶμα μὲν ἀνθρώπου, ψυχή δὲ θεοῦ βασιλεύει, ὅτε** πῦρ μὲν ἐπὶ βωμῶν αἴρεται, καπνῷ δὲ ἀὴρ ἱερῷ καθαίρεται, έστιῶσι δὲ άνθρωποι δαίμονας και δαίμονες άνθρώποις όμιλοῦσι. καί μοι δοκεῖ μηδεν αν γενέσθαι 10 ταις πόλεσι πλέον αύτοῦ τοῦ Διὸς έλομένου τὰ τῆδε διοικείν ύποδύντος άνθρώπου τύπον. οἶς γάρ ἂν έχρητο τότε, κατά ταύτα νῦν ἀργόμεθα. 48. βλέπει μέν γάρ δξύ καί τοῖς λογισμοῖς ἡμῖν ὁ βασιλεύς παντὸς Θεμιστοχλέους όξύτερον, είναι δέ τι πιστεύων έν τοις χρείτ-15 τοσι σοφώτερον ταις έκειθεν είσηγήσεσιν άγει την οίχουμένην, ούχ άναμένων χρησμούς άλλοθεν ούδε παραναλίσκων έν θεωρών δαθυμία τούς χρόνους, άλλ' άντι τῆς Πυθίας αὐτὸς αὑτῶ καθιστάμενος, οὐκ ἀνασχόμενος βλέπειν είς όφούν μάντεων ούδε γνώμης 20 έτέρων πραγμα τοσούτον έξάψαι, άλλ' είδώς, ότι καί τοῦθ' ἕν τι τῶν παρὰ τῷ Χείρωνι μαθημάτων, καί

13 Thuc. I 138, 3 et 4 17 cf. p. 38, 18 sq. 21 cf. Pind. Pyth. IV 102

3 $\xi_{\chi \varepsilon \iota \nu} M$ 4 $\dot{\omega} \sigma \alpha \lambda \eta \vartheta \tilde{\omega}_S B$ 7 $\beta \omega \mu \tilde{\omega} \nu$ scripsi auctore Re $\beta \omega \mu o \tilde{v} S$ $\beta \omega \mu \tilde{\omega}$ reliqui libri $\beta \omega \mu o \tilde{v}$ edd | $\alpha' \vartheta \varepsilon \tau \alpha \iota$ Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) | $\kappa \alpha \vartheta \alpha i \rho \varepsilon \tau \alpha \iota$ is $\rho \tilde{\mu} B$ 9 $\delta \mu \iota \lambda \tilde{\omega} \sigma \iota$ Mo sed ov supra ω m² $\sigma \nu \nu o \mu \iota \lambda \tilde{o} \tilde{v} \iota$ B 12 $\tau \circ \tau \varepsilon r$] $\tau \varepsilon M$ | $\tau \alpha \tilde{v} \tau \alpha BS$ et e $\tau \alpha \nu \tau \dot{\alpha}$ corr I^2 et Sintenis | $\mu \dot{\nu} v$ om Mor 13 $\dot{\eta} \mu \tilde{\nu} v$ om Mor 16 $\ddot{\alpha} \lambda \lambda \sigma \vartheta \varepsilon \nu$ scripsi auctore Sinteni $\ddot{\alpha} \nu \omega \vartheta \varepsilon \nu$ libri edd 18 $\sigma \dot{\sigma} \vartheta \dot{\varepsilon}$ Re 19 $\sigma \dot{\sigma} \vartheta \dot{\varepsilon} - 20 \dot{\varepsilon} \dot{\varepsilon} \dot{\alpha} \psi \alpha \iota$ citat lex. Vindob. p. 84, 7 N. s. v. $\dot{\varepsilon} \xi \dot{\omega} \psi \alpha \iota \dot{\alpha} \nu \iota$ ro $\tilde{v} \dot{\varepsilon} \xi \alpha \rho \sigma \tilde{\tau} \rho \alpha \iota$ $\Lambda \iota \beta \dot{\alpha} \nu \iota o \varsigma$ $\sigma \dot{\sigma} \dot{\sigma} \dot{\varepsilon} \kappa \tau \lambda$. 21 $\tau \alpha \sigma \vartheta' S$ | $\pi \alpha \rho \dot{\alpha}$ supra $\pi \varepsilon \rho i M \sigma^2$ | $\chi \varepsilon i \rho \omega \nu \iota C$ sed $\omega \varepsilon \kappa \sigma$ corr f $\chi \varepsilon i \rho \sigma \nu i S$

LIBANII ORATIO XIII

τον Ηρακλέα μάντιν ούχ ήττον η τοξότην έπιστάμενος παϊδα τον Μελάμπουν απέφηνας μετά | των θεων R 422 το μέλλον δρών. 49. έντεῦθεν καὶ μένεις καὶ βαδίζεις. ότε βέλτιον, ούχ ύπο των πεπραγμένων τας έκβάσεις μανθάνων, άλλ' έπὶ προδήλω τῷ τέλει τοὺς ἀγῶνας 5 άναιρούμενος, στρατηγῶν μέν τῶν τάξεων αὐτός, στρατηνούμενος δε ύπο των κρειττόνων. 50. δ μεν ουν 'Αγαμέμνων ήκουσε παρά του των ήττόνων, ώς τύγης δοπη βελτιόνων άρχοι, μή προσειληφέναι γάρ την άλκήν, νῦν δὲ ἐν τῆ τοῦ χρατοῦντος ἀρετῆ καὶ τὸ τῆς 10 έξουσίας έστι. και ούδεις ούτω δόξει γενναΐος, ὃς ήγήσαιτ' αν ού δικαίως έν αρχομένοις είναι. 51. ő τι γὰο παο' ἄλλω καλόν, τοῦτο παρὰ σοὶ μειζόνως. καὶ μόνος συνείληφας, α τούς άλλους μεμερισμένα κοσμεί, καί ούτε δήτωο ούτε δπλίτης ούτε δικαστής ούτε σο- 15 φιστής, ού τελεστικός, ού φιλόσοφος, ού μάντις δύναιτ' ἂν αύτὸν ποὸ σοῦ θαυμάσαι. καὶ γὰο πράττοντας οἶς πράττεις και λέγοντας οἶς λέγεις ἐκάλυψας. 52. ὅς γε καὶ τὴν δοκοῦσαν ὥραν τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν παρελή-

1 Her. II 83. Aristid. I 58, 1 D 8 Il. 1 37 sq.

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

² ante μετά libri excepto S praebent verba διά τῶν θεῶν (αὐτῶν B) quae receperunt edd expulsis verbis μετὰ $\tau \tilde{\omega} \nu$ $\vartheta \varepsilon \tilde{\omega} \nu$, ego lectionem variam vel potius interpretamentum horum existimo 4 $\delta \pi \delta \tau \in S$ edd $d \in I$ $\pi \rho \delta \varsigma \tau \delta B$ 6 "num άναιρόμενος?" Re at cf. Her. VI 108 | "malim aut αὐτὸς δὲ στρατηγούμενος aut στρατηγούμενος δε αὐτὸς" Re 8 του e των corr C^s 9 τῶν ante βελτιόνων U et inser I^2 | ἄρχδί 10 δ' edd | ϵ_{ν} om libri excepto $S \mid \tau \tilde{\eta}$ om Μο ἄρχει Β libri exceptis VB (sed in hoc inser m²) S | supra $\tau o \tilde{v}$ rasura duarum litterarum P 13 μειζόνως] "malim και praeponi" 14 μεμερισμένως U et supra μεμερισμένα I Re 16 ov (1)] 0σγε 18 ώστε Β ούτε Μ 19 Eugovov S om Mor

λυθας. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κοινὸν τὸ κέρδος, τουτὶ R 428 γὰο | τὸ καλὸν ἐγὼ μὲν ἐφύτευσα, σὺ δὲ ἔθοεψας, αί δὲ πόλεις δρέπονται.

53. Δότε δή, θεοί σωτῆφες, τὸ γῆφας τοῦ Νέστοφος 5 τῷ βασιλεῖ, τὴν γὰφ δὴ γλῶτταν πάλαι δεδώκατε, καὶ παιδας, ὥσπεφ ἐκείνῷ, καὶ τοσοῦτον ἄπαντας τοὺς Ῥωμαίων ἡγησαμένους τῷ χφόνῷ νικήσειεν, ὅσονπεφ ἤδη ταῖς ἀφεταῖς.

4 Il. α 247 sq.

1 μèν in ras I^2 om S Mor 2 γà φ] τί S 6 $\ddot{\alpha}$ παντας in marg add I^2

XIV.

Oratio $\pi \varrho \delta g$ 'Iouliaudu $\delta \pi \dot{\varrho} g$ 'Aqistopávoug inscripta sub finem anni 362 ad Iulianum missa¹) unaque cum huius litteris laudis eius plenis²) in publicum emissa iisdem fatis usa est quibus oratio XII $\epsilon l g$ 'Iouliaudu $\delta \pi \pi \sigma \sigma \nu$. Itaque codices quoque superstites iidem sunt excepto quod loco Marciani 422 (81) exstat codex eiusdem bibliothecae 438 (66) et accedit fragmentum codicis Cantabrigiensis (96).

Sunt autem codices 27:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 151. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A), qui incipit demum verbis $\tau \delta \pi \sigma \lambda \lambda \delta \delta c$ (p. 89, 4), saec. X inde a folio 72, saec. XIV inde a folio 74 (p. 93, 20). Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 53^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 169. Vide t. I p. 415 sq.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 154. Vide t. I p. 44 sq.

Hosted by Google

¹⁾ Libanium ipsum dicere coram Iuliano orationem esse habitam perperam Reiskius e t. I p. 143, 2 conclusit.

²⁾ Est epistula 74 editionis Hertleinianae, sed integra demum edita a Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien, Bruxelles 1898 p. 126. Haec cum responso Libanii (ep. 670) in archetypo codicum quorundam orationi, ut hic voluerat (l. l. $\dot{\eta}$ µèv oùv éπιorol $\dot{\eta}$ oov ποοσκείσεται τ $\ddot{\phi}$ λόγ ϕ), succedit. cf. t. I p. 28 n. 1 et Athoum Laurae ib. p. 323 sq.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 59^v. Vide t. I p. 41 sq.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 279. Vide t. I p. 59 sq.

8. Wolfenbuttelanus gr. 511 saec. XV fol. 311. Vide t. I p. 64 sq.

9. Escurialensis T-II-9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 181. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 54^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 44. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 27^v. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 85. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 62. Vide t. I p. 39 sq.

16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 294^v. Vide t. I p. 48 sq.

17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 86. Vide t. I p. 209 sq.

18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 48. Vide t. I p. 211 sq.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 76. Vide t. I p. 227 sq.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 132^v. Vide t. I p. 228 sq.

21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 22^v. Vide t. I p. 229 sq.

22. Athous Laurae & 123 saec. XIII fol. 57. Vide t. I p. 323 sq.

23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 41. Vide t. I p. 331 sq.

24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 2. Vide t. I p. 363 sq.

25. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 4. Vide supra p. 4 sq. Contulerunt Boissonadius et Gasda.

26. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 127^v. Vide t. I p. 419 sq.

27. Cantabrigiensis Collegii Trinitatis Collect. 96 1116, Gal. O. 2. 12 (=T) (olim signatus 391. K. 21), olim Thomae Gale¹), miscellaneus, e quattuor constat diversis partibus, quarum prima, sex foliis bombycinis manu saeculi XIII exaratis, continetur fol. 1 finis orationis $\delta \pi \hat{e} \rho$ $\mathcal{A} \rho \sigma \sigma \phi \sigma \nu \sigma \sigma$ a verbis oùdè $\sigma \nu \nu \epsilon \pi \phi \alpha \xi \epsilon \ \mathcal{A} \iota \delta \varsigma \ \gamma \alpha \mu \eta \lambda lov$ $\vartheta \epsilon \sigma \mu \delta \nu$ (p. 109, 4) usque ad finem,

1° πρός θεοδόσιον βασιλέα περί της στάσεως

 5^{v} πρός θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς desinit folio 6^{v} verbis ἤγετο στένων (I 661, 8 R), quae excipiuntur foliis 27 et 28 codicis qui hodie est Burneianus gr. 276 (n.131.)²)

Inde a folio 7 sq. sequuntur glossarium graecum, Andromachi medici carmen, [Dionysii Halic.] rhetorica, alia.³)

Libanium anno 1880 contuli.

Stemma codicum idem est atque in oratione ϵi_{S} Iov- $\lambda \iota \alpha \nu \delta \nu \ \, \tilde{\upsilon} \pi \alpha \tau o \nu$ (supra p. 8), ad quod te delego, excepto quod codex T a fonte e quo IBM fluxerunt, prope abest, ut e lectione prava cum his communi $\tilde{\iota} \nu$ ' pro $\tilde{\eta} \nu$ (p. 113, 1) colligendum est. Neque huic familiae tribuendus non est codex Parisinus gr. 3017, immo vero singularem eius cum I codice affinitatem monstrant vitia utriusque communia, ut $\tau \iota \sigma \iota$ pro $\tau \iota$ p. 94, 2 $\gamma \epsilon \nu \delta \sigma \delta \alpha \iota$ pro $\delta \epsilon \delta \delta \sigma \delta \alpha \iota$ p. 96, 3, $\epsilon \tilde{\iota} \nu \alpha \iota$ insertum inter $\delta \epsilon \xi \alpha \mu \ell \nu \alpha \nu$ et $\tau o \tilde{\upsilon} \tau o \nu$ p. 99, 2, $\beta \alpha \sigma \iota$. $\lambda \epsilon \tilde{\iota}$ insertum post $\gamma \ell \nu \eta \tau \alpha \iota$ p. 101, 19. Sed deterior est Parisinus Marciano I; nam manum expertus est interpolatricem, quae, ut uno exemplo defungar, p. 100, 6 e lectione $\delta \nu \lambda \epsilon \ell \pi \epsilon \sigma \delta \alpha \iota \sigma \nu \mu \beta \alpha \ell \nu \epsilon \iota$ $\delta \varsigma \lambda \epsilon \ell \pi \epsilon \tau \alpha \iota$. Itaque

Hosted by Google

¹⁾ Catal. codd. Angl. et Hibern. t. II p. 190 n. 6033, 199: Libanii orationes aliquot graece.

²⁾ Hoc exposui Act. Acad. Berol. 1885, 915 sq.

³⁾ Cf. James, The Western manuscripts in the library of Trinity College, Cambridge t. III 96.

lectiones eius a Gasda enotatas ab apparatu critico fere exclusi.

Pretium utriusque familiae (CAP et VIBMT) fere par est, U hic quoque mixtae recensionis indicia praebet.

Duos locos citavit Ioannes Siceliota Doxapatri in commentario ad Hermogenis $\pi\epsilon \varrho i \epsilon \delta \varrho \epsilon \delta \epsilon \omega \nu$ librum, usus ille quidem codice qui proxime accedit ad U, sed parum accurate, ut fides eius parva, pretium etiam minus sit, quoniam codex unde commentarium descripsi, Baroccianus gr. 175¹), indicia neglegentiae maximae prae se fert. Multo plures locos excerpsit codice secundae familiae usus Maximus Planudes in Collectaneis codicis Palatini gr. 129 fol. 38²), sed hi fere pusilli sunt parumque integre fideque exscripti, ut monstrat youàs pro $\partial \epsilon \sigma \mu \delta \nu$ p. 109, 4.

Primum oratio typis sed mendosissime impressa est editione Ferrariensi fol. $201-208^{\circ}$, quam repetivit paucissimis correctis Morellus t. II p. 210-226. Multa earum vitia sustulit divinando Reiskius Anim. V 143-153, plura usus codicibus A et Wolfenbuttelano in editione (priore p. 186-198; altera t. I p. 424-450), cuius de vitiis et typographicis et Reiskiae ipsi tribuendis conferenda sunt quae supra (t. I p. 76) dixi. Pauca eorum correxit Boissonadius ope codicis Parisini gr. 3017, plura Gasda³), usus ille quidem codicibus Monacensi, Vindobonensi, Parisino, nonnulla divinatione Sintenis et Cobetus.

¹⁾ Cf. Mélanges Graux p. 630. St. Gloeckner, Quaestt. rhetor. (Breslauer Philol. Abhandl. VIII 2) p. 12.

²⁾ Cf. t. I p. 73 sq.

³⁾ Krit. Beiträge zu Libanios II p. 8-9.

ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΥΠΕΡ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Είδώς σε πολλήν, ὅ βασιλεῦ, τῶν τοῖς φίλοις R.424
 οὐ συναγωνιζομένων κατεγνωκότα κακίαν φίλος ὅν
 αὐτὸς ἀριστοφάνει τῷ Κορινθίῷ καὶ τὸν ἄνθρωπον
 ὁρῶν ἐν τῆ παρὰ σοῦ προνοία τὰς ὑπολοίπους κεκτη- 5
 μένον ἐλπίδας λέγειν δεῖν ἀήθην περὶ αὐτοῦ καὶ βοη θεῖν ὅν δύναμαι τρόπον.
 ἔσως μὲν γάο τις καὶ
 γενήσεται πρᾶξις ἀπὸ τῶν λόγων συμφέρουσα, καὶ

C =Chisianus

A = Codex Monacensis gr. 483 (olim Augustanus)

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

- U = Urbinas gr. 126
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- I = Marcianus append. XCI 2
- B = Barberinus II 41
- M = Marcianus gr. 437
- T =Cantabrigiensis Colleg. Trinit.

1 $\Pi \rho \delta s$ — 'Aqıstopárovs] desunt ut verba sequentia usque ad $\epsilon l \delta \eta \delta b \epsilon$ p. 89, 4 in A varèq àqıstopárovs C edd $\epsilon l s$ tàr avtàr varèq àqustopárovs P aqos tàr avtàr aqesofernads varèq aqustopárovs U aqesofernizàs aqds tàr aqustar aqustopárovs $V^n I$ varèq àqustopárovs aqds louliardor B acl oùtos aqds louliardor varèq àqustopárovs M 2 $E l d \delta s$ — 7 tqóaror citat Ioannes Siceliota Doxap. in commentario ad Hermog. de invent. cod. Barocc. 175 fol. 29 érà dè evor tàr Alfárior ér tỹ varèq 'Aqustopárovs aqds tàr 'Iouliardor àandoría varêg gilou lérorta acl dµologoũrta ér aqooµlois thr eŭrouar ovtros $\cdot e l d \delta s$ o e atl. | aollár, $\delta \delta$ basileũ do faseleũ tolàr Doxap 3 är avtoj avtoj ards ar I sed dr in ras m^2 et är in ras m^5 7 doráµesda Doxap

Hosted by Google

τυχών τινος άγαθοῦ τὴν αύτοῦ κομιεῖται· εί δ' ἄρα τοῦ δαίμονος ή δυσμένεια, δι' ην έν πολλοῖς τεταλαιπώρηται κακοῖς, ἔτι καὶ νῦν ἐπηρεάζοι, τὸ γοῦν ἐμέ τε παρά σοί διά την σπουδήν εύδοκιμεῖν κάκείνω τινά 5 παραμυθίαν είναι τό μή περιῶφθαι δυστυχοῦντα παρά R 425 $\tau \tilde{\omega} \nu \mid \gamma \nu \omega \rho (\mu \omega \nu \ \delta \pi \dot{\alpha} \rho \xi \epsilon \iota. 3. \epsilon l \ \mu \dot{\epsilon} \nu \ \rho \dot{\upsilon} \nu \ \mu \dot{\eta} \ \kappa \alpha \lambda \tilde{\omega} \varsigma$ ποιῶν δ δυσγερής ἐκεῖνος παρεληλύθει γρόνος, λέγειν μέν ἂν οὐδὲν ἐχοῆν, οὐ γὰο ἦν δ καιοὸς λόγων, ζητειν δε των εύνούχων τούς ο τι δόξειε πράττοντας καί 10 δανεισάμενον ώς πλείστον χουσίον ώνεισθαι παο' αύτων τὰ μέγιστα· ἐπεί δὲ τοῖς γιγνομένοις ὁ Ζεὺς αίσχυνόμενος νοσούσαν μέν την βασιλείαν έπαυσεν, είς δε την από των λογισμων διοίκησιν το πραγμα μετέστησε και λέγειν έξεστιν ύπεο ων άγορα προύκειτο, 15 πολλης ήγησάμην άργίας εἶναι μή χρησθαι τη φωνη τοῦ καιροῦ ταύτην ἀπαιτοῦντος, ἄλλως τε καὶ σοῦ τῶ δήτορι χαίροντος και τῆς γνώμης οὐ μαλλον ὅπως Άριστοφάνει τι τῶν κατά νοῦν ἔσται ζητούσης ἢ ὅπως τῆς ὑπαρχούσης δόξης ἄξιόν τι ποιήσας ὀφθήση.

20 4. Γεγενῆσθαι μέν οὖν ἐν χείοονι λόγφ καὶ φήμῃ τὸν ἄνθρωπον οἰκ ἀντιλέγω, καὶ γὰρ τοῦτο τῆς δυστυχίας, ἡ τά τε ἄλλα τοῦτον κατέβλαψε καὶ δόξῃ φαυ-

1 αὐτοῦ BM αυτοῦ U 8 ἀν om IBM 10 δανεισάμενον scripsi δανεισαμένους libri edd 11 ἐπὶ U | γινομένοις V et e γιγνομένοις corr B 14 ἐ et o ultimum in πορόπειτο in ras P³ πρόέκειτο V sed έ et o ultimum in ras n πρόκειται? Sintenis 15 ἡγησάμην ex ἡγησαμένην corr I² 17 ὅπως inserui e VIBMU 18 Ἀριστοφάνει εἴ τι coni Re Anim | τί PVIB 20 Γεγενῆσθαι — 89, 10 ὑπολαμβάνειν citat Io. Sicel. Doxap. 1. 1. fol. 32^{v} ὅμοιον τῷ παρόντι προοιμίω καὶ παρὰ τῷ Λιβανίω ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀριστοφάνους ἀπολογία: γεγενῆσθαι κτλ. 20 χείρονι] καιρῷ Doxap 21 καὶ — 89, 1 ἔργων om Doxap 22 τάτ' P | τοῦτον scripsi cum Sinteni e VUI (sed in hoc e τούτω corr m³) τούτω reliqui libri edd "malim και δή καὶ δόξη" Re δόξη B sed α supra η m² δόξει M

LIBANII ORATIO XIV

λοτέοα τῶν ἔργων. ἀλλ' εἰ μὲν 'Αριστοφάνης πρῶτος καὶ μόνος τοῦτο ἐπεπόνθει, σφόδρα ἂν ἀσχυνόμην ἐπεὶ δὲ μετὰ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως ἐξ ἀρχῆς εἰσῆλθε τὸ πολλοὺς μὲν πονηροὺς ἐπιεικεῖς, πολλοὺς | 4 δὲ τῶν μετρίων ὑπειλῆφθαι μοχθηροτέρους, δέομαί R 426 σου, βασιλεῦ, τὸν τοῦ λόγου μικρὸν χρόνον μεταστησάμενον ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἡν ἔχων δόξαν περὶ τούτου τυγχάνεις, ἀκολουθῆσαι τοῖς πράγμασι, κἂν μὲν ἐκεῖνα δεικνύη βέλτιστον, οὕτω φρονεῖν, εἰ δὲ μή, μὴ μόνον ἀμελείας ἄξιον, ἀλλὰ καὶ δίκης ὑπολαμβάνειν. ἀνάσχου 10 δὲ μικρὸν ἄνωθεν ἀκούων, μῆκός τε γὰρ ἀφαιρήσω τῆς διηγήσεως, καὶ σὺ μᾶλλον εὐρήσεις, ἂ γνῶναι δίκαιον.

5. Τούτω Μένανδοος μεν ἦν πατήο, τὰ ποῶτα Κορινθίων, φίλος Έκάτη και Ποσειδῶνι, πλέων μεν εἰς Λιγιναν ὑπερ τῶν ἐκείνης ὀργίων, ἐλαύνων δε εἰς 15 Ἰσθμὸν ὑπερ τῶν τοῦδε μυστηρίων, ἐν μεν τῆ νήσω κορυφαίος ఊν τοῦ θιάσου, ἐν δε τῆ χερροννήσω συντελῶν ἀπὸ τῶν μικροτέρων, τελῶν δε εἰς τὸ μέγα συνέδριον. 6. ὅτε δὴ και πατὴρ ἐγένετο τοῦτον γεννήσας, οὕτως ἦν φιλόπολις, ὥστε διαπράττεται τῆς οἰκοι βου- 20 λῆς εἶναι | μᾶλλον ἢ τῆς Ῥωμαίων. ἀλλ' Ἀριστο- R 427 φάνης ὑπὸ τῆς τύχης κεκώλυται τὸν πατέρα ζηλοῦν,

14 Paus. II 30, 2. Luc. navig. § 15

1 τῶν ἔργων] "adde περιέβαλεν" Re | πρῶτον καὶ μόνον τοῦτ' Doxap 3 τῶν inserui e PVIBM | ἐξαρχῆς CUVBMMor Re 4 vocibus τὸ πολλοὺς rursus incipit A (fol. 72) 7 ν in μεταστησάμενον ex ς corr V^n , supra ς pos. I^s sed ς et μετα in ras 4 litt m² et ante μ ras 2 litt μεταστησάμενος UMDoxap 7 περί τούτου δόξαν Doxap 9 μή om Ferr Mor, qui tamen post μὴ inserendum coniecit οὐ 13 ταπρῶτα V 15 δ' Re 16 τῆδε V 17 χεροονήσω V χερονήσω B χερον ήσω U cum ras 1 litt | συντελῶν (μὲν) ἀπὸ? 20 διεπράττετο I sed ε (1) in ras m² διαπράττεσθαι coni Mor 22 ὑπὸ τῆς τύχης in marg I² | τῆς om BM

ώς εἴση προϊόντος τοῦ λόγου. 7. γενόμενος τοίνυν έξ έκείνου τε καί της των φιλοσόφων άδελφης, Ίερίου λέγω και Διογένους, τρέφεται μέν έν ταις τούτων γερσί, παιδεύεται δε ύπο τοῦ πατρός λόγους τε καί 5 το καλώς άναλίσκειν δια παντός είδους δαπάνης έρχόμενος ή το πρός τούς θεούς εύσεβες άναμέμικται. οίδε ταῦτα Δημήτηο καὶ Κόρη καὶ Σάραπις καὶ Ποσειδών καὶ ὁ τὴν Λέονην κατέχων Ίακγος καὶ πολλοὶ ποός τούτοις έτεροι δαίμονες, περί οΰς άπαντα φιλο-10 τίμως έξεπλήρωσε. 8. και προηλθεν, ὦ βασιλεῦ, δαπανών είς την τοῦ καλουμένου στρατηγοῦ λειτουργίαν, καί τοῦτον αὐτὸς εἶδον ἐν ἐκείνη τῆ στολῆ παραπεμπόμενον ύπ' εύφημιών έκ Λακεδαίμονος άναστρέφων, ούπω μέν ων τῶ νέω συνήθης οὐδὲ εἰδώς, εἴ ποτε 15 έσομαι, μακαρίζων δε τῷ τηλικοῦτον ὄντα κτᾶσθαι την παρά της πόλεως τιμήν έν ταις τοῦ πατρός φροντίσιν. 9. έτι γὰρ έζη Μένανδρος. ὡς ἔδει γε καὶ μέχοι γήρως έσχάτου. ἦ γὰρ ἂν Άριστοφάνης πολλῶν μεν απήλλακτο πλανων, πολλων δ' αν κινδύνων των 20 μέν έν ταις όδοις συμβάντων, των δέ έν δικαστηρίοις ούχι δικαίως, ην δ' αν των δυναμένων έν Κορίνθω μαλλον η των την έτέρων θαυμαζόντων δύναμιν.

 Πόθεν οὖν ἐξέπεσε τῆς αὐτῷ προσηκούσης τάξεως καὶ τὸν τοῦ πολιτευομένου βίον φυγὼν ἦκεν
 εἰς τὸν τοῦ στρατιώτου; Εὐγένιος ὁ μικρὸς γίνεται

13 cf. t. I p. 93, 13 sq.

⁸ Λέρνην] ὄνομα κρήνης B^2 cf. Paus. II 36, 7 ή δ
ἐ Λέρνα ἐστι —πρός δαλάσση et 37, 6

⁴ άπὸ B et in ὑπὸ corr I^2 15 τὸ BM 19 πλάνων libri Ferr 20 δ' Re 21 δ' om CAPBM Ferr Mor, inser Re 23 έξέπεσε P sed έπε in ras m²

LIBANII ORATIO XIV

παρὰ Κώνσταντι μέγας. λαβὼν δὲ ἐκ γάμου τινὸς ἀφορμὰς ἀναισχύντους εἰς τὸ τῶν Ἀριστοφάνους ἀμφισβητεῖν χωρίων, οἶσθα δέ, ὡς | πάντων μὲν ἐπε- R 428 θύμουν οἱ τοιοῦτοι, πάντα δὲ ἥρπαζον ἀναγκάζοντες ἢ τῶν ὅντων ἀφίστασθαι τῷ βουλομένῷ λαβεῖν ἢ πο- 5 λεμεῖσθαι, ὅδ' οὕτ' ἐκεῖνο πειθόμενος, οὐ γὰρ ἦν ἐν μικροῖς ἡ ζημία, τοῦτό τε δεδοικὼς φυγὰς γίγνεται τῆς αὑτοῦ νομίζων οὕτως ἂν τήν τε γῆν καὶ τὸ σῶμα διασῶσαι. 11. τὰς μὲν οὖν ἐπιβουλὰς ὅσας ἐπ' αὐτὸν ἐκίνησε καὶ ὡς οὐδευὸς ἀπέσχετο πειρώμενος αὐτὸν 10 ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν, καὶ βίαν καὶ ταραχήν, ὡν ἐνέπλησεν αὐτῷ καὶ ἀγροὺς καὶ οἰκίαν, ἐῶ. καὶ γὰρ σιωπῶντος οὐδὲν ἦττον ἔγνωκας εἰδὡς, ἐν οἶς ἔζων οἱ δυναστεύοντες τότε. 12. γενόμενος δὲ ἐν Συρία καὶ στὰς καὶ

¹ λαβών δὲ] τὸ δὲ οὐ καλόν πῶς γὰο συνταχθήσεται ἡ ἐπιφερομένη ἑτέρα μετοχὴ ὅδ' οὕτ' ἐκεῖνο πειθόμενος; δοκεῖ οὖν μοι τοῦ λαβών δὲ ἐκβεβλῆσθαι τὸ δὲ και οῦτως ἀναγινώσκεσθαι γίνεται παρὰ Κώνσταντι μέγας λαβών ἐκ γάμου τινὰς ἀφορμάς V Ίστέον ὅτι (om V) αῦτη ἡ σύνταξις εί καὶ δοκεῖ σόλοικος, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἡ γὰρ ἐπανάληψις τὸ ὅσ' οὕτ' ἐκεῖνο πειθόμενος ποιεῖ μὴ ἀποδίδοσθαι τὴν μετοχὴν τὸ λαβὼν δὲ ἐκ γάμου τινὰς (τινὸς Ι) ἀφορμάς ποιοῦμεν δὲ τὰς ἐπαναλήψεις, ὡς θέλομεν, εἴτε ἐκ τῶν προτέρων εἴτε ἐξ ἄλλων. ὅτι δὲ τοῦθ' οῦτως ἕχει, μαρτυρεῖ [δὲ ΡΙ] καὶ οὖτος ἐκ τῷ ἀντιοχικῷ λέγων ἀναβιβάσας τὸν υἰὸν — διώκων παραγίνεται (= οτ. ΧΙ t. Ι p. 465, 4)· καὶ γάρ ἐστι τὸ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ὁ υἰὸς αὐτοῦ ΡΙ°B et m. saec. XV V

¹ μέγας λαβών έν schol. V δὲ eras U δ' Re | τινὰς VIBMU 3 δέ om M 6 δ δ' CAPU Re | ἐκείνω M et supra ἐκείνο (o eras) A^n 7 γίγνεται in ras I^2 γίνεται B $\gamma \varrho ~ \ddot{\alpha} \chi^{ετo}$ M en U rod and 2 litt orts of 2 mort β μέσες

^{(*} γίγνεται M ετ U sed ras 3 litt ante et 2 post 8 αὐτοῦ $UBM \mid οῦτωσ ἂν$ in ὅποσ ἂν corr A^n 9 διασῶσαι in διασώση corr A^n 10 ἐχίνησεν A 12 αὐτὸν ex αὐτῶ corr P^2I^2 14 δ' Re

άναπνεύσας ούκ έπι τους πλέον ισχύοντας ή τον έν βιβλίοις βιούντα Φουρτουνατιανόν καταφεύγει νομίζων παρ' Έλληνος, ούτω γάρ έκεινον καλειν άξιον, τεύξεσθαί τινος αίδοῦς. δ και γέγονεν. ἀκούσας γάο, ὅθεν 5 τε ήχοι καί όπως και τί παθών και τί φοβούμενος, δέχεται τὸν ἄνθρωπον ήμέρως καὶ κατέστησεν εἰς άδειαν διὰ τοῦ σγήματος. 13. δ δὲ ఊν ἤδη στρατιώτης σώματι μέν άπείοω τοιούτων πόνων διηλθεν έφ' ΐππων πολλάκις την οίκουμένην έν τοις έπείγουσι των 10 καιρῶν είσφερόμενος τάχος, και οὐδὲν ὧν ἦν ἀνάγκη θάττον μαθείν, βραδύτερον παρά την τοῦδε μέλλησιν Κωνστάντιος ήχουσε, πλην εί που συνετρίβη καταπεσών, δ καί αὐτὸ τοῦ σπεύδειν σημεῖον. 14. ἐπαινούμενος δε των πόνων τα προτεινόμενα κέρδη διεω-15 θεῖτο, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐπιδείξει τοῦτον οὐκ R 429 $\dot{\epsilon}\pi\iota\mu\epsilon\lambda\eta\tau\dot{\eta}\nu$ $\dot{\delta}
ho\dot{\epsilon}\omega\nu$, $\dot{\delta}\nu\kappa$ $\ddot{\kappa}\gamma\gamma\epsilon\lambda\delta\nu$ | $\dot{\delta}\pi\dot{\kappa}\delta\gamma\omega\nu$, $\dot{\delta}\nu$ $\nu\ell\kappa\eta\varsigma$ μηνυτήν, ούκ άλλο των τοιούτων υπηρετηκότα ούδέν. δ τάς μέν πόλεις άπώλλυε, τούς δέ δοχοῦντας δια-

2 Ep. 1348. Sievers, Leben des Lib. p. 248 16 I 567, 8 sq. R

¹ old' Ferr Mor odder pallor Re Anim | logoortas pallor 2 Φορτουνατιανόν Re | καταφεύγει παρά $\ddot{n} B$ et coni Re τόν δείνα νομίζων τεύξεσθαί τινος αίδοῦς Plan fol. 38 6 *åv*-7 ώς Re 8 πόνων om M 10 ών αν $\eta ν M$ δρα Β 14 τὰ προτεινόμενα - διεωθείτο citat 12 ήχουσεν Α Plan l. l. | $\partial_{\iota\omega}\partial_{\epsilon}\tilde{\iota}\tau o V$ 15 inter $\delta\sigma\tau\iota_S$ et $\epsilon\pi\iota\partial_{\epsilon}\ell_{\xi\epsilon\iota}$ rasura 2 litt I $\delta\sigma\tau\iota_S$ où U | où misser I^2 om U 16 $\delta\varrho\epsilon\omega\nu$ scripsi coll. I 121, 18. 569, 9 et 570, 6 R cf. O. Hirschfeld, Die agentes in rebus (Act. Acad. Berol. 1893, 437) δρίων libri Ferr Mor ovoéw Sievers p. 94 dolw (doolw vel dooelw Anim) = horreorum Re, quod a sermone Libanii alienum est | $\dot{v}\pi\dot{\alpha}\rho$ χων scripsi auctore Sieversio l. l. δπάτων libri edd 18 ἀπώλ- $\hat{\lambda} v \varepsilon v \ A \bar{C} P \ edd$

κονείν μετ' ἀμαξῶν χουσὸν ἀγουσῶν ἀπέπεμπεν. οὐ μὴν Ἀριστοφάνης ήξίωσε τοις πατοφόοις τοιαῦτα προσθείναι χρήματα, ἀλλ' ἐτρέφετο μὲν τοις οἰκοθεν ἐν ξένη, τὸ δὲ διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον ἀρκοῦν ἡγείτο κέρδος ἐλευθέρφ καὶ πρέπον.

15. Έν τοιαύτη δὲ προαιρέσει ζῶντος ἐπεθύμησε δυστυχῶς τῆς Αἰγυπτίων ἀρχῆς Παρνάσιος καὶ μετέσχεν 'Αριστοφάνης τῆς τύχης, εἴπετο γὰρ Μουσωνίου πέμποντος, διότι μέν, οὐκ οἶδα, τοσοῦτον δὲ ἐπίσταμαι, ὅτι πέπονθε μέν, ἂ μέχρι νῦν, ὡ βασιλεῦ, δακρύει, 10 λαβεῖν δὲ μικρὸν μὲν ἠτιάθη χρυσίον, ἕλαβε δὲ οὐδὲ τόδε, πληγὰς μέντοι πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς ταῖς ἐκ μολίβδου σφαίραις, ἂς ἡγήσατο Παῦλος εἰς θάνατον ἀρκέσειν. καὶ ἅμα ταῦτά τε ἔπασχε καὶ παρὰ Κορινθίοις ἐλειτούργει τὰ τῶν καλουμένων στρατηγῶν⁻ 15 οὕτω | γὰρ 'Ανατόλιος ἔγνω. 16. τὸ μὲν οὖν ἔγκλημα R 430 ἦν, ὅτι μάντιν εἰσαγάγοι Παρνασίφ τῶν περὶ τοὺς ἀστέρας ἐχόντων τὴν τέχνην ἐροῦντά τι τούτων, ὑπὲρ ὡν οὐ νόμος μανθάνειν. ὁ δὲ τὸ μὲν εἰσαγαγεῖν ὁμολογῶν, φάσκων δὲ τὴν μαντείαν ἐπὶ τῶν ἰδίων τοῦ Παρνα- 20

¹ I 568, 21 R 7 Ep. 364 13 cf. Mommsen, Röm. Strafrecht p. 984 16 Sievers p. 238

¹ $\mu \varepsilon \tau'$ scripsi e libris $\mu \varepsilon \tau \dot{\alpha}$ edd | $\dot{\alpha}\mu\alpha\xi\tilde{\omega}\nu B$ Mor Re | $\chi \varrho \nu \sigma \dot{\omega} \nu I$ sed $\dot{\omega}\nu$ in ras m^2 | $\dot{\alpha}\gamma \rho \nu \sigma \tilde{\omega}\nu$ in marg add I^2 2 $\pi \alpha \tau \varrho \dot{\omega} \omega \iota_{\varsigma}$ in ras I^3 4 $\tau \dot{\nu}\nu \mu \xi \gamma \iota \sigma \tau \nu \nu \iota \nu \delta \nu \nu \rho \nu UBM$ 8 $\mu \rho \nu \sigma \omega \nu \iota \omega M$ 9 $\pi \alpha \dot{\ell} \delta \iota \dot{\ell} \iota I$ $\delta \iota' \delta \tau \iota V$ et in ras P^4 10 $\mu \xi \chi \varrho \iota \tau \sigma \dot{\nu} \nu \nu V$ 11 $\mu \dot{\ell} \nu$ om V 12 $\pi \alpha \nu \tau \alpha \chi \sigma \tilde{\sigma}$ Ferr Mor 13 $\mu \rho \dot{\lambda} \ell \beta \delta \sigma \nu CAI$ (sed in hoc ν corr in ι) Ferr Mor | $\dot{\epsilon}_{\varsigma}$ Re 14 $\dot{\ell} \pi \alpha \sigma \chi \varepsilon \nu A$ 17 $\mu \dot{\alpha} U$ sed $\nu \tau \iota \nu$ add. m. rec. | $\tau \tilde{\omega} \nu$] $\tau \sigma A^n$ | $\pi \varepsilon \varrho \dot{\iota}$ I sed ε et ι in ras $m^3 \pi \alpha \rho \dot{\alpha} U$ 20 $\tau \tilde{\omega} \nu$ voce des. in A fol. 72⁷, quod excipitur folio 74 manu, ut 73 et sequentia, saeculi XIII/XIV exarato

σίου στηναι πρός πάσας ἀνάγκας ήγετο προσπαροξύνας τι καθ' ἑαυτοῦ τὸν Παῦλον ἑήμασιν ἐκείνῷ μὲν προσήκουσιν, ἀμείνοσι δὲ τότε σιγᾶσθαι. 17. τῆς τραγῷδίας δὲ ἐκείνης εἰς ἔτος προβεβηκυίας τρίτον καὶ μόλις 5 λαβούσης τελευτὴν τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπῆρξεν ἀπαλλαγή, μόνος δὲ οὖτος ἐκολάζετο περιγραπτοῖς ὅροις, ὧν ἐκτὸς οὐκ ἦν κινεῖσθαι. καὶ ἐπέμπετ' ἀν δεδεμένος, εἰ μὴ δεῶν τις τὴν ταῦτα παρανομοῦσαν, ἇρά μοι δώσεις τυραννίδα πρὸς σὲ εἰπεῖν; ἔστησε.

18. Τοιούτοις, ὦ βασιλεῦ, προσπαλαίσας Άριστοφάνης Κύχλωψι δεῖται σοῦ, καὶ ἡμεῖς δὲ συνδεόμεθα, πέμψαι παρὰ τοὺς οἰκείους χαίροντα καί γε δυνάμενον διάγειν τῶν προγόνων ἀξίως. 19. καὶ τίς, φήσεις, αὐτὸν κωλύει βαδίζειν; πολλὰ καὶ μεγάλα[•] τὸ δεσμωτήριον, αἱ 15 πληγαί, ἡ ἀτιμία, τὸ γυμνωθῆναι πρὸς βάσανον, τὸ μι-R 431 κροῦ πλησιάσαι τὸν | κοντὸν τοῖς νώτοις, εἰ μὴ Μόδεστος οἶς ἐβόησεν οὖτος ἐπὶ διακρούσει τῆς βασάνου συνεχώρησε. ταῦτα αὐτὸν ἐμποδίζει, ταῦτα δεσμεύει, ταῦτα τῶν οἰκείων διείργει, ταῦτα ἂν μή τις ἀνέλη, πᾶ-20 σαν οὖτος ὄψεται πόλιν πλὴν τῆς οἰκείας. 20. οὐ γὰρ τὸ βασανισθῆναι μόνον, ὦ βασιλεῦ, καταχεῖ τῶν πεπον-

6 Aristid. or. XLII § 327 t. II 48, 6 K.

Hosted by Google

² riol I (et Par. 3017) 4 δ ' Re 6 μ or citat Plan fol. 38 6 $\pi \epsilon \rho i \gamma \rho \alpha \pi r \sigma i s$ Plan 6 μόνος - 7 χινεῖσθαι citat Plan fol. 38 7 έπέμπετο P sed inter é et μ rasura 3 litt $\epsilon \pi \epsilon \pi \epsilon \mu \pi \tau$ Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) 8 ϑ εώς A sed ϑ εῶν τις in marg m² 9 έστησεν 10 roiovrois - 11 oov citat Plan fol. 38 C edd 10 doiστοφάνης ὦ βασιλεῦ προσπαλαίσας U 11 κύκλοψι UBMI (sed in hoc o in ω corr m²) | $\delta \epsilon i \tau \alpha l$ gov VIBM Ferr Mor | $\delta \epsilon$ om UIBM 12 καί γε] ώς in ras Par. 3017, quod (vel ώς γε) probavit Gasda 20 πόλιν πλην της οίκείας όψεται V

θότων ἀτιμίαν, ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐγγὺς ἦλθε τοῦ παθείν, τὸ τῆς ἐπιτιμίας ἀκέφαιον ἀπολώλεκε. κἂν εἰς ἔφιν καταστῆ πρός τινα καὶ φιλονεικίαν, ἀκούει τὰ τῶν πεπονθότων· τὸν δὲ ἐκ τοῦ δεσμωτηφίου; τὸν δὲ ἐκ τῆς βασάνου; τὸν τῷ μεταφφένῷ νενικηκότα 5 τοὺς ἄκμονας; τοῦτον δὲ ἐν τῷ βουλευτηφίῷ πεφὶ κοινῶν φθέγγεσθαι πφαγμάτων δέον ἐν τῷ οἰκήματι πφὸς τοὺς δεσμώτας πεφὶ τοῦ ξύλου; ταῦτα ἰσως ἐφεῖ τις τῶν νῦν μὲν λαμπφῶν, πάλαι δὲ τοὺς Μενάνδφου θεφαπευόντων οἰκέτας. ουτος 10 δὲ ἄφα καταφάσεται Μοδέστῷ μὴ τεμόντι τὸν τφάχηλον.

21. Τίς οὖν τούτων ἐπανόρθωσις; καὶ πῶς ἂν ἄπρακτα τὰ πεπραγμένα γένοιτο; λυθῆναι μέν, ὦ βασιλεῦ, καὶ μὴ γενέσθαι τὰ γεγενημένα τῶν ἀμηχάνων, ἐξαλεῖψαι δὲ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀτιμίαν ἔστι. τούτου δ' 16 ἰατρὸς ἄλλος μὲν οὐδείς, μόνος δὲ σύ· ὡς ἂν παραστῆ σοι | τὸν ἄνθρωπον ἀπολαμπρῦναι τιμῆ τινι, κέ- R 432 κρυπται τὰ ὀνείδη, συνεσκίασται τὰ χείρω, γέγονεν ἔνδοξος, ἔχει τὴν παρρησίαν, ἀπέθετο τὴν αἰσχύνην. 22. πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι 20 κρατεῖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τετιμηχότα τοῦ πε-

13 Pind. Ol. II 17 sq. 21 Pind. fr. 279 Schr. i. e. Ol. II 21 sq.

2 έπιτιμία ή τιμή καl Αἰσχίνης έν τοῖς αὐτοῦ (p. 39, 42) V 4 δὲ] δεῖ δῆλον V^r

1 the driman Re 2 drolderer CAP edd | ndr ei tig B 6 dei IBM 9 µèr om Ferr Mor 14 tereleguéra V 16 dodr B | ragasti ou I sed et ou in ras m² ragasti ou U sed acutus et o erasa, Ferr et Mor qui ragasti ou in marg coni 18 surestiatat I sed inter v et e rasura duarum triumve litterarum 20 ragóregov A et in ragotigov corr P³I³

ριυβρικότος είναι βελτίω μεγάλην ίσχυν είς το λήθην έπιθεῖναι τοῖς φαυλοτέροις ἔγει. καὶ δόξει τὸ μὲν δοθή κοίσει δεδόσθαι, τὸ δὲ ἀνοήτω πικοία πεπλημμελησθαι. όταν δε ώς ήδικειτο δι' ών έπασγε, πεισθω-5 σιν απαντες, ούκέτ' όνειδιοῦσιν à πέπονθεν. ού γαο ἦν άδικοῦντος. 23. οὕτως ἔξεστί σοι τῆς οἰκίας ἀφανίσαι την άδοξίαν ποιήσαντι τὰ τρίτα τοῖς πρώτοις παραπλήσια. τούτων γὰρ ἐχείνοις δμοιωθέντων ὑπογωρήσει τὸ μέσον καὶ δυσχερές, καὶ οὐδεὶς Κωνστάντιον καὶ 10 δεσμά, άλλα σε περιάσει και την τιμήν. 24. τίς ουν αύτη γένοιτ' άν, αὐτὸς κοινεῖς, ἡμεῖς δὲ εἰσόμεθα χάοιν. ώσπεο γάο δοῦναι δάδιον ην αν δόξη παρασχεϊν, ούτω σοι τὸ τὴν δοθηναι προσήχουσαν εὐχερὲς εύρεῖν. πολλοί δέ, ὦ βασιλεῦ, τιμῶν τρόποι, καθ' ούς καὶ 15 μείζονος και έλάττονος έστι τυχείν. ήμεις δε ού διοισόμεθα περί τοῦ μέτρου. πάντως ὅ τι ἂν δῶς, κοσμήσει τον είληφότα, και μικρον ούδεν ούδε ταπεινον R 433 τῶν ἐκ | γενναίας καὶ θείας διδομένων ψυχῆς.

25. Εί δέ τις ήμᾶς ὀχληφοὺς εἶναι φήσει καὶ πλείω 20 σοι τῶν ἀναγκαίων ἀνατιθέναι βοηθεῖν ἀξιοῦντας ταῖς τῶν καθ' ἕκαστον τύχαις, ὥσπες οὐκ ὂν ἱκανὸν φοςτίον τὰς ὑπὲς τῶν πόλεων φοροντίδας, ἴστω τὸ μέγιστον

³ γενέσθαι I sed γενέ in ras m² (et Par.) | πεπλημελησθαι PI sed in hoc alterum μ add m² 4 δε] οὖν V 10 περιάσει inser C⁸V^r om I sed supra καὶ τὴν est rasura sex fere litterarum, B 11 αὐτὸς — χάριν citat Plan fol. 38 αὐτὸς μὲν κρινεῖ Plan 13 καὶ inter σοι et τὸ VB et inser I² | ἡδονῆν inter τὴν et δοθῆναι M, rasura duarum litterarum I | δοθῆναι I sed 𝔅 et αι in ras m² 15 οὐ — 16 μέτρον citat Plan fol. 38 | οὐ] καὶ οὐ Plan 17 ταπεινὸν I sed απει in ras m² ἀγεννὲς AP sed γρ^{αι} ταπεινὸν in marg AP⁸ 21 οὖκ ὄν P sed κ ον in ras m³, I sed οὖχ ἰκανὸν in marg m³

LIBANII ORATIO XIV

των σων άγνοων. τουτο δ' έστι το και μέχοι γένους έκάστου καί ανδρός την σην τετάσθαι διάνοιαν. τοῖς μέν γάρ βραγυτέροις τάς γνώμας και τὸ περί τῶν **Ελων** ακούσαί του λέγοντος η διαλεχθηναι βαρύ, τον μεγαλόψυχον δε χαίοοντα τῷ πλήθει τῶν ὑπ' αὐτοῦ 5 πραττομένων δρώμεν. 26. καθεδεϊτ' οὖν δ βασιλεύς ήμιν σχοπῶν, πῶς ὁ δεινα χαὶ πῶς ὁ δείνα πράττει, καί φιλονεικήσει μεθιστάναι τὰ λυπηρά; καὶ πῶς ἐξαρκέσει; μάλιστα μὲν ώφειλεν οἶόν τε εἶναι περί πάντων αὐτὸν καὶ πυν-10 θάνεσθαι καί βουλεύεσθαι καί κινεῖν τὰ μή καλῶς έχοντα. έπει δε τοῦθ' ἦττον δυνατον ἢ τὴν ἄμμον άριθμεῖν, τούς γε δεξιωτέρους καὶ παρά τὴν ἀξίαν άτυγοῦντας οὐ περιοπτέον. ὧν εἶς 'Αριστοφάνης. πολλά γάρ αύτῷ τὰ βοηθοῦντα, καὶ οὐ Μυσῶν ἀνήρ 15 έσχατος, άλλ' οἶος φέρειν φιλοτιμίαν τοῖς εὖ ποιεῖν αύτον προαιρουμένοις. ως δε ούκ έστι σοι παρά φαῦλον τὰ τοῦδε ποιήσασθαι, γνῶναι ῥάδιον.

27. Πρώτον μέν Έλλην έστίν, ἇ βασιλεῦ· τοῦτο δ' έστὶν ἕνα τῶν σῶν εἶναι παιδικῶν. οὐδεἰς γὰρ οῦτω 20 τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἐραστής, ὡς σὺ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐδάφους ἐνθυμούμενος ἱερὰ καὶ νόμους καὶ λόγους καὶ σοφίαν καὶ τελετὰς καὶ τρόπαια ἀπὸ βαρβάρων. 28. ὄν-

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

¹² Pind. Ol. II 108 15 Plat. Theaet. p. 209 B

¹ dè $A \mid \varkappa \alpha l$ in ras I^3 om U 4 ἀκοῦσαι τοῦ UMIsed in hoc circumflexus erasus 5 dè $\varkappa \alpha l$ $\alpha a (qorra M$ 6 πραττομένων I sed πq in ras $m^2 \mid \varkappa \alpha \partial \varepsilon \partial \delta \varepsilon i \tau \alpha UIM$ 10 ἀσειλεν εl olóv $B \mid \alpha \dot{v} \tau \ddot{a} v$ l et in αὐτὸν corr U 11 βουλεύεσθαι e βούλεσθαι corr I^2 12 τοῦτο ở ἡττον — 13 ἀριθμεῖν citat Plan fol. 38 17 δ' Re 18 inter τοῦδε et ποιήσασθαι ras 5 litt I 20 ξνα P sed α in ras m^3 ξν τι I sed τι ex α ut videtur corr m^3 21 αυτοῦ U αὐτοῦ BM 22 ἰερὰ καl λόγους καl νόμους V καl λόγους om Ferr Mor

τος δε Άριστοφάνει τούτου πλεονεκτήματος ού μικροῦ, R 434 καν εί | Μεγαρεύς έτύγχανεν ων η Μήλιος η Λήμνιος, μείζόν έστι τὸ τῆς πόλεως είς αίδῶ· Κορίνθιος γάο ούτοσί. και ούκ είς μύθους αποίσω τον λόγον 5 οὐδ' Ἡλίου καὶ Ποσειδῶνος ἔριν οὐδ' ἐπιγράμματά σοι δίειμι κοσμούντα νεκρούς έκ ναυμαχιών τεθαμμένους ούδε δικαιοσύνην της πόλεως και το μετά των ήδικημένων ἀεὶ γίγνεσθαι, οὐχ ὡς μικοὰ ποὸς δόξαν όντα τοῖς ἔχουσιν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶνδε κάλλιον ἔχω 10 λέγειν. 29. ανάμνησον γάρ σαυτόν, ὦ βασιλεῦ, τῆς έπιστολής, ην Κορινθίοις έπεμψας, άκων μέν είς τον πόλεμον έμβάς, ήδη δε το πλέον λαβών, ούπω δε είς τέλος ήμων · έν ή σαφῶς εὐεργέτας σαυτοῦ τοὺς Κοοινθίους καλεῖς. ἀλλὰ γὰρ αὐτοῦ μοι δεῖ τοῦ μέρους 15 τῆς ἐπιστολῆς, καὶ γὰρ ἂν ἡδίους τοὺς ἀκούοντας ποιήσαιμεν. 30. πατοώα μοι ποὸς ὑμᾶς ὑπάοχει φιλία και γάρ φχησε παρ' ύμιν δ έμος πατήρ καί άναχθείς ένθεν, ώσπερ έκ Φαιάκων Όδυσσεύς, τῆς πολυχρονίου πλάνης ἀπηλλάγη. εἶτα 20 μικρά διελθών περί πανούργου μητρυιάς, ένταῦθα. φής, δ πατήρ άνεπαύσατο. σεμνόν γε τοῦτο Κοριν-

² cf. II 215, 24 R. ep. 372. Theor. id. XIV 48 c. schol. | III 343, 14 R. ep. 18. Arist. Av. 186 c. schol. 5 t. I p. 458, 1. [Dio Chr.] Corinth. II 106 R 6 [Dio Chr.] Corinth. II 109 R Aristid. or. 49 t. II 163, 4 K. Simon. fr. 96-98. Athen. Mitteil. XXII 52 7 [Dio Chr.] l. II 108 et 109 R 16 Iulian. fr. 5 18 Od. v 89 sq. 20 Helena cf. Zos. II 8 et 9

¹ d' dv? 4 κal — $\lambda \delta \gamma ov$ citat Plan fol. 38 8 $\gamma (v \varepsilon \sigma \sigma \alpha \iota A \text{ edd} 9 \tau \iota \text{ inter } \xi_{\infty} \text{ et } \lambda \xi \gamma \varepsilon \iota \nu \text{ inser } I^2 \tau \iota \text{ Par. } 3017$ et Boisson. Pachym. p. 128, 4 $\lambda \xi \gamma \varepsilon \iota \nu \xi_{\infty} V$ 12 d' Re 13 $\tilde{\eta}$ supra $\delta s V^r$ 15 $\pi \delta \iota \eta \sigma \alpha \iota \mu \varepsilon \nu I \text{ sed } \varepsilon \nu \text{ in ras } m^2$ num $\pi \delta \iota \eta \sigma \varepsilon \iota \varepsilon$? 18 $\kappa al \, d\pi \alpha \chi \vartheta \varepsilon l s \xi \, \ell \nu \vartheta \varepsilon \nu \, d\pi \eta \lambda l d \gamma \eta \text{ citat Plan l. l.}$

θίοις, ώσπερ Άθηναίοις τὰ περί την Δήμητρος πλάνην. 31. οίου τοίνυν ένα των δεξαμένων | τον σον πα- R 435 τέρα τον 'Αριστοφάνους πατέρα. τῶν γάρ, οἶμαι, πρώτων ἦν και τῶν ἀγόντων τὴν πόλιν, ὥστε τῶν δημοσία πραττομένων ούκ όλίγον είς έκεινον ήργετο. 5 πάντων δε άτοπώτατον, εί πόλει μεν όλη βλάβος άνδρός ένός γίγνεται κατά τον Ήσίοδον κακία, πόλεως δε όλης άρετή μή δύναιτο άνδρα ένα ώφελεῖν. 32. εἶεν. Ίέριον δε και τον άδελφον ἆρ' ει ζωντες ετύγγανον, ούκ αν είχες περί σεαυτόν, ώσπερ τω δαιμονίω τώδε, 10 τόν τε από τῆς Ήπείρου καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας; τί δ'; έχείνους ούχ ἂν οίει πάνθ' ύπεο Άριστοφάνους είπειν τε καί πράξαι; πάνυ γε. καί γαρ ήχθοντο βεβιασμένου στρατιώτου στολήν ύποδῦναι και καιροῦ τυχόντες, οπως έσται τι βέλτιον αὐτῷ, προὐνοοῦντ' ἄν. 33. μή 15 τοίνυν, εί μή φωνής άκούεις 'Αριστοφάνους των θείων, ήττον νόμιζε χαριεϊσθαι τοϊν ανδροϊν, εί δώσεις & βουλομένοις έστί. τοῦ μὲν γὰρ ἡμῖν διαλέγεσθαι γεγόνασιν έξω, πρός δε τούς των άνθρώπων κρείττους, οίς νῦν δμιλοῦσι, μεμνήσονταί σου τῆς χάριτος. 20 34. πως οὖν οὐ δεινόν, εἰ Ἀλέξανδρος, καὶ ταῦτα Θηβαίοις δογιζόμενος, ώς οἶσθα, τοὺς Πινδάρω κατά γένος προσήχοντας ήδέσθη διὰ την Πινδάρου μουσι-

7*

Hosted by Google

⁷ Hes. Opp. 240. cf. t. I p. 503, 19. IV 726, 29 R 9 cf. p. 90, 2 11 Priscum et Maximum cf. p. 100, 2 sq. t. I p. 142, 7. 67, 3. Amm. XXV 3, 23 23 cf. t. I 663, 8 R

² εἶναι inter δεξαμένων et τὸν I Par. 3017 et Boisson. Pachym. p. 137 6 βλάβος ὅλη U | ἐνὸς ἀνδρὸς IBM 7 γίνεται V edd | κακία in marg add. V^r 10 σαντόν Re 11 τόνδε Re | δέ Mor Re 15 τί VIBM | αὐτῶι C 17 ἦττόν τι V 20 σου scripsi auctore Sinteni που libri edd 21 inter ταῦτα et ∂ηβαίοις ras 6—? litt I

κήν. Άριστοφάνην δε μηδεν δνήσει μήτε των θείων ή σιλοσοσία μήτε των σοί συνόντων, οίς ίσα και γονεύσι προσφέρη; ταυτί γάρ ἃ νῦν λέγω, Μάξιμον νόμιζε λέγειν, Πρίσκον παραινεῖν. εί δε ἀπιστεῖς, ἐρώτησον 5 αύτούς. δράς, ώς έπιθυμοῦσι τυχεῖν τινος ἀγαθοῦ τον άνθρωπον; 35. άλλ' οὐδ' Ἐλπίδιος, ὃν κατὰ σοφί-R 436 av | $\mu \epsilon \nu$ $\lambda \epsilon l \pi \epsilon \sigma \vartheta \alpha i$ $\sigma \nu \mu \beta \alpha l \nu \epsilon i$ $\tau \sigma \tilde{i} \nu \dot{\alpha} \nu \delta \rho \sigma \tilde{i} \nu$, $\tau \tilde{\eta} \delta \epsilon$ περί τό θεῖον σπουδη και τῶ περί σὲ φίλτρω μάλιστα αὐτοῖν ἐοικέναι, οὐδ' οὖτος ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίων τῶν 10 Άριστοφάνους βουλεύεται, άλλα και τοῦθ' ἕν ἐστι τῶν άγουπνίαν αύτῶ φερόντων και ποιησόντων γε ήδονήν. εί γένοιτο. 36. μετά τούτων έστι Φηλιξ δ καλός καί γενναίος, τούτω μέν άρχαιος έταιρος, θεοις δε νεωστί φίλος ήγεμόνι σοι χρησάμενος έπι την γνωσιν των 15 κρειττόνων δς έπειδάν ίδη τον γνώριμον, έγκαλύπτεται τῶν δεινῶν οὔπω λελυκώς οὐδέν. 37. πρόσθες έκείνω τον χρηστον και πάντας άνθρώπους άνηρτημένον τη καλοκάγαθία Δωρίωνα, ή την άπο των άλλων εύφροσύνην αμβλύνει τα περί τοῦτον οὐ μεταβεβλη-20 μένα. 38. καὶ μὴν αὐτὸς ὁ λέγων παρὰ σοὶ μὲν οὐκ άτιμος, τούτω δε έπιτήδειος απ' έκείνων των χρόνων,

2 Thuc. I 140, 6 cf. t. I 651, 21 R 18 Ep. 735

19 τούτων Ferr Mor quod corr Re Anim 20 αὐτός A 21 α in ἀπ' in ras $P^{4}I^{3}$ ἐπ' CA Ferr Mor quod corr Re Anim

Hosted by Google

² $\cos \varphi i \alpha$ Ferr Mor | $\sin i CAP$ Re | $\sin i \sin \omega - 3 \pi \varphi \cos \varphi \delta \eta$ citat Plan fol. 38 $\sin i \sin \omega \eta = 1$ $\sin i \sin \omega \eta = 1$ sed i in ras 3 litt $\pi \varphi o i \sin \omega \eta = 1$ $\pi \varphi o i \sin \omega \eta = 1$ gationis posui e VIBM (et Par. 3017) | $\delta i \pi \delta i \sigma$ coum rasura unius litterae $U \delta \pi i \delta \sigma I$ sed in $\delta i \pi i \delta i \sigma \sigma$ coum rasura quod correxit Valesius ad Amm. Marc. XXIII 1 p. 351 7 $\mu \delta v$ in ras I^3 9 $\alpha \delta i \sigma \delta S$ 11 $\gamma \varepsilon$ om M 12 $\Phi \eta \lambda i \delta R$ Re $\delta \gamma \omega \delta S$

έν οἶς τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων ἀναγινώσκων ἐν Λυκείφ λίθοις ἐβάλλετο παρὰ τῶν οὐκ οἰομένων αὐτοῖς τὴν ἀνάγνωσιν λυσιτελεῖν καὶ τοιαῦτα ποιῶν οὐκ ἐμοὶ μᾶλλον ἢ τῷ χαίροντι τοῖς λόγοις | ἐχαρίζετο. σὺ R 437 δ' ἂν αὐτὸς εἰης ὁ χαίρων. οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἂν μετ' 5 ἐμοῦ χάριν ὀφείλοις. ἐμοῦ τοίνυν ἀποδιδόντος τῷ λέγειν ἀπόδος καὶ σὺ τοῖς ἔργοις.

39. Οἱ μὲν οὖν ἀξιοῦντες τοσοῦτοι καὶ πάντες φίλοι, οἶμαι δ' εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ἔμελεν ἤκιστα τοῦ πράγματος, εἶς δέ τις ἐκ τῶν ἠριθμημένων ἦν, δν 10 οὖτος ἐλύπει δυστυχῶν, κἂν τοῦτον ἂν ἠδέσθης τὸν ἕνα. δοὺς τοίνυν ἂν ἑνὶ τὴν χάριν, ὡ βασιλεῦ, τοσούτοις οὐ δώσεις οὐδ' ἡγήση δεῖγμα τῆς Ἀριστοφάνους ἐπιεικείας εἶναι τοιούτων μαρτύρων χορόν; οἱ οὕτ' ἂν ἠγνόησαν, εἴπερ ἦν πονηρός, οὕτ' ἂν ἐπήνεσαν πρός 15 σὲ τὸν πεπονηρευμένον. 40. εἰ γὰρ καὶ φίλος, ἀλλ' οὐ σοῦ γε φίλτερος οὐδ' αὖ τἀκείνου τῶν σῶν, ἀλλ' οὐδὲ πάντες οὐδὲ τὰ πάντων οὕτ' ἔστιν οὕτε μὴ γένηται. μὴ τοίνυν οἶς μὲν μοχθηροὶ βοηθοῦσι, τούτους ἡγοῦ τοῖς βοηθοῦσιν ἐοικέναι, πάλιν δὲ ἡγοῦ 20 μοχθηρὸν ὑπὲρ οὖ ποιοῦνται τοὺς λόγους οἶς τὰ βελτίω σύνοισθα.

¹ τι (τί IBM) inter έμῶν et συγγομμάτων UIBM et e Par. 3017 inseruit Boisson. Pachym. p. 129 et interponi maluit Re 2 αὐτοῖς libri (αυτοῖς spiritu eraso U) Ferr Mor corr Re 3 τελεῖν Ferr Mor 5 αὐτὸς] "malim καὶ αὐτὸς" Re 9 οἰμαι – 12 ένα citat Plan fol. 38 9 ἔμελεν ex ἕμελλεν corr AUI 11 ἂν om in ras 2 litt I 14 τοιοῦτον UIBM τοσοῦτον V quod praefert Gasda 16 εἰ – 17 φίλτεφος citat Plan l. 18 βασιλεῦ post γένηται probante Gasda praebet Par. 3017 et in marg I^2 20 τοῖς βοηθοῦσιν ἑοικέναι in marg $I^2 | μὴ$ ante ἡγοῦ inser. coni Mor, ἡγοῦ del Gasda 21 ών Ferr Mor

41. Εί μέν οὖν εν τοῦτο μόνον ὑπῆργεν Ἀριστοφάνει, R 438 τὸ συνηγόρων τῶν ὑπὸ σοῦ πιστευομένων | εὐπορεῖν, ίσως ἂν όχνηρότερον διεχείμην. νῦν δ', ὦ βασιλεῦ, ταὐτὰ μέν ήμιν ηύξατο, ταύτα δε έμίσησε, των αύτων δε έπε-5 θύμησεν. ἦχεν εἰς τὰ λείψανα τῶν ἱερῶν κομίζων οὐ λιβανωτόν, ούχ ίερεῖον, οὐ πῦρ, οὐ σπονδήν, οὐ γὰρ έξην, άλλὰ ψυχήν άλγοῦσαν καὶ φωνήν όδυρομένην καί δεδακουμένην καί δακούων άφοομάς καί βλέπων είς γην, τὸ γὰρ είς οὐρανὸν σφαλερόν, ήτει παρὰ τῶν 10 θεῶν παῦσαι μέν τὸ φθεῖρον τὴν οἰκουμένην, τὰ δὲ Γαλατών άγαθά κοινά ποιήσαι τής γής. 42. καί ταύτης τῆς εὐχῆς οὐκ ὀλίγους αύτῷ κοινωνοὺς εἰργάσατο, πρός μέν έχεινον έχπολεμών, είς δέ την μερίδα την ήμετέραν είσάγων, κάν τοῖς συλλόγοις οὐκ ἀκινδύνους 15 μέν, ήδίστους δε αύτῷ λόγους ἀπέτεινεν οὔπω παρούσης έορτης έορτάζων, οία μέν έσται τα των στρατιωτων, οία δε τα των πόλεων, οία δε τα βασίλεια, τα δε των ἀρχόντων, τὰ δε των λόγων, τὰ τῆς 'Ασίας, τὰ R 439 τῆς Εὐρώπης, τὸ μέγιστον ἁπάντων, τὰ περί | τοὺς 20 θεούς. 43. είπέ που λέγων, ως πρώτος ένευδαιμονήσει

11 cf. p. 73, 13 sq. 20 Thuc. II 44, 1

Hosted by Google

² συνηγορών in συνηγόρων corr I^2B^2 , in συνηγορ ν U 3 ταῦτα Ferr Mor, qui tamen ταὐτὰ coni 4 δ' Re 8 dn-Lovoar inter dangémr et ágoguàs excidisse putat Re, Ezovoar 10 φθείραν Mor 11 inter dyadà et noivà ras 9 ego -10 litt I 12 αὐτῶ AVBMI (sed in hoc in αὐτῶ corr) Ferr 15 αὐτῶ VIBM αυτῶ $U \mid$ τοὺς λόγους $BM \mid$ Mor αυτῶ U $\dot{\alpha}\pi\dot{\epsilon}\tau\epsilon\iota\nu\epsilon\nu$ C sed $\epsilon\tau$ in ras 3 litt f 17 βασιλείας? Sintenis, fortasse recte, praesertim si $\tau \tilde{\eta} s$ praeponitur 18 $\delta \tilde{\epsilon}$ inter τὰ et τῆς (bis) UIBM 19 καί τὸ vel τὸ δὲ Gasda | πάντων I sed in απάντων corr m², BM 20 έν εύδαιμονήσει B Ferr Mor

LIBANII ORATIO XIV

τῷ καιοῷ. βεβαίωσον τοίνυν αὐτῷ καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν μαντείαν καὶ μὴ περιίδης καταγελώμενον ὑπ' ἐκείνων οἶς ἦδε τὰς προσδοκίας. δεῖ γὰρ εἶναί τι πλέον τοῖς ἐπιθυμήσασι σὰ γενέσθαι τὰ πάντα.

44. Καὶ ὡς μὲν τοῖς πᾶσιν εὐθενεῖ τὰ τῶν βου- 5 λευόντων πράγματα καὶ τῷ πλήθει τῶν προσγεγενημένων καὶ τῷ μέτρῷ τῶν ἀναλωμάτων καὶ τῷ πάλιν ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ τετάχθαι σχήματος, ἀνωμολόγηται ᾿Αριστοφάνης δὲ οὔτε ταῦτ' ἀγνοῶν οὕτε φαῦλον ἡγούμενος τῆς αὑτοῦ προβεβλῆσθαι καὶ σώζειν τε τὴν πα- 10 τρίδα καὶ τὸν οἶκον τὸν αὑτοῦ μείζω ποιεῖν φεύγει τὴν προστασίαν καὶ τὸ πολιτεύεσθαι. | ἀλλ' ὅθεν ὅ R 440 καλὸν ἡγεῖται, πράττειν οὐ δύναται, φράσω, κἄν με λάβης ψευσάμενον, μή μοι δῷς ἕτερον παροησίας λόγον.

45. Ἐκάκωσεν, ὦ βασιλεῦ, τὰ πράγματα τούτφ 15 πρῶτον μὲν Εὐγένιος φόβον ἐμβαλὼν τοῖς διοικοῦσι καὶ προδείξας, ὡς ὁ μὴ φεύγων ἀπολεῖται παιόμενος καὶ ἀγχόμενος, ἔπειθ' οὖτος μακραῖς καὶ χρονίοις ἀπουσίαις, δι' ἂς δένδρα τε ἐκκέκοπται καὶ γῆ γεωργίας ἐστέρηται, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ μὲν ἀπέδρα, 20 τὰ δὲ ἀργεῖν ἕμαθε, τὰ δὲ κακουργεῖν, γυνὴ δὲ τὰ τοιαῦτα θρηνεῖν μὲν δύναιτ' ἄν, διορθοῦσθαι δὲ οὐ

8 [Dem.] Epitaph. § 4 p. 1389 extr.

³ xat' supra ois $A \mid \tilde{\eta} \delta \varepsilon$ scripsi auctoribus Sinteni et Gasda qui etiam de x $\alpha \tau \eta \delta \varepsilon$ cogitavit $\eta \gamma \varepsilon$ libri edd $\eta \lambda \varepsilon \gamma \chi \varepsilon$ coni Re $\overline{4}$ où om B 5 τοῖς om $P \mid$ εὐθηνεῖ V εὐσθενεῖ BMάσθενεῖ Ferr Mor 7 τῶ (2)] τὸ IB 10 αύτοῦ M et ex αύτοῦ 11 αὐτοῦ UM et ex αὑτοῦ corr Bcorr B αυτοῦ U 12 Thv 13 x
z cum ras 1 littU 14 dos B | τόπον 112 (Coll. 108) 17
ό del. censet Gasda om Fer Mor Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) 18 ούτος] "addendum videtur αὐτός" Re | "malim ταῖς μαnoais" Re 21 "malim τὰ δὲ καὶ κακουργεῖν" Re

πάνυ. δ δε δη τελευταΐος σχηπτός όσα ην επίπλων έχόμενα πάντα έξανήλωκε μεταπεμπομένου τοῦδε χουσία και σκεύη και κατακόπτοντος θεραπεύοντος άπο R 441 τούτων πολλούς | πανταχόθεν λύκους έπικειμένους. 5 46. où δεĩ δή θαυμάζειν, εί τηλικοῦτον μῆκος οὕτω δεινής συμφοράς ήλλοίωσε τι τής πατρικής εύδαιμονίας. άλλ' όπως ού και τους άγοους και την οικίαν άπέδοτο μετά των άλλων ύπό τοσούτων έσθιόμενος θηρίων. τίνα δή βούλει τον άνθρωπον έπανελθόντα γενέσθαι 10 καί τι ποιείν; άψασθαι προστασίας μετά πενίας, ὦ βασιλεῦ; μέγα μέντ' ἂν στενάξαι Μένανδρος ὑπὸ γῆς, εί αίσθοιτο τον υίον αὐτῷ χοημάτων ἐνδεία πολλοῖς των αύτοῦ γειρόνων εξιστάμενον των πρωτείων. άλλά δι' έπιμελείας μέν Ιάσασθαι τα τραύματα, χρημάτων 15 δε ήδη συνειλεγμένων ούτως έκεισε παριέναι; και τίς άνέξεται των αύτό τοῦτο δεδοικότων, μή σχολη θερα-R 442 $\pi \epsilon \dot{\nu} \sigma \eta$ tòv olixov; 47. $\delta \epsilon \tilde{\iota} \mid \delta \eta$ tivos tiu $\tilde{\eta}_{S}$, $\dot{\epsilon} \xi \tilde{\eta}_{S}$ άτέλειαν χρόνον τινὰ χαρπωσάμενος ήδη μετὰ δώμης

1 Her. II 77, 2. cf. Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 166, 5

7 άλλ' ὅπως ού] θαυμάζειν άπὸ κοινοῦ Α

2 έξανάλωκεν A έξανάλωκε UIM 3 και κατακόπτοντος scripsi κατακόπτοντος καl libri edd ,,σκεύη, (καl)κατακόπτοντος καί aut καί σκεύη κατακόπτοντος καί" Re 4 τούτου AP 5 $\delta \varepsilon \tilde{\iota} \delta \eta P$ sed $\varepsilon \tilde{\iota}$ et η in ras m⁴ $\delta \eta \delta \varepsilon \tilde{\iota} V \mid \delta \tilde{\upsilon} \tau \omega \varsigma C$ 7 οίκείαν Α 8 μετά τῶν ἄλλων om V 11 μέγα I sed εγ in ras m³ μ cum rasura 2-3 litt U 12 αυτῶ U 13 αὐτοῦ ABM αυτου $U \mid \chi c
m {o}$ του M et γρ in marg $C^r \mid \tilde{c}$ ξάνιστάμενον $U \mid \pi c
m {o}$ τείων A sed in marg γρ^{αι} δώκων, e πρώτων corr I^2 , in πρώτων corr P^3 , πρώτων C sed γρ πρωτείων in marg f, Ferr Mor $\pi \rho \overline{\omega} \omega \nu$ i. e. $\pi \alpha \tau \rho \omega \omega \nu V$ sed $\pi \rho \omega \tau \epsilon i \omega \nu$ in 14 τραύματα in πράγματα corr A marg r 15 παριέναι P sed α in ras m⁴ 16 δεδιότων V

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XIV

είς το λειτουργείν άφίξεται. και γάρ εί τοῦτο φαίης. ώς δώσεις ψιλήν ατέλειαν έτων δή τινων και τουτο προσήκει στέργειν, ότι μέν ταπεινότερον τοῦτο ἐκείνου καί ούκ ἀρκοῦσαν ἔχον τῷ τοσαῦτα πεπονθότι τὴν παραμυθίαν, έάσω, άλλὰ σοί γε ούκ ἂν εἴη τοῦ βελ- 5 τίονος λόγου. 48. δηλον γάρ, ως αν άτελης περινοστη μηδ' έν άλλω τω την άφ' έαυτοῦ παρεχόμενος χρείαν. άνισον δόξει το πραγμα, και λυπήσει τους λειτουργούντας, εί τις των έκείνων άναλωμάτων θεωρός περίεισιν δμοίως τοῦ τε λειτουργεῖν και πάσης ἀφειμένος 10 διαχονίας. 49. χαὶ πολλούς γε τοὺς τῶν αὐτῶν ἀξιώσοντας τυχείν εύρήσεις. ού γάρ απορήσουσιν όθεν ένοχλήσουσιν. οίς εί μεν απασι την ατέλειαν δώσεις, βλάψεις τὰς πόλεις, εἰ δὲ οὐδενὶ πλην τοῦδε, πολλούς άνιάσεις. πάντα δε άμεμπτα βουλοίμην αν είναι τα 15 σά, καθάπερ τὰ τῶν θεῶν. 50. Γν' οὖν μή Κορινθίων μέν οι πολλοί διὰ την Άριστοφάνει δοθείσαν ἀτέλειαν διαφύγωσι το λειτουργείν, 'Αργείοι δε δια Κορινθίους, Σπαρτιαται δε διά τούς 'Αργείων άτελεις, των δε άλλων έκαστοι διά τούς πλησίον, γενέσθω τι τοιούτον 20 'Αριστοφάνει παρὰ τῆς σῆς διανοίας, ὃ τούτω μέν εύσχήμονα | την ανάπαυσιν οίσει, τούς δε άλλους R 443 ούκ έάσει δαπανωμένους άγανακτεῖν, ὡς ἂν έλαττουμένους. 51. ού γαο έτέρως γε εί τιμηθείη τις, το μή πασι γενέσθαι την αύτην τιμήν έν έγκλήμασι θήσον-25 ται, άλλ' έκεινο μέν λογιούνται τη τού λαβόντος πρός

2 τούτω UBMI sed in hoc in τοῦτο corr m³ 5 τοῦτο τοῦ V quod praefert Gasda 7 ἀφ' om B + αὐτοῦ B 11 ἀξιώσαντας UBM 15 ἂν om B 19 ở' Re 20 ἀτελεῖς post πλησίον A sed m¹ punctis deletum, et Re | τί AVIBM21 διὰ AP | τῆς om Ferr Mor $| τούτω e τοῦτο corr <math>M^3$ 24 , aut ἕτερος aut ἑτέρω" Re Anim 25 ἐγκλήματι Re

Hosted by Google

τὸ ἔργον ὃ δεήσει πράττειν ἐπιτηδειότητι, μετουσίαν δὲ τῆς ἀτελείας οἱ ζητοῦντες ἔσονται καὶ οὐ δόξουσιν ἀναισχυντεῖν. ἵν' οὖν μηδὲν ἕπηται τῆ δόσει δυσχεφές, ἄλλφ τφ τὸν ἄνθφωπον εὖ ποίει.

52. Τῶν δὲ ἐξ Αἰγύπτου χρημάτων ὅταν μνημο-5 νεύσης και των κεκλοφότων ένα νομίζης Άριστοφάνην, έπαινῶ μέν σε τοῦ μίσους, ὅτι μισεῖς τοὺς ὅθεν οὐ δίκαιον λαμβάνοντας, δταν γάρ τοῖς πάλαι τὰ τοιαῦτα κεκερδακόσιν δργίλως έχης, ούδ' ένθυμηθηναι περί 10 τῶν πονηρῶν λημμάτων τὸ νῦν ἐᾶς, πρόσαγε μέντοι ταῖς διαβολαῖς, ὦ βασιλεῦ, τὴν ἀχριβεστάτην βάσανον. 53. ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι λέγουσι. δεῖ δὲ οὐδὲν οὕτ' Αίγυπτίους δεῦρο καλεῖν οὔτε τοῦτον ἐκεῖσε πέμπειν ύποσχήσοντα λόγον πάλαι γάρ ταῦτα κέκριται καὶ 15 βεβασάνισται, καί βουλόμενον είδέναι τα δημόσια διδάξει γράμματα. έν τούτοις τοίνυν ἕνδεκα μέν καί διαποσίους στατήρας έγπέπληται λαβείν ούχ άρπάσας ούδε βιασάμενος, άλλά τινος μισθον ώφελείας, ώς δ R 444 συχοφάντης έφησεν, ἦν γὰο δη συχοφάντης, | λα-20 βείν, αλλ' ούκ απολαβείν έθελων. 54. ως δ' ό μεν ούκ έξήλεγχεν, δ δ' ούδε την αίτίαν έφερεν, ύπηρχε δε τῶ κατηγόρω Παῦλος εἰς πλεονεξίαν, παρήνουν δε

² oi in $\epsilon l \operatorname{corr} B \mid \operatorname{post} \xi\eta\tau o \tilde{v} \tau \tau \varsigma$ inser. coni $\ell \lambda \acute{a} \sigma \sigma \sigma v \varsigma$ Re Anim, melius $\pi o \lambda \lambda ol$ in edit. 3 $\delta \sigma \kappa \acute{\eta} \sigma \epsilon \iota$ Ferr Mor $4 \tau \tilde{\omega} \iota C$ 5 inter $\chi \varrho \eta \mu \acute{a} \tau \omega v$ et $\tilde{\sigma} \tau \alpha v$ ras 2 litt I 6 $v \rho \mu \acute{a} \sigma \varsigma V \mid \dot{A} \varrho \sigma \tau \sigma - \varphi \acute{a} \tau \eta A CP$ Ferr Mor cf. p. 100, 1 et 112, 22 7 $\ell \pi \alpha \iota v \tilde{\omega} A$ sed ov supra $\tilde{\omega}$ 10 $\tau \sigma v \tilde{v} v$ B sed $\tau \sigma \dot{v} \varsigma$ supra $\tau \sigma$ m² $\mid \pi \varrho \sigma \sigma \sigma \varphi \epsilon$ in $\pi \varrho \sigma \sigma \acute{a} \gamma \epsilon \circ \sigma \tau I^2 = \pi \varrho \sigma \sigma \acute{a} \varphi \epsilon \tau \sigma \iota \sigma \varsigma \varsigma$ is a verba ab hoc usque ad 11 $\beta \acute{a} \sigma \sigma \iota \sigma v \operatorname{citat} \mid \mu \acute{e} \tau \sigma \iota \tau \sigma \iota \varsigma \varsigma$ re Plan 11 $\tilde{\delta}$ $\beta \sigma \sigma \iota \lambda \epsilon \tilde{v} \circ \sigma m$ Plan 12 $\delta \epsilon \tilde{\iota} - 14 \lambda \acute{o} \gamma \sigma v$ citat Plan 16 $\mu \acute{e} v$ om BM 20 num $\lambda \acute{e} \gamma \omega v$ scrib. coll. 102, 20 et locis ad Her. I 14, 3 a Kruegero congestis? 21 $\delta \delta'$ libri Ferr Mor $\delta \delta \epsilon$ Re

LIBANII ORATIO XIV

και των φίλων οι παρόντες υπομειναι μαλλον την άδικον ζημίαν η την έπι πλέον κρίσιν, ούτως έποίησε. καί δανεισάμενος το ψευσαμένο μέν την άναίδειαν έγκαρπον κατέστησεν, έδωκε γάρ το γρυσίον, αυτίκα δε έν πολλών έδόκει γερσίν έσεσθαι τοῦ παραδείγματος 5 μυρίους έγείροντος. 55. ώς δε ούδεις έφαίνετο μέμψιν ἐπάγων, παραδόντες αὐτὸν στρατιώταις καὶ κήρυκι κελεύσαντες δι' Αιγύπτου πάσης τον μέν άγεσθαι, τον δε κηρύττειν, εί τις 'Αριστοφάνει προεῖτο μισθόν, ήχειν αποληψόμενον έπεμψαν. δ δε τη περιουσία της 10 άληθείας πρείττων έγένετο τῆς Αἰγυπτίων φύσεως. πάντες μέν γάο είδον άγόμενον, πάντες δέ τοῦ κήρυκος ήχουσαν, παρήει δε ούδείς. 56. χαίτοι τίς ούχ αν των ήνίκα ήναγκάζοντο δουναι λελυπημένων ήδέως ἂν πάλιν ήνεγκε | τὸ χουσίον οίκαδε, καὶ ταῦτα R 445 Αἰγύπτιος; ούς ούκ ἀκνοῦντας ὁρῶμεν ὧν ἔδοσαν 16 μνησθηναι, άλλὰ μάλ' εύχερως είσπράττοντας & μή δέδοται. άλλ', οἶμαι, τὸ μηδὲ σχιὰν ὑπεῖναι δωροδοχίας μηδ' όθεν αν αίτία γένοιτο πιθανή, σιγαν ήνάγκασε καί συκοφάντου τόλμαν. 57. πότεο' οὖν τἀμφίβολον 20 έκεινο λήμμα το μικοόν σημειον δει ποιεισθαι μειζόνων ὰ μηδείς έγκέκληκεν, η την έν τοῖς κηρύγμασι τῶν είωθότων συκοφαντείν σιωπήν τοῦ μή δικαίως έγκε-

11 Theoer. XV 48 sq. cum schol. Suidas s. v. Alyvπτιάζειν.

Hosted by Google

² ante ovrws ras 5 litt I 6 έγείραντος UI sed in hoc α in o corr, BM 9 πρόοιτο Re 10 έξ ante έπεμψαν in marg B² | περιουσία e παρουσία corr I² ^{γρ} παρουσία M 14 ήναγκάζουτο Re ήναγκάζετο libri Ferr Mor 15 ήνεγκεν οίκαδε τὸ χρυσίον VBMI sed in hoc β supra οίκαδε et α supra τὸ erasa 17 μνησθήναι supra μεμνήσθαι V^r | μή] "malim μηδὲ" Re 20 πότερον PUIM Re 22 $\grave{\alpha}$ — 23 εἰωθότων om Ferr Mor

κλήσθαι τὰ μικρά τεκμήριον; μαλλον γάρ είκός τον ού παρ' άλλων είληφότα μηδε τοῦτο λαβεῖν η τον τοῦτο θαυμάσαντα τῶν μειζόνων ἀποσχέσθαι. 58. πᾶς γάρ, ὦ βασιλεῦ, φιλοχρήματος μικρόν οὐδὲν ἐξ Αἰγύ-5 πτου φέρεται. όει γαρ αὐτόθι μετά τοῦ Νείλου καλ τὰ κέρδη, καὶ τούτων οὐκ ἀφανεῖς αἱ πηγαί. ὁ δὲ ούτως ην άθλιος και χρημάτων τε ήττων και του κερδαίνειν απειρος, ωσθ' ένεκα διακοσίων στατήρων αίσχύνην κινδύνους έχουσαν ύπομένειν ήρεῖτο; 59. καί 10 μην εί μεν έπιθυμων λαβειν είτ' ούκ έχων είς τό τω συμπράττειν δύναμιν οὐδὲ τὸν δώσοντα εἶχεν, ἀπολογίαν έχει την ασθένειαν αυτήν εί δ' ων κύριος R 446 πολλαχόθεν | μισθαονείν ούκ έχοητο τη δυνάμει ποός πόρον, πως αν μαλλον φανείη κρείττων χρημά-15 των: η τίς αν βασιλεύς τούτω πράγματα έγχειρίσας αύτον αλτιάσαιτο;

60. "Ησθην δέ τινος εἰπόντος ἐν μέρει κατηγορίας, ὡς οὖτός ἐστι διειλεγμένος ἑταίρα τινὶ τῶν ἐπὶ σκηνῆς γυναικῶν. οὐ γὰρ οἶδα, τίνας ἂν πρὸ τούτων ἐζήτησε 20 λόγους, εἰ συνήγορος ἦν. 61. φέρε γάρ εἰ ἐγὼ ποιῶν Ἀριστοφάνει τούτω νῦν ἐγκώμιον μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἔπαινον ἐπὶ τὸν τῆς ἐγκρατείας προελθών τό-

6 Her. II 28 7 Iul. ep. 74

πον ούτω πως διηλθον, ότι ούτος μέντοι πλείστην γῆν ἐπελθών καὶ πολλοῖς ὡμιληκὼς ἔθνεσι νέος ών, ὅτε μάλιστα ψυχῆς τυραννοῦσιν ἔρωτες, ύπερόπται νόμων, ούκ έπεβούλευσε γάμοις ούδε διέστησε τούς ύπο τῆς "Ηρας έζευγμένους 5 ούδε συνετάραξε Διός γαμηλίου θεσμόν ούδ' έξ ων άλλους ήδίκει τὰς ήδονὰς ἐπλήρωσεν, άλλ' έν ταῖς ἀφειμέναις εἰς Ἀφοοδίτης ἐξουσίαν τὰς τῆς φύσεως ἐκούφιζεν ἀνάγκας, εἰπέ μοι, τούτοις εί τον άνθρωπον έσέμνυνον, άρ' αν έδόκουν 10 άγνοειν έγχωμίων όδούς η ψυχής άρετην ίχανως δεικνύειν; 62. και γαο εί μέν φιλοσοφείν έφασκεν 'Aqiστοφάνης και περί των έν ούρανω σκοπειν και τά θεία ταῦτα δή μετεχειρίζετο, γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν, μουσικήν, ἀριθμούς, τὸν Πλάτωνα, τὸν Πυθαγόραν, 15 καί καταδεδουλωσθαι τὰς ήδονὰς ἔλεγε καί πολύ των άλλων ήγεῖτο διαφέρειν, είκότως αν έπετιματο χείρων τοῦ προσήχοντος δειχνύμενος εί δε εἶς έστι τῶν ἡητοοικῶν ἢ εἰ βούλει γε, στρατιωτῶν, τί ἄν τις παρ' αὐτῶ ζητοίη τὰ τοῦ ἱεροφάντου, δέον ἐπαινεῖν, εἰ ταῖς 20 έννόμοις ήρχέσθη μίξεσιν; 63. έγω μέν γάρ ούδ' ίερά των κειμένων ανοικοδομείν ύπό ταις τοῦδε | φοον- R 447 τίσι φαίην ἂν πλημμελές. δοῶ γὰο οὐκ όλίγων τῶν νῦν ἐπ' ἐκείνων τεταγμένων τόνδε σωφρονέστερον καὶ

Hosted by Google

⁶ ovdě voce incipit T 6 ovdet voce incipit T 6 ovde

ούδένα των θεων ύβρισμένον απεληλακότα της έπιμελείας ούδένα. 64. άλλ' έφ' α μεν 'Αριστοφάνει χρησθαι βέλτιον, αὐτός, ὅπερ ἔφην, ἤδη βουλεύση, σκληράν δε αύτῶ την τύγην έπιχειμένην και κατενεγκοῦσαν 5 είς παν ταπεινότητος διάλλαξον, πρός Διός, ὦ βασιλεῦ, καί ποίησον ήμερωτέραν, χεῖρα ὄρεξον ἀνδρί πεπονηχότι, λόγων ήμμένω, μεμυημένω, Πειρήνης τροφίμω, Δωριεί, Κορινθίω, Χαρίτων μνήμονι, φίλων έπιμελεί, την έκ τοῦ τοὺς θεοὺς ἀτιμάζειν οὐ δεξαμένω τιμήν. 10 65. πόσου ποτ' αν έπρίατο Γεώργιος έκεινος αύτομολούντα τούτον ίδειν και στάντα έπι του βήματος, όθεν R 448 έκεινοι τάς γραῦς δημαγωγοῦσιν, έξειπειν | καὶ διασύραι τὰ ἀπόρρητα τῶν δαιμόνων, τὰ τῆς Ἰνοῦς, τὰ τοῦ παιδός, τὰ Καβείρων, τὰ Δήμητρος; ποίαν οὐκ 15 ἂν προύπιεν Αίγυπτον άντι ταύτης τῆς κωμωδίας; παρά τίσιν ούκ αν εύνούχοις τον άνθρωπον άπέφηνεν ίσχυρόν; ήπτετ' άν, εὖ ἴσθι, καὶ τῆς Κωνσταντίου κεφαλής, εί την έαυτοῦ κεφαλήν πρός Γεώργιον ήρει-

7 Isocr. Archid. § 16 p. 119a 10 Ep. 205. Iul. ep. 10. Amm. Marc. XXII 11, 3—8. cf. Reiske de quibusdam e Libanio repetitis argumentis p. 12 14 Philodem. Anth. Pal. VI 349, 1; Lucian. ib. 164, 1. Macrob. Sat. V 17, 17 sq.

14 Κάβειροι δαίμονες η δνόματα θεῶν, ὡς ἡ Περσεφόνη καὶ ἡ Δημήτης προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Καβείρων δρέων Φρυγίας, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν Β² (= Et. M. s. v. Κάβειροι).

¹ odde (oddé M) cum ras 2 litt PM oddé τινα B sed τινα in ras 2 litt | $\delta \beta \varrho \iota \varsigma \mu \ell \nu \sigma V I$ sed o in ras m², in $\delta \beta \varrho \iota \varsigma \mu \ell \nu \sigma \mu \ell \nu \sigma \nu$ corr MB², $\delta \beta \varrho \iota \varsigma \mu \ell \nu \sigma V CAPU$ 4 δ^{2} Re 7 $\mu \epsilon \mu \nu \sigma \eta \mu \ell \nu \sigma \rho$ om B "malim credere deesse Movsāv" Re 8 χαφίτων libri edd 13 διασύφαι scripsi e P (e διασύφαι corr m³) et M διασύφαι reliqui libri Ferr Mor διασύφειν Re 14 πανός VI (sed in hoc ν in ras 2 litt m²) et in ras Par. 3017 et supra παιδός B 17 κανσταντίνου UI sed in hoc ν eras 18 $\ell \pi V$

LIBANII ORATIO XIV

δεν. 66. άλλ' ούτ' άρχης ούτε χρημάτων ούτ' άσφαλείας οὕτ' ἐλπίδων ἀπέδοτο τὰ κάλλιστα τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ κάν ταῖς κρίσεσιν αὐταῖς ὑπότε δεήσειεν δοκου, τούς θεούς ώμνυ φυλάττων άκριβέστερον άνδρός Σπαρτιάτου τάξιν, ού πεπεισμένος μέν, ώς σωθή- 5 σεται, νομίζων δε καλόν την ευσέβειαν έντάφιον. 67. εἶθ' ἇ τὸ κινδυνεύειν κουφότερον τῆς μεταβολῆς. ούδεν έκ των νῦν καιρων ἔσται τὸ ἆθλον, ἀλλὰ περιόψει ποιούντα τούθ' δ ποιείν έγνωκεν, εί μή βοηθήσεις; τί δὲ τοῦτο ἔστιν; εἰς πλοῖον ἐμβὰς πλανᾶσθαι διανο- 10 εῖται | περί την Ιταλίαν, περί την Λιβύην, περί R 449 την έξω θάλατταν. έπιστρέψει δε αυτόν ουδέν, ου παιδίον αίσθανόμενον έπων, ού γυνή σώφοων, ού σήματα προγόνων, ού θανάτου φόβος, ούκ εί την ψυχήν έν ξένων αφήσει χερσίν, ούκ εί τεθνεώς άταφος 15 κείσεται. τούτων γάρ ἁπάντων ήγεῖται πικρότερον είναι το στένειν οίκοι.

68. Σὸν τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, μεταστῆσαι τὴν ψῆφον καὶ ποιῆσαι γλυκίω μὲν αὐτῷ τὴν πατρίδα, ποθεινὴν δὲ τὴν γυναῖκα, πλείστου δὲ ἀξίαν τὴν τοῦ παιδὸς 20 θέαν, ὃς ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς πέπονθε τὰ τῶν ὀρφα-

6 Isocr. Archid. § 45 p. 125a

5 Pasi yèq neql Snaqtiatãv, às oddénote év nolépois éleinotántov
v $P^2I^2B^2$

Hosted by Google

⁴ $\check{\omega}\mu\nu\nu\varepsilon U$ 5 $\tau\dot{\eta}\nu$ ante $\tau\dot{\alpha}\dot{\xi}\iota\nu$ inser Re, at cf. Rhes. 664 10 τοῦτο ἐστιν M τοῦτό ἐστιν reliqui libri edd 11 παφὰ (ter) V sed ε supra α prius r 12 έπιστρέψει scripsi ἐπιστρέφει libri edd 14 σήματα scripsi e P(sed post σ 1 litt erasa) I (sed σ in ras m³) V (sed $\sigma\eta$ supra $\chi \rho \eta \mu \alpha \tau \alpha$) σχήματα reliqui libri edd 15 post ι in ἀφήσει ras 1 litt I 19 γλυπίω supra γλύπιον V^{r} γλυπίων C sed ν erasum γλύπιον I (sed acutus et ov in ras m² et supra ι accentus ras) BM

νών καί τὰ μέλλοντα φοβερώτερα. πρόεισι μέν είς ήλικίαν, δέος δέ, μη προσαγάγη τις μηγανήν, μήτηρ δε οίκουροῦσα πρός τὰς ἔξω πάγας οὐκ ἂν ἀμύνοι, γνῶμαι δὲ παίδων εὐπαράγωγοι, δεῖ δὲ πατρός. 5 69. ἀπόδος τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, τῷ νέφ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ γεννήτορος καὶ γενοῦ σωφροσύνης αίτιος. μὴ πλείτω ποός τὰ πέρατα τῆς γῆς 'Αριστοφάνης μετὰ δακρύων, άλλά βαδιζέτω μετ' εύφροσύνης πρός το τοῦ Πέλοπος χωρίον. έν μέση Πελοποννήσω διηγείσθω 10 τὰς σὰς ἀρετάς, ἔχει γλῶτταν ἀρχοῦσαν τοῖς ἔργοις, λεγέτω πρός τούς Έλληνας, έν οἶς ζῆς καθ' ἡμέραν, & τεθέαται. πορευέσθω μηνυτής των πολλων καλ R 450 μεγαλοπρεπῶν θυσιῶν, ὧν τὰς μὲν ἡ πόλις | ἐδέξατο, τὰς δὲ ἡ Δάφνη, τὰς δὲ τὸ ὄρος, ἀγέλας ἐσφαγ-15 μένας, αίματος δύακας, εὐωδίαν εἰς αὐτὸν ἀνατρέγουσαν αίθέρα. εύξάσθων όμοια καί παρά σφίσιν ίδειν έν Δελφοῖς, έν Πίση, παρ' Άθηναίοις, παρὰ τοῖς τοῦδε πολίταις, πανταχοῦ τῆς Έλλάδος, κατ' ἤπειρον, έν νήσοις. 70. ταῦτα μὲν καὶ αὐτὸς εὔχομαι καὶ μετα-20 σχείν γε της πορείας έκείνης. ως καλόν έπ' Έλευσινος ίδειν μύστην Ηρακλει παρισούμενον καί τοῦτον αὐτὸν 'Αριστοφάνην ύπερ τους άλλους πηδωντα.

71. Τί φής, ὦ βασιλεῦ; πείθομεν ἢ ληροῦμεν; ἤδη ψηφίζου τοσοῦτον προενθυμηθείς, ὡς οὐ λήσει τοὺς

21 Plat. Axioch. p. 371 D. Aristid. t. I 58, 9 D

Hosted by Google

^{1 &}quot;malim (πρόσεισι). πρόεισι" Re πρόεισι I sed προ ε προσ corr m³ 2 προσαγάγοι Τ προσάγη BM 8 μετὰ σωφροσύνης B | τὸ om Ferr Mor 9 πελοποννήσω P sed ννη in ras m³ πελοπονήσω Τ 11 ζῆν Ferr Mor qui ἕζη coni | καθημέραν V 16 εδξάσθων scripsi e VIM Par εδξάσθω reliqui libri edd 19 καὶ ante ταῦτα edd 22 ἀριστοφάνη Τ 23 βασιλεύς M 24 λήσει I sed ει in ras m³ λήση Ferr Mor

LIBANII ORATIO XIV

ύντας ἀνθρώπους ούθ' ὁ λόγος οὕθ' ἡ ψῆφος. ἢν οὖν ἐρραψῷδηκέναι δόξω, τὸ μὲν ἐμὸν οὐ πολλῆς φροντίδος, σκόπει δὲ αὐτός, εἰ μηδὲν σοὶ βλάβος τὸ δοκεῖν οὐκ εὖ φρονεῖν, ὃν περὶ πολλοῦ ποιῆ.

2 [Dem.] c. Aristog. I § 2 p. 770,13. de symm. § 12 p. 181,14. cf. ep. 1033

1 $\tilde{\iota}\nu'$ UIBMT 3 δ ' Re | $\mu\eta\delta\dot{\epsilon}\nu$ sol scripsi $\mu\eta\delta\dot{\epsilon}\nu$ sol libri edd 4 $\pi o\iota\eta$] sequentur in *B* fol. 89 (acque atque in codicibus quos supra p. 83 not. 2 indicavi) epistulae $io\nu\lambda\iota\alpha\nu\dot{s}$ $\lambda\iota\beta\alpha\nu\dot{\omega} \cdot \lambda\pi\sigma\delta\dot{\epsilon}\delta\omega\kappa\alpha\varsigma \,\dot{\alpha}\varrho\iota\sigma\tau\sigma\phi\dot{\alpha}\iota\iota$ (= Iul. ep. 74 ed. Hertl. Bidez et Cumont, recherches sur la tradition p. 126) et $\lambda\iota\beta\dot{\alpha}\nu\iota\sigma\varsigma \,io\nu \lambda\iota\alpha\nu\dot{\omega} \cdot E_{\gamma\dot{\omega}} \,\mu\dot{\epsilon}\nu \,\dot{\alpha}\varrho\iota\sigma\tau\sigma\phi\dot{\alpha}\nu\iota$ (= Lib. ep. 670)

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

XV.

Oratio inscripta Πρεσβευτικός πρός Ιουλιανόν, cuius una cum sequenti mentionem fecit primus Socrates hist. eccl. III 17 p. 194¹) (ὅθεν ὑπόθεσιν ἔσχεν ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος γράψαι τόν τε πρεσβευτικὸν ὑπὲρ Ἀντιοχέων καὶ τὸν πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς, ἀλλὰ τούτους μὲν τοὺς λόγους φασὶ γράψαντα τὸν σοφιστὴν μηκέτι εἰς πολλοὺς εἰρηκέναι), paulo²) post quam imperator Antiochiam ad bellum Persis inferendum reliquit id est post diem quartum mensis Martii anni 363 ad iram eius placandam conscripta⁸) est atque ita quidem, ut urbis nomine ab ipso coram imperatore habita esse videatur. Re autem

Hosted by Google

¹⁾ Unde sumpsit Historia eccles. trip. VI 40 p. 468 ed. Basil. 1523.

²⁾ Nuntium rerum primarum a Iuliano feliciter gestarum iam Antiochiam venisse monstrat initium orationis. Epistula vero 736 non momentum quo Libanius Iulianum ad bellum proficiscentem prosecutus est, sed prius colloquium spectat, cuius et in hac ipsa oratione § 82 p. 153, 15 et in sequenti § 1 p. 160, 3 sq. mentio facta est.

³⁾ Querelarum de Antiochenis a Iuliano mense Ianuario huius anni Misopogoni vel Antiochico insertarum etsi non ad verbum, tamen revera rationem habet. Libanium autem operam adiutricem Iuliano in Misopogone conficiendo navasse commentum est magistellorum serioris aetatis perperam interpretatorum Gregorii in Iulianum στηλιτευτικόν alterum, ut Eliae Cretensis (lat. vers. ed. Antv. p. 231) et Basilii Caesareensis (ed. Boisson. Notic. et Extr. XI p. 126 = Migne Patr. gr. t. XXVI col. 1156 πολλά στίγματα ώς προσόντα τῆ Αυτιοχέων πόλει ἐνέστιξεν ἑαυτῷ ('Ιουλιανός) Λιβανίου συμπεπονημότος τῆ συγγραφỹ).

vera neque habita neque ad imperatorem delata est, quippe qui prius mortem obierit, ut Libanius ipse in monodia Iuliani or. XVII p. 220, 10 sq. $\ell\gamma\omega$ $\mu\ell\nu$ $\ell\delta\eta\mu\iotao\dot{\rho}\eta\nu\nu\nu$ $\delta\dot{\rho}\rho\nu$ $\delta\iota\alpha\lambda\lambda\alpha\gamma\omega\nu$ $\tau\omega\nu$ $\pi\rho\delta_{\sigma}$ $t\bar{\eta}\nu$ $\pi\delta\iota\nu$ $\phi\dot{\alpha}\rho\mu\alpha\pi\circ\nu$, $\sigma\dot{\nu}$ $\delta\dot{\epsilon}$ $\ddot{\phi}\rho\rho\nu$, $\sigma\epsilon\sigma\dot{\epsilon} \gamma\eta\tau\alpha\iota$ $\delta\dot{\epsilon}$ $\tau\delta$ $\phi\dot{\alpha}\rho\mu\alpha\pi\circ\nu$ testatur. Argumentum vero orationis tale est, ut neque ab omnibus in deliciis habita sit neque tam paucis arriserit, ut 'corporis' finibus coercita manserit, sed etiam in 'eclogas' recepta sit. Itaque numerus codicum superstitum ut multo minor quam in $\Pi\rho\sigma\sigma\phi\omega\eta\tau\iota\kappa\phi$, $M\sigma\nu\phi \delta\ell\alpha$ et 'Eπιταφί ϕ , ita maior est quam in orationibus $\epsilon\ell_{s}$ ' *Iouλιαν* $\dot{\nu}$ $\tilde{\pi}\pi\sigma\nu\nu$ et $\dot{\nu}\pi\dot{\epsilon}\rho$ $A\rho\iota\sigma\tauo\phi\acute{a}\nu\sigma\nu\varsigma$. Nam non solum in iisdem fere codicibus reperitur atque hae duae orationes, sed etiam in compluribus aliis qui eclogas continent. Sunt autem hi 32:

1. Chisianus R VI 43 (== C) saec. XI/XII fol. 156[°]. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) fol. 78^v saec. XIII/XIV, inde a folio 82 saec. X. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 59. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 175. Vide t. I p. 415 sq.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 158. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 72. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 287. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

8. Wolfenbuttelanus gr. 511 saec. XV fol. 321 descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide t. I p. 64 sq.

9. Escurialensis T-II-9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 192. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 287. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

8*

Hosted by Google

12. Marcianus append. XCI. 2 (= I) saec. XIV fol. 51^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli. 13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 32^{v} . Vide t. I p. 213 sq. Contuli. 14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 89° . Vide t. I p. 24 sq. Contuli. 15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 43. Vide t. I p. 39 sq. et 69. Contuli. 16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 289. Vide t. I p. 48 sq. et 69. 17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 93. Vide t. I p. 209 sq. et 236. 18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 53^v. Vide t. I p. 211 sq. et 236. 19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 59. Vide t. I p. 227 sq. et 236. 20. Vaticanus gr. 941 saec XV fol. 93^v. Vide t. I p. 228 sq. et 236. 21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 28^v. Vide t. I p. 229 sq. et 236. 22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 39. Vide t. I p. 323 sq. et 432. 23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 21^v. Vide t. I p. 331 sq. 24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 62. Vide t. I p. 363 sq. 25. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 73^v. Vide supra p. 4 sq. 26. Neapolitanus II E 18 saec. XV fol. 189. Vide t. I p. 47 sq. et 69. 27. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 136^v. Vide t. I p. 214 sq. et 236. 28. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 205^v. Vide t. I p. 329 sq. 29. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 253. Vide t. I p. 334 sq.

30. Casanatensis 197 saec. XV fol. 188. Vide t. I p. 420 sq. Contuli.

31. Marcianus gr. 445 saec. XV fol. 126^v. Vide supra p. 51. Inspectus est a Bastio. Cf. p. 122, 6.

32. Athous S. Dionysii 342 chartaceus formae oc- 97 tavae saeculi XV continet

fol. 1 Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαίστορος μελέται. Πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπέρ έλένης. Μενέλαος

5[°] Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης. Όδυσσεύς

20° Πρεσβευτικός πρός ἀχιλλέα ὑπὲρ ἑλλήνων. ὀδυσσεύς. ἀριστείδου δήτορος

28 Λιβανίου ποὸς τὸν ὀδυσσέως πρεσβευτικὸν ἀντιλογία παο' ἀχιλλέως

44 Υπόθεσις της τοῦ πατρόκλου μελέτης cum declamatione ipsa

58° Τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ τίμων ἐρῶν ἀλπιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει cum protheoria

68 Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν

79 Λυσίου δήτορος έπιτάφιος τοις κορινθίων βοηθοίς¹)

89° Δύσκολος λάλον γήμας γυναϊκα ξαυτόν προσαγγέλλει Λιβανίου

98 Φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος ὑγιάνας ὁ πατὴρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα.

105 τοῦ αὐτοῦ μονφδία ἐπὶ τῷ παραβάτη ἰουλιανῷ. Folia 110 et 111 vacua sunt.

112 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτη.

Codicem Spyr. Lambros anno 1884 inspexit descriptionemque mihi misit paulo copiosiorem quam quae postea ab eo typis mandata est.²)

E quorum codicum numero quos contuli decem CAP UVIBM Laurentianus LVII 20 Casanatensis in duas dis-

¹⁾ Cf. supra p. 5 de Parisino gr. 3017.

²⁾ Catalogue of the greek Manuscripts on the Mount Athos t. I p. 414 n. 3876.

cedunt familias, quarum prior codicibus CAP, altera reliquis continetur, U tamen recensionem ex utraque mixtam ita ut plerumque cum I consentiat, sequitur. Sed lectionibus codicum Laurentiani et Casanatensis apparatum onerare non e re visum est. Ille enim ubi a VI recedit, pravas fere lectiones praebet, hic ex eodem fluxit exemplo quo M. Nam cum hoc concinit non solum in lectione perversa xateixe pro xatéxei p. 121, 5, in soi omisso p. 130, 15, sed etiam in verbis xal tò $\chi \omega \lambda al$ te $\delta v \sigma \delta al \mu \omega$ $\delta v \sigma \delta al \mu \omega$ $\delta v \sigma t \delta c \omega \sigma$

Necessitudinis autem vinculum quo codices quos adhibui octo coniuncti sunt, stemma tibi indicat orationi ϵl_S *louliavòv bratov* supra p. 8 praefixum.

Unum addo manum secundam codicis I in corrigendo usam esse si minus V ipso, certe codice huius gemello vel fonte.

Magnus est numerus, parvus vero ambitus locorum ex hac oratione prolatorum a Macario Chrysocephalo (cf. t. I p. 351sq.), Maximo Planude (cf. t. I p. 73 et supra p. 86), auctoribus lexicorum Augustani (p. 121, 10) et Darmstadiensis¹) codicis 2773 miscellanei saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis fol. 217^v, Thoma Magistro, qui codices secundae familiae libere admodum usurpaverunt.

Typis expressa est sed mendosissime oratio primum in editione Ferrariensi fol. 208^{v} —218^v, iterum a Fed. Morello in editione²) quae titulum gerit: " $\Lambda\iota\beta\alpha\nu\ello\nu$ τοῦ σοφιστοῦ ποεσβευτικὸς ποὸς Ἰουλιανόν. Libanii Sophistae legatio ad Iulianum Imperatorem pro Antiochenis. Fed. Morellus Professorum Regiorum Decanus, graeca recensuit, Latine vertit, Notis illustravit, Parisiis apud Fed. Morellum

¹⁾ Cf. L. Voltz et G. Croenert, Centralbl. f. Bibl. XIV 537 sq. Locos Libanii ex hoc codice transscriptos insigni Voltzii benevolentiae debeo.

²⁾ Cuius hodie rarissimae exemplar in bibliotheca Musei Britannici inspexi.

Architypographum Reg. MDCXI. Non sine Regis privilegio." Praefatio editionis Henrico Borbonio, Primo Principi primoque Pari Franciae dedicatae subscripta est: Lutetiae XIII. Kal. Decemb. A. S. MDCXI. Versioni latinae (p. 1-39) succedit textus graecus (p. 1-39) cum notis paucis parvi pendendis (p. 39 et 40), qui fere idem est atque editionis Ferrariensis. Neque hunc nisi paucissimis locis correctum praebet editio ab eodem curata Libanii operum t. II p. 151-172. Multorum locorum emendatio felicissime successit acumini Reiskii Animady. V 103-109; plures correxit idem ope codicum Augustani et Wolfenbuttelani in editione ab ipso praeparata et a vidua foras missa Altenburgi 1784 p. 198-212, iterum 1791 t. I p. 451-483; unum Boissonadius ope codicis Parisini 3017 usque ad p. 467 ed. Reisk. ab ipso collati¹); complures Gasda partim e codicibus cum Augustano tum Vindobonensi partim ex ingenio²), Sintenis, Cobetus.

Hosted by Google

¹⁾ Vide supra p. 7.

²⁾ Kritische Beiträge zu Libanios II p. 9-10.

ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

Ł

R 451 1. ³Ηλθες, Τηλέμαχε, γλυχεούν φάος. μέχοι τούτου μοι τῷ ἔπει χρηστέον, τὰ δὲ ἐφεξῆς Εὐμαίῷ μὲν ῆρμοττεν εἰπεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐχέτι, ἐπεὶ χαὶ ὄψε-5 σθαί σε ἐφάμην χαὶ νενιχηχότα καὶ ταῦτα ὰ πάντες ἄδουσι δεδυνημένον. 2. εὖ γὰρ ἴσθι πᾶσαν μὲν γνώμην, πᾶσαν δὲ γλῶτταν ἐπὶ σαυτὸν ἀπὸ τῶν πρὶν ὑμνουμένων μεταστήσας, καὶ οὕτε τὰ πρὸ τῶν Τρωι-

C =Chisianus

- A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
- P = Vaticanus Palatinus gr. 282
- U = Urbinas gr. 126
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- I =Marcianus append. XCI 2
- B = Barberinus II 41
- M = Marcianus gr. 437

2 Od. π 23 sq. cf. Iul. ep. 7

1 Πρεσβευτικός — 'Ιουλιανόν] τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικός πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν λόγος μβ (corr e μα) V πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ (τῶν add I) ἀντιοχέων PIM πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικὸς ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων U πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν rubr., ὑπὲρ τῆς τῶν ἀντιοχέων ὀρῆς add man. textus B 2 ἡλθες ex ἤλυθες corr P²I³ ἤλυθες AUVBM 'Hλθες Τηλέμαχε ut inscriptionem orationis citat Thomas Mag. s. v. μεταξύ p. 239, 13 R Λιβάνιος ἐν τῷ 'Hλθες Τηλέμαχε (vide infra p. 125, 6) 3 μοι om Mor | ἑξῆς U 4 έμοὶ A sed οι in ras m² 6 μὲν γλῶτταν I 7 δὲ γνώμην I

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XV

κῶν οὕτ' αὐτὸς οἶτος ὁ δεκέτης πόλεμος οὔτε τὸ γενόμενον ἐν τῆ θαλάττῃ πρὸς τὸν τοῦ νῦν Πέρσου πρόγονον τοῖς Ἐλλησιν | ἔργον οὔτε ἂ ᾿Αλέξανδρος R 452 ἐκλελυμένοις προσπεσῶν ἔπραξε, τούτων οὐδὲν οὐδενὸς ἀνθρώπων κατέχει τὴν ψυχὴν οὐδὲ τὴν φωνήν, ἀλλὰ 5 πάντες πάντων ὡς μικρῶν ἀφέμενοι τῶν παρόντων ἔχονται καὶ χαίρουσιν ἀχούοντές τε καὶ λέγοντες ὁ μὲν τόλμαν, ὁ δὲ εἰσβολήν, ὁ δὲ διάπλουν, ὁ δὲ τοὺς ἐν χεροὶ πεσόντας, ὁ δὲ καθέδρας, σοφίσματα, ἀγῶνας.

3. Υπές μέν οὖν τούτων μεγάλη τοῖς θεοῖς ἡ χάρις, 10 οῖ σε ἐπόρευσάν τε πρός τὸν βάρβαρον καὶ κρείττω τῶν ἐναντίων ἔδειξαν καὶ πάλιν ἀπέσωσαν, εὕχομαι δὲ τοῖς αὐτοῖς θεοῖς καὶ ἐμοὶ δοῦναι κρατῆσαι τήμερον καὶ μὴ καταγέλαστον ἐνθένδε ἀπελθεῖν. κρατήσαιμι δ' ἄν, εἰ πείσαιμί σε, μᾶλλον δέ, εἰ πείσαιμι, σὸν ἔσται 15 τὸ κράτος τοῦ παύσαντος τὸν θυμόν. 4. καὶ οῦτω δὴ νίκην νίκη συνάψεις τῆ διὰ τῶν ὅπλων τὴν ἀπὸ τῆς

κατείχε B κατείχε M 8 είσ βολήν V 9 ἐνέδρας Re Anim 10 μεγάλη — 11 βάρβαφον citaverunt omissa τε particula lexic. cod. Augustani ed. G. Hermann. de emend. rat. gramm. graec. p. 345, 15 et Plan in Excerpt. cod. Pal. 129 fol. 38° in hunc modum: πορεύομαι έγὼ και πορεύω ἕτεφον, ὡς παφὰ Λιβανίω· μεγάλη κτλ. 12 ἀπέδοσαν U απέδωσαν BM 14 ἐνθένδεν B 15 δ' UI sed in hoc spiritus in ras, Re om A | πείσαιμι (2) in πείσαιμίσε corr I³ post πείσαιμι rasura duarum triumve litterarum U

⁹ Thuc. II 18, 3

¹ οὖτ² — πόλεμος citavit Thomas Mag. s. v. δεκέτες p. 86, 13 δεκέτης πόλεμος κάλλιον εἰπεῖν ἢ δεκαέτης Λιβάνιος ἐν τῷ ὑπὲφ τῆς ᾿αντιοχέων ὀοψῆς: οὕτ² κτλ., cuius placitum integrum scholiasta (m²) codicis Barberini repetivit, excepto quod pro verbis Λιβάνιος — πόλεμος posuit ὡς ἐνταῦθα οὕτε Mor Re 2 θαλάσση CU edd τὸ U om Ferr Mor 5 ἀνθφώπου V | τέχει

ήμερότητος, ην έπεμψε με νῦν αἰτήσοντα πόλις ἀτυγής, εί δε βούλει, προπετής, πόλις έπι μεν τοις σοις τροπαίοις ήδομένη, ταῖς δ' αύτῆς αἰτίαις αἰσχυνομένη. 5. πεποίηκε δέ μοι την χειροτονίαν ούτε το γένει των 5 άλλων διαφέρειν ούτε το χρόνω προήκειν ούδε πληθος λειτουργιών ούδε το μή δύνασθαι τους άλλους λέγειν. είσι γάρ, είσιν ήμιν άνδρες έν παιδεύσει και λόγοις τεθραμμένοι και περί πραγμάτων ίκανοι διαλεχθηναι. 6. άλλ' έπι ταύτην με την πρεσβείαν κατέστησε πρω-10 τον μέν τά τοις διδασκάλοις ύπό των ωμιληκότων όφειλόμενα χρέα πεπείκασι γάρ αύτούς, ως έμος σύ μαθητής, ούκ έμοῦ ταῦτα ἀλαζονευσαμένου πρός τὴν πόλιν, άλλ' ή των λόγων δμοιότης την δόξαν ταύτην R 453 είσήγαγε καί | οὐδ' ἂν οἱ χρησμοὶ μεταβάλοιεν, 15 ώς ού πρός έμε σύ βλέπων τοιαῦτα δημιουργεῖς. 7. Έν μέν τοῦτο τοὺς ἀνθρώπους περιέστησέ μοι καὶ παρέστησεν έλπίδας, ώς αίδεσθήση την συγγένειαν των λόγων, έτερον δε α τιμων διατετέλεκας θέρος όλον καί χειμώνα καλών, μεταπεμπόμενος, έπιστέλλων, 20 λέγοντος ήδόμενος, άγθόμενος σιγωντος. ούδε την άγουπνίαν ήγνόησαν ην έρειν ποτέ μου μέλλοντος ήγούπνεις διά τας έν ταις τοιαύταις έπιδείξεσι τύχας. 8. τά γε μήν περί τοῦ σίτου, δι' ὃν ἔστιν ἡμῖν ἡ πόλις, εί γάο μή τότε έχεινον έδωκας έγχαλων όμου καί

23 Iul. Mis. p. 369 A sq.

1 $\eta \nu A$ sed ν in ras 2 litt m² 2 $\pi \delta \lambda \iota \varsigma$ in marg inser A 3 $\alpha \nu \tau \eta \varsigma U$ 5 $\tau \delta I$ sed δ in ras m³ 6 "Cod. Ven. 445 teste Bastio $\tau \delta \delta \delta \nu \alpha \sigma \delta \alpha \iota \pi \alpha \rho \dot{\alpha} \tau \sigma \delta \varsigma$ " Boisson. 10 $\pi \alpha \rho \dot{\alpha} VB \mid$ $\dot{\alpha} \mu \iota \lambda \eta \tau \delta \tau \omega r C$ sed ι in ras paulo maiore m² et ω corr ex o s, et in $\delta \mu \iota \lambda \eta \tau \delta \sigma \omega r m$. rec. V 11 $\alpha \dot{\sigma} \tau \sigma \delta \varsigma$ U et in $\alpha \dot{\sigma} \tau \sigma \dot{\sigma} \varsigma$ corr I 14 $\mu \varepsilon \tau \alpha \beta \dot{\alpha} \iota \lambda \delta \iota \varepsilon \nu UVIBM$ 18 $\dot{\sigma} \varsigma$ vel $\ddot{\sigma} \iota$ coni Gasda 22 $\dot{\varepsilon} \kappa \iota \delta \varepsilon \dot{\varepsilon} \varepsilon \varepsilon \iota \tau \dot{\sigma} \chi \alpha \varsigma$ in marg I² 23 $\ddot{\sigma} \nu \dot{\varepsilon} \sigma \iota \nu$ libri edd

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XV

σώζων, νῦν ἂν κενή σωμάτων ή πόλις είστήκει, ταύτης τοίνυν τηλικαύτης εὐεργεσίας έμοι την χάριν έκέλευες απελθόντας έχειν, δ και έποίουν ηκοντες μακαρίζοντες έμε και σφας αύτούς, των μεν τιμων έμε. τῆς δὲ βοηθείας αύτούς. οὐ τοίνυν ἔμελλον ταῦτα 5 είδότες έτέρωθεν μεταπέμψεσθαι τον πρεσβευτήν ούδ' άμνημονήσειν τοῦ δακρύσαντος παρ' Άχιλλεῖ γέροντος, δν πού των άλλων έπιτήδειον ήγειτο διαλλάττειν έτεοος γέρων. 9. οί μέν ουν είκότως ήρουντο έμε νομίζοντες ούτως ή τεύξεσθαι τούτων έφ' & πέμπουσιν ή, 10 τό γε | δεύτερον, ού δώσειν αίτία χώραν, ώς ού R 454 καλώς είδον, δν έλέσθαι χρην. έγω δε εύθυς μεν έξωμοσάμην, ὦ βασιλεῦ, καὶ πᾶν ποιήσειν πρότερον ἔφην η τούτο, μεμνημένος, ότι μ' έκέλευες φεύγειν τον ύπέρ τῆς πόλεως λόγον ὡς οὕτ' αὐτὸς ἐνδώσων οὕτ' ἐμοί 15 καλώς έχον άπρακτον άπελθεῖν. 10. προσκαθημένων δε άνθρώπων πολιτών και συμφοιτητών και συγγενών καί στενόντων καί θρηνούντων καί διεξιόντων άθλους των έμων ύπεο της πόλεως προγόνων και δεικνύντων

2 Iul. Mis. p. 354 C 7 Il. *i* 432 sq. 8 Il. *i* 168 12 Dem. de fals. leg. § 122 p. 378, 18

7 γέφοντος] τοῦ Φοίνιχος $P^{s}I^{2}$ 9 γέφων] ὁ Νέστωρ $P^{s}I^{2}$

1 $\eta\mu\bar{\iota}\nu$ inter $\pi\delta\iota\varsigma$ et $\epsilon i\sigma\tau\eta\iota\epsilon\iota VI^2$ 2 $\epsilon\iota\epsilon\ell\epsilon\nu\sigma\alpha\varsigma VI^2$ 4 $\epsilon\mu\epsilon$ I sed ϵ in ras m² $\eta\mu\bar{\alpha}\varsigma BM$ 5 $\alpha\delta\nu\sigma\delta\varsigma$ ex $\alpha\delta\nu\sigma\delta\varsigma$ corr I³ $\alpha\delta\nu\sigma\delta\varsigma U$ 6 ϵ ultimum in $\mu\epsilon\tau\alpha\pi\epsilon\mu\mu\epsilon\sigma\delta\alpha\iota$ ex α corr $A^2P^4I^2$ $\mu\epsilon\tau\alpha\pi\epsilon\mu\mu\alpha\sigma\delta\alpha\iota CU$ sed in hoc α manus correctrix versata est, M 7 $\tau\sigma\delta$ $\pi\alpha\varrho'$ $\alpha\zeta\iota\lambda\epsilon\bar{\iota}$ $\delta\alpha\kappa\varrho\delta\sigma\alpha\nu\tau\sigma\varsigma M$ 9 $\delta\delta\nu$ inserui e V | $\eta\varrho\sigma\delta\nu\tau\delta$ $\mu\epsilon$ Be 10 $\delta\sigma\sigma\varsigma V$ | $\tau\epsilon\delta\epsilon\sigma\delta\alpha\iota$ I sed ϵ secundum in ras m² $\tau\epsilon\delta\epsilon\sigma\delta\alpha\iota$ Mor 12 $\mu\epsilon\nu$ inser I³ 14 $\mu\epsilon\mu\nu\eta\mu\epsilon\nu\sigma\varsigma I$ sed $\mu\epsilon\nu\eta\mu$ in ras m² | $\mu\epsilon\epsilon\epsilon\ell\epsilon\nu\sigma\varsigma V$ 17 prius $\kappa\alpha\iota$ in ras I² om BM alterum $\kappa\alpha$ l inser Mor

τάφους μητρός, πατρός και έτι των άνωτέρω και των πάλαι και των πρώην οιγομένων νομίσας, & βασιλεύ, μετά τούτων έκείνους παρεστάναι καί τά μέν ίκετεύειν, τά δε τη μελλήσει μέμφεσθαι, τά μεν αίσχυνθείς, τά 5 δε δείσας Έριννῦς, ἂς ἀγανακτεῖν δεῖ νομίζειν πατρίδος αμελουμένης, ώσπεο αμέλει τοκέων, και που τούτων την σην γνώμην φοβηθείς, μή με ηγήση θηριώδη καί δυσσεβή καί των τιμιωτάτων προδότην, ύπο τούτων άπάντων έπείσθην ή, τό γε άληθέστερον, ήναγκά-10 σθην ύπακοῦσαι κλάουσιν. 11. άλλὰ τί με ποιεῖν έχοῆν; άπελαύνειν δεομένους; μή δοκείν άκούειν λεγόντων: μή δοκείν δράν παρόντας; περιγυθέντων αποπηδάν: είς άγοον έλαύνειν; έρήμους έαν άνωθέν τε ταυτα έφορῶντος ήλίου και γῆς διαστῆναι δυναμένης; 12. και 15 τίς ἂν ἦν εὐπρόσωπος λόγος τοσαύτη κακία; ὅτι τραχύς δ βασιλεύς καί δυσχερής τον τρόπον και δίκας είδως λαμβάνειν παροησίας; άλλ' ήδεσάν μου την R 455 ύπεο αύτων τούτων ποός σε παροησίαν από | δείλης ποωίας μέχοι μέσων πολλάκις ποοελθούσαν νυ-20 πτων, έφ' ή των μέν φίλων τινές δείσαντες ώς αν έκβαινούση το μέτρον έπειγον, σύ δε έκείνους έπειγες μή ταῦτα ποιεῖν νομίζων εἶναι βασιλικόν καὶ τῆς σῆς αύλης άξιον ού τὸ σιγώντων κρατεῖν, ἀλλὰ τὸ φερόντων είς μέσον α φρονοῦσι περιεῖναι. 13. τοσαύτης

5 έquvõs C 8 ύπὸ scripsi e VM sed in học ὑπὲ suprascr. m², I sed in học o in ras m² ὑπὲ B sed ὑ ante πὸ m² ὑπὲ c reliqui libri edd 9 inter ἀληθέστερον et ἡναγκάσθην rasura 5 litt B 10 κλαίουσιν Mor Re 13 ἄνωθέν τε] acutus supra s et sequens s in ras $P^{5}I^2$ τε om $AU \mid ταῦτα$ eras U, in marg I^2 , om BM 15 τοιαύτη V 17 μου I sed μ in ras m² την P sed ην in ras m⁴ 22 νομίζον e νομίζων corr U | είναι in marg I

Hosted by Google

¹²⁴

τοίνυν ἀδείας ἀνεφγμένης τῆ παροησία τῷ σιγᾶν οὐδαμόθεν ἀπολογία. ἄνδρα δὲ ῷ χαίρεις καὶ ὅν ἐν τοῖς έταίροις ἠρίθμηκας, ἐξελεγχθῆναι πονηρον καὶ μιαρον καὶ ὡμον καὶ βάρβαρον οὐδ' ἂν σοὶ καλῶς εἶχεν, ὡ βασιλεῦ.

14. Διὰ ταῦτα ήχω πρεσβεύων χαί σου δέομαι μη μεταξύ λέγοντος ἀπαντᾶν μηδὲ τὴν ἄμαχον ἐχείνην τῶν λόγων δώμην ἀντεξάγειν τοῖς ἐμοῖς. δεῖ γάο σε τήμερον χρηστὸν φανῆναι μᾶλλον ἢ δητοριχόν· ἂ δὲ δέομαί τε χαὶ ὡν ἀξιοῦμεν τυχεῖν, μίμησαι σαυτόν, ὡ 10 βασιλεῦ, καὶ ποίησον τῆ προτέρα χαθέδρα τὴν δευτέραν παραπλησίαν. 15. ἔστης παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐλαύνων· στῆθι χαὶ νῦν ἀπὸ τῶν νενιχημένων ἀναστρέφων. παλαιὸν βασιλέων χειμάδιον ἡ πόλις. μεινάτω τοίνυν ὁ περὶ τὸν χειμῶνα νόμος. 16. χάλλη 15 μὲν ἡμῖν οὐχ ἔστιν οἰχοδομημάτων, οὐ γὰρ εἴασεν ἡ πάλαι Περσῶν ὕβρις πῦρ ἐπιφέρουσα | τοῖς ἀνθι- R 456 σταμένοις, ἔστι δὲ πολὺ τὸ οἰχούμενον ἀποχρῶν χαὶ πολίταις χαὶ μετοίχοις χαὶ ξένοις χαὶ βασιλεῖ χαὶ

8 Arist. Ach. 440 sq. 11 cf. p. 181, 12

1 tõ P sed õ ex d corr m⁵ td A sed in toũ corr m² 3 έταίροις I sed έται in ras m² | μιαρдν και πονηφον BM 4 αν col scripsi αν col libri edd 6 διαταῦτα VIB | και coῦ Re 6 καί cov — 7 ἀπαντῶν citavit Thom. Mag. p. 239, 14 s. v. μεταξψ ἀντι τοῦ διαμέσου και μεταξψ ἀντι τοῦ ἐν ὅσῶ· Λιβάνιος ἐν τῷ ⁷Ηλθες Τηλέμαχε⁻ καί σου xτλ., cuius verba repetivit schol. B excepto quod pro Λιβάνιος — Τηλέμαχε praebet ὡς ἐνταῦθα 8 δεῖ — 9 ἑητορικόν ad versum comoediae atticae revocavit in hunc modum σὲ γὰρ δεῖ τήμερον | χρηστὸν φανῆναι μᾶλλον ἢ (δεινὸν λέγειν) Kockius Fr. com. Att. III 492 n. 442 10 ὡ inserui ex UVIBM om reliqui libri edd 13 νενικημένων A sed μέν e κότ corr m², I sed νενικη in lacuna m², μένων in ras m³ νενικηκότων UM Ferr Mor 18 ἕστι scripsi ἕτι libri edd

Hosted by Google

στρατοπέδω, τέχναι δε παντοΐαι και πληθος έμπόρων καί πηγαί και ποταμός και χειμών ποζος και θέρος άλυπον καί γη πάντα πολλά φέρουσα των παρά τοῦ Διός, εί τύγοι. 17. είς α μοι δοκειτε βλέψαντες ύμεις 5 οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς ποὸς τοὺς βαοβάρους πολέμοις τηδε χειμάζειν, ως άρχούσης της πόλεως άνασχέσθαι τον όγχον τοῦ πράγματος, τὰς δ' άλλας καὶ διατρέχοντες θορυβείτε μή δυναμένας ένεγκειν το φορτίον. ή μέν γάο ἔοικεν δλκάδι μυριοφόρω μεγάλη καὶ ἰσχυρῷ, 10 τὰς δ' εἰκάσαις ἂν ἀκατίοις, οἶς πλέον ἄχθος εἰ φιλονεικήσαις ένθειναι, κατέδυσας. 18. νῦν οἶν ήκομεν ώς χάριν αlτοῦντες την λειτουργίαν ζημίαν ήγούμενοι την περί ταῦτα ἀνάπαυσιν. ἐκ γὰο τοῦ πάλαι μελέτην είληφέναι τοῦ πράγματος ποθοῦμεν βασιλέως καθέ-15 δραν, ώσπερ αί τίτθαι τὸν περί τὰ παιδία πόνον τοῦ χοόνου προϊόντος έν ήδονη τίθενται καν ή τιτθεία λάβη τέλος, δακούουσιν. 19. εί μεν οὖν έξ οὐοίων ήμιν το κλέος έτρεχεν, ούτ' αν έτερον εύτρέπιστό σοι χωρίον ούτ' αν λόγων έδει τοῖς ἀφιγμένοις, ἀλλ' | R 457 à των συνηδομένων έστι φθεγξάμενοι και τη τοῦ 21 δήμου φωνη τὰ είωθότα χρησάμενοι σύν χορεία καί πρότω παί σπιρτήμασιν ήγομεν άν σε πρός τὸ άστυ.

9 Thuc. VII 25, 4 cf. Lob. Phryn. p. 662 17 Soph. Ai. 1083

Hosted by Google

² καὶ πηγαὶ om Ferr Mor 6 τὸν ὄγκον ἀνασχέσθαι Re 9 μυριοφόρτω Ferr Mor, quod h. l. improbandum, quamquam exstat in epigrammate Automedontis Anth. Pal. X 23, 5 μεγάλη καὶ ἰσχυρῷ pro glossemate habendum? 10 δὲ Re 11 οὖν inser P⁴ 12 ζητοῦντες V 13 ἐχ γὰρ τοῦ scripsi ἐν γὰρ τῶ libri edd 14 καθέδραν P sed καθεδρα in ras m⁴ 15 τίτθαι P sed τ alterum in ras m⁴ τῆτθαι C | τοῦ om Ferr Mor 16 ἡ in ras I³ 17 εἰ – 127, 6 ῆκουσιν citat Plan fol. 104 18 ερ χε et ras 3 litt U | σοι εὐτρἑπιστο Re ηὐτρἑπιστό Plan 21 χρησάμενοι τὰ εἰωθότα U κατὰ τὰ εἰωθότα Gasda

LIBANII ORATIO XV

έπειδη δε πέπτωκεν είς χείοω δόξαν τα ήμετερα και δοκοῦμεν οὐ προθύμως ὑπουργηκέναι και τὰ μεν έρραθυμηκέναι, τὰ δ' έξεπίτηδες ήναντιῶσθαι καί, τὸ πάντων δεινότατον, ἀρχῆσθαι κακῶς και πανήγυρίν τινα πεποιῆσθαι πρόφασιν πονηροῦ δρόμου, λείπεται λόγω 5 βοηθεῖν τοῖς είς τοιαύτας αἰτίας ἥκουσιν.

20. Έρω δ' ούχ α λεγόντων ακήποα προστιθέντων όδυομούς τοις λόγοις. τίνα δή ταῦτα ἃ παραλείπω; τίς ήμιν άδίχημά τι σύνοιδε; παριών δειχνύτω καί τὸ διαβάλλειν ἀφείς ἐξελεγχέτω. τί μὲν 10 ώλιγωρήθη; τί δὲ ἐπεβουλεύθη; τί μὲν μαλακία προείθη; τί δὲ πονηρία διεφθάρη; 21. βασιλεύς μέν εὖ ποιῶν ἐχόλασε τῶν ἀνίων τὰς τιμάς, ή γη δε περί τὰς γονὰς ύπο τῶν αὐχμῶν ήδιχημένη μετά άφθονίας ούκ ἔσχε βεβαιῶσαι 15 τόν νόμον, αί δὲ τῶν περδῶν ὑπερβολαὶ πεπωλυμέναι τὰς ἐμπορίας κατέλυσαν. ἡμεῖς δὲ τῶν λειτουργούντων έσμέν, ούχὶ τῶν καπηλευόντων. ού ταύτην έγὼ χομίζω την ἀπολογίαν. ὅτου γάο ἂν καταγνώς, ὦ βασιλεῦ, καὶ παο' ἐμοὶ τοῦτον 20 ήλωκέναι δεί, κἂν είπης ό δείνα ήδίκηκε, ταῦτα καί αὐτὸς ψηφίζομαι.

¹³ Iul. Mis. p. 368 D sq.

¹ έπει Plan Ferr Mor 3 δι V 4 δοχείσθαι VU 5 δαίμοvos B Plan M² in marg et praemisso γο supra δοόμου I³ 7 δι V 8 δι V | α inser A² om U 9 σύνοιδεν CAPU edd | παριών Re παρών libri Ferr Mor | δεικνότω I sed κνύ in ras m² 10 μεν έπεβουλεύθη, τί δι ώλιγωρήθη APU 11 έπεβουλεύθη τί δι in marg I² et δι in μεν corr m³ | μαλακία ποοείθη in marg I³ 12 προεί η cum ras 1 litt U 13 τας τῶν ώνίων τιμας έκόλασε citat lex. Darmst. fol. 217° s. v. τιμή και τὸ τίμημα 15 μετ' Re 16 κερδῶν e καρδίων corr I³ 18 σὐ V | καπηλευόντων I sed καπη in ras m² 21 ήδίκησε CAP edd

22. Πόθεν οὖν έξαιροῦμαι τῆς ἀργῆς καὶ τοῦ | R 458 κινδύνου την πόλιν, ην ούκ αν καλέσαιμι δικαίαν; έστι τι παλαιόν νόμιμον ύπό θεῶν μὲν καταπεμφθέν, ύφ' Έλλήνων δε τιμηθέν, πολλούς δ' έν δικαστηρίοις 5 σεσωχός, δ μυριάχις αὐτὸς πεποίηχας χύριον. ἔφθης είπων την συγγνώμην και όημα μέλλον έγνώρισας, ού το έργον ούκ όλιγάκις έπραξας. 23. ήμάρτομεν, δμολογοῦμεν, καὶ γεγόναμεν τῆς σῆς βουλήσεως βοαδύτεροι. οί μέν ήμων αμβλύτερον τούς σιτοποιούς 10 έφύλαξαν, οί δε όλως έχαθεύδησαν, οί δε έπεθύμησαν άργυρίου πλείονος. έστω γάρ τί οὖν; αίτιον δεῖ διὰ τοῦτο γενέσθαι την πόλιν; και το της συγγνώμης μέρος ούδεν όνήσει τούς δ τῆς ἀνθρωπείας ἐστὶ φύσεως πεπονθότας, έξενεχθέντας τοῦ δέοντος; καὶ ποῦ τὸ θεοὺς ἀνθρώπων 15 είναι κρείττονας, εί το μηδέν άμαρτάνειν και παρά τούτοις άξιώσομεν είναι; τίς δε πόλις η ποιον έθνος η τίς άνηο έξει σωθηναι δια πάντων τοιαύτης αποιβείας τεταμένης; 24. εί μεν έξηρησθαι δεί τοῦ βίου την συγγνώμην και πάντα έξετάζεσθαι πικρῶς και τὸν ἐφ' ὑτφοῦν ἁλόντα 20 πολάζεσθαι, μενέτω τὸ μῖσος, παὶ πάλει τὴν πόλιν ἐχθράν. εί δε νῦν, εἴπεο ποτέ, προσήχει ταύτην ἀνθεῖν τὴν καταφυγήν, διὰ τί μόνοι τῶν τοῦ καιροῦ καλῶν ἐξειργόμεθα;

25. Ἐνθυμοῦμαι δέ, ὅσα σε ποιεῖ φιλάνθρωπον· πρῶτον μὲν Ἐλλην τις εἶ καὶ κρατεῖς Ἑλλήνων· οὕτω

24 Iul. Mis. p. 367 C

1 έξαιρῶμαι Gasda 3 τί AVI 11 ἀνάστατον Cobet Mnem. X 193. N. S. V 129 (Coll. 109) coll. p. 163, 19, num ἄτιμον vel έξάγιστον coll. p. 142, 8 et 5? | διατοῦτο UIBM 13 δνήσει P sed o in ras m⁴ 15 ἀμαρτάγειν I sed v in ras m⁸ 17 τεταμένης V et e τεταγμένης corr I, et Re τεταγμένης reliqui libri Ferr Mor 18 μὲν οῦν έξηρῆσθαι B 19 πάντας V | έξετάξεσθαι C 20 τὸ om B 22 διατί CAVIBM 23 ὁπόσα UI sed in hoc in ῦσα corr m², BM 24 τις delet Cobet Coll. 109

LIBANII ORATIO XV

γάο ήδιόν μοι καλείν το τοίς βαρβάροις άντίπαλον, και ούδέν μοι μέμψεται το γένος Αινείου. 26. φρο- R 459 νει δ' δ μέν βάρβαρος μέγα λυττων και άγριαίνων καί τὰ τῶν θηρίων μιμούμενος και σφάττων έν δείπνω τόν δμόφυλον και πίνων έπι τοῦ νεκροῦ, κἂν ικετεύη 5 τις, ό μέν [τις] ούδεν ήνυσεν, ό δε και προσπαρώξυνεν. άλλ' ήμιν ή μεγίστη σπουδή των θηρίων ότι πλειστον διεστάναι καί θυμός έξελύθη δάκουσι καί το της όργῆς ζέον ἐσβέσθη κλαυθμῷ καὶ τὴν ὧν ἔπαθε μνήμην έξέβαλέ τις ίδων αίσχυνόμενον τον ήδικηκότα. 27. ούτω 10 δε ήμιν ήρμοσμένου του γένους ίσω μέτρω δει των μέν βαρβάρων ήμας ήμερωτέρους είναι, των δ' άλλων ήμῶν την σην ψυγήν. διὰ τί; ὅτι σε οὐ κυνηγέται ποόσηβον όντα παραλαβόντες θηρία βάλλειν έδίδαξαν τὸ πολὺ τοῦ γρόνου περί νάπας καὶ ὄρη καὶ κρημνοὺς 15 έν λεόντων και κάπρων διατρίβοντα μάχαις, άλλ' άνηρ Λακεδαιμόνιος, ίερεὺς δικαιοσύνης, ήγεμων παιδείας, είδώς, είπεο τις, τῆς Όμήρου γνώμης τὰ ἀπόρρητα καί σύμπαντός γε τοῦ περί τὸν Όμηρον χοροῦ, ὃν έδέξω μέν νέος ών, ώς είχος τον τηλικούτον, έπίστασαι 20 δε νῦν, ὡς είκὸς τὸν φιλοσοφοῦντα. 28. καὶ μὴν καὶ δήτορας απαντας καί συγγραφέας, πολλων πραγμάτων διδασκάλους, ών δ πόνος ούδεν των αργαίων αφήκεν

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

¹³ Iul. Mis. p. 359 B sq. 17 Nicocles cf. t. I p. 98, 15. 101, 14. Socr. h. e. III 1 p. 168. Iul. Mis. p. 353 B. or. VII p. 235 A

³ $\delta \wr V$ 5 $\tau \wr v I$ sed v in ras m^2 $\tau \wr APU$ Re 6 $\delta \mu \wr v$ inser $P^2 \mid \tau_{IS}$ eras U om P cancellavi \mid $\pi \rho o \sigma \pi \alpha \rho \& \delta v v \varepsilon v I$ sed $\pi \rho o \sigma$ inser m^2 8 $\delta \xi \varepsilon \pi \& \delta \eta$ Re 10 $\delta \sigma \tau \omega \sigma S CAU$ Ferr Mor 13 $\delta \iota \alpha \tau \ell CAVBM \mid \sigma \varepsilon \circ \delta I$ sed $\varepsilon \circ \delta v$ in ras m^2 14 $\delta \eta \rho (\alpha I$ I sed $\eta \rho (\alpha in ras m^2$ 15 $\delta \rho \eta \kappa \alpha \ell v \& \pi \sigma \alpha \sigma S$ 16 $\delta \iota \alpha \tau \rho (\beta \rho v \tau \alpha I$ I sed $\beta o v$ in ras m^2 20 $\tau \diamond v$ in ras I^2 om U

⁹

άγνοηθήναι, προσπεριείληφας τοις ἀπὸ τῶν μέτρων χρησίμοις. ὅ γε μὴν κολοφών, τὰ θεῶν θρέμματα, Σωχράτης, Πυθαγόρας, Πλάτων καὶ ὅσοι ζούακες ἀπ᾿ 4 ἐκείνων ἐρρύησαν, τούτων οὐδεἰς ἔξω τῆς σῆς διανοίας, R 460 ἡν εἰσελθόντες ἐξειργάσαντο καλὴν καὶ | γενναίαν, ὥσπερ οἱ παιδοτρίβαι τὰ σώματα. παρὰ τούτων ἀπαιτῆ τήμερον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἡμερότητα, καθάπερ γῆ παρὰ τῶν γεωργῶν τοὺς καρπούς.

3 Iul. Mis. p. 353 B et 359 C 5 Plat. Gorg. p. 504 A

¹¹ καλῶς συνοικεῖν δαίμονας τούτω λέγεις | καὶ δαίμονας αὐθίς γε τοῦτον συμμένειν (?) | μετὰ τελευτὴν τὴν τοισάθλιον νόει | Σατὰν γὰρ ἐσκεύασε τὴν ψυχὴν δόμον | ἄποικον αὐτοῦ Χριστὸν ἐργασάμενος (Laur. LVII 20 fol. 44^v in marg m²).

¹¹ $\delta \epsilon$ sou Re 12 $\epsilon \lambda \epsilon s \delta a \iota$ Mor sed $\gamma \varrho$. $\delta \epsilon \lambda \gamma \epsilon s \delta a \iota$ in marg quod Re Anim probavit 13 η] and Re 14 $\mu \eta \nu \tilde{\upsilon} \sigma \alpha \iota$? cf. 10, 4 $|\tau \iota VIBM$ 15 sou om M 16 $\tilde{\sigma} \sigma \alpha \pi \varrho$ cum ras 1 litt U 17 $\pi \alpha \varrho$ $\epsilon \kappa \epsilon \ell \nu \omega \rho$? 20 $\pi \tilde{\eta} V | \delta \epsilon \tilde{\iota} \in \delta \eta$ corr $P^2 \delta \eta AB$

LIBANII ORATIO XV

θεωρός, και μόνω σοι φωνής θεων υπήρξεν ακούσαι καί διανισταμένω πούς έκαστον το Σοφοκλέους λέγειν, νῦν μέν, ὦ φθέγμ' 'Αθάνας, νῦν δέ, ὦ φθέγμα Διός, νῦν δὲ Ἀπόλλωνος, Ἡρακλέους, Πανός, πάντων θεών και πασών. 31. τοιαύτης οὖν έταιρίας και συν- 5 ουσίας ήξιωμένος και τοιούτους ένδον έχων, οίς συμβουλεύη περί των πραγμάτων, ούκ άδηλον ώς όμοιότητι τρόπων έπεσπάσω τούς αύτούς και προστάτας καί φίλους. ἀπὸ τοίνυν τούτων ἦν ἡ κατέχουσα τὸν 'Αγιλλέα θυμούμενον, ότε λανθάνουσα τους άλλους 10 έωρατο μόνω δι' δν άφικτο. 32. και μην δ Ζεύς ού καταιβάτης μόνον, άλλὰ καὶ ἱκέσιος καὶ μειλίχιος. ποιήσας τοίνυν τὸ τοῦ καταιβάτου πρὸς τοὺς βαρβάρους, öπεο ἦν δίκαιον, μειλίχιος | ήμιν γενοῦ, καὶ δέξαι R 461 τάς ίκετείας, έπει και παρά τοις βαρβάροις έκατέραν 15 έμιμήσω τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν έμπίπτων μέν, ὥσπεο τις περαυνός, τοις αντιβλέπουσιν, ούκ ἐπάγων δε τον σίδηφον τοις ίχετεύουσιν. οι τοσούτον έτέφως τα νύν πράττουσιν, όσον γην άντι γης μετειλήφασιν. ώς τάλλα τε καί φόβος και ύβρις άπεστι και τρέφονται και θε-20 ραπεύονται των φρουρίων έγγύς, α κατεσκάφασι.

2 Soph. Ai. 14 5 Dem. de cor. § 1 9 Π. α 198

9*

Hosted by Google

¹ $\vartheta \varepsilon \widetilde{\omega} v \varphi \omega v \widetilde{\eta} \varsigma UI$ 3 'A $\vartheta \dot{\eta} v \omega \varsigma \operatorname{Re}$ 5 o $\dot{\upsilon} v$ in ras I^2 | $\dot{\varepsilon} \tau \alpha \iota \varphi \varepsilon \iota \omega \varsigma VIBM$ 11 $\mu \dot{\upsilon} v \omega I$ sed ω in ras m^2 $\mu \dot{\upsilon} v \upsilon B$ | $\dot{\vartheta} v$ P sed "in ras m^2 o $\dot{\upsilon} C$ Ferr Mor qui ϑv coni ov supra ϑv sed postea del A 12 $\mu \varepsilon \iota \dot{\iota} \iota \varsigma \iota \rho$ sed o ς in ras m^3 13 $\tau o l$ $\nu v v$ in ras 4 litt P^3 14 $\ddot{\sigma} \pi \varepsilon \varrho \tilde{\eta} v \delta \iota \kappa \alpha \iota \sigma v$ in ras P^2 16 $\vartheta \varepsilon \omega v$ in in ras m^3 17 $\dot{\omega} r \iota \ell \lambda \dot{\varepsilon} \pi \upsilon \sigma \upsilon v I$ sed $\dot{\omega} r \iota v \sigma m^2$ 18 $\tau \alpha r \dot{\upsilon} v A VBM$ 19 $\dot{\omega} \varsigma$ scripsi cum Sinteni e VI sed in hoc σ in ras $\dot{\omega} v$ reliqui libri edd 20 $\tau \varepsilon$ scripsi auctore Re $\gamma \varepsilon$ libri edd

33. πρός θεῶν, ὅταν ἀχιλλεὺς ἀκούων περί τῆς φύσεως τῶν Λιτῶν καὶ ὡς στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. μένη φυλάττων την δογήν, ούκ άγανακτεῖς ποὸς αὐτόν, καί ταῦτα ἐρῶν τοῦ στρατιώτου, εἰ τοῖς θεοῖς κατὰ 5 γένος προσήχων ου μιμεϊται τούτους έξ ων έγένετο, άλλ' αύτός μέν έργον Απόλλωνος τον λοιμόν είδως έπι θυσίας προτρέπει τον Άγαμέμνονα πιστεύων άρκέσειν τὰ τοιαῦτα ποὸς μεταβολήν, αὐτὸν δ' οὐκ ἀξιοῖ τοσούτοις καί τηλικούτοις δώροις άφειναι την δργήν, καί 10 ταῦτα ἐγγύθεν ἔχων τὸ παράδειγμα τοῦτον τὸν ἄρτι μέν άναλίσκοντα τη νόσω τον στρατόν, μικρόν δ' ύστεοον διηλλαγμένον των θεωρων ήκόντων και τεθυκότων; 34. δ δ' αὖ τότε ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ Ιλιον, αὐτός R 462 τε καί οί λοιποί καθ' ήμέραν | έτι καί νῦν πράτ-15 τουσι των άμαρτανόντων μέν, είς εύχας δε καταφευγόντων φειδόμενοι. εί δε έφ' έκάστω των εύήθως ύπο των ανθρώπων πραττομένων βέβαιον είχον την όργην καί μηδέν ήν ίκανον πρός διαλλαγήν, ήρήμωντ' αν αί πόλεις όλίγων χομιδη διαφευγόντων τα παο'

2 II. ι 502 et 497 6 II. α 62 sq. 8 II. ι 378 sq. 638 11 II. α 457 sq.

2 καὶ τὸ χωλαί τε ξυσσαί τε παφαβλῶπες τώφθαλμὼ ἐνωτιζόμενος post Λιτῶν M (et Casan) | τρεπτολ B 3 μένοι U 5 ἐξεγένετο Ferr Mor 6 εἰδὼς τὸν λοιμὸν U 7 θνσίαις I sed in hoc ι erasum, BM 8 αυτὸς spiritu supra v eraso V αὐτὸν Mor qui αὐτὸς coni | ἐπὶ τοσούτοις Re Anim 9, makim ἐπαφείναι" Re 11 δὲ edd 12 τῶν — τεθυκότων citat sub Aristidis nomine Thom. M. p. 181, 2 s. v. θεατής: θεωρὸς δὲ ὁ τὴν θυσίαν ἀπάγων εἰς τὸ ἰερὸν πρὸς τὸ θῦσαι καὶ θεφαπεῦσαι τὸν θεόν. Αριστείδης τῶν κτλ. 13 θεὸς Ised εὸς in ras m³ 14 καθημέραν VIB 15 ἁμαρτόντων Cobet Mnem. X 193 (Coll. 109) | εὐχὰς I sed α in ras m² εὐχὴν BM 16 δ' Re 17 ὑπὸ I sed ᠔ in ras m³

LIBANII ORATIO XV

έχείνων βέλη. άλλ' οίμαι και πλημμελουμεν και ίχετεύομεν καί σωζόμεθα. καί δ θεοείκελος άκριβῶς τούτο έστιν ούγ ό τοις θεοίς την μορφην έοικώς. ού γάρ οίόν τε, άλλ' δστις έτοιμως έχων εξ ποιείν ούκ έπιθυμει πανταγού τιμωριών. 35. διά τούτο τη- 5 οούντος μέν την μηνιν Άχιλλέως άχθόμεθα καί μετά των πρέσβεων των ούχι πεπεικότων άδικεισθαι νομίζομεν, χαίρομεν δε τον Πρίαμον δρώντες ένδον όντα παρ' αύτῷ καὶ συνδειπνοῦντα καὶ οὐδενὸς ὧν ἐσπούδαζεν άτυχοῦντα. και τοῦτον νομίζομεν ὡς ἀληθῶς 10 έκ Θέτιδος και της οικίας Αιακού, τον δε ήδέως έκεινον χαλεπαίνοντα καὶ ὁ σφόδρα αὐτὸν ἀγαπῶν Πάτροπλος οίσθα ών έφησεν είναι παϊδα. 36. παι μέν τούς θυέεσσι καί εύχωλης άγανησι φησίν Όμηοος, σοί δ' έσται μέν ότε θύσουσιν άνθρωποι καί 15 βωμούς ίδούσονται καί προσεύξονται, καθάπεο Ήρακλεί, τον γαο έργων των έκείνου ζηλωτήν είκός τοι καί τιμών των έκείνου τεύξεσθαι, νῦν δέ σοι παρ' ήμῶν ἀνθ' ἱερείων καὶ καπνοῦ καὶ κνίσσης σχῆμα ταπεινόν και άντιβόλησις και δάκουα. νεύσον δή, 20

7 II. ι 624 sq. 8 II. ω 625 sq. 12 II. π 33 sq. 13 II. ι 499 19 II. α 317

¹ πλημελούμεν VU 2 θεοείχελος — 5 τιμωριῶν citat Macar. Chrys. Roset. fol. 88 praemissis verbis ἐκ τοῦ πρεσβευτιχοῦ ἰουλιανῶ λόγ. β 3 τοῖς θεοῖς] θεῶ Macar | προσεοικὼς Macar 5 πανταχοῦ in marg I^3 | διατοῦτο VIM 10 ὡσαληθῶς B 11 ἐκείνω supra ἐκείνου M^2 13 τοὺς μὲν Re 14 τοις U 15 δὲ V | ὅτε ex ὅτι corr I^3 | θύσουσιν I sed 6 prius inser m³ 17 τὸν e τῶν corr UI^2 | τοι] τι UIBM delendum videtur 19 ἡμῶν P sed ῶν in ras m² | ἰερείων P sed acutus et ων in ras m² ἰερείου A | καὶ ante κνίσσης inser I^3M^2 om CAPUV Mor | κνίσσης e κνίσης corr C^{*}

R 463 πρός τῆς Άθηνᾶς, ἧς τὴν πόλιν ὥσπερ Ῥώμην έχατέραν έπιθυμεῖς ίδεῖν, μετὰ τῆς σαυτοῦ πατρίδος καὶ τῆς τὰ πολλὰ ταῦτα κτησαμένης πόλεως τὰς Άθήνας θαυμάζων. 37. ένθυμοῦ τοίνυν, ὅτι τούτων τῶν Άθη-5 ναίων καλά μέν κάκε**ινα, ναυμαγίαι μετά γοη**σμών κατορθούμεναι καί πείθουσαι τούς βαρβάρους άγαπαν τούς άρχαίους δρους, μαλλον δε συστέλλειν είς έλαττον άναγκάζουσαι τούς δρους, κάλλιστον δε άπάντων ή πρός τούς άτυγοῦντας φιλανθρωπία, δι' ην πρός 10 οῦς ἄρτι παρετάττοντο, ὑπέρ τούτων πρός έτέρους ήγωνίζοντο. 38. έπασχον ύπο Θηβαίων κακῶς εἶτ' έτρεχον είς Άλίαρτον έλευθερώσοντες Θηβαίους. ούδεν μετριωτέρων έπειρωντο Κορινθίων και Κορινθίοις ήδικημένοις έβοήθουν. ἔσωζον καὶ τὴν Σπάρτην μετὰ 15 Κριτίαν καί Δρακοντίδην και το καθηρημένον τείχος χαί τὰς ἀφειλχυσμένας τριήρεις χαί τὸ πολὺ χώνειον καί τὰς φυγάς καὶ τὸν λιμὸν ἐκεῖνον καὶ τὸν φόνον. δι' Έλευσίνος της τετμημένης ήλθον είς Πελοπόννησον ούκ έπιτρέψοντες απολέσθαι την Λακεδαίμονα. 39. των 20 γάο οίκοι τον έλεον ήγουμένων θεόν, ού τον βωμον έώρακας Άθήνησιν, ὦ βασιλεῦ, μεμνησθαι τῶν τοῖς καλοῦσι καί δεομένοις ήμαρτημένων οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ

 5 Her. VII 141 sq. VIII 96
 11 Xen. Hell. III 5, 7—22

 13 Xen. Hell. IV 2, 17; 5, 3
 14 Xen. Hell. VI 5, 33 sq.

 18 Thuc. II 19, 2
 20 Paus. I 17, 1 cf. t. IV 253 sq. R

¹ ἑτέραν VBM et praemisso γο supra ἑκατέραν sed postea eras I 7 μαλλον — 8 δοους praemissa voce κείμενον in marg I^{3} 8 ἀναγκαζουσῶν M sed ἀναγκάζουσαι in marg m² 10 ποος ἑτέρους inser I^{2} om M 11 είτα V12 ποος UIM 13 μετριώτερῶν B 19 τον e τῶν corr V^{2} 21 ἀθήνησιν inser P^{3} | μὴ μεμνῆσθαι V

LIBANII ORATIO XV

τόν βωμόν ἀνατφέπειν ἐχοῆν ἢ διηλλάχθαι. μίμησαι δὴ πόλιν, ἡν τὸ οἰκτείφειν τοὺς εἰς αὐτὴν ἀδικήσαντας ἐποίησεν ἐνδοξον· μᾶλλον δὲ ἀκολούθησον σαυτοῦ φιλανθφωπίαις, τούτου γὰο οὐδὲν <ἂν> εἶχον μείζον 4 είπεῖν. 40. εἰ | μὲν γὰο μήπω μανίαν ὑπηκόων ποφώως R 464 ἐτύγχανες ἐνεγκών, εἶπον ἅν σοι Ξέοξην ἀφέντα μὲν τοὺς κατασκόπους, ἀφέντα δὲ τοὺς ἀντὶ τῶν κηρύκων, ἰδόντα δὲ Θεμιστοκλέα τὸν ἔχθιστον ὡς φίλον καὶ τῷ μὴ λαβεῖν δίκην προσθέντα τὸ καὶ δοῦναι δωφεάς, Λάμψακον, Μυοῦντα, Μαγυησίαν, μετὰ τὰς περιβοήτους 10 ἐκείνας ναυμαχίας τὰς μὲν ἥττους, τὴν δὲ ἦ προσόμοιον οὐδέν, δι' ἡν ἡ Σαλαμἰς ὑπὸ τοῦ Πυθίου θεία προσείρητο. καὶ ταῦτα ἦν μεγαλοψυχίας, ἐμοὶ δοκείν, οὐχ ἐλπίδων μισθός, ὡς ὑπετίθετο δουλώσειν αὐτῷ τοὺς ἕλληνας. τὸν γὰο τῆς οἰκείας προσότην οὐκ ἂν 15

2 Iul. Mis. 348 C. Soph. O. C. 258 sq. c. schol. Call. Aet. fr. 21 S 6 Her. VII 146 et 134 10 Thuc. I 138, 5 12 Her. VII 141-143

3 δ' Re | ταῖς σαυτοῦ Gasda, num τη σαυτοῦ φιλανθρωπία? 7 ἀφέντα δε inserui (Mus. Rhen. XXXII 93) 4 ἂν inserui e VBMI sed in hoc in marg m², coll. p. 39, 8 ἀφέντα δέ - κηφύκων del censet Gasda | τοὺς I sed οὺς in ras m³ 8 ίδόντα δε] ίδόντας V $\tau \tilde{\omega} \nu I$ sed $\tilde{\omega} \nu$ in ras m³ 9 xal τό B 10 μειοῦντα UI | μετὰ] Μέγαρα μετὰ V et in ras I^2 et Gasda μετὰ om reliqui libri edd Μέγαρα in μετὰ correxerunt Re Anim, Cobet Mnem. N. S. II 404. V 129 (Coll. 109), Sintenis | $\pi \epsilon \rho i \beta o \eta \tau o \nu \varsigma$ scripsi auctore Cobeto I. I. $\pi \rho \epsilon \sigma \beta \epsilon \iota \varsigma C$ cum lacuna 18 vel 19, A cum lacuna 10 litterarum, PM noé- π cum rasura duodecim fere litte- $\sigma\beta\nu\varsigma B \text{ sed } v \text{ in ras } m^2$ rarum U noes (noes β R) cum lacuna (quam Mor ed. 1611 p. 40 in βείας καl, in ed. opp. p. 160 in Περκώτην καl Παλαίσκηψιν $\pi \alpha l$ supplevit) edd $\pi \alpha \lambda \lambda \dot{\alpha} \varsigma VI$ (sed in hoc in ras m²) et coni 11 insiras] insiras où loyisausvor P sed in et Re Anim loy in ras 11 fere litt m^2 om U | nal ante vau $\mu \alpha \chi \alpha \alpha \beta$ inser Sintenis 13 μεγαλοψυχίας δωρεά vel χάρις coni Re 15 οἰκίας VU

ήγειτο περί τον βάρβαρον έσεσθαι χρηστόν. 41. είπον άν σοι μετά Ξέρξου καί τον Μολοττον Άδμητον, δς ήδιστ' αν τόν αύτόν τοῦτον άνθρωπον λαβών ώστε άποκτείναι, λαβών και έχων ούτε τοις έξαιτοῦσιν έδωκε 5 καί ὅπως έλθοι παο' ούς έβούλετο, έπραξε. 42. διεξηλθον αν καί περί Φιλίππου τοῦ 'Αμύντου και περί Άλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ὧν δ μεν Άθηναίων τοὺς Άργαΐον κατάγοντας κεκρατηκώς ώσπερ εύεργέτας άπέπεμψεν ούδεν άξιώσας κατασχεῖν λάφυρον τῶν ἐκ τῆς 10 νίκης αὐτῷ γεγενημένων, Άλέξανδρος δὲ πολλὰ παρὰ των Άθήνησι δητόρων ήδικημένος τά τε πράγματα ταραττόντων καί τους δήμους κινούντων καί μαργίτην αὐτὸν ἀποκαλούντων καὶ ὑβριζόντων καὶ καταφρονούντων τῷ μέν είναι πάντων χύριος ἀπέσφαξεν ἄν, 15 είπεο ήθελε, δεξάμενος δε πρεσβείαν είασε και τηλι-R 465 καύτην γάριν | έδωκε Δημάδη τῶ Δημέου.

43. Τούτων ἀν καὶ πολλῶν ἑτέρων ἐμνήσθην, εἰ μὴ τούτων ἐπεποιήκεις λαμπρότερα. νῦν δέ με τοῦ τὰ παλαιὰ παραδείγματα συλλέγειν ἀπήλλαξας ἤδη τού-20 των ὑπαρξάμενος, ἐφ' ǜ νῦν ἤκομεν. ἦ γὰρ οὐχ οὖτος ἐκεῖνος ὁ τοὺς ϑήξαντας ἐπ' αὐτὸν τὰ ξίφη καὶ βεβου-

3 Thuc. I 136 et 137 7 [Dem.] c. Aristocr. § 121 p. 660, 13. Diod. S. XVI 94. cf. t. I 663, 15 R 12 Aesch. c. Ctes. § 160. Plut. Dem. 23. Diod. S. XVII 15

1 περί τὸν βάρβαρον οὐκ ἂν ἡγεῖτο (οι supra ει m³) B 2 ξέρξην V quod probavit Gasda 3 ήδιστ³ ἂν scripsi auctoribus Sinteni et Gasda ήδιστα libri edd | τοῦτον in marg add A^2 4 ἐξέδωκε Cobet Mnem. X 194, ut Thuc. I 136, 4 et 137, 1

5 $\ell\lambda\partial\eta^{0} B$ $\ell\lambda\partial\eta$ reliqui libri edd | $\pi\rho\delta_{S}$ Re 8 vocibus $\pi\epsilon\rho$ $\epsilon\delta\epsilon\rho\gamma\epsilon\tau\alpha\varsigma$ rursus incipit manus antiqua in A fol. 82 9 $\lambda\alpha\sigma\phi\rho\omega\nu$ Mor Gasda 12 $\mu\alpha\nu\rho\mu\nu\nu\nu$ V^{3} et $\dot{\alpha}\nu\rho\eta\tau\nu\nu$ B^{2} supra $\mu\alpha\rho\gamma\ell\tau\eta\nu$ 16 $\delta\eta\mu\alpha\ell\nu\nu$ UVIBM 19 $\lambda\epsilon\gamma\epsilon\nu\nu$ P 20 $\delta\pi\alpha\rho\xi\alpha\varsigma$ VB | $\dot{\eta}$ ex $\ddot{\eta}$ corr $I^{2}B^{2}M^{2}$ | obtos ex obtos corr I^{2}

λευμένους, ποῦ καὶ πότε δεῖ τὴν κοινὴν εὐτυγίαν ἐκτεμείν, έλέγξας μέν και μεμψάμενος, των ψυχων δέ ούκ αποστερήσας, έφ' ώ και μαλλον την οικουμένην η τοις τροπαίοις έξέπληξε; νόμος ην τη τότε φιλανθρωπία φέρειν των άρχομένων τάς πλημμελείας. τήρει 5 δή μοι τον νόμον ακίνητον και τοῖς ἐνεγκοῦσιν ἔπαινον έτερα προστίθει. 44. και γάρ ούδε τα πάντα πονηρά σπείση πόλει ούδε έξ απονοίας και θρασύτητος καί ύβρεως καί των γειρίστων γιγνωσχομένη, άλλ' εί δίδως είπειν, τουτο πρώτον έγκεκλημένη. διο καί 10 συνειπείν έπείσθην νομίζων έσεσθαι τα πρόσθεν των τελευταίων παραίτησιν, έπει και των άνθρώπων τον μέν παμπόνηφον και λυσιτελεστέφαν ήγούμενον της έπιεικείας την κακίαν μισειν δει και απολλύναι παντός είνεκα βίου, τῷ δὲ ὅλως μὲν μετρίω, δεξαμένω δὲ 15 αίτίαν πᾶς ἂν εἰκότως καὶ συνάχθοιτο καὶ βοηθοίη.

45. Η πόλις αύτη, ΐνα τὰ παλαιότερα παρῶ, πυνδανομένη σου τὰς περί Ῥῆνον μάχας καὶ νίκας καὶ λόγων ἀπεργασίας καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν δημοσία μὲν οὐκ ηὕξατο τοῖς δεοῖς σὴν γενέσθαι τὴν γῆν, οὐ γὰρ | 20 ἐξῆν, καθ' αὐτὸν δὲ ἕκαστος ἢ κατὰ συμμορίας R 466

Hosted by Google

² cf. p. 39, 12 sq.

⁴ $\tilde{\eta}$ inserui cum Re Boissonadio Anecd. IV 196 et Gasda e VI^2M Par. 3017 om reliqui libri edd | $\xi\xi\epsilon\pi\lambda\eta\xi\epsilon$ scripsi e VIsed in hoc $\xi\epsilon$ in ras m^3 , M (in marg $\xi\xi\epsilon\pi\lambda\eta\sigma\epsilon m^2$) et Par. 3017 cum Boissonadio l. l. $\xi\xi\epsilon\pi\lambda\eta\xi\alpha\varsigma U$ $\xi\xi\epsilon\pi\lambda\eta\sigma\epsilon P$ sed ϵ (3) in ras m^2 | $\tau\tilde{\eta}$ rórs $\varphi\lambdaav\partial\varphi\varphimids$ scripsi auctore Re $\dot{\eta}$ (suprap. C') rórs $\varphi\iota\lambdaav\partial\varphi\varphimids$ libri edd $5\pi\lambda\eta\nu\epsilon\lambda\epsilon las PV$ 8 odd 2P 9 $\gamma\iota\nu\omega\sigma\kappa\rho\mu\epsilon\nu\eta VB$ 10 $\delta\iota$ 3 I 11 $\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\vartheta\eta U$ 12 $\tau\sigma\nu$ — 16 $\beta\sigma\eta\partial\sigma i\eta$ citavit Macar. Chrys. fol. 88 13 $\mu\epsilon\nu$ om Re 14 post $\tau\eta\nu$ ras 2 litt I 15 $\delta\lambda\omega U$ | $\mu\epsilon\tau\rho(\omega\varsigma$ Macar 17 'H $\delta\epsilon\pi\delta\lambda\iota\varsigma$ Gasda 19 $\epsilon\pi\epsilon\rho\gamma\alpha\sigma(\kappa\varsigma B$ sed $\alpha\varsigma$ in ras m^2 | $\kappa\alpha l$ $\tau\eta\nu$ $\epsilon\lambda\lambda\eta\nu$ $\epsilon\varrhoer\eta\nu$ in marg I^3 21 $\epsilon\alpha\nu\tau\delta\nu$ edd

των ταύτα βουλομένων αίτουντες ού διέλιπον τον Δία τὰ μέν φθείροντα την ἀρχήν παῦσαι, δοῦναι δὲ τῷ σώσοντι το πράτος. 46. φοιτῶντος δε έπ Κιλιπίας νῦν μὲν τούτου, νῦν δὲ ἐκείνου τοῦ λόγου πρὸς μὲν 5 τον μεμνημένον ύγείας ώχοίων, δ δ' έτερος ήν έορτή νευόντων άλλήλοις άφανῶς τὰ τῆς ἡδονῆς νεύματα. 47. ούχ ούτω πλέοντες άνθρωποι κακῶς ἐπεθύμησαν άψασθαι γης, ώς οίδε των σων άπολαυσαι φαρμάκων, ούχ ούτω γέρων πατήρ υίων ίδειν γενεάν όλην έχδη-10 μον γεγενημένην, ώς ή δύστροπος αύτη πόλις την σην ίδειν πεφαλήν, ούχ ούτως οι δουλεύοντες και παρά σφας έλθειν την Ηρακλέους συμμαγίαν, ως ήμεις έπι παν έκταθηναι την ποιν έν μικοφ βασιλείαν. 48. ως δε τὰ μεν είχε τελευτήν, τὰ σὰ δε ηὔξητο και ὁ καιρὸς 15 έδίδου δείξαι την γνώμην, ήχουσαν οί θεοί βοης ήλίκης ού πρόσθεν, των μέν άνδρων έμπεπληκότων ού R 467 μόνον τὸ | θέατρον, ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ ὄρους λαγόνας, γυναικών δε κατά τον αύτων νόμον οίκοθεν έκάστης συνεκπεμπούσης εύφημίαν. 49. ἀπὸ τῶν ἐν-20 ταῦθα πεπραγμένων, καὶ εἴ τις ἦν ἀνειροπολῶν τι νεώτερον, της έλπίδος απέστη και παρά την όγθην Όρόντου τὰ σὰ τιμήσειν δμώμοχεν, ὅ τε δή στρατός καί τὸ δεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ποιητής ἂν ἔφησε, γαννύμενον έχώρει. 50. τούτων τὰ μὲν ὡμολόγηται, περί 25 δε των έμοι πίστευσον. έμελλέ τις έν Έφέσω τοῦ

3 cf. t. I 560, 23 sq. R 12 cf. t. II 87, 31 sq. R

Hosted by Google

^{2 &}quot;fuit cum tòv suspicarer" Re Anim 3 et 4 d' Re 5 $\delta \eta_{i} \epsilon (\alpha s, V) = 0$ Re 8 $\delta (\delta s, P \ sed$ " in ras m² $\delta (\delta s, A) = 0$ $\mu \alpha \kappa \alpha v I \ sed \ \varphi \alpha \varphi \ et \ n \ in \ ras \ m^2$ 11 $\pi \epsilon \varrho V$ 13 $\delta v \ in \ ras I^3$ 15 $\beta \delta \eta \delta s I \ sed \ \eta \delta s \ in \ ras \ m^2$ 16 $\delta \pi \epsilon \pi \lambda \eta \kappa \delta \tau \omega v \ UIBM$ 16 $\epsilon \pi \epsilon \pi \lambda \eta \kappa \delta \tau \omega v \ UIBM$ 20 $\tau \ell \ IM$ 22 $\delta \varrho \delta \sigma \tau v \ UIBM$ 16 $\epsilon \sigma \varphi \sigma \eta \delta s \ upra \ \sigma \epsilon \varphi \sigma \tau \delta s M$ 23 $\gamma \alpha v v \psi \mu \epsilon v \omega V$ alterrum suprapos. $p \ \gamma \alpha v v \psi \mu \epsilon v \omega M$

LIBANII ORATIO XV

περί σε φίλτρου δώσειν δίκην κάνταῦθά τις ύπωπτεύετο καί ή σύλληψις ήλπίζετο. ἦσαν κάνταῦθα τῆς σής φύσεως μηνυταί διδάσκοντες & συνήδεσαν, καί πολύ τὸ πειθόμενον κηλούμενον ἔρωτι. 51. βούλει με καλέσαι τούτου μάρτυρα τὸν ὑπὸ σοῦ πάλαι μὲν στέγη, 5 μετά ταῦτα δὲ γράμμασι, τὰ τελευταῖα δὲ νῦν ἀργῆ τετιμημένον; ή βλάπτει και έμε και τον μάρτυρα το είναι πολίτας άμφω; των γε πλειόνων | ήμεις, & R 468 βασιλεῦ, καὶ συγγενεῖς, ἀλλ' ὅμως μήποτε οῦτω θαυμάσαιμεν μή πατρίδα, μή γένος, ώστ' άληθείας τε καί 10 σοῦ ποιήσασθαι πρότερα. 52. καὶ τί δεῖ περὶ ταῦτα διατρίβειν, δ μάρτυς υπάρχει πιστότατος, δν μόνον των πάντων ούκ αν έκβάλοις; τίνα δή λέγω τουτον; αὐτὸν σέ. σừ γάο τι τῆ πόλει πρώην πρὸς ἐμὲ μεμφόμενος, έγω δέ, έφης, αὐτὴν διενοούμην ποιῆσαι 15 μαρμαρίνην. ούτω γάρ είπες τῷ φήματι. οὐκοῦν άφίκου φιλών. εί δε έφίλεις, έπήνεις. έπήνεις δε ούκ έχθράν, άλλ' άμειβόμενος φίλτρον ού γάρ σε έλάνθανε τὰ τῆς ἑφίας ἐπὶ τῆς ἑσπέρας καθήμενον ούδε τίς μεν ήγάπα τα χείρω, τίς δε έπόθει τα βελτίω. 20 δ τοίνυν τη πόλει παρεσκεύαζες κάλλος, τεκμήριον ην

5 Celsum cf. ep. 628 (Sievers p. 90) 17 Iul. Mis. 366 D

139

Hosted by Google

³ à $\sigma v v \eta \delta \varepsilon \sigma \alpha v$], videtur ou interponendum" Re $\sigma v v i \delta \varepsilon \sigma \alpha v$ UI sed in hoc $\varepsilon \iota$ in η corr m³ 6 $\mu \varepsilon \tau \alpha \alpha \sigma \tau \alpha VIBM \mid \tau \dot{\alpha} \dot{\delta} \dot{\varepsilon}$ $\tau \varepsilon h \varepsilon \tau \alpha \delta \tau \alpha V \mid v \sigma v$ om $U \mid \dot{\alpha} \varrho \eta \delta \sigma$ scipsi auctore Re $\check{e} \varrho \varepsilon \iota$ libri edd 15 $\check{e} \eta \eta \sigma C$ sed v supra $\sigma s \check{e} \eta \eta v$ Ferr Mor qui $\check{e} \eta \eta s$ coni 16 $\check{o} \tau \sigma \sigma C AU$ edd $\mid \check{e} \eta \eta s UVI$ sed in hoc in ras m² 17 $\check{e} \eta \eta v \varepsilon \iota \sigma$ rorr m² Laur. 57, 20 $\check{e} \chi \partial \rho \alpha$ Re $\mid \check{e} \mu \varepsilon \iota \rho \delta \mu \varepsilon v \sigma$ scripsi e VBI sed in hoc $\varepsilon \iota \beta$ ex vv corr m² $\dot{\epsilon} \mu \delta \mu \varepsilon v \sigma \varsigma$ cum ras 2 litt post $\mu U \dot{\epsilon} \mu v \sigma \mu \varepsilon v \sigma$ tum post $\pi \alpha \partial \eta \mu \varepsilon v \sigma$ delation 20 $\check{\epsilon} \pi \delta \partial \varepsilon \iota$ scripsi auctore Re Anim $\check{\epsilon} \pi \sigma i \varepsilon \iota$ libri edd

τοῦ τὰ σὰ τὴν πόλιν ἡρῆσθαι. 53. ἴσως τις ἀπήγγειλέ σοι μετά των άλλων νεώς έτι πολλούς τε καί μεγάλους παρ' ήμιν έστηχότας, δ της των ένοιχούντων 4 εύσεβείας έποιοῦ σημεῖον, ὡς τῶν μὲν βουλομένων R 469 καθαιρείν όντων, σεσωσμένων | δε των ού κειμένων ταις των άχθομένων τη καθαιρέσει μάχαις. 54. ΤΙ οὖν; πάντα ἐκεῖνα ἐξαλείψομεν εἰς ἕν τοῦτο βλέποντες, καί περιέσται των δεικνύντων άρετην το πραγθέν έκ δαθυμίας; δίκασον ήμιν, ώς Λακεδαιμόνιοι. 10 έφ' έκάτερα την έξέτασιν άγων δός τω πλείονι την δοπήν. αναμνήσθητι τοῦ σαυτοῦ νόμου τοῦ περί τῶν ψευδομένων αν ψεύσηται, φησίν, απαξ των έμοί τις δμιλούντων, οίσω· κἂν δεύτερον ίσα τολμήση, καί τοῦτο ἀνέξομαι κἂν ἁλῶ τρίτον οὐ 15 τάληθη λέγων, ούπω μεμίσηται προστιθείς δέ τέταρτον έξελήλαται. άλλ' ήμῖν γε μή τρὶς νέμε συγγνώμην, άλλὰ νῦν μόνον. ἔπειτά σοι παρέξομεν ήμας αύτοὺς ἀμέμπτους. ἡ γὰρ παροῦσα λύπη νήφειν παρακελεύσεται. 55. είτα έρήση τι γάρ δέδιτε; 20 ποίαν δήμευσιν οὐσίας; ποίαν φυγήν; τίνας

Hosted by Google

¹ tis VIBM 4 $\dot{\omega}s - 6 \mu \dot{\alpha} \gamma \alpha \iota s$] reliqui ut sunt in libris, nisi quod secutus sum emendationem correctoris (m²) in marg Μ: οίμαι κάλλιον ώς των μέν βουλομένων καθαιζεΐν, όντων. σεσωσμένων δε των ού κειμένων, ταῖς των ἀχθομένων τῆ καθαιgéose µάχαις, quae melior videtur quam σεσωσμένων ut glossam ad ov xeiuévov delere ovrov sesospievov, rov dè ov libri edd ώς των μέν, των βουλομένων καθαιρείν απιόντων (vel απελθόντων), σεσωσμένων coni Re, qui in Anim satis habuerat pro σεσωσμένων coniecisse έρρωσμένων vel έτοίμων vel έσσυμένων plura verba ante βουλομένων excidisse putat Gasda | ἀπὸ m² 7 Exerva om V inser $I^{\bar{2}}$ 9 $\Lambda \alpha x \epsilon \delta \alpha \iota \mu \delta \nu \iota o \iota$ subra τῶν V scripsi auctore Re $\lambda \alpha \kappa \delta \alpha \iota \mu \sigma \nu \delta \iota \rho$ ibri edd, sed etiam "Ayıdı excidisse puto coll. Thuc. V 63 14 äv V 16 ålla CABM Ferr Mor 19 παρακελεύεται Re | έρήσ cum ras 1 litt U 20 $\pi o i \alpha \nu P$ sed π in ras m²

σφαγάς; παίζεις, ὦ βασιλεῦ, πρὸς ἄνδρας ἀτυγοῦντας. τί φής; ού δημεύεις ούδε σφάττεις ούδε φυγαδεύεις, άλλά μισείς καί δυσμενείς νομίζεις καί καταλείπεις. τοῦτο δέ ἐστιν ή μεγίστη δίκη. πολλά γάο ἐν ταὐτῶ κατὰ τῆς πόλεως βοῷς, ὅτι φεύγω πόλιν μεστήν 5 άπάντων κακῶν, ὕβρεως, μέθης, ἀκρασίας, ἀσεβείας, φιλοχοηματίας, | δράσους καὶ μεδί- R 470 σταμαι πρός έλάττω πόλιν τοῦ τῆς δυνατωτέρας τρόπου κατεγνωκώς. 56. ούτως οὖν λαμπρῶς ἔτι ζώντας ήμας καί στηλίτας ποιών, & παραλείπεις λέγων, 10 οίει πρύψειν δι' ών πολάζεις, ώσπερ αν εί τήμερον έκθείς κατ' έμοῦ λόγον, ὡς είην ἀνοσιώτατος καὶ σὸς έγθρός, έπειτα ήξίους με είδέναι γάριν, ὅτι μή τέθνηκα; έγω δε είπον άν σοι είρωνεύη, βασιλεῦ, καί μείζω θανάτου τιμωρίαν εύρων ύποχορίζη τό 15 πραγμα. μή μοι χαρίζου τὰ τοιαῦτα μηδ' ἐπονείδιστόν μοι ποιών τον βίον ἐπίτρεπε ζην, άλλ' άνασταύρωσον, χαταπόντισον. λεγέτω μέ τις κακῶς οὐκ αἰσθανόμενον, νῦν δὲ οὐκ ἀποκτενείς, ὅπως μειζόνως ἀνιάσης; ἔστιν, ὦ βα-20

7 151, 6. Iul. Mis. 364 D. 370 B

1 post σφαγάς lacuna 3 litt C 2 oὐdề (1)] oὐ BM | oὐdề vvγαδεόεις om V 3 δυσμενεῖς scripsi ex UVB δυσμενῆ Iδυσμενῆι C δυσμενῆ AP sed in hoc εῖς supra ῆ pos. m³, Medd 4 αὐτῷ Ferr Mor 7 μεθίσταμαι I sed μ in ras m²μεθίστα αι cum ras 1 litt U 9 οῦτως — 16 πρᾶγμα citat Planfol. 104 | λαμπρῶς om Plan 10 καl in ras I² sed punctisdel delendum censuit Re aut praefigendum aliquod participium e. c. ποτοφύσσων, ut corrector codicis <math>M (m²) in margine scripsit αἰπίζων, at cf. Dem. Phil. III § 45 p. 122, 23 ὄστε καὶ στηλίτας ποιεῖν 11 κρύπτειν Plan εις in κολάζεις et ῶσπες ἀν in ras P⁴ 12 "malim ἐπθείης" Re Anim | μετ' Plan 19 ở CAP Re 20 ໂνα BM | signum interrogationis posui auctore Re 20 ἔστι — 142, 1 τελευτῆς citat omisso ὦ βασιλεῦ Macar fol. 88

σιλεῦ, καὶ ζωὴ πολλάκις πικροτέρα τελευτῆς. 57. τάχα σοι καί ή πόλις λέγει δήμευσον, απόκτεινον εί βούλει, κατάσκαψον. μιᾶς ἡμέρας ἡ λύπη, τὸ δὲ νῦν χαχὸν πῶς οἴσω μαχρὸν γιγνό-5 μενον; έξάγιστος ή πόλις, ως δ Κιρραίων λιμήν, έπάρατος, ώς τὸ Πελασγικὸν ἐκεῖνο, καὶ κινδυνεύομεν τήμερον περί της παροησίας. ως γαρ είς ανήρ άλους R 471 έταιρήσεως άτιμος, ούτως ή πόλις | ήμιν, εί μείναις όργιζόμενος, άφωνος. ποῦ γὰρ ἔτι καὶ πρὸς τίνας 10 σεμνυνούμεθα η παο' ήμας ίόντας η παο' έτέρους ίόντες; κεκλείσεται πας μέν ήμιν λιμήν, πασα δέ ήπειρος. παν δε γένος, και δεήσει τους αποδημουντας κούπτειν, όθεν είσι, και πλάττειν έαυτοῖς πατρίδας. 58. τοῖς μέν άνδροφόνοις εύρηται καθάρσια το μύσος λύοντα. 15 καν αφείς τις την του παθόντος γώραν έτέρωσε δράμη. τόν βοηθήσοντα καί παραμυθησόμενον εύοε, τό δέ ήμέτερον κακόν πανταχοῦ πολεμίους εύρήσει, και την σην έχθραν ή οίκουμένη μιμήσεται, καν έλθη τις ώς ήμας ξένος, διαδραμειται το άστυ, καθάπερ οι τάς 20 νοσούσας. 59. λήσει δε τοῦτο οὐκ Αἰθίοπας ἀμφοτέρους, ού Κελτούς, ού Σκύθας, ού Περσών τούς λειπομένους. ή γάρ τοῦ θυμουμένου λαμπρότης οὐκ

1 t. IV 472, 24 sq. 5 Aesch. c. Ctes. § 107 p. 68, 36 6 Thuc. II 17 20 Her. VII 70

4 γινόμενον V 6 Πελασγικόν P sed ασγικόν in ras 4 fere litt 10 έτέρ $\alpha \sigma^{00}M$ | ίόντας U 11 κεκλείσεται C sed ε primum in ras ex αl corr f | μèν om U 14 μ σος cum rasura unius litterae U 16 βοηθοῦντα V | εύζεν CA 18 τίς VIBM 19 διαδραμείται I sed δια inser m² 20 post νοσούσας excidisse πόλεις et participium putat Gasda

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XV

έα λαθείν τούς μισουμένους, πρός δε και το μένεθος τῆς μισουμένης πολύν ποιεῖ τὸν λόνον. καὶ νὰο εἰ προσεπταίκαμεν, καί κατεγνώσμεθα. άλλ' έν ταῖς μετά δύο τάς πρώτας τετάγμεθα, και γίνεται τη πόλει ζημία το βεβοήσθαι, ώσθ' ο τον Καλλίξενον περιστήναί 5 φασιν, αποθανείν λιμώ μισούμενον, τοῦθ' ἡμῶν τοῖς άλλοθι φανείσι συμβήσεται παντός ώθοῦντος, έκβάλλοντος, έξελαύνοντος. 60. και ούπω τοσοῦτον το κατ' όλίγων των έτέρωσε ίόντων γενησόμενον, άλλ' όλη γε άνάγκη τη πόλει την άσφάλειαν απολωλέναι. εύτυχειν 10 μέν γάο διηνεχώς όντας άνθρώπους αμήγανον, άλλά χαὶ λ ιμὸς χαὶ λ οιμὸς χαὶ τὰ ἔτι δ εινότερα, τὰ | ἀπὸ R 472 τῶν σεισμῶν λυμαίνεται τὰς πόλεις. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἕν φάρμακον τοῖς πληγεῖσιν, ή παρὰ τῶν προσχώρων προθυμία. ην ἐἀν ἀφέλης, την μόνην 15 έλπίδα ανήρημας. αναιρεῖται δὲ πῶς; ἐὰν οἱ παθόντες

5 Καλλίξενον] ούτος έξαπατήσας τοὺς 'Αθηναίους και γνώμην είπών, ὥστε τοὺς δέκα στρατηγοὺς ἀναιρεθῆναι, ἀνδρας οὐ τιμωρίας ἀξίους, ἀλλὰ πολλῶν ἐπαίνων και στεφάνων ἀξίους, εὐθὺς τοῦ ởήμου μεταμεληθέντος εἰς αἰτίαν ἡλθεν κιλ. — παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἐλλησι δακτυλοδεικτουμένην ἔχει τὴν πονηρίαν παρ' ὅλον τὸν βίον (= Diod. Sic. XIII 103). ἀπέθανεν οὖν τῷ λιμῷ ὑπὸ πάντων μισούμενος και ἐξελαυνόμενος. Β²

2 τῆς inser B^2 4 ταῖς πρώταις V post πρώτας addendum πρώταις aut pro ἐν ταῖς scribendum εὐθὺς coni Re, at cf. I 673, 7 R νῦν δὲ ởνοῖν μὲν ῆδε δεντέρα, τρισὶ δὲ ἴση, τῶν δ' ἄλλων περίεστι | γίγνεται B 5 καλλίξενον P sed ε in ras m² καλλίξεινον IMB sed in hoc ε supra ει m² 8 τοσοῦτο B | τὸ inserui e M² cum Re Sinteni Gasda 9 ởλίγων scripsi ex UVI (sed in hoc ω in o corr) cum Sinteni Gasda δλίγον reliqui libri sed in PBM o in ω corr m², edd 10 εὐτυχεῖν — 11 ἀμήχανον omisso μὲν γὰρ citat Macar fol. 88 15 παραθυμία VB

⁵ Xen. Hell. I 7, 35

πονηφοί δοκῶσι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐπιχαίρειν, οὐκ έπαμύνειν είώθασιν απαντες. 61. μικράς γε ήμας καί οίας ένέγκαι δάδιον είσπράξη δίκας κοινόν ήμιν άπάντων άνθρώπων έπάγων πόλεμον, δι' δν δοθής μέν 5 μενούσης της πόλεως τεταπεινωσθαι συμβήσεται, συμφορά δε χρησαμένης των βοηθησόντων άπορειν. 62. είεν τὰ μέν παρὰ τῶν ἀστυγειτόνων καὶ τῶν ἄλλων ἀνθοώπων πούς ήμας τοιαῦτα παίδες δὲ σοὶ καὶ παίδων παίδες ού δοκοῦσί σοι τὸ μῖσος μετὰ τῆς ἀρχῆς ἐκδέ-10 ξεσθαι περί την ήμετέραν και τιμήσειν έτέρας και ταύτην άτιμάσειν και πάντα τρόπον κακώσειν; 63. έγω μέν γάο έως δ παρών των πραγμάτων έστήξει κόσμος, καί την των άει κρατούντων έχθραν άθάνατον έστήξειν ήγουμαι τη πόλει, καν ταλαιπωρούμενοι φθεγξώμεθα 15 τὰ τῶν ἀλγούντων, εὐθὺς ἥξειν ἡμῖν τὰ νῦν οὐ γάο οΐδε είσιν οι τόν πραότατον έξοργίσαντες καί πικράν αύτῶ καταστήσαντες τὴν ξαυτῶν R 473 καί | ποιήσαντες ζητεϊν τόπους έτέρους είς χειμερινήν καθέδραν; εἶθ' οΰς ἀπολωλέναι πά-20 λαι προσηκεν, εί μή τρυφαν έξέσται, δεινά πεπόνθασιν; ού ποιήσει τις μιχράν έχ μεγάλης τήν τύραννον, ού πένητας έξ εύπόρων; 64. δυσ-

² άνθρωποι V | μιπράς I sed άς in ras m² 8 dè 502 scripsi dé ooi libri edd 9 ooi om P Ferr Mor | éxdéfeodai scripsi e VUP sed in hoc ε in ras m³, I sed in hoc ε ex α corr m² έκδέξασθαι M έκδέξασθαι reliqui libri edd 12 έστήξει Re έστήμει libri Ferr Mor 13 άθάνατον in marg I^3 | έστήξειν citat Plan fol. 104^v 15 $\tau \dot{\alpha}$ (2) P sed α in ras m³ $\tau \alpha \nu \tilde{\nu} \nu B$ 16 τῶν βασιλέων post πραότατον excidisse putat Re 17 αύτῶν 18 éréquirs I sed é in ras m² Re 19 πάλαι inser I^2 21 ris UVIBM 22 πένητας AM sed in his ς erasum, πένητα UB Re | $\varepsilon \delta \pi \delta \rho \omega \nu M$ sed $\omega \nu ex ov corr, I sed <math>\omega \nu$ in ras m⁴. P sed ων in ras m² εὐπόρου CAUB Re

μένειαν οὖν, ὦ βασιλεῦ, φυτεύων ἡμῖν ἄπαυστον, δι' ήν πάντας μέν ύπάρχους, πάντας δε ήγεμόνας πολεμίους έξομεν, ώς έκ των ήμετέρων κακών τοις βασιλεῦσι γαριουμένους, πείθειν ἐπιγειρεῖς, ὅτι οὐ ταῦτα τιμωρία: τί γάρ φήσομεν έρωτώμενοι πόθεν μεμί- 5 σησθε; μεταστήσομεν έπι σε την αίτίαν; άλλ' ού δέγεται μέμψιν ή σή φύσις, καί γίγνεται κατά των έγκαλουμένων ή τοῦ κατεγνωκότος ἀρετή. 65. ὥσπερ γὰρ οί των ίερων ύπό των θεων διά των χρησμων έκβαλλόμενοι σιγωσιν, ώς αν ύπο των απαντα είδότων έξε- 10 ληλεγμένοι, ούτως ών αν ως κακών μνησθής. ούκ έχουσιν, ώς συχοφαντοῦνται, λέγειν. τοῖς σοῖς οὖν, ὦ βασιλεῦ, καλοῖς ἑαλώκαμεν. σὺ δ' ἀποκτείναις μὲν ήμῶν μηδένα μηδέ γε στερήσαις μήτε οὐσίας μήτε πατρίδος μηδέ γ' έτερος άνθ' έτέρου γένοιο. 66. δρω 15 δέ, ως έν μέν τοις τοιούτοις πάθεσι το κοινον έκφεύγει τὰς αἰτίας τῶν ἐγκλημάτων ἐν τοῖς παθοῦσιν ίσταμένων, & δε (σύ) βούλει ποιειν, όλην την πόλιν περιβάλλει τη δίκη. το μεν γάρ έστιν έν γρηστη πο-

9 cf. t. I p. 119, 19. III 65, 16 R

3 rαπῶν P sed π prius in ras m⁴ 4 χαριουμένους scripsi e VPI sed in his duobus ovs in ras m² χαριουμένῶν Mrαοιουμένο cum ras 2 fere litt U χαριουμένων reliqui libri edd

⁶ \dot{b} μεμίσησθε scripsi cum Mor et Gasda, ut in \dot{B} supra μεμισῆσθαι m² scriptum est et in Laur. LVII 20 (in marg m² γο μεμισῆσθαι) μεμισῆσθαι reliqui libri edd | έπί σε Re 7 γίνεται V 10 ώσὰν B 13 δὲ Re 15 μηθέ γ' scripsi μήτε γε C edd μήτε γ' ABM μήθ' P sed θ' in rasura trium litterarum m², I sed ήθ' in ras m², V μή cum rasura quattuor litterarum U | ἕτερος ἀνθ' I sed τε et ἀνθ' in ras m² ἀνθ' ἑτέρου ex ἀνθετέρου corr M² 17 παθοῦσιν ut e dittographia corruptum in suspicionem vocavit Gasda 18 σὺ inserui auctore Re | βουλεύη e βούλει corr I² 19 περιβάλλεις V

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

R 474 νηφούς | τινας πεφηνέναι, τὸ δὲ διὰ πάσης ήχειν την μοχθηρίαν.

67. Θαυμάζω δέ, εί θαυμαστόν σοι δοκει το μή καλώς ήρμόσθαι τὰς πόλεις τοιούτου διδασκάλου πολύν 5 δη χρόνον τυχούσας. ού πάντα ην ταραχής και όαθυμίας και άμελείας μεστά; ούχ οι μεν νόμοι γράμματα άλλως, άρχαι δ' έπωλοῦντο, τοῖς δε ἀρχομένοις κοείττοσιν είναι των άρχόντων ύπῆρχε δείλης μέν δώρα πέμπουσιν, έωθεν δε μονονού δαπίζουσιν; ού 10 το μέν δικαίως άργειν κατεγελάτο, το δε μισθοφορείν έπηνείτο; ού τὸ μέν καλὸν ἀσθενές ἐγεγόνει, τὸ δὲ ήδύ την ίσχύν είχεν; ούχ ό πονηρευόμενος κύριος ήν τοῦ μή δοῦναι δίκην; 68. τί οὖν θαυμαστόν, εί τοσαύτης έξουσίας είς χαχίαν δεδομένης έγένετό τις τοις 15 των πόλεων τρόποις ύπο του καιρου λύμη; η τούς μέν των φαύλων μαθητάς σοφιστων ούκ ένι γενέσθαι τεχνίτας άγαθούς λόγων, ύπνηλοῦ δὲ άνδρὸς βασιλεύοντος σωφρονείν την σίχουμένην έστι; και τη μέν τών ποιμένων άμαθία τὰ ποίμνια διαφθείρεται, ταῖς 20 δε των βασιλέων δαθυμίαις αι πόλεις παιδεύονται;

6 Iul. Mis. p. 354 B 7 Thuc. VIII 78, 2

17 ύπνώδης oddels τῶν δοκίμων είπεν, ύπνηλός δὲ η υπνφ δουλεύων B^2 cf. Thom. M. s. v.

⁷ dè $V \mid \delta^*$ Re 8 tāv ἀρχόντων είναι V 9 oð] xal B 17 ὅπνηλοῦ δὲ βασιλέως (pro ἀνδρὸς βασιλεύοντος) citavit Thom. M. p. 372, 6 s. v. ὑπνώδης παθ οὐδενὶ τῶν δοκίμων, ὑπνηλός δὲ ἢ ὕπνῷ δουλεύων. Λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπὲς τῆς τῶν Ἀντιοχέων ὀργῆς. ὅπνηλοῦ xτλ. | ♂ Re | βουλεύοντος Ferr Mor, qui tamen βασιλεύοντος coniecit 19 τὸ ποίμνιον BM

όποιον αν έπιστήσης τοις ίπποις ήνίοχον, τοιούτον έλπιζέ | σοι τὸ ἄρμα γενέσθαι. 69. διὰ τί νῦν R 475 μακαρίζομεν την γην; ότι παρήλθεν έπι την θεραπείαν αύτης ίατρος άκρος. ούκοῦν ὡς μεταθήσοντος τῶν πόλεων τούς τρόπους καὶ δείξοντος ἀμείνους χαίρομεν. 5 τί οὖν δεῖ θαυμάζειν, εἰ πλημμελείας εὖρες, ἃς ἐκ τοῦ παύειν εύδοχιμεῖς; ἤδη τις ἵππον φαύλως ἠγμένον έπρίατο πιστεύων αὐτὸν ἐπανορθώσειν τῆ παο' ἑαυτοῦ τέχνη. οὗτος οὖν εί τὴν πρώτην ἐπ' αὐτὸν ἀναβάς εύθύς ήγανάκτει μή πάντα άριστον δρών, ού σοι 10 δοκεί δικαίως αν ακούσαι παο' αύτου λαβόντος φωνήν έξ "Ηρας, ώς είδως μέντοι ταῦτα ἐπρίω καὶ ὡς άπαλλάξων τῆς ἀταξίας διὰ τῆς ἐπιστήμης ἢν έχεις; δεῖ δή τῆ παιδεία χρόνου καὶ μελέτης, ών προϊόντων ίσως φανοῦμαι βελτίων. 70. βε-15 βιώχαμεν άνειμένως, ὦ βασιλεῦ, πάντες ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν έξουσίας. ηπομεν ύπο ζυγον απριβέστερον. πειρασόμεθα φέρειν. σύγγνωθι μικρά καί ποιήσεις άμείνους ή δεϊσθαι συγγνώμης. καί ότι γε καινόν ούδεν αίτουμεν, άλλ' ήδη του συγγινώσκειν ύπήρξω, 20 τῆς ἡμέρας ἐχείνης ἀναμνήσθητι, ἐν ἡ πονηρούς τε έκάλεις καί σώζειν ήξίους. ήμαρτον μέν, άλλά

11 Il. 7 407

Hosted by Google

¹ έπιστήσης P sed ης in ras m³ έπιστήσαις UBI sed in hog aι in ras m² | τον, ante ήρίοχον V et inser I² 2. γενήσεσθαι V et I sed in hoc ησε in ras m² | διατί VIBM 6 χρή V | πλημελείας PV 7 τίς VIB 9 τηνπρώτην B 10 εύδυς in marg I² 12 μέντοι I sed ot in ras m² | τοιαύτα UB | ώς om V 14 ,,malim δε⁽⁴⁾, Re 15 βεβιώααμεν P sed αμεν in ras m² 16 å βασιλεῦ πάντες ἀνειμένως U 17 έπι V 19 σε V 22 σώζειν Α

τρεφέσθων έλύπησαν μέν, άλλὰ μὴ λιμωττόντων. δίδου μέτρα μύρια καὶ προστίθει τρισχίλια. 71. ταῦτα χαλάσαντος ἦν, ταῦτα οὐ τελέως μισούντος, ταύτα προσδοκώντος μεταβολήν ου 5 γάο δή πόλιν ανιάτως έχουσαν έμελλες φιλοπόνως φρουρήσειν, εί μή κάκεινα μισουντος ήν όμβρων άμετρίαν έπιχειρεῖν άνείργειν καὶ δύεσθαι τὴν γῆν τῶν R 476 έκειθεν κινδύνων, | στε τον πολυν έκεινον ύετον ύπαίθριος τῶ βωμῷ προσεστώς έδέξω τῷ σώματι τῶν άλλων 10 ύπό τῷ νεουργῷ συνειλεγμένων ὀρόφο δεδιότων μή τοις καρποις βοηθών αὐτὸς ἰατροῦ δεηθής, ἀλλ' οὐδὲν ἀπέστησέ $\langle \sigma \varepsilon \rangle$ τῆς βοηθείας. 72. οὕτως ἀλιγώρεις τῆς πόλεως. ύπερ ής κάκεινο προσέθηκας, ήσθόμην γάρ. ήρου τούς θεούς, εί πρός τό θέρος ήξομεν αστασίαστοι, 15 γνώμην έχων, εί προαίσθοιτό τις δεινόν, απώσασθαι δι' ών είωθας. είθ' ύπεο ών όπως μή απολούνται πονείς, τούτους ὅπως ἀθυμοῦντας ἀπολείς σχοπείς καὶ λιμοῦ μέν έξαιρεῖς, λύπαις δὲ ἐκδίδως; καὶ μένειν

² Iul. Mis. p. 369 A sq.

² μύρια U sed μυρ erasum, I sed μύ in ras m² μυρία V 7 ανείογειν έπιχειοεῖν V 8 ὑπαίθοιος 5 nuelles Re ύετον U 10 "malim συνειλιγμένων" Re 12 σε inserui auctore Re Anim ex I $\dot{\alpha}\pi\epsilon\sigma\eta\sigma\epsilon$ | $\tau\eta\varsigma P$ sed $\eta\varsigma$ in ras m² | $o\tilde{v}\tau\omega\varsigma$ ovr $\dot{\omega}\lambda\nu\gamma\omega\rho\epsilon\nu\varsigma$ Gasda 14 $\eta\rho\sigma\nu A$ sed $\rho\sigma\nu$ in ras 3 litt m², Ised ov in ras m⁸, C sed ov supra to $s \mid \mathfrak{e}i \ \mathfrak{h} C \ \mathfrak{h}^{\mathfrak{e}i} A$ sed del et in η mut. n 15 προαίσθοιτο scripsi auctoribus Re Anim et Sinteni, qui etiam de προδηλοΐτο cogitavit, sed fortasse praeferendum προαίσθοιντό τι πρόσθειτο V et e πρόσθοιτο corr P² πρόσθοιτο reliqui libri edd "num προφαίνοιτό τι" Re in ed. $\tau_{1\varsigma} M \text{ sed } \varsigma \text{ eras } \tau_{l} \text{ Mor } 16 \ \tilde{o}\pi\omega\varsigma \text{ om } V$ 17 $\dot{\alpha}\pi o\lambda \tilde{n}\varsigma$ CAP Ferr Re, quod correxerunt Mor Cobet Mnem. X 194, 18 έξαιρεῖς scripsi cum Cobeto l. l. et Gasda έξαίρεις Gasda libri edd | 8' Re

LIBANII ORATIO XV

μέν βούλει την πόλιν, ως ούκ άχοηστον, αlσχύνη δέ περιβάλλεις, ως ούδενος άξίαν;

73. Άλλὰ πάντως ήμᾶς δεῖ δοῦναι δίχην. δεδώκαμεν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ταύτην μεγάλην καὶ μακράν, καί μήν ούτοσι πέμπτος τη τιμωρία. στένοντες και 5 σκυθρωποί και κατηφείς διηγάνομεν ούδεν των δεδεμένων ἄμεινον, πεπληγμένοι τὰς ψυχάς, νέφους τὰ πρόσωπα γέμοντες, δμοιοι τοῖς πενθοῦσι παίδων ἄωρον τελευτήν, δακούοντες, όδυρόμενοι, μισοῦντες ήμᾶς αὐτούς, τούδαφος, τον άέρα, το ύδωρ, τὰς οίχίας, τους 10 έντυγγάνοντας, άλλήλους έκτρεπόμενοι, κεντούμενοι της νυπτός, όδυνώμενοι μεθ' ήμέραν. 74. έσωσε μεν Άλέξανδρος την | πόλιν, έσωσεν, ούκ αν άλλως φαίην, R 477 άλλα μετα πικοών δημάτων των μέν την βουλήν βαλλόντων, των δέ τον δημον τιτρωσκόντων ού διά το 15 καθ' ήμέραν έξαμαρτάνειν, πᾶς γὰρ αύτῷ τὰ δίκαια παρήνει φυλάττειν, άλλὰ δι' εν έχεινο το σε παροξύναν, καὶ ἀνθρώπων πάντων ἠθροισμένων τοῖς μὲν άλλοις ήν πραος, έφ' ήμας δε χειμάρρου σφοδρότερος, ώσθ' ήμιν τον Κιμμερίων έκείνου του χρόνου γεγο- 20 νέναι βίον έν σκότω και νυκτι συνεχεί, τον δ' ήλιον ήμιν ένομίζομεν ούκ άνίσχειν. 75. τίνας έτι ζητείς

12 Ep. 722. Amm. Marc. XXIII 2, 3 sq. 20 Od. 2 14 sq.

1 ἀχάριστον Ferr Mor 3 δίκην; libri edd 5 μὴν I sed ην in ras m² | τιμωρίαι C sed τι inser f 6 κατηφεῖς καὶ σκυθρωποὶ I | διάγομεν V | ante δεδεμένων ras 2 litt I 9 δακρύοντας Re 12 δ' cum ras 2 litt U | μεθημέραν V 14 βαλόντων BM ,16 καθημέραν VM | ἐπεξαμαρτάνειν V | γὰρ in ras I⁸ | αυτῶ Ι | παροξῦναν ? cf. t. I 85, 8 20 τῶν V 21 ante συνεχεῖ ras 2 litt I δὲ I sed ἑ in ras m⁸, et Re

I The to be the start of

δίκας παφ' ἀνθφώπων ἀναλωμένων λύπη; δὸς δὴ συγγνώμην, δός, ὥ βασιλεῦ, μὴ πάντων ἐφεξῆς, ἀλλ' ὅσα ἐκ τῶν ἀνίων ἔφυ. τῶν δὲ ἐν τῷ δοόμῷ τετολμημένων σὺ μὲν πάλαι κατεγέλασας, ἡμεῖς δὲ ἀπαιτήσομεν
δίκας, ὡς ἀνιχνεύοντές γε τοὺς καταφάτους οὐ πεπαύμεθα. καὶ τοῦ λαβεῖν ἐσμὲν οὐ πόρφω. σύγγνωθι δὴ πρὸς θεῶν, πρὸς δαιμόνων, πρὸς τῶν τροπαίων, πρὸς αὐτῆς φιλοσοφίας. ἀπὸ μεγάλων ἔργων ὅκεις.
R 478 ἔστω σου καὶ τοῦτο μέγα. στεφάνωσον τὰς | νίκας
10 τῆ φιλανθφωπία καὶ μὴ μόνους <ἡμᾶς> ἐν κοινῆ πάντων ἀνθφώπων πομπῆ καθίσης κλάοντας.

76. 'Ημεῖς οἱ μισοῦντες σὲ καὶ τὴν σὴν βασιλείαν. καὶ γὰρ ταῦτα ἀκηκόαμεν, Ήλιε. τῶν μὲν ἔργων σοι χωρούντων κατὰ νοῦν, τοῦ δὲ τῶν ἔργων οὕπω φαι15 νομένου λόγου πάντα ἀφέντες ἐν ἱκετείαις ἦμεν, παῖδες, γέροντες, γυναῖκες, εὐθὺς μὲν καθ' ἑκάστην ἀγειρόμενοι φυλήν, ἔπειτα εἶς ὅμιλος τὰ μέρη γιγνόμενοι, πορευόμενοι μὲν δι' ἀγορᾶς μετὰ λαμπρῶν τῶν εὐχῶν, ὑπερβαίνοντες δὲ τὰς πύλας μετὰ μειζόνων, κυλινδού20 μενοι δὲ ἐν τῷ πεδίφ τῷ τὰς τοῦ πολέμου δεχομένφ μελέτας <μετὰ μεγίστων>. ὅσοι δὲ ἡμῶν ἐν ἐπιστήμη

11 Plat. Ion. p. 535 E

¹ ἀναλωμένων C sed η supra α f ἀν λωμένων cum ras 1 litt U ἀνηλωμένων V edd | τῆ λύπη Mor 4 κατεγέλασας I sed ας inser m² κατεγέλας BM 6 λαβεῖν — πόροω citat Plan fol. 104^{*} 10 ἡμᾶς inserui post μόνονς, ut coni Re, post κλάοντας Re Anim et Sintenis 14 σοι I sed οι in ras m², C sed ex ov corr f σου reliqui libri sed οι supraser P³ 15 λόγου οἰ πάντα cum signo interpunctionis Re Anim | ἡμεν, παίδες ἡμεν C ἡμεν παίδες ἡμεν A sed ἡμεν alterum deletum, et P ἡμεν παίδες cum ras 4 fere litt I ἡμεν Ferr Mor 16 ἐγειρόμενοι M 17 γινόμενοι VBM 21 μετὰ μεγίστων inserui | δ' Re

LIBANII ORATIO XV

τοῦ θείου, καὶ τούτων ἐκοινώνουν καὶ πρὸς βωμοὺς *ήεσαν* καὶ πάντα τρόπον | θεραπεύοντες τοὺς R 479 δούναι νίκην κυρίους. εί οὖν ταῦτα τῶν μισούντων, τίς ή τοῦ φιλεῖν ἀπόδειξις; 77. ἀλλ' εἰσὶν οῦ δυσχεοαίνουσί τι των σων. και γάο πατέρας τινές. γένοιτ' 5 ἂν οὖν τι πατέρων γλυκύτερον; περί δὲ Ταρσέων, ὦ βασιλεῦ, πῶς ἔχεις; οὐδεὶς ἐκείνων ἀγροικότερόν τι φθέγξεται; καί τίς έγγυαται χρησμός; τί οὖν, αν έκδράμη τι δημα χαλκοτύπον η σκυτοτόμον, [η] δ τούς τοιούτους είκός; ζητήσεις πόλιν έτέραν και πάλιν άλ-10 λην; καί τὸ ποῦ δεῖ σε χειμάζειν ἐν τοῖς ὑπηκόοις *πείσεται*: μήποτε τοσούτον *ίσχύσαιεν.* άλλ' έγχάθιζε τοῖς μὲν βουλομένοις, ὡς εὐφραίνων, τοῖς δὲ οὐκ ἐθέλουσιν, όπως μάθωσιν έθέλειν. δει γάο τούς μέν έκόντας γνώμη, τούς δε άκοντας ανάγκη τα δέοντα 15 ποιείν. 78. εί δε σοφιστής ήμιν ετύγχανες ών, πάντως δ' άν, εί μη τοῦτο ἦσθα τὸ μέγιστον καὶ θειότατον, αντηγωνίζου μοι νῦν, ἔπειτα τῶν σῶν τις όμιλητων έβλάκευεν, ἆο' ἂν ἐπέτρεπες; οὐκ ἔστιν ἀλλ' είσήγετ' αν το σχυτος. ούτω δη και νυν απασα πόλις 20 μαθέτω βασιλέως έπιδημίαν φέρειν. 79. άλλα ταῦτα μέν περί των τοις τοιούτοις βαρυνομένων, ήμεις δέ

Hosted by Google

πάλαι τε έθάδες τῆς σύν βασιλεῖ διαίτης καὶ νῦν δεόμεθα μή στερηθήναι του γέρως. Ικετεύει σε πόλις R 480 Ίνάχου γένος έχουσα κατά ζήτησιν τῆς Ἰοῦς | πλανηθέν, ίκετεύει σε πόλις μέρος Άθηναίων έγουσα, πό-5 λις Μακεδόνων, πόλις Άλεξάνδρου τοῦ τὰ αὐτά σοι δραμόντος, ης την πηγην έθαύμασεν, έξ ης ηδέως έπιεν, ίκετεύει σε πόλις πολλούς σοι θεούς παρασχομένη συμμάχους, οίς έθυσας, ούς έκάλεσας, μεθ' ών έστρατεύου, τὸν Ἐρμῆν, τὸν Πᾶνα, τὴν Δήμητρα, τὸν Ἄρη, 10 την Καλλιόπην, τον Άπόλλω, τον Δία τόν τε έπι της κοουφής και τον έν άστει, παρ' δν είσηλθες ύπατος, όθεν έξηλθες θαρρών, ώ γέγονας όφειλέτης. έχω σου γράμματα παρά τῷ θεῶ κείμενα. ἧκε θύσων, ἀπόδος τὸ χρέος καὶ θύσας μένε <κατά> τὸ τεταγμένον. 80. αὐ-15 των έκείνων νόμιζε ταῦτα ἀκούειν, αὐτοὺς ὁρᾶν οἴου νῦν. ἴσως δὲ καὶ βλέπεις περιεστῶτας ἡγουμένου τοῦ Διός, δς λαβών ήμας ήδη σου μαχομένου τρέμοντας R 481 έπέροωσε τε καί παρεθάρουνεν | έναργεῖ τεκμηρίω. τοῦτο δὲ ἦν, κύκνον τις έλων ἐν ταῖς ὄχθαις τῆς λί-20 μνης φέρων ανέθηκε τῷ θεῷ. ὁ δὲ τῶν μὲν πτερῶν ού παρήρητο, την δε ίσχυν αποβεβλήκει των πτερύγων, οἶόν τι συμβαίνει περί τους κύκνους, δταν έκπεσόντες

3 t. I p. 451, 1 sq. 6 t. I p. 460, 9 7 Iul. Mis. p. 346 B sq. 10 sq. t. I p. 474, 2 11 t. I p. 141, 9. Iul. l. l.

² instructure $3 \pi \lambda \alpha \nu \eta \partial \epsilon \nu$ praemisso $\kappa \epsilon (\mu \epsilon \nu \sigma \nu v in marg P^3)$ 3 $\gamma \epsilon \nu \sigma \nu \sigma \kappa$ cf. ad p. 110, 14 | $\delta \eta \mu \eta \tau \rho \alpha \nu VI$ sed in hoc ν erasum, BM Ferr Mor | $\check{\alpha} \sigma \eta \nu VBM$ 10 τ ' Re 11 $\check{\nu} \sigma \tau \alpha \sigma \sigma \sigma V$ $\check{\nu} \tilde{\lambda} \sigma \alpha \tau \sigma \sigma I$ 14 $\langle \kappa \alpha \tau \dot{\alpha} \rangle$ inserui | $\alpha \dot{\nu} \tau \dot{\nu} \nu$ factor V 15 olov $\nu \dot{\nu} \nu$ or $\delta \sigma \nu V$ 19 $\tau i_{S} VIBM$ 20 $\pi \tau \epsilon \rho \delta \nu I$ sed ϵ in ras m² $\pi \rho \delta \nu$ cum ras 2 litt U 21 $\pi \alpha \rho \eta \rho \eta \tau \sigma$ scripsi auctore Re $\pi \alpha \sigma \eta \rho \epsilon \tilde{\iota} \tau \sigma$ libri edd 22 $\delta \sigma \sigma \tilde{\iota} \sigma \nu I$ sed $\alpha \nu$ in ras m²

LIBANII ORATIO XV

της έν τοις έλεσιν έλευθερίας άνθρώποις υποχείριοι γένωνται. 81. τον μέν δή άλλον χρόνον έπι γης ην ούκ έπιχειοων αίρεσθαι. θυσίαν δέ τινα ποιουμένων έβδόμη ίσταμένου ώς προσηλθε τα ίερω το πύρ, δρμήσας δ κύκνος ποὸς τὸν ἀέρα τρὶς τὸν νεὼν ὑπ' 5 αὐτὰ τὰ γεῖσα τῷ πτερῷ περιδραμών, ἔπειτα μετεωριζόμενος άναβάς άφημεν αύτον πρός την έω. και αυτίχα βοή (τε) ἦν γαιρόντων, έξαλλομένων, χυβιστώντων μνήμη της του Διός μεταβολης, ην είς τουτον τον δονιν μεταστήσας έαυτον την Ελένην έσπειρεν, 10 έδόκει τε πασιν έπείγεσθαι συνεξαιρήσων το Περσικόν. 82. οὗτος μετ' έμοῦ νῦν ἀγορεύει βουλόμενος τῆ μέν πόλει γενέσθαι διαλλαγάς, έμοι δε την έκ τοῦ δοκεῖν πεπεικέναι δόξαν. μή τοίνυν άτιμάσης μηδε έλέγξης δήτορα ψήφω ση κεκοσμημένον. έδωκας τους πυρούς 15 έμοῦ δεηθέντος, λῦσον την ἀργην έμοῦ δεομένου. μή κάμης σεμνύνων άνθρωπον έκκρουσθέντα πολλάκις **υπνου ταις περί σοῦ φροντίσι μηδ' ἀποπέμψης ἄπρα**κτον είς την | πατρίδα κύπτοντα, έρυθριῶντα, R 482 έγκεκαλυμμένον, αίσχυνόμενον μέν των πολιτων τούς 20 παρόντας, αίσχυνόμενον δὲ τοὺς ἀπόντας. 83. οἶς

15 ep. 736

² τὸν μὲν οὖν Sintenis 3 οὖx om Ferr Mor "οὐð' malim" Re 4 ἰσταμένον] "videtur nomen mensis desiderari" Re 5 ναὸν V 6 τὰ I sed ὰ in ras m² | γεῖσσα VB | τὰ πτερὰ V 7 αὐτὸν I sed č ex ' corr m³ 8 $\langle \tau \epsilon \rangle$ inserui cum Sinteni 9 δν V $\mathring{\eta}$? 10 ἑλλένην I sed λ secundum eras ἑλ ν cum ras 4 litt U 12 βουλόμενος I sed inter λ et o ras 2 litt 13 ἐx om M 14 μήτ Re 18 σὲ Re perperam in A legi asserens 20 αἰσχυνόμενον μὲν in marg I^2 | τῶν πολιτῶν in ras I^2

ἐπειδὰν προαπαντῶντες ἐρωτῶσι πεπείκαμεν, ῶ πρεσβευτά; τί ἀποκρίνωμαι; προσωπείου μοι δεήσει τότε ἢ νὴ Δία γε, νυκτὸς εἰς τὴν εἴσοδον καιροῦ κρύπτοντος φοινισσομένην παρειάν. οἶκοι δὲ γενό-5 μενον ἀνάγκη καθειργμένον μένειυ, ὡς οὐκ οἴσω τοὺς εἰς ἐμὲ βλέποντας δεικνύντας τοῖς πέλας τὸν ἡττημένον. 84. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὄρη μεγάλα καὶ ὑψηλὰ καὶ λάσια, ἀνθρακέων τινῶν δῆμοι καὶ ἄντρα καὶ καλύβαι. παρὰ τούτους ήξω μεταθέμενος τοὕνομα καὶ 10 στολὴν μεταλλάξας καὶ ὅσα ἀν ἐξῆ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον. ἐνταῦθα ἐπ᾿ ἐρημίας κείσομαι πόρρω τῆς πόλεως, ἡν οὐκ ἔσχον ὀνῆσαι.

85. Χορηγῶν μὲν ἐγενόμην ἔκγονος, ὦ βασιλεῦ, χορηγεῖν δὲ αὐτὸς ὑπὸ τῆς Τύχης ἐκωλύθην. αἰσχρὸν
15 δὲ ζῆν μηδὲν εὖ ποιεῖν τὴν αὑτοῦ δυνάμενον. ἐπειδὴ τοίνυν τῶν τερπουσῶν λειτουργιῶν ἀπολέλειμμαι, δεĩξόν με τῆ σωζούση φιλοτιμούμενον. 86. καὶ μή μοι λεγέτω τις τὴν ἐν Κιλικία παρασκευήν. βουλήθητι
R 483 μόνον, καὶ πάντα ἕψεται. | πέντε ἡμερῶν τὸ ἔργον
20 καὶ καμήλων οὐ πολλῶν. εἶδες ἡμᾶς, ἠσθενηκότας, ὅρα καὶ δύναμιν ἔχοντας. λάβε πεῖραν τοῦ τόκου τῆς γῆς, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἐναντίων. νῦν εἴση σαφῶς, εἴτε κακίας ἦν εἴτε δυστυχίας ἐκεῖνα.

13 cf. t. I p. 80, 11

1 προαπαντῶντες Re προσαπαντῶντες (προσαπαντῶτες U) libri Ferr Mor 2 ἀποκρινοῦμαι I sed οῦ in ras m² ἀποκρίνομαι Ferr Mor 9 παρὰ — ήξω citat Plan fol. 104° 11 ἐνταῦθ Re 14 δ' Re 14 αίσχρον — 15 δυνάμενον citat omisso δὲ Macar fol. 88 15 ξῆν τινὰ Macar | αὐτοῦ πατρίδα Macar 18 τίς IBM

XVI.

Oratio inscripta $\pi \varrho \delta \varsigma A \nu \tau \iota \circ \chi \ell \alpha \varsigma \pi \epsilon \varrho \ell \tau \eta \varsigma \tau \circ \delta \rho \alpha \sigma \iota \ell \ell \alpha \varsigma$ $\delta \varrho \gamma \eta \varsigma$ paulo post quintam decimam scripta¹) fere iisdem quoque atque illa fatis usa est. Itaque maximus est numerus eorum codicum qui utramque, parvus eorum qui alterutram continent.

Quibus vero sive integra sive manca servata est codices hi sunt 33:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 165. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 86. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 66. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 182. Vide t. I p. 415 sq. Contuli.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 209^{*}. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 508. Vide t. I p. 59 sq.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 206. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

8. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 61. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

9. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 62. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

1) Orationem aeque atque antecedentem revera non habitam esse asserit Socrates h. eccl. III 17 (cf. supra p. 114). 10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 39. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 95° . Vide t. I p. 24 sq.

12. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 63. Vide t. I p. 222 sq.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 48^v. Vide t. I p. 39 sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 305. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 102. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 60[°]. Vide t. I p. 211sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XV fol. 64. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

18. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 104^v. Vide t. I p. 228 sq. et 236.

19. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 36^{v} . Vide t. I p. 229 sq. et 236. Desinit fol. 39^{v} verbis où $v \varphi \rho ov - \tau \iota \xi \delta \nu \tau \omega \nu$ p. 174, 12.

Ex hoc codice fluxerunt duo apographa: prius quod exhibet

20. Cantabrigiensis Collegii Trinitatis 1158 (Gale Collection O. 2. 54), factum a Patricio Iunio.¹) Vide t. I p. 232 sq.

alterum quod exhibet

21. Bodleianus Langbain. Advers. 20 p. 56, factum a Gerardo Langbainio. Vide t. I p. 230.

Ex hoc fluxit

22. apographum Olearii quod periisse videtur, saltem ubi hodie lateat, nescitur. Vide t. I p. 231.

23. Athous Laurae Ω 123 (= Ath) saec. XIII

Hosted by Google

¹⁾ Quod conieceram, interim confirmatum vidi testimonio Montacutii Rhodesii James, The Western manuscripts in the library of Trinity College, Cambridge vol. III p. 174.

fol. 44. Vide t. I p. 323 sq. et 432. Contulit meum in usum Alexander Lauriotes.

24. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 132. Vide t. I p. 413. Contuli.

25. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 75^v. Vide t. I p. 363 sq.

26. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 85. Vide supra p. 4 sq.

27. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 142. Vide t. I p. 214 sq. et 236.

28. Casanatensis 197 saec. XV fol. 199. Vide t. I p. 420 sq. et supra p. 118. Contuli.

29. Vaticanus Palatinus gr. 350 saec. XVI fol. 3^v. Vide supra p. 3 sq. Desinit fol. 8^v verbis $\tau \eta \nu \mu \epsilon \tau \alpha \sigma \tau \sigma \epsilon \tau \nu$ (p. 175, 4).

30. Mutinensis gr. 181 saec. XV fol. 121. Vide supra p. 48 sq.

31. Marcianus gr. 445 saec. XV fol. 139. Vide supra p. 51. Initium orationis usque ad p. 165, 12 contuli.

32. Cheltenhamensis 10618 saec. XVII vel XVIII fol. 38 a Leonardo Adami e Pal. 282 transscriptus. Foliis 42-45 eiusdem versio latina continetur. Vide t. I p. 282 sq.

33. Musei Britannici Harleianus 5592 chartaceus 98 in folio continet aeque atque 5591, cuius in primo folio scriptum est Ex libris Henrici Stefani et $i \times \tau \tilde{\alpha} v i v q l$ - $\kappa o v \tau o \tilde{v} \sigma \tau \varepsilon \varphi \acute{\alpha} v o v$, et 5593 excerpta Henrici Stephani atque inter haec in fasciculo secundo inde a folio 208 usque ad 212 $\pi \varrho \delta_S \acute{\alpha} \tau \iota o \chi \acute{\epsilon} \alpha_S \pi \varepsilon \varrho i \tau \tilde{\eta}_S \tau o \tilde{v} \beta \alpha$ - $\sigma \iota \lambda \acute{\epsilon} \omega_S \delta \varrho \gamma \tilde{\eta}_S$ cum subscriptione $\tau \acute{\epsilon} \lambda o_S \tau o \tilde{v} \lambda \acute{\epsilon} \sigma \sigma \iota \lambda \acute{\epsilon} \omega_S \phi \varrho \gamma \tilde{\eta}_S$. E nota marginali folii 202^v: Venetiis An. 1555. August. XVIII colligas orationem hoc anno a Stephano descriptam esse Venetiis e codice quem Marcianum gr. 445 vel XCI. 2 fuisse coniecerim.

Codicem anno 1880 inspexi.

De codice Ioannis Altini, e quo orationem descriptam penes se esse testatus est Henricus Valesius Adnot. in libr. eccles. hist. Socr. (ed. 1668) p. 190^{1}) conferantur quae t. I p. 58 dixi.

Ratio quae intercedit inter codices quos in censum vocavi eadem est atque in oratione antecedenti, nisi quod ad codices alterius familiae accedit codex Monacensis 113 (Mo). Etiam hic duorum codicum quos collatos habeo lectiones ab apparatu critico exulare iussi: Casanatensis propter causam quam supra p. 118 protuli, et Athoi, quia quamvis aetate et pretio praestet, tamen proxime ad codicem Mo accedit, ut apparet ex adrois omisso p. 169, 4, λαμπράν καταστήσαι pro καταστήσαι λαμπράν p. 168, 23, τοιούτω λόγω pro τοιοῦτον λόγον p. 170, 14, ταύτην pro ταύτη p. 174, 7, όλων pro άλλων p. 174, 16 neque propriis liber est interpolationibus, ut houndores pro huaptyκότες p. 161, 9, τους άρχομένους pro τινάς των άρχομένων p. 172, 5, έκ τούτων γε κομιδή κυριεύειν εύπορούντων δέ τινων εύαριθμήτων pro έκ τοῦ κυβεύειν εὐπορούντων κομιδή τινων εύαριθμήτων p. 177, 8.

Eodem pacto in Marcianum gr. 445 item codicem secundae familiae propter nubem qua obvolutus est lacunarum corruptelarumque consulendum esse duxi.

Neque quicquam commodi redundat e lectionibus codicum Vaticanorum 81. 82. 84. 941, quas Leo Allatius in margine codicis Barberini posuit²) quasque inde in menm Reiskianae editionis exemplar transtuli. Vaticanus 84 si minus e Palatino 282 ipso, certe e fonte cum hoc communi, Vaticanus 82 ex eodem exemplari scholiis praedito quo Vindobonensis fluxit, sed uterque aeque atque Vaticanus 941 mendose admodum descriptus est.

Loci ex hac oratione citati non reperiuntur nisi duo in lexico codicis miscellanei Darmstadiensis 2773 saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis fol. 217°,³) plures sed parvi ambitus apud Maximum Planudem in collectaneis codicis Palatini Heidelbergensis 129 fol. 104°.⁴)

1) Cf. eiusdem notam ad Amm. Marc. XXIII 2 p. 353.

(2) Cf. t. I p. 33.
 (3) Cf. supra p. 118. Locos mihi exserptite Voltzius.
 (4) Cf. t. I p. 73.

.

Primum oratio typis mandata est Hamburgi anno 1715 a Fabricio Bibl. gr. VII p. 207—223 ex apographo et cum versione latina Godofredi Olearii parum integre et mendose admodum, quoniam fons apographi, codex Baroccianus, mancus est et multis laborat vitiis neque Fabricius, id quod fere facile fieri poterat, his tollendis ullam operam impendit. Sed haec splendere censenda est editio prae fine orationis qui in illa desideratur, a Philippo Angelico Becchetto Bononiensi foras misso et latine verso in Amadutii Anecdotis litterariis ex Mss. codd. erutis vol. I Romae 1773 p. 9—22. Malus fuit codex quem adhibuit Laurentianus XXXII 13, peior ipsius linguae graecae scientia.

Reiskius postquam multa vitia editionis Fabricianae — Becchettiana ei ignota mansit — coniectando ἀxονιτὶ sustulit Anim. V 109--111, orationis integrae ex Augustano (A) descriptae, cum Monacensi (Mo) collatae, denuo critice pertractatae editionem praeparavit, quam eo mortuo Reiskia foras misit prius Altenburgi 1784 p. 213-222, iterum ibidem 1791 vol. I p. 484-506. Hanc mere repetivit Monnerius p. 64-103,¹) ut ne omissa quidem in illa vocabula e Fabriciana reponeret, si vero quid mutavit, corrumperet, ut $\sigma u \beta o v \lambda \eta \vartheta \eta v \alpha i$ in $\sigma u \beta o v \lambda e v \vartheta \eta v \alpha i$ p. 169, 9. Nulla igitur eius ratio habenda erat; versionem vero gallicam quamvis satis liberam tamen elegantem admodum lubens merito laudandam duco.

Boissonadius nihil nisi lectiones codicis Parisini gr. 3017 margini editionis Reiskianae usque ad p. 489 adscripsit.²)

Vitia quae culpa non minus codicum quam Reiskiae etiam in hanc editionem irrepserant, e parte sustulerunt Cobetus, Sintenis, Gasda³), qui codices A et V contulerat.

³3) Krit. Beitr. zu Liban. II p. 10-11.

¹⁾ Vide t. I p. 15.

²⁾ Cf. t. I p. 78.

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΡΓΉΣ.

¥

R 484 1. "Α μὲν ὑπὲϙ τῆς πόλεως, ὦ ἄνδοες 'Αντιοχεῖς, ποὸς τὸν αὐτοκράτορα διείλεγμαι καὶ ὡς οὔτ' 5 ἀγῶνος οὔθ' ἱκετειῶν οὐδοτιοῦν παραλέλοιπα, μεμαθήκατε τὰ μὲν αὐτοῦ μου διηγουμένου ποὸς ὑμᾶς οὐχ ὡς ἄν τινος σεμνυνομένου μᾶλλον ἢ παραμυθουμένου, τὰ πλείω δὲ τοῦ βασιλέως μεμηνυκότος ἐνταῦθά τε ποὸς τὸν ἱερέα λέγοντος ἠνωχλῆσθαι παρ' ἐμοῦ καὶ 10 πάλιν ἐν τῷ σταθμῷ ποὸς τὸ κοινὸν τὸ ὑμέτερον.

C= ChisianusA= Codex Monacensis (olim Augustanus) 483P= Vaticanus Palatinus gr. 282U= Urbinas gr. 126V= Vindobonensis phil. gr. XCIIII= Marcianus append. XCI 2Mo= Monacensis 113B= Barberinus II 41M= Marcianus 4375 ep. 73610 Iul. ep. 27 p. 399 B et C

1 Πρός τοὺς $P \mid ἀντιοχεῖς PBM$ Fabr $\mid ὑπὲρ B$ 5 οὐδοτιοῦν inser I^2 οὐδ' ὅτιοῦν CAPVMoM Fabr $\mid παραλέλοιπα$ in παραλέλειπται corr I^2 παραλέλειπται B 6 ταμὲν $V \mid ὑμᾶς I$ sed v in ras m² 7 ὡσάν Mo 10 πρώτφ (α') ante σταθμῷ excidisse puto coll. Iul. ep. 27 p. 399 C $\mid ἡμέτερον$ MoBM Fabr

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XVI

ά δε και ύμας άκουσαι δει περί τε των κατεγόντων δυσχερών και της του βασιλέως όργης και πως αν έχείνην τε παύσαιμεν χαί δόξαιμεν γεγονέναι βελτίους, ταῦτα πειράσομαι διελθεῖν. 2. ἔδει γὰρ ἐκεῖ μὲν ὑμᾶς 4 έξαιρεῖσθαι αίτίας έπιχειρεῖν, ένταῦθα δὲ μὴ | Χρύ- R 485 πτειν, α τις αν ήμας αιτιάσαιτο δικαίως. το μέν γάρ είγε συγγνώμην και τετύγηκε καλώς ποιοῦν, τῶ δ' ἂν τὰ μέγιστα βλαβείημεν, εἰ μείναιμεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ώς ούδεν ήμαρτηχότες. 3. και ότι μεν η πάντας η τούς πλείους άνιάσω διὰ τῆς παροησίας, οὐκ άγνοῶ, 10 πολύ δέ γε βέλτιον λυπηθέντας τοῖς λόγοις ήσθηναι τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἔργοις ἢ νῦν τὰ τέρποντα ἀκούσαντας άντι μικράς ήδονης πολλήν και μεγάλην υπομείναι ζημίαν. εί μεν γάο ἦν ἐπαινεῖν τε ὑμᾶς ὁμοῦ καὶ δι' δν αν τον κίνδυνον έκφύγοιμεν, δεικνύειν, μανίας 15 ἂν ἦν δήπου μη τοῦτον αίρεῖσθαι τῶν λόγων τὸν τρόπον · ἐπειδή δε δια της έν τῷ λέγειν χάριτος ἀνάγκη τὸ συμφέρον ἀπολωλέναι, σωφρονούντων ἂν είη τὰ φέροντα την σωτηρίαν πρό των κολακευόντων ποιήσασθαι. 20

4. Δημοσθένης μὲν οὖν τοῖς αὑτοῦ πολίταις παραινῶν ἀθυμοῦσι μὴ οὕτως ἔχειν ἠξίου μηδ' ὡς οὐκ οὔσης χρηστῆς ἐλπίδος διακεῖσθαι τὰς γνώμας· ἐγὼ

21 Dem. c. Phil. I § 2 p. 40, 10 sq.

2 xal $\pi \epsilon \varrho l \tau \eta \varsigma UBM$ edd ras 4 litt inter xal et $\tau \eta \varsigma I \mid$ $\ddot{\alpha} v \text{ om } B = 3 \pi \alpha \dot{v} \sigma \alpha \mu \dot{e} v \tau \varepsilon \text{ Re} = 4 \mu \dot{e} v \mu' \dot{v} \mu \ddot{\alpha} \varsigma \text{ Sintenis}$ 6 $\dot{v} \mu \ddot{\alpha} \varsigma UVIMo = 10 \pi \lambda \varepsilon (\sigma \tau \sigma v \varsigma \text{ Re} = 11 \gamma \varepsilon \text{ inser } I^3 \text{ om}$ BM edd $\mid \lambda \upsilon \pi \eta \vartheta \dot{e} \tau \varepsilon \varsigma Mo = 15 \dot{\epsilon} \pi \varsigma \varepsilon \dot{v} \gamma \sigma \mu \varepsilon v A$ sed ε erasum, I sed εv in ras m², MoBM Fabr = 16 $\ddot{\alpha} v$ om U inser $I^3 \mid$ $\tau \circ \dot{\tau} \tau \sigma v$ Fabr = 17 $\dot{\epsilon} \pi \epsilon l MI$ sed in hoc in $\dot{\epsilon} \pi \epsilon \iota \partial \eta$ corr m² 21 $\alpha \dot{c} \tau \sigma \vartheta V MoBM = \alpha \upsilon \tau \sigma \vartheta U$

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

δε τοσούτον ἀπέχω τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ἀποθέσθαι
τὴν ἀθυμίαν, ὥστ' οὐδ' ἀν ἄλλως ἡγοῦμαι σωθῆναι
τὴν πόλιν, εἰ μὴ προσθείημεν τῆ παρούσῃ καὶ τοὺς
πώποτε δόξαντας μεθ' ὑπερβολῆς πεπενθηκέναι παρἑ ἐλθοιμεν τῆ λύπῃ. 5. ὡς οὕτως ἔχει· εἰ μὲν ὡς περὶ
κούφου τοῦ παρόντος καιροῦ διανοηθείημεν, μεῖζον
ποιήσομεν τὸ κακὸν ἐνδειξάμενοι πᾶσιν, ὡς οὐδὲν
R 486 ἔσται τοσοῦτον ἀπ' οὐδενός, | ὅ ταράξει τὴν πόλιν·
ἀν δ' ἀπογνῶμεν τὰ βελτίω καὶ λάβωμεν φόβον ὅν
10 εἰκὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδαφῶν εἰς κίνδυνον
ἥκοντας, πρῶτον μὲν ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν μετὰ
τούτου βουλευσόμεθα τοῦ δέους. ἔπειτα καὶ τοῦτ' ἀν
ἰσως ἀρκέσαι τῷ βασιλεῖ πόλιν δοκοῦσαν ἐπὶ μεγάλου
φρονήματος εἶναι παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐκπεπλῆχθαι
15 καὶ ταπεινὴν γεγονέναι καὶ πιστεύειν, ὡς ἀπολεῖται.

6. Πολλαὶ μὲν οὖν ἀεὶ καὶ μεγάλαι συμφοραὶ τὴν ταλαίπωρον ταυτηνὶ περιέσχον, καὶ ἴσως οὐ μετὰ δεξίῶν συμβόλων ὁ Σέλευκος αὐτὴν ἐποίει. τῆ γοῦν δυνάμει τῶν Περσῶν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων κακῶν εὐδο20 κιμεῖν ὑπῆρξεν, ὥσπερ παλαιστῆ τὸν αὐτὸν ἀντίπαλον πολλάκις καταβαλόντι. πότε γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ

10 [Dem.] c. Aristog. II p. 803, 28 sq. 18 t. I 464, 13 sq.

10 ἐδάφων κάλλιον ἢ ἐδαφῶν Β² (cf. Thom. M p. 137, 1 ἐδάφων, οὐκ ἐδαφῶν κτλ.)

⁴ πεπονθέναι Mo 5 ώς scripsi cum Gasda e V $\tilde{\omega}_{S}$ θ' reliqui libri edd 7 οὐδὲ Mo 10 ἐδαφῶν corr ex ἐδάφων MP⁵, in ἐδάφων I³ ἑδάφων in ἑδαφῶν corr C² ἐδάφων B edd 14 τὸν om UI 16 ἀεἰ om M 18 τῶν inter δεξιῶν et συμβόλων Mo et in ras I² | γ' οὖν A 19 δυνάμει τῆ τῶν Mo | εὐδοχιμεῖν ὑπῆςξε χακῶν UI 21 χαταβαλόντι I sed β et λ in in ras m⁵ | ἐστράτευσεν B

LIBANII ORATIO XVI

τήνδε τὴν γῆν; ἢ πότε ἐπελθόντες οὐκ ἀνηρήκασιν, ἂ μὲν ἐδύναντο κατασκάπτοντες, κατὰ δὲ τῶν λοιπῶν τῷ πυρὶ χρώμενοι; 7. φιλόνεικοι δὲ ἄρα ἦσαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ οὐκ εἰδότες δαίμοσιν ἐξίστασθαι τόπων. οῦς ἐχρῆν ἐνθυμηθέντας, ὅτι τις ἄρα φθόνος 5 πολεμεῖ τῷ χωρίω, μετὰ τὸ πρῶτον εὐθύς, εἰ δὲ μή, τό γε δεύτερον πτῶμα ζητῆσαι γῆν ἑτέραν, ὥσπερ οἱ Φωκαεῖς ἐκεῖνοι. νῦν δὲ ἀνίστασαν καὶ πάλιν ἐδείκνυσαν πόλιν οὐκ εἰδότες, ὅτι κακοῖς ἑτέροις ἑτοιμάζουσι τὸ ἄστυ.

8. Πολλών δὲ δὴ καὶ δεινῶν κατασεισάντων, ὡ ἄνδρες πολῖται, πρότερον τὴν ἡμετέραν οὐδὲ μίαν ἔγωγ' ἂν τῇ παρούσῃ συμφορῷ ἐξισοῦσθαι φαίην ἄν. πρῶτον μὲν γὰρ οὐχ ὅμοιον ὑπὸ τῶν φύσει πολεμίων πάσχειν κακῶς ἢ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ ὡν εἰκὸς ἦν 15 ἀπολαύειν τῆς προνοίας, μισεἰσθαι. 9. ἀλλ' ὥσπερ πολλῷ δεινότερον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐλαύνεσθαι καὶ κατήγορον ἔχειν αὐτὸν τὸν γεγεννηκότα τοῦ παρὰ | τῶν ἔξω τοῦ γένους ἐπιβουλεύεσθαι, οὕτω μείζον R 487 κακὸν τῷ Ῥωμαίων βασιλεῦ δοκεῖν ἀξίαν ἀναστάσεως 20 εἶναι τὴν πόλιν ἢ παρὰ τῶν βαρβάρων ἔργῷ τοῦτο παθεῖν. 10. τὸ μὲν γὰρ ὁ τοῦ πολέμου νόμος οἶδε,

1 απελθόντες Mo 2 ήδύναντο Mo | λοιπων in ύπολοί- $\pi\omega\nu$ corr V 5 ένθυμηθέντες ex έν θυμηθέντες corr Mo^2 8 νῦν – 9 πόλιν citavit Planudes fol. '104" 8 φωχεῖς UMo 8 νυνί δ' Re | ένίστασαν Plan 11 δή om Fabr 12 ούδεμίαν PUVIB edd 13 έξισοῦσθαι om Μο ἄν]μειζοτέραν Μο 15 $\pi \epsilon \rho l$ Mo et supra $\pi \alpha \rho \alpha$ \tilde{M}^2 14 µèv om Re 16 *ἀπο*λαύειν τῆς ποονοίας scripsi e CAPU τῆς προνοίας ἀπολαύειν 18 γεγενηκότα ΜοΜ | περί Μο reliqui libri edd 20 TÒ Mo 21 περί Μο

Hosted by Google

⁸ Her. I 164

καί τῶν εἰωθότων τὸ πάθος, τοῦ δὲ οὐ πολλὰ τὰ παραδείγματα. καί τοῦ μέν ἄν τις αἰτιάσαιτο την τύχην, τὸ δὲ τῆς γνώμης ἔλεγγον ἔγειν δοκεῖ. καὶ τὸ μέν έλεειται παρά των δμοφύλων, καί βοηθειν είσιν 5 έτοιμοι τοῖς πεπληγμένοις, τῶν δ' ἅπας τις ἂν τὴν φιλίαν φύγοι τοῦ πολὺ τῆ γνώμη διεστάναι σημεῖον έκφέρων τὸ μισεῖν. 11. οὔκουν εί μὴ πέπτωκεν ἡμῖν ή πόλις, προσήκει χαίρειν η μετρίως την δυσκολίαν φέρειν, άλλ' εί την ποιν αποβαλούσα δόξαν έν ταις 10 μοχθηροτάταις τέτακται, μαλλον άλγειν ή εί τούς πολεμίους από των τειχών έωρωμεν. έμοι γαρ είη μάλιστα μέν καί σώζεσθαι καί σπουδαίω δοκείν, εί δ' έλκοι ποός αύτην ή κακία, μετοιώτερον, ὦ ἄνδοες πολίται, τελευτή πονηρίας. 12. ούτωσὶ μὲν οὖν εἰ καὶ 15 θαροείν ύπηρχε περί τοῦ μέλλοντος, διά γε την παροῦσαν αἰσχύνην ἔδει καταδύεσθαι καὶ στένειν καὶ νομίζειν τη πόλει σχημα προσήκειν, οίον έν τοις κήδεσιν οἶχον ἕχαστον καταλαμβάνει, νῦν δ' οὔσης | R 488 τῆς ἀδοξίας τοσαύτης οὐδ' ὁ μηδὲν ἡμᾶς πείσεσθαι 20 των ανηκέστων έγγυώμενός έστιν, εί μή με λελήθατε χρησμούς έκ Δελφῶν δεξάμενοι. 13. ἕως οὖν ἀκμάζει τῆς ὀογῆς ταύτης ἡ φλόξ, τίς οὕτως ἀνδρεῖος, ὅστις

¹ πάθος scripsi e Mo cum Cobeto Mnem. X 193 (Coll. 109) et Sinteni πληθος reliqui libri edd "num πεπονθότων τὸ πληθος" Re, quod improbavit Bastius Greg. Cor. p. 139 coll. IV 474, 18 | oò] εἰς Mo 2 τὴν om BM 3 δοκεί cum ras 1 litt P 6 πολὲ I sed è in ras m² πολλη U | τὴν γνώμην Mo sed ν ultimum eras 7 ἡμῶν Fabr 8 πφοσήκοι Mo 9 ἀποβαλοῦσα I sed βαλ in ras m² | δόξαν I sed δόξ in ras m² 10 μοχθηφοτάταις I sed μοχθ in ras m² 12 σώιζεσθαι A δὲ Re 13 ἕλκει UI | αὐτὴν MoM αυτὴν U ἑαυτὴν B edd 14 οὖν inser A² I³ om CMo 15 πεφl διὰ B 18 ἑγκαταλαμβάνει A sed ἐγ praepos m², PU 19 ἡμᾶς πείσεσθαι I sed ή et πει in ras m² 21 ἀκμάζει P sed ζ in ras m³ .22 οὖτος B

LIBANII ORATIO XVI

ούκ άξιώσει τρέμειν; ούκ ίστε, ώς όσα οί σεισμοί δύνανται καί οι σκηπτοί και αι της θαλάττης έκδρομαί. τοσαῦτα καὶ οὐδὲν ἐλάττω βασιλέως θυμός; ἰσγύει γέ τοι τοῖς στρατεύμασι κατά τῶν ὅπλα οὐκ ἐχόντων, κἂν ἀναρπάσαι νεύση πόλιν, οίχεται ἡ μεγίστη τῶν 5 άπασων έν ήμέρας σμικρω μέρει γειρί, σιδήρω, πυρί, τοῖς ἄλλοις. 14. ὁ δὲ ταύτην ἀκνῶν τὴν ὑπερβολὴν άφελών ἃ πόλεώς έστι γνωρίσματα, κώμης σγήμα περιέθηκε. βλέψατε δή είς Καππαδοκίαν έκείνην. έκει πόλις εύδαίμων και λαμπρά και τοῦ δύνασθαι λέγειν ἐπιμε- 10 λουμένη και χειμάδιον βασιλεί γεγενημένη πολλάκις έξώσθη τοῦ τῶν πόλεων καταλόγου δόξασά τι θρασύτερον ποιείν της έξουσίας. τι ουν; ούχ ευ φρονούντων ανθρώπων έστι πεφρικέναι, δακρύειν, σκο- 14 πειν, όπως τι των ήμαρτημένων αναλύσομεν; 15. | R 489 εἶτ' ἀναστάς τις ἐνταῦθα ἐρήσεται· καὶ ποῦ τοῦτο

9 Sozom. V 4 p. 184 Καισάρειαν μεγάλην και εὐδαίμονα ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πόλεων ἐξήλειψεν ὁ βασιλεύς

¹ οὐκ ἴστε — 3 θυμός citavit Plan fol. 104^{*} καὶ οὐκ ἴστε ῦσα Μο 2 αἰ] ἐκ Μο 3 "malim καὶ βασιλέως sc. δύναται, nisi legere malis: καὶ βασιλέως θυμὸς ἰσχύει. ἰσχύει γε τοῖς" Re | ἔν γε Μο 5 ἀναφπάσαι Re, quod probavit Cobetus Mnem. N. S. III 150 ἀφπάσαι libri Fabr 6 ἡμέφα Μο | μικφῷ V φοβούμενος

⁷ δηνῶν Μο 8 γνωρίσματα C sed τα inser f 9 δη scripsi e V δὲ reliqui libri Fabr δ' Re | εἰς την Καππαδοπίαν Fabr 10 λαμπρὲ in marg I^2 13 τί οὖν; οὖν εὖ scripsi τί οὖν οὖν εὖ U τί οὖν εὐ reliqui libri edd sed γο τί οὖν οὖ τῶν εὖ A in marg, γρ^{αι} τί οὖν οὖν εὖ φορνούντων ἐστί γενομένης ἐν ὑποχείσει τῆς ἀναγνώσεως M² in marg, οὖx εὖ I² in marg, rasura 5 litterarum inter οὖν et εὖ P 14 ἀν-∂ρώπων om Fabr ἀνῶν I sed ἀν et ⁻ in ras m³ | πεφρικέναι καὶ δαπρύειν Fabr 15 ἀναλύσωμεν IBM sed in hoc ω in o corr, Fabr 16 ἐνταῦϑ' UI sed in hoc apostrophus et sequens ἐ in ras m²

άδίχημα ήμέτερον, εί μήτε ἔδωχεν ὅσα προσῆχεν ἡ γῆ τάς τε ἐμπορίας ἔπαυσε τὰ περὶ τὰς τιμάς των ώνίων νεωτερισθέντα; δ δέ τοιοῦτος λόγος άτυχοῦντας δείχνυσιν, εἰ μηδεν άδικοῦντες με-5 μισήμεθα. ώστ' έξ αμφοτέρων συνεστάλθαι και θρηνείν νοῦν ἐχόντων ἐστίν, εἴτ' ἐξεπίτηδες ἄρχοντα χρηστόν ήδικήκαμεν είτ' ούδεν ήμαρτηκότας δαίμων τις έχθρος ταύτη περιβέβληκε τη δόξη. 16. αλλ' έπειδη παο' ύμῶν μέν τὸ μηδέν ήδικηκέναι πολύ, παρ' έκείνου δέ 10 τὸ τὰ μέγιστα ήδικῆσθαι, τοιαύτην μέν οὐκ ἂν εὐξαίμην έγωγε διακρίναι δίκην, άμφω γάρ φίλω, καί ή τε πατρίς τίμιον ő τε βασιλεύς αίδέσιμος καί κατά την αύτοῦ φωνήν έταῖρος καί, τὸ μέγιστον, ἀπὸ τῶν λόγων ούς άδελφούς έγώ τε κάκείνος τίκτομεν. ού μην άλλ' 15 έπειδή δει πάντα ύστερα της άληθείας είναι και προείπον, ώς ούδεν ύποστειλάμενος & φρονῶ λέξω, καί καταστήσας απαξ έν τῷ συμβουλεύειν έμαυτον είς R 490 ανάγκην κατακέκλειμαι | τοῦ τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, λεκτέον ἅ γε φαίνεται.

20 17. Οὐδ' εἰ πάνυ πολλάκις, ὦ ἄνδρες 'Αντιοχεῖς, φαίην μάτην ὑμῖν ἐγκαλεῖν τὸν βασιλέα, δυναίμην ἂν πλὴν ὑμῶν πεῖσαί τινα. ἥ τε γὰο πεοὶ θεοὺς εὐσέ-

2 ἕπαυσε – 3 ώνίων citat lex. Darmst. f. 217° s.v. τιμή· καl τό τίμημα τὰς τῶν ἀνίων τιμὰς ἐκόλασε 3 τοιοῦτος scripsi cum Sinteni e Vet P qui habet τοδούτος τοσούτος reliqui libri 4 άδικοῦντες \hat{I} sed δικ in ras m² 5 μισούμεθα Fabr edd 7 $\eta \delta \iota \kappa \eta \sigma \alpha \mu \epsilon \nu$ Fabr 9 $\eta \mu \omega \nu$ UI | $\mu \epsilon \nu$ om \dot{M} | $\dot{\epsilon} \kappa \epsilon i \nu \omega$ Fabr 10 $\tau \delta$ om Fabr | $\tau \alpha$ om Mo | $\mu \epsilon \nu$ om edd | "malim $\delta \epsilon \xi \alpha (\mu \eta \nu)$ " 11 gilo scripsi auctore Re gilo libri (gilo I sed Re Anim $\tilde{\omega}$ in ras m²) edd 13 av $\tau \tilde{\nu}$ scripsi av $\tau \tilde{\nu}$ libri edd 14 $\xi_{\gamma \omega \gamma \epsilon}$ $\tau \epsilon M$ Fabr 15 $\tilde{\nu} \sigma \tau \epsilon \rho \omega M o | \tau \tilde{\eta}_S$ inser I^s om BM 16 xal om Mo 17 els tò VB 18 κατακέκλεισμαι AP sed in his σ inser m², VUB κατακίκλιμαι Mo 19 post *φαίνεται* lacuna 22 περί τούς θεούς Μο 4 litt in C

LIBANII ORATIO XVI

βεια τό τε πρός τούς άρχομένους ημερον η τε φύσις φιλοσοφία προσήκουσα τά τε μαθήματα συνηγωνισμένα τη φύσει, πάντα ταῦτα καθ' ἡμῶν γίγνεται καὶ μαρτυρεί και μονονουγί βοά, ότι μάλλον ή πόλις είς έκεινον ήμαρτεν η παρ' έκείνου τι περί ήμας πεπλημμέ- 5 ληται. 18. δ γαρ άνθρωπος μίαν ταύτην ήδονην ήδεται την από τοῦ μηδέν έαυτῷ συνειδέναι πονηρόν καί των θεων τω μέν σίτον έσθίειν διέστηκεν, έν δέ τη της αφετης ασχήσει και τη της ψυχης έπιμελεία πλησίον αύτων έστι των μέν αίσχοων έπιθυμιων πλέον 10 χρατων η ών άργει πόλεων, των δ' ήδη την αυτην βασιλείαν έσχηκότων τούς μέν τοῦ μηδενός ἀξίους άποφήνας, τούς δε ούχ δσουπεο πρότερον, τούς δε τῆ μὲν μιμησάμενος, ἔστι δὲ οἶς νιχήσας. 19. οὕτως οὖν ἀγαθὸν ἔχοντες τὸν κατήγορον καὶ τῶν ἐκ τῆς 15 Εὐρώπης γενομένων τῷ Διὶ δικαιότερον οἰόμεθα περὶ ών έγκεκλήμεθα έξαρνούμενοι μεθ' ήμῶν τινας τῶν άκοοωμένων ποιήσειν; ούκ έστιν. είπε γάο, τίνα πιστην έρουμεν πρόφασιν; ώς άβασανίστως ο τι αν τύχη, πράττει; καί τίς ούτω των έπ' άγορας στρεφομένων 20

16 Il. § 322 19 Thuc. I 20, 1

16 Τοῦ Μίνωος καὶ τοῦ 'Ραδαμάνθυος P²I²

1 τούς om Fabr 2 προσήκουσα I sed οσηκου in ras m^2 5 $\dot{v}\mu\tilde{\alpha}_{S} B \mid \pi \epsilon \pi \lambda \eta$ -(πρέπουσα Vat. 82) 3 ύμῶν γίνεται V μέληται PUI sed in hoc μ secundum inser m^s 8 τῶ] τὸ Mo 10 πλέον κρατῶν] πλεονεκτῶν Μ 11 πόλιν Mo 12 άξία 13 δ' Re | δσονπες Μο δσαπες Fabr | δσου V 14 τη] Mo τοῖς Fabr | δ' Re | οῦς V | καὶ νικήσας Mo Re 18 ἀκορατῶν 19 signum interrogationis posui | τύχη scripsi cum Gasda Ve CAP $\tau \dot{\nu} \chi \eta^{0l} V$, o tamen eras $\tau \dot{\nu} \chi' \ddot{\eta} Mo \tau \dot{\nu} \chi o \iota$ reliqui libri 20 ayopa Mo Fabr edd

έμπειρος των καθ' ήμέραν πραττομένων; άλλ' ώς ίσχυοότερον λογισμοῦ τρέφει θυμόν; δ τοὺς ἀχονήσαντας R 491 | έπ' αὐτὸν ξίφη ζῆν ἀφείς; ἀλλ' ὅπως δημεύσειεν, αίτίας πλάττει κενάς; δ την άρχαίαν τοῦ χρυσοῦ φο-5 ραν τοις δήμοις ανείς; αλλα θηριώδης ανθρωπος; δ βαδίζων είς ίερα και τοις άρχομένοις άναμιγνύς έαυτόν και δικάζων πράως και περί των ήμετέρων τέκνων άνερωτῶν καὶ γαίρων, εί τι τῶν καλῶν ἐπιτηδεύοι; 20. πολλοί μάρτυρες ήξουσιν, ὦ άνδρες Άντιοχεῖς, 10 έκείνω βοηθούντες, πόλεις μυρίαι, έθνη μεγάλα, γή χαί θάλαττα, πάντες οι νεμόμενοι την μέχοι της ήμετέρας ἀπὸ τῶν τοῦ Ῥήνου δευμάτων, ὑφ' ὧν ἀπάντων άγαπώμενος είς ταυτηνὶ προπεμπόμενος ἧκεν. ὅταν ουν απαρέσχωμεν μόνοι και μόνοις έγκαλη τους άλ-15 λους έπαινων, ούκ έκεινον είκος μεταβεβληκέναι τούς τρόπους, άλλ' ήμας ούχ εύήνιον παρεσχησθαι την πόλιν.

21. Ούτως έξετάζων, ὦ ἄνδρες πολίται, τὰ πεπραγμένα μᾶλλον ἡμᾶς αἰτίαις ἐνεχομένους ἢ συχοφαντου-20 μένους εύρίσχω. εἰ δὲ δεῖ καὶ σαφεστέρων ἐγκλημάτων ἅψασθαι καὶ δακεῖν μὲν ὑμᾶς, ὡφελῆσαι δέ, τὸ R 492 μὲν ὡς κατεκρύψατε τὰ παρὰ τῶν ἀγρῶν καὶ | δυνάμενοι καταστῆσαι λαμπρὰν τὴν ἀγορὰν ὅπως εἰς στενὸν ἥξει, διεπράξασθε καὶ πόλεμον ἤρασθε πρὸς

² cf. p. 39, 12 sq. 22 Amm. XXII 14, 1 sq.

¹ καθημέραν V | άλλως Μο 2 & in ov corr Mo 3 έπ' αὐτὸν ἀχονήσαντας Μο | ἐφ' αὐτὸν τὰ ξίφη edd | ὅπως Ι sed $\pi\omega c$ in ras m² 4 raivás M Fabr et defendit Re 11 Thv 13 ταύτην VMo | παραπεμπόμενος PUI et γο in marg om Mo 'A2 14 $\dot{\alpha}\pi\alpha\rho\epsilon\sigma\kappa\omega\mu\epsilon\nu$ C sed ω ex o corr f 18 πολιται 19 buãs U et supra huãs I^s et Fabr | έχομένους om U22 $\pi \alpha \rho \dot{\alpha}$ inser A et C^f 20 εύρίσκων Μο Fabr 23 λαμπράν καταστήσαι Μο

την του βασιλέως έπιθυμίαν, ούκ έοω. ψευδοίμην γαο αν είδώς, ότι πολλοί των πολλήν γην έχόντων πεινῶντας τοὺς ὑμῶν αὐτῶν οἰκέτας δρῶντες ἐπαρκεῖν αύτοις ού δύνασθε. 22. άλλ' έχεινό γε ήδέως αν μεμψαίμην, ότι μή την γνώμην της δυνάμεως παρε- 5 σχόμεθα καλλίω. τι δέ έστιν, δ φημι; έστιν, δ άνδρες 'Αντιοχεῖς, ἀδυναμίαν καὶ προθυμίαν συνελθεῖν καὶ τον αύτον άνθρωπου έργω μέν τω κελεύοντι μή δυνηθηναι γαρίσασθαι, γνώμη δε και τω σφόδρα συμβουληθηναι καί τω φαινομένης έλπίδος ήσθηναι καί 10 τῶ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως ἐναντιουμένης ἀθυμῆσαι. 23. δυ ήμεις ούδευ έδείχνυμεν, άλλ' ήμευ ενδηλοι βαρυνόμενοι τῶ νόμω καὶ ποιοῦντες μὲν ὅσα ἐνῆν, άηδως δ' ύπουργοῦντες, και τούς μέν έν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ύποφέροντες πόνους, τὸ πραττόμενον δὲ οὐx 15 έπαινοῦντες. έγω δ' ήξίουν ύμας συνερασθηναι μέν τῷ βασιλεῖ τῆς καταστάσεως ταύτης, θαυμάσαι δὲ τὴν όρμήν, εί καί τὸ δραστήριον ἀπῆν, ὡς ψυχήν τε φιλάνθρωπον έμφανίζουσαν και τη πενία βοηθούσαν, δεινόν ήγουμένην, εί οί μέν ώς μάλιστα τουφῶεν, οί δέ 20

Hosted by Google

¹² Ενδηλοι πληθυντικώς, Ενδηλον δ
ε οὐδέποτε, εὐδηλον δέV

¹ ψευδοίμην I sed ευδ in ras m² 2 πολλο] πολλήν Mo 3 ἰκέτας UI 4 αὐτοῖς om Mo | δύνασθε P sed α in ras m³ 4 ἀλλ² — 5 μεμψαίμην citat Plan fol. 104^v 5 παφεσχόμεθα I sed σ eras 6 δέ I sed έ in ras m² 7 καὶ inser I² 10 φαινομένης — 11 τῷ om Mo 12 ὡς Mo | ἐνδείκνυμεν B | ἔνδηλοι scripsi e CA sed in hoc corr in ἕκδηλοι m², VBM ἕκδηλοι reliqui libri edd 15 ὑποφέφοντες I sed φ in ras m²

νόμους Mo 16 δὲ Re num δ' οὐκ, ut I 452, 15? | ἡμᾶς B ἡμᾶς UI | μὲν om Fabr 18 δραστήριον scripsi coll. Thuc. II 63, 2 δᾶστον libri edd ἀνυστὸν Cobet Mnem. X 195. N. S. V 129 (Coll. 109)

των άναγκαίων ένδεεῖς διατελοῖεν, και τῆς άγορᾶς άνθούσης δραν μόνον έξείη τοις πενεστέροις τὰς των εύπορούντων απολαύσεις. 24. ταῦτα ἔδει φρονεῖν καὶ R 493 γενέσθαι φανερούς ού | τῷ χολάσαντι τὰς τιμὰς 5 μεμφομένους, άλλά τοῖς οὐκ ἀνεχομένοις σωφρονῆσαι καπήλοις. και γαο ει το πραγμα μηδεν μαλλον ήκολούθει τοῖς βουλήμασιν, ἀλλ' ὑμεῖς γε ἐν τοῖς εὐξαμένοις έδοκεϊτ' αν είναι μηδέν αντιπεσειν τη βασιλέως γνώμη. ούτω καί στρατιώται διαφεύγουσιν αίτίαν, 10 όταν τοῦ στρατηγοῦ πρός τὸ δοχοῦν ἄπορον ήγουμένου την αύτοῦ τοῦ παραχαλοῦντος μιμησάμενοι τόλμαν οίωνται μέν δειν χωρήσαι διά παντός, άποκρουσθέντες δε τῶ μή τυχεῖν τοῦ τέλους άλγῶσιν. 25. ήμεῖς δε τοιούτον λόγον γενέσθαι συνεχωρήσαμεν, ώς έν 15 μέν ταῖς φερούσαις ἀφθονίαν ἡμέραις ἀθυμοῖμεν, τῆ σπάνει δε των ώνίων έορτάζοιμεν, ως έλεγχόμενοι μεν έκείνω, νικώντες δε τούτω. χρην δε έκεινον γεγενησθαι τον λόγον, ώς την τοῦ βασιλέως ύπεοβάλλομεν λύπην, ὅτι μή καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τῶν τιμῶν μέτρου 20 μένει τὸ σχημα της ἀγορᾶς.

170

² $\ell \xi \eta \epsilon I U$ sed in hoc $\epsilon \iota$ eras 3 ταῦτ' Μο 5 άνασχομένοις Fabr 7 βουλήμασιν I sed η in ras m² βουλεύμασιν U| \dot{v} μεῖς I sed v in ras m³ | γ ' Re | αὐξομένοις C sed εὐξα supra $\alpha \dot{b} \xi o f, A$ sed litterae ipsae manu secunda renovatae, P sed ξo in ras m² et súža supra aúžo m³, UMo 8 solónsi τ Mo et in édoxeît' corr $C^{t} \mid \tau \tilde{\omega}$ inter elvai et undèv inser $I^{3} = 10$ doxo $\tilde{\nu} v$ I sed ov in ras m² | $\stackrel{\circ}{\alpha}$ nogov Mo sed $\epsilon\iota$ supra o (1) m² qanaloũvros I sed o alterum in ras m³ 12 $\delta\iota$ апан. 11 $\pi\alpha$ -12 διαπαντός Ρ 14 τοιούτω λόγω Μο 15 άθυμοΐμεν scripsi ex UVIM sed in duobus ultimis ι in ras paulo maiore m² $\dot{\alpha} \partial \nu \mu o \tilde{\nu} \mu \epsilon \nu$ reliqui libri edd 16 žográfoiµer P sed i erasum, I sed i inser \hat{m}^s έορτάζομεν C edd, sed "malim ένεορτάζομεν" Re 17 d' Re 18 ὑπερβάλλωμεν UI 19 ⁶τι – 20 ἀγορᾶς citat lex. Darmst. s. v. $\tau \iota \mu \eta$ fol. 217^v | $\kappa \alpha l$ om $I | \epsilon \pi l$ VI sed in hoc ' πl in ras m² én reliqui libri lex. Darmst. Re 20 gooãs P

26. Έμοι ταῦτα σύνοισθα; φήσειεν ἂν Εύ- R 494 βουλος αναπηδήσας και ό μετ' έκεινον και ό τρίτος καί δ τέταρτος καί των άλλων ἕκαστος. ούκ ἔγωγε. πάλαι γὰο ἂν ὑμῖν ἐχθοὸς ἦν, εἴ τι τοιοῦτον ἤδειν. άλλ' ούδ' αν έκεινο πεισθείην, ώς ούκ έξεφοίτησεν 5 έντεῦθεν ἀφορμή τὸ μῖσος ἐπισπωμένη. καὶ παο' ὅτων μέν ανθρώπων, αγνοῶ, περιτρέχουσαν δὲ τοιαύτην δόξαν ήσθόμην. 27. συχοφάντου γάρ τὸ ἔργον. πάλιν ή τοῦ βασιλέως ἀρετή ταύτην ἡμῖν ἀποκλείει την καταφυγήν. άλλος μέν γάο κάν ύπήχθη και έξη- 10 πατήθη, τοῦτον δὲ κάν ταῖς δίκαις δρῶμεν οὐχ έλκόμενον ύπὸ τῶν ψευδομένων, ἀλλὰ πάντα πατοῦντα καί κατακλώντα φενακισμόν καί καθάπεο φάλαγγα δηγνύντα τὰς παραγωγάς, ἕως ἂν ἐπ' αὐτὸ τάληθὲς πορευόμενος ἀφίκηται. 15

28. Άλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν ἀγορὰν ἐῶμεν καὶ πάντων ἀέρων | τὰ ἐγκλήματα. οἱ δὲ κακῶς οὖτοι γυμνού- R 495 μενοι καὶ κάκιον τρέχοντες καὶ δεδωκότες αὐτοῖς ἄδειαν τοῦ κακῶς λέγειν ὅν ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἂ μηδ' ἂν κατ' ἀλλήλων φθεγγόμενοι δικαίως ἀπῆλθον ἀθῷοι, ταῦτα 20 καταχέαντες τοῦ σωφρονεστάτου καὶ δικαιοτάτου καὶ

1 t. I 139, 9. Amm. XIV 7, 6? 20 Iul. Mis. 357 Asq. 360 D

¹ signum interrogationis P^{s} Fabr, comma Re 4 $\ddot{\alpha}\nu$ om Re | $\dot{\epsilon}\chi \vartheta \varrho \delta_{S} \dot{\nu} \mu \tilde{\nu} Mo$ 5 $\dot{\epsilon}\xi \epsilon \varphi \delta(\tau \eta \sigma \epsilon \nu I \text{ sed } \xi \epsilon \text{ inser } m^{2}$ 6 $\dot{\alpha}\mu \varrho \varphi \delta(\alpha Mo \mid \pi \alpha \varrho' \tilde{\delta} \tau \omega \nu I \text{ sed } \dot{\delta} \text{ in ras } m^{s} \pi \alpha \varrho \delta \tau \omega \nu \text{ cum}$ ras 1 litt U $\delta \tau \tilde{\omega}^{s} M$ 7 $\tau \eta \nu \tau \sigma \iota \alpha \dot{\sigma} \tau \eta \nu \text{ Fabr}$ 8 $\chi \dot{\delta} \varrho \epsilon \omega Mo \mid$ $\eta \dot{\nu} \xi \dot{\delta} \mu \eta \nu \text{ Fabr}$ 9 $\pi \dot{\alpha} \lambda \iota \nu I \text{ sed } \alpha \iota \text{ supra } \iota \nu m^{2} \mid \dot{\eta} \tau \sigma \tilde{\upsilon} \text{ om Fabr}$ $\mid \dot{\psi} \mu \tilde{\iota} \nu VB$ 10 $\kappa \alpha l \mid \kappa \tilde{\alpha} \nu V \text{ et supra } \kappa \alpha l \mid I^{s}$ 11 $\tau \sigma \tilde{\upsilon} \tau \sigma Mo$ 13 $\varphi \alpha \dot{\lambda} \alpha \gamma \gamma \alpha \varsigma$ Gasda, at cf. II. ζ 6 14 $\pi \sigma \varrho \varepsilon \nu \dot{\omega} \epsilon \nu \sigma \dot{\omega} \dot{\kappa} \eta \tau \alpha \lambda \eta \vartheta \epsilon \varsigma V$ 17 $\pi \alpha \varrho \dot{\alpha} \tau \tilde{\omega} \nu \dot{\alpha} \rho \tilde{\omega} \nu \text{ Fabr } \mid \tilde{\sigma} \tau \omega M$ 20 $\dot{\alpha} \lambda \eta \dot{\omega} \rho \omega r$ Fabr $\mid \tilde{\sigma} \delta \tau \omega N$ 20 $\dot{\alpha} \lambda \sigma \omega \rho \sigma \sigma r P^{2} \mid \delta \iota \kappa \alpha \ell \omega \varsigma \dot{\alpha} \pi \eta \lambda \vartheta \sigma \nu \text{ om Fabr } \mid \dot{\alpha} \vartheta \sigma \omega \iota CPUIBM$

φοονιμωτάτου πότεο' άμεμπτον ήμιν έποίουν την πόλιν ή τούτων οἶς πιέζεται νῦν ἀξίαν; 29. καὶ μή νομίζετε περί της αύτοῦ δόξης δεδοικότα χαλεπῶς έχειν τοις είρημένοις, μήποτε τοσούτον δυνηθείη ταυτί τά 5 καθάρματα, άλλὰ τό τινας τῶν ἀρχομένων τοσαύτης γέμειν άσελγείας και μήτε φοβεισθαι, τολμαν δε έν βασιλεία δαδίως δ μηδ' αν έν δημοκρατία και ταύτη πλείονι τοῦ συμφέροντος έξουσία χρωμένη, τοῦτ' ἔστιν, 9 δ την άθυμίαν έμπεποίηκε. 30. τοιούτων οὖν ἀσμά-R 496 των διὰ τῆς πόλεως φερομένων | τίς ἀνεβόησεν ὡς έπ' άσεβεία; τίς προσελθών έπάταξε; τίς την καρδίαν έπλήγη; τίς εἶπε ποὸς τὸν πλησίον οὐ κωλύσομεν; ού συλληψόμεθα; ού δήσομεν; ούχ άποχτενοῦμεν; έπρεπε γάο, οίμαι, τον μεν ήσυγάζειν, ήμας δε 15 είναι τούς απαιτούντας την δίκην, και πριν έκεινου, ήτις έστιν ή βλασφημία, μαθείν, τούς ύβριστας απολωλέναι.

31. Όλίγοι, φησίν, ἦσάν τινες. οὐχοῦν χαὶ διὰ τοῦτο χεχολάσθαι χοῆν, ὅτι ὡ πλείονες ὄντες τῶν λοι-20 πῶν οὐδ' οῦτως ἂν εἰχότως ἐτόλμων, ταῦτ' ὄντες οὐδὲ εἰχοσι παροινοῦντες οὐχ ἅχνουν.

9 Iul. Mis. p. 345 D. cf. Asmus, Arch. f. Gesch. der Philos. XV 438

¹ πότεφον B 3 αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr P αὐτοῦ IBM αυτοῦ U αὐτῆς Mo ἑαυτοῦ edd | δεδιότα V 6 μήτε] "fort. leg. μήτε δεοὺς μήτε ἀνδφώπους φοβεῖσθαι" Re simplicius videtur cum eodem Anim pro μήτε scribere μηδὲν vel τε pro δὲ | τε UI | ἐν τῆ βασιλεία Fabr βασιλεῖ Mo 9 ἐμπεποίηκεν C sed ἐμ inser f et A² πεποίηκε V 10 ἂν ἐβόησεν Mo 14 ἡμᾶς I sed ἡ in ras m² | δ' Re 15 τὴν in marg inser I² om Fabr 18 φασιν Fabr | διατοῦτο PIMoBM 19 χρή UIBM | λοιπῶν I sed λο in ras m² 20 οὐδ' om Fabr 21 παραινοῦντες Fabr (et Vat. 941)

32. Άλλὰ φαῦλοί τινες ἦσαν, ἄποροι καὶ κακοῦργοι καὶ βαλλαντιοτόμοι. δευτέραν ἀνάγκην εἰρηκας τοῦ δεῖν αὐτοὺς διεσπάσθαι, εἰ τὰ μὲν ἀδικήματα μεγάλα καὶ δεινὰ καὶ περιφανῆ, παραίτησις | R-497 δὲ οὐδαμόθεν. 5

33. Ξένοι, φησίν, ἦσαν οἱ θέοντες. οὐχοῦν οἱ μὲν οἶς ἔλεγον ἠδίχουν, ἡμεῖς δὲ οἶς ἐπετρέπομεν. ἰσον δὲ γίνεται τῷ δρᾶν τὸ παρὸν κωλύσαι μὴ βουληθῆναι, καὶ δι' ὧν τις οὐχ ὀργιζόμενος τοῖς ἠδιχηχόσι φαίνεται, τῆς ἀδιχίας ἐπαινέτης γίγνεται. 34. ἄν- 10 θρωπε, Φοίνιξ εἶ καὶ πόλις ἔστι σοι; μάλιστα μὲν κἀχεῖ σωφρόνει, εἰ δὲ οὐ δύνασαι, μὴ παύσαιο νοσῶν οἴχοι καὶ τὴν ἀσέλγειαν ὀνομάζων ἑορτήν. ἡμεῖς δὲ οὐχ ἴσμεν τοιαῦτα οὔτε ἄδειν οὕτε ἀχούειν. ἀλλ' ἐπιθυμεῖς παρ' ἡμῖν χορ- 15 δαχίζειν; ἀπόθνησχε καὶ μὴ τὰ σαυτοῦ χαχὰ τῷ χοινῷ τῆς πόλεως προστίθει.

35. Τί έςοῦμεν; ἢ τί φήσαιμεν ἄν, διότι τούτων οὐδὲν πεποιήκαμεν; ἐςεῖ τις, ἐδείσαμεν, φησί, μὴ τὰ δοκοῦντα νόμοις ἱεςοῖς γίγνεσθαι κωλύοντες 20

⁸ Thuc. I 69, 2. cf. III 422, 9 R

¹ ral ante antopol inser I^3 antopol Mo sed el supra o m^2 2 xal om Fabr | βαλλαντιοτόμοι scripsi e CAPV βαλαντιοτόμοι reliqui libri edd 3 εί] και Mo 5 δε ούδεμία 7 num έθεον? | έπιούδαμόθεν coni Re 6 qaolv Fabr 8 γίγνεται I sed γ secundum inser m² | num τρέπομεν Μο χωλῦσαι, ut IM? cf. I 272, 5 8 où Fabr 10 γίνεται UIMo 11 Φοίνιξ scripsi e VBP³ φοΐνιξ reliqui libri edd cf. t. I 22, 17; 127, 19 12 δ' Re | παύσαι Μο παῦσαι Β Fabr 122, 17; 127, 19 13 ασέλγειαν I sed λy in ras m³ ασέβειαν MoBM 14 Emuev Fabr | $\ddot{\alpha}\delta\varepsilon\iotav$] $\lambda\dot{\epsilon}\gamma\varepsilon\iotav$ V 15 $\pi\alpha\varrho$ ' $\dot{\eta}\mu\iotav$ inser I^s 16 Tà σαυτοῦ τοσαῦτα Μο 18 τί έροῦμεν om B | φήσομεν Fabr | δτι V 19 ÉQUET TIS OM I in ras 4 vel 5 litt τ is ABM 20 γίνεσθαι VMo

είς αίτίαν τοῦ τὰς ἑορτὰς ἀναιρεῖν ἐμπέσωμεν. R 498 ἔδει γὰρ ἡμᾶς πεισθῆναι ταῦτα | ἑορτὴν εἶναι, κῶμον οὕτω τολμηρον ἐπὶ τὴν θειοτάτην χωροῦντα κεφαλήν. 36. ἀναμεμίχθαι σκώμματά τινά τισιν ἑορταῖς 5 ὁμολογῶ, ἀλλὰ πρῶτον μὲν κοῦφα καὶ φορητὰ καὶ θὐκ ἀπὸ γλώττης ἀναπεπταμένης, οὐ γὰρ εἰς ὁμοίους, ἀπορριπτούμενα, καὶ ταύτῃ τὴν τραχύτητα λεαίνοντα. εἰ δὲ ἐξῆν τοῖς ἐμοῖς δούλοις τὰξ ἀνθρώπων ὀνείδη συμφορήσασι τὴν ἑορτὴν προστησαμένοις ἀνέδην ἐμὲ 10 λοιδορεῖν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἀπεδεξάμην τοὺς ταύτῃ τῆ θεραπεία χαίροντας θεούς.

37. ⁷Ην μέν οὖν φοοντιζόντων πόλεως ἀνθρώπων πάλαι ταῦτα ἐκκόψαι καὶ μηδὲ τὸν ὕπτιον Κωνστάντιον περιιδεῖν ὑβριζόμενον, λογιζομένους, ὡς βασιλέως
15 ἁπλῶς κἂν ἡ γνώμη μετέχῃ ῥφθυμίας, ἥ γε τύχη τιμῆς
R 499 ἀξία. εἰ δ' ἦν οὐδὲν ἀπεικὸς μετὰ τῶν ἄλλων | καὶ τοῦτο ἀμεληθῆναι, παρειληφότος γε τὴν ἀρχὴν τοῦ πάντας ἐν ἅπασι τῆς γῆς μέρεσι παρελθόντος οὐδὲν ἐχρῆν τῶν κόσμον ἀπαιτούντων ὀλιγωρεῖσθαι, ἀλλὰ

6 Plat. Phaedr. p. 240 E

1 έκπέσωμεν Μο 2 $\forall \mu \tilde{\alpha}_{\mathcal{S}} C$ sed v in ras $f \mid \varepsilon \tilde{i} \nu \alpha \iota$; Re 3 θειότητα Μο 4 $\varkappa \epsilon \varphi \alpha \lambda \eta \nu$; edd | $\dot{\alpha} \nu \alpha \mu \epsilon \mu i \chi \vartheta \alpha i$ cf. ad p. 28, 19 6 γλώττης άναπεπταμένης citat Plan fol. 104 addens και ού συνεσταλμένης 7 απορριπτούμεθα Μο | ταύτην Μο 8 8' 9 ἀνἇίδην I ἀναίδην UB om Fabr Re 10 έγώ μέν] έγωγ' ovv Fabr | av om B 12 verbis ήν μέν ούν φοοντιζόντων desinit cod. Barocc. 219 fol. 39v et Fabr, incipit Becchett 14 λογιζομένων (Ath. et) coni Bec 15 μετέχει $\hat{P}Mo \mid \delta \alpha \vartheta v \mu i \alpha$ 16 $\delta' \dot{\eta} \nu$ scripsi e V (et Vat. 82) cum Sinteni $\delta' o \dot{v} \nu$ Bec reliqui libri, nisi quod ov in A erasum, et edd | ovder $\alpha \pi \epsilon i \kappa \delta s$] einòs V (et Vat. 82) yào inter oùdèv et àmeinòs inser $I^2 \mid \delta \lambda \omega v$ 17 γε μην την in ras B 18 τοῖς CAPMo Re | yῆς Mo om Mo 19 ώλιγωρεΐσθαι UI

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XVI

μάλιστα μέν ούπω προσιόντος τοῦ καιροῦ φόβφ προανελεῖν τὰς ὕβρεις, τούτου δὲ διαφυγόντος τὴν γνώμην ὑπ' αὐτῆς κινηθῆναι τῆς ἀσελγείας. 38. ὅλως δὲ λαμπρὰν ἔδει τῶν τρόπων γενέσθαι τὴν μετάστασιν, καὶ τὴν πόλιν ἀμείνω μεταλαβεῖν ἁρμονίαν, ὥσπερ 5 τινὰ κιθάραν εἰς ἄκρου κιθαρφδοῦ χεῖρας ἐλθοῦσαν, ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν διὰ πάντων μὲν τῶν κοινῶν, διὰ πάντων δὲ τῶν ἰδίων τετάσθαι καὶ ψυχῶν καὶ διαίτης καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων καὶ γυναικῶν.

39. 'Αλλ' ὅτι μὲν ἐκ τῆς ἡμετέρας μωρίας συνέστη 10 τε τὴν ἀρχὴν τὸ μῖσος καὶ προϊὸν ηὐξήθη, δεθήλωται· συγχωρῶ δέ, εἰ δοκεῖ, τύχης εἶναι τὸ ἔργον οὐ τὰ δίκαια ποιούσης. τί οὖν; ἐάσομεν, ὥσπερ κακοὶ ναῦται, κρατηθῆναι τὴν ναῦν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἤ τινα πρόνοιαν ἀντιστήσομεν τῷ κλύδωνι; ἐμοὶ μὲν τοῦτο 15 δοκεῖ καὶ τοῦτο βούλημα | τοῦ παρόντος λόγου κα- R 500 μνούση βοηθῆσαι τῆ πόλει, καὶ πάνθ' ὅσα ἐπετίμησα, πρὸς μίαν ταύτην τείνει σπουδήν.

40. Τίνα δη τὰ φάομακα; φανῶμεν ὡς ἀληθῶς ἀλγοῦντες, φανῶμεν ὡς ἀληθῶς πενθοῦντες. ἀπολογη- 20 σώμεθα λύπη καὶ σωφροσύνη. καὶ γὰρ τοῦτο ἕν ἐστι

¹ κακοῦ V | ποο ανελεῖν cum ras 1 litt U 3 ἐπ' Bec 4 γενέσθαι τῶν τοόπων V 5 καταλαβεῖν Bec 7 δὲ] μὲν Mo | κοινῶν M ἀρετῶν Mo 8 διὰ — ἰδίων om Mo8 ἰδίων scripsi e VI sed in hoc ἰδί in ras, B, ut coniecit Re εἰδῶν reliqui libri sed ἰδίων in P suprascr m^2 , edd | τετάχθαι Mo 11 τε om B | προιὸν C sed ω supra o f 13 ἐάσομεν P sed ε in ras m^2 , spir. len. m^3 ras 2 litt ante ασομεν U δράσομεν reliqui libri (et Bec), quod corr Re | ἐάσομεν post ναῦται inser I^2 14 τίνα in τινὰ corr M^2 20 πενθοῦντες I | φανῶμεν ὡς ἀληθῶς inser $I^2 |$ ἀλγοῦντες I| ἀπολογησόμεθα Mo et Bec 21 λύπη I sed η in ras 3 litt λύπη τε U

των έγκλημάτων, ως φοόνημα μείζον άσκουμεν του δέοντος καί φοβείν οὐδεν δύναται την πόλιν. μή μοι νομιζέτω την αύτοῦ κατήφειαν Άργύριος είς ἀπολογίαν άρχειν, άλλ' είς άχθηδόνα χοινήν σχηματίσωμεν το άστυ 5 καὶ μιμησάσθω πένθος οἰκίας ὅλη <ή> πόλις. 41. κλείσωμεν βραγύν χρόνον το θέατρον και δεηθωμεν των όρχηστων τουτωνί και μίμων μεταδουναι [καί] τοις άστυγείτοσι των παρ' αύτων άγαθων, ήμιν δε έπιτρέψαι τὸ θέρος άνευ τέρψεως διαγαγείν. τὰς τῶν ἵπ-10 πων άμίλλας είς έλάττους συστείλωμεν άθλους, έξ άντι των έκκαίδεκα τάξαντες. το πολύ και μάταιον τοῦτο φῶς καὶ τουφήν ἄχρηστον δεικνύον τὸ πρὸ τῶν βαλανείων χρεμάμενον είς πολλοστόν τοῦ νῦν ὄντος καταστήσωμεν. δικάσωμεν ήμιν αύτοις, ίνα μή βασι-15 λεύς ήμιν. ύπόσχωμεν έχόντες τιμωρίαν, ίνα μή μείζω πάθωμεν ἄχοντες. οίχεία ψήφω την έχείνου χωλύσωμεν. 42. καν οί των θεάτρων έξηρτημένοι χαλεπαίνωσι, πείθωμεν αύτούς έπιγνῶναι τὸν καιρόν, οὐ προσεχόντων δε μηδείς έστω λόγος. δεινόν γάρ, εί τούτοις 20 κατά τῆς κοινῆς σωτηρίας χαριούμεθα καὶ τὸ μὴ λυπησαι τούς δμολογουντας άνευ των έπι σκηνης μή

³ aðroð VIMoBM avroð U | ágyúquos ex ágyvqlois corr P² ágyúquov Bec 5 $\hat{\eta}$ inserui auctore Re 7 xal om B cancellavi 8 aðröv scripsi e CA sed in hoc 'in' corr m², P aðroðs V aðröv reliqui libri | $\hat{\sigma}$ PUIB et supra dè C^f, e dè corr m. rec. A, Re | éπιτgéψαι I sed éπι in ras m² τρέψαι C sed éπι suprascr. f, A sed in έπιτgéψαι corr m. rec., V sed éπιτgéψαι in marg rubr., Mo Bec 10 άμίλλας C sed λ alterum inser p 11 τῶν] τοῦ Mo | έκκαίδεκα I sed éπ in ras m² | και τὸ B 12 δεικνύων Mo cf. ad I 166, 13 13 βαλανείων I sed λαν in ras m⁸ βασιλείων CA sed in hoc in marg λαν γο βαλανείων, VMoB Bec βασιλείων Mo

LIBANII ORATIO XVI

δύνασθαι ζην έμπροσθεν τοῦ λῦσαι την βασιλέως όργήν θησόμεθα. 43. εί γάο δή δεδοίκαμεν στάσιν, καί τοῦτ' ἐγκαλεῖ | τῆ βουλῆ βασιλεύς, εἰ οὕτω κακῶς R 501 τῆς πόλεως προύστημεν, ῶστ' ἀνάγκην εἶναι τοὺς ἀμείνους τοις πολλοις απολουθείν και τοις σχλοις έκπορί- 5 ζειν ήδονας η εύθύς απολωλέναι. αλλα μην άγαν παμπόλλους είναι νομίζομεν τούς έν λιμῷ ζητοῦντας όργήσεις. άλλ' άνθρώπων έχ τοῦ χυβεύειν εύποοούντων κομιδη τινων εύαριθμήτων και τούτων ξένων, έφ' ούς έχομεν τον της ξενηλασίας νόμον, ην θρασύ- 10 νωνται. 44. οἶμαι μέν οὖν εἴξειν ἅπαντας τοῖς ὑμῖν δοκούσιν, αν δ' άρα τις και γένηται θόρυβος, σώσει τοῦτο την πόλιν τὸ φοβερόν. ὡς πολλοῦ γε ἄξιον άκοῦσαι βασιλέα τῶν ἐνθένδε ἀναβαινόντων, ὅτι Άντιογέων οι μέν τα κοινά πράττοντες μεταρουθμίζουσιν 15 είς παρτερίαν την πόλιν, δ δημος δε άντιτείνει καί οίεται δείν η τουφάν η στασιάζειν.

45 Ό δ' οὐ χρηστὸν οἰωνὸν ταῦτα εἶναι νομίζων, εἰ μὲν ἀπόντος φόβου παντὸς φανεροῦ τὴν μεταβολὴν εἰσηγούμην, ἴσως ἂν ὀρθῶς εὐλαβεῖτο, θυμοῦ δὲ ζέον- 20 τος τηλικούτου καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ προσδοκωμένων, ἢν αὐτοὶ τῶν ἡδονῶν τι περικόψωμεν, τάχ' ἂν ἐμπλήσαι-

⁹ t. I 312, 9 22 Dem. Phil. III § 54 p. 124, 26

² si ov Mo Re locum lacuna corruptum statuit Gasda 5 $\delta \lambda \sigma i s U$ 6 $\mu \eta$ cum ras 1 litt PIM7 in vouiζομεν ο secundum in ω corr P^4I^2 8 τοῦτ' ἔστιν post ἀν-11 *กินเ*ึ่ง 12 γενήσεται Μο 14 αποβαινόντων CA, sed γο άνα-М βαινόντων in marg C^{t} , . να. supra πο manu primae aequali A 18 Ό δ' om Bec 19 τινός φοβερού Μο 20 ηὐλαβεῖτο V 21 των πάντων? | ην μέν αύτοι τι των ήδονων περικόψωμεν Β΄ ην μη αύτοί των ήδονων περικόψωμεν Μο 22 Euπλήσωμεν Μο έκπλήξαιμεν ΒΜ

LIBANIUS ed. Foerster. II.

μεν τον έλαύνοντα δαίμονα τα ήμέτερα. ο πλουν ευ φερομένην έμβαλοῦμεν εἰς κακόν τι τὴν πόλιν, ἀλλὰ σειομένην στήσομεν. 46. σταίη δ' άν, ὦ άνδρες πολίται, βεβαίως, εί, δ των μέν είρημένων έστι μείζον, 5 ένίοις δε πρόσαντες, τοῖς πλείοσι δε κατά νοῦν, νική-R 502 $\sigma \epsilon i \epsilon' \mid \tau \epsilon$ xal $\vartheta \alpha \upsilon \mu \alpha \sigma \vartheta \epsilon i \eta$. $\epsilon \tilde{\upsilon} \gamma \dot{\alpha} \varrho \epsilon i \delta \epsilon' \nu \alpha i \chi \varrho \dot{\eta}$ τοῦθ', ὡς οὔτε πρηνεῖς ἐπὶ γῆς ἐρριμμένοι οὔτε κλαδίοις έλαιων αίτουντες, ού στεφανούντες, ού βοωντες, ού πρεσβεύοντες, ού δήτορα δεινότατον πέμποντες 10 σβέσετε την δργήν, ην μη παυσάμενοι των ύθλων τούτων δώτε τω Διί και τοις άλλοις θεοίς την πόλιν, περί ὧν ύμας πολύ πρό τοῦ βασιλέως Ήσίοδος διδάσκει καί Όμηρος εύθύς έκ παίδων. 47. ύμεις δε τω πεπαιδεῦσθαι μέν ἀξιοῦτε τιμᾶσθαι καὶ παίδευσιν κα-15 λείτε τὰ ἔπη, περί δὲ τῶν μεγίστων ἑτέροις χρησθε διδασκάλοις και ών κεκλειμένων έδει στένειν, άνεωγμένα φεύγετε. είθ' όταν Πλάτωνος και Πυθαγόρου μυησθή τις, την μητέρα και την γυναϊκα και την ταμίαν καί τον μάγειρον καί το πάλαι ταῦτα πεπεῖσθαι 20 προτείνεσθε καί ούκ αίσχύνεσθε ταῦτα αἰσχυνόμενοι, άλλ' οἶς έδει νομοθετεῖν, τούτων ἐφόλκια γίγνεσθε

8 έλαιῶν ἐπὶ τῶν δένδοων, ἐλαῶν δὲ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καρπῶν V cf. Thom. M. p. 120, 11

178

¹ ante εv ras 2 litt I 5 dè (prius)] $\tau \varepsilon Mo$ 7 $\omega \sigma \tau'$ Mo 7 ovr – 8 alrovres citavit Plan fol. 104° 7 $\varkappa \lambda \dot{\alpha}$ dois Bec 8 èlaitor ex èleor corr I^2 10 el Mo 12 $\pi \varrho \delta$ τov $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \dot{\varepsilon} \omega \sigma$ $\pi ol v$ Mo | 'Holodos $\kappa \alpha l$ 'Oungos didácate Bec 13 $\tau \delta Mo$ 15 $\chi \varrho \eta \sigma \partial \alpha \iota B$ et in $\chi \varrho \eta \sigma \partial \sigma \varepsilon$ cor MP^3 16 $\kappa \varepsilon$ - $\varkappa \lambda \varepsilon \iota \sigma \iota \varepsilon \nu \sigma C$ sed σ inser p, A sed σ inser m^2 , P sed σ erasum, UVI sed in hoc σ erasum, MM Bec 18 $\tau \delta \nu \tau \alpha \mu \ell \alpha \nu$ con Re, fortasse recte 21 $\gamma \ell \nu \varepsilon \sigma \delta \varepsilon UMo$

καί μεγάλην ἀνάγκην ἡγεῖσθε τοῦ κακῶς διὰ τέλους φοονεῖν τὸ πάλαι φοονεῖν κακῶς, ὥσπεο ἂν εἴ τις τὴν ὥραν ἐν τῆ νεότητι πεπρακὼς καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν φυλάττοι τὴν νόσον.

48. Καὶ τί δεῖ μαχοολογεῖν; | νῦν γὰο ὑμῖν R 503 αἴρεσις ἢ μισουμένοις διατελεῖν ἢ διπλῆ περδαναι τό τε τοῦ χρατοῦντος κτησαμένοις εὐμενὲς καὶ γνοῦσι τοὺς ὅντως τὸν οὐρανὸν ἔχοντας. μόνοι γὰρ ὑμεῖς ἐν οἶς χαριεῖσθε περδανεῖτε καὶ σχῆμα διδόντων ἔχοντες ἔργφ τῶν λαμβανόντων ἔσεσθε. 49. ἀλλ' οὐδεἰς 10 ὑμᾶς μεταστήσει λόγος, οἶδα, καὶ διὰ τοῦτο συνέτεμον, ἵνα μὴ τηνάλλως μηκύνοιμι. ἀλλ' ὅπως, ἡνίκα ἂν ἐγγὺς ἦ τὰ δεινὰ καὶ βασιλεὺς μετὰ Πέρσας ὡς πολεμίαν μεταχειρίζηται τὴν πόλιν, μή μοι περιστάντες ὀδύφησθε φάσχοντες καιρὸν ἥκειν τῶν λόγων. ὡν γὰρ 15 αὐτοὶ καταφρονεῖτε, πῶς ἂν τούτους ἀξιοίητε παρ' ἐκείνῷ δύνασθαι;

50. Πρός δὲ τοὺς ἀδικεῖσθαι νομίζοντας, εἰ τῶν τε ἄλλων αἰτιῶν οὐ μετέχοντες καὶ θεοῖς θύοντες μετὰ τῶν ἀσεβούντων τε καὶ τἄλλα ὑπαιτίων ζημιω-20 θεῖεν, ἐμαυτοῦ μὲν οὐκ ἐρῶ λόγον, τὸν ἐκείνου δὲ πρός ἐμέ. καὶ γὰρ αὐτὸς διήρουν ὑμᾶς ἀπολογούμενος

Hosted by Google

¹ διατέλους V 4 φυλάττει I φυλάττει U sed ε e parte 5 ήμιν Mo 6 μισουμένοις scripsi μισουμένους libri et ι eras Re μισούμενοι Bec 11 διατοῦτο VIMoM 12 τηνάλως IMo $\vec{a}\nu$ inserui e V et P in quo $\dot{\eta}\nu i\kappa \alpha$ in $\dot{\eta}\nu i\kappa' \vec{a}\nu$ corr m^s om reliqui libri edd 14 $\mu \varepsilon$ UI sed in hoc ε in ras m² 15 δδύρεσθε UIMo δδυρεΐσθε Cobet Mnem. X 194 16 καταφρονείτε V καταφρονοίητε reliqui libri sed oin in ras P^2 , edd αύτούς Μο 19 καί θεοῖς θύοντες om B 20 ὑπαιτίων scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. X 196 ποιούντων Ρ sed $\pi o \iota o \nu \nu$ in ras m² et circumflexus supra $\tau \omega \nu$ eras $\tau \omega \nu$ praevia rasura 4 litt U $\delta \pi' \alpha \delta \tau \tilde{\omega} \nu$ reliqui libri sed $\pi \delta \iota \delta \nu \tau \omega \nu$ antepos. I2, edd 22 απολογουμένη Μο

πούς αὐτόν, τῷ δὲ ἕν ἔπος ἤρκει τοῦ τὴν δάφνην παρά τῶν Μουσῶν λαβόντος. διδούς γάρ εἶναί τινας ού πονηρούς ούκ εία θαυμάζειν, εί μετά των κακών άπολοῦνται. πολλάκι γάρ φησι καὶ σύμπασα πό-5 λις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα. 51. κἀνταῦθα οὐκ ἐνῆν R 504 αναισχυντείν ούτω πάλαι τοῦ πράγματος | ἔχοντος. τίς γάρ ούκ οίδεν, ὅπως μέν ἀνηλώθη τῶ λοιμῶ τῶν Άχαιῶν δ στρατός διὰ τὴν Άγαμέμνονος ἁμαρτίαν, οἶα δε έπαθον αποπλέοντες οίκαδε δια την Αιαντος αδι-10 κίαν; ούκ '4θηναισι μέν της Περικλέους είς τούς Μεγαρέας ύβρεως έτισαν χοινή την δίχην, Θηβαΐοι δ' ένόσουν Οίδίπου κτείναντος Λάιον και ταῦτα ὃν ἔσφαττεν ούκ είδότος; τοῦτον οἶν δρῶν παρὰ τοῖς κρείττοσι κεκρατηκότα τον νόμον φυλοκρινήσει καθήμενος 15 ἀπὸ τῶν φαύλων ὄντων πολὺ πλειόνων τοὺς χρηστούς; βουλοίμην μέν άν, πιστεύειν δε ούκ έχω.

52. Έως οὖν ἔτι διαβαίνει ποταμοὺς καὶ βλέπει ποὺς τὴν τῶν Πεοσῶν δυναστείαν καὶ σκοπεῖ πεοὶ

1 Hes. theog. 30 4 Hes. op. 240. cf. p 99, 6

9 Ό Λοκοός Αἴας ἐν τῷ τῆς ᾿Αθηνᾶς ναῷ τὴν Κασάνδραν ἔφθειρεν, ὅθεν ᾿Αθηνᾶ ὀργισθεῖσα κοινῆ τοὺς Ἐλληνας ἐτιμωρήσατο πνεύμασιν ἀτόποις ἐκδοῦσα τούτους πλέοντας οἴκαδε P³I²B²

1 τῶ] τα Mo 4 πολλάκι scripsi cum Cobeto l. l. πολλάκις libri edd | ξύμπασα P sed ξ in ras m² 6 οῦτω inser I² 10 Μεγαφέας scripsi coll. Arist. Pac. 606 sq. Diod. Sic. XII 40. Plut. Per. 31, 1. Max. Plan. Rhet. gr. V 375 n. 57 ῆφωας libri edd 13 ίδὰν supra ὁφῶν I² 14 φυλλοκρινήσει B sed λ alterum eras, M φιλοκρινήσει Mo φιλοκρινήση U 15 πολὺ om B 16 πιστεύειν C sed ν eras

Hosted by Google

180

τῆς εἰσβολῆς καὶ ποῦ καὶ πότε καὶ πῶς ἐπίθοιτο τοῖς πολεμίοις, ποιήσωμεν ήμας αύτούς καλούς κάγαθούς καί καθάπερ οι ήμέτεροι πρόγονοι της πολλης τρυφης άπαλλαγέντες είς τὸ μέτριον μετέστησαν, οΰτω καὶ ήμεῖς ἀλλήλους παρακαλέσαντες τὴν μὲν νῦν οὖσαν 5 περί της πόλεως δόξαν έκβάλωμεν, φανῶμεν δὲ ἄξιοι βασιλεῖ τῆς προτέρας ἐλπίδος. 53. ἐκεῖνος ὅετο μάλιστα ταύτην έαυτῷ συγχορεύσειν και τὰς ἄλλας ἀποκρύψειν εύνοία και της πατρίδος αὐτης οίκειοτέραν ἔσεσθαι κάλλος αύτη και προσθήκας έτέρας έτοιμάζων έπορεύετο. 10 νῦν δὲ μισεῖ καὶ μισεῖσθαι πέπεισται ὁ Ἀπόλλωνος φίλος ύπὸ τῶν Ἀπόλλωνος τροφίμων καί φησιν ἐν Ταρσοῖς τῆς Κιλικίας γειμάσειν. 54. ήμεις δε εί τοῦτο γένοιτο, R 505 βιωσόμεθα; είπέ μοι, ποίαις ψυγαίς; τι λέγοντες; πῶς άλλήλους δρώντες; πως τούς είσαφικνουμένους; Άντι- 15 οχείας ούσης, "Ηλιε, και σωζομένης έν Ταρσοῖς βασιλεύς; καὶ πέμψομεν πρέσβεις εἰς Κιλικίαν οἱ δεχόμενοι τούς έκειθεν; και Κύδνος εύτυχέστερος Όρόντου τοῦ ποταμοῦ; 55. καὶ ἡ αἰτία δι' ἡν ταῦτα οὕτω πέπρακται, χαλεπωτέρα πτώματος. οὐκ ἤνεγκαν ἄρχοντα 20 άγαθόν οί των μή τοιούτων νενεάν ένεγκόντες όλην. ούκ ήνεγκαν έν βασιλεί φιλοσοφίαν οίκουσαν, άπεσείσαντο την ἀργήν. εἶτ' οὐ πᾶς ὑμῖν ἀπὸ τῶνδε τῶν χρόνων πολέμιος βασιλεύς; ού διαδέξονται μετά τοῦ

¹ $\ell\pi/\vartheta$ ειτο P sed ει ex οι corr et post ι ras 1 litt, I sed ε secundum in ras m³ $\ell\pi/\vartheta\eta\tau\alpha\iota$ V quod probat Gasda 3 και om M, inser in marg I³ | ψμέτεροι V 6 $\ell\pi\beta\ell\lambda\lambda\mu\mu\epsilon\nu$ UI $\ell\mu\beta\alpha\lambda\mu\mu\epsilon\nu$ Bec 8 συγχορεύσειν Re συγχορεύσειν libri Bec 9 αὐτῆς scripsi αὐτὴν libri edd 13 ở Re | τοῦ C sed το add f 16 οὔσης και σωζομέτης *ήλιε* Mo σωιζομέτης A 18 'Oρρόντου UVIBM | τοῦ συ VIBM | τοῦ ποταμοῦ del Cobet Mnem. X 196. N. S. V 130 (Coll. 110), at cf. I 506, 6 19 οῦτω ταῦτα B | οῦτω inser I² 22 σορίαν V 23 ἡμῖν VMoBM

σκήπτρου τὸ μίσος; οὐ φεύξονται τὴν ἀκόλαστον; οὐ
συνεπιθήσονται τοῖς καιροῖς; οὐ τοῖς ἀεὶ τὴν πόλιν
ἔχουσι τὴν νῦν ἀγνωμοσύνην προοίσουσι; καλῆς γε
προνοίας τοὺς υίεῖς κληρονόμους καταλείψετε· ἄνδρες,
5 δείσατε τὸν κρημνόν. 56. τοιοῦτον ἐχθρὸν ἐγὼ κἂυ
ἰδιώτην ἔδεισα. οὐκ ἔστι τοῦ Τυανέως πόρρω κατὰ
τὸν βίον, ὡς δυοῖν ἑήμασιν ἔστιξε τὴν ἡμετέραν. εἶτ'
οὐ νήψομεν; οὐχ ὅλον τὸ συμβησόμενον ὀψώμεθα ταῖς
R 506 ψυχαῖς; οὐκ ἐπὶ | τὰ ἱερὰ δραμούμεθα; οὐ τοὺς
10 μὲν πείσομεν, τοὺς δὲ ἕλξομεν; οὐ παρὰ τοὺς βωμοὺς
ταῖς ἱκετείαις χρησόμεθα χαίρειν ἀφέντες ἱπποδρόμους;
οὐκ ἀποστελοῦμεν φήμην ἐπ' αὐτὸν Χοάσπην Ἀντιοχεῖς ἀπολελόγηνται λέγουσαν;

15 57. Τούτων εἰ λέγοι τις βέλτιον, πρῶτος ὑπακούσομαι. εἰ δ' ἐνθάδε σιγήσας οἴκοι με κακῶς ἐρεῖ, θαυμάσεταί με τοῦ χειμῶνος ἅμα δάκρυσιν.

7 Philostr. Apoll. I 16. 17. VI 38

6 τοῦ Ἀπολλωνίου P²I²

3 προοίσουσι Re προσοίσουσι libri sed σ primum eras B, Bec 4 καταλείψετε κληρουόμους U | καταλείψατε Mo | $\overset{\circ}{o}$ ανδρες πολίται (vel 'Δυτιοχείς)? 9 ού – 10 έλξομεν citarit Plan fol. 104[×] 10 έλέγξομεν U sed έγ eras, I sed in έλξομεν corr m², BM Bec 13 et 14 λέγουσαν del Cobet Mnem. X 196. N. S. V 130 (Coll. 110) 15 λέγοι scripsi e VI λέγει reliqui libri edd | βελτίω V 17 δάκουσι CA Re

Subscr. ποδς ἀντιοχέας (τοὺς ἀντιοχεῖς Ρ) περί τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς ΑΡΙ

Hosted by Google

182

XVII.

Oratio inscripta $\mu o \nu \varphi \delta(\alpha \ \epsilon \pi i \ Iou \lambda (\alpha \nu \varphi)$ quae non statim post nuntium necis Iuliani die 26 mensis Iunii anni 363 factae Antiochiam perlatum, sed duobus fere annis post¹) composita vel saltem retractata est, postquam e scriniis rhetoris quibus aliquamdiu retenta est,²) in publicum prodiit, aeque atque $\epsilon \pi i \tau \alpha \varphi i o c$ qui successit,³) multorum summam admirationem nacta est. Unde explicatur quod tantum abest ut 'corporis' finibus circumscripta manserit, ut non solum in complures orationum eclogas transierit modo cum $\Pi \rho o \sigma \varphi o u \tau i \nu \varphi i$ modo cum $\Pi \rho e \beta \epsilon \nu \tau i \nu \varphi$ modo cum $A \nu \tau i o \gamma i \nu \varphi$ aliisque orationibus coniuncta, sed etiam cum reliquis monodiis vel cum Epitaphio unum effecerit corpusculum. Itaque etiamnum superstitum codicum numerus maximus est. Quos ordinem quem modo significavi secutus recensebo. Sunt autem paene sexaginta.

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 170. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 484, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 91. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

2) Cf. ep. 286.

Hosted by Google

¹⁾ Ubi nuntium necis acceperit, scribendo et dicendo prorsus se abstinuisse affirmat ep. 1350. Verba autem p. 218, 14 άναπνεύσατε, Κελτοί. χορεύσατε, Σκύθαι. παιανίσατε, Σαυρομάται. ὁ ζυγὸς ὑμῖν συντέτριπται καὶ οἱ αὐχένες ἐλεύθεροι τοῦτο σεισμοὶ γῆν πᾶσαν δονοῦντες res annorum 364 et 365 respiciunt, de quibus confer quae ad orationem sequentem p. 223 praefatus sum.

³⁾ Cf. Clinton, Fasti Romani I 461.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 73. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 109. Vide t. I p. 415 sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 167^v. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 71. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

7. Neapolitanus II E 18 (LIII) saec. XV fol. 94 incipit titulo et initio priva oratio verbis $\pi \alpha$] $\vartheta \eta \mu \alpha \tau \alpha \tau \eta \varsigma$ $\pi \varrho \delta \varsigma$ 214, 7. Vide t. I p. 47.

8. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 376. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

9. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 236^v. Vide t. I p. 53 sq.

10. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 351. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

11. Wolfenbuttelanus 511 saec. XV fol. 351. Vide t. I p. 64 sq.

12. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 221. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

13. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 66^{v} . Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

14. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 39 sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 108. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 65. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

17. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 72^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

18. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 43. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

19. Barberinus II 41 (== B) saec. XV fol. 102^v. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

20. Laurentianus XXXII 13 (= La) saec. XIV fol. 1. Vide t. I p. 227 sq. et 236. Contuli.

21. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 164^v. Vide t. I p. 228 sq. et 236. 22. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 120^v. Vide t. I p. 234. 23. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 176. Vide t. I p. 280 sq. 24. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 114. Vide t. I p. 334 sq. 25. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 411. Vide t. I p. 363 sq. 26. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 103^{v} . Vide t. I p. 220 sq. Contuli. 27. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 2^v. Vide t. I p. 419 sq. 28. Matritensis N-78 saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 420 sq. Inspexi. 29. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196. Vide t. I p. 421 sq. 30. Vaticanus gr. 1152 saec. XVII fol. 147. Vide t. I p. 422. 31. Monacensis gr. 495 saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 422. 32. Vaticanus gr. 1898 saec. XVI fol. 215. Vide t. I p. 423 sq. 33. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 42. Vide supra p. 54. 34. Matritensis N-98 saec. XV fol. 99. Vide supra p. 54 sq. Inspexi. 35. Athous Dionysii 342 saec. XV fol. 105. Vide supra p. 117 sq. 36. Athous conventus Batopaedii 367 chartaceus 99 formae quartae saeculo XIV exeunte vel XV ineunte scriptus continet fol. 1 μονωδία είς ἰουλιανόν 6 ἐπιτάφιος είς τον βασιλέα ἰουλιανόν

51 ύπεο της τιμωρίας ιουλιανοῦ

57 [πρός Ἐλλέβιχον]

Hosted by Google

64 [βασιλικός είς Κώνσταντα καὶ Κωνστάντιον]. Desinit folio 81 verbis μεμνημένον τι παραλιπεῖν (III 305, 22 R).

Sequentur orationes Dionis Chrysostomi et inde a folio 113 usque ad 153 declamationes Libanii:

δύσκολος ὤλισθεν

δύσκολος γήμας λάλον γυναϊκα

παράσιτος έπὶ δεῖπνον κληθεὶς

πρεσβευτικός πρός τούς τρώας ύπερ της ελένης. όδυσσεύς νόμος έν λακεδαίμονι τόν είσω τριάκοντα έτῶν;

deinde fol. 153 ιωάννου διακόνου τοῦ εὐγενικοῦ μονφδία ἐπὶ τῆ τῆς θεσσαλονίκης ἁλώσει

156 ἀριστείδου ξήτορος πρεσβευτικός πρός τον ἀχιλλέα ώς ἐκ προσώπου τοῦ ὀδυσσέως

162 [Άχιλλέως ἀντιλογία ποὸς τὸν Ἐδυσσέως ποεσβευτικόν]. Desinit codex folio 175, sed finis declamationis abreptus est.

Codicem quem exstare primum mentione a Pischono¹) facta cognovi, mea gratia inspexit et descripsit anno 1879 Manuel Gedeon, anno 1884 $i \pi i \tau \alpha \phi_{i \sigma} v et \pi \epsilon \rho i \tau \eta \sigma \tau \mu \omega - \rho (\alpha \sigma) i \sigma \nu \sigma \sigma \sigma$ orationes partim contulit partim transscripsit G. N. Bernardakis.

100 37. Cremonensis 12228 (L. 6.33), 172 in indice Martinii²) chartaceus formae octavae saeculo XV bene exaratus, olim Collegii Cremonensis Societatis Iesu (fol. 1) continet

fol. 1 ἀριστείδου μελέτη. λόγος α. ἀριστείδου ποεσβευτικός πρός τον ἀγιλλέα. ὀδυσσεύς

9 λιβανίου: ἀντιλογία ἀχιλλέως πρός όδυσσέα

27 πρεσβευτικός πρός τούς τρῶας ὑπέρ τῆς έλένης. όδυσσεύς.

44 αφαιρεθείς αχιλλεύς της βρισηίδος

59^{*} μετά τροίας άλωσιν και άγαμέμνονος τελευτήν δρέστης

72 τῶ κατορθώσαντι πόλεμον

87 δύσκολος ὤλισθεν

92 δύσκολος γήμας

1) Die Mönchsrepublik des Berges Athos (Raumers Histor. Taschenbuch IV 1 p. 68).

2) Martini, Catal. di mss. greci nelle bibl. Ital. I 315 sq.

Hosted by Google

186

100* έγων τις γυναίκα καί ων ύπο πατοί

108 φιλαργύρου παις αριστεύσας ήτησεν είς την δωρεάν

117 νόμος τὸν Θορύβου καὶ στάσεως des. fol. 126, cuius reliqua pars vacua est.

127 λιβανίου σοφιστοῦ ποιαίστορος ἐπιστολαί, quarum prima (α) ἀρισταινέτω· ἐπανήπων ἡμῖν (= ep. 334), ultima (φ) ἀνατολίω· οἶα τετόλμηται (= ep. 551) est.

186 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν des. fol. 239, cuius pagina aversa vacua est.

240 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα ἰουλιανόν. Desinit folio 245 vocibus οὐκ ὄρνιν: τέλος.

Codex cum codice Athoo Iberon 193 (121) prorsus consentit, nisi quod in hoc monodia deest.

Codicem anno 1870 examinavi; apographum epistulae $\varkappa\eta$ (= 1427) debeo Aemidii Martinii amicitiae.

38. Escurialensis Σ -I-14 (70 in catalogo Mil- 101 leri) chartaceus in folio saeculo XV a Michaele Apostole in insula Creta exaratus continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαίστορος, μελέται: πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης: \sim μενέλαος: \sim

 4^* πρεσβευτικός πρός τούς τρῶας ύπ
έρ τῆς έλένης, όδυσσεύς:

15 ἀριστείδου πρεσβευτικός πρός ἀχιλέα

 20^{v} Atbarlov (add. manu recentiore, Nicolai Turriani scriptoris graeci bibliothecae Escurialensis, ut visum est Carolo Graux, qui mea causa codicem anno 1876 inspexit) $\pi \varrho \delta_S$ τον δουσσέως έν λιταῖς πρεσβευτικον ἀντιλογία ἀχιλέως

32[▼] ποεσβεία πατρόκλου ποὸς ἀχιλλέα ἀξιοῦντος αὐτὸν ἐξελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον

42 δύσκολος λάλον γήμας γυναϊκα έαυτὸν προσαγγέλλει

48 μετὰ τὴν τροίας ἅλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτὴν ὀρέστης ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου

56 διέσωσέ τις έμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα

67 έχων τις γυναϊκα καί ων ύπό πατρί απεδήμησεν

72 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶ κάμνοντος

78 μονωδία έπι ἰουλιανῶ αὐτοκράτορι

81^v μονωδία έπὶ νικομηδεία

Hosted by Google

84 μονφδία ἐπὶ τῶ πυφποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος. In fine (fol. 85°) scriptum est: Μιχαῆλος Ἀποστόλιος ἐξέγραψεν (ἐ e συν corr.).

Folia 86 et 87 vacua sunt.

88 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν. Folium 115 vacuum est.

116 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαι, quarum α΄ Θεμιστίω φιλοσόφω Διανίω μήτης τέ ἐστι (= ep. 379), ultima ($\varrho\xi\eta'$) φουςτουνατιανῶ ἐξ ἡμισείας ἔχειν (= 564) (fol. 156[°]).

Sequitur fol. 157 Ίσοκράτους λόγος παφαινετικός ποός δημόνικον, cuius in fine (fol. 161°) scriptum est: Μιχαηλος Αποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἅλωσιν πενία συζῶν, καὶ τόδε τὸ βιβλίον μισθῶ ἐν κρήτη ἐξέγραψεν.

102 39. Parisinus gr. 2961 chartaceus in folio saeculo XV diligenter exaratus¹), olim Nicolai Rodulphi cardinalis,²) continet

fol. 3 βιβλίον δητορικόν λιβάνιος σοφιστής έχον τούτου προγυμνάσματα λόγους και μελέτας (rubr.)

διήγημα: Δηιάνειραν κτλ.

έτερον διήγημα άκούεις άνθος

έτερον διήγημα έρως άπτεται

χρείαι χρεία άλέξανδρος δ βασιλεύς έρωτηθείς

4 άλλη χρεία Διογένης μειράκιον ίδων

5" έτέρα χρεία. Ίσοκράτης της παιδείας

7 έγκώμιον δικαιοσύνης

8 τύραννος ήτησεν έξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον ώραΐον

11^v τὰς πλείους ψήφους χρατεῖν des. fol. 13, cuius reliqua pars vacua est

14 έγκώμιον δημοσθένους

¹⁾ In folio primo praeter $\pi l \nu \alpha \kappa \alpha \dot{\alpha} \kappa \rho i \tilde{\beta} \eta$ legitur: N° 54 undecimae. et 2776. et N° 54 della 21 cassa; in folio tertio: CCCLXIX et 447.

In indice graeco codicis Parisini gr. 3074 (= Montfaucon, Bibl. Manuscr. II p. 772 e n. 56) inter libros oratorios descriptus est ita: λιβανίου μελέται τινές και προγυμνάσματα.

14 μῦθοι ὁ μῦθος οί λύχοι

έτερος μῦθος σεμνός ἦν

άλλος μῦθος ἔδοξε τῶ διὶ

15 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης, λόγος πρῶτος: μενέλαος

16^{*} τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἕλένης λόγος δεύτερος: ὀδυσσεὺς:

20° τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν: ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως: λόγος γος

26 τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μελέται: ~ Δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα

29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλοῦ στέφανον

32 εξήτησεν δ φίλιππος τον δημοσθένην

35 παράσιτος έπὶ δεῖπνον κληθείς

36° τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μονφδία ἐπὶ νικομηδεία, cui succedit in fol. 37° brevis tractatus rhetoricus incipiens ἐν τοῖς τῶν ἑητόρων λόγοις διατί προτέτακται τὸ προοίμιον τῶν ἀλλων ἐπειδὴ σώματι ἔοικεν ὁ λόγος, τὸ δὲ προοίμιον κεφαλῆ, desinens γνώμην καὶ ἀγῶνας

38 μελέται: τῶ κατορθώσαντι πόλεμον, desinit fol. 43 verbis οὐ χρώματα (= IV 538, 7 R). Reliqua pars folii vacua est.

43° πρεσβευτικός πρός ἀχιλλέα ἀδυσσεὺς ὑπὲρ ἑλλήνων. ἀριστείδου δήτορος

46 Άφαιφεθείς ἀχιλλεὺς cum προθεωρία τῆς τοῦ πατρόπλου μελέτης

52 νόμος τὸν εύρόντα θησαυρὸν

55^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἐπὶ τῷ παραβάτῃ καὶ δυσσεβεῖ ἰουλιανῷ μονωδία. Des. fol. 57^v cuius reliqua pars vacua est.

58 λιβανίου σοφιστοῦ· πρὸς ἀνθύπατον μόντιον περὶ τοῦ δημοσθένους βίου, καὶ ἐκθέσεις τῶν ὑποθέσεων τῶν λόγων αὐτοῦ:

59 δτι τριῶν ὄντων τῶν μερῶν τῆς ἑητορικῆς ὁ δημοσθένης τὰ δύο ἐξήσκησεν

ύπόθεσις τοῦ \overline{a}^{ov} λόγου τῶν ὀλυνθιακῶν: des. fol. 59^{*}, cuius reliqua pars aeque atque folium 60 vacua est.

61 Δημοσθένους ξήτορος ἀθηναίου ὀλυνθιακῶν λόγος πρῶτος. Sequentur usque ad finem (fol. 124) aliae orationes Demosthenis cum argumentis Libanii.

Codex, ut consensus in ordine, titulis, lectionibus, lacunis evincit, ex eodem fluxit exemplari quo Parisinus gr. 3014 (== 129), qui plura, sed non omnia quae hic continet. Codicem anno 1880 examinavi.

103 40. Vaticanus Palatinus gr. 148 membranaceus formae octavae maioris saeculo XV exaratus continet post Aquototélovs $\eta \partial u x \bar{\omega} \nu$ libros manu nitidissima scripturae antiquae imitatrice (fol. 1—52^{*}) exaratos inde a folio 61¹), sed alia manu ac neglegentiore scripta

Λιβανίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα

χ] οεία ποακτική Άλέξανδοος ἐρωτηθεὶς παρά τινος ποῦ ἂν ἔχοι τοὺς θησαυροὺς τοὺς φίλους ὑπέδειξεν (= Pal. 277 fol. 228)

 63^{v} έγκώμιον ἀχιλλέως (= Pal. 277 fol. 230^v)

 65° χ]οεία διογένης μειράπιον ίδων ἀταπτοῦν τὸν παιδαγωγὸν [ἔπαι]σεν εἰπών τί γὰο τοιαῦτα παιδεύεις (= 277 fol. 232[°])

 67^{v} έγκώμιον θερσίτου (= 277 fol. 234^v)

69[•] [χ] οεία Θεόφοαστος ἐρωτηθείς τι ἐστιν ἔρως, ἔφησε πάθος ψυχῆς σχολαζούσης (= 277 fol. 236[•])

71 ἔκφρασις μέθης (= 277 fol. 238^v)

71^{*} έγκώμιον δημοσθένους (= 277 fol. 239)

73 γνώμη προτρεπτική δει δή χρημάτων και άνευ τούτων ούδεν έστι γενέσθαι των δεόντων (= 277 fol. 240[•])

74 γνώμη προτρεπτική: οὐ χρή παννύχιον εὕδειν (= 277 fol. 241^v)

75 [χ] ρεία. ἰσοκράτης τῆς παιδείας τὴν βίζαν ἔφη πικρὰν (= 277 fol. 243)

80 κατασκευή ότι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὀογήν (= 277 fol. 247)

1) Folia 53-60 vacua relicta sunt.

Hosted by Google

82 [å]νασκευή· ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χούσην εἰς τὸ ναύσταθμον ἐλθεῖν τῶν ἑλλήνων (= 277 fol. 249)

83 μονωδία
έπὶ τῶ πυρποληθέντι ναῶ τοῦ ἀπόλλωνος (= 277 fol. 250)

84[•] μονωδία έπὶ νικομηδεία (= 277 fol. 251[•])

87 ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἴαντα τὸν λοκρόν (= 277 fol. 254)

89 μονφδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχω πεσόντι (= 277 fol. 256)

93 έγκώμιον διομήδους (= 277 fol. 259*)

95 έγκώμιον όδυσσέως (= 277 fol. 261^{v})

98 $[\dot{\eta}]$ ϑ οποιία[·] τίνας εἶποι λόγους νιόβη κειμένων τῶν τέκνων (IV 1015 R) (= 277 fol. 264)

99 δδυσσεύς ἐν τῷ κύκλωπος σπηλαίω (= 277 fol. 265)

100 μενέλαος μαθών την τελευτην ἀγαμέμνονος (= 277 fol. 265[°])

100^v őπλα (= 277 fol. 266^v) αἴας ἀφαιρεθεἰς τὰ

101 δ αἴας μετὰ τὴν μανίαν

102 μένων τῶν ἑλλήνων (= 277 fol. 267)

103 πατρόπλου (= 277 fol. 267^{*}) 103^{*} πόρνη σωφρονήσασα

(= 277 fol. 268)

104 έγκώμιον δικαιοσύνης (= 277 fol. 268^{v})

105^v κατασκευή[·] ότι εἰκότα τὰ κατὰ τῶν ἀχιλλέως ὅπλων (= 277 fol. 269^v)

107 ψόγος φιλίππου (= 277 fol. 270°)

 108^{v} έγκώμιον γεωργίας (= 277 fol. 272)

 110^{v} ψόγος ἀμπέλου (= 277 fol. 273)

111^{*} $\psi \phi \gamma \phi g \pi \epsilon \nu \ell \alpha g \ (= 277 \text{ fol. } 274)$

113 ψόγος πλούτου (= 277 fol. 275^{*})

114^v ἀριστείδου ξήτορος μονφδία ἐπὶ σμύρνη (= 277 fol. 276^v). Des. fol. 115^v.

Hosted by Google

Codicem anno 1869 examinavi atque e parte contuli. 104 41. Vaticanus Palatinus gr. 277 chartaceus in folio saeculo XVI optime exaratus continet post Dionysii Hali-

carnasei quae fertur artem rhetoricam (fol. 4) Demetrii Phalerei $\pi \epsilon \varrho i \ \epsilon \varrho \mu \eta \nu \epsilon l \alpha \varsigma$ (fol. 71) aliaque

inde a folio 228 inscripto:

λιβανίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα usque ad finem (fol. 277) eadem eodem ordine opuscula quae Palatinus 148 (n. 103), nisi quod in folio 267 titulo τίνας ἂν εἴποι λόγους δ αἴας μετὰ τὴν μανίαν succedit non haec ipsa, sed alia titulo priva ethopoeia τίνας ἂν εἴποι λόγους Άχιλλεὺς παταπονουμένων Ἑλλήνων, ut singula hic recensere superfluum sit. Codex vero, ut lectiones a me collatae demonstrant, non e Palatino 148, sed e fonte cum hoc communi fluxit. Ad progymnasmata (fol. 236^v. 240^v. 254) Allatius lectiones codicis Barberini margini adscripsit.

Codicem anno 1869 inspexi.

105 42. Vaticanus Palatinus gr. 275 chartaceus formae quartae maioris, scriptus a Michaele Apostole post annum 1453 secundum subscriptionem folii 176^v μιχαῆλος ἀποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἅλωσιν πενία συζῶν καὶ τόδε τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν, olim Caroli cuiusdam testibus tribus distichis in folio 8^v scriptis

Κάρλου κτημα τόδ' έστιν, δν ίλαροισιν απόλλων

είσιδεν δφθαλμοῖς ές φάος έρχόμενον

- et Κάολου κτήμα τόδ' έστιν ό χουσοκόμας ων ἀπόλλων ίλαος εψμειδής εἴσιδε τικτόμενον
- et Κτῆμα τεὸν τόδε κάρλε τὸν ἔδρακεν ἄρτι νεογνὸν γηθόσυνος γαίρων φοΐβος ἀκερσεκόμας, ¹)

deinde Georgii Balsamae Zacynthii²) secundum inscriptionem folii primi τοῦτο τὸ β ιβλίον ἔστιν τοῦ γεωργίου

192

¹⁾ Eiusdem Caroli fuerunt codex celeberrimus Euripidis Palatinus gr. 287 simillimis distichis distinctus, quae legis apud Kirchhoffium in praefatione ad Eur. trag. vol. I p. IX, Stevensonium, Catal. codd. gr. Pal. p. 162, Wuenschium Mus. Rhen. LI 143 sq., et codex Pal. 261.

²⁾ Cf. Legrand, Bibliogr. hellén. des XV et XVI siècles I p. CLI.

τοῦτὸ τὸ ὁ γεώργιος ὁ βαλσαμὰς ἔγρα, quem sub initium saeculi decimi sexti in gymnasio Graeco Romae fuisse constat,¹) unde explicatur versio latina inter lineas declamationis primae Libanii scripta, deinde Udalrici Fuggeri²), cuius codicum collectio anno 1584 in bibliothecam Palatinam transiit. Prima codicis folia vacua sunt; fol. 9 incipit λιβανίου σοφιστοῦ μελέται: πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲς τῆς ἑλένης· μενέλαος cum versione latina interlineari

 12^{v} τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης' ὀδυσσεύς

23° ἀριστείδου πρεσβευτικός πρός ἀχιλλέα

29 πρός τὸν ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία ἀγιλλέως

41 πρεσβεία πατρόκλου πρός ἀχιλλέα ἀξιοῦντος αὐτὸν ἐξελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον

51 μετὰ τροίας ἅλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτὴν ὀφέστης ἀπεκτονὼς τὴν μητέφα κρίνεται φόνου

60 διέσωσέ τις έμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα

71 έχων τις γυναϊκα καί ὢν ὑπὸ πατοί

77 φιλαργύρου παις τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος

83 δύσκολος γήμας γυναϊκα λάλον

90 μονωδία έπὶ ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

94 μονωδία έπὶ νιχομηδεία

97 μονωδία έπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

98° λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαίστορος ἐπιστολαὶ, quarum prima κλεάοχω· ἔμελλον γράφων (= ep. 1), ultima (σ) ἀρισταινέτω· ἐξέστω παίζειν (= 1028^b) desinit folio 176°.

Sequentur fol. 177 μιχαήλου ἀποστόλου τοῦ βυζαντίου

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

¹⁾ Cf. Sathas, Neoellyv. $\varphi(lol. p. 227.$

²⁾ Hoc elucet ex indice bibliothecae Fuggeranae anno 1571 confecto hodieque in bibliotheca urbica Hamburgensi conservato (cf. Hoffmann, Serap. IX 289 sq.) in quo, ut Meynckius mihi scripsit, codex in hunc modum descriptus est: n. 12 In Bretter. p. 374. Libanii declamationes. Eiusdem epistolae. Michael Apostolus adversus Pletonem ... geschr. auf Papier in fol.

ποὸς τὰς ὑπὲο ἀριστοτέλους πεοὶ οὐσίας κατὰ πλήθωνος θεοδώρου τοῦ γαζῆ ἀντιλήψεις aliaque eiusdem Michaelis opuscula, quorum ultimum (fol. $225^{v}-228$) inscriptum ποοσφώνημα εἰς τὸν θειότατον καὶ παναγιώτατον μου δεσπότην καὶ κύοιον βησσαρίω τὸν αἰδεσιμώτατον καρδηνάλιν τῶν τούσκλων καὶ πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως μιχαήλου ἀποστόλη τοῦ βυζαντίου codicem post annum 1463 quo Bessario patriarcha Constantinopolitanus factus est, exaratum esse monstrat.

Codicem anno 1869 examinavi.

106 43. Vaticanus gr. 224¹) chartaceus formae octavae maioris diversis manibus saeculi XV scriptus continet post Κλεομήδους πυπλιπῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο, Lucianum, Aristidis πρεσβευτικόν πρός Άχιλλέα, μουφδίαν ἐπὶ Σμύρνη, ἐπιστολὴν περί Σμύρνης inde a

fol. 163 ἀντιλογία Ἀχιλλέως ποὸς τὸν ἐν λιταῖς ποέσβυν Όδυσσέα

175 τοῦ αὐτοῦ ποὸς ἀριστείδην περί τῶν ὀρχηστῶν

188^v μονφδία λιβανίου ἐπὶ ἰουλιανῷ

192 ἀριστείδου εἰς ἐτεωνέα ἐπικήδειος desinit verbis πρέποντα ἀλλήλοις I 127, 15 Dind. Folium 192^{v} vacuum est.

193 inc. λιβανίου σοφιστοῦ μελέται

έχων τις γυναϊκα καί ὢν ὑπὸ πατοί

197° φιλαργύρου παις ἀριστεύσας

 202^{v} [Luciani] $\lambda o \acute{v} \kappa \iota o_{\mathcal{S}}$ $\ddot{\eta}$ $\acute{o} \nu o_{\mathcal{S}}$ (initium tantum exstat cum explicatione vocum)

221 τύραννος ήτησεν έξ άστυγείτονος πόλεως μειράκιον

228 iterum φιλαφγύφου παῖς ἀφιστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωφεὰν θαλλοῦ στέφανον, sed iam fol. 228^v verbis τὰ δὲ ἤδη IV 624, 7 R desinit

Hosted by Google

¹⁾ In indice codicum bibliothecae sub Nicolao V facto describitur inter libros mathematicos: *Cleomadis Metheora et Luciani et Libani nonnulla etc.* (Müntz et Fabre, La bibl. du Vatican au XV° siècle p. 339). In indice bibliothecae Vaticanae edito ab Haasio Serap. XII p. 243 est n. 417.

229 inc. [Πατρόκλου μελέτη] "Ωμην ὦ ἀγιλλεῦ

238 πρεσβευτικός είς τούς τρῶας ὑπέρ έλένης μενελάου

241 τοῦ ἀγίου ἐπιφανίου περί τῶν λίθων

244 δύσκολος ώλισθεν. Exstat tantum titulus.

ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφυγεν ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν. Desinit verbis νῦν ἀχούσεσθε IV 254, 1 R. Sequuntur usque ad finem (fol. 306) dialogi Lucianei. Codicem anno 1868 inspexi.

44. Vaticanus Palatinus gr. 278 partim membra- 107 naceus (fol. 1—96), partim chartaceus (fol. 97—301) formae octavae maioris, olim Georgii Cantacuzeni secundum subscriptionem folii 174^v tò παφῶν βιβλίον ὑπάφχη τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοστρ(ατήγου) κυροῦ γεωργ(ίου) τοῦ καντακουζηνοῦ· ἐνέτυχον δὲ αὐτὸς τοῦτο ἐν τῷ σμεντερόβῷ ἐν μηνὶ μαΐῷ λα΄. ἰνδ. β΄. τοῦ ,5 Δξβ΄. ἔτους. + δημήτρ(ιος) λάσκαφις, ὁ νοτάφιος¹) continet post Manuelis Chrysolorae erotemata et varia astronomica in chartis saeculo XV exaratis

fol. 143 ἀφιστείδου μελέτη πφεσβευτικός πφός τὸν ἀχιλλέα ΄ όδυσσεύς

151 λιβανίου αντιλογία αχιλλέως πρός όδυσσέα

167 δύσκολος ὤλισθεν

171[°] λιβανίου ἐπιστολή ἀνατολίω· οἶα τετόλμηται (= ep. 551). Fol. 172° —174 vacua sunt.

Folio 175 incipit nova manus aequalis qua scripta sunt

λιβανίου έπιτάφιος είς τον βασιλέα ἰουλιανόν

229 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα ἰουλιανόν

235 πρεσβευτικός πρός τους τρῶας ὑπὲρ ἐλένης· ὀδυσσεύς cum protheoria

252^v μετά τροίας άλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτὴν ὁ ὀφέστης κρίνεται

264 άφαιρεθείς άχιλλεύς της βρισηίδος cum protheoria

1) Cf. Stevenson, Catal. codd. Palat. graec. p. 154. 13*

Hosted by Google

279^v δύσκολος γήμας λάλον γυναϊκα. Des. fol. 289. Inde a folio 289^v sequentur alia.

Codicem anno 1869 examinavi.

108 45. Vallicellanus F 14 (81 in Catalogo codicum graecorum nuper ab Aemidio Martini, Mediolani 1902 edito p. 137) chartaceus (mm. 225 × 155) saeculi XVI ineuntis anno 1556 in insula Creta ab Ioanne Choniano protonotario Monembasiae emptus, ut elucet e nota folii 111^{v} κτῆμά ἐστι ἰωάννου χωνιανοῦ πρωτονοταρίου μονεμβασίας· ὅπερ ἀνήσατο διατρίβοντος τῆ τοῦ μίνωος καὶ ξαδαμάνθυος πόλει· ἐπὶ ἔτους ζξδ, deinde si recte coniecit Martinius, Achillis Statii, continet post Isocratis ad Demonicum inde a capite sexto orationem

fol. 5^v ἐπιστολὴ λιβανίου πρός τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν· διπλῆν ἀνήρησαι (= ep. 372)

7 μονωδία λιβανίου πρός τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν

11 μονωδία ἀριστείδου ἐπὶ σμύρνην κειμένην

13 απολογία αχιλέως ποὸς τὸν ὀδυσσέα (ΙV 47)

28 διπλην ἀνήφησαι (= ep. 372 desinens verbis σòν ἀτεγνῶς p. 185, 16 W.)

29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν Φαλοῦ στέφανον κτλ.

35 δύσκολος λάλον γήμας γυναϊκα

40° παράσιτος έπι δεϊπνον κληθείς

44 πρεσβεία πατρόκλου πρός ἀχιλλέα ἀξιῶν αὐτὸν ἐξελθεῖν

53° λόγος πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης ὀδυσσεύς

65° αίλίου ἀριστείδου δήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα΄ ὀδυσσεύς

70° πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης: μενέλαος

73° λιβανίου σοφιστοῦ λόγος πεφὶ τῆς ξαυτοῦ τύχης. Desinit fol. 106° verbis καὶ μετὰ ταῦτα t. I p. 204, 1.

Sequuntur varia.

Codicem quem Libaniana continere e catalogo codicum Vallicellanorum manuscripto manco admodum olim inspecto cognoscere non potui, sed e catalogo demum typis mandato Aemidii Martini didici, e parte anno 1903 a me rogatus Augustus Mau contulit. Biog cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem exemplari deductus, sed pretio critico privus dicendus sit. Cf. Addenda tomi I p. X. Monodia cuius initium (p. 206-209) collatum habeo, in nonnullis cum P, in aliis cum M consentiens recensionem mixtam praebet.

46. Vaticanus gr. 1858 chartaceus formae octavae 109 saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis miscellaneus incipit folio 64 verbis *ἀνέπειθε καὶ παξανομεῖν* quae sunt declamationis $\varphi\iota\lambda agy \acute{v} gov παĩς ἀgιστεύσας IV 628, 14 R desi$ nentis folio 68^r.

Folio 68^v incipit: μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῶ πεσόντι cum scholiis marginalibus

73 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῶ τῶ θεομάχω desinit folio 87^{*} εἶναι ταῦτα ἠξίουν· καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχύουσι τῶν πατρώων βέλτιστος (= I p. 566, 6 R)

88 πίναξ τῶν νόμων κατ' ἀλφάβητον

111 λουκιανοῦ λόγοι

135 έκθεσις ποὸς ἰουστινιανὸν σχεδιασθεῖσα παοὰ ἀγαπητοῦ διακόνου

157 συνεσίου ἐπιστολαί (νθ') cum scholiis interlinearibus

188 ἐκφράσεις λιβανίου item cum scholiis interlinearibus		
ἔκφοασις	πεζομαχίας	$\overline{\alpha}^{\eta}$
189	γραφής τής έν τῶ βουλευτηρίω	β^{η}
190	έτέρας γραφής έν τῶ βουλευτηρίω	yn
191	κήπου	δ^{η}
191° έγκώμιον	φοίνικος καὶ μηλέας	ϵ^{η}
193 ἕκφρασις	λιμένος	57
193 [•]	ναυμαχίας	ξη
194	θήρας	η^{η}
195	λέοντος κατέχοντος έλαφον	ઝગ
195 ^v	ήρακλέους καὶ ἀνταίου	ι^η
196 ^v	έτέρα· έξέλιπε μέν μετά (IV 1083 R)	ια

٠

198 ἕκφρασις	ήρακλέους έστῶτος ἐν τῆ λεοντῆ	ιβ΄
198 ^v	τρωίδος απεστραμμένης (ΙV 1093)	iy
19 9*	ήρας	ιδ΄
200	πολυξένης σφαττομένης ύπὸ νεοπτο-	
	λέμου	ιε΄
201	προμηθέως	· 15'
Des. fol. 202 ^v	•	

Folio 203 incipiunt alia manu scriptae φιλοστοάτου είχονες.

Codicem anno 1895 inspexi.

110 47. Matritensis N-18 chartaceus in folio saeculi XV, olim Ioannis Fernandez de Velasco,¹) continet post Iliadem

et Euripidis Hecubam inde a

fol. 246 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῶ τῶ παραβάτη

267 [μονφδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

269^v inc. $\epsilon \pi i \delta'$ οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε περιπλῆς ὁ ξανδίππου ἡρέθη λέγειν des. οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν i. e. non, ut Iriartius²) coniecit, declamatio inedita Libanii, sed Periclis oratio funebris apud Thucydidem II 34—41, 1.

Codicem anno 1880 inspexi.

111 48. Marcianus gr. 442 bombycinus formae duodecimae saeculo ineunte XV scriptus, olim Bessarionis³), continet

fol. 7 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima γλυκείας με γεύσας (= 1183), ultima ($\rho v \xi$) νῦν τε ἐπιστέλλων (= 37)

74 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

78° τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῆ τῆς νικομηδείας καταστροφῆ

1) Cf. Carol. Graux, Essai sur les origines du fonds grec de l'Escurial p. 70.

2) Catal. codd. graec. Matrit. p. 70. Cf. Jahrb. f. Philol. 1876 p. 214.

3) In folio praefixo legitur: λιβανίου ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι αἰσχίνου: κτῆμα βησσαφίωνος καφδηνάλεως τοῦ τῶν τούσκλων. In indice codicum ab H. Omont Parisiis anno 1894 (Revue des Bibliothèques) edito p. 32 est n. 300: Item epistolae Libanii, et orationes Aeschinis, in papyro. Cf. supra p. 3 not. 1.

81° μονωδία είς τον έν τη δάφνη νεών τοῦ ἀπόλλωνος

83 άλοῦσά τις γυνὴ φαρμακείας, declamatio Hadriani rhetoris edita a L. Allatio Excerpt. p. 238 sq. et ab H. Hinckio, Polem. declam. p. $44.^{1}$)

84 [μονωδία ἐπὶ Σμύονη] Aristidis quae incipit Ζεῦ, τί χρήσωμαι.

Inde a folio 87 sequentur orationes Aeschinis et monodiae Alexii Lampeni.

Codicem anno 1869 examinavi et initium monodiae contuli.

49. Vaticanus gr. 1394 chartaceus formae octavae 112 maioris saeculi XV teste inscriptione folii ultimi 'Iwávvov $\tau o \tilde{\nu} \, \Lambda \alpha v \varrho \epsilon v \tau lov \, \kappa a' \, \tau \tilde{\omega} v \, \varphi l \lambda \omega v \, o lim Ioannis Laurentii$ Veneti²), deinde Fulvii Ursini qui codices suos anno1600 bibliothecae Vaticanae legavit, ut elucet ex inscriptione involucri*ex libris Fulvii Ursini*, continet post Synesiihymnos, orationes, epistulas, Amasidis ad Polycratem epistulam (fol. 296)³), Aristidis orationes inde a fol. 324

λιβανίου δήτορος σοφιστοῦ καὶ κοιαίστωρος μονωδία εἰς νικομήδειαν

328^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν ἐν τῆ δάφνη ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος

331-337 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ. Inspexi anno 1869.

50. Parisinus gr. 3025 chartaceus formae octavae 113 maioris saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis, olim Colbertinus (4432), inde ab anno 1732 Regius (3287) continet inde a

fol. 2 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῆ νικομηδεία

6° τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῶ ἐμποενέμω (sic) τῆς δάφνης

9 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῶ παραβάτη ἰουλιανῶ: Desinit fol. 16[°]. Sequentur diversa.

2) Cf. P. de Nolhac, Bibliothèque de Folvio Orsini p. 184.

¹⁾ Cf. Villois, Anecd. II 253.

³⁾ Cf. Mus. Rhen. LIII 551.

Codicem anno 1880 inspexi.

114 51. Vaticanus gr. 199¹) chartaceus formae quartae maioris saeculi XV continet post varia

fol. 96 ἐπιστολαὶ λιβανίου σοφιστοῦ, quarum prima κλεάρχω· ἔμελλον γράφων (=1), ultima (ρια) ἰουλιανῶ καίσαρι· διπλῆν ἀνήρησαι νίκην (= 372)

fol. 123 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῶ αὐτοκράτορι

125^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία

127^v πρεσβευτικός πρός τοὺς τρῶας λόγος ὑπὲρ τῆς $έλένη_{\rm S}~(=\rm IV~1~R)$. Desinit fol. 130^v. Succedunt Plutarchea Lucianea alia.

Codicem anno 1868 inspexi.

115 52. Vaticanus gr. 579 chartaceus formae octavae miscellaneus²) continet manu saeculi XIV exarata inde a

fol. 260 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἰουλιανῷ τῷ δυσσεβεστάτω (haec vox incerta)

261^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῆ νικομηδεία, ὅτε θεία διπῆ κατεχώσθη ὑπὸ [τοῦ σεισμοῦ] des. fol. 262^v 263 [ἔκφρασις μέθης] alia charta aliaque manu exa-

rata. Des. fol. 263^v.

Codicem anno 1895 inspexi.

116 53. Vindobonensis phil. 219 chartaceus miscellaneus diversis manibus saeculi XV satis neglegenter exaratus continet post Pindari carmina

fol. 102 τοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῶ αὐτῶ ἰουλιανῶ τῶ τρισκαταράτω

105 μονωδία λιβανίου ἐπὶ καταπτώσει τῆς νικομηδείας. Desinit folio 108^v, sed bibliopegi culpa folium 107 ante 108 positum est. Succedit monodiae in folio 108^v ἐπιτομὴ χρόνων τῶν ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ,5φπθ ἔτους.

Codicem anno 1870 inspexi.

¹⁾ In indice graeco codicum bibliothecae Vaticanae edito ab Haasio Serap. XII p. 159 est n. 126.

²⁾ Cf. Heisenberg, Analecta p. 41.

54. Vaticanus Palatinus gr. 360 chartaceus formae 117 octavae diversis manibus saeculo XVI exaratus, miscellaneus continet post Πορφυρίου είσαγωγὴν τῶν πέντε φωνῶν (fol. 4-20) aliaque¹) inde a folio 40

λιβανίου μελέται τοῦ σοφιστοῦ παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεἰς

45 [παράσιτος τοῦ τρέφοντος κτλ.]

52° [φθονερός τοῦ γείτονος]

69 [$\mu o \nu \omega \delta i \alpha \epsilon \pi i$ 'Iov $\lambda i \alpha \nu \tilde{\omega}$]. Des. fol. 76.

Folia 77—79 vacua sunt. Inde a folio 80 usque ad finem (fol. 346) sequentur diversa.

Codicem anno 1869 inspexi.

55. Vallicellanus B 70 (15 in catalogo Martinii 118 p. 29) chartaceus formae octavae saeculi XV continet inde a

fol. 153° Ἐπιστολαὶ Λιβανιου σοφιστου, quarum prima ἰφικράτει· ἡρόμην ὅτι (= ep. 40), ultima (25) in fol. 165 Ἀριστοφάνει τῶ κορινθιω· οὐδέπω με πεπαυμένον (= ep. 1186)• est. Sequuntur inde a fol. 166 Theophylacti ἐπιστολαὶ ἡθικαὶ et (fol. 171) [Aristotelis] περὶ κόσμου liber et post τοῦ σταφιδάκη μονφόίαν ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι Παλαιολόγῷ (fol. 199–200)²)

fol. 200 λιβανίου σοφιστοῦ μονφδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παφαβάτη

205 $\lambda\iota\beta\alpha\nu\iota'$ ov $\mu\epsilon\lambda\epsilon'\tau\alpha\iota$, sed nihil exstat nisi initium tituli declamationis

έχων τις γυναϊκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ — ἰδὼν ἐκεῖνος (= IV 639, 6 R).

Codicem anno 1868 inspexi et initium monodiae contuli, postea epistulas examinavit a me rogatus Hugo Lincke.

56. Escurialensis Σ -II-7 (83 in catalogo Milleri) 119 chartaceus in folio saeculi XV continet in folio praefixo manu recenti scriptam epistulam Libanii *Modéstov Kallõs*

201

¹⁾ Folia 21-23 et 34 vacua sunt, 35-39 desunt.

²⁾ Cf. Byz. Zeitschr. IX 381.

(sic) $\mu o \iota \delta o \kappa o \tilde{v} \sigma \iota \nu$ (= ep. 245) et post Iliadem, scholia ad Lycophronem, Eustathium ad Dionysii Periegesin, Xenophontis de republica Lacedaemoniorum libellum inde a folio

329^v μονφδία λιβανίου ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἰουλιανῷ πιαίστορος ῥήτορος

332^v [ποεσβευτικός ποὸς τοὺς τοῶας ὑπὲς τῆς ἐλένης· Μενέλαος]. In fine (extremo fere folio 334^v quod ultimum est codicis) legitur: τέλος εἴληφεν ἡ μελέτη μενελάου. Anno 1876 mea gratia inspexit Carolus Graux.

Ad hos accedunt tres codices qui fragmenta monodiae continent:

57. Laurentianus LVII 44 saec. XIII qui folio 101 finem inde a al' $\mu\alpha\pi\iota$ $\sigma\nu\mu\mu\nu\gamma\epsilon\iota\varsigma$ (p. 220, 1) praebet. Vide t. I p. 224 sq.

58. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196 qui statim folio 196^v desinit verbis $\tau o \vartheta \varsigma \ \mu \grave{\epsilon} \nu \ \epsilon \vartheta \acute{o} \varkappa \epsilon \iota$ (p. 208, 15). Vide t. I p. 421 sq.

120 59. Laurentianus IX 30 chartaceus formae octavae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis mutilatus continet fol. 1 declamationem quae inscripta quidem¹) έκδοθείς φιλίππω δημοσθένης ἀφεθείς καὶ μὴ πολιτευόμενος κρίνεται δημοσία, revera autem est: ἐξήτησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην — γράφει παρ' Ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βωμόν (IV 253); desinit ante finem verbis τοῦ βωμοῦ κέκλεισται (265, 21);

fol. 7 μονωδία ἐπὶ τῷ παφαβάτη καὶ ἀσελγεῖ ἰουλιανῷ, sed etiam haec iam folio 8 desinit verbis ἀντὶ τῶν κακῶν εἰς τάξιν (210, 13).

Folium 9 incipit verbis οὐσίαν δυοῖν ἕνεκα τοῦ τε ξημίαν μεγάλην ἐκτίσαι καὶ τοῦ φίλω σπουδαίω δυστυχοῦντι βοηθῆσαι, quae sunt Isocratis ad Demonicum orationis § 28 p. 8a. Quae usque ad finem τὰς τῆς φύσεως ἑμαοτίας ἐπικρατήσειεν (fol. 12) progreditur. Quae autem inde a folio 12^v sequuntur, quae aeque atque prius fragmentum Bandinius (Catal. I 441) se ignorare professus est, nihil

Hosted by Google

¹⁾ Manu secunda $\lambda \beta \alpha \nu i o \nu$ suprascriptum est.

aliud nisi oratio est titulo priva Aristidis, $\Pi_{\varphi\epsilon\sigma\beta\epsilon\nu\tau\iota\kappa\delta\varsigma}$ $\pi_{\varrho\delta\varsigma}$ $\chi_{\iota\iota\lambda\iota\epsilon\alpha}$. Huic succedunt orationes Demosthenicae.

Codicem anno 1869 contuli.

Duo codices periisse videntur:

60. Antonii Augustini (vide t. I p. 347 sq.) et

61. Aegidii Noallii, e quo monodiam et epitaphium 121 Iuliani se praebere Morellus in 'indice' orationum testatur. Quem Noallius, inde ab anno 1585 episcopus Aquensis et regis Gallorum legatus Constantinopoli, "qui ecclesiam Aquensem diu tenuit ac rexit semper absens episcopatu tandem se apud Regem abdicavit et vivere desiit anno 1600",¹) Constantinopoli acquisivit, si idem fuit codex monodiarum atque is quem Morellus ad Basilinov edendum adhibuit. In praefatione enim editionis huius orationis a Morello primum Parisiis 1614 factae haec verba leguntur: "Exemplum MS. alterum praebuit Constantinopolis munificentia Reverendiss. Episcopi Aquensis D. Aegidii Noallii μακαρίτου, R. P. Frontoni Ducaeo Theologo è Societate Iesu benigne communicatum, ab coque diligenter accurateque descriptum nobisque ultro concessum est." Ad quem Noallio mortuo pervenerit, nescitur neque unum e superstitibus codicibus novi, qui idem atque hic dici queat.

Si unicus textus Morelliani fons fuit, proxime ad Palatinum gr. 282 accessit. Nam textus ille cum hoc codice in lectionibus, verbis transpositis, lacunis mirum in modum consentit. Plures sane codices Morellum adhibuisse minime omni probabilitate caret. Quod si in hac oratione statueremus, mirus ille consensus etiam ita explicari posset, ut Morellus apographo codicis Palatini ipsius usus esset aeque atque in Bacilino, de quo ipse l. l.: tertium, inquit, (exemplum MS) Heidelberga civitate a clarissimo et eruditissimo Viro Markardo Frehero Consiliario Palatino ad nos liberaliter est transmissum. Sed lacuna magna quam Morellus in codice eodem Noallii a se adhibito exstare testatus est in Epitaphio p. 300 (hic desiderantur quaedam ob Graeci

¹⁾ Gallia Christiana II 196.

Codicis lacunam) (cf. p. 234) et foliorum ordo disturbatus neque in Palatino neque in Parisino gr. 3016 — si quis hunc olim Noallii fuisse suspicari velit — apparent.

In hac quoque oratione codices 'eclogarii' quos quidem inspexi dignitate pretioque 'corporalibus' longe inferiores sunt. Itaque satis esse duxi unius ex illis testis Laurentiani XXXII 13 (La) lectiones in apparatum criticum recepisse. Laurentianus IX 30 ad eundem fontem atque Barberinus redit. Quos igitur in censum vocavi sunt codices CAPUVIBMMoLa. De ratione autem quae inter hos intercedit in universum ad ea te delegatum volo quae in orationibus proxime antecedentibus exposui. Sed quamquam hic quoque duae codicum familiae dispiciuntur, tamen vestigia bipertitionis magis dissipata sunt, quoniam non solum BM recensionem mixtam praebent, sed etiam P hic illic cum codicibus secundae familiae facit. Sed is etiam neglegentiae singularis notas prae se fert. In hac quoque oratione inter U et I arta illa est necessitudo (cf. p. 7).

Unum locum Eustathius, duos Thomas Magister citavit.

Num revera quatenusve Bessario orationem in monodia quam adulescens in Manuelem Palaeologum († 1424) scripsit, suum in usum converterit, tum demum certo stabiliri poterit, cum haec graece prodierit.

Cum hac aeque atque cum Aristidis in Smyrnam monodia eam comparavit et latine vertit Nicolaus Perotti, inde ab anno 1458 archiepiscopus Sipontinus, et ipse auctor monodiae in fratrem Severum, ut ipse testatur in 'Prohoemio ad Aristidis Libani et Bessarionis monodias a se e greca lingua in latinum conversas ad Petrum [Foscarum] Apostolice Sedis protonotarium' (fol. 236), quod exstat in codice Vat. lat. 8086 (chart. in oct. saec. XV) fol. 238': "Primum apud grecos hoc dicendi genere (fol. 239 inc.) usus est Aristides, deinde Libanius, praeter eos ex veteribus nemo; apud latinos vero nullus adhuc, quod in meam notitiam venerit, usus est. Accepi subito Aristidem Libaniumque in manibus

et cas monodias accepi quae omnibus quas scripserunt cum doctorum omnium iudicio pulchriores et affectibus pleniores habentur, hoc est Aristidis monodiam in Smirnae deplorationem et Libanii in funere Iuliani imperatoris. quas cum Bessarionis monodiae comparassem et iniquus alioquin in eum iudex esse conatus forem. ut soleo opera amicorum eo acrius iudicare, quo magis amo, longo sane intervallo praeferendum Bessarionis opus existimavi tum affectuum multitudine tum sententiarum ubertate tum elegantia et suavitate sermonis. Quapropter exhilaratus animo et quasi aliquem cum quo Bessarionis mei victoriam communicare possem perquirens. ut ii facere solent, quibus ex animi sententia foelix aliquid faustumque evenit repente, et non amplius quam quatuor dierum spatio monodias ipsas omnes latinas feci tuoque nomini, petre foscare, dedicavi, cuius optimum incorruptissimumque esse iudicium scio — Nostramque monodiam praeter alias omnes addidimus: quam paulo ante in Severi fratris acerbissimo funere infelices meditati sumus."

Iam sequuntur deinceps tres 'monodiae Aristidis (239^v), in obitu Severi Perotti fratris (241^v), Bessarionis in Manuelem Palaeologum' (245), Libanii non item. Neque eam adhuc in alio codice reperi.

Eaedem quae in codice Palatino gr. 282 corruptelae in editione principe, Morelliana t. II p. 251—259, conspiciuntur multis aliis auctae: quas e parte tantum Reiskius Anim. V 167—171 sustulit. Multo meliorem formam induit oratio in editione Reiskiana (priore p. 223—229; posteriore t. I p. 507—521), ad quam parandam codicibus A et Mo et Wolfenbuttelano adiutus erat. Boissonadius¹) margini sui huius editionis exemplaris lectiones codicum Par. gr. 3025 et 1000 adscripsit. Gasda codices AV et Parisinum gr. 3016 contulit; emendando ipse²) et Cobetus pauca assecuti sunt.

- 1) Cf. t. I p. 78.
- 2) Krit. Beiträge zu Libanios II 11.

Hosted by Google

ΜΟΝΩΙΔΙΑ ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΑΝΩΙ.

R 507 1. ⁶Ω πόποι, η μέγα πένθος οὐκ 'Αχαιίδα γην μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ὑπόσην ὁ Ῥωμαίων κοσμεῖ θεσμός, κατείληφε· μᾶλλον μὲν γὰρ ἴσως ἡν Έλληνες οἰκοῦσιν, ἅτε καὶ μᾶλλον αἰσθανομένην τοῦ κακοῦ,

C =Chisianus

- A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
- P =Vaticanus Palatinus gr. 282
- U =Urbinas gr. 126
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- I =Marcianus append. XCI 2
- Mo = Monacensis gr. 101
- B = Barberinus II 41
- M = Marcianus gr. 437
- La = Laurentianus XXXII 13

.

2 Il. α 254

1 ή ἐπὶ ἰουλιανῶι μονωιδία A Re μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῶ πεσόντι BM μονωδία εἰς ἰουλιανόν V Mor qui in marg habet γο ἐπὶ Ἰουλιανῶ μονωδία εἰς τὸν κατάφατον ἰουλιανὸν U μονωδία (ἐπὶ in marg inser m²) Ἰουλιανῶ Mo ἐτέφα πφὸς ἰουλιανόν I | ἔπὶ in ras P² | ἰουλιανῶ P sed ῷ in ras m² 2 ὦ CUV Re | ἦ πτλ. citavit Eustathius ad Od. α 344: οὕτω παὶ Λιβάνιος ἐν τοῖς εἰς τὸν Ἰουλιανὸν σχηματίζει τὸ ἦ μέγα πένϑος ἀχαιίδα γαῖαν ἰπάνει γράψας οὐπ ἀχαιίδα μόνον καὶ τὰ ἑξῆς ἦ ex ἢ corr A² ὦ Re 2 οὐπ – 4 θεσμός uncis inclusit Mor 2 ἀχαιίδα I sed ι prius inser m² ἀχαίδα CAUMMoLa edd | γῆν in ras P³ 3 καὶ πᾶσαν P sed αὶ et πᾶσαν in ras m⁴ | ὁπόσην P sed ὁπόση in ras m³ γο ὅσην in marg Mor | μὲν om La 4 οὖν, ante γὰǫ inser C^m γὰǫ eras elusque loco οὖν pos A²

Hosted by Google

διήκει δ' οὖν καὶ διὰ πάσης γῆς, ὡς ἔφην, ἡ πληγὴ τύπτουσά τε καί κατατέμνουσα τάς ψυχάς, ώς οὐκέτ' ον βιωτόν ανδοί βελτίστω τε καί ότω τοῦ εὖ ζην έπιθυμία. 2. τιμαί μέν οίχονται των άγαθων, ύψηλαί δε των πονηρων τε και ακολάστων φατρίαι νόμοι δε 5 χωλυταί χαχουργημάτων οι μέν ήδη λέλυνται, οι δέ αύτίκα τοῦτο πείσονται, τοῖς δὲ μένουσι γράμμασιν είναι περιέσται ἔργων ἀμοίροις. πέπονθέ τε τὸ ἀνθρώπειον γένος, οίον αι πόλεις ών κατασείεται τείγη. και γάο έκει του περιφράττοντος άπολωλότος των μαλλον 10 ίσχυόντων γίνεται τὰ τῶν δικαίως κεκτημένων, οί δὲ έπιπεσόντες άρπάζουσί τε και κτείνουσι και ύβρίζουσιν είς γυναϊκας άλούσας και παϊδας. και νῦν ἀνέφκται κατά των έπιεικων τοις άνόσια δρωσιν όδος εύρεια καί κλισιάδες μεγάλαι, καί τετείχισται ούδεν έτι. 15 3. τον μέν ουν | Έκτορα της Τροίας ήδη τις έκά- R 508

15 Her. IX 9, 9

5 φατοία ή συγγένεια, τὸ σύνταγμα και τὸ γ^{ον} μέρος τῆς φυλῆς, λαμβάνεται δὲ ἐπὶ κακοῦ, οἰονεὶ συμφωνία ἐπὶ πράξεσι φαύλαις B² rubr 15 κλισιάδες αἱ δίπτυχοι θύραι, κλισίαι δὲ αἰ στρατιωτικαὶ σκηναί B² rubr

1 d' oùr] $\gamma \rho \gamma o \tilde{v} v$ in marg Mor | $\gamma \rho \tau \tilde{\eta}_S \gamma \tilde{\eta}_S$ in marg Mor 2 oùr $\tilde{\epsilon} \tau' IMo$ 3 $\beta \iota \omega \tau \dot{v} v$ inser B^3 | $\gamma \varepsilon v v \alpha \iota \omega IM$ $\gamma \varepsilon v v \alpha \iota \omega$ in marg Mo | $\tau \varepsilon$ inser I^3 om B | $\xi \tilde{\eta} v \epsilon \dot{v}$ Mor, $\gamma \rho \epsilon \dot{v} \xi \tilde{\eta} v$ in marg $4 \mu \dot{\epsilon} v o \dot{v} v B$ 5 $\tau \varepsilon$ om I | $\varphi \rho \alpha \tau \rho \iota \alpha \iota$ edd, $\gamma \rho \varphi \sigma \alpha \tau \rho \iota \alpha \iota$ in marg Mor 6 post $\kappa \omega \lambda v \tau \alpha \iota$ rasura 1–2 litt I 7 $\tau o \tilde{v} \tau o$ inser I^2 | $\gamma \rho \dot{\alpha} \mu \mu \alpha \tilde{\epsilon} \iota'' M$ sed $\sigma \iota v m^2$ 8 $\tilde{\epsilon} \rho \gamma \omega v \dot{\mu} \rho (\rho \sigma \kappa \tau \epsilon - \rho \iota \tilde{\epsilon} \sigma \tau \iota La$ | $\dot{\alpha} v \vartheta \rho \phi \dot{\sigma} \tau \iota r v La$ 9 δv] $\tilde{\sigma} \tau \alpha \nu La$ | $\kappa \alpha \tau \alpha \sigma \varepsilon \iota \varepsilon \tau \alpha \iota$ $\gamma \rho \tilde{\epsilon} \rho \kappa \eta$ Mor, $\gamma \rho \kappa \alpha \tau \alpha \sigma \varepsilon \iota \sigma \tau \iota \iota$ in marg | $\tau \epsilon \iota \gamma \eta C$ sed $\gamma \rho \tilde{\epsilon} \rho \kappa \eta m, M$ $\tilde{\epsilon} \rho \kappa \eta B$ et in ras I^2 10 $\mu \tilde{\alpha} \lambda \lambda \sigma \nu \iota \delta \sigma v \delta \sigma v m Mor, <math>\gamma \rho \iota \delta \sigma v \rho \sigma$

τέρων in marg 11 γίγνεται CA edd 13 ήνέωκται edd

Hosted by Google

λεσεν ἀστραβη ×ίονα ὀρθῶς προσειπών. πεσόντος γὰρ ἐπὶ σαθροῦ τὸ Ἰλιον εἰστήπει καὶ αὐτίκα ἔμελλε κείσεσθαι μετὰ τοῦ Ἐκτορος. νυνὶ δὲ οὐ μιᾶς περὶ τὸν Ἑλλήσποντον πόλεως οὐδέ γε ἔθνους ἑνὸς ἀνατέ-5 τραπται ×ίων, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ τῶν ἀπογόνων Αἰνείου, τὸ δἑ ἐστι γῆς ὅ τι κάλλιστον καὶ θαλάττης, ἐπ' οὐδενὸς ἰσχυροῦ βέβηπεν. ἀλλ' ἔστι καὶ τῶν οὐ σφόδρα βιαίων πνευμάτων κατασείσαι, τῶν μὲν ἔνδοθεν πονηρία λυμαινομένων, τῶν δὲ σὺν ὅπλοις ἕξωθεν ἐπιόντων τε 10 καὶ ἐχόντων.

4. Τίνα μέντοι, τίνα θεῶν αἰτιατέον; ἢ πάντας δμοίως ἐκλιπόντας φοουρὰν ἢν ὥφειλον τῆ γενναία κεφαλῆ ἀντὶ πολλῶν μὲν ἱερείων, πολλῶν δὲ εὐχῶν, μυρίων δὲ ἀρωμάτων, πολλοῦ δὲ αἴματος τοῦ μὲν 15 νυκτός, τοῦ δ' ἐν ἡμέρα χυθέντος; οἰ γὰρ τοὺς μὲν εὐώχει, τοὺς δὲ ὑπερέβαινεν, ὥσπερ ὁ Αἰτωλὸς ἐκεῖνος τὴν Ἄρτεμιν ἐν καρπῶν συλλογῆ, ἀλλ' ὅσους οἱ ποιηταὶ παρέδοσαν, πατέρας τε καὶ παῖδας, θεούς τε καὶ θεάς, ἄρχοντάς τε καὶ ἀρχομένους, ἅπασιν ἔσπενδέ τε

1 Pind. Ol. II 89 sq. 16 Il. 1 533 sq. cf. III 338, 24 R

1 τοῦτο ἐπ τοῦ Πινδάρου εἶληφε. φησὶ γὰρ περὶ Ἀχιλλέως[.] δς Ἐπτορ' ἔσφαλε Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ πίονα Β²

208

¹ $dx\lambda v \tilde{\eta}$ rubr. supra $d\sigma \tau \varphi \alpha \beta \tilde{\eta} B | \delta v \varphi \mu \delta \sigma \alpha \varsigma$ rubr. supra $\pi \varphi \sigma \sigma \varepsilon s \pi \delta v B$ 3 $v \tilde{v} v V$ Mor (sed $\gamma \varphi v v v l$ in marg) | $\delta v I$ sed $\gamma \varphi \mu u \varkappa \varrho \tilde{\alpha} \varsigma$

v in ras plurium litt m² où $\mu \iota \tilde{c}_{S}$ C sed $\gamma \varrho \ \mu \iota \kappa \varrho \tilde{c}_{S} m$ où $\mu \iota \kappa \varrho \tilde{c}_{S} B$ où $\delta \varepsilon \mu \iota \tilde{c}_{S} La$ 4 $\gamma \varepsilon$ om Mor, sed $\gamma \varrho \ \gamma \varepsilon$ in marg 6 $\tilde{\sigma} \iota \iota BMMo$ 8 $\tilde{\varepsilon} \nu \delta \sigma v B$ 10 $\delta \chi o \dot{\nu} \sigma \tau \omega \sigma$ coni Mor 11 $\alpha \iota \tau \eta \tau \varepsilon \sigma \nu$ Mor $| \tilde{\eta}$ Boisson. Georg. Pachym. p. 146 not. 4 12 $\tilde{\epsilon} \kappa \lambda \iota \pi \dot{\sigma} \nu \tau \alpha \varsigma$ $\delta \mu o \iota \omega \varsigma B | \tilde{\eta} \sigma \tau \varepsilon \rho B | \tilde{\omega} \sigma \varepsilon \iota \lambda \sigma \nu \tau \eta \varrho \tilde{\epsilon} \nu PBM$ Mor $\tau \eta \varrho \tilde{\epsilon} \nu$ in marg add I^{3} , del Re 16 d' Re 19 $\tilde{\kappa} \pi \alpha \sigma \iota \nu$ om Mor

καὶ τοὺς ἀπάντων ἐνεπίμπλη βωμοὺς ἀρνῶν καὶ βοῶν. 5. ὥστε ἔγωγε ποἰλάκις ἐνεθυμήθην, ὅτι οὐδὲν ἂν δέοι τῷδε τῷ ἀνδρὶ τάχους τε ἵππων καὶ τοξοτῶν τέχνης καὶ ὁπλιτῶν ἀλκῆς καὶ δέκα μυριάδων, ἀλλ' ἔχων ἀμφ' αὐτὸν τοὺς θεούς, ὀλίγην στρατιὰν μέγα 5 δυναμένην, ὀφθεἰς τοῖς ἐναντίοις πείσει γενέσθαι γυμνούς. 6. ἤλπιζον δὲ καὶ σκηπτοὺς καὶ πρηστῆρας καὶ τὰ ἄλλα βέλη τὰ τῶν κρειττόνων καταβήσεσθαι ἐπὶ Πέρσας, οἱ δὲ οῦτως ἄρα ἦσαν δίκαιοι, ὥστε πολλῆ μὲν ἑστιαθέντες κνίσση, λαμπρὰ δὲ ὑποσχόμενοι 10 καὶ τῶν γε πρώτων οὐ φθονήσαντες τελευτῶντες τά τε ἄλλα | συνέχεαν καὶ αὐτοῦ προσαπεστέρησαν R 509 ἀλιέων μιμησάμενοι δέλεαρ καὶ δι' Ἀσυρίων κεκρατημένων ἐπὶ θάνατον ἑλκύσαντες. 7. ἀμείνων ἅρα ἦν ὁ λογισμὸς ὁ τέως καταγελώμενος, ὅς πόλεμον ὑμῖν ἀρά- 15

Hosted by Google

¹⁵ λογισμός χίνησις ψυχῆς περί τι καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῆ διανοία ἀνελθὸν νόημα B^2 | ἐνδικώτατα (corr ἐνδικώτερον), βέβηλε, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ὄντως εὐσεβέστατος, ἔπραξεν ἢ ὁ παρὰ σοὶ ὑμνούμενος ἀσεβέστατος $C^{ε}$ ληρεῖς, φλυαρεῖς, φληναφεῖς, ματαιόφ[φων] A^2

¹ ένεπίμπλη V sed in marg m. rec. ένεπίπλη, έπει και έμπίπλησιν έρεις (cf. ad p. 258, 13), A sed η in α corr m. rec. ένεπίμπλει UM έπλήφου Mor | άφνῶν τε και B 3 τάνδρι U 5 αὐτὸν V | στρατείαν La sed στρατιὰν suprascr m² στρατεία in marg Mo 8 τάλλα BM | τὰ om VBM 9 περι Mo 10 κνίσηι CA κνίση La | ὑπεσχημένοι V et cum γρ supra ὑποσχόμενοι M² 11 τελευτῶντες inser B² 12 αὐτοῦ P γρ αὐτὸν in marg Mor 13 ἀσσυρίων La cf. ad t. I 455, 12 14 ὁ inserui ex A (in quo tamen erasum) et B cum Cobeto Mnem. II 404. V 130 (Coll. 110) 15 λοιμός (quo Constantius notaretur) Cobet l. l. at cf. p. 275, 18 | πόλεμον post ὑμῖν Mor om P | ὑμῖν I sed v in ras m² ἡμῖν C sed η corr s, VBM | πολὺν ὑμῖν ἀράμενος P

LIBANIUS ed. Foerster II.

μενος πολύν τε καί σφοδοόν και απαυστον ἔσβεσε μέν πῦς ίερόν, ἐπέσχε δὲ θυσιῶν ἡδονήν, βωμούς δὲ έφηκε λακτίζουσιν άνατρέπειν, ίερα δε και νεώς τούς μέν έκλεισε, τούς δέ κατέσκαψε, τούς δε βεβήλους 5 αποφήνας πόρνοις ένοικεῖν ἔδωκε, ξύμπασαν δὲ την περί ύμας διατριβήν καταλύσας νεκρού τινος θήκην R 510 είς τον υμέτερον έγκατέστησε κλήρον. 8. | άλλ' ⁶μως ούτος δ Σαλμωνεύς ή Λυκούργος και πρός γε έτι Μελιτίδης, ούδε γάο νοῦ μετεῖχεν οὐδε πολύ βελ-10 τίων των έν ταις γραφαις ην η των πηλίνων, τεσσαοάχοντα έτη χατέσχεν ην έλωβατο γην και μόλις ποτέ άπηλθε νόσφ. 9. δ δέ γε ίεροὺς ἀνανεωσάμενος νόμους καί τὰ καλὰ ἀντὶ τῶν κακῶν είς τάξιν ἀγαγών, έγείρας μέν ύμετέρους οίκους, στήσας δε βωμούς, 15 ίερέων δε γένη συγκαλέσας έν σκότω κουπτόμενα, λείψανα δε άγαλμάτων έπανορθώσας, θύσας δε άγέλας, θύσας δε ποίμνια, τὰ μεν ἔξω, τὰ δε ἔνδον, τὰ μεν

³ Aesch. Ag. 384 6 Io. Chrys. or. de S. Babyl. contra Iul. II p. 551 sq. Socr. III 18. Sozom. V 19. Philost. h. eccl. VII 8 10 Arist. Ran. 538. 11 Amm. XXI 15, 3

¹ σίγα βέβηλε σκαιὸν ἐκπτύων ὕθλον A οἶα ληφεῖς ἀθλιώτατε (καὶ ματαιόφοον add V A V

¹ τε om P Mor 2 βωμοὺς I sed οὺς in ras m² 3 ἀφῆκε A sed α ex ε corr f, B γρ ἀφῆκα in marg Mor | δὲ om B 6 ὑμᾶς I sed ὑ in ras m² ἡμᾶς VMB sed in hoc ὑ suprascr m², et coni Mor | τινοσ C sed oσ in ras ex α corr f, et Mor τιν cum rasura 2 litt U τινα reliqui libri | δήκηρ e φήμην corr A² et Re φήμην reliqui libri Mor 7 εἰς del A | ὑ in ὑμέτερον in ras P²I²M ἡμέτερον V et coni Mor Gasda 8 γ' PU Re 9 μελιτι ὅης cum rasura 1 litt U | οὐδὲν CA sed in utroque ν erasum | γρ μετείληχε in marg M 13 εἰς τὴν τάξιν Re 14 ἡμετέρους V et coni Gasda 15 ἰερέων I sed έ in ras m²

έν νυξί, τὰ δὲ ὑφ' ἡλίω, πάντα δὲ τὸν αὐτοῦ βίον έκ των ύμετέρων άρτήσας χειρων, μικρόν μέν χρόνον έν (τω) μικροτέρω σχήματι βασιλείας, πολύ δε βραγύτερον έν τῷ μείζονι φανείς ἄγετο γεύσας μέν άγαθῶν την οίκουμένην, κορέσαι δε ούκ άρκέσας. 10. άλλά | 5 πεπόνθαμεν, οἶον εἰ τῷ φοίνικι τῷ ὄρνιθι παρέστη R 511 διὰ πάσης μέν τῆς γῆς ἐχτεῖναι τὴν πτῆσιν, στῆναι δε μηδαμού μήτε άγοῶν μήτε ἄστεων. ἀμυδοὰ γὰο ούτως αν έγένετο τοις ανθρώποις ή του ὄρνιθος ὄψις. καί νῦν ἢν οὖτος ἀπέδωκεν εὐδαιμονίαν ὥσπεο ὑπό- 10 πτερος διέδραμεν ούκ άνασχομένη διζωθηναι της, οίμαι, κακίας άναμαγεσαμένης την ήτταν. 11. ως πολύ γε ἦν πουφότερον έν τοῖς χείροσι μένειν ἀπείρους ὄντας άομονίας βασιλικής ή μεταρουέντας έπι τὰ ἀμείνω τοῦ βίου πάλιν έπὶ τὰ πρόσθεν ἀπενεγθηναι, καθάπερ 15 ναῦν ἀναχθεῖσαν μέν έξ ἀλιμένων χωρίων, αὖθις δὲ έναντίω πνεύματι πεμφθείσαν έπὶ τὰς πέτρας, ώστε καί περιοραγήναι. 12. το δε μηδε δια γρόνου γενέσθαι την ἐπάνοδον τῶν κακῶν, ἀλλ' ὥσπεο παρακύψασαν την άγαθην τύχην εύθύς οίχεσθαι φεύγουσαν, 20 Ήράκλεις, ώς πικρόν τε καὶ πικρῶν τινων δαιμόνων. λειμών τις οὗτος ἀνθήσας παραχοῆμα κατερούη.

8 γο μηδαμή Mor | ἀστέων VI 9 δονιδος ὄψις I sed og ὄψ in ras m² 11 ἀπέδραμεν Sintenis 14 μεταρουέντος? | τἀμείνω V 17 πεμφθεῖσαν corruptum videtur διφθεῖσαν Cobet Mnem. V 130 (Coll. 110) num ἐγχριμφθεῖσαν? 18 διαχρόνου V 21 πικρον τινῶν Mo | γο δαιτυμόνων in marg Mor 22 γο οῦτως in marg Mor | κατερούη I sed κατ in ras m³

Hosted by Google

⁸ Plat. Epi. p. 985 Bonm

¹ $\partial^{\circ} U$ et in ras $I^{2} | \tau \tilde{\omega} \nu M o | \alpha \dot{v} \tau \tilde{v} \tilde{V} P$ sed \dot{v} in ras m³ $\alpha \dot{v} \tau \tilde{v} \tilde{v} \tilde{v} \tilde{v} \tilde{v} V 2 \mu \iota \kappa \varrho \delta \nu - 4 \varphi \alpha \nu \epsilon \iota_{S}$ in marg La3 $\tau \tilde{\varphi}$ inserui e La suasore Re | $\mu \iota \kappa \varrho \circ \tau \epsilon \dot{e} \varphi \tilde{v}$ I sed $\dot{\epsilon} \varrho$ in ras m³ $\mu \iota \kappa \varrho \circ \tau \dot{\alpha} \tau \omega U$ 6 olovel $La | \pi \dot{\alpha} \varrho \epsilon \sigma \tau \iota$ Mor, $\gamma \varrho \pi \alpha \varrho \dot{\epsilon} \sigma \tau \eta$ in marg $\gamma \varrho \pi \tau \tilde{\eta} \sigma \iota_{S}$

13. Καίτοι ἔγωγε τοὺς μὲν τιχτομένους μαχαφίους ἀπεκάλουν, ἐν οίϣ δη χρόνω σπαφέντες ἦλθον εἰς φῶς, τοὺς δ' αὖ γεγηραχότας ἠλέουν ἐν βορβόρω
R 512 τε βεβιωχότας πληθός τε | ἐτῶν ἐν ἀγνοία τῶν 5 καλῶν ἀνηλωχότας, πλην ὅσον καὶ οίδε σκιφτήσαντές τε ἐν γήρα καὶ χορεύσαντες ἕμελλον ἀπέρ-χεσθαι. κακοδαίμονες δὲ ἄρα ὄντες ἐλάνθανον οἱ γεννώμενοι πρὸς τέλματά τε ήξοντες καὶ νοσήσουσαν την γῆν.

14. ³Ω γλυκείας ἀκοῆς, ἡν ἀπὸ τῆς ἑσπέφας ἡ φήμη φέφουσα τὰς πόλεις εὕφραινε, μάχας καὶ τρόπαια καὶ Ῥῆνον πλεόμενον καὶ φόνον Κελτῶν καὶ αἰχμαλώτους λαμβανομένους, τοὺς δὲ πρὶν Ῥωμαίων ἁλόντας ἀπο-διδομένους καὶ φόφους ἐκ πολεμίων καὶ τὰ κείμενα
15 ἀνιστάμενα καὶ δαίμονός τινος ἔργα καὶ ἀρετὴν ἀπ-αγγέλλουσα.
15. ὡ τῶν δευτέρων θαυμασιωτέρων, δδοῦ τε ἐκείνης διὰ τῶν ἐσχάτων καὶ δρόμου λανθά-νοντος καὶ ὅπλιτῶν ἕξ φοβούντων δισμυρίους καὶ πάντων μὲν ἐπ' αὐτὸν ὅπλιζομένων, ἀμαχεὶ δὲ τοῦ 20 πολέμου τεθέντος. ὡ τῶν λόγφ δηλουμένων, ὡ τῶν

² őτω Mor 5 άναλωκότας $I \mid$ οίδε A et in οίδε corr $C^{\mathfrak{f}}$ olde Mo 6 re om V Mor | Ral zogevoavreg om Mor | anégχεσθαι scripsi coll. Ι 140, 3 et 148, 13 ποφεύεσθαι libri edd 7 έλάνθανον όντες V | γενώμενοι UI 8 τέφματα supra τέλματα in marg C^m τέρματα B sed ρ in ras | ηξοντες I sed ντες in ras m² $\eta \xi ov$ cum rasura 2 litt U $\eta \xi ov \sigma i$ M, sed $\gamma \varrho \eta \xi ov \tau \varepsilon \varsigma$ in marg | νοσήσασαν Mor 11 εύφραινεν CAPMo εύφρανε UIBM Evoques Mor sed in marg yo evoque 13 αλόντας I sed όν in ras m² | ἀποδιδομένο^αυς Mo 15 $\tau \varepsilon$ post $\xi_{\rho\gamma\alpha}$ inser M | άπαγγέλλουσα A sed ά m² έπαγγέλλουσα La έπαγγέλουσα òv 19 αύτον ex αύτῶν corr U αὐτῶν M Mo 20 τεθέντος corruptum videtur κριθέντος Cobet Mnem. V 131 (Coll. 111) $\lambda v \vartheta \epsilon \nu \tau o \varsigma$ praetulerim | $\tau \tilde{\omega} \nu$ (1) C sed ν ex ι corr m

πείοα δεικνυμένων. 16. βασιλεύς έξέπληξε λόγου γραφή περί Βόσπορον άνδρα τον ύπο άμαθίας φάσκοντα Διογένη μιμεϊσθαι τον έκ Σινώπης, όντα δέ πλην άναιδείας ούδέν. βασιλεύς έπέσταλκε σύν άμηγάνω κάλλει και περιιστάμεθα τας έπιστολάς. 17. χω- 5 οει παρά | την μητέρα των θεων είς Φουγίαν. R 513 έπειτα έχει τι παο' αύτης άχούσας έπείγεται. εἶτα έχ Κιλικίας σχολή πορεύεται δοκούν και τούτο τῷ Διί. ήχεν είς την μεγάλην την 'Αντιόχου πόλιν ή εί βούλει γε, Άλεξάνδρου τοῦ φίλου τε αὐτῷ καὶ οὐκ έῶντος 10 καθεύδειν, ώσπεο δή τινα στρατηγόν στρατηγός Άθηναΐος Άθηναΐον. 18. οὗ δή μυρίαι μέν δικαζόμεναι δίκαι, πολλών δε θέσεις νόμων, βιβλίων δε συγγραφαί βοηθούντων θεοίς, δρόμοι δε είς τεμένη τα μεν έν τη πόλει, τὰ δὲ ποὸ αὐτης ἐν γηλόφοις, τὰ δὲ ἐν 15 άκοοις όρεσι. και ούδεν ούτω χαλεπόν ούδε δύσβατον, δ μή λείον έδόχει νεών έχον ή πρότερόν γε έσχηχός.

1 Iulian. or. (VII) πρός Υρακλειον κυνικόν περί τοῦ πῶς κυνιστέον p. 204 sq. Eunap. fr. 18. cf. or. XVIII § 157 p. 304, 17 sq. 11 Plut. Them. 3, 3 13 cf. or. XVIII p. 581, 17 sq. R. Iul. ep. 79. Theoph. chron. I p. 52, 4 sq. ed. de Boor.

11 Θεμιστοκλής δ Νεοκλέους δαθύμως τὸ πρῶτον βιούς, ἐπειδή Περικλῆν είδε τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νενικηκότα, λαμπρῶς τε διηγέρθη καὶ βίον σπουδαῖον ἀναλαβὼν θαυμαστός τε γέγονε καὶ τὴν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν νενίκηκεν P²I²B²

1 έξέπληξε Mor γο ἐπέπληξε in marg 2 ὑπ' Re 5 καλ — ἐπιστολάς citavit Thom. M. p. 311, 12 μὴ εἴπης περιίσταμαι τὸν δεῖνα' πῶς γὰο ἀν ὁ εἶς τινα περισταίη; ἀλλὰ περιιστάμεθα. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῆ' καὶ κτλ. 7 τί V 8 καὶ om Mor sed γο καὶ in marg 13 τὲ P sed δὲ (2) suprascr m⁵, MMo edd 14 τε P sed δὲ suprascr m⁵, edd 15 ποὸ αὐτῆς om P Mor | δ' Re 16 οὐδὲ] γο καὶ in marg Mor 17 νεὼν in ras P⁸ | γ' AUIBM

213

πυνθανόμενοι δὲ οἱ μέχοι τῶν τερμάτων Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης, ὡς ἐρρωμένως ἅπτοιτο τῶν ἱερῶν ὁ βασιλεύς, μικρὰ μὲν ἐχρῶντο ταῖς οἰκίαις, ἐν ἱεροῖς δὲ διητῶντο.

5 19. "Εδει τότε, ὦ φίλτατε, μὴ ἀπώσασθαι τὴν Περσικὴν πρεσβείαν σπονδάς τε αἰτοῦσαν καὶ στέρξουσαν
R 514 οἶς | γνοίης. ἀλλά σου τὰ παθήματα τῆς πρὸς τῷ Τίγρητι γῆς ἀνθεῖλκε τὴν γνώμην δεδηωμένης τε καὶ ἐρημωθείσης καὶ πολλὰς ἐμβολὰς ἀνασχομένης, ὧν
10 ἑκάστη τὸν τῆδε πλοῦτον ἐκεῖσε μετήνεγκεν. ὤου γὰρ ὡσπερεὶ προδοσίαν εἶναι μὴ λαβεῖν δίκας ἡσυχίας ἐπιθυμοῦντα. 20. ἀλλ' ίδού, τὸ δαιμόνιον ἀντέκρουσε. μᾶλλον δὲ δίκας μὲν ἐπράξω παριούσας μεγέθει τὰ ἀδικήματα. γῆ ἦν Ἀσυρίων, τὸ κάλιστον ὡν Μῆδοι

15 κέπτηνται, φοίνιζι μεγάλοις δένδρων τε έτέρων παντοδαποῖς εἴδεσι σπιερά, χουσόν τε καὶ ἄργυρον αὐτοῖς, ὡς ἂν ὀχυρωτάτη, φρουροῦσα, βασιλείων τε λαμπρῶν ἐνωποδομημένων κάπρων τε καὶ ἐλάφων καὶ ὁπόσα θήρα δίδωσιν, ἐν χώροις τετειχισμένοις πεφυλαγμένων
20 φρουρίων τε πρειττόνων πολεμίας χειρὸς εἰς ἀέρα μέσον ἠρμένων ἀγρῶν τε παρισουμένων ἄστεσι τῆς τε ἅλλης εὐδαιμονίας διαφερόντως ἀνθούσης. 21. τούτοις

Hosted by Google

¹ τε om V 2 γρ έρορμένων in marg Mor | ό eras I om P Mor | βασιλεός. καλ μικρά Mor 6 στέρ γουσαν Mo 7 άλλά σοῦ Re 10 έκεῖσε in ras 3 litt P³ γρ ἐκεῖθεν in marg Mor 11 ῶσπερ Mor 12 ἐπιθυμοῦντας Mor γρ ἐπιθυμοῦντα in marg 13 δίκας μὲν P sed ας μὲν in ras m³ γρ δίκας ἐπραξω in marg Mor | ἐπράξω P sed ας μὲν in ras m³ γρ δίκας ἐπραξώ in marg Mor | ἐπράξω P sed spir. et ω in ras m³ et post ε ras 1 litt ἔπραξε Mor | περιούσας Mo 14 οὖν Mo | ἀσυρίων cf. ad I 455, 12 16 γρ σκιερῶν in marg Mor 17 ὡσὰν IB 19 ante τετειχισμένως ras 2 litt P, εὖ inser I² et coni Mor 21 μέσον ἡρμένων P sed oν et μένων in ras m³ γρ ἐρηρεισμένων in marg Mor | ἄστεσι in ras P³ γρ ἔλσεσι in marg Mor

LIBANII ORATIO XVII

δη προσπεσών ούτως ἐπέκλυσέ τε και κατέσυρε γελών τε άμα και παρέχων τοις στρατιώταις κωμάζειν, ώστε ἀποικίας είς αὐτην δέοιντ' ἂν Μῆδοι και οὐδὲ ἀνδρος γενεὰ τὸ πτῶμα ἀνορθώσαι. και μην ὄχθης τε ἀνάβασις ἀπιστουμένη νυκτομαχία τε ὅχλον ὅτι πλείστον 5 κατενεγκοῦσα Περσῶν τρόμος τε ἐγκείμενος τοις μέλεσι και τὸ πόρρωθεν ὁρᾶν φθειρομένην την γῆν σὺν ἀτολμία, ταυτὶ | μὲν τῆς δίκης ην ἐπετίθει. R 515

22. Άπόδος δη ήμιν, ὦ θεῶν ὕπατε, τὸν ὁμώνυμον, ὅς πλεῖστα δή σε ἐκάλεσεν ἐν ἔτει ἀρχομένω. τοῦ δὲ 10 ὁμόζυγος καὶ γέφοντός πεο ὅντος τὸν ἐνιαυτόν. ὁ δὲ † ἐν μέσω κατέδυ. καὶ ὁ μὲν ἔκειτο, ἡμεῖς δὲ ἐν Δάφνη τὰς Νύμφας ἐθεραπεύομεν ὀρχήσει τε καὶ ταῖς ἄλλαις χάρισιν εἰδότες ὧν ἐπεπόνθειμεν οὐδέν.

23. Τίς ἄρα λόγχην ἐχείνην ἐχάλκευσε τοσοῦτον 15 δυνησομένην; τίς ἐπήγαγε δαίμων τῷ βασιλεῖ θρασὺν

1 ούτος Mor, γο ούτως in marg 2 ῶστ' Re 3 ἀποιπίαν ILa | ἂν οἱ Μηδοι Mor 4 γενεῷ M | ἀνοφθώσαι P sed o et acutus supra ω et αι in ras m³ et accentus supra o erasus οῦτ

ανοφθώσαι M 9 δὲ UMo Re 10 τοῦδε $U \mid δ'$ Re \mid excidisse verba εἴας ἐκβαίνειν vel συμπληφοῦσθαι coni Re, ἐπλήφωσας ego \mid περ ὄντος in marg add Mo^2

¹¹ cf. p. 43, 10

¹¹ ἀπέδωκας αὐτῷ δηλονότι. ἕθος ἦν παλαιὸν τοῖς Ῥωμαίοις κατ' ἐνιαυτὸν δύο προβάλλεσθαι ὑπάτους, ἕνα μὲν ἐκ τῆς βουλῆς, τὸν δὲ ἕτερον ἐκ τοῦ δήμου, ὡν ὑ μὲν ἦοχε τῶν στρατευμάτων, ὑ δὲ τὰ τῆς πόλεως διώκει πράγματα. ἐλθόντι δὲ εἰς βασιλείαν τῷ Ἰουλιανῷ ἔδοξε τὸν παλαιὸν διατηρῆσαι νόμον, καὶ ἑαυτὸν μὲν ἀνέδειξεν ὅπατον, συμπαρέξευξε δὲ ἐαυτῷ καὶ ἕτερον ὑμόζυγα τιμῶν δηλουότι τὴν ἀρχαίαν καὶ ἔννομον Ἑλληνικὴν συνήθειαν. ϣηδὶν οὖν ἐνταῦθα, ὅτι τῷ μὲν ὑμόζυγι γέροντι ὄντι ἀπέδωκας ἐκπληρωθῆναι τὸν ἐνιαυτόν, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν κατέδυσας ἐν τῷ μέσω τοῦ χρόνου, ὡ Ζεῦ, ἐν τῆ τῶν Περσῶν γῆ πεφονευμένον. οῦτω δὲ εἶπεν ὡς λίαν σχετλιάζων ὑπὲρ ἐκείνου Β²

ίππέα; τίς κατηύθυνεν έπὶ τὰ πλευρὰ τὴν αίγμήν; ἢ δαίμων μέν ούδείς, προθυμία δέ σφοδρά καταναγκάζουσα περιτρέγειν τε καί έξοτρύνειν στρατιάν άργον είωθυϊάν τε καθεύδειν και τραυμάτων άπειρον την 5 πολλήν; αλλ' δ μέν ούτως ήμέλει τοῦ σώματος, Άφρο-R 516 δίτη | δὲ ὅπως οὐχ ἐξήρπασεν οὐδὲ Άθηνᾶ, θαῦμα ἂν εἴη. 24. καίτοι παλαιάς γε βοηθείας αὐτῶν έμιμοῦντο άν, ών ή μεν Μενέλεων έξέσωσεν, ή δε Πάριν, άνδρα ήδικηκότα καὶ προσηκόντως ἀγχόμενον. τίς 10 ποτε άρα τότε ην έν ουρανῷ λόγος; τίς Αρεος ανέστη κατήγορος, ώσπερ πρότερον δ Ποσειδων, φερομένου μέν έπι της ασπίδος έτι έμπνου τοῦ βεβλημένου, της στρατιάς δε οίμωγη διαχρωμένης, των όπλων δε αύτοῖς τὰς χεῖρας ἐκφευγόντων, ὥσπερ ἐν τῶ Σικελικῶ 15 πορθμώ τὰς τῶν Όδυσσέως έταίρων αί κῶπαι; 25. θρηνος ην τότε Μουσων, θρηνος ην έν Βοιωτία καί Θράκη καί τοις φίλοις όρεσι θρηνουσων, οίμαι, γην

7 Il. δ 128 sq. 8 Il. γ 370 sq. 11 cf. IV 402 R sq. 15 Od. μ 203

1 κατεύθυνεν VM 2 σφόδρα VMo 3 τε om Ι | στρατείαν I sed in στρατιάν corr m^3 , La | άργην C sed άργον suprascr. f, P sed åqyov suprascr. m³, UIBMMoLa et cum yq in marg 6 oὐδ' VUIB Mor 5 6] *el* Gasda 7 αυτων U αὐτῶν APVIBMoLa Mor om M 8 Μενέλεων P sed εων in ras m³ | $\dot{\epsilon}\xi$ in $\dot{\epsilon}\xi\epsilon\sigma\omega\sigma\epsilon\nu$ del A 10 ἄρα τότε in marg add Mo² λόγος ἦν τότε ἐν οὐρανῷ P sed numeris suprascriptis verba in formam textus nostri transposita m³ ήν έν ούρανῷ τότε λόγος UIM | ἄφεος C Bed o ex ω corr m² ἄφεώς A ἄφεως MLa edd 11 post xarnyopos ras 10-11 litt M12 ἔτ' PUILa 13 στρατείας La et in στρατιάς corr $I \mid oi\mu\omega\gamma\eta$ I sed edd olμω in ras m² | διαχρωμένης I sed δια del m³ χρωμένης U sed ante χ ras 3 litt 14 έκφευγόντων scripsi ex UI sed ε (2) eras $\epsilon_{x\varphi v \gamma \delta v \tau \omega v}$ reliqui libri edd 15 $\tau \alpha_{\varsigma}$ inser M^2 et in marg $B^{\frac{1}{2}}$, in cuius textu lacuna est 2-3 litt | $\frac{1}{2} \pi \alpha l \rho \omega \nu \chi \epsilon \bar{\ell} \rho \alpha \varsigma$ Mor 16 $\eta \nu$ (2) om Mor 17 loso $V \mid \gamma \eta \nu \tau \epsilon \mid \varkappa \alpha l \gamma \eta \nu'' Re$ καί γης και θαλάσσης και άέρος Mor

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XVII

τε καί θάλατταν καί άέρα, είς οΐαν άνομίαν έμπεπτώκασι, τὰ άλλα δέ, ὡς ἂν ἐστερημένα τῆς τῶν βωμῶν θοίνης. 26. όδυρόμεθα δή και ήμεις κατά συμμορίας. φιλόσοφοι μέν τόν τά τοῦ Πλάτωνος σφίσι συνδιερευνώμενον, δήτορες δε τον δεινόν τε είπειν και είπόν- 5 τος | έξετάσαι, οἶς δε προς αλλήλους διαφοραί ψή- R 517 φου δικαίας δεόμεναι, τον άμείνω τοῦ Ραδαμάνθυος δικαστήν. 27. ὦ γεωργοί κακοδαίμονες, ὡς βορά γε ύμεις έσεσθε των είσπράττειν τεταγμένων. & βουλευτηρίων ίσχύς καταρρέουσά τε ήδη και είς είδωλον 10 άφιξομένη ταχέως. ὦ πόλεων ἄρχοντες, ὡς ἀπολεῖταί γε ύμιν το έργον του όνόματος, ωσπερ έν ταις πομπαις και έσται το άρχον ύπο τω άρχομένω, ὦ βοαί πενήτων άδικουμένων, ως μάτην γε πρός τον άέρα διφήσεσθε. ὦ λόχοι στρατιωτῶν, οἶς ἀπόλωλε βασιλεύς 15 ταύτὰ τοῖς πολλοῖς ἐπὶ στρατείας σιτούμενος. ὦ νόμοι δικαίως αν Απόλλωνος δόξαντες είναι καταπατούμενοι. ὦ λόγοι δύναμίν τε καὶ σθένος δμοῦ κτησάμενοί τε καί αποβαλόντες. ὦ χεῖρες ὑπογραφέων τη της γλώττης εύμουσία πρατηθείσαι. ὦ πτῶμα τῆς οἰπουμένης 20

17 Her. I 65 20 Aristid. Mon. in Smyrn. II 10, 15 K

1 θάλασσαν BM 2 άλλα ε cum rasuris singularum litt ante ά et ε U τάλλα P (antecedente ras 3 litt) et Mor | τὲ I sed τ in ras m³, P sed τ in ras m⁴ 3 ἀδυφόμεθα AMoLa et Boiss. Anecd. I 452 όδυφώμεθα P Mor | συμμορίαν P Mor (γρ συμμορίας in marg) 4 μὲν inser I² | τοῦ συ W | διεφευνώμενον M 5 εἰπόντας coni Mor 8 ἂ ut constanter in sequentibus UIBMo Mor 9 βουλευτηρίων I sed ων in ras m² 10 τε inser P³ 12 γρ προπομπαῖς in marg Mor 16 ταῦτα Mo, ταυτὰ in marg | ἐπιστρατείας Mo στρατείας P sed ς add m³ στρατεία UIBM et γρ in marg Mor 17 δόξαντες in marg add m. rec. V 19 ἀπογραφέων V | γλώττης P sed τη m³

28. κατακλυσμός τις ούτος έτερος θέρους χοινόν. μέσου η προσβολή πυρός, όποῖον ἐν τῆ Φαέθοντος ήνιοχεία λόγος άφθηναι. μαλλον δε πολλώ τουτί το 4 πάθος έλεεινότερον. το μέν γε ην έρήμην είναι την R 518 | $\gamma \tilde{\eta} \nu$, tò dè $\nu \tilde{\nu} \nu$ πάσχειν κακῶς ὑπὸ τοῦ γείρονος τόν αμείνω πόαν τε υπάρχειν ωσπερ θρέμματι τη κακία τὰς πόλεις ἄφθονον, έξ ὧν ἂν έγοι τρέφεσθαι είς πιμελήν. 29. ώσπερ οὖν ἀνθρώπω νοσοῦντι τὴν ψυχήν γέμοντί τε πονηρών έπιθυμιών κρεϊττον άπ-10 ελθείν ή ζην τυραννουμένου τοῦ ἐν τη ψυχη βελτίονος ύπὸ τοῦ φαυλοτέρου, ούτω δη καὶ τῆ γῃ μᾶλλον ἂν έλυσιτέλει κουφθηναι συνεγέσιν δμβροις η πεπολίσθαι τε καί τρέφειν γένος άνθρώπων, έν δ κακία μέν τίμιον, άρετή δε άτιμον. 30. άναπνεύσατε, Κελτοί. γο-15 ρεύσατε, Σκύθαι. παιανίσατε, Σαυρομάται. δ ζυγός ύμιν συντέτριπται καί οι αύγένες έλεύθεροι. τοῦτο ήν άρα νεως Απόλλωνος πυρί δαπανώμενος, έξέλιπεν ό θεός την γην μιαίνεσθαι μέλλουσαν, τουτο σεισμοί γην πασαν δονουντες, μελλούσης άγγελοι ταραχής τε 20 Rai aroquías.

31. Σὺ μέν, ὦ βασιλέων ἄριστε, μεγάλα ἐργαζό-

1 cf. IV 185, 18 sq. 14 cf. I p. 620, 21 R 19 cf. p. 621, 7 sq. R

¹ καινόν coni Re | οδτος ἕτερος restitui e libris exceptis U in quo post οδτος pro ἕτερος est rasura 6 litt, et P qui praebet, ut edd, ἕτερος οδτος sed litteris β et α suprascriptis ordinem correxit m³ | δτέρους μέσου ante όποῖου (2) in marg I^2 om reliqui libri excepto P 3 ἡνιοχία IB | πολλῷ om B 5 χείgovos I sed o prius ex ω corr m² 6 δρέμμά τι A sed acutus supra α m² δρέμμα cum rasura 2 litt U 13 τε om U 15 παιωνίσατε AUIB παιονίσατε M 16 ἡμῖν Mo 17 ἄρα Mo 21 γρ μέγιστα in marg Mor

LIBANII ORATIO XVII

μενος ένενόεις τον έπαινέτην έμε και λόγους τους έσομένους τοῖς πράγμασιν, έγὼ δὲ ήσκουν την διάνοιαν, ώς μή λειφθείην των έργων, ώσπερ τις παλαιστής έπιμελούμενος τοῦ σώματος πυνθανόμενος ήξειν άντίπαλον ζσχυρόν. έγω μέν οὖν λέγω τε καὶ έρῶ 5 καί ούκ άδικήσω σιγη τὰ ἔργα, ἀκούσονται δὲ ἄλλοι μέν των άσμάτων, αύτος δε ό τας νίκας άνηρημένος τέθαπται καλάς και γενναίας έλπίδας της οικουμένης έπτεμών. 32. έδέξατο πληγήν 'Αγαμέμνων, άλλα Μυκήνης βασιλεύς, Κρεσφόντης, άλλα Μεσσήνης, Κόδρος, 10 άλλὰ χρησμῷ πειθόμενος, Αἴας, άλλὰ μικρόψυχος στρατηγός, 'Αγιλλεύς, άλλ' ήττων άφροδισίων και θυμοῦ και άλλως | ταραχώδης, Κύρος, άλλ' όντων υίέων, R 519 Καμβύσης, άλλὰ μαινόμενος. 'Αλέξανδρος έθνησκεν, άλλ' ούκ έχθροῦ γειρί, καὶ ἅμα ἄνθρωπος δούς ἂν 15 άφοομήν κατηγόροις. δ δε έξ εσπέρας μέχρις άνίσχοντος ήλίου κρατων, ψυχήν δὲ ἔχων μεστήν ἀρετῆς, νέος δὲ καὶ οὐκ ὢν πατήο ὑπ' Ἀχαιμενίδου τινὸς κατενήνεκται.

9 Il. β 569 10 Lyc. c. Leocr. § 84 sq. 14 Her. III 30 sq.

2 έπομένους Mor, γο έσομένους in marg | τὴν διάνοιαν ἤσιουν P Mor 6 ἀδικήσωι γῆ Mo 8 καλάς γε καὶ M 9 μυκηνῶν e μυκήνης corr A^2I^2 , La edd 10 μεσσήνης P sed σ alterum add m³ μεσήνης VUIBMo Mor 11 γο μακοόψυχος in marg Mor 12 ῆτων C sed τ suprapos. f ῆ των U 15 ἂν inser I^2M^2 om UB 16 ἀφορμὴν restitui e libris excepto P qui ἀφορμὴν supra ἀφορμὰς habet m³, et I qui ἀφορμὰς supra ἀφορμὴν habet m² ἀφορμὰς edd, sed γο ἀφορμὰγ in marg Mor | δ' Re | μέχρι V 17 δὲ P⁵ supra τε quod est in ras m² τε edd | ἀρετῶν PM edd 18 ἐν Mo, ῶν in marg 18 ὑπ' — κατενήνεκται citavit Thom. M. p. 287, 20 s. v. τοὺς Πέρσας οἱ ὕστερον καὶ Μήδους καὶ Ἀρσακίδας καὶ Ἀχαιμενίδας λέγουσι. Λιβάνιος ἐν τῆ εἰς Ἰουλιανὸν μουφδία: ὑπ' κτλ., cuius verba exscripsit scholiasta codicis B | ἀχαιμενίδου M, in marg γο ξχαιμενίδου ἀχαιμαινίδου I sed ἀ in ras m³

33. ἀχούσας ἀνέβλεπον εἰς οὐφανὸν ψεκάδας αίματι συμμιγεῖς ἀναμένων, οίας ἀφῆχεν ἐπὶ Σαφπηδόνι Ζεύς, οὐ μὴν εἶδον. ἴσως μέντοι ἀφῆχεν ἐπὶ τῷ νεχοῷ, τοὺς δὲ πολλοὺς ἔλαθεν, ἅτ' ἐν μάχη χαὶ χονιορτῷ 5 καὶ αίματι τῷ ἀπὸ τῶν φόνων.

34. ⁵Q νεώ καὶ ἱεοὰ καὶ ἀγάλματα βασιλείων ἐξελαυνόμενα. ὁ μὲν ὑμᾶς ἰδρύσατο μάρτυρας ἐγγύθεν ἐσομένους τῶν αὐτῷ πραττομένων, ὑπὸ δὲ τῶν ἀτίμως ἐκβέβλησθε ἐπιλεγόντων, ὡς καθαίροιεν τὸν χῶρον.
10 ὡ πολλὰ συγκινήσας ἐπὶ σαυτῷ δάκρυα οὐκ ἐπ' ἤματι κατὰ τὸ ἔπος ὀλοφυρμοῦ τυχών, ἀλλ' ἐν τῷ πένθει κατέχων ἀνθρώπους καὶ κατασχήσων γε, ὄφρ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη. 35. σοῦ R 520 τις ἤδη τὴν τελευτὴν ἀγγείλας | αὐτοῦ λίθοις κατε15 χώσθη, καθάπερ αὐτόχειρ γεγονὼς ἢ ὡς ἀδύνατά γε ἀγγέλλων, ὥσπερ ἂν εἰ ἔφασκε τῶν θεῶν τινα τεθνάναι. παιδὸς μὲν ἤδη τις τάφον ἀδακρυτὶ παρῆλθε, πρὸς δὲ σὴν ὅστις τείνειε τὸν ὀφθαλμὸν εἰκόνα, πηγαὶ δακρύων εὐθὺς τῶν μὲν παῖδα, τῶν δὲ πατέρα καλούν-

Hosted by Google

220

² Il. π 459 sq. 10 Il. π 229 12 Plat. Phaedr. p. 264 D. Anth. Pal. VII 153, 2. Cert. Hom. et Hes. 255 p. 447, 1 ed. Rzach (Hes. Lips. 1902).

^{1 &}quot;num à ἀπούσας aut à ἐγῶ ἀπούσας" Re | ψεπάδας C sed ε ex α corr p, A sed ε ex α corr m², I sed ε in ras m² 4 πολλούς C sed οὺς in ras ut videtur ex ῶι corr s | ᾶτε P edd 5 τῶ e τὸ corr M² 6 et 10 ἂ BMoI sed in hoc in δ corr m⁵ 8 post τῶν vocem probrosam velut πόφνων Re, ἀθέων Cobet Mnem. V 131 (= Coll. 111) excidisse coniecerunt, id quod improbavit Boissonadius Pachym. p. 236, 3 9 γο ἐπβέβληται in marg Mor 14 ἀγγείλας ἤδη τὴν τελευτὴν PU Mor 16 ἀγγέλων C sed λ secundum suprap. f, PU | post εἰ rasura 3 litt P εἰ τις U edd 17 ἀδαπουτὶ C sed α secundum in ras f 18 δὲ σὴν] τὴν σὴν δ' PLa Mor τὴν ante σὴν inser I³ 20 δ' Re

36. 🕅 τῆς ὀοφανίας, ἡ κατείληφε τὴν γῆν, ἡν κάμνουσαν άνορθώσας, ωσπερ ίατρός άγαθός, πάλιν έξέδωκας τῷ πυρετῷ καὶ τοῖς πρίν ἀρρωστήμασιν. ὢ δυστυχοῦς ἐμῆς πολιᾶς, Ἐ διπλοῦ πένθους ἐμοῦ, τοῦτο μέν τον βασιλέα μετά των άλλων θοηνούντος, τούτο 5 δε τον εταιρόν τε και φίλον. 37. σύ μεν ηπείγου πούς έμην βοήθειαν ποιών μοι κληρονόμον τόν νόθον, έγω δε άνεβαλλόμην την σπουδήν, ως αύτος μεν προαπαλλαξόμενος, σοῦ δὲ εἰς τόδε ἀμυνοῦντος. Μοίραις δε άρα ού ταύτα έψήφιστο. αλλ' έγω μεν έδημιούο-10 γουν λόγον διαλλαγών τών πρός την | πόλιν φάο- R 521 μακον, σύ δὲ ἅχου, σεσίγηται δὲ τὸ φάρμακον. 38. γέγονα δε και όλως αμβλύς είς λόγων τόκον, ωσπερ ένιαι μητέρες ύπό μεγάλων κακῶν ἐπηρώθησαν τὰς γαστέρας. καὶ μὴν καὶ ὅλως ἐξέπεσον τῶν φρενῶν 15 καί ούκ άνευ πόνου πάλιν έπανηκον είς νουν. ήν δε άρα βέλτιον έν άγνοία πάντων δμοίως κεϊσθαι μανίαν άντι λύπης περιφέροντα, έπειδή γε ούδεις έτι δαιμόνων ποιεί πενθούντα άνθρωπον ού λίθον, ού δένδρον, อง่ห อ้องเง. 20

7 Ep. 1329. or. I p. 90, 11 11 or. XV p. 114 sq. 19 Aristid. Mon. in Smyrn. II 11, 22 sq. K

1 et 3 δ Re 2 $d\nu \delta \rho \delta \omega \sigma \alpha \varsigma A$ 6 $\delta \pi \epsilon i \gamma o \nu \pi \rho \delta \varsigma \tau \eta \nu \epsilon \mu \eta \nu$ Mor 7 $\pi \rho \delta \varsigma P$ sed $\delta \varsigma$ in ras m³ | $\mu o \iota P$ sed $o \iota ex \epsilon$ corr m³ $\mu \epsilon A$ sed ϵ in ras, UIB sed in hoc $\mu o \nu$ suprascr. m³, M sed $\mu o \iota$ suprascr. m², La Mor 8 δ ' Re 10 $\tau a \delta \tau \alpha$ scripsi cum Gasda e CAVMo $\tau \alpha \delta \tau \alpha PUBMLa$ edd $\tau \delta \tau \sigma \epsilon \tau a \tau \sigma \delta corr I² 11 <math>\tau \delta \nu P$ sed ω in ras m³ et circumflex. e gravi m³ 13 $\delta \lambda o \varsigma CAVMOBM$, quod probat Gasda 16 δ ' Re 17 $\mu \epsilon$ post $\beta \epsilon \lambda \tau \iota o r A^2 I^3 MOBM$ 18 $\delta \alpha \iota \mu \omega \nu V$ 20 post $\delta \rho \iota \nu \nu$ prachet $\tau \epsilon \lambda o \varsigma \tau \eta \epsilon \tau \lambda corr \delta \iota \epsilon \tau \lambda corr \delta \iota s \delta I \epsilon$

221

XVIII.

Oratio XVIII cuius titulus in libris est $i \pi \iota \tau i \phi \varphi \iota o \varsigma i \pi \iota$ 'Iouluav φ vel $\epsilon \iota \varsigma \tau i \nu$ 'Iouluav $\delta \nu$, quo anno confecta sit, diu in controversia fuit ac ne hodie quidem constat. Nam ut Socrates¹) eam sub Ioviani imperio conscriptam esse sibi persuaserat, ita E. de Borries nuper²) annum 363 eius natalem fuisse statuit. At ut hanc opinionem amplectamur, nonnullis rebus quae initia imperii Valentiniani et Valentis respiciunt in oratione vel commemoratis vel significatis prohibemur.

Ac primum quidem res partis prioris anni 364 indicant verba p. 620, 21 R Σκύθαι δε και Σαυφομάται και Κειτοι και παν οσου βάρβαφου ήγάπα ζην εν σπονδαϊς, ανθις τα ξίφη θήξαντες επιστφατεύουσι, διαπιέουσιν, άπειλούσι, διωποντες αίφουσι, διαπιέουσιν, άπειλούσι, διώποντες αίφουσι, διαπιέουσιν, άσπες οικέται πονηφοι δεσπότου τετειευτηπότος δοφανοϊς επανιστάμενοι, quae iure Sieversius 1. 1. p. 253 ad incursiones anno 364 a Sarmatis, Alamannis, Gothis factas³) rettulit. Nam verba eiusmodi sunt, vix ut cum Waldeno⁴) ad tem-

Hist. eccl. III 22 τούτων διαγγελθέντων (i. e. ubi Iovianum imperatorem electum esse renuntiatum est) — τότε δη και ό σοφιστης Λιβάνιος θοηνον έπι 'Ιουλιανῷ συνέταττεν, ὃν 'Ιουλιανὸν ἤτοι ἐπιτάφιον ἔγραψεν, ἐν ὡ λόγῷ πάντα σχεδὸν τὰ κατ' αὐτὸν ἐγκωμιαστικῶς διεξήλθε.

²⁾ Herm. XXVII 176.

³⁾ Cf. Amm. M. XXVI 4, 5. Zos. IV 3, 4.

⁴⁾ Harvard Studies in Classical philology vol. X (Boston 1899) p. 33 sq.

pus a nece Iuliani primisque incursionibus harum gentium remotius ea revocari posse concedas.

Et ad initia imperii "fratrum Pannoniorum" pertinet Eunapio¹) auctore ignominia Maximo philosopho illata quam Libanius verbis p. 620, 1 R φιλοσόφων δὲ ἀνδρῶν αἰαίζεται σώματα adunibravit.

Verborum autem quibus terrae motus Iuliani necem secutos²) describit (p. 621, 7 sq. R) $\hat{\eta}$ μέν γε Γ $\tilde{\eta}$ καλῶς τε $\mathring{\eta}$ σθετο τοῦ πάθους καὶ ποοσηκούση κουοῷ τὸν ἀνδρα ἐτίμησεν ἀποσεισαμένη, καθάπεφ ἵππος ἀναβάτην, πόλεις τόσας καὶ τόσας, ἐν Παλαιστίνη πολλάς, τὰς Λιβύων ἁπάσας. κεῖνται μὲν αἰ μέγισται Σικελίας, κεῖνται δὲ Ἑλλήνων πλὴν μιᾶς αἰ πᾶσαι, κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια, σείεται δὲ ἡ κάλλει μεγίστη καὶ θαρφεῖν περὶ τοῦ μέλλοντος οὐκ ἔχει. ταῦτα αὐτῷ παρὰ τῆς Γῆς ἢ εἰ βούλει γε, τοῦ Ποσειδῶνος, prima, ut Reiskius et Clintonus³) recte perspexerunt, terrae motum cum inundatione die XXI mensis Iulii anno 365 per totum orbem factum⁴) respiciunt.

Quae vero sequuntur verba $\kappa \epsilon \tilde{\tau} \alpha \lambda \tilde{\eta} N i \kappa \alpha \lambda \eta$ ad terrae motum qui die X mensis Octobris anni 368 urbem Nicaeam funditus evertit,⁵) cum Sieversio p. 253 referenda esse nego. Nam haec explicatio tum demum necessaria esset, si hunc unicum terrae motum haec urbs illa aetate passa esset. Quod tantum abest ut ita se habeat ut non solum Hieronymus⁶) cum de illo motu loquitur, his verbis usus sit: Nicaea quae saepe ante conruerat terrae motu funditus eversa, sed etiam Ammi-

¹⁾ Vit. soph. p. 59 sq. ed. Boiss.

²⁾ Cf. Vit. t. I p. 147, 22. Monod. supra p. 218, 18.

³⁾ Fast. Rom. I 463 sq. Cui adstipulatur J. W. H. Walden l. l.

⁴⁾ Sunt verba Hieronymi (Euseb. vol. II p. 197 Sch. Terrae motu per totum orbem facto mare litus egreditur, et Siciliae multarumque insularum urbes innumerabiles populos oppressere). Cf. Amm. M. XXVI 10, 15 horrendi terrores per omnem orbis ambitum grassati sunt et sq.

⁵⁾ Cf. locos a Clintono l. l. p. 470 congestos.

⁶⁾ Euseb. vol. II p. 197 Sch.

anus M. XXII 13, 5 iam anno 362 Nicaeae portionem non mediocrem conlapsam esse terrae motu testetur.

Pariter verba quae sequuntur p. 621, 15 παρὰ δὲ αὖ τῶν Ωρῶν λιμοὶ καὶ λοιμοὶ φθείροντες ὁμοίως ἀνθρώπους τε καὶ βοσκήματα non de magna fame quae solam Phrygiam anno 370 vastavit,¹) sed de fame et pestilentia (quae terrae motibus inundationibusque ubique e rerum natura succedere debuerint) aestatis illius anni 365 intellegenda esse censeo.

Verba denique $\varkappa \tilde{\iota} \varkappa \tau \alpha \iota \delta \tilde{\iota} \tilde{\iota} \lambda \iota \eta \nu \mu \iota \tilde{\alpha} \varsigma \alpha \tilde{\iota} \pi \tilde{\alpha} \tilde{\sigma} \alpha \iota$ (sc. $\pi \delta \iota \iota \varsigma$) post annum demum 375 scribi potuisse nemo credo dicet fretus testimonio Zosimi²), qui Valentiniano mortuo omnes Graeciae urbes exceptis Athenis terrae motu vastatas esse memoriae prodidit. Nam huic unico huius rei testi, ut Sieversius vidit, fides non habenda est. Tempora confudit terraeque motum anni 365 ad tempus quod Valentiniani mortem secutum est transtulit.

Quoniam vero Clintonus bene mihi observasse videtur inter mala Iuliani mortem secuta etiam seditionis a Procopio factae mentionem Libanium iniecturum fuisse, si eius notitiam habuisset, non ita multo ante finem anni 365 orationem conscriptam esse coniecerim.⁸) Totam eam unquam recitatam esse ratione habita non solum ambitus ipsius sed etiam condicionis rerum universae salutisque Libanii⁴) a Waldeno dissentiens negandum duco.⁵)

Ut multo magis in hac oratione quam in Monodia id egit, ut vitam atque res gestas Iuliani enarraret — unde evenit ut etiam recentioribus historicis poetisque⁶) pro potissimo

5) Qua de re iam Reiskius 1.1 sese dubitare indicavit.

6) Poetarum inter quos eminent Iosephus de Eichendorff, Henricus Ibsen, Felix Dahn, opera in oratione academica sub

¹⁾ Hieron. l. l. Cf. Clinton l. l. p. 474. Walden l. l.

²⁾ IV 18 ώστε και τὰς πολλὰς διαφουήναι τῶν πόλεων πλην τῆς Ἀθηναίων πόλεως και τῆς Ἀττικῆς.

³⁾ Similiter Reiskius p. 620 not. 22, Clintonus, Waldenus, cui nonnullos locos a Libanio, priusquam orationem in publicum prodire iussisset, additos esse putanti adstipulari non queo.
4) Cf. t. I p. 151, 8.

esset fonte — ita etiam multo plura scripta cum aliorum, de quibus copiose agere non est huius loci, tum Iuliani ipsius¹) potissimumque epistulam ad senatum populumque Atheniensium adhibuit. Quos locos inter testimonia recipiendos duxi.

Eloquentia singularis huius orationis non solum Iuliani sectatorum sed etiam aliorum admirationem movit. Itaque etiam superstitum codicum numerus permagnus est.

Sunt enim hi quinquaginta:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 173^{v} . Folia 183 et 184 manu saeculi XIII/XIV eadem qua folia 1 sq. scripta sunt. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 94-97; saec. XIII/XIV fol. 73; saec. X fol. 98. Folium 73^v desinit verbis $\delta \iota \acute{\epsilon} \sigma \pi \alpha \sigma \epsilon$. $\tau \grave{\alpha}_{S} \delta'$ (p. 258, 5), folium vero 98 incipit μέγιστον, őτι τὰ μèν (p. 622, 23 R). Media foliorum fere 33 iactura interierunt. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 75. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 112. Vide t. I p. 415 sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 130. Vide t. Ip. 41 sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 45. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

7. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 253. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

8. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV fol. 93. Vide t. I p. 53 sq.

9. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 311. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 279. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

titulo Kaiser und Galiläer typis Vratislaviae anno 1903 mandata brevi persecutus sum fusiusque in ephemeridibus a Max. Kochio collega atque amico editis tractabo.

1) Cf. E. de Borries Herm. XXVII 183. Asmus Philol. LXI 581. LIBANIUS ed. Foerster. II. 15

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 70. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 97. Vide t. I p. 39 sq. et 69.

13. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 112. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

14. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 65. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

15. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 76^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

16. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 46. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

17. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 105. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

18. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 101^v. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 3. Vide t. I p. 227sq. et 236.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 170. Vide t. I p. 228 sq. et 236.

21. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 124^{*}. Vide t. I p. 234.

22. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 53. Vide t. I p. 333sq.

23. Ambrosianus I 49 saec. XIV fol. 428. Desinit fol. 438^v verbis $\mu \dot{\epsilon} \nu$ odxodo $\mu \epsilon \tilde{\iota} \tau \alpha \iota$ (p. 290, 13). Vide t. I p. 363 sq.

24. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 40 incipit verbis $\ell \pi \iota \vartheta \nu \mu \epsilon \tilde{\iota} \nu$ $\ell \kappa \epsilon \tilde{\iota} \nu o$ (p. 252, 11). Vide t. I p. 229 sq.

Ex hoc apographa facta sunt lacunam editionis Morellianae supplentia duo: unum a Patricio Iunio:

25. Cantabrig. Trinit. Gale Collection O. 2. 54. Vide t. I p. 232 sq. et supra p. 156.

alterum a Gerardo Langbainio:

26. Oxon. Langbain. Advers. 20 p. 76. Vide t. I p. 230 sq. E quo fluxit

27. Apographum Wolfii Hamburgense. Vide t. I p 231 sq.

28. Monacensis gr. 101 saec. XVI (== Mo) fol. 64. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.

29. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 8^v. Vide t. I p. 419 sq.

30. Matritensis N-78 saec. XV fol. 6. Vide t. I p. 420 sq. Inspexi.

31. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 155. Vide t. I p. 421sq.

32. Vaticanus gr. 1152 saec. XVII fol. 302. Vide t. I p. 422.

33. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 43^v. Vide supra p. 54.

34. Mutinensis gr. 106 saec. XV fol. 106^v. Vide supra p. 53 sq.

35. Baroccianus gr. 63 saec. XIV continet foliis 144 --158 et 102---119 verba inde a tò $\mu \dot{\epsilon} \nu \pi \epsilon \pi \rho \alpha \gamma \mu \dot{\epsilon} \nu \sigma \nu$ (p. 265, 17) usque ad $\delta \rho l \xi \epsilon \iota$ tò $\kappa \rho \dot{\alpha} \tau \sigma \varsigma$ (p. 609, 9 R). Vide supra p. 51 sq.

36. Leidensis Vossianus Miscell. XIX 4 saec. XVII continet ab Isaaco Vossio e Barocciano 63 excerpta. Vide supra p. 52 sq.

37. Athous Dionysii 342 saec. XV fol. 112. Vide supra p. 117 sq.

38. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 6. Vide supra p. 185 sq. Partem mihi contulit, partem descripsit Bernardakis.

39. Cremonensis 12228 saec. XV fol. 186. Vide supra p. 186 sq.

Cum hoc fere prorsus consentit

40. Athous Iberon 193¹) chartaceus formae quartae ¹²² partim saeculo XIV, ut Manueli Gedeon visum est, XV iudice Lambro, partim XVI (fol. 1—8; 113—120) exaratus, continet post Gregorii Nazianzeni hymnos in Christum (fol. 1)

1) In catalogo Spyr. Lambri II p. 55 numerum 4313 habet.

fol. 2 Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαίστοοος μελέται. Ποεσβευτικός ποός τούς τρώας ὑπέο ἑλένης μενέλαος

8 αντιλογία αχιλλέως πρός όδυσσέα λόγος β΄

18 πρεσβευτικός πρός τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλένης ['Οδυσσεύς]

28 ἀφαιρεθείς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος

36^{*} μετά τροίας άλωσιν και άγαμέμνονος τελευτήν δρέστης

43* τῷ κατορθώσαντι πόλεμον

52 δύσκολος ὤλισθεν

54^v δύσκολος γήμας λάλον γυναϊκα

59 έχων τις γυναϊκα καί ὢν ὑπὸ πατοὶ

63^{*} φιλαογύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν 68^{*} νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως

74 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαίστοχος ἐπιστολαί, quarum prima (α') est ἀρισταινέτῷ· ἐπανήκων ἡμῦν (334), ultima (ϱ') ἀνατολίφ· οἶα τετόλμηται (551) imperfecta folio 101 desinit quattuor foliis excisis.

102 ἐπιτάφιος εἰς ἰουλιανὸν τὸν παφαβάτην λιβανίου.

Desinit fol. 112^{v} verbis $\dot{\epsilon} \dot{\xi} \dot{\eta} \rho \kappa \epsilon \iota \pi \lambda o \nu \tau \epsilon \tilde{\iota} \nu \dot{\ell} \lambda \lambda' \epsilon \dot{\ell} \kappa \alpha \dot{\ell} \mu \dot{\eta}$ (p. 293, 14).

Sequentur inde a folio 113 Demosthenis orationes Olynthiacae et de corona (imperfecta).

Manuel Gedeon anno 1879, Spyr. Lambros 1884 mea gratia inspexerunt et e parte descripserunt.

41. Escurialensis Σ -I-14 saec. XV fol. 88. Vide supra p. 187 sq.

42. Vaticanus Palatinus gr. 278 saec. XV fol. 175. Vide supra p. 195.

43. Vaticanus gr. 1858 saec. XV/XVI fol. 73. Oratio est imperfecta. Vide supra p. 197.

44. Matritensis N-18 saec. XV fol. 246. Vide supra p. 198. Inspexi.

123 45. Athous Iberon 186¹) chartaceus formae octavae saeculi XV continet post alia inde

1) In catalogo a Spyr. Lambro facto (II p. 50) habet numerum 4306.

a fol. 23 Tov $A\iota\beta$ avíov 'Hμέτερος μèν πολίτης (= ep. 1100) 23^v ἰουλιανῷ' ἀλλά σοι τὸ μèν (= ep. 33)

 24^{v} μῦθος ἀθικὸς· ἐδοξε τῶ διὶ βασιλεύεσθαι (IV 854 R)

25 γαιανῷ· ὃ ἐνόμιζον ἀδικεῖν (= ep. 1044)

25^v μελέτη λιβανίου έξήτησεν δ φίλιππος τον δημοσθένην (IV 253)

33 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον cum protheoria

49 ἀριστείδου δήτορος πρεσβευτικός πρός ἀχιλλέα ὑπερ ελλήνων; des. fol. 55, cuius reliqua pars vacua est.

Folium 56 incipit verbis ΐνα μη μάτην δεῦρο φιλοσοφία φθέγγηται, εἶη σοι τὸ βασιλεύειν ταύτη σεμνόν orationis quae desinit fol. 63 ένὸς οἶν ἄξιον ἐπιμνησθηναι βασιλέως καὶ ἤθους καὶ ἔργου καὶ γὰρ ἀποχρῶν ὅτιοῦν πάντα συνεφελκύσασθαι i. e. Synesii or. de regno p. 4 D—17 D.

Fol. 65¹) ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ καταφάτῳ.

Verba inde ab $\alpha \dot{\nu} \tau \omega \nu \mu \epsilon \tau \alpha \delta \iota \delta \dot{\nu} \tau \omega \nu$ (p. 580, 2 R) usque ad $\dot{\alpha} \rho \kappa \epsilon \tilde{\nu}$, $\tau \sigma \tilde{\nu} \tau \sigma \kappa \alpha \dot{\ell}$ (p. 584, 10) desunt; nam folia 88 et 89 quae ea continere debebant, vacua relicta sunt.

fol. 177 ἀντιλογία πρός τὸν ὀδυσσέα πρεσβευτικὴ πρός ἀγιλλέα

194 πρεσβευτικός πρός τούς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος

 198^{\vee} άφαιρεθείς άχιλλεύς τῆς βρισηίδος cum protheoria

213 πρεσβευτικός πρός τούς τρῶας ὑπέρ τῆς ἑλένης οδυσσεύς cum protheoria; desinit fol. 216^v verbis ἐκ φοινίκης ἥρπασαν ἢ φοίνικες (IV p. 24, 1). Finis declamationis in folio 115^v legitur.

Codicis descriptionem anno 1884 factam Spyridoni Lambro debeo.

46. Marcianus gr. 440 chartaceus formae octavae 124 maioris anno 1423 a Leone Atrape bene exaratus, olim Bessarionis teste inscriptione folii 1 ($\overline{\nu}\vartheta$ $\mu\beta\alpha\nu\ell\sigma\nu$ $\mu\epsilon\ell\epsilon\tau\alpha\iota$. $\epsilon\mu\sigma\tilde{\nu}$ $\beta\eta\sigma\sigma\alpha\rho\ell\omega\nu\sigma\rho$ $\kappa\alpha\rho\delta\eta\nu\alpha\ell$. $\tau\sigma\tilde{\nu}$ $\tau\sigma\nu$ $\tau\sigma\nu\sigma\kappa\lambda\omega\nu$),²) continet titulo privas declamationes

1) Folia 63^v et 64 vacua sunt.

2) In indice edito ab H. Omontio (cf. supra p. 3) p. 33 est. n. 312: Item meletae Libanii, in papyro.

fol. 1 [πρεσβευτικός πρός τοὺς Τρῶας ὑπέρ τῆς Ἑλένης. Μενέλαος]

6 Aristidis [ποεσβευτικός ποός Αχιλλέα]

15^v Libanii [άντιλογία Άχιλλέως]

33 [Πάτροπλος]

49[°] [πρεσβευτικός πρός τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἐλένης. 'Οδυσσεύς] des. fol. 67[°]. Folia 68 et 69 alia continent.

70 [έπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ]. Post finem orationis in folio 125 legitur subscriptio: ἐτελειώθη τὸ παοὸν βιβλίον ο λιβάνιος· μᾶλλον δὲ οὐκ ἂν λιβάνιος· ἀλλὰ ὦσιν μελέται αὐτοῦ· ἐν μηνὶ φεβοουαοίω φθίνοντος τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἰνδικτιῶνος δευτέρας τοῦ ς^{ου} 𝔅^{ου} λα^{ου'} ἔτους· ἐγράφην δὲ αὐτὸν οἰκείοις χεροὶ κυρίου παπᾶς λέων ὁ ἀτράπης:

Codicem anno 1869 inspexi et e parte contuli.

125 47. Laurentianus LVII 33 chartaceus formae quartae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν. des. fol. 46.

Sequuntur tractatus de figuris (fol. 47), ήφαιστίωνος περί μέτρων (50), ἰουλιανοῦ εἰς τὸν βασιλέα ήλιον (60), ἀριστοτέλους φυσιογνωμικά (76) aliaque.

Initium orationis contuli anno 1869.

126 48. Holkhamicus 281 comitis Leicestrii chartaceus formae duodecimae saeculi XV et XVI, teste inscriptione folii 1 Θωμας Κοιε olim Thomae Coke, Armigeri Lovelii, qui annis 1714 usque ad 1718 Italiam peragrans alibique codices multos acquisivit¹) (†1759), continet post ἀλκινόου διδασπαλιπὸν τῶν πλάτωνος δογμάτων (fol. 1) et μαξίμου τυφίου διαλέξεις (72) et φιλοσοφούμενα (93^{*}) inde a folio 121²) manu saeculi XVI exaratum

λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς ἰουλιανὸν qui desinit folio 209[°] verbis μνησθεὶς δή τινος παλαιοῦ ξωμαίων (p. 600, 3 R). Sequentur duo folia vacua.

Codicem anno 1880 inspexi.

¹⁾ Cf. Philol. XLII 159, ubi codex accuratius a me descriptus est. Michaelis, Ancient marbles in Great Britain p. 58.

²⁾ Folia 118^v—120 vacua sunt.

49. Vaticanus gr. 2236 chartaceus formae octavae 127 saeculi XV miscellaneus, olim Columnensis (*Colon.* 75. 74. 31. LXXXV) continet

fol. 1 πρός τὸ ὑπὲο λατίνων βιβλίον τοῦ σοφοῦ διδασκάλου καὶ θείου ἀνδρὸς κυρίου γεωργίου τοῦ γεμιστοῦ πλήθωνος

27 έκ τῶν τοῦ στράβωνος γεωγραφικῶν

67 λόγος συμβουλευτικός πλήθωνος πρός του δεσπότην κύριον θεόδωρον τον παλαιολόγον

86° ἐπιστολή πύρρου πρός τόν δωμαίων υπατον

137^{*} τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος (πλήθωνος in marg) Inc. Τῆ τῶν ἡμετέρων βασιλέων καὶ ἡγεμόνων μητρὶ τῆ ἄρτι δὴ ἐκ τοῦδε τοῦ βίου οἰχομένη

177 inc. λιβανίου. ἐπιτάφιος ἐπὶ τῶ βασιλεῖ ἰουλιανῶ, τῶ γενεοτάτω: Desinit fol. 215^v verbis ἀλλὰ τὴν μὲν δύναμιν (p. 596, 21 R), quibus subscriptum est ζήτει. Reliqua desunt. Nam quattuor quae sequuntur folia 216 ---219 fragmentum Thesei Plutarchei inde a verbis ἡιθέους ἑπτὰ καὶ παφθένους τοσαύτας (c. 15, 1) continent.

Codicem anno 1895 inspexi.

Duo codices periisse videntur:

50. codex Aegidii Noallii. Vide supra p. 203.

51. Codex qui olim fuit abbatiae S. Remigii Re- 128 mensis, in catalogo huius bibliothecae manuscripto excerpto illo quidem in codice Par. Suppl. 798, ut conicio, a Bernardo Montfaucon, qui excerpta graecis praetermissis typis mandavit,¹) in folio 112 ita descriptus:³)

Codex 530

Libanii Epitaphium Iuliani apostatae. čosi užv

Meditatio parasiti (quam conicio esse declamationem Libanii Παφάσιτος ἐπὶ δεῖπνον \varkappa ληθεἰς — ἑαυτὸν προσαγγέλλει t. IV 150 sq., quippe quae multo crebrius descripta sit quam altera Παφάσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ib. p. 216 sq.)

1) Bibl. bibl. manuscr. nov. t. II p. 1189^b.

2) Codicem Parisinum nuper gratiose inspexit Georgius Mayen.

Epistola Diamoni ad Iustinianum. τιμῆς ἀπάσης Xenophontis liber primus [Hellen.] μετὰ δὲ ταῦτα Georgii Plethonis, Diodori Siculi, Appiani quaedam Georgii Plethonis de Medis Persis Assyriis τὸ παλαιὸν κατὰ τὴν Άσίαν

Aristidis πρεσβευτικός πρός Άγιλλέα et quaedam alia.

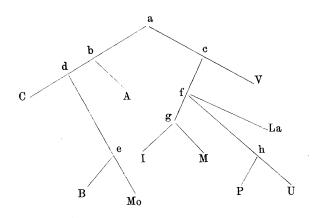
Antea fuit Caroli cardinalis a Lotharingia et archiepiscopi Remensis¹), cui Constantinus ille Palaeocappa in codicibus exarandis operam suam dicavit.²) Hodie neque iam in illa bibliotheca exstat neque in ullo alio codicum superstitum eum recognoscere possum. Sed ut vel iis quae eo continentur probatur, neque vetustate neque pretio insignis fuit.

Ut omnes hi codices ad unum stemma revocentur, plane fieri non potest; sed ne ii quidem quos adhibendos esse censui CABMoVLaIMPU, quamquam ad duas familias revocari possunt, mixtae recensionis vestigiis privi sunt. Immo confusio lectionum multo maior est quam in 'Monodia'. Nam non solum U quocum P fere consentit, sed etiam B e mixta fluxit recensione, ita tamen ut PUmulto magis cum familia secunda, B cum Mo, propagine familiae prioris, faciat. Quod cave neglegas inspiciens stemma ad necessitudinem codicum potius adumbrandam quam depingendam a me propositum:

Hosted by Google

¹⁾ Montfaucon, Palaeogr. gr. p. XXVII.

²⁾ Cf. Henr. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grecs des bibliothèques des Départements (Cabinet historique 1883 p. 203) et Leop. Cohn, Philol. Abhandl. M. Hertz dargebracht p. 124.

A quod in maxima parte orationis desideratur, dolendum est. I et M ad idem exemplar redire, quod ex eodem quo La fluxit fonte, palam fit consensu certarum pravarum lectionum, ut μοίοφ pro μέφει p. 244, 7, κατάσχη pro μετάσχη p. 257, 20, πρότεφον pro πότεφον p. 264, 5, λεγόμενα pro τιμώμενα p. 581, 21 R, vel vocum omissarum, ut καł p. 260, 17, $\bar{\eta}$ v p. 575, 8 R, μèv p. 578, 8, äv p. 593, 13. Cum I etiam plerumque facit codex Athous Batopaedii 367 (= Ba): qui quamquam mihi dignus visus non est qui integer in apparatum criticum reciperetur, tamen lectiones memorabiles ab eo non exclusi. Prorsus ab hoc abesse possunt codices 'eclogarii'.

Eloquentiam quam Libanius in hac oratione exhibuit, multos quidem allexisse dixi, sed Iuliani persona in causa fuit, ut pauci locos laudarent excerperentve. Itaque nulla sunt testimonia auctorum florilegiorum, paucissima grammaticorum, ut Thomae Magistri, vel scholiastarum recentiorum ut codicum Euripidis Leidensis et Wolfenbuttelani ad Phoen. 290. Contra multi cum singula tum univerum consilium quod Iuliani admirator secutus est, impugnaverunt. Quo in numero habendi sunt et auctores scholiorum superstitum et scriptores rerum ecclesiasticarum, ut Socrates

Hosted by Google

233

hist. eccl. III 1; 21; 23 et Sozomenus hist. eccl. VI 1 et 2, e quibus sua hauserunt et Nicephorus Call. h. eccl. X 36 et 34 et Cassiodorus Hist. trip. VII 2 atque auctor Historiae miscellae XI 24, per quos aliqua saltem Libanii notitia medio aevo ad viros doctos occidentis venit.

Oratio primum edita est a Morello t. II p. 260-331 (= Mor), sed mendose admodum. Lacuna ne ipsum quidem fugit, quippe qui in margine p. 300 adnotaverit: λείπει ούκ όλίγα et Hic desiderantur quaedam ob Graeci Cod. Lacunam. Desunt verba avoir παρεσκεύασε p. 576, 2 R usque ad roúrois noarovoav p. 585, 2. Codicem qui hac lacuna laboret non novi; nihilominus Morelli testimonium in suspicionem vocare non auderem, nisi aliunde didicissem, quantae levitatis homo fuerit.¹) Eum non intellexisse verba quae a p. 301 usque ad 304, 27 praebet (= 608, 9-613, 18 R), suum locum post ea quae sequentur habere patet. De codice Aegidii Noallii, e quo se hanc orationem aeque atque Monodiam Iuliani praebere testatur vide quae supra (p. 203) exposuimus. Certum est textum Morellianum ad nullum alium codicem propius accedere quam ad Barberinum (B).

De pretio editionis acriter quidem sed vere iudicat H. Valesius²) in hunc modum: Libanii oratio funebris de laudibus Iuliani edita quidem est a Morello sed corruptissima. Nam et transpositione duorum quaternionum insigniter focdata est: et praeterea aliquot paginarum lacuna laborat. Sed nos ipsam quidem transpositionem jam pridem deprehendimus. Lacunam vero ex Manuscripto codice Ioannis Altini supplevimus. Codicem Altini fuisse Parisinum gr. 3016 t. I p. 58 conieci. Sed Valesius quod sibi proposuerat ut hanc orationem cum aliis integram foras mitteret, non assecutus est.

Lacunam illam satis habuit e suo codicis Barocciani vel potius Langbainiani apographo (cf. p. 226) cum vitiis

234

¹⁾ Cf. Philol. LIX 403.

²⁾ Socr. hist. eccl. annot. in libr. tert. cap. XXIII p. 44.

supplevisse Io. Christophorus Wolfius in appendice editionis Libanii centuriarum epistolarum adhuc non editarum Lipsiae 1711 p. 301-310 (= Wolf).¹)

Oratio integra primum edita est ab Io. Alb. Fabricio Bibl. gr. VII p. 223 - 378 Hamburgi 1715 (= Fabr) atque ita quidem ut praeberet textum Morellianum initio paucissimis locis coniectura emendatum, inde a pag. 252, 11 multo pluribus ope apographi ab Oleario facti ex eodem codice Langbainiano qui ab illa demum pagina incipit.²) Sed vel sic oratio Libaniana scatebat vitiis, quorum partem ut emendatione tolleret, facile successit ingenio Reiskii in Animadversionum volumine quinto p. 171-198. Etiam plura correxit ope codicum cum Augustani lacuna sane maxima laborantis tum Monacensis gr. 101 in editione post ipsius mortem ab uxore Altenburgi anno 1784 p. 229-279, iterum ibidem anno 1791 t. I p. 521-626 curata (= Re). Sed ut male cecidit, quod Reiskius, ut ipse t. I p. 620 concedit, magis Morellianae quam Fabricianae editionis rationem habuit lectionesque huius probas³) neglexit, ita Reiskia in hac quoque oratione typis mandanda non ea qua par fuit cura versata est, quin etiam secundam nonnulla vitia⁴) intrare passa est quae a priore absunt.

Nonnulla correxerunt Boissonadius qui initium codicis Parisini gr. 963 usque ad p. 527 R contulit⁵), Gasda⁶) adiutus ille quidem codicibus Augustano, Vindobonensi, Parisino gr. 3016 (= Par), Cobetus, Sintenis.

4) ut ἔργων t. I p. 535, 5 pro ἔργον (= p 236, 5).

Hosted by Google

¹⁾ Cf. t. I p. 231 sq.

²⁾ Cf. t. I p. 230 sq.

³⁾ ut dorlos t. I p. 596, 1R; odx p. 531, 14 R (= 248, 14).

⁵⁾ Cf. t. I p. 78.

⁶⁾ Kritische Beiträge zu Libanios II p. 11--16.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΑΝΩΙ.

R 521
 1. "Έδει μέν, ὦ παφόντες, ἅπεφ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθφωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν μὲν
 4 Πεφσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελύσθαι, τῆς δὲ ἐκείνων γῆς
 R 522 Ῥωμαίους ¦ ἄρχοντας ἀντὶ σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις καὶ τὰ μὲν ίερὰ κεκοσμῆσθαι τὰ παρ' ἡμῖν τοῖς ἐκεῖθεν λαφύροις, τὸν δὲ ταύτην ἀνῃρημένον τὴν νίκην καθήμενον ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου δέγε-

- C = Codex Chisianus
- A =Monacensis (olim Augustanus) 483
- B = Barberinus II 41
- Mo = Monacensis gr. 101
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- I = Marcianus append. XCI 2
- M = Marcianus gr. 437
- P = Palatinus gr. 282
- U =Urbinas gr. 126
- La = Laurentianus LVII 44
- Ba = Athous Batopaedii 367

1 Ἐπιτάφιος] λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος La | ἐπὶ Ἰουλιαν $\tilde{\omega}$] είς τὸν αὐτὸν ἰουλιανόν V είς τὸν ἄ ϑ λιον ἰουλιανὸν Uπρός τὸν αὐτὸν I post ἰουλιανῶ add τῷ θεομάχω $C^m B$, θεομάχω sed uncis inclus Mor, αὐτοχράτορι La, λιβανίου σοφιστού Μο 3 μέν] τῶν Mor 5 $\dot{\alpha}\nu\tau$ I sed $\dot{\alpha}\nu\tau$ in ras 6 post huerégois excidisse participium $\delta \pi \alpha n o \delta o v r \alpha s$ aut m² άκολουθοῦντας putat Re | τὰ A sed α ut videtur ex o corr m. post. 7 $\delta \hat{\epsilon}$ inser La^{y} 8 παθήμενον — 237, 1 έπινικίους citat Thom. M. p. 164, 11 s. v. 'Enivinos' Arrinoi, Enivinios "Ελληνες ... Λιβάνιος έν τῶ εἰς τὸν Ἰουλιανὸν ἐπιταφίω· καθήμενον κτλ.

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XVIII

σθαι τοὺς ἐπινικίους. ταυτί γὰο ἦν, οἶμαι, καὶ δίκαια καί προσήχοντα καί των πολλών θυσιών, ως έχεινος έθυσεν, άξια. 2. έπει δε μείζον μεν ισχυσεν δ φθονερός δαίμων των εύλόγων έλπίδων, κεκόμισται δέ νεκούς από των Βαβυλώνος δρων ό μικούν του των 5 ἔονων ἀπέγων τέλους καὶ δάκουα μὲν δπόσα εἰκός, άπο πάντων όμμάτων έρούη, κωλύσαι δε ούκ ένι την τελευτήν, δ λοιπόν μέν έστιν, έχείνω δε μάλιστα χεχαρισμένον, ποιῶμεν, ἐν ἄλλοις ἀχροαταῖς περί τῶν έκείνου τι λέγοντες, έπειδήπεο αὐτὸς ἐκωλύθη τὸν 10 έπαινον ών έπραξεν άχοῦσαι. 3. πρῶτον μέν γάρ άδικοίμεν άν, εί ό μέν ὅπως ἐπαινεθείη, πάντα ἐτόλμησεν, ήμεις δε αύτον αποστερήσαιμεν των άθλων. έπειτα πάντων αίσχιστον οἶς ζῶντα ἂν έτιμῶμεν, ταῦτα τεθνεῶτι μή φέρειν. άνευ γάρ τοῦ τῆς ἐσχάτης χολα- 15 κείας είναι το περιόντας μέν θεραπεύειν, απελθόντων δε άμνημονείν, τοίς μεν ζώσιν, εί και μή λόγω τις γαρίζοιτο, κατὰ πολλούς ἂν έτέρους | δύναιτο τρό- R 523 πους πρός δε τούς οίγομένους εν ήμιν ύπάρχει μόνον,

237

¹ $\dot{\epsilon}\pi\iota\nu\iota\kappa i ovs$ cum acuto supra secundum iota et ovs supra iovs erasis *B*, in quo notam Thomae M. adscripsit m² $\dot{\epsilon}\pi\iota\nu i\kappa ovs$ Thom $\ddot{\nu}\mu vovs$ supra $\dot{\epsilon}\pi\iota\nu\iota\kappa i ovs La³ | \dot{\eta}\nu]$ $\ddot{\alpha}\nu$ Mor Fabr 3 $\mu\epsilon i \zeta \omega$ *MPU* 7 $\kappa \alpha \lambda \ddot{\nu} \sigma \alpha i$ *M* cf. ad I 272, 5 | $\dot{\sigma}^2$ Re 8 $\mu \epsilon \nu] \dot{\eta}\mu \ddot{\nu}\nu \dot{\epsilon}\nu$ ($\mu \dot{\nu} vov$)? Sintenis | $\dot{\epsilon}\sigma \iota \nu$ $\dot{\epsilon}\mu o l V$, in marg *M*³ et *La* sed in hoc ν $\dot{\epsilon}\mu o l$ inser s | $\dot{\eta}\mu \ddot{\nu}$ post $\dot{\epsilon}\sigma \iota \nu$ excidisse puto 10 $\tau \iota$ om Mor $\dot{\ell}\kappa ovr\epsilon s$

λέγοντεςFabr| λέγωμενCsedλέγωμενCsed λ έγωμενALaIMPU Re| τονέπαινονδνB Mor Fabr| πάντα I sed π'νin ras m²| έτοαξενLa sed in marg γο και έτόλμησεν13άποστερήσαιμενP sedo in ras m²15τεθνεώτι I sed ι in ras m³No et inser C⁸τοῦ in ras A², in τούτου corr La³16 τὸ omFabr17γὰρναὶ om Fabr| λέγω Mo18ἑτέρους om La

εύφημίαι τε καὶ λόγοι τὰ πεπραγμένα μετ' ἀρετῆς εἰς ἅπαντα παραπέμποντες τὸν χρόνον.

4. 'Αεί μέν οὖν ἔγωγε τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐγγειρῶν έγχωμιάζειν έλάττους εύρον τούς έμούς λόγους του s μεγέθους των έργων, και μα τούς θεούς ούδεπώποτε ήχθέσθην, εί φίλου βασιλέως άρετή νιχώη την τοῦ φιλούντος σοφιστού δύναμιν. κοινών γάο τουτό γε των πόλεων κέρδος ήγούμην τὸ τὸν ἐπὶ σωτηρία των όλων παρειληφότα την άρχην μηδενί καταλιπεϊν λόγω 10 τοις ἔργοις ἐξισωθηναι τοις έαυτου. δ δε ούδε τάς ποός Άκεανῷ δεδειγμένας ἀνδοαγαθίας οἶός τ' ὢν χοσμησαι κατά την άξιαν μόνας, τις ἂν είην τήμερον άνάγκην έχων έκεινά τε καί τον έπι τούς Πέρσας δρόμον ένὶ παραδοῦναι λόγω; 5. οἶμαι γάρ, εἰ παρὰ 15 των κάτω θεων ανάστασιν έκεινος εύράμενος έπι τω τουτονί μοι συμπονήσαι τον λόγον λανθάνων τούς άλλους άπαντας έχοινώνει μοι της σπουδης, μηδ' αν ούτω το μέτρον αχριβώς γενέσθαι τοις πράγμασιν,

3 Cf. or. XVII p. 218, 21 sq. 11 Or. XII p. 22, 10 sq.

 $\mathbf{238}$

¹ ἀφετῆς P sed ς in ras m² 2 παφαπέμποντες I sed ες in ras m² παφαπέμποντα C sed τες suprascr. m, ALa Mor Fabr 4 εὖφον in εὖφισκον corr I^8 5 οἰ∂επάποτ' UI Re 8 τὸν I sed ò in ras m³ 11 δε∂ειγμένας I sed ειγ in ras m³, e δε∂ιδαγμένος corr La^8 δε∂ιδαγμένας C sed γο δε∂ειγμένας suprascr. m, ABMOM sed in hoc γο δε∂ειγμένας suprascr. mμόνος B 13 , malim ἐκείνας" Re 15 εὖφόμενος V probante Gasda at cf. IV 269, 17 | post ἐπὶ rasura 3 litt A | τῶ e τὸ corr C^m τὸ AMo edd , malim tamen τῷ" Re 16 συμποιῆσαι ABMOC sed in hoc πονῆσαι supra scr. m, in συμπονῆσαι corr MP^2 γο συμποιῆσαι in marg Mor cf. 239, 3 18 μέτρον <ἰρόμετρον ≿ ἀχριβῶς coni Re

άλλά καλλίω μέν αν η νῦν δηθηναι, πῶν δὲ ὅσον είκός, οὐδὲ οῦτω. τί οὖν χρή με πείσεσθαι νομίζειν άνευ συμμαχίας τοιαύτης τοσοῦτον πόνον ἀναιφούμενον; 6. ἀλλ' εἰ μὲν μη καὶ πρότεφον ὑμῶς ἡσθόμην οὐκ ἀγνοοῦντας μέν, ὡς ἡ νίκη τῶν ἔφγων, ὅμως δὲ 5 ἡδομένους τοῖς λόγοις, καλῶς ἂν εἶχέ μοι σιωπῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ τότ' εὐθὺς ἐπηνεῖτε καὶ ἐμένετε τοὺς R 524 λόγους ἀγαπῶντες, οὐκ εἶναι πρόφασιν ἡγούμενος τῆ σιωπῆ δικαίαν πειφάσομαι τὰ δίκαια ποιεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ φίλον.

7. 'Εγένοντο μέν οὖν οὐκ ὀλίγοι βασιλεῖς γνώμη μέν οὐ κακοί, γένει δὲ οὐ λαμποοί, καὶ τὴν μέν ἀρχὴν ἐπιστάμενοι σώζειν, αἰσχυνόμενοι δὲ εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἐγένοντο, ὥστε καὶ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτοὺς ἔργον εἶναι θεραπεῦσαι τὸ τραῦμα, τούτῷ δὲ οὐδέν ἐστιν, ὅ μὴ 15 χορηγεῖ πρὸς ἔπαινον. 8. αὐτίκα τὸ γένος, αὐτῷ πάππος μέν βασιλεύς, ὅς μάλιστα δὴ χρημάτων ὑπεριδῶν μάλιστα δὴ τὰς τῶν ἀρχομένων εὐνοίας ἐκτήσατο, πατὴρ δὲ βασιλέως μὲν υίός, ⁶βασιλέως δὲ ἀδελφός, δικαιότερος δὲ τοῦ σχόντος τὴν βασιλείαν ἔχειν, ἀλλ' 20 ὅμως ἡσύχαζε καὶ συνεύχετο τῷ λαβόντι καὶ συζῶν

19 βασιλέως (1)] τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου Ι³

¹ ầv $\eta v \eta P$ 3 ἀναιφούμενον scripsi αἰφούμενον libri (αἰφούμενον Mo) sed in ἀφάμενον corr I^2 , quod praebent edd 4 μή τι καὶ Mor sed in marg γρ τι πρότεφον, Fabr 7 ἐπηινεῖτε C sed η corr ex α s ἐπαίνεῖτε Mo 10 καὶ] γρ τὸν in marg Mor 12 et 13 δ' Re 13 σώιζειν A 15 δ' Re 16 χορηγοῖ Mor | comma post γένος posui, post αὐτῷ delevi auctore Sinteni ὑποῖον; vel tale quid post γένος excidisse coni Re | αὐτωι C 18 τῶν om M inser I³ 19 δ' Re 20 ἔχοντος et ἔχων Mor qui etiam δικαιστέφως coni, Fabr 21 συνηψχετο BVIM

άδόλως καί φιλῶν διετέλει. 9. γήμας δὲ ὑπάρχου θυγατέρα χρηστοῦ τε καὶ νοῦν ἔχοντος, ὃν δ πολέμιος νενικηκώς ήδέσθη και τούς αύτοῦ παρεκάλεσεν είς έκεινον βλέποντας ἄρχειν, ποιειται τουτονί τον άριστον 5 καί τιμα τόν κηδεστήν τη προσηγορία του παιδός. 10. Κωνσταντίνος μέν οὖν τετελευτήκει νόσω, τὸ ξίφος R 525 δε μικρού | δια παντός εχώρει του γένους όμοίως πατέρων και παίδων. ούτος δε και πρεσβύτερος άδελφός δμοπάτριος τον πολύν διαφεύγουσι φόνον, τον 10 μέν νόσου δυσαμένης, η προς θάνατον αποχρήσειν έδόχει, τον δε της ήλιχίας, άρτι γαρ απήλλαχτο γάλακτος. 11. ἐκείνος μέν οὖν ποὸς ἄλλοις μᾶλλον ἦν ἢ λόγοις νομίζων ἧττόν γε ταύτη πειράσεσθαι τοῦ φθόνου, τοῦτον δὲ ὁ λαχών δαίμων ἐκίνει πρός ἔρωτα 15 λόγων καί διέτριβε περί αὐτοὺς ἐν τῆ μεγίστη μετὰ την Ρώμην πόλει φοιτων είς διδασχαλεῖον, ὁ βασιλέως μέν υίιδοῦς, βασιλέως δὲ ἀδελφιδοῦς, βασιλέως δὲ

1 ὑπάρχου] ἤτοι τοῦ ^{*}Ιουλιανοῦ I^{8} 4 τουτονὶ] τὸν 'Ιουλιανὸν I^{8} 8 οὗτος] ὁ 'Ιουλιανὸς I^{3} | ἀδελφὸς] ὁ Γάλλος I^{8} 9 τὸν μὲν] τὸν Γάλλον I^{8} 11 τὸν δὲ] τὸν 'Ιουλιανὸν I^{8} 12 ἐκεῖνος] ὁ Γάλλος I^{8} 14 τοῦτον] τὸν 'Ιουλιανὸν I^{8} 17 υἰιδοῦς] ἕγγονος I^{8} | βασιλέως] τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου I^{8} | ἀδελφιδοῦς] ἀνεψιὸς I^{8} | βασιλέως] τοῦ Κωνσταντίνου I^{8}

1 δὲ] γὰρ M 3 ἀδέσθη C sed η in ras s | αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr B αὐτοῦ MoVLaIM Mor Fabr 4 ποιεί τε CB Mor Fabr 7 διαπαντὸς Mo 8 και (prius)] τε και Mor Fabr | οὖτος – 11 γάλακτος] hunc locum ante oculos habuit Socrates hist. eccl. III 1 p. 168 τότε δὴ καὶ οὖτοι ἀπορφανισθέντες τοῦ οἰκείου πατρὸς μικροῦ δεῖν τῷ Δαλματίφ συνεκινδύνευσαν, εἰ μὴ Γάλλον μὲν νόσος προσδοκίαν ἔχουσα θανάτου ἔρρύσατο, 'louλιανὸν δὲ ἡ ἡλικία, ἀκταετὴς γὰρ ἦν ἕτι, διέσωσεν. 10 ἀποχρήζειν Mor Fabr | 2 ἦν ἢ λόγοις I sed ν ἢ λ in ras m² 13 πειφάζεσθαι Mor Fabr | φόνου M (et Par 963) 14 δ' Re 16 Ῥμην πόλει] πόλιν ῷψην La 16 ὁ – 17 ἀδελφιδοῦς

Hosted by Google

 $\mathbf{240}$

άνεψιός, οὐ σοβῶν οὐδὲ λυπῶν οὐδὲ ἀξιῶν ἀποβλέπεσθαι διὰ πλῆθος ἀχολούθων καὶ τὸν ἀπ' ἐκείνων θόουβον. ἀλλ' εὐνοῦχός τε βέλτιστος σωφροσύνης φύλαξ καὶ παιδαγωγὸς ἕτερος οὐκ ἄμοιρος παιδείας ἐσθής τε μετρία καὶ ὀφρὸς οὐχ ὑπὲρ τὰς ἄλλας καὶ 5 τὸ φθάσαντα προσειπεῖν καὶ τὸ μὴ παρῶσαι τὸν πένητα καὶ τὸ καλούμενον εἰσελθεῖν καὶ τὸ πρὶν ἢ κληθῆναι μένειν καὶ τὸ στῆναι μὲν οὖ τοῖς | ἄλλοις R 526 νόμος, ἀχοῦσαι δὲ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἀπελθεῖν καὶ μηδαμοῦ ζητῆσαι πλέον, ῶστ' 10 ἔξωθέν τις ἐπελθῶν καὶ βλέψας εἰς τὸν χορὸν οὐκ εἰδώς, οῖτινες οὐδ' ὧντινων, οὐκ ἂν εὖρεν ἐν συμβόλοις τισὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς τύχης.

12. Ού μην πάντα έκείνοις ίσος ην, έπει έν γε τῷ συνιέναι και δέξασθαι τὸ ῷηθεν και φυλάξαι λα- 15 βὰν και μη πονῶν ἀπειπεῖν πολὺ τοῖς ἄλλοις ποὸς αὐτὸν ἐποίει τὸ μέσον. ὅ ἐγὰ καθοοῶν ἤλγουν οὐ σπείρων αὐτὸς εἰς τὴν τοιαύτην ψυχήν. σοφιστής γάρ

1 άνεψιός] έξάδελφος I³

⁴ Μαφδόνιος Iul. Misop. p. 352 A sq. Socr. III 1 p. 168. Sozom. VII 21 p. 310. Cf. Sievers, Studien z. Kaisergesch. p. 228.

¹ οὐδὲ (2)] οὐδ' Re 3 εἶπετο post βέλτιστος inser I^2 | τῆς σωφροσύνης Fabr5 τὰς ἄλλας reposui e libris τοὺςčίλιους edd, sed γο τὰς ἄλλας in marg Mor6 ποροξειπεῖν Psed σ (in marg) et ει (1) in ras m² | και om Mor Fabr<math>| ται Mo9 δὲ om Mor Fabr | πολλοῖς I (et Ba) 10 πλείτου Mor Fabr | ὅστε edd 17 αὐτὸν ex αὐτὸν corr P² αὐτὸν reliqui libri Mor Fabr | inter οὐ et σπείφων rasura 2 litt A 18 τὴν om B 18 σοφιστὴς — 242,5 πόλεμον] hunc locum ante oculos habuit Socrates hist. eccl. III 1 p. 168 ὅητοφικὴν δὲ παφὰ Ἐκηβολίφ κατώφθου τῷ σοφιστῷ Χριστιανῷ τότε τυγχάνοντι. τούτου δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνστάντιος προενόησε, μή πως

LIBANIUS ed. Foerster. II.

¹⁶

τις πονηρός τοῦ κακῶς ἀγορεύειν τοὺς θεοὺς μισθόν είχε τον νέον έν τοιαύτη και αυτόν τη περί των θεων τρεφόμενον δόξη και φέροντα την φαυλότητα των λόγων διὰ τὸν ποὸς τοὺς βωμοὺς τοῦ διδασκάλου 5 πόλεμον. 13. ήδη δε πρόσηβος ³ην, και το της φύσεως βασιλικόν πολλοίς και μεγάλοις τεκμηρίοις έμηνύετο. καί ταῦτα οὐκ εία καθεύδειν Κωνστάντιον, δείσας δέ, μή πόλις μεγάλη τε καὶ μεγάλην ψῆφον ἔγουσα καὶ πρός την Ρώμην είκασμένη τοις όλοις έπισπασθή πρός 10 την άρετην του νέου και γένηται τι των έκεινω λυπηοῶν, πέμπει μέν αὐτὸν εἰς τὴν Νικομήδους πόλιν, ὡς ού φοβήσουσαν ίσα, παιδεύεσθαι δε δίδωσιν έξουσίαν. ό δε ού φοιτα μεν παο έμε ποιούμενον αύτοῦ τάς συνουσίας ήδη και πόλιν άντι πόλεως ήρημένον την 15 γαλήνην έχουσαν άντι τῆς κινδύνων γεμούσης, τοὺς λόγους δε ωνούμενος δμιλων ούκ άνίει. 14. το δε R 527 altion to \tilde{v} | to \tilde{i}_{S} loyous (µèn) ralpein, peúpein dè τόν έκείνων πατέρα, πολλοῖς καὶ μεγάλοις αὐτόν ὅρ-

Έλληνος διδασκάλου άκορώμενος πρός δεισιδαιμονίαν έκκλίνοι iterumque respexit III 23 p. 200 si louliavos no cogictós, siner ἂν (Λιβάνιος) καὶ αὐτὸν κακὸν σοφιστήν, ὡς καὶ Ἐκηβόλιον έν τῶ ἐπιταφίω 'Ιουλιανοῦ. cf. Iul. ep. 43 et 19 2 τῶν om La 7 δείσας - 243. 7 κτησά-4 των διδασκάλων Mor Fabr μενος ante oculos habuit impugnans Socrates 1. 1. διο μεθίστησιν αύτον έκ τῆς μεγαλοπόλεως εἰς τὴν Νικομήδειαν κελεύσας μή φοιταν παρά Λιβανίω τῶ Σύρω σοφιστη 8 ψηφον ye άλλως ἀπόφασιν in marg Mor ("glossa ad ψήφον in cod. Par. 963: ἤως ἀπόφασιν. Imo ἤγουν" Boisson. Georg. Pachym. p. 12 not. 4) 9 őlois A sed ex ällois corr m², P sed ől in ras m², I sed ő in ras m³ őllois ex állois corr M állois La (et Ba) 10 ěxείνω $\lambda v \pi \eta \rho \tilde{\omega} v I$ sed $\varepsilon \iota$ et $\tilde{\omega} v$ in ras m³ 12 dè in ras P² 13 μέν inser I⁸ | ποιουμένου Mor 16 ανίει I sed ε_i in ras m² 17 $\mu \epsilon \nu$ inserui post $\lambda \delta \gamma \sigma_i \sigma_i$, ut I in quo o_{ij} $\mu \epsilon \nu$ in ras m⁸, et Re Anim qui in editione ante $\lambda \delta \gamma o_{ij}$ poni maluit

Hosted by Google

κοις δ θαυμαστός έκεινος κατειλήφει σοφιστής ή μην έμον μήτε γενέσθαι μήτε κληθηναι φοιτητήν μήτ' εlg τον κατάλογον έγγραφηναι των έμων όμιλητων. 15. δ δε τω μεν έξορκίσαντι μεμφόμενος, τούς όρκους δε ού παραβαίνων, έμοῦ δε έπιθυμών εύρεν όπως μήτε έπιορκήσει και μετασχήσει των λόγων, πορθμέα τινά των καθ' ήμέραν λεγομένων δωρεαις μεγάλαις κτησάμενος. ού δή και τα μάλιστα της φύσεως διέδειξε την ίσχύν αὐτῷ γὰρ ήκιστά μοι συνών τῶν συνεχῶς συνόντων ἀμείνων εlς μίμησιν ἦν και δι' ἀμυδροτέρας δδοῦ τὴν 10 είλικρινη τὴν ἐκείνων τῆ τῶν καρπῶν παρήει φορῷ, öθεν, οἶμαι, και τοις ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ πεποιημένοις λόγοις ἕνι τι προς ἡμᾶς συγγενες και ἔδοξεν εἶς εἶναι τῶν πεπλησιακότων.

16. 'Εκείνω μέν οὖν περὶ ταῦτα ἡ σπουδή, τῷ δὲ 15 ἀδελφῷ γίνεται μετουσία τῆς βασιλείας κατὰ τὸ δεύτερον σχῆμα. διπλοῦ γὰρ ἐγηγερμένου τῷ Κωνσταντίω πολέμου, τοῦ μὲν προτέρου Περσικοῦ, τοῦ δ' ἐπ' ἐκείνω τοῦ πρὸς τὸν τύραννον, ἔδει δήπου καὶ συνάρχοντος, καὶ πέμπεται Γάλλος ἐξ Ἱταλίας τὴν πρὸς ἕω 20 φρουρήσων, καὶ ὅπερ τῷ τοῦδε πατρὶ πρότερον, τοῦτο ὑπῆρχε καὶ τῷδε, βασιλέως ἦν ἀδελφός. 17. ἐκεῖνος

6 Socr. l. l. 19 Μαγνέντιον cf. p. 250, 14. Zosim. II 45

16 ἀδελφ $\tilde{φ}$ τ $\tilde{φ}$ Γάλλφ I^2 22 ἐκεῖνος δ Γάλλος I^3

1 κατείληφε Mor Fabr 4 et 5 δ' Re 5 μήτ' Re | έπιορχήση και μετασχήση Ι 7 καθημέραν VM 8 οδ P sed 'õ in ras m² | ταμάλιστα BVMP 11 είλικρινῆ CABLaUP sed in hoc 'e ' corr m², edd nonnulla excidisse coni Re 15 οδν μὲν Re | δ' Re 18 μὲν προτέρον] πρότερον μὲν La 21 τοῦδ' edd 22 βασιλέως ἦν ἀδελφός ut glossema delenda censet O. Guenther, quaestt. Ammian. critt., Gotting. 1888 p. 14 at cf. § 8 p. 239, 19 et infra p. 244, 3

16*

Hosted by Google

μέν οὖν καί διὰ τῆς Βιθυνίας δορυφορούμενος έχώρει και είδον άλλήλω, τούτου δε την γνώμην ούκ ήλλοίωσεν ή περί έκεινον τύχη, ούδε το βασιλεύειν οί τον άδελφόν άφορμήν είς δαθυμίαν έλαβεν, άλλ' έπηύξησε 5 μεν την έπιθυμίαν ην είχε περί τους λόγους, έπηύξησε δε τούς πόνους οίς έχοητο περί την τούτων θήραν, νομίζων, εί μέν έν ίδιώτου μέρει μείνειεν, έξειν άντί R 528 τῆς | βασιλείας τὴν σοφίαν, κτῆμα θειότερον, εἰ δ' έπι σκηπτρον άγοιτο, κοσμήσειν τη σοφία την βασι-10 λείαν. 18. διὰ τοῦτο ήλίω τε ἐχοῆτο πρός τὰς μαθήσεις και νυκτός έπελθούσης πυρί και την μέν ούσίαν ούκ έποίει μείζω ράδιον όν, την δε γνώμην καλλίω. καί ποτε τοῖς τοῦ Πλάτωνος γέμουσιν εἰς ταὐτὸν έλθών ακούσας ύπέο τε θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ τῶν ὡς 15 άληθῶς τὸ πᾶν τοῦτο καὶ πεποιηκότων καὶ σωζόντων καί τί τε ή ψυγή και πόθεν ήκει και ποι πορεύεται καί τίσι βαπτίζεται καί τίσιν αίσεται καί τίσι καθέλκεται καί τίσι μετεωρίζεται, καί τι μέν αὐτη δεσμός, τι δε έλευθερία, και πως αν γένοιτο το μεν φυγείν, 20 τοῦ δὲ τυχεῖν, ἁλμυρὰν ἀχοήν ἀπεκλύσατο ποτίμω λόγω

2 Socr. l. l. p. 169 B 20 Plat. Phaedr. p. 243 D 4 Isocr. Euag. § 28 p. 194 b

2 άλλήλω] ό Γάλλος και ό Ιουλιανός Ι³

 $\mathbf{244}$

² $d\lambda l\eta lovs$ Mor Fabr 3 $\tau \delta v I$ sed δ in ras m² 4 $\delta \alpha$ - $\vartheta v \mu (\alpha v I$ sed $\delta \alpha \vartheta v \mu ($ in ras m² $\beta \alpha \sigma l\lambda \varepsilon (\alpha v M ($ et $Ba) 5 \mu \delta v$ $- 6 \delta \delta$ om La 7 $\mu o log IM |$ $\mu \varepsilon l v \varepsilon \varepsilon v e \mu \ell v \varepsilon \iota$ corr P^2 9 $\tau \delta$ ante $\sigma \kappa \eta \pi \tau \rho o v$ inser I^3 10 $\delta l \alpha \tau \sigma \sigma \tau \sigma BM o IMP$ 12 $\mu \varepsilon l \omega \delta v \sigma \kappa \rho$ $\delta v \alpha La$ 14 $\delta \pi \delta \rho$ $\tau \varepsilon$ inser I^2 15 $\sigma \omega l \delta v \tau \omega v A$ 16 $\pi \eta$ M 19 $\delta' Re | , malim \delta \gamma r \delta v \sigma v \sigma r$

καί πάντα τον έμπροσθεν έκβαλων υθλον άντεισήγαγεν είς την ψυχην το της άληθείας κάλλος, ωσπερ είς τινα μέγαν νεών άγάλματα θεῶν πρότερον ὑβρισμένα βορβόρω. 19. και ήν μέν περί ταῦτα ἕτερος, ἐσχηματίζετο δε τα πρόσθεν, ού γαρ έξην φανηναι. Αίσωπος δε 5 ένταῦθα μῦθον ἂν ἐποίησεν οὐκ ὄνον λεοντη κρύπτων, άλλ' όνου δορά τον λέοντα. κάκεινος ήδει μέν α είδέναι κρεΐττον, έδόκει δε τὰ ἀσφαλέστερα. 20. τῆς φήμης δε πανταχοί φερομένης πάντες οι περί τας Μούσας καί τούς άλλους γε θεούς οί μέν ώδοιπόρουν, οί δέ 19 έπλεον σπεύδοντες ίδεῖν τε έκεῖνον καὶ συγγενέσθαι και είπειν αύτοι τι και άκουσαι λέγοντος. ἦν δε έλθοῦσιν οὐ ῥάδιον ἀπελθεῖν κατεῖχε γὰο ἡ σειοὴν οὐ λόγοις μόνον, άλλά και τῷ πρός φίλτρον εὖ πεφυκέναι. τῷ δ' ἄγαν φιλεῖν είδέναι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαίδευε 15 καλώς τοῦτο ποιεῖν, ώστε συγκεραννύμενοι γνησίως ούκ απόνως απηλλάττοντο.

21. ⁷Ην οὖν ἐκείνῷ παντοδαπὴ σοφία συνειλεγμένη καὶ δεικνυμένη, ποιηταί, ὅήτορες, γένη φιλοσόφων, | R 529 πολλὴ μὲν Ἑλλὰς φωνή, οὐκ ὀλίγη δὲ ἁτέρα. τῷ δὲ 20

5 Aesop. fab. 333. Babr. fab. 139

1 καί ένταῦθα ὁ ἐσκοτισμένος βλασφημεῖ CA

¹ ante $\ell \kappa \beta \alpha \lambda \omega \nu$ rasura 5 litt La $\gamma \varrho \ \ell \mu \beta \alpha \lambda \omega \nu$ $\tilde{\alpha} \partial \lambda o \nu$ in marg Mor 2 $\ell \tau \varepsilon \varrho \varrho S Mo$ sed $\gamma \varrho \ \ell \tau \alpha \tilde{\varrho} \varrho \varsigma n marg 5$ inter $\partial \ell et \tau \alpha$ rasura 3 litt I, $\kappa \alpha \lambda M$ (et Ba) | $\varphi \alpha \nu \eta \nu \alpha \iota Mo$ sed $\varphi \omega \nu \eta \sigma \alpha \iota n marg 7 ~ \alpha in ras I^2$ 8 $\dot{\alpha} \varrho \varepsilon \lambda \ell \tilde{\epsilon} \sigma \tau \varepsilon \varrho \alpha \nu$ 9 $\pi \alpha \nu \tau \alpha \gamma \sigma \tilde{\nu} V$ Mor Fabr $\pi \alpha \nu \tau \alpha \gamma \eta BIMU$ 10 $\gamma \varepsilon$ om V (et Ba) probante Gasda "malim $\partial \ell^{\iota \iota}$ Re | ∂° Re 11 τ° Re 14 $\tau \delta$ M 15 $\partial \ell edd$ | $\ell \pi \alpha (\delta \varepsilon \nu \varepsilon om M$ 16 $\omega \sigma \partial^{\circ} o \delta I$ sed $\partial^{\circ} o \ell in$ ras m² 20 $\partial^{\circ} La$ | $\lambda \nu \tau \varrho \alpha$ Mor coniciens $\lambda \alpha \tau \ell \eta \eta$ $\dot{\alpha} \lambda \lambda \sigma \tau \ell \rho \alpha$ Re Anim | $\tau \bar{\alpha} \nu CAMOLaM$ sed ν in A et M eras $\tau \sigma \tau \varsigma I$ sed $\sigma \varsigma jn$ ras m²

ήν φροντίς αμφοτέρων εύγή τε από παντός εύ φρονούντων στόματος γενέσθαι των πραγμάτων τόν νεανίσκον κύριον καί στηναι μέν την φθοράν της οίκουμένης, έπιστηναι δε τοις νοσοῦσι τον ἐπιστάμενον τὰ 5 τοιαῦτα ἰᾶσθαι. 22. οὐ μὴν φαίην ἂν ἐκεῖνον ἐπιτιμᾶν ταις εύγαις ούδ' άλαζονεύσομαι τοῦτό γε ὑπέο αὐτοῦ, άλλα βούλεσθαι μέν και αυτόν, βούλεσθαι δέ ου του-**Φῆς οὐδὲ δυναστείας οὐδὲ πορφύρας ἔρωτι, τοῦ δὲ** τοῖς αύτοῦ πόνοις ἀποδοῦναι τοῖς ἔθνεσιν ὧν έξεπε-10 πτώκεσαν τά τε άλλα καὶ οὐχ ἥκιστα δὴ τὰς τῶν θεῶν λατρείας. 23. 🖞 δή και διαφερόντως την καρδίαν έπλήττετο νεώς τε δρῶν κειμένους καὶ τελετάς πεπαυμένας και βωμούς άνατετραμμένους και θυσίας άνηρημένας καὶ ίερεῖς ἐλαυνομένους καὶ τὸν τῶν ἱερῶν 15 πλοῦτον εἰς τοὺς ἀσελγεστάτους μεμερισμένον, ὥστ' εἴ τις αύτῷ θεῶν ὑπισχνεῖτο τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν δι' έτέρων έσεσθαι, σφόδρα άν μοι δοκεί την βασιλείαν φυγείν ούτως ού του κρατείν, του δε εδ πράξαι τάς R 530 πόλεις | ώρέγετο.

22 Amm. XIV 7, 9 sq. Zosim. II 55

15 εδσεβεστάτους, τρισάθλιε, άλλ' ο
ύκ άσελγεστάτους Cm. rec.

1 $\langle \tau \tilde{\omega} \nu \rangle \varepsilon \tilde{v}$? 4 $\tau \sigma \tilde{c} \varsigma$ om Mor 5 $\tilde{c} \nu - 6 \tilde{c} \lambda \alpha \zeta \sigma \nu \varepsilon \delta \sigma \sigma \omega \alpha \iota$ om Mo 6 $o \delta \delta \delta \tilde{c} \tilde{c} \tilde{c} \tilde{c} \nu U$ 8 $o \delta \delta \tilde{c} (1)$ in ras, ex od, ut videtur, corr P^2 od U 9 $\alpha \delta \tau \sigma \tilde{v}$ P sed in $\alpha \delta \tau \sigma \tilde{c}$ corr m^2 , ULaIMMo 10 $o \delta \chi \eta \varkappa \sigma \sigma VB \mid \delta \tilde{c} \tilde{c} \tilde{c} \mid \tau \tilde{c} \tilde{c} \tilde{c} r \eta \tilde{c} V$ 12 $\tilde{\epsilon} \pi \lambda \eta \tau \tau \varepsilon \tau \sigma \tau \eta \nu$ $\varkappa \sigma \delta \tilde{c} \sigma v B$ Mor Fabr 16 $\delta \varepsilon \tilde{\omega}$ Mo 17 $\delta \sigma \kappa \eta$ LaPU 21 $\tau \sigma \tilde{v}$ scripsi e VP cum Gasda et Sinteni $\tau \delta$ reliqui libri edd, quod delendum censuit Re

Hosted by Google

^{20 24.} Ταύτης τοίνυν τῆς ἐπιθυμίας ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πεπαιδευμένων ἀκμαζούσης τοῦ τῆ τοῦδε γνώμη θεραπευθῆναι τὴν γῆν ἦλθεν ἐπὶ τὸν Γάλλον συκο-

φαντία και γράμματα έπιβουλήν έχοντα την έσχάτην εύρητο, δόντων δε δίκην των άδικούντων, ου γάρ έμελλεν αύτούς στεφανώσειν δ τὰ τοιαῦτα ήδικημένος, έδοξεν ής ειλήφει δίκης δφείλειν δίκην ό λαβών καί άπέθνησκεν άφωνος φθάσαντος την άπολογίαν τοῦ 5 ξίφους. 25. και αὐτίκα οὖτος ἀνέσπαστό τε καὶ ἦν έν μέσω φυλάκων ώπλισμένων άγοιον μεν βλεπόντων, τραχύ δε φθεγγομένων, κοῦφον δε ἀποφαινόντων οἶς έποίουν τὸ δεσμωτήριον. καὶ προσῆν τὸ μηδὲ ἐφ' ένὸς ίδούεσθαι γωρίου, τόπους δε έκ τόπων αμείβειν έπι 10 ταλαιπωρία. και ταῦτα ἔπασχεν ἐγκαλούμενος μὲν ούδεν ούτε μείζον ούτε έλαττον. πως γαο ός γε διειστήκει μέν τάδελφοῦ σταθμοῖς πλείοσιν ή τριακοσίοις, γράμματα δε έπεμπεν, ούδε ταῦτα πολλάκις, προσρήσεσιν δριζόμενα μόναις; διόπερ οὐδ' ἦν οὐδ' δ συκοφαν- 15 τήσων, αλλ' όμως οίς έφην έπιέζετο κατ' άλλο μέν ούδέν, ὅτι δ' εἶς ἀμφοτέροις πατήρ γένοιτο. 26. πάλιν τοίνυν ένταῦθα άν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὸ μήτε τοῖς κατά τοῦ τεθνεῶτος λόγοις κολακεῦσαι τὸν ἀπεκτονότα μήτε τοις ύπέρ έκείνου παροξῦναι τὸν ζῶντα, ἀλλὰ 20 τόν μέν άφανει λύπη τιμαν, | τῷ δὲ μή δουναι R 531 ποός φόνον ἀφορμήν σφόδρα γε βουλομένω. ούτω

6 Socr. 1. 1.

6 ούτος] ό Ίουλιανός 18

¹ τὴν ἐπιβουλὴν Fabr 4 ὀφείλειν in ras La³ 6 ἀνήφπαστο V 8 δὲ om La 10 ἰδφύσθαι V Re 12 οὐδὲν ex οὐδενὶ corr P^2 οὐδένι La | οὕτ' I sed' in ras m³ 14 δ' Re | καὶ ante οὐδὲ inserendum putat Re 15 οὐδ' ἦν om Fabr | οὐδ' (2)] όδ' B fortasse delendum 17 δὲ edd 18 αὐroῦ inser P³ om U 20 ὑπὲφ — 21 μὲν in marg Mo² 22 γε om Mor Fabr

γάρ εὖ καὶ καλῶς ἐκράτησε τῆς γλώττης καὶ ταῦτα των περιεστηκότων άνιαρων ού σφόδρα έπιτρεπόντων, ώστε ένέφραξε τη χαρτερία τοις πονηροτάτοις τα στόματα. 27. ού μην ούδε ταῦτα ήρκει πρός σωτηρίαν 5 ούδε ίστη τω μάτην θυμουμένω την δογήν, τον δε είδε Κάδμου θυγάτης 'Ινώ χειμαζόμενον, ή Κωνσταντίου γυνή, και τον μέν ήλέησε, τον δε έμάλαξε και πολλαῖς ταῖς ἱκεσίαις ἔπεισεν ἐρῶντα τῆς Ἑλλάδος καὶ μάλιστα δή τοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀφθαλμοῦ, τῶν Άθηνῶν, 10 είς γην έρωμένην πέμψαι. 28. τοῦτο τοίνυν αὐτὸ πῶς οὐκ ἀτεγνῶς ψυγῆς ἐκ θεῶν ἀφιγμένης τὸ καταστάντα είς αίρεσιν χωρίου μήτε κήπων μήτε οίκιῶν μήτε αύλῶν μήτε τῶν ἐπ' αἰγιαλοῖς ἀγοῶν μήτε τῆς άπό των άλλων όντων ούκ όλίγων έπιθυμησαι τουφής, 15 & πάντα ἦν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας αὐτῷ, ἀλλ' ἡγήσασθαι μικοά τά δοκούντα μεγάλα πούς την της Άθηνας πόλιν, την μητέρα Πλάτωνος και Δημοσθένους και της άλλης τῆς πολυειδοῦς σοφίας; 29. ἥκει μὲν <οὖν> ἐκεῖσε 19 θέων, ως προσθήσων οἶς ήπίστατο και διδασκάλοις R 532 έντευξόμενος δουναί τι δυναμένοις ών είγε πλέον.

⁶ Od. ε 333 sq. 7 Iulian. or. III p. 118 B sq. ep. ad sen. Athen. p. 273 A. Zosim. III 1. Socr. l. l.

² σφοδοῶς ἐπιτερπόντων Mor Fabr, quod corr Re 8 ἰπετείαις V | ἕπεισεν scripsi auctore Re coll. Socr. III 1 p. 169 C πείδει τὸν βασιλέα μηδὲν μὲν αὐτὸν δοᾶσαι κακόν, συγχωρῆσαι δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐλθόντι φιλοσοφεῖν ἕλυσεν libri edd 10 ἐροωμένην Mo 12 αἴρειν La sed ' et ǫει in ras s 13 τῶν om Mor Fabr | μήτε τῆς La sed ' et ǫει in ras s 14 ὑπὸ sed uncis inclus Mor | οὐx] om Mor παφὰ Fabr 17 μητέρα τε Mor Fabr 18 οὖν inserui ex I²M (et Par²) suasore Re γὰρ V om reliqui libri edd 19 δεῶν Mo 20 δυναμένους I sed ' et oις in ras m³

συγγινόμενος δὲ καὶ πεῖραν αὐτοῦ τε παρέχων καὶ λαμβάνων ἐκείνων ἐξέπληττε μᾶλλον ἢ τοῦτο ἔπασχε καὶ μόνος ἐκεῖνος νέων τῶν Ἀθήναζε ἡκόντων διδάξας τι μᾶλλον ἢ μαθών ἀπῆλθε. τοιγαροῦν ἀεί τινα σμήνη περὶ αὐτὸν ἑωρᾶτο νέων, πρεσβυτέρων, φιλοσό- 5 φων, ἡητόρων. ἔβλεπον δὲ ἄρα εἰς αὐτὸν καὶ οἱ δαίμονες εὖ εἰδότες, ὡς οὖτος αὐτοῖς ἐπανάξει τὰ πάτρια. 30. ὁ δὲ λέγων τε ἦν ὑμοίως θαυμαστὸς καὶ αἰδούμενος, οὐ γὰρ ἦν ὅ τι χωρὶς ἐρυθήματος ἐφθέγγετο. τῆς μὲν οὖν πραότητος ἅπαντες ἀπέλαυον, τοῦ 10 πιστεύεσθαι δὲ οἱ βέλτιστοι, κἀν τούτοις αὐτοῖς πρῶτος ἦν ὁ παρ' ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν ἀνθρώποις ἄμεμπτος, ὁ τὸν μῶμον ἀρετῆ νενικηκώς.

31. Ήν μεν οὖν γνώμη τῷ νεανίσκῷ ταῖς Άθήναις έμβιῶναί τε καὶ ἐντελευτῆσαι καὶ τοῦτο κέκοιτο πέοας 15 εὐδαιμονίας, τῶν πραγμάτων δὲ ἀπαιτούντων βασιλέα δεύτερον ἐφθαρμένων μεν τῶν περὶ τὸν Ῥῆνον πόλεων, τῶν δ' ἐκεῖσε πεμπομένων στρατηγῶν μείζονα ἢ ἐξῆν ζητούντων καλεῖται πρὸς ἀρχὴν ὁ φιλοσοφῶν Ἀθήνησιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ φιλοσοφεῖν παρέχων θαροεῖν 20

¹² $\delta \pi \alpha \varrho' \dot{\eta} \mu \tilde{\sigma} \nu$] $\delta M \dot{\alpha} \xi_{\mu \mu \sigma S} P I^2 M^2$, fortasse e Socrate h. eccl. III 1 p. 168 C, at hunc Ionia oriundum fuisse dicit noster p. 303, 6. Melius de Sallustio cogitavit Re (cf. Iul. ep. 16), de Celso Sievers p. 90 (cf. Amm. XXII 9, 13).

¹ συγγενόμενος La Re | αὐτοῦ C sed in αὐτοῦ corr f, AMoLaMP sed in hoc in αὐτοῦ corr m², U Mor Fabr | τε om B 4 ἢ τὶ μαθῶν Mo μαθῶν supra παθῶν C^m | τινας μήνη Mo τινες [μήνη] Mor 5 ἑωρῶντο Mor Fabr 6 ở Re | ἄς edd 7 ἐπανάξει C sed α secundum ex η corr f | πάτρια I sed π et ι in ras m² 8 οὖν Mo | καὶ in ras I² 9 χωρἰς in marg I 13 μῶμον I sed μῶ in ras m³, ^{γρ}μῶμον M 18 δὲ Mo Re 20 ἀθήναζε M

τῷ πλεϊστα ἠδικηκότι. καὶ γὰο εἰ φονεὺς ἐγεγόνει πατοός τε καὶ ἀδελφῶν, τῶν μὲν πάλαι, τοῦ δὲ ἐναγ-χος, ἀλλ' ἤλπιζέ γε τὰς πίστεις ἐν βεβαίφ κείσεσθαι καὶ τὸν ἐκείνου τοόπον κοείττω τῶν ἐγκλημάτων ἔσε-5 σθαι. 32. ὁ μὲν οὖν καλῶν οὐ κακῶς ἤλπιζε, τὸν δὲ Κ 533 οὐδὲν ἦν ὃ πιστεύειν | ἔπειθεν, ὡς οὐκ εἰς ἐπιβουλὴν ἡ τιμὴ τελευτήσει, ταυτὶ γὰο ἐδίδου τὸ ξυὲν αἶμα μαντεύεσθαι, διαδύσεως δὲ οὐκ οὔσης καλεῖ σὺν δάκουσι τὴν θεὸν καὶ δεηθεὶς ἀμύνειν ἐπορεύετο.
10 μετασχών δὲ τῆς βασιλείας ἐπ' ἇθλον εὐθὺς ἀποστέλλεται τῶν Ἡρακλέους χειρῶν δεόμενον. εἶχε γὰο ὡδε τὰ περὶ τοὺς Γαλάτας, ὧν οἱ τελευταῖοι προσοικοῦσι τὸν ὡκεανόν.

33. Μαγνεντίφ Κωνστάντιος πολεμῶν ἀφελομένφ 15 μὲν ἀλλοτρίαν ἀρχήν, ἄρχοντι δὲ αὐτῷ μετὰ φυλακῆς τῶν νόμων πάντ' ὅετο δεῖν κινεῖν ἐπὶ τῷ τὸν ἄνδρα ἑλεῖν. καὶ ἀνοίγει δὴ τοῖς βαρβάροις διὰ γραμμάτων τοὺς Ῥωμαίων ὅρους ἐξεῖναι φήσας αὐτοῖς ὑπόσην δύναιντο κτᾶσθαι. 34. δοθείσης δὲ ἐκείνοις τῆς ἀδείας 20 καὶ τῶν συνθηκῶν λελυμένων ταῖς ἐπιστολαῖς εἰσχυ-

2 Iul. ep. ad sen. Athen. p. 270 D 7 Amm. XXIII 1, 5 12 Socr. l. l. 17 sq. cf. p. 22, 11 sq. Amm. XV 8, 1

θέντες έπι πολλης του κωλύσοντος έρημίας, ό γαρ δή Μαγνέντιος έν Ίταλία τὰς δυνάμεις εἶχε, Μυσῶν λείαν έργάζονται τὰς εὐδαίμονας πόλεις, καὶ κατεσύροντο μέν κῶμαι, κατεσείετο δε τείχη, χρήματα δε ήγετο καί γυναϊκες καί παϊδες, καί οι δουλεύσοντες ήκολούθουν 5 τόν αύτων πλούτον οί δυστυχεῖς ἐπὶ των ὤμων φέοοντες, δ δε ού δυνάμενος δουλεύειν και γυναϊκα και θυγατέρα δραν έν ύβρει κλάων απεσφάττετο, μετενηνεγμένων δε έχεισε των παο' ήμιν άγαθων έγεώργουν οί κεκρατηκότες την ήμετέραν μέν ταις αύτων χερσί, 10 την δε αύτων ταις των είλημμένων. 35. | αί δ' αυ R 534 διαφυγούσαι την άλωσιν Ισχύι τειχών γην μέν ούκ είχον πλήν όλίγην κομιδή, λιμώ δε άνηλίσκοντο παντός άπτόμενοι τοῦ δυναμένου τρέφειν, ἕως εἰς τοσοῦτον σωμάτων κατέστησαν άριθμόν, ώστε τὰς πόλεις 15 αὐτὰς ἀγρούς τε εἶναι καὶ πόλεις καὶ τὸ εἴσω τῶν περιβόλων ἀρίκητον ἀρκοῦσαν γεωργίαν. καὶ γὰρ βοῦς έζεύγνυτο καί ἄροτρον είλκετο καί σπέρμα κατεβάλλετο καὶ ἀνήει στάχυς, καὶ θεριστής καὶ ἅλως, καὶ πάντα

^{1 [}Dem.] de synt. §19 p. 171, 23 2 cf. p. 22, 11 3 Socr. l. l. 15 cf. p. 24, 1 sq. Amm. XVI 2, 12

¹ κωλύσαντος Mor Fabr 4 κατεσείοντο $V | \delta \hat{e} (1)] \delta \hat{\eta} La$ 5 δουλεύσοντες scripsi δουλεύοντες BMoLaMPU Mor Fabr βουλεύοντες C sed β in δ corr m, AVI sed in hoc β in ras m², Re fortasse post oi excidit ἄνδοες 6 αὐτῶν MoLaM et ex αὐτῶν corr P² 7 δ' Re | μ $\hat{\eta}$ V | καὶ γυναῖκα in marg I² 8 κλαίων edd 10 τ $\hat{\eta}$ ν ήμετέραν inser La³ | μ \hat{e} ν om La | αὐτῶν libri sed in αὐτῶν corr I³La⁵, Mor Fabr ἑαυτῶν Re 11 δὲ αὐτῶν scripsi δὲ αὐτῶν MoIMU δ' ἑαυτῶν CABVP 13 δ' Re 14 τοσούτων V 15 σωμάτων om B Mor Fabr 16 τῶν om Mor Fabr 18 συνεξεύγυντο Mor Fabr 19 δεψιστὺς olim coni Re

ταῦτα εἴσω πυλῶν, ὥστ' οὐκ ἄν τις ἔφησεν ἀθλιωτέοους εἶναι τοὺς ἁλόντας τῶν οἴκοι μενόντων.

36. Καὶ ὁ μὲν τοσούτου μισθοῦ τὴν νίκην πριάμενος εύθύς μέν ήδετο και έγαυρία, τοῦ πολεμίου 5 δε ήττημένου και της προδοσίας εκφανείσης και μονονουχί βοώσης τῆς Ῥώμης, ὡς ἠκρωτηρίασται, τοῖς μὲν αύτοῦ πινδύνοις έξελάσαι τοὺς πωμάζοντας οὐκ ἐτόλμα, στρατεύειν δε τον έκ μουσείων άρτι πρός ὅπλα είλκυσμένον ήξίου και το δή καινότατον, τον αυτόν όμοῦ 10 κρείττω τε φανηναι και χείρω των πολεμίων ηύγετο, τῷ μέν τῆς γῆς ἐπιθυμεῖν ἐκεῖνο ποιῶν, φθόνῷ δὲ τούτο. 37. καί δτι γε απολούμενον ούχ ήττον ή κρατήσοντα έξέπεμψεν, εύθύς έδειξεν. ούσης γαο αύτῶ 14 στρατιάς, όση πρότερον τρείς βασιλείας συνείχε, καί R 535 πολλών μέν όπλιτών, πολλών δε | ίππέων, ών, οίμαι, φοβερώτατον το παρά της σχευής άτρωτον, τριαχοσίους αύτῶ τοὺς φαυλοτάτους τῶν ὑπλιτῶν ἐκέλευεν ἕπεσθαι. τούς γάο ίδουμένους αύτον έχει στρατιώτας εύρήσειν. ούτοι δε ήσαν οι μεμαθηκότες ήττασθαι και οίς έργον 20 ἦν πάλαι πολιορχεῖσθαι. 38. τὸν δὲ οὐδὲν ἄρα τού-

¹² Socr. l. l. p. 170 B 16 Iulian. ep. ad sen. Ath. p. 277 D et 281 D. Lib. or. XII p. 23, 18 19 cf. p. 25, 1

⁵ xal (2) om Mor Fabr 7 aðroð MoLaM P sed in hoc in aðroð corr m² 8 $\pi \rho \delta_S \tau \dot{\alpha} \delta \pi \lambda a B$ 11 inter $\mu \dot{\epsilon} \nu$ et t $\eta \varsigma$ rasura 2 litt M 12 $\kappa \rho \alpha \tau \eta \sigma \sigma \sigma \alpha PI$ sed in utroque o ex a corr m² 14 $\sigma \tau \rho \alpha \tau \epsilon i \alpha s PI$ sed in his in $\sigma \tau \rho \alpha \tau \iota \tilde{\alpha} \varsigma$ corr m³, La 15 $i \pi \pi \epsilon \omega \nu \delta \sigma \tau \omega \nu$, $\delta \nu$ Mor Fabr 16 $\pi \alpha \rho \dot{\alpha} \tau \eta \varsigma \sigma \kappa \epsilon \sigma \eta \varsigma C$ M sed in utroque $\tau \eta \varsigma \pi \alpha \rho \alpha \sigma \kappa \epsilon \nu \eta \varsigma$ suprascr. m. rec. (m et M^2), quod praebent etiam B Mor Fabr 17 $\tau \omega \nu$ om $Mo \mid \dot{\epsilon} \kappa \dot{\epsilon} - \lambda \epsilon \nu \sigma \epsilon \nu I MU$ 18 $\dot{\epsilon} \kappa \epsilon i \sigma \epsilon M$ inter $\dot{\epsilon} \kappa \epsilon i$ et $\sigma \tau \rho \alpha \tau \iota \dot{\sigma} \alpha \varsigma \sigma \alpha s - 4$ litt I 19 o $\vartheta \varsigma$ Mor Fabr 20 δ Re

των ἐτάραξεν οὐδὲ ἔδειξε περίφοβου, ἀλλὰ τότε πρῶτον ὅπλων τε καὶ πολέμου γευόμενος καὶ μέλλων ἐπὶ τοὺς ἀεὶ νενικηκότας ἐξάγειν στρατιώτας τρέμοντας οῦτω μὲν ἤνεγκε τὴν σκευήν, ὥσπερ ἀντὶ βιβλίων ἐξ ἀρχῆς ἀσπίδα μεταχειριζόμενος, οῦτω δὲ ἐχώρει θαρ- 5 οῶν, ὥσπερ μυρίων Αἰάντων ἡγούμενος. 39. δύο δὲ ἄρα αὐτὸν ἐποίει τοιοῦτον· Ἐν μὲν ἡ σοφία καὶ τὸ τὰ βουλεύματα εἰδέναι χειρῶν ὅντα δυνατώτερα, ἕτερον δὲ τὸ πιστεύειν αὐτῷ συστρατεύειν τοὺς θεούς. ἦδει δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα τὴν Στύγα διαφυγόντα τῆ ℘οπῆ 10 τῆς Ἀθηνᾶς.

40. Τῆς δὲ τῶν θεῶν πρὸς αὐτὸν εὐνοίας εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς ἐναργὲς τὸ σύμβολον. κινηθεὶς γὰρ ἐξ Ἰταλίας τοῦ χειμῶνος μεσοῦντος, ἡνίκα τὸν μὴ στέγῃ σωζόμενον ἕτοιμον ἦν ἀπολωλέναι κρυμῷ τε καὶ νι- 15 φάσιν, οὕτω φαιδρᾶς ἀπολαύων ἐπορεύετο τῆς ἀκτῖνος, ῶστ' ἔαρ ὀνομάζοντες τὴν ῶραν ἐχώρουν καὶ πρὸ τῶν πολεμίων τὸ ψῦχος ῆττητο. 41. καὶ μὴν κἀκεῖνό γε σημεῖον τῆς βελτίονος τύχης. διεξιών γὰρ πολίχνιον

¹⁰ Il. & 369. cf. or. XIII p. 72, 19 14 Iulian. l. l. 19 Amm. XV 8, 21

¹ voce περίφοβον desinit fol. 97 in A, quae sequuntur usque ad διέσπασε. τὰς δ' p. 258, 5 leguntur in folio 73 exarato manu saeculi XIII/XIV 2 ὅπλον M | γε όμενος una litt abscissa A et cum rasura unius litt U γενόμενος M sed γενόμενος suprascr. m², Fabr, quod correxit Io Henr. Majus (Hist. crit. de la Républ. des Lettres t. XIII p. 155) 4 έξαφχῆς VB 5 οῦτω — 6 ἡρούμενος in marg Mo² 5 δ' Re 6 δ' ἄφ' Re 8 εἶναι I sed γρ ὄντα suprascr. m², (et Ba) 9 ἤδη La sed η secundum ex ει corr p, Mo 10 τὸν ἡρακλέα inser B² 15 τε inser P³ 0m MU 16 φαιδρῶς La 18 ψύχος AVIMPU 19 διεξιών — 254, 6 ῆρμοσε citat inter ἐναλλαγῆς παφαδείγματα Schol. Leid. et Guelph. ad Eur. Phoen. 290 καὶ πάλιν ὁ ἀστὸς Λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπιταφίφο ὅῦτω φησί· διεξιών κτλ. 19 πολίχνιον M sed ν supra prius ι m²

τὸ πρῶτον ἦς παφελάμβανε γῆς στέφανόν τινα κλά-R 536 δων, πολλοὺς δὲ ἐκ καλωδίων τεταμένων | εἰς κίονας ἐκ τοίχων ἐξαρτῶσιν οἱ δῆμοι μετεώρους, τούτων εἶς τῶν στεφάνων, ῷ καλλωπίζομεν τὰς πόλεις, ἐκλυ-5 θεἰς τοῦ δεσμοῦ καταβαίνων ἦν ἐν τῆ τοῦ βασιλέως κεφαλῆ καὶ ῆρμοσε, καὶ βοὴ πανταχόθεν. ἐδηλοῦτο γάρ, οἶμαι, τῷ στεφάνῷ τὰ μέλλοντα τρόπαια καὶ ὅτι νικήσων ἔρχεται.

42. Εί μέν οὖν ὁ πέμψας ἐπέτρεψεν εὐθὺς ἐν ἔρ-10 γοις τε εἶναι καὶ χρῆσθαι τοῖς λογισμοῖς, εὐθὺς ⟨ἀν⟩ ἐδέχετο τἀκεῖ τὴν μεταβολήν, νῦν δ' ὁ μὲν πάντων ἦν ἄκυρος πλὴν τῆς χλαμύδος, οἱ στρατηγοὶ δὲ κύριοι, ταῦτα γὰρ ἐδέδοκτο τῷ πεπομφότι τοὺς μὲν ἐπιτάττειν, τὸν δὲ ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ ᾿Οδυσσέως τε καὶ τῶν ᾿Οδυσ-15 σέως μεμνημένος ἠνείχετο, τοῖς στρατηγοῖς δὲ ἄρα ἤρεσκε καθεύδειν. τοῦτο δὲ ἐποίει τοὺς ἐναντίους μεγάλους, εἰ βασιλέως ἤκοντος ἔχοιεν ὰ πρότερον. 43. ἀλλ' ὅμως καὶ κεκωλυμένου πράττειν, περιιόντος

¹¹ Iul. ep. ad sen. Ath. p. 277 D. 278 D 14 Od. v 18 sq. v 296 sq.

¹ $\tilde{\eta}_S A$ sed in marg $\tilde{\eta}_{\nu} \epsilon i_S M o \mid \kappa \lambda \dot{\alpha} \delta \omega_{\nu} e \kappa \lambda \dot{\alpha} \delta o \nu \text{ corr } B^2$ 2 $\delta' \text{ Re}$ 4 $\phi - \pi \delta \lambda \epsilon \iota_S$ delenda censuit Re Anim $\phi \mid \delta l_S P$ sed $o\iota_S$ in ras m^2 , U, quod mavult Re 5 $\epsilon \nu$ in ras I^2 6 $\varkappa \varepsilon \varphi \alpha \lambda \overline{\eta} \iota C$ sed $\gamma \varrho \varkappa o \varrho v \varphi \overline{\eta}$ supraser. m, quod (én) Par) praebent etiam edd $\kappa \epsilon \varphi \alpha \lambda \tilde{\eta}$ La sed $\kappa \epsilon \varphi \alpha \lambda$ in ras p $\kappa \epsilon \varphi \alpha \lambda \tilde{\eta}$ praebet etiam Socr. 1. 1. λόγος δέ τις, ὅτι εἰς ἕν τῶν πολιχνίων είσελθόντος αύτοῦ στέφανος ἀφ' ῶν τὰς πόλεις κοσμοῦσιν, ἐν μέσω τῶν κιόνων ἐκ καλωδίων ἠοτημένος τῆ κεφαλῆ κατενεγθείς ήρμοσεν, έπί τε τούτω πάντας τους παρόντας άναβοησαι. προδηλοῦσθαι γὰρ αὐτῷ διὰ τοῦ γενομένου σημείου τὴν βασιλείαν 9 έπέτρεπεν V 10 $\langle a v \rangle$ inserui e V om reliqui libri edd 11 τάκει την την έκει Mor Fabr | ην πάντων A Re 12 *ἄπ*οoog Mor Fabr 16 τουτί Fabr | núπoíει Fabr 17 μεγάλους om Mor Fabr 18 $\pi \epsilon \rho u \delta v \tau \sigma \varsigma P$ sed $\epsilon \rho u$ in ras m²

δε μόνον κατά θέαν τα έθνη, τουτί γαο έδέδοτο μόνον, τοσοῦτον ἴσχυσε τοὕνομά τε καὶ τὸ πρόσωπον. ώστ' ήδη τις των κατακεκλεισμένων πολύν τινα χοόνον καί τεταριχευμένων έκπηδήσας είλε βάρβαρον πρός τῷ τείχει γεωργοῦντα καὶ ἄλλος ἄλλον καὶ ἕτερος ἕτε- 5 οον καί τινα καὶ νυκτερινὴν ἐπιχείρησιν νεανίσκων άπεκρούσαντο πολλών γέροντες όλίγοι γήρα των δπλων άφειμένοι. οί μεν γάρ κλίμακας φέροντες κατά πύλας έρήμους προσέθεσαν, ὦ δη τρόπω τῶν πόλεων τὰς πλείστας ήρήχεσαν, οί δε ώς ήσθοντο, παν το φανέν 10 δπλον ποιησάμενοι παρηβηχόσι ποσίν έτρεχον | βο- R 537 ώντες τὸ τοῦ βασιλέως ὕνομα. καὶ ἐνίκων οι γέροντες, ώσπερ οἱ Μυρωνίδου, τοὺς μὲν αὐτοὶ κτείνοντες, οἱ δε και σφας αύτους άνωθεν διπτοῦντες ἀπέθνησκον. 44. εγένετο δε και νέων ετέρωθεν εκδρομή τις έπι 15 τούς βαρβάρους ού πρότερον είωθότων. καί οί μέν τραπέντες έφευγον, οι δε έτρύφων έν ταις σφαγαίς ούχ δρώντες μέν τον βασιλέα, τῷ δὲ πλησίον αύτῶν είναι τεθαροηχότες. έτεροι μετανίστασθαι μέλλοντες έκβαλόντες των ψυχων τον φόβον έμενον. 45. βαρ-20 βάρων δε έκ δασείας ύλης έπιθεμένων τοις έσχάτοις

7 Amm. XVI 2, 1 13 Thuc. I 105, 4

¹ ἐδέδοτο Re ἐδέδοπτο libri Mor Fabr 3 ὥστε V | xατακελλεισμένων C sed σ inser s κατακελειμένων P sed σ inter ει et μ eras, I sed ει in ras m², VMo είσκατακελειμένων La4 τεταφιχευμένων I sed $\varrho\chi$ in ras m² 5 ἄλλον ἄλλος V8 inter ἀφειμένοι et οἱ rasura 4 litt La 9 τρόπω ὡ δὴ Mτρόπω om La (et Ba) inser I^2 14 σφὰς CAMo | αὐτοῦς CC sed 'in ras f αὐτοῦς AMo Re 15 ἐγεγένητο La 18 πλησίον δὲ La | αὐτοῦν V αὐτῶν reliqui libri Mor Fabr 19 ἕτεgoι $\langle δὲ \rangle$ Gasda 20 ἑμβαλόντες Re 21 δὲ om La | βαθείαςA sed in marg γς δασείας | ἐπιτιθεμένων Mor Fabr

έν τη πορεία της στρατιάς πρός τοσούτον τό πράγμα μετέστησεν, ώσθ' οι λυπήσειν έλπίσαντες απεσφάττοντο. καί δ κτείνας μάρτυρα τοῦ φόνου τὴν τοῦ τεθνεῶτος έχόμιζε κεφαλήν, χαὶ ἦν τις μισθὸς ἐπὶ τῆ κεφαλῆ 5 καὶ ἡ πολλὴ σπουδὴ κεφαλὴν τεμεῖν. τῆ γὰο ἐπιθυμία τοῦ κέρδους ὁ σοφώτατος ἐκεῖνος ἐκάθηρε τὰς ψυχάς τῆς δειλίας, καὶ τὸ λαβεῖν ἐθέλειν τολμαν ἔπειθεν. οί δ' είς τὰς νήσους ἃς ό Ρηνος ποιεί των βαρβάρων καταφυγόντες θήρα τοις νέουσί τε καί πλέουσι 10 των ήμετέρων ήσαν, και τοις εκείνων βοσκήμασιν αί πόλεις είστιῶντο. 46. καὶ μὴν δυοῖν πόλεων ταῖν μεγίσταιν την μέν εύοων μυρίαις προσβολαις χεκαχωμένην, την δ' έναγχος έφόδω μια κεκενωμένην τε καί κειμένην τη μέν χείρα ώρεξεν είς ανάστασιν καί φρου-15 ραν έγκατέστησε, την δ' απειρηκυΐαν τοις απασιν, ωστε καί δθεν ού νόμος άναγκασθηναι τραφηναι, παρεμυ-R 538 θήσατο ταις αμείνοσι | των έλπίδων. 47. ταυτα δρών τις βασιλεύς μοίρας ού μικράς βαρβαρικής ήκεν άπολογίαν τε κομίζων, ώς οὐ μεγάλα ήδίκηκε, καὶ 20 σπονδάς αίτῶν καί συμμαχήσειν λέγων, ώς δ' έδόκει

4 Socr. l. l. 9 Amm. XVI 11, 9 12 Amm. XVI 2, 12 13 Iulian. epist. ad sen. Athen. p. 279 B (cf. E. v. Borries Herm. XXVII 183). Amm. XV 8, 19. XVI 3, 1

11 δυοϊν πόλεοιν τὸ σχῆμα καινόν V14 φρουρ
ἀν] φύλαξινV

3 δ πτείνας] έπτείνας Mor 4 Exó-2 μετέστησαν PU $\mu\iota\sigma\epsilon La$ 5 $\dot{\eta}$ om A et delendum censuit Sintenis num $\pi o \lambda \dot{\eta}$ 6 έκάθαιοε V 9 καταφεύγοντες CBMoIMU καταή? φευγόντων La 11 δυείν Μ | πόλεωιν C πόλεοιν ΑVLa πόλεων P sed ι subscr. m³, IMBMo edd 13 κεκακωμένην V 16 vóµois La sed vóµo s in ras n 18 µoíoas bis sed alterum 19 χομίζειν Μο 20 dè Mor Re eras V | σμικράς edd

Hosted by Google

256

τι λέγειν, σπένδεται βραχύν τινα χρόνον ποιῶν αὐτὸν ἐπιεικέστερον τῷ φόβῷ τῶν δευτέρων.

48. Ταυτί μέν οὖν καὶ ἔτι πλείω τούτων τὴν χώραν έπιων ζσχυσεν ούπω του παν δ διανοηθείη πράττειν είς έξουσίαν ήχων. ως δε απήλλακτο μεν ό τούς 5 πολεμίους δεδιώς στρατηγός, είς δε τούς οίκείους ύβρίζων, ήπε δε διάδοχος άνηρ τά τε άλλα βέλτιστος καὶ πολέμων οὐκ ἄπειρος καὶ τῶν κωλυμάτων τὰ πολλά ἐπέπαυτο, τότε δή τότε τῶ βασιλεῖ καιρός ἐπιδείξεως ακριβούς παρήν. 49. σκοπείτω δέ τις ώς 10 γάο έδόκει τῶ ποεσβυτέοω γενέσθαι δεῖν διάβασιν ἐπὶ τούς βαρβάρους, τούτου δε δ νεώτερος ήρα πάλαι, χαθάπεο ίππος δρόμου, καὶ πρὸς τὴν ἀνάγκην ἦ κατείγετο, ήγθετο, μικράν οὖσαν δ Κωνστάντιος δρῶν τὴν έχείνου δύναμιν χαὶ τοῦ τολμήματος ήττονα πέμπει 15 των αύτου διπλασίαν, τρισμυρίους δπλίτας, έπιστήσας ήγεμόνα δοκοῦντα ἐπίστασθαι δυνάμει χρησθαι. 50. καὶ έδει δή στράτευμα έν ταῦτα ἀμφότερα γενέσθαι, καὶ ώς ἦν οὐ | πολύ τὸ συνιοῦσι μέσον, δείσας ὁ πρε- R 539 σβύτερος μή μετάσχη της νίκης ατερος, και αμα ήγού- 20

1 λέγων M sed ειν supraser. m² 4 το A το $La \mid \pi \rho \acute{\alpha} \tau$ τ^{έμ} A 5 δ' Re $\mid \mu \grave{\nu} \nu$ non post $\dot{\alpha}\pi \eta λ \lambda \alpha \pi \sigma$ sed post πολεμίους A Re 7 όβρίσων Mor $\mid \dot{\eta} \varkappa ε$ εχ $\dot{\eta} \varkappa ε \nu$ corr C^{ϵ} 11 δείν γενέσθαι Mor Fabr 12 δ' Re $\mid \delta \mid o \dot{\nu} Mo \mid \pi \acute{\alpha} \lambda \alpha \iota$ in marg A15 έκείνων P έκείνων U 16 αὐτῶν I αὐτοῦ Re $\mid \delta l \pi \lambda \acute{\alpha} ι \omega$ ALa 18 έδει — και in marg $Mo^2 \mid \dot{\alpha} \mu \varphi \sigma \tau \acute{e} \varphi \sigma \varsigma A$ 19 τὸ συνιοῦσι τὸ ? 20 μετάσχη I sed με in ras m² κατάσχη MLIBANUS ed. Foerster. II. 17

⁴ Amm. XVI 3,2 5 Iul. l. l. p. 278 B. Amm. XVI 4, 3 (Marcellus) cf. Asmus Philol. LXI 579 7 Amm. XVI 10, 21; 11, 1 (Severus) 17 Amm. XVI 11, 2 (Barbatio)

μενος ἀρκέσειν τοὺς αὐτοῦ, κελεύει τῷ μὲν μηκέτι συμμίξαι, διαβῆναι δὲ μόνον. γεφυροῦντι δὲ αὐτῷ πλοίοις τὸν ποταμὸν τεμόντες τῆς ὕλης ἀφιᾶσιν ἄνω οἱ βάρβαροι κατὰ δοῦν πάχη ξύλων, ὰ προσπίπτοντα 5 ταῖς ναυσὶ τὰς μὲν διέσπασε, τὰς δ' ἀνέρρηξε, τὰς δὲ καὶ κατέδυσε. 51. διαλελυμένης δὲ τῆς πρώτης πείρας ὁ μὲν ῷχετο φεύγων καὶ αἱ τρεῖς μυριάδες, τοῖς βαρβάροις δὲ οὐκ ἤρκει τὸ μὴ παθεῖν, ἀλλ' αὑτῶν ἤδη νομίσαντες εἶναι τὸ καὶ δρᾶσαί τι διαβάντες ἐδίωχον 10 καὶ καταλαβόντες ἔκτεινον καὶ παιανίζοντες ἀνεχώρουν καὶ συνῆπτον ἔργον ἔργῳ, μᾶλλον δὲ ἀπὸ λόγων ἤρχοντο τῶν δευτέρων. 52. ὡς γὰρ ἦσαν οἴχοι πάλιν, ὁ βασιλεὺς δὲ ἐνεπίμπλη πυρῶν καὶ φρούρια καὶ πόλεις ἀπὸ τῶν ἐκείνοις εἰργασμέμων ληίων ταῖς τῶν 15 στρατιωτῶν χερσίν, ὅπως οἶόν τε ἦν, ἐπὶ τούτῷ χρώ-

14 Amm. XVI 11, 11

1 τοὺς παρ' A Re | αὐτοῦ CBVLaP sed in hoc 'ex' corr m³, 2 συμμίξαι cf. ad p. 28, 19 | μαλλον La 5 μέν edd om A | διέπανσε B et supra διέσπασε C^{m} et cum γο M² | vocibus $\tau \dot{\alpha}_S \delta$ desinit fol. 73 in A et perierunt quae sequentur usque ad $\pi \varrho \tilde{\omega} \tau \sigma v \kappa \alpha' \mu \epsilon \gamma \sigma \sigma v \rho$. 622, 23 R $\tau \dot{\alpha}_{s} \delta' \dot{\alpha} \kappa \epsilon \varrho \eta \xi \varepsilon$ om Fabr $\delta' \dot{\alpha} \kappa \epsilon \varrho \eta \xi \varepsilon$ scripsi e libris coll. Thuc. VII 34, 3 $\delta \dot{\epsilon} \delta \iota \epsilon \varrho$. onge Mor Re 6 καί om U inser P^3 8 αύτῶν scripsi 9 tò om B | xal om Ba inser $I^2 \hat{M}^2$ αντῶν libri edd 10 $\kappa \alpha l(2) = 11$ kovor in marg Mo^2 10 $\pi \alpha i \alpha \nu l \zeta ov \tau \epsilon \varsigma La$ sed α in ras p $\pi \alpha i \omega \nu l \zeta ov \tau \epsilon \varsigma C$ (supra ω alterum ω pos m) IMsed in hoc yo παιανίζοντες suprascr. m² cf. p. 218, 15 11 8' 12 locum corruptum esse censet E. v. Borries Herm. Re XXVII 187 13 $\delta \hat{e}$ om $\tilde{V} \mid \hat{e} v \epsilon \pi i \mu \pi \lambda \eta V$ sed μ in ras m² adscripto scholio manu recentiore eadem quae scripsit scholion p. 209, 1: τὰ περί τοῦ ἐνεπίπλη και ἐμπίπλησι και πίμπλησι και τὰ τῶν ἐν παρηγήσει λέξεων ἔφθη είρημένα | και] τὰ V 15 χεροῖν La | ὡς V quod probat Gasda ,,malim ὁπόσων" Re | τούτων MoLa τοῦτο I, quod mavult Re

Hosted by Google

μενος, καί τὰ κείμενα ἀνέστη καὶ πόρρω τοῦ Ῥήνου γειμάζοντι | βασιλεί τας των έχθοων έπιχειρήσεις R 540 δεέως μηνύσειν εμελλεν άλλων παο' άλλων δεγομένων τόν λόγον - πρότερον δε το μηχος της έρημίας άφηρειτο τήν των έπιβουλων αίσθησιν — ταῦτα δή πυνθανόμενοι 5 'Pωμαίους έν γῆ 'Pωμαίων τάκείνων άμῶντας άγανακτήσαντες, ώσπεο των πατρώων αύτοις κειρομένων, πέμψαντες κήρυκα καί δι' έκείνου δεικνύντες τας έπιστολάς, αί την γην αυτών έποίουν, πολεμείν αυτόν έφασχον τοις τω πρεσβυτέρω δόξασι και δείν τουτο 10 δμολογείν η τοίς γεγραμμένοις έμμένειν η μηδέτερον βουλόμενον έλπίζειν μάγην. 53. δ δε τον μεν έπι κατασκοπήν ήκειν είπών, μή γάρ αν ούτω θρασύν γενέσθαι τον έχείνων ἄρχοντα, κατείχεν, αὐτὸς δὲ μεμνημένος των παρακελεύσεων ων ήκουσεν έν ταις 15 συγγραφαίς των παλαιών έκείνων διεξιόντων στρατηγῶν, καὶ καλῶς εἰδώς, ὅτι λόγος τοιοῦτος ἔργων ἡγούμενος εύψυγον έπι την συμπλοκήν παραπέμπει τον στρατιώτην, είπε λόγον, δν ήδιστα μέν αν είς τον παρόντα λόγον ένέθηκα, τοῦ νόμου δὲ τοῦ περί ταῦτα 20

17*

⁸ Amm. XVI 12, 3 9 Socr. l. l. p. 170 C 19 Amm. XVI 12, 9—12

¹ avéorn scripsi auctore Re coll. Amm. XVI 11, 14 dum castrorum opera mature consurgunt dviorn libri edd | $\tau o \tilde{v}$ om B 2 <τῷ>βασιἶεῖ? 3 έμελλον V που τοῦ Βα 4 ϵ_{0} $\eta_{\mu}(\alpha_{S})$ reposui e libris $i_0 \eta \mu \eta_s$ edd 5 $i \pi i \beta o \nu \lambda \omega \nu La$ et ex $i \pi i \beta o \nu \lambda \omega \nu$ 6 τάκείνων reposui e libris τὰ έκείνων edd | ἁμῶντας corr I² 7 πατρώων P sed ατρώων in ras 3 litt m³ | αύτοῖς Re BMo8 κήρυγμα V 11 η και Gasda | τοῖς om $U \mid μη δ' ἕτερον$ MoLaIM 13 γενέσθαι θρασύν edd 14 αύτος – 260, 7 κακία post έστησε p. 260, 19 ponenda censuit E. de Borries, Die Alamannenschlacht des Jahres 357, Argentorati 1892 p. 5 16 éxei-19 η̈́нιστα Mor | αν om LaB | το Mo 20 Tà νων om Re τοιαῦτα La αὐτὰ Μ

ούκ έωντος τοσούτον είποιμ' άν, ότι τοισι δ' άφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' η πρότερον το μηδέν ποιείν. 54. και έδόκει δείν κέρας μεν εκάτερον τούς ίππέας έχειν, τὸ μέσον δὲ είναι τῶν δπλιτῶν, τοὺς δὲ 5 άμείνους έκατέρων τούτων έν τῶ δεξιῶ περί τὸν βασιλέα. καί τοῦτο ἔδει μέν τοὺς πολεμίους λανθάνειν, λαθείν δε ούκ είασεν αύτομόλων τινών κακία. γιγνο-R 541 μένης δε της εκείνων | διαβάσεως κωλύσαι μεν έξον ο βασιλεύς ούκ έβουλήθη, άλλ' ούδε μέρει μικρώ 10 προσπεσών μαχέσασθαι, ήδη δε σντων τρισμυρίων κατέβαινε, πρίν έπιγενέσθαι πολλάκις τοσούτους. έγνώκεσαν γάο, ως ην άκούειν ύστερον, μηδένα των μαχίμων οίκοι μένειν. 55. άμφω τοίνυν άξια θαυμάσαι, τὸ μήτε τοῖς πρώτοις ἀπαντῆσαι μήτε πῶν τὸ κεκινη-15 μένον δέξασθαι το μέν γάρ ην ού μέγα, το δέ τοῦ μεγίστου κινδύνου, καί τὸ μέν μικροῦ τὴν γνώμην, τό δὲ ἀλογίστου. διὰ τοῦτο πλείους μὲν ὧν ἦγε καὶ πολλώ τινι περαιουμένους ούκ εἶργε, τη δε έφόδω το τούτοις έπιρρέον έστησε. 56. τοῖς βαρβάροις δὲ πάντα 20 πεπυσμένοις το μέν ανδρειότερον της στρατιάς πρός τό κρειττον άντετέτακτο, τῷ δεξιῷ δὲ κέρα σύμμαχον

1 Il. β 453 3 Amm. XVI 12, 7 et 21 10 Amm. l. l. 26 19 Amm. l. l. 21

¹ είποιμι $V \mid \tau \sigma \overline{\sigma \sigma} \tau$ scripsi cum Fabr e VLaIMPBMo $\tau \sigma \overline{\tau} s$ reliqui libri Mor Re $\mid \delta \epsilon$ Mor Re 2 γένετ' scripsi e VLa έγένετο M Fabr γένετο reliqui libri Mor Re 7 δ' Re $\mid \varkappa \alpha \varkappa \sigma \sigma \rho \gamma \iota \alpha V$ $\mid \gamma \iota \nu \sigma \mu \epsilon \nu \eta s V$ 8 κωλδσαι IM et e κωλόσαι corr P cf. ad t. I 272, 5 9 βασιλεύς δε ούκ La Fabr $\mid \eta \beta \sigma \nu \lambda \eta \eta M$ 17 διατοῦτο $BVIMP \mid \eta \gamma \epsilon \nu$ La $\mid \varkappa \alpha \iota$ in ras I^2 om M 18 δ' Re 20 στρατείας LaIP sed in his duobus in στρατιᾶς corr m^2 21 ἀντιτέταντο PUI sed in hoc ταχτο in ras m^2 , Fabr ἀντέταντο M

έδωκαν λόχον, δν έκουψαν ύπὸ όχετῷ μετεώρω καλάμων πυχνῶν, καὶ γὰρ ἦν ὑδρηλὸν τὸ χωρίον, τοὺς καθημένους ἀφανιζόντων. οὐ μὴν τούς γε ὀφθαλμούς των έπ' άκοω τω εύωνύμω 'Ρωμαίων έλάνθανον, άλλ' ώς είδον, αμα βοή δραμόντες τούς μέν αναστή- 5 σαντες έδίωκον, της στρατιάς δε είς ήμισυ δι' έκείνων διετάραξαν φυγής φυγήν τεχούσης της των πρώτων την των δευτέρων. 57. γίγνεται δέ τι παραπλήσιον έν τη μάγη τω περί την των Κορινθίων πρός Κερχυοαίους ναυμαχίαν. και γαο έν ταύτη νικασθαί τε και 10 νικαν έκατέροις συνέβη. το γάρ εὐώνυμον έκατέρων έπράτει, ώστ' έπιέζετο το περί τον βασιλέα 'Ρωμαίων δεξιόν, λογάδες ύπο λογάδων. 58. και ούδε τοῖς τὰ σημεία φέρουσιν, οί φυλάττειν | δή μάλιστα μεμε- R 542 λετήπασι τάξιν, δ νόμος έσώζετο. ως δε ένέπλιναν, 15 μέγα βοήσας δ βασιλεύς καὶ τοὺς τοῦ Τελαμωνίου

1 Amm. l. l. 23 et 27 3 Amm. l. l. 37 7 Phocyl. 73 9 Thuc. I 49 16 Amm. l. l. 40

1 λόχος ή ἐνέδοα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιλέπτους εἰς τοῦτο εὐθετεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ λέξασθαι. καὶ γὰο οἱ τοιοῦτοι ἐπίλεπτοι διεκρίνοντο εἰς ἐνέδοας. εῦρηται καὶ λόχος ἡ τάξις στρατιωτῶν τινων συμμορία B² cf. Etym. M. s. v. λόχος

1 έδωκαν V, έδοσαν in marg | ύπ' Re | μετεώφων P I sed in hoc v add m², (et Ba) cf. Westdeutsche Zeitschr. VII 69. XII 136; E. de Borries l. l. p. 26 $3 \mu \eta \nu La \text{ sed } \eta \text{ ex } \varepsilon$ $\operatorname{corr} n$ 4 τῶν Ῥωμαίων Re 6 στρατιᾶς e στρατείας corr MI* 7 διετάραξ^αν C sed α suprascr. f, Mo διετάδ' Re ραξε B Mor έτάραξαν V έξετάραξαν La 9 τῶ] τῆ ν Mor Re | $\pi \alpha \rho \dot{\alpha}$ Re | $\tau \dot{\eta} \nu$ om Mor Re 10 $\nu \alpha \nu \mu \alpha \chi | \alpha \nu | \overline{V}$ sed ν γο έκα 11 άμφοτέςοις Μ ultimum eras ναυμαχία Re | ένταῦθα La έκατέρων om V 12 ώστε PU ώς B Mor Re 15 Thv τάξιν M cf. p. 111, 5 | ἀνέκλιναν Mor Fabr 16 τοῦ om VLa

μιμησάμενος λόγους, δ μέν γαο είπεν ούκ είναι τοις Έλλησι διαφθαρεισῶν τῶν νεῶν ἐπάνοδον, ὁ δὲ ήττηθείσι τούτοις κεκλείσεσθαι τάς πόλεις και τροφήν δώσειν ούδένα, και έπέθηκε δή τελευτων, ώς εί δέ-5 δοκται φεύγειν, αὐτὸν δεήσει κτείναντας τότ' ἤδη δραπετεύειν, ως ζῶντά γε οὐκ ἐπιτρέψειν, καὶ δείκνυσι δή τῶν βαρβάρων τοὺς ἐλαυνομένους ὑπὸ τῶν τρεψαμένων. 59. ως δε τα μεν ήχουσαν, τα δε είδον, και τὰ μέν ἀσγύνθησαν, τοῖς δὲ ἥσθησαν, ἀνέστρεφόν τε 10 καί αὖθις συνέμισγον, καί τὸ αἰσχοὸν ἐλέλυτο, καὶ πας ην έν τω διώχειν. ώστε και οι των σκευοφόρων τῶν ἐν τῆ κορυφῆ φύλακες ἠράσθησαν τῶν γιγνομένων μετασγείν. ώς δε ήπείγοντο και ό δρόμος δηλος ἦν, δόξαν πλείονος δυνάμεως παρέσχον τοῖς βαρβάροις, 15 καί ούκ ην δ μένειν έτι βουλόμενος. 60. ώστε έκεκάλυπτο μέν το πεδίον αντακισχιλίοις νεκροῖς, έκρύπτετο δε δ Ρηνος τοις απειρία του νειν αποπνιγείσι, μεσταί δε ήσαν των κειμένων αί νήσοι τοῦ ποταμοῦ των νενικηκότων έπι τους έν ταις ύλαις έπτηχότας Ιόντων. 20 τοῖς δὲ ποροωτάτω βαρβάροις νεκροί καὶ ὅπλα τὴν μάχην ἐμήνυον ὑπὸ τοῦ ῥεύματος φερόμενοι. 61. τὸ

1 Il. o 504 sq. 15 Amm. XVI 12, 63 19 Amm. l. l. 59

 $\mathbf{262}$

³ κεκλήσεσθαι Mor κεκλήσεσθαι Re 4 οὐδεν $V \mid xa$ om V , aut delendum και aut deest aliquid paulo ante" Re $\mid \partial \eta$ om $M \mid \delta \ell \delta o$ αται M sed αι supra o m³, e δέδοπτο corr I^2 5 κτείνοντες MoLa sed in hoc ες ex α, ut videtur, corr n 6 ζῶν VM συζῶντα Mo 7 δὲ $P \mid \tau ο$ εψομένων Mor 14 δυνάμενος Mo sed νο in ras ex ω, ut videtur, corr m² $\mid \pi αρείχοντο$ V 15 ѽστ' Re $\mid \ell \pi ε π αλ ΰ π π ε τ α$ Mo $\mid \delta n = 16$ τὰ πεδία Mo \mid διταιισχιλίοις om Mor Fabr $\mid \ell \pi \ell = 17$ δ' Re 18 τῶν — ποταμοῦ om Fabr

δε μέγιστον, σαγηνεύοντες γαο τούς έν ταϊς νήσοις έν ταύτη τη θήοα και τον άοχοντα μετα των άοχομένων είχον. δν ήγον έχόμενοι των χειρών, ου γυμνώσαντες των όπλων, άνδαα μέγιστόν τε και κάλλιστον και τούς άπάντων όφθαλμούς έπιστρέφοντα και σώματι 5 και σκευή. 62. και δ μεν ήλιος τοιούτον έογον | έπιδων έδυ, τον άνδαα δε τούτον δ βασιλεύς εls R 543 εύθύνας ών έτόλμησε καταστήσας, μέχοι μεν έχοητο λόγοις φρόνημα έχουσιν, έθαύμαζε, ταπεινά δε τά τελευταία γενναίοις τοίς πρώτοις έπιθέντα και δείσαντα 10 περί τη ψυχη και μνησθέντα σωτηρίας ώσπερ έμισησεν. ού μην έδρασε γε δεινόν ούδεν ούδε έδησεν αίδεσθείς την άοτι τύχην και λογιζόμενος, όσον ίσχυσεν ήμέρα μία.

63. Τίνα τῶν πας' Ἐλλησιν ἑορτῶν παρέβαλεν ἄν τις τῆ τότε ἑσπέρα συμπινόντων μὲν ἀλλήλοις τῶν 15 ἠγωνισμένων, ἀριθμούντων δὲ προς ἀλλήλους, οῦς ἐν τῆ μάχη κατήνεγκαν, καὶ τῶν μὲν γελώντων, τῶν δὲ ἀδόντων, τῶν δὲ ἀπειλούντων, ὁ δὲ εἰργόμενος σιτίων τοῖς τραύμασιν ἀρκοῦν εἶχε παραμύθιον αὐτὰ τὰ τραύματα; 64. ἦ που κἀν τοῖς ὀνείρασιν ἐκεῖνοι τοὺς βαρ- 20

² Iulian. ep. ad sen. Ath. p. 279 C. Amm. l. l. 24 8 Amm. l. l. 65

¹ σαγηνεύσαντες Re 3 είλον Sintenis et Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) at cf. p. 282, 2 et 283, 11 | δν I sed o et gravis in ras m² 7 άνδφα P sed γς άςχοντα in marg m³ άςχοντα Mo άςχοντα CB Mor Re | βασιλεύς είς P sed εὐς in ras suprascr. m³ et εί in ras m² 11 τῆς σωτηςίας Fabr | ἐμίσησεν P sed ε alterum in ras m² 12 ἕδησεν La sed η in ras n ἔδεισεν Mo 14 οὐ παςέβαλλεν La 15 μὲν om Mo 16 ἀγωνισαμένων Mor | ὅσους Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) 18 δὲ (prius)] δ[°] cum rasura 3 litt La 19 είχε γε edd "num leg. ἀςκοῦσαν είχε παςαμυθίαν?" Re 20 ή που κάν reposui e libris ἤπου κάν edd

Hosted by Google

βάρους ἐνίπων καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐν ἡμέρα πεπονημένων ἡδονὴν καὶ διὰ τῆς νυκτὸς ἐκαφποῦντο, χρόνιοι δή, μάλα χρόνιοι τρόπαιον στήσαντες βαρβάρων καὶ τῷ παρ' ἐλπίδα μειζόνως εὐφραινόμενοι. 65. καίτοι 5 πότερον φύσει κακοὺς ὄντας Ἰουλιανὸς ἐποίησε βελτίους, ὥσπερ τις θεὸς μένος ἐμβαλών; καὶ τί μείζον τοῦ μείζον ἀνθρώπου δύνασθαι; ἀλλὰ χρηστὰς φύσεις ἔβλαπτεν ἡγεμόνων κακία; καὶ τί κάλλιον τοῦ τοὺς ἀγαθοὺς εἰς ἐπίδειξιν ὧν ἴσχυον ἀγαγεῖν; ἀλλὰ θεῶν τις ἐξ ἀφα-10 νοῦς τὰ τούτων ἐποίει βελτίω; καὶ τίνος οὐ σεμνότε-R 544 ρον μετὰ τοιούτων ἀγωνίζεσθαι συμμάχων; | ἐπεὶ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις μείζον εἰς δόξαν, οἶμαι, τὸ μεθ' Ἡρακλέους καὶ Πανὸς πρᾶξαι τὰ λεγόμενα Μαραθῶνι ἢ εἰ τῶν θεῶν χωρὶς ταῦτα ἐδεδύνηντο.

15 66. "Αλλος μέν οὖν ἄν τις ἐπὶ τοσαύτῃ νίκῃ τὴν στρατιὰν διαφεἰς αὐτὸς ἂν ἥκων εἰς πόλιν ἵππων ἁμίλλαις καὶ θεάτρων ἡδοναῖς εἱστίασεν ὀφθαλμούς, ἀνέπαυσε τὴν γνώμην. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. ἀλλὰ τοῖς μὲν τὰ σημεῖα φέρουσιν, ὅπως εἰδεῖεν τηρεῖν τὴν

4 Amm. XVI 12, 51 6 Il. π 529 13 Her. VI 105. Polem. decl. I 35. II 41 et 62. Anth. Plan. IV 232

 $\mathbf{264}$

² κρεΐττον διὰ τῆς νυκτὸς in marg $La^s \mid \chi \rho \delta \nu \iota o \delta \eta$, μάλα 4 παρελπίδα $P^2 VIB$ 5 πότερον C sed in marg om Mor γο και ούτως καίτοι πρότερον — 6 εμβαλών m πρότερον ΙΜ 6 θεῶν Ba | signum interrogationis Fabr probat Gasda e B posui cum Mor 9 $i \xi \alpha \varphi \alpha \nu o \tilde{v}_S V$ 11 πάντων Re, quod in τούτων correxit Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) 13 7820μενα V. probat Gasda 15 τις om Fabr | τοιαύτη M | την 16 στρατείαν VLaI 18 άνέπαυε La και άνέom Mor παυσε vel ανέπαυσε δε Gasda num ανέπαυσε τε? 19 Thv τάξιν τηρείν Re τηρείν om La

τάξιν, δίκην ἐπέθηκε ζῶσι τὸ μὴ καὶ ἀποκτεῖναι τῆ νίκη δούς, τὸν δὲ μέγαν ἐκεῖνον, τὸν βασιλέα, τὸν αἰχμάλωτον πέμπει Κωνσταντίφ τῶν αὐτοῦ συμφορῶν μηνυτήν, οἰόμενος δεῖν αὐτὸν μὲν πονεῖν, τῶν δὲ τοιούτων ἄθλων ἐκείνφ παραχωρεῖν, Ἀχιλλεὺς Ἀγαμέμνονι τῆς λείας ἀφιστάμενος. 67. ὁ δὲ ἦγέ τε ἐπ' αὐτῷ πομπὴν καὶ ἡβρύνετο καὶ ἦν λαμπρὸς ἀπὸ τῶν ἑτέρου κινδύνων, ἐπεὶ καὶ τὸν τῷδε μὲν συνδιαβάντα δυνάστην, παραινοῦντα δὲ μὴ μάχεσθαι φοβήσας τοῖς γιγνομένοις εἰς τὰς Κωνσταντίου χεῖρας φεύγοντα ἐνέβαλε, 10 καὶ ἦν ἀμφοῖν διὰ τοῦτον βασιλέοιν δεσπότης, τοῦ μὲν αὐτὸν δόντος, τοῦ δὲ ἁλόντος.

68. Άλλ' ἐπάνειμι γάς, ὅτι μὴ ταὐτὸν τοῖς νικῶσιν ἔπαθε πάθος, οὒς ἐπὶ τέςψεις ἀφιᾶσι καὶ ἑἀθυμίας αἰ νῖκαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τῆ γῆ τοὺς πεπτωκότας παςέδωκεν, 15 οὐκ ἐπέτςεψε τοῖς στρατιώταις καὶ μάλα βουλομένοις καταθέσθαι τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἡγούμενος τὸ μὲν πεπραγμένον εἶναι τῆ σφῶν αὐτῶν βοηθούντων ἀνθρώπων,

1 Zosim. III 3, 11. cf. E. v. Borries Herm. XXVII 192 2 Iulian. ep. ad sen. Athen. p. 279 C 16 Amm. XVII 1, 2

tur 2 dovs I 3 tõ Kavstavtia Re | abtoi ex adtoi corr M^2 adtoi MoLaPU Mor Fabr '4 adtoi BMOIMPU Mor Fabr adtoi VLa 6 é sistatusvos V 7 hooveto P sed spir. asp. in ras m² hooveto IMU 9 yivous v 11 hasiléoiv dià toitov V diatoito B | toitov scripsi auctore Re e C (toito⁷⁰ sed tov suprascr. m) et M (diatoitov sed v add m²) toito reliqui libri edd 12 adtoiv Mo Mor, ex adtoiv corr P², in adtoiv corr I³ autoiv U | d' Re 14 štads B sed y taktovs suprascr. m² | téqui V 15 vinai MoVM et in vinai corr P² | à tédansv M 16 ŝtatoreve Mo 18 slivai om La | tỹ om I Mor | sovioi si sed loiv et ois in ras m³

¹ $\vec{\alpha}\nu$ inter $\delta(\varkappa\eta\nu$ et $\epsilon\pi\epsilon\partial\eta\varkappa\epsilon$ M sed del m², rasura 2 litt I | $\zeta \tilde{\omega} \sigma \iota$ ($\zeta \tilde{\omega} \sigma \iota \nu$ Mo) corruptum vel potius lacuna statuenda vide- $\chi \alpha \rho \iota \sigma \dot{\alpha} \mu \epsilon \nu \sigma \varsigma$

δείν δε τούς άγαθούς και τιμωρίαν ων πεπόνθασι R 545 λαμβάνειν, | ἦγεν ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων διδάσκων καί λέγων, ώς βραχύ τὸ λειπόμενον καὶ τρυφή μᾶλλον η πόνος, ως ἐοίκασιν οἱ βάρβαροι θηρίφ βεβλημένφ 5 καί δευτέραν περιμένοντι πληγήν. 69. και ούκ έψεύσατο διαβάντων γάο οί μεν έν ήλικία γυναϊκας καί τέπνα ταις ύλαις έγπαταθέμενοι φεύγοντες έσώζοντο, ό δε πυρί μεν ανήλισκε τας κώμας, έξηγε δε παν το κεκουμμένον, και τα δένδοα ούκ έκώλυε, και παρην 10 αὐτίκα πρεσβεία ταπεινοὺς φθεγγομένη λόγους καὶ πρέποντας τοις παροῦσι χαχοις. οἱ δὲ ἦσαν αὐτοῦ στηναι και λήξαντα του φθείρειν χρησθαι του λοιπου φίλοις. σπένδεται δή, και των σπονδων χρόνος δ χειμών μόνος, παο' ού και σπονδων άνευ τύχοι τις αν 15 ίσως άναπαύσεως. 70. τοῖς μὲν οὖν ήττημένοις τοσοῦτον έδωκεν, αύτός δε ούκ ήξίωσε καθησθαι, άλλ' έν χειμῶνι μέσω τοῦτο μὲν Φρακτούς χιλίους, οἶς ταὐτὸν είς ήδονην χιών τε και άνθη, κώμας τινάς πορθοῦντας, δν έν μέσω φοούριον έρημον, περιστοιχισάμενος

8 Amm. l. l. 7 13 Amm. XVII 1, 12

1 δè δεĩν I sed è et εĩν in ras m² | δv C sed v in ras m² ex ι, ut videtur, corr 2 τὴν om Mor Fabr | τῶν in ras I² inser M² 4 πόνοι P | καὶ ὡς M, fortasse recte | βεβλημμένῷ La sed prius μ eras, et Fabr 5 μὴ καὶ Gasda 11 oi in οῖ corr P² | δ³ Re | αὐτοῦ P sed oυ ex οις, ut videtur, corr m² 12 λήξαντες Mor Re, quod corr Fabr et Sintenis | τουλοιποῦ PMB τὸ λοιπὸν V 13 σπένδεται M sed αι supra ε m² 16 δ³ Re "post αὐτὸς δὲ videtur aut αὑτῷ aut λαβεῖν deesse" Re | ἡξίωσε καθῆσθαι scripsi e VP sed in hoc ε ex εν corr et καθῆσθαι inser m² ἡξίωσεν (καθῆσθαι om) reliqui libri edd 17 Φράγγους Kellerbauer annal. philol. suppl. IX 200 at cf. III 317, 9 K 19 ἕοημον C sed γρ ἑρυμνὸν infrascr.m, in ἑρυμνὸν corr M² at cf. Amm. XVII 2, 1 munimentis duobus quae olim exinanita sunt | περιστοιχησάμενος V

καί κατακλείσας είς τοῦτο λιμῶ λαβών ἔπεμψε δεδεμένους τῷ μείζονι, πράγμα καινότατον, καὶ γὰρ ἐκείνοις νόμος η νικαν η πίπτειν. άλλ' όμως έδέθησαν ταὐτόν, οἶμαι, παθόντες τοῖς ἐν Σφακτηρία Λάκωσιν. έκείνους μέν οὖν λαβών δ βασιλεύς δῶρά τε ἀνόμαζε 5 καί τοις αύτου λόγοις ανέμιξε πύργους τινάς σφίσιν έγκαταμιγνύναι πιστεύων. οὕτως ἀντὶ πολλῶν σωμάτων ἕχαστος ἦν. 71. ἕν μέν τοίνυν τοῦτο τοσοῦτον έργον χειμερινόν, έτερον δε ούκ έλαττον. έθνος γαρ **όλον έξαίφνης καταθέον την χώραν έθει μέν αὐτός 10** ώς έξελῶν μετὰ τῶν φυλάττειν τεταγμένων τὸ πιεζόμενον, οί δε αίσθόμενοι τοῦ δρόμου φθάσαντες αὐτοί τούς πολεμίους έξέβαλον | ἀποβαλόντας οὐκ ὀλί- R 546 γους. ούτως δ βασιλεύς παρών τε καὶ μέλλων δμοίως ένίκα. 72. και ταῦτα ἔπραττεν ἐκ μέσων ἀνιστάμενος 15 καί τότε των βιβλίων, μαλλον δε χωρων έπι τούς έναντίους μετά τούτων έχώρει. ἀεὶ γὰρ εἶχεν ἐν χεοοίν η βίβλους η όπλα νομίζων μεγάλα πόλεμον ύπο σοφίας ώφελεῖσθαι καὶ μείζω γε φέρειν δοπήν βασιλέα βουλεύεσθαι δυνάμενον η μαχόμενον. 73. αυτίκα δύο 20 ταυτί πῶς οὐ λυσιτελέστατα μέν τοῖς ἄλλοις, γνώμης

1 Amm. XVII 2, 3 4 Thuc. IV 38

³ νόμοις Mo 5 λαβών ό scripsi auctore Gasda e Par ό λαβών reliqui libri edd | δῶφον V probante Gasda | ἀνόμαζε La sed ω p ἐνόμισε coni Mor 6 αὐτοῦ LaIMP sed in hoc lenis in asp. corr m³, BMo αυτοῦ U | σφίσιν om La 9 δὲ om Mor δ' Re 11 ἐξελών BMoVIMLa sed in hoc λ et accentus in ras ex λθ, ut videtur, corr n 12 αἰσθανόμενοι La 13 ἐξέβαλλον La | ἀποβαλόντας C sed ες supra ας pos m ἀποβαλόντες Mor Fabr 17 χεφοῖν reposui e libris χεφοῖν edd 19 ὡφελῆσθαι La 21 μὲν inser M² | ὅλοις coni Re

δε δεξιωτέρας το τιμαΐς μεν αύξησαι την προθυμίαν τῶν ἀγαθῶν, ὡς αὐτοῖς προὐξένησε παρὰ τοῦ τὰ τοιαῦτα νέμοντος, ποιῆσαι δὲ τοὺς τὰ τῶν πολεμίων ληστεύοντας ών πρατήσαιεν δεσπότας; έοικὸς γάρ δή 5 τοῦτο ἐκείνω σαφῶς τῷ τὸν κομίσαντα πολεμίου κεφαλήν χουσίον δέχεσθαι της τόλμης. 74. της φήμης δε έπι την οίκουμένην άμφω φερούσης ήρα μεν αύτοῦ πας στρατιώτης δστις ἔργων έραστής, ήρων δε οί περί τούς λόγους, και των Άθήνησι διατοιβόντων οί συνει-10 δύτες αύτοις τι καλον ώς έκεινον ήεσαν, ώσπεο πάλαι ποτε είς Λυδίαν οι σοφισταί παρά τον Κροϊσον. άλλά Σόλωνι μέν Κοοίσος τούς θησαυρούς των χρημάτων έδείχνυεν, ώς αν ούδεν τοῦδε κεκτημένος τιμιώτερον, δ δε τοις αφικνουμένοις τούς της ψυγης θησαυρούς 15 ανεπετάννυεν, (έν) οἶς ἦν τὰ παρὰ τῶν Μουσῶν, καὶ (απερ) δ βασιλεύς ήδεν έπη τούτοις τους ήποντας κοσμών, καί νῦν ἔξεστιν ἀναγνῶναι λαβόντα.

 75. Τοιαῦτα τοίνυν συναναβακχεύσας τοῖς Ἐρμοῦ τε καὶ Διὸς ὀπαδοῖς τοῦ καιροῦ τὸ σημεῖον αἰροντος
 20 εὐθὺς στρατεύει καὶ περὶ τὸν ποταμὸν ἀστράψας ἔθνος

11 Her. I 29 et 30 18 Eur. Bac. 864 20 Amm. XVII 8, 4

¹ αὐξῆσαι C sed αὐ ex ε, ut videtur, corr f 2 αὐτὴ V | περl V | τὰ inserui e MoLaIMP³ (et Ba) om reliqui libri edd 3 τῶν om CIMURe 5 κομίσοντα P et e κομίσαντα corr I² κομίζοντα V 7 et 8 δ' Re 9 διατοιβόντων I sed ων in ras m² διατοίβοντες M 10 αὐτοῖς BMo Mor Re et in αὐτοῖς corr P³I³ | τι om Mor Re τί VLaI 14 τοὺς τῆς ψυχῆς τῆς ψυχῆς τοὺς B τοὺς τῆς ψυχῆς τοὺς Mo τὸν τῆς ψυχῆς δησαυgòν Par probante Gasda 15 ἐν οἶς scripsi auctore Re δg V et Par probante Gasda 15 ἐν οῖς scripsi auctore Re δg V et Par probante Gasda ⁶ κτεliqui libri edd 16 ἕπεφ inserui | γρ ἦδειν in marg Mor | ἔπει V | τούτοις om V 19 ὀπαδοῖς P sed spir. len. in ras m²

^δλον ούτως έξέπληξεν, ώστ' ήξίουν μετοικεϊν και μέρος είναι της αύτοῦ | βασιλείας της οίκείας τὸ ζην ὑπ' R 547 έκείνω κρίνοντες ήδιον και γην ήτουν και έλάμβανον. καὶ βαρβάροις ἐπὶ βαρβάρους ἐχρῆτο πολὺ κάλλιον ήγουμένοις μετά τούτου διώκειν ή μετ' έκείνων φεύ- 5 γειν. 76. καί ταυτί μέν άμαχεί, γνούς δε πάλιν διαβαίνειν και σπάνει πλοίων ϊππους τε και δπλίτας νειν άναγκάσας προήει τὰ μέν δηῶν, τὰ δὲ κτώμενος, ἐκώλυε δε ούδείς. όψε δε ποτε οι δυστυχεις ικέτευον δέον ποὸ τοῦ πυρός. 77. δ δὲ ἥκειν τὴν ἡμέραν νομί- 10 σας, η τὰ τῶν Γαλατῶν θεραπεύσειν ἔμελλε, τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς ἀτίμως ἀπέπεμψεν, ὡς δ' αὖθις ἦχον αύτούς άγοντες ίχετας τούς βασιλείς χαί το σκηπτρον ἔχοντες είς γῆν ἔχυπτον, ἀναμνήσας τῆς πολλῆς ὕβοεως καί τῶν μυρίων παθημάτων ἀνεῖσθαι τὴν εἰρήνην 15 έχέλευε τῆς ἰάσεως τῶν κακῶν πόλεις μὲν ἐγείροντας, σώματα δε άγοντας. 78. οι δε ωμολόγουν τε και ούκ έψεύδοντο, και έκομίζετο μεν ξύλα τε και σίδηφος είς άνάστασιν οίκιῶν, ἐλέλυτο δὲ πᾶς εἰς ἐπάνοδον αίχμάλωτος ύπό τοῦ μαστιγοῦντος πρότερον θωπευόμενος, 20 **όπως** αὐτῷ μὴ μνησικακήσειεν, οῦς δὲ οὐκ ἄγοιεν ὧν είλήφεσαν, τεθνεῶτας έδείχνυον, τὸ δὲ ἐν τούτοις

8 Amm. XVII 10, 6 10 Amm. l. l. 8 sq.

² αὐτοῦ] ἐκείνου Re | ὑπ' I sed ὑπ in ras m² 5 φυγεῖν Re 7 καὶ (1) om M | νεῖν ante ἀναγκάσας Ba Fabr Re et inser V^r , post ἀναγκάσας in marg I^2 om reliqui libri Mor 8 γρ ἀναγκάσαι in marg Mor 9 δ' Re 9 οὐ Mo 11 η La sed spir. asp. n η VIM η Mo | ημελλε La 13 καὶ <οῦτοι τὸ coni Re 16 διὰ ante τῆς inser I^3 | ἀγείροντας B 17 σώματα] αἰχμαλώτους vel σώματα δὲ <αἰχμάλωτα σώματα δεῦς ἡγαγε 21 ὅπως ἂν αὐτῷ (Ba et) Fabr 21 et 22 δ' Re 22 οὐκ ἂν ἄγοιεν Re

R 548 άληθές ύπὸ τῶν ἀφειμένων ἐκρίνετο. | 79. τοῖς μὲν δὴ Κυρείοις στρατιώταις θάλαττα φανεῖσα τὸ πρῶτον μετὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀρῶν τε καὶ πόνων κραυγήν τε ἐκίνησε καὶ δάκρυα σὺν χαρῷ καὶ περιέβαλλον ἀλλή-5 λους οἱ κοινωνοἱ τῶν κινδύνων ἐκείνων, οὖτοι δὲ οὐ θάλατταν, ἀλλ' ὡς εἶδον ἀλλήλους, ταὐτὸν ἔδρων, οἱ μὲν οἰκείους ὁρῶντες ἐκφυγόντας δουλείαν, οἱ δ' οἰ-κείους τε καὶ τὴν οἰκείαν ἀπολαμβάνοντες. συνεδά-κρυε δὲ καὶ ὅσον γένους μὲν αὐτοῖς οὐ μετεῖχεν, ἑώρα
10 δὲ τὰς περιπλοκάς, καὶ ἔροει δάκρυα δακρύων ἀμείνω, ὡν τὰ μὲν ἦν διοικιζομένων πάλαι, τὰ δὲ συνιόν-των τότε.

80. Ούτω Γαλάτας ό πόλεμος καὶ διέσπασε καὶ συνήγαγεν, ὁ μὲν δειλία τῶν ἐφεστώτων, ὁ δὲ ἀνδρία 15 πολεμηθείς. καὶ βουλευτήρια δὲ ἐπίμπλατο καὶ δῆμοι, καὶ τέχναι καὶ πόροι χρημάτων ηὔξοντο, καὶ θυγατέρων ἐκδόσεις καὶ γάμοι νέων καὶ ἀποδημίαι καὶ ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις εἰς κόσμον τὸν ἔμπροσθεν ἤεσαν.

2 Xen. Anab. IV 7, 21 sq.

2 ούτοί εἰσιν, ῶς φησι Ξενοφῶν, οἱ μετὰ Κλεάοχου συναναβάντες ἐπὶ Δαρεῖον συμμαχοῦντες τῷ Κύρω Β²

² dè Mo | Kupelois scripsi cum Fabr et Cobeto Mnem.V 132 (= Coll. 112) coll. Xen. Anab. III 2, 17. Hell. III 2, 7. 4, 20. Ag. 2, 11 μυρίοις libri Mor Re | θάλασσα BMoPVIM Mor Fabr | το-3 down, our doewn in marg B^2 | rolwnwr olim πρῶτον ΒΡΙΜ conieci Mus. Rhen. XXXII 94 4 περιέβαλον CBM0IM (et Ba) Re 5 δ' Re 7 δουλείας Μο 8 απολαμβάνοντας La 9 yévos UP sed in hoc in yévovs corr m³ | avrois om La 11 συνιόντων τότε. reposui cum Gasda e BMoLaIMPU συνιόντων. τότε reliqui libri edd 14 avderig LaMI sed in hoc *e* eras, edd 15 ἐπίπλατο La sed inter έ et π rasura 1 16 ηύξηντο V 17 καl (1) om Re litt | Sñµos Mor Fabr 18 ήεσαν V Fabr Re ήεσαν Mo ήσαν reliqui libri Mor et tuetür Sintenis

81. ώστ' εί τις οίκιστην καλοίη τῶν πόλεων ἐκείνων τον ἄνδρα τοῦτον, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι. τὰς μὲν γὰρ ήγειρεν οἰχομένας, ταῖς δὲ μικροῦ κεκενωμέναις τοὺς οἰκήτορας ἀπέσωσε καὶ τὸ μηκέτι τὸν ἴσον φοβεῖσθαι φόβον ἀπέδωκεν. οὕκουν οὐδεἰς ἔτι βαρβάρων χειμῶ- 5 νος ἐπελθόντος ἐπὶ τὰς εἰωθυίας ληστείας ἐξέπλευσεν, ἀλλ' οἰκοι μένοντες τὰ αὑτῶν ἤσθιον οὐκ aἰδοĩ συνθηκῶν μᾶλλον ἢ | φόβῷ πολέμου, ἐπεὶ καὶ τοῖς R 549 οὕπω σπονδῶν τετυχηκόσι τὸ προσδοκώμενον δέος ἡσυχάζειν παρήνει.

82. Τίνα δὴ τὰ ἐπὶ τῆς ἡσυχίας; τὴν μεγίστην τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον νῆσον ἢν ὠκεανὸς ἔχει, τοῖς λογισμοῖς ἑώρα καὶ πέμπει δὴ λογιστὰς τῆς δαπάνης, ἡ τοὕνομα μὲν ἦν στρατιωτική, τῷ δὲ ἔργῷ πρόσοδος τῶν ἡγουμένων. καὶ τοὺς μὲν ταῦτα ἀδικοῦντας δι- 15 καίους ἐποίησεν, ἕτερον δὲ πολλῷ μεῖζον καὶ μάλιστα Γαλάταις σωτήριον. 83. τοῦ σίτου γὰρ ἀπὸ τῆς νήσου πάλαι φοιτῶντος μετὰ τὴν θάλατταν διὰ τοῦ Ῥήνου καὶ τῶν βαρβάρων οὐκέτ' ἐπειδήπερ ἴσχυσαν, ἐπιτρεπόντων δλκάδες αἱ πάλαι μὲν ἀνειλπυσμέναι κατεσά- 20 πησαν, ὀλίγαι δὲ ἔπλεον, ὦν ἐν λιμέσι τὸν γόμον ἐξαιρουμένων ἀμάξας ἐχρῆν ἀντὶ τοῦ ποταμοῦ τῷ σίτῷ γενέσθαι, καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ἡ μεγίστη δαπάνη. τοῦτ'

¹¹ Zosim. III 5

οὖν ἀνανεούμενος καὶ δεινὸν νομίζων, εἰ μὴ πρὸς τἀρχαῖα καταστήσει τὴν σιτοπομπίαν, ναῦς τε ὀξέως ἔδειξε πλείους ἢ πρότερον καὶ διεσκοπεῖτο, πῶς ἂν αὐτῷ δέξαιτο τὸν σῖτον ὁ ποταμός.

5 84. Έν τούτω δὲ ὄντος κλοπῆς ἐδίωκεν ἄοχοντα ἀρχόμενος, Φλωρέντιος δέ, ὡς μὲν ὕπαρχος, ἐδίκαζεν, ὡς κλέπτειν δὲ εἰδὼς καὶ τότε εἰληφώς, ἐπὶ τὸν γρα-ψάμενον τὴν ὀργὴν ἦγεν αἰδούμενος τὸν ὁμότεχνον.
9 ὡς δὲ οὐκ ἐλάνθανεν ἀδικῶν, ἀλλ' ἦσαν οἱ πρὸς ἀλλή-R 550 λους φθεγγόμενοι | καὶ ὁ θροῦς αὐτῷ τὰ ὦτα ἐκέντει, τὸν βασιλέα δικαστὴν ἐκάθιζεν. ὁ δὲ τὰ πρῶτα ἔφευγεν, οὐ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῦτο δεδόσθαι. 85. καὶ ταῦτα ἐποίει Φλωρέντιος οὐ τῷ τὰ δίκαια ἐψηφίσθαι, τῷ δὲ νομίζειν ἐκεῖνον αὐτῷ θήσεσθαι, κἂν ἀδικεῖν 15 δοκῆ. ὡς δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν χάριτος πλέον εἶδεν ἐσχηκυῖαν τὴν ἀλήθειαν, ἤλγησέ τε τὴν ψυχὴν καὶ ἄνδρα ὡ μάλιστα ἐχρῆτο, διαβαλὼν γράμμασιν ὡς ἐπαίροντα τὸν νέον, ἐξέβαλε τῶν βασιλείων, ὅς ἦν

2 Iul. ep. ad sen. Ath. p. 280 C 6 Amm. XVII 3, 2 sq. Iul. ep. ad Ath. p. 282 C. ep. 7 p. 384 D sq. cf. Asmus Philol. LXI 581 17 Σαλούστιον cf. Iul. ep. ad Ath. p. 282 C. or. VI p. 189 A. cf. Asmus l. l. p. 585

14 θήσεσθαι] ήτοι συμφωνήσειν, απολουθήσειν V^r 17 τον Σαλούστιον λέγει $P^2I^2V^r$ qui λέγει omittit

1 άνανοούμενος Sintenis num άνακεσόμενος? 2 σιτοπομπίαν I sed ι alterum in ras 2 litt 5 έδίωξεν CB edd

έδίωξεν Mo 7 ώς] ό Mor Fabr | κλέπτην La Mor Fabr πλέπτης Mo | κατήγοφον Re 9 δ' Re 11 ταπφῶτα BVIMP 12 αὐτῷ scripsi αὐτῷ libri edd 13 φλοφέντιος Mo | "post ἐψηφίσθαι videtur aut πιστεύειν aut πεποιθέναι aut συνειδέναι deesse" Re πιστεύειν inseruit Asmus l. l. 15 αὐτὸν P sed òν in ras m² 16 τε om V

Hosted by Google

άντι πατρός τω βασιλεί. 86. πάλιν τοίνυν τουτου έτίμησε λόγοις οι την έπι τω τότε χωρισμώ κηρύττουσιν έτι λύπην, και αμα μεν έστενεν, αμα δε των ύπολοίπων είχετο. και ούκ έγένετο χείρων την γνώμην τοσαῦτα ἀδικούμενος. 87. οὐδ' ἀήθη δείν ὧν 5 ύπό τούτων έπασχε παρά της Ρωμαίων ήγεμονίας δίκην λαβείν, άλλά κατέβαινε μέν έπ' αύτον ώπεανόν. πόλιν δε Ηράχλειαν, Ηρακλέους έργον, άνίστη, τά πλοΐα δε είς τον Ρηνον | είσηγε των προσδοκωμέ- R 551 νων κωλύσειν αποπνιγομένων μέν, είργειν δε ούκ 10 έχόντων. ό δε έχώρει την των ένσπόνδων παρεξιών, όπως μή δι' αύτων έπι τούς πολεμίους ίων άνάγχη τι βλάψειε. καί αμα τὰ πλοῖα παρέπλει καί των έναντίων δ στρατός άντιπροσήεσαν, ώς δή σχήσοντες ζευγνύναι πειρωμένων. 88. ένταῦθα μοί τις άθρείτω 15 τον στρατηγικώτατον, καί ώς ούδεν ην των άμηγάνων, δ μή δάδιον έξήλεγχεν. ὡς γὰρ βαδίζων καὶ περισκοπων την άντιπέρας όχθην κατείδεν έπίκαιοου τόπου,

2 Iul. orat. consolat. VIII p. 240 sq. 8 Amm. XVIII 2, 4. I^{ul.} l. l. p. 279 D sq. 11 Amm. XVIII 2, 7

18 ὄχθη ἐπὶ ποταμοῦ, ὄχθος δὲ ἐπὶ ἀπλῷ ἐπαναστήματι γῆς B² (= Thom. M. p. 260, 8)

2 έτίμησε I sed ι in ras 3 litt $m^2 |$ μηφύττουσι λύπην ἕτι B edd 3 έστενε P 4 χείφων supra χείφον M^3 6 έπασχε I sed ε et α in ras m^2 ἕπασχεν C 8 άνέστη Mor F abr 9 δ' Re 9 ποοσδοκωμένων — 10 μèν I sed δοκωμένων κωλύσειν μèν ἀποπνιγομένων in ras 14 litt m^2 10 κω λύσειν άποπνιγομένων in marg inser M^4 12 πολέμους La 18 τί BMOVIM 15 πειφωμένων in πειφώμενον corr I² πειφωμένους V πειφώμένῶν Ba | μοι τίς BMOVIM 16 και ζδείξαντα) ώς coni Gasda 17 πεφιεπῶν Mo sed πεφισκοπῶ in marg

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

οίον κατασχεθέντα παρέχειν ασφάλειαν τοις κατειληφόσι, πλοϊά τινα καὶ μοῖραν τῆς δυνάμεως μικράν άφανῶς ἐν χοίλω τινὶ τῆς οἰχείας ὄχθης χωρίω καταλιπών αύτός τε έπορεύετο και τους έχθρους ήνάγκα-5 ζεν ίση πορεία χωρείν, έσπέρας δε στρατοπεδευσάμενος τοις καταλειφθείσιν έκείνοις σημαίνει διαπλεύσασι **χρατήσαι τοῦ χωρίου.** 89. χαὶ οί μὲν πεισθέντες έχράτουν, οι δε άναστρέψαντες έζεύγνυον δρμώμενοι τε έξ οίχείων και τελευτώντες είς το κατειλημμένον. 10 ταῦτα τοῖς βαρβάροις δόξαν πλειόνων γεφυρῶν ἐνέβαλε καί των περιεστηκότων αύτούς κακών ούκ όλίγα άγνοειν ήγουντο. και τότε δή τούς έπι την ειρήνην καταφυγόντας έπήνουν και ἦκον τῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς αύτοις άξιοῦντες τυχειν, ὁ δὲ καὶ τὴν τούτων αίθων 15 τε καί τέμνων, έπειδή ποτε ένεπλήσθη, διαλλάττεται. καί πάλιν αίχμαλώτων λύσεις και τάλλα πάντα άχοι των δακούων έοικότα τοῖς πρώτοις.

90. Άντιλαβόντων δη τὰς τύχας ἀλλήλων Γαλατῶν τε καὶ τῶν ἐν κύκλῷ βαοβάοων καὶ τῶν μὲν ἀνηνθη-20 κότων, τῶν δὲ κατερουηκότων καὶ τῶν μὲν ἐν θαλίαις,

1 Amm. l. l. 9 13 Amm. l. l. 19

20 Φάλεια εὐωχία, πανήγυρις καὶ ὄνομα Μούσης παρὰ τὸ Φάλλειν τοὺς εὐωχουμένους Β²

1 παφέχειν ἂν V 3 έν] οὐ V sed γǫ έν in marg r 5 ἴση ποφεία reposui e libris (V tamen ὅποι ποφεία, in marg γǫ ἴση ποφεία r) ἴσην ποφείαν edd 6 καταλειφθεῖσιν P sed ει prius ex η corr m² καταληφθεῖσιν Mo 9 τὸ scripsi e V suadente Re τὸν reliqui libri edd 10 δόξαν inser I³ πλειόνων δόξαν M 12 καί ποτε V sed in marg γǫ καὶ τότε r 14 γǫ γῆν in marg Mor 15 ἐνεπλήσθη quod coniecerat Re reposui e libris ἀνεπλήσθη edd 18 δὲ VB | ἀλλήλων om Re

20 κατερρευκότων Mor sed γρ κατερρυηκότων in marg | $\vartheta \alpha \lambda l \alpha l \alpha$ B cf. schol. ad h. l.

τῶν δὲ ἐν στεναγμοῖς | κειμένων καὶ τῶν μὲν ἀπο- R 552 λωλεκότων το κράτος, δ δια τέλους έξειν ένόμιζον, των δε απειληφότων την δύναμιν, έφ' ής ούκετ' ήλπιζον έσεσθαι, και πάσης φωνης ταυτόν άδούσης, ώς ούχ ὅπλων ταυτί μαλλον ή τῆς ἐκείνου διανοίας, ήλ- 5 θεν έπ' αὐτὸν φθόνος παρὰ τοῦ στεφάνους ὀφείλοντος. καί τοῦ στρατοῦ τὸ μέν ἀκμάζον τε καί πρὸς τὰς γρείας έτοιμον έκάλει και μετεπέμπετο, το δε παρηβηχός τε καί συνεισφέρον άριθμόν άντ' ἔργων εία μένειν. 91. πρόφασις δε δ Περσικός πόλεμος και τό 10 μή δείσθαι την Γαλατών είρήνην στρατιωτών, ώσπερ ού δαδίως δοχων πατουμένων ύπο βαρβάρων άπιστίας η ώς ού δέον προσειναι ταις συνθήκαις το παρά των **ὅπλων ἐγυρόν. ἀλλ', οἶμαι, στρατιᾶς μὲν μείζονος τῆς** αὐτῷ παρούσης έπὶ τοὺς Πέρσας οὐκ ἐδεῖτο. μέρος 15 τε γάο έκείνης έξήρκει και πολλάκις την αυτήν άγείρας ούποτ' αν ήλθε δια μάχης έγνωχως αεί μέλλειν. 92. άλλ' ἕτερος ἦν ὁ λογισμός. στῆσαι γὰρ αὐτῷ καὶ τὰ ἔργα καί την δόξαν ήθελεν αὐξομένην, μαλλον δὲ καί διαφθεῖραι την ύπάρχουσαν έπαγαγων αύτῷ τε 20 καί τοις δλίγοις καί σαπροίς στρατιώταις την των βαρβάρων νεότητα. 93. έπεθύμει γάρ τον έναντίον τῶ

4 Amm. XX 4, 1. Zos, III 8, 6

1 d' Re 2 diartéhous $V \mid \acute{e}voµ\acute{e}jorro V$ 3 dreihngotrav Sintenis $\mid o\acute{vx} \ \acute{e}r' \ P$ 4 de inser $C^m M^2$ om BMoPU edd $\acute{o}ri$ excidisse aut $\acute{e}vai$ addendum esse coni Re 6 adròv I sed v in ras $m^2 \mid \pi e \varrho i V$ 8 $\acute{e}x \acute{a}kei$ re rai $Mo \operatorname{Re}$ 12 $\acute{e}d$ iov Mor 14 $\acute{o}yv \varrho ov$ ex $\acute{o}yv \varrho ov$ corr Mo $isyy \varrho ov$ Fabr $\mid or \varrho arias$ P sed i in ras m^2 16 rhv advhv \rceil rocaving Fabr Re $\mid dy e \varrho ai$ Mo 17 $dv \eta \lambda de I \mid µ\acute{e}v ev P$ in quo etiam in marg $\acute{e}v$ $\acute{a}\lambda h(\wp)$ µ $\acute{e}r(eiv)$ for m^3 18 adrõp om Re 21 tôv om V22 yà ϱ inser in marg P^3 om $U \mid rõp$ om V tartore B

Hosted by Google

τότε κομισθηναι πανταχοί λόγον, ώς ό μεν κατακέκλεισται και πολιορκείται, τους πολεμίους δε ούδεν χωρεί, άλλ' αίροῦσι πόλεις και κατασκάπτουσι πάλιν 4 και ἀρωῦσι και σπείρουσι την ἀλλοτρίαν. ἤδει γάο, R 553 ώς εί και λίαν | στρατηγικός ἐκείνος, ταὐτὸν ἂν πάθοι κυβερνήτη μεγίστης νεώς ἐστερημένω ναυτῶν. οὐδε γὰρ ή 'κείνου τέχνη δύναιτ' ἂν ἀνθ' ὅλου πληρώματος γενέσθαι τη νηί. οὕτως ὁ βέλτιστος βασιλευς ης έδωκεν ἀρχης ἐφθόνει τῷ διασεσεικότι την 10 βάοβαρον.

94. Πεσών τοίνυν είς απορίαν ό γενναϊος έκεινος καί τῷ τε πεισθηναι καί μη τόν όλεθορν όρῶν ακολουθοῦντα, τό τε γὰρ γυμνωθηναι τῆς δυνάμεως την παρὰ τῶν ἐναντίων είχε σφαγήν τό τε ἔχεσθαι την 15 παρὰ τῶν ρίκείων, μαλλον είλετο πειθόμενός τι παθείν η δοκῶν ἀπειθείν κουφοτέραν κρίνων την παρὰ τῶν πολεμίων πληγήν ῆς ἕμελλε πλήξειν δ συγγενής. οὕτω δη πράττειν ἔδωκεν ὰ βούλοιντο τοῖς τοῦ πρεσβυτέ-

2 Thuc. II 17, 3 15 Amm. XX 4, 4

1 πανταχή BVIU Mor πανταχού M Fabr | κατακέκλειται MoPU κατακέκλειξαι I sed ξ in ras m² 3 αίρουσι La 5 el xal] el ye Fabr 6 μ eyíorne reposui e libris excepto B qui habet μ eyálys ut edd | έστερημένων αὐτῶν Mo 7 η Mo | έκείνου edd | ἀνθόλου La 8 ὁ βέλτιστος ὁ βασιλεὺς Β Mor Fabr 9 διασεσωχότι libri et Mor qui in marg praebet Mor Fabr γο διασεσεικότι, quod receperant Fabr Re 12 τε πεισθήναι] πεπείσθαι V 18 et 14 ró rs M sed acutus in ras m³ τω̃ι τε C sed supraser. γο τό τε m, τῶ τε BMolPU edd aut his to aut servato to scribendum raga tor évartion ournuμένην είδε την σφαγήν coni Re 15 πειθόμενος scripsi cum ત્રદા છે Sinteni Lainóuevos PU Lainóuevos reliqui libri edd 16 80-

Sinteni λειπόμενος PU λειπόμενος reliqui libri edd 16 doκεϊν V 17 ούτω δή άπλως aut ανέδην coni Re 18 αν Mo

Hosted by Google

φου πόλαξιν. οί δε ἀπ' αὐτῶν ἀφξάμενοι τῶν δοφῦφόφων καὶ οἶς μάλιστα ἐπίστευεν ἐκλέγοντες διὰ πάντων ἤεσαν, ἕως αὐτῷ πατέλιπον ὑπλίτας εὕξασθαι μόνον δυναμένους.

95. Καὶ ὁ μὲν ἔστεργεν, οὐκ ἀδακουτὶ μέν, ὅμως 5 δε ήξίου φέρειν, πινουμένων δε πανταγόθεν των διέσπαρμένων λόχων οίμωγή πανταχόθεν ήσετο πούς οδοανόν πενήτων, εύπόρων, οίκετων, έλευθέφων, γεωργων, αστικών, ανδρων, γυναικών, νέων, πρεσβυτέρων μόνον σύκ είσβεβληκέναι τους πολεμίους ήγουμένων 10 παί τὰ μόλις έπτμηθέντα παπά πάλιν άναβλαστήσειν ήγουμένων. μάλιστα δ' έξ ών έγεγόνει τέκνα τοις στρατιώταις, αθται δεικνύσαι παιδία τά τε άλλα παί τὰ ἐν τῷ γάλακτι καὶ ταῦτα ἀντὶ δαλλοῦ σείουσαι μή προδούναι σφάς έδέοντο. 96. ταύτα ως ήπουσεν δ 15 βασιλεύς, παρήνει τοῖς έξ Ιταλίας | ήχουσιν ετέραν R 554 άγειν τούς στρατιώτας πολύ της πόλεως, έν ή κάθηστο καί διέτριβεν, απέχοντας. έδεδίει γάρ, οίμαι, μή δράσειαν, δ παλώς ποιούντες έδρασαν. ως δε ού πόθσειγον έχεινοι τοις λόγοις, άλλ' είσηγον τους άχοους των 10 λόγων ων έξήρτηται το λοιπόν, δ μέν σχλος αυτων

³ Zosim. III 3, 3 μόνον εὔχεσθαι, καθάπες αὐτός ('Ιουλιανός) πού φήσιν, ἤδεσαν

¹ $\delta^3 \operatorname{Re} \mid \delta o \varrho v \phi \phi \varphi \omega r I$ sed ante δ ras 2 litt et ϱ et φ in ras m² 2 έπίστευον Mor $\mid \pi \alpha \nu \tau \delta \varsigma IU \operatorname{Re}$ 9 ἀστυκῶν C sed v ex i corr s, IM 10 μονονούμ CU $\mid \dot{\eta} \gamma \dot{v} \dot{v} \dot{e} \dot{r} \phi \dot{v}$ om Re fortasse delendum 12 τέπνα inser I⁸ et in marg M⁴ 13 ἀνταί La αὐτῶν post rasuram 2 litt M, γ ϱ' και αὐτάι ἀραδυσαί in marg m³ 14 τῶ inserui e P in quo punctis deletum est, UVIM (et Bá) $\mid \dot{\sigma} \alpha \lambda o \tilde{v} La$ 18 δράσειαν P sed a alterum corr m³ δράσειν U 19 δὲ in marg inser C⁴ γὰρ La \mid verbis oὐ προσεξχον incipit in C fol. 183 quod acqué

atque 184 manu saeculi XIII/XIV exaratum est

απας έδειτο και μένειν και σώζειν απαντα ύπεο ών έπεπονήμεσαν, οί δε ήλέουν τε τούς ίμετεύοντας καί έδυσχέραινον την όδόν. 97. αίσθόμενος δε ό βασιλεύς είπεν έν αύτοις άπό τοῦ είωθότος πρό τῆς πόλεως 5 βήματος, ώς ούκ είη βουλή περί ών ήδη τω κρείττονι δέδοκται. μακούν δε έκεινοι σιωπή δεξάμενοι λόγον καί προσειπόντες ούδεν έσπέρας ήδη, μαλλον δε περί μέσας νύχτας ὅπλα ἐνδύντες περιστάντες τὸ βασίλειον έβόων διδόντες την μείζω τάξιν τε και προσηγορίαν. 10 98. δ δε ήγανάκτει μεν τοις γιγνομένοις, δρασαι δε ήν ούδεν έτερον πλην του μηδένα των ενδον μογλων έαν απτεσθαι. φανείσης δε ήμερας ανασπάσαντες τας θύρας καί ξίφη δεικνύντες είλκον αὐτὸν ἐπὶ ταὐτὸ βήμα, καί μάχη μαχοά λογισμών καί βοής, του μέν 15 οίς ήγειτο κωλύσειν διεξιόντος, των δε άξιούντων τη χραυγή νιχαν. 99. φεύγοντος δε την ταινίαν την χουσην καί καταφεύγοντος έπι τον άρχαιον νόμον άνήο τις μέγας και τάλλα βέλτιστος όπισθεν αύτῶ παραστάς οἶον εἶχε στρεπτόν περί τῆ 'κείνου τίθησι κε-20 φαλή, και έδέδοτο τα μείζω. της τοίνυν ανάγκης ήττηθείς και τοσούτων δπλιτῶν δρμήν ζέουσαν οὐ

1 $\tilde{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ inser I^2 2 πεπονήμεσαν $B \mid \tau \epsilon$ inser $I^2 \mid i \pi \epsilon \tau \epsilon \dot{\nu}$ orras scripsi ex UP qui habet relevorras relevorras reliqui libri edd 4 $\dot{\epsilon}\nu$ om (Ba et) Fabr, recte, ut videtur 6 8 7 κατά Re 9 μείζονα Μ 10 S' CBMoLaU Re 11 ούδεν ήν Re | έαν μόχλων αψασθαι Re 14 μάχη C γ**φ μ**άλα 18 τὰ ἄλλα La τάλλα Μ μάλλα I sed λ µано́а СВМо alterum eras et μ in ras m² 19 $\delta \nu$ VLaIMPU et coni Mor, quod recepit Fabr | éxeivov BIM edd 20 édédouro LaM

 $\mathbf{278}$

⁷ Amm. XX 4, 14 19 Iul. l. l. p. 284D. Amm. XX 4, 18

δυνηθείς προκαταπαῦσαι τοῦ φρονήματος εὐθὺς άπὸ τῶν ταῦτα δεδωκότων ἤρξατο. 100. ἀντὶ γὰρ R 555 τοῦ ζητεῖν, ὅν τινα σφίσι δώσει μισθόν, καὶ δώροις μεγάλοις κολακεύειν, ότι νόμον ήγητέον την αύτοῦ γνώμην, έκήρυξε. δοκείν τοίνυν αύτῷ μηδένα τῶν 5 ήναντιωμένων τοῖς πεπραγμένοις μηδεμίαν ἀπαιτεῖν δίκην μηδε ξίφος έπ' αυτούς ελκειν μηδε βλέμματι φοβείν μηδε δήματι λυπείν, άλλ' οἶς αν έχοῶντο πρός αύτούς κεκοινωνηκότας, ταῦτα ποιεῖν προς μεμαχημένους. 101. καίτοι τίς ούκ αν και βαθυμοῦντας παρώ- 10 ξυνεν: άλλ' ούκ έκεινος. ούδενι γάρ αίματι την βασιλείαν έβουλήθη τυραννίδος έγκλήματι | μολῦναι. R 556 διά ταῦτα ἐπέταξε σωφρονεῖν. καὶ παρῆσαν αὐθις οί τρέμοντες φαιδροί και τεθαρρηκότες και περιειστήκεσαν τόν θρόνον τοῦ μή τεθνάναι γάριν είδότες. 102. ὧν 15 ού προσηπούσας άμοιβάς άπέδωπαν άντι γάρ εύεργεσίας ούκ έδησαν κατά την παροιμίαν, άλλ' έβουλήθησαν αποκτείναι των εύνούχων τον μαλιστα περί την

μαχημένους μεμηχανημενους CBMo sed μαχημένους suprascr. C^m B³ 10 τίς οὐκ ἂν κα] τις κἂν M 12 ἠβουλήθη La | μολύναι La 13 διαταῦτα BVIMP 15 τὸν om CBLa Mor Fabr | ώ ante ὧν suprascr. I² 17 ἔδησαν V sed in ἐδέησαν corr m³, οὐκ ἐδέησαν in marg ἐδέησαν reliqui libri sed έη in U eras, in ἔδησαν corr I², οὐκ ἔδησαν adscr. in marg B³, defendit Re ἐδεήθησαν Mor, quod correxerunt in ἐδέθησαν Meineke hist. crit. com. p. 23, in ἔδησαν Fabr et Cobet Mnem. X 197. N. S. V 132 (Coll. 112) | τὴν om in lacuna 18 fere litt M 18 τὸν εὐνοῦχον V I sed anbo α in ras m³

¹⁷ Zenob. II 11. Prov. Bodl. 143. Diog. I 81. Miller Mélanges p. 364. cf. ep. 194 et 1063

⁴ πολακεύσειν CB Mor πολακεύσει VMP πολακεύει I δεφαπεύσει U | ήττητέον La ήγηντο την αύτων Gasda | αύτοῦ C Re 5 αὐτὸν I sed ὸν in ras m² 7 μηδὲ (2)] μήτε CLaU Re 9 ταὐτὰ? | προσμεμαχημένους I sed αχη in ras 5 litt m³

εύνην έλπίσιν άναπτερώσαντες. ήδη δε όντος έγγυς τοῦ φόνου στρατιώτης έξ Απόλλωνος έσείετο καί τὸ γενησόμενον ήθε και συνεκάλει τον όγλον είς έπικουρίαν, οἱ δὲ ἔθεόν τε καὶ τὸ συντεθεν ἀνίγνευον. καὶ s τὸ μέγιστον, οὐδὲ ὁ ταῦτα ὑπηρετῶν ἀπεσφάττετο. 103. δρών δε τούς τάκείνου φρονούντας έγγύθεν έπεβουλεύοντας καί που και τολμῶντας λέγειν, ώς άρα άμεινον elg τὰ πρότερα καταβήναι και τῶν παρόντων άποστηναι, θεούς μόνους άξιόχρεως έν τοις τηλικού-10 τοις ήγησάμενος συμβούλους έρόμενος ήκουσεν, ώς έμμενετέον οίς είχε. 104. λαβών δη ψηφον την έξ ούρανοῦ καὶ τὴν κοινὴν τῆς δυνάμεως ἄρχοντάς τε έπι τας πόλεις έξέπεμπεν αντι πονηρών μεν αγαθούς, R 557 άντι δε σκαιών πεπαιδευμένους | και στρατόπεδον 15 από των ληστεύειν ήναγχασμένων συνήγαγεν, οί Μαγνεντίω συναράμενοι τοῦ χινδύνου πράξαυτες χαχῶς τάς όδούς κατειλήφεσαν άδίκοις τρεφόμενοι πόροις. τούτους έφ' ὅπλα χαλέσας χαὶ δοὺς ἄδειαν φανῆναι τούς μέν τοῦ παρανομεῖν ἀπήλλαξε, τούς δὲ όδοιπό-20 00υς των φόβων. 105. έλθών δ' έπι τον Ρηνον και δείξας τοις βαρβάροις την πεφαλήν και δευτέροις δοκοις

10 Amm. XX 5, 10 13 Socr. III 2, 16 p. 171 A 16 Thue. IV 10, 1

¹ övreş B edd 2 évelero B, édetázero supraser. m² num éntveiro? 3 ždev La elde Mor (vo žde in marg), Fabr 4 d' CB et e dè corr Mo 6 ráneivov I sed à in ras m² et ante et supra τ ras 3 fere litt ráneivov Fabr 11 équevytor Re | elzev La | dè VLaPU Re | riv ψ ägov räv VMI (in quo prius räv eras) fortasse recte 13 råz rádets P sed às et ets in ras m³ τ cum rasura 2 litt mólev U | éženequyer La éženequyer e Par Gasda 15 ård scripei ex I sed rob in ras m³, (et Ba) ård reliqui libri edd 16 noážavrog Ke Anim 20 dè VIMP

τὰς δμολογίας ἐνδήσας ἔτρεχεν ἐπὶ τὸν ἀκούσιον ἀγῶνα, μᾶλλον δ' ἐπὶ τὴν ἀνευ τῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον μάχης τοῦ σκήπτρου διαδοχήν. ἦδει γὰρ παρὰ τῶν θεῶν ἀκούσας, ὅ συμβήσεται.

106. Άλλὰ γὰο ὑπεφέβην τι τῶν ἀξίων εἰρῆσθαι. 5 τοῦτο δὴ λεκτέον. πρεσβειῶν γὰρ οὐκ ὀλίγων ἀμφοτέρωθεν γενομένων, ὧν αἱ μὲν ἐκεῖθεν ἠξίουν ἐπὶ τοῦ σχήματος μένοντα μηθὲν ἔργῳ πλέον ἢ πρόσθεν ἔχειν, αἱ δ' ἐνθένδε πάντως δεῖν ἀφίστασθαι τῆς τιμῆς καὶ δτὰ πάντων εἶναι τὸν πρότερον, ἐν τούτῷ δὲ ἦν αὐ- 10 τὸν ἀπολωλέναι καὶ τοῦ στρατοπέδου τὸ πλέον καὶ συνήθεις καὶ φίλους, τῷ δὲ τῆς μὲν αὐτοῦ σφαγῆς βραχὸς ἦν ὁ λόγος, δεινὸν δὲ ἐδόκει προδότην καταστῆναι τῶν φιλτάτων. 107. ἐπειδὴ ταῦτα ἦν καὶ πά- 14 λιν ἐπὶ ταὐτὸ πάλαισμα Κωνστάντιος ἀφῖκτο | κα- R 558 λῶν γράμμασι τοὺς βαφβάρους ἦ πρότερον καὶ χάριν αἰτῶν καταδυλοῦσθαι τὴν Ῥωμαίων, ἔπειθεν ἐπιορκεῖν ἐκ πολλῶν ἕνα. ὁ δὲ ὁμοῦ μὲν ἐλήστευεν, ὁμοῦ δὲ ἐν τοῦς ἀγροῖς, οῦς εἰλήφει μισθόν, ἐτρύφα καὶ ὡς ἂν

1 τὰς ὑμολογίας om Re | ἐνδήσας I sed δησ in ras m³ ἐνδείξας M | ἕτρεξ^{EV} C sed εν suprascr. f | ἀπούσιον V 2 δὲ MoVIMP 4 ἀποῦσαι Mor Fabr | ἂ Re 5 τί BMOVIM 7 γινομένων M 9 δὲ VIMP 11 post πλέον rasura 7 litt vel duarum vocum quarum prior τὸ, altera πλέον fuisse videtur V 12 "malim τοὺς συνήθεις" Re | αὐτοῦ libri Mor 13 δ² LaU Re 14 "malim ἐπεὶ δὲ" Re fortasse præferendum ἐπειδὴ δὲ | καὶ om Fabr 15 ταὐτὸν VLaMUPI sed in duobus ultimis ν eras | ἀφίκετο V 16 ἡ ex ἢ corr CBF ἢ P sed ~ ex ' corr m² ἢ Mo οἶ supra ἢ M² ἢ UMor qui in marg habet γρ ὡς, quod recepit Fabr 18 πολλῶν im ras M² | ἐλήστευεν I sed ἐλη in ras m³ | δὲ ἦν ἑν V 19 οἰς Ψ | μεσθός, ἐτρύφα om V ἑνετρόφα Mor Re | ὡσἂν BI

¹⁸ Amm. XXI 3, 4

άπαπός τις συνεδείπνει τοις ένθένδε στρατηγοις. 108. καl τόν μέν λῦσαι τὰς σπονδὰς ὑπομείναντα πίνοντα είχε, διαβὰς δὲ εἰς τὴν ἐπείνου δίκην ἐπέθηκε τῆς ἐπιορκίας οὐ μεμπτήν. συνδραμόντων δὲ περιφόβων τῶν τὰ
⁵ δίκαια τετηρηκότων καὶ τοις ἁμαρτήμασιν ἐκείνου δει-νῶς αἰσχυνομένων καὶ προστιθέντων ὅρκοις ὅρκους ἀναβὰς ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν ἐν μέσῃ τῆ βαρβάρῷ καὶ τοὺς ἐκείνων ἄρχοντας ἄνωθεν ὁρῶν ἐν ὑπηκόων τάξει μετὰ τῶν πολλῶν ἑστηκότας τὰ μὲν ἀναμνήσας, τὰ δὲ
¹⁰ ἀπειλήσας ἀπῆλθε. 109. καὶ ἤδη δύναμις συνείλεπτό τις, ἦς οὐ τὸ πλῆθος μᾶλλον ἄν τις ἢ τὴν προθυμίαν ἠγάσθη. οι συνθήκαις τε καὶ δεξιαις ἀλλήλους κατελάμβανον ἦ μὴν πᾶν μὲν ποιήσειν, πᾶν δὲ πείσεσθαι ὑπὲρ νίκης, φοβηθῆναι δὲ ἕν μόνον, τὴν ἐκ τοῦ μὴ

110. Τοῦ δὲ ὅρχου διὰ πάντων χωροῦντος Νεβρίδιός τις ἀνήρ', μᾶλλον δὲ ἀνδρόγυνος, ὕπαρχος ὢν παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦτο λαβών, ἐπετίμα τοῖς γιγνομένοις καὶ τὸν ὅρχον ἐμέμφετό τε καὶ ἔφευγε
20 βαρβάρους καλῶν τοὺς ὀμωμοχότας. οὕτως ἐχολάχευε. πᾶσαν δὲ ὀργὴν ἐφελχυσάμενος καὶ χεῖρα καὶ δικαίως
R 559 | ἂν καταχοπεὶς ὑπὸ τοῦ πρώτου πλήξαντος ἂν εἰ-

2 Amm. XXI 4, 5 9 Amm. XXI 5, 1 sq. 12 Her. IX 106, 3 16 Amm. XXI 5, 11

 $\delta \delta \epsilon I$ sed in ras m² (et Ba) 2 Ella? $1 \varkappa \alpha l$] om La at cf. ad p. 263, 3 8 idw V 9 έστῶτας Ϋ 10 ἀπ-13 ή Mo η La 14 φοβηθηναι V sed φοβήσεήλθεν Re σθαι supraser. r, quod probat Gasda | $\mu\eta$ om Mor 15 (πίστιν) 19 ἔφυγε CBMo Mor Re 20 όμω-17 ð' Re ωνλάξαι ? μοκότας P sed spir. len. in ras m⁸ δμωμοκότας BLaM Mor 22 raranonels inser I² 21 Se dernul dernu Se CBMo edd ύπὸ τὴν τοῦ Mor Fabr | ἂν inserui e LaPU om reliqui libri edd

Hosted by Google

282

κότως ώσπες νεφέλη καλυφθείς διεσώζετο. και μέμψαιτο μέν αν τις την ένταῦθα φιλανθοωπίαν, ή δ' οῦν φιλανθοωπία τοῦ βασιλέως ήμῖν τοσαύτη.

111. Έχειθεν τοίνυν ώσπερ χειμάρρους έφέρετο παντός έμποδίσματος πρείττων άει γιγνόμενος, γεφύ- 5 ρας προκαταλαμβάνων, καθεύδουσιν έφιστάμενος, άλλοσε μέν αύτους άναγκάζων βλέπειν, κατόπιν δε αύτοις προσιών, έλπίζειν μέν έτερα ποιων, πειρασθαι δέ άλλων, ήπείοω μέν χρώμενος ούχ δρωμένων ποταμῶν, πλέων δε συν όλίγοις, ήνίχα έξείη, τους μεν έν τοις 10 **όροις έων καθησθαι, τάς πόλεις δε αύτας έχων ών** προβέβληντο, πείθων, βιαζόμενος, έξαπατῶν οἶον γὰρ αἶ κάκεινο. ὧν έκράτησε στρατιωτῶν ὅπλοις τοὺς έαυτοῦ κοσμήσας ἔπεμπεν ἐπὶ πόλιν εὖ πεφραγμένην, οί δε οίχείους τε ήγοῦντο τούς προσιόντας και τὰς πύλας 15 άνοι ξαντες έδέγοντο τούς έναντίους. 112. το δε πάντων ήδιστον, ότι προσλαβών μέν Ίταλίαν την καλήν, προσλαβών δε Ίλλυριούς τούς μαχιμωτάτους καί πόλεις πολλάς τε καί ίσχυρας καί χώραν άρκοῦσαν είς βασιλείαν μεγάλην οὐδαμοῦ μάχης έδεήθη 20 καί φόνων, άλλ' απέχρησεν ή φρόνησις καί τὸ ποθείσθαι τον άρχοντα. 113. μεγίστη δε συμμαγία

1 Il. & 345. o 597 17 I 521, 12 22 Socr. III 2, 16 p. 171 A

¹ καλυφθείς I sed λυφ in ras m² καμφθείς La 3 αὐ V | $\dot{\eta}\mu ī\nu$ inser I² 4 ἐφέρετο I sed φερ in ras m³ 7 δ' Re | αὐτὸς ? Sintenis 8 ἕτερα I sed ε prius in ras m² 10 ἐξείη scripsi e MoVLaIMPU ἐξῆν reliqui libri edd 11 δ' CU Re 12 προυβέβληντο MI sed in hoc το in ras m² προεβέβληντο edd 13 κάκεῖνο I sed ο in ras m² | τοὺς] τοῖς M ἑαυτοῦ I sed ον in ras m³ 14 οῖδ' B Mor οῦ δ' Fabr 15 δ' CBURe 18 δὲ inser M δ' CBMoLaU edd | Ίλλυρίους Mor Fabr 19 ἁομόζουσαν Mor 20 προσεδεήθη Re

τά τοῦ δειλοῦ καὶ προδότου γράμματα πρός τοὺς βασβάρους, ἁ πλέων τε και πεζεύων ανεγίνωσκε μέν πό-R 560 LEGIV, averivourne | Se orgaronédois nasekerator τούς αύτοῦ πόνους ταῖς καλαῖς ἐπιστολαῖς. αί δὲ τῷ 5 μεν έξεπολέμουν τον απούοντα, τω δε προσετίθεσαν καί ταῦτα πολλοστόν άγοντε μέρος τῆς ἐκείνου στρατιας. 114. άλλ' δμως αφίσταντο κέν Μακεδόνες εύθέως, άφίστατο δε ή Έλλας και τον καιρον ήρπαζεν υν ήτει παρά των θεων σιγή τε και βωμων γωρίς, ού 10 γαο ήσαν. ανεώγνυτο δή νεώς τε δ της Άθηνας καλ οί των άλλων θεών του βασιλέως ανοίγοντός τε καί τιμώντος άναθήμασι καί αύτοῦ τε θύοντος καί τούς άλλους παρακαλοῦντος. 115. είδως δέ, ως και θεοί παρ' Άθηναίοις έκριθησαν, εύθύνας ήξίωσε δουναι 15 τῶν πεπραγμένων, καὶ τοὺς Ἐρεγθείδας ὁ βασιλεὺς έποίει δικαστάς πέμπων απολογίαν έν γράμμασι. τυοάννου μέν γάο ξομαιον ήγειτο τό μή κοίνεσθαι. βασιλέως δε το περί ών έδρασεν είς λόγον καθίστασθαι. όδοῦ δὲ πάρεργον, στάσιν έμπεπτωχυΐαν ίεροῖς 20 γένεσι διιστασαν τρόπον τινά την πόλιν έπιστολαις έπαυσεν, ως αν έν όμονοία και καθ' ήσυγίαν τα πάτρια τελοίτο τοίς χρείττοσι.

7 sq. Socr. l. l. pour 1872 p. 64 sq. 16 Iul. ep. ad sen. Athen. p. 268 A sq.

 $\mathbf{284}$

⁴ αὐτοῦ libri Mor 6 τῆς αὐτοῦ στρατείας La | στρατιᾶς P sed ι in ras m², V sed e στρατείας corr r 8 δ' CBMoLaUMor Fabr | τῶν καιρῶν PU 10 δὲ I | τε om La post τε rasura 1–2 litt V 11 ἀνοιγνῦντος La | τε om La 17 μὲν inser I^{\pm} om Re | τὸ om M 18 λόγον reposui e CMoVLaPU

λόγους BMI sod in hoc vς in ras m², edd 20 γένεσι¹ P διιστῶσαν Mo 21 ώσἂν BI | καl inser I² | καθησυχίαν V

116. Καί Άθηναιοι μέν έθυόν τε γρόνιοι και τοις θεοίς ηύχοντο ταῦτα ἁ καὶ μηδενὸς εὐχομένου δώσειν έμελλον, δ δε ήλαυνε τρίχα διελών την δύναμιν καί ταῦτα τῆς Θράχης ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατειλημμένης. ήλπιζε γάο των μέν εύθύς κρατήσειν, έλθών δε έπι 5 τον Βόσπορον το διαπλέον σχήσειν. 117. τῷ δὲ ἄρα άγγέλους έκ Κιλικίας | έφερον ϊπποι φράσοντας την Β 561 έπι ταις Κοήναις του πρεσβυτέρου τελευτήν. Θυ άπειλοῦντα μείζω τοῦ Ξέοξου καὶ περὶ τοῦ τί χρήσεται τῷ σώματι τοῦ πολεμίου σχοποῦντα, τὸν γὰρ ἀντεπι- 10 όντα έχειν ήγειτο ποιν έλειν. Ζεύς ό κατά Σοφοκλέα μεγάλης γλώσσης κόμπους ύπερεχθαίρων νόσω πεδήσας απήνεγκε. 118. τοις μεν ουν άλλοις πλάσμα τε ό λόγος έδόκει και παράκρουσις και μηγάνημα και δείν $\dot{\alpha}\pi$ isterv, \dot{b} de én niberlou tivos bibliou metamenutá-15 μενος έδείχνυ λόγια ποεσβύτερά τε πολύ της άγγελίας μαί τη τότε άγγελία βεβαιούμενα καί ώς θεου πέμ-

3 Socr. l. l. 9 Her. VII 35 11 Soph. Ant. 127 16 Amm. XXI 2, 2. Zosim. III 9. Zonar. XIII 11

16 λόγια] χρησμός Ζεψς ὅταν εἰς πλατὸ τέρμα μόλη κλυτοῦ ὑδροχόοιο, | παρθενικῆς δὲ Κρόνος μοίρης βαίνη ἐπὶ πέμπτης | εἰκοστῆς, βασιλεὸς Κωνστάντιος Άσίδος αἰης | τέρμα φίλου βιότου στυγερὸν καὶ ἐπώδυνον ἕξει Β² e Zonara XIII 11

¹ έθύοντο CBMoLaMI sed in hoc in έθυον τε corr m², Mor 2 μηδέν εύχομένοις PU 3 δ' CBMoLaU edd 5 δ' CLaU Re 6 τὸ διάπλεον C τὸ διὰ πλέον Mo τὸ διάπλέων Mor τὸν διάπλουν Fabr Re, qui Anim τὸ διαπλέον coniecerat | τῶ e τὸ corr I³ | δ' CBMoLaU edd 7 Κιλικίας P sed ι primum in ras m² | φράζοντας VMPU 8 οῦς Mo 9 τουτί La Mar | χρήσεσθαι B 10 τὸ σῶμα B Mor | σιασοῦυτι Re 12 γλώσσης scripsi e VIMP coll. Soph. l. l. γλώττης reliqui libri edd | ὑποςεχθραίνων La 14 παράχοησις M 15 δ' CBLaU et (e δὲ corr) Mo, edd

ποντος ήργοντο καθαράν αίματος αύτῶ τὴν νίκην έπηγγελμένου και παραινοῦντος ἐπείγεσθαι τοῦ μή τινα τολμήσαι μαχράν άπόντος την βασιλείαν άρπάσαι. 119. αναγινώσκων τοίνυν και τον πόλεμον δρων ούτω 5 καλήν και πολλού τινος άξίαν λαβόντα κρίσιν και τελευτήν ακούων ανθρώπου συός αγρίου θυμόν έπ' αύτον έχοντος ούκ έπι θοίνην και πότον και τας άπο των μίμων ήδονας έτράπετο, αλλ' έκβεβηκότων μέν των χρησμων, γης δε και θαλάττης ύπ' αύτω γεγενη-10 μένης, αντιβλέποντος δε ούδενός, ένος δε είναι τα πάντα πάντων δμολογούντων, ούδεν δε άναγκασθείς ών ούκ έβούλετο δράσαι, πάντων δε αύτῷ βασιλείων άνεφγμένων είς θρηνον κατηνέχθη καί δάκουα κατά των λογίων ἔρρει. 120. και οὐδεν ἦν Ισγυρότερον 15 τῆς φύσεως, ἀλλ' ἐρώτημα πρῶτον ὁ νεκρὸς καὶ ποῦ τό σῶμα καί εί τιμᾶται τὰ είκότα. οὕτως ἦν γρηστός περί τον τὰ τοῦ Κρέοντος ἂν ἐπ' αὐτῶ μιμησάμενον. R 562 | καί ούκ ένταῦθα τὰ πρὸς τὸν οἰγόμενον ἔστη, ἀλλὰ κατέβη μέν είς τον λιμένα τῆς μεγάλης πόλεως πάντα 20 άγείρας τον όμιλον, έτι δε χομιζομένου δια της θαλάττης ώμωζεν. ήψατο δε ταιν χεροιν της σορού πάντα βασιλείας σύμβολα πλην της χλαμύδος απορρί-

17 Soph. Ant. 198 sq.

1 ήρχοντο in ήρχετο corr M^{2} 1 αὐτῷ — 2 παραινοῦντος om Mo 1 τὴν νίκην αὐτῷ V 4 ἀναγιγνώσκων La 8 ἐτράπετο I sed ε supra a m² ἐτρέπετο Mo ἐτρέπετο CBLa Mor Fabr 9 γῆς δὲ] καὶ γῆς PU 10 δ' CBMoLaU edd | δ' CLaU | εἶναι inser C^t 11 δ' CLaU Re 12 οὐκ inser M² | δ' CMoLaU edd 15 litteris λ' ἐρώτημα incipit fol. 189 eoque rursus scriptura antiqua in C 16 εἰ om M | ἦν C sed ν add s 17 τοῦ inser I² αὐτὸν M 18 τὰ inser P³ om VIMU (et Ba) 19 κατέβη μὲν Mor sed γρ κατέβημεν in marg 20 ἐγείρας Mo | τῆς inser P³ om VLaIMU (et Ba) | ϑαλάσσης IM 21 τῆς βασιλείας Re

ψας οὐκ ἀξιῶν ἐγκαλεῖν τῷ σώματι περὶ τῶν τῆ ψυχῆ βεβουλευμένων.

121. Τετιμημένου δε έχείνου ταις προσηχούσαις τιμαίς από των θεών των της πόλεως της θεραπείας ήρχετο σπένδων μέν έν δφθαλμοῖς ἁπάντων, χαίρων 5 δε τοις επομένοις, καταγελών δε των ούκ ακολουθούντων καί πείθειν μεν έπιχειρων, βιάζεσθαι δε ούκ άξιων. καίτοι φόβος έπεκρέματο τοῖς διεφθαρμένοις καὶ ἦν έλπίς, ως έκκοπήσονται μέν δφθαλμούς, αποτετμήσονται δε κεφαλάς, ποταμοί δε αίματος δυήσονται τοις 10 φόνοις, άνάγκας δε καινάς δ καινός δεσπότης εύρήσει. μικούν δε είναι δόξει πῦρ και σίδηρος και το καταποντίζεσθαι καί τὸ ζῶντα κατορύττεσθαι καὶ τὸ περικόπτεσθαι καὶ τὸ κατατέμνεσθαι. ταυτὶ μὲν γὰο τοῖς πρόσθεν έπέπρακτο, πολύ δε τούτων ήλπίζετο χαλε- 15 πώτερα. 122. δ δε των τε έχεινα δεδραχότων ώς ού πραττόντων δ ζητοῦσι κατεγίνωσκεν αὐτός τε οὐδεν ὄφελος εύρισκε της ένταῦθα ἀνάγκης. τοὺς μὲν γὰρ τὰ σώματα νοσοῦντας δήσαντά έστιν Ιάσασθαι, δόξαν δε περί θεῶν οὐκ ἀληθη τέμνων και καίων οὐκ ἂν 20 έκβάλοις, άλλὰ κἂν ή χείο θύη, μέμφεται ή γνώμη

³ d' Re 4 tŷs alterum om La 6 årdedstois supra $\hat{\epsilon}\pi o\mu \hat{\epsilon} rous I^2$ 7 $\beta_i \hat{a}_{\hat{\epsilon}} \hat{\epsilon} \sigma \partial \alpha i I$ sed β_i ' $\xi_{\hat{\epsilon}} \partial \alpha i$ in ras m² 9 àroteµ/joortai MU àrotµ/joortai Fabr 10 évoortai Mor Re, qui adnotavit: "malim év/joortai" 11 gévois B sed φ in ras m² | $\delta \epsilon \sigma \pi \delta \tau \eta_{\hat{s}}$ om La 13 $\xi \tilde{\omega} r \tau \alpha$ edd sed γe $\xi \tilde{\omega} r \tau \alpha}$ in marg Mor $\pi \epsilon \sigma \partial \alpha i$ and $\tau \delta$ in marg inser Mo | and $\tau \delta$ $\pi \epsilon \rho i \pi \delta \tau \sigma \delta \tau \sigma$ 15 $\xi \mu \pi \rho o \sigma \partial \epsilon v B$ | $\hat{\epsilon} \epsilon \tau \epsilon \sigma \pi c o La$ | $\eta \lambda n \xi o v La$ 17 $\pi \rho \alpha \sigma \delta v$

¹⁵ $\ell\mu\pi\rho\sigma\sigma\vartheta$ B | $\ell\tau\ell\tau\alpha\pi\tau\sigma$ La | $\eta\lambda\pi\iota\sigma\nu$ La 17 $\kappa\rho\alpha\tau\sigma\dot{\nu}\tau$ $\tau\omega\nu$ La | $\alpha\dot{\sigma}\tau\dot{\sigma}\varsigma$ $\delta\epsilon$ V 18 $\ell\nu\tau\alpha\vartheta\sigma$ M sed $\epsilon\nu$ supra α m³, I sed $\ell\nu\tau\epsilon\vartheta\sigma$ suprascr. m³, quod habet Ba 19 $\vartheta\eta\sigma\sigma\mu\tau\alpha$ scripsi e V cum Gasda $\vartheta\eta\sigma\sigma\mu\tau\alpha\varsigma$ reliqui libri edd post $\vartheta\eta-\sigma\sigma\mu\tau\alpha\varsigma$ ras 2—3 litt I 20 $\kappa\alpha\dot{\iota}$ om libri Mor Fabr inser Re | $\kappa\dot{\alpha}\omega\nu$ V 21 $\ell\kappa\beta\dot{\alpha}\lambda\lambda\iota\varsigma$ B $\beta\dot{\alpha}\lambda\iota\varsigma$ V sed ante β ras 2 litt

την χείοα και κατηγορεί μέν της του σώματος άσθενείας, θαυμάζει δε α πρόσθεν, και έστι σκιαγραφία R 563 τις μεταβολής, ού μετάστασις | δόξης, καί συμβαίνει δή τούς μέν τυγχάνειν συγγνώμης ύστερου, τούς δέ 5 ส่**ภ**องิลของชาตร รณิ ชิยติม รเนลีธงิลเ. 123. รลขีร' อย้า ล!τιώμενος καί ταις σφαγαίς δρων ηύξημένα τάκείνων έφυγεν & κατεμέμφετο και τούς μέν δυναμένους γενέσθαι βελτίους είσηγεν είς τάληθές, τούς δε τα χείρω στέργοντας ούχ είλκεν. ού μέντοι βοῶν ἐπαύετο· ποϊ 10 φέρεσθε, ὦ άνθρωποι; καί τοῦ φωτός τόν σκότον ήγούμενοι φανότερον ούκ αίσχύνεσθε ούδε αίσθάνεσθε τὰ τῶν ἀσεβῶν γιγάντων νοσοῦντες; ών τὰ σώματα μέν οὐδέν διέφερε τῶν άλλων, ώστ' ἀφιέναι τὰ λεγόμενα βέλη, τὸ 15 δ', ωσπερ ύμεῖς, ἀτιμάζειν τὰ θεῶν ἐποιήσατο τον μῦθον. 124. ἤδει γάρ, ὡς ὁ σὺν έπιστήμη της θεραπείας άπτόμενος της ψυχης πρό

9 [Plat.] Clitoph. 1 p. 407 A (cf. Wyttenb. ad Plut. Mor. t. II p. 4 E et ad Iulian. or. I p. 3 D)

2 $\varkappa \alpha \lambda$ inter $\delta \dot{\epsilon}$ et $\ddot{\alpha}$ eras IM 1 την γείρα om Re 3 μετάστασις I sed post a prius ras 1 litt, Mo sed μετά- $\beta \alpha \sigma i \beta$ in marg $\mu \epsilon \tau \dot{\alpha} \beta \alpha \sigma i \beta M UP$ sed in hoc ς supra β m³ 4 τυγχάνειν om B τυγχάνειν συγγνώμης υστερον in συγγνώ-μης υστερον τυγχάνειν corr M³ | τους] αύ τους V αύτους 5 rà scripsi e VUI (et Ba) µετà reliqui libri sed in La ras 2 litt P^3 et ante $\tau \dot{\alpha}$ inser M^3 quod postea erasum post $\tau \dot{\alpha}$ 6 τάχείνων I sed α in ras m^2 τ $\dot{\alpha}$ ras 3 litt (rov?) I 9 σέβοντας V Excivor M 10 gégeode I sed e ultimum in ras m⁹ 11 paróregor reposui cum Cobeto Mnem. N. S. V 132 (Coll. 112) e CBMoPU(Ba)I sed in hoc o in ras 7 litt waveowreoov LaM edd wilav Downoreoov V 12 αίσθάνεσθε I sed ε alterum in ras m² 13 ών I sed ν in ras m² 15 d'à Re | tà I sed à in ras m² | énoinse M 16 ἤδη Μο ώς om Mo 17 $\tau \eta_{S}$ (1) reposui e libris $\tau \eta_{S} \sigma \delta \varepsilon$ edd aut $\tau \eta_{S} \sigma \delta \varepsilon$ $\tau \tilde{\eta}_{S}$ aut $\tau \tilde{\eta}_{S}$ pro $\tau \tilde{\eta}_{\sigma} \delta \varepsilon$ scribendum conjecit Re

LIBANII ORATIO XVIII

των άλλων φροντιεί και των γε της ψυγης άγαθων τῆς εὐσεβείας πρώτου. ταὐτὸν γάρ, ταὐτὸν δύνασθαι ταύτην γε έν άνθρωπίνω βίω και τρόπιν έν νηί καί θεμέλιον έν οίκία. και γάρ εί πάντας μέν άπέφηνεν εύπορωτέρους Μίδου, μείζω δε πόλιν εκάστην 5 τῆς ποτὲ Βαβυλῶνος, πόλεως δὲ ἑκάστης τῷ περιβόλω περιέτηξε χρυσόν, των δ' | αὖ περί τὸ θεῖον ήμαρ- R 564 τημένων έπηνώρθου μηδέν, ίσον αν έπραττεν Ιατρώ παραλαμβάνοντι μέν σωμα καθ' έκαστον των μερών γέμον κακῶν, πάντα δ' ἰωμένω πλην ὀμμάτων. 125. διὰ 10 τοῦτ' ἐπὶ πρώτην ἤει τὴν ἰάτρευσιν τῶν ψυχῶν ἡγεμών γιγνόμενος έπι την γνωσιν των ώς άληθως τον ούρανόν έχόντων καί νομίζων αύτων συγγενών οίκειοτέρους τούς ταῦτα παιδευομένους και φίλον μέν άγων τον Διὶ φίλον, έγθρον δὲ τον έκεινω, μαλλον δὲ φίλον 15μέν τον έκείνω φίλον, έχθοον δέ ού πάντα τον ούπω Διὶ φίλον. οῦς γὰρ ὅετο τῷ χρόνῳ μεταθήσειν, οὕτ' άπήλαυνε κατεπάδων τε ένηγε την πρώτην τε άναινομένους περί βωμούς ύστερον γορεύοντας έδειξε.

126. Πρώτον μέν οἶν, ὅπερ ἔφην, ὥσπερ φυγάδα, 20

6 Plat. Criti. p. 116 B 15 Iul. ep. 7 19 cf. or. XIV p. 100, 12 sq.

2 πρῶτα IM (et Ba) Fabr | ταὐτὸν (2) eras VI, delendum censuerunt Re Gasda 3 γε scripsi e La, ut coni Mor τε reliqui libri edd 4 εί in ras P^2 εί τις coni Mor 5 εὐπορωτέρους I sed έρους in ras m³ 7 αὐταῖς Mor Re 9 ante σῶμα ras 2 litt B | καθέκαστον V | μελῶν V 10 γέμοντι in γέμον τῶν corr V² | διατοῦτ' BVIMP δι' αὐτοῦ τ' Mo 12 γινόμενος V μόσαληθῶς B 13 νοῦν in οὐρανὸν corr V³ 14 πεπαιδευμένους V | φίλον C sed o ex ω corr 18 ἀνῆγε La | καὶ τὴν C sed καὶ inser m, BMoLa edd | τὴν πρώτην in τηνπρώτην corr B² | τε om CBMo Mor Re 19 ἔδειξεν La 20 ὥσπερ om V

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

τήν εύσέβειαν κατήγαγε νεώς τούς μέν ποιών, τούς δε έπισκευάζων, είς δε τούς είσάγων έδη. χρήματα δε ετέλουν οι τοις των ιερών λίθοις σφίσιν αύτοις olalas éveloavres. xal aloras eldev av ris rovs uev 5 vauge, toùs dè èn' duazõr toïs sesurnuévois nouizoμένους θεοΐς, και πανταχού βωμοί και πύο και αίμα καί κνίσσα καί καπνός και τελεταί και μάντεις έλεύθεφοι φόβου και έν όρων κορυφαῖς αύλοι και πρόσοδοι καί βούς ό αύτος άπογρων θεραπεία τε είναι θεων 10 καί δεϊπνον άνθρώποις. 127. έπει δε ού δάδιον μεν βασιλεί καθ' έκαστην ήμέραν έξω βασιλείων έφ' ίερα βαδίζειν, λυσιτελέστατον δε συνεχής δμιλία δεων, έν μέσοις τοῖς βασιλείοις ἱερόν μέν οἰκοδομεῖται τῶ την ήμέραν άγοντι θεῶ καὶ μυστηρίων μετέσχε τε καὶ 15 μετέδωπε μυηθείς τε έν μέρει παι μυήσας, γωρίς δε πάσι θεοίς βωμούς ίδούσατο. και πρώτον έργον έξ εύνης άεί συγγενέσθαι διά θυσιών τοις κρείττοσι καί νικήσαι ταύτη γε τον Νικίαν. 128. ούτως έξέτεινε της περί ταῦτα σπουδης τοὺς ὅρους τὰ μὲν ἀπολω-20 λότα ποὸς ταὐτὸν αὖθις ἄνων, καινὰ δὲ παλαιοῖς προστιθείς. ἕπειθε δὲ ταῦτα θαρρεῖν τὸ σωφρονεῖν.

5 Plat. leg. IX p. 864 D 18 Thuc. VII 50, 4

1 οὐαί σοι λέγοντι τὸ πικοὸν γλυκύ C^2 2 ἔδη οὐ μόνον τὰ ἐδάφη, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν δεῶν εἰκόνες κτλ. — τὰ ἔδη τῶν δεῶν (= Thom. M. p. 139, 13 s. v. ἔδος) B^2 4 ταῦτα εἰσὶ τὰ τὸν ἄθλιον ἀπολέσαντα C^2

2 $\delta' \operatorname{Re} \mid \check{e}\delta\eta \ LaI \operatorname{Mor}$ qui in marg habet $\gamma \varrho \check{e}\sigma\tau\eta$, Fabr 4 $oini\alpha v \ La \mid \check{e}\gamma \imath \check{e}\varrho ov \tau \varsigma$ Re 5 $\check{e}\varphi' \check{\alpha}\mu \alpha \check{\xi} \tilde{\omega} v \ C$ sed ex $\check{e}\pi'$ $\check{\alpha}\mu \alpha \check{\xi} \tilde{\omega} v \operatorname{corr} s$, BMoV edd cf. p. 271, 22 7 $nvi\sigma\sigma\alpha \ e \ nvi\sigma\alpha$ corr C⁸ $nvi\sigma B$ 8 $\delta \delta \tilde{\omega} v V$ 9 $\dot{\alpha}n\sigma \gamma \varrho \tilde{\omega} v \ ex \ d\pi \delta \ \gamma \varrho \imath \tilde{\omega} v$ vel $\chi \varrho o \iota \tilde{\omega} v \ corr \ I^2$ 10 $\delta' \ CLaU \operatorname{Re}$ 11 $\beta \sigma \sigma \iota \dot{\epsilon} \iota \omega v \ C$ sed $\omega v \ ex \ \alpha \varsigma \ corr \ f, \ I \ sed \ \omega v \ in \ ras \ m^2$, M sed $\omega v \ in \ ras \ m^3$ $\beta \sigma \sigma \iota \dot{\epsilon} \iota \alpha \varsigma \ Mo \ Mor$ 14 $\mu \varepsilon \varepsilon \delta \varsigma \varepsilon v \ La$

καί σύνεγγυς έχειν ίεροῦ τὸ δωμάτιον έξην τῶ γε κρείττονι ήδονῶν. οὐδὲν γὰρ ἐπράττετο τῆς νυκτός των τοιούτων γειτόνων | ανάξιον. 129. α μεν ούν R 565 ύπέσγετο καί τοις θεοις καί τοις άνθρώποις περί των θεῶν ποὸ τῆς βασιλείας, οὕτω λαμποῶς ἐπ' αὐτῆς 5 άπέδωκεν, ώστε και των πόλεων αίς μεν ήν ίερα μένοντα, καί προσορών ήδετο καί του τα μέγιστα ευ παθείν άξίας ἐνόμιζε, τὰς δὲ ἀνεσπαχυίας ἢ πάντα ή τά πλείω μιαράς τε ώνόμαζε και των ώφελειων μετεδίδου μέν ώς ύπηκόοις, ού μην άνευ τοῦ δυσχεραίνειν. 10 ταῦτ' οὖν ποιῶν καὶ τοὺς θεοὺς ἐφιστὰς τῆ γῆ καὶ διαλλάττων έώχει ναυπηγῶ νηὶ μεγάλη τοὺς οἴακας άποβαλούση προστιθέντι πάλιν έτέρους, πλην δσον ούτος τούς αύτούς άπεδίδου σωτήρας.

130. Τοιαῦτα δη περί τῶν πρώτων καὶ μεγίστων 15 πεπολιτευμένος βλέψας είς την βασιλικήν θεραπείαν καί κατιδών ὄχλον ἄχρηστον τηνάλλως τρεφόμενον, μαγείρους μέν χιλίους, κουρέας δε ούκ ελάττους, οίνοχόους δε πλείους, σμήνη τραπεζοποιών, εύνούχους ύπερ τάς μυίας παρά τοις ποιμέσιν έν ήρι, και των 20 άλλων έκάστων έθνων άμυθήτους κηφηνας, μία γαο

17 Amm. XXII 4, 10. Socr. III 1 p. 171B.

¹ έχει Μο 2 ovde IM (et Ba) 4 nal tois deois om U5 $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\eta}_S I$ sed $\tilde{\eta}_S$ in ras m² 6 $\tilde{\omega} \sigma \tau \varepsilon$ scripsi auctore Gasda őς γε libri sed γο ώς in marg Mo, edd | και del? | οὖν Mo 8 άξίως La | ένόμιζεν La 8 τὰς — 9 ώνόμαζε om Mor 8 δ' Re | $\eta \pi \alpha \nu \tau \alpha$ om Fabr 9 wvóµaζε I sed ένόµιζε suprascr. m² avóµaze M evóµıze Fabr 12 olynag La 14 σωτῆρας] "malim και praeponi" Re σωτηρίας La 15 de Re 19 πλείους] 17 $\tau n \nu \alpha l l \omega_S P$ sed l alterum erasum $\tau n \nu \alpha l \omega_S I$ "malim και πλείους" Re 20 μύας La 21 έκαστον La

δή τοῖς ἀργοῖς καὶ φαγεῖν ἀγαθοῖς καταφυγή τῶν διαχόνων βασιλέως καὶ κληθηναι καὶ νομισθηναι καὶ ταχύ τὸ χουσίον ἐποίει τὴν ἐγγραφήν, τούτους τοίνυν ούς μάτην έβοσκεν ή βασιλική δαπάνη, ζημίαν, ούχ 5 ύπηρέτας νομίσας έξέωσεν εύθέως. 131. συνεξέωσε δε και τούς πολλούς ύπογραφέας, οι τέχνην έχοντες την των οίκετων ύφ' έαυτοις έγειν τους υπάργους ήξίουν και ούκ έξην αύτων ού πλησίον οικείν, ούκ R 566 έντυχόντα προσειπεῖν, | ἀλλ' ἀπεστέρουν, ήρπαζον, 10 πωλείν έπηνάγκαζον, τιμήν οἱ μέν οὐκ ἐτίθεσαν, οί δ' ού την άξίαν, οι δε άνεβάλλοντο, οι δε το μή ποιήσαι κακῶς ἀντὶ τῆς τιμῆς ὀοφανοῖς ἐλογίζοντο, καὶ περιήεσαν ποινοί των παλόν τι πεπτημένων έχθροί, οίον ιππον η άνδράποδον η δένδρον η άγρον η χη-15 πον αύτων γάρ μαλλον η των έχόντων είναι ταυτα ήξίουν. και ό μεν αφιστάμενος τοις ισχύουσι των πατρώων βέλτιστος και απήει φέρων αντί της ούσίας τό όημα, ότω δε έφαίνετο δεινόν ταῦτα παθεῖν, άνδροφόνος, γόης, πλήρης άδικημάτων, πολλῶν ὀφείλων 20 δίκας. 132. ποιούντες δε τούς μεν άλλους άπόρους

⁵ Socr. 1.1.

¹ καταφυγή om V sed post γὰρ δή inser $r \mid \tau \delta \tau \tilde{\omega} v$ Gasda secundum Par qui pro $\tau \tilde{\omega} v$ habet $\tau \dot{o}$ 2 $\tau o \tilde{v} \beta \alpha \sigma i \ell \dot{\omega} \varsigma V L a$ (et Ba) 3 rovrous CU Mor Re 6 rovs om La 7 olxeτῶν I sed κετ in ras m², supra οἰκιῶν M^2 | ἑαυτοὺς La 8 ov om Re 10 καl τιμήν I (et Ba) | of δ' BMoVIMP 12 τῆς om La | έλο-11 oi] ov Mo | d' CLaU Fabr Re γ igorto P sed ov in ras 1 littera em si $\delta \lambda o \gamma i$ ro cum rasura 1 littera U 13 xouvor Mo | xa $\lambda \delta v$ LaM sed in hoc in xaldr corr m² | $\epsilon \chi \partial \varrho o i P$ sed i in ras m² 15 αύτῶν ex αὐτῶν corr P⁸M² αυτῶν V αυτῶν BLaU Mor Fabr | ἀρχόντων V sed ε supra ao suprascr. m² | ε lvai $\tau \alpha \tilde{v} \tau \alpha$ | $\tau \alpha \tilde{v} \tau \alpha$ ε lvai I (et Ba20 dh P

LIBANII ORATIO XVIII

έξ εύπόρων, αύτους δε έξ απόρων εύπόρους και τη των πρότερον εύδαιμόνων πενία πλουτούντες και την άπληστίαν είς τὰ τέρματα τῆς οἰχουμένης έχτείνοντες δ τι βούλοιντο παρά τοῦ κρατοῦντος ἐπήγγελλον καὶ ούκ ην άρνηθηναι, άλλ' ήρπάζοντο παλαιαί πόλεις, και 5 κάλλη νενικηκότα χρόνον διὰ θαλάττης ήγετο ποιήσοντα κναφέων υίέσιν οικίας των βασιλείων φαιδοοτέρας. 133. ούτω δε όντων έχεινων ού φορητων πολλοί ζηλωταί καθ' ἕκαστον, αι κύνες, φασί, τὰς δεσποίνας μιμούμεναι. των γάο οίκετων ούδεις ήν, δς ούχ ύβριζε 10 δέων, σπαράττων, ἀφαιρούμενος, παίων, ἐκβάλλων, έλαύνων, γεωργείν άξιών, έπι ζεύγους φέρεσθαι, δεσπότης είναι και τοσοῦτός γε, ὅσος ἦν δ δεσπότης αὐτῶ. 134. οἶς γε οὐκ ἐξήρκει πλουτεῖν, ἀλλ' εἰ μὴ καί κοινωνοίεν άξιώματος, ήγανάκτουν, ώς ταύτη δή 15 χρύψοντες την δουλείαν. χαι ζώνην είχον μετά των

9 Plat. rep. VIII p. 563 C

1 αύτοὺς — εὐπόρους om $V \mid$ αὐτοὺς ex αὐτοὺς corr P^{3} αὐτοὺς MoM Mor αυτοὺς $U \mid \delta$ ' LaM Re 2 προτέφων M 4 ὅτι Mo \mid ἐπήγγελον CMoLaI in quo ἐζήτουν suprascr. m²

άπήγγελου B Fabr ἀπήγγελου Mor 5 ἀλλὰ CLa edd 6 διαθαλάττης La 7 βασιλείων I sed εί in ras m³ 9 καθέκαστου P | φασίν Mo 11 δέων V sed post ε ras 1 litt, v, ut videtur δαίων M sed δέων in marg m³ γο ξέων in marg Mor δῶν Cobet Mnem. N. S. V 133 (Coll. 113) 12 ἐλαύνων, ἐκβάλλων V | ἀξιῶν in marg inser Mo² 13 ὅσου V 14 γε P sed γ in ras m² δὲ Mo | ἐξήρκει Mor sed γο ἐξηρτίκει in marg άλλὰ Mo sed ἀλλ' in marg 15 και om M | κοινωνοῖεν P sed ι et o[°] in ras m² κεκοινήκεσαν CBMo sed in hoc κεκοινώννοιεν in marg, Mor Re κεκοινώνηκε La κεκοινώνηκεν M | ταύτη] τούτου Fabr 16 τὴν om La | κρύψοντος CMo Mor

κεκτημένων φρίττειν άναγκάζουσαν καὶ στενωπόν R 567 και φυλακήν και πόλιν. τούτους δή τους Κερβέσους και πολυκεφάλους είς ίδιώτας έξέβαλε προσειπών πέρδος ήγεῖσθαι τὸ μὴ τεθνάναι τούτους. 135. τρί-5 την μοίραν κακούργων ύπηρετων κλεπτόντων και λωποδυτούντων καί πᾶν καὶ λεγόντων καὶ ποιούντων έπι το λαβείν των βασιλείων ύπερώρισε θυρων, οί τὰς αύτῶν πατρίδας τῆς παρ' αύτῶν ἀπεστερηκότες χρείας βουλάς άποδράντες και νόμους λειτουργιών είς 10 άγγελιαφόρους τελέσαντες έωνουντο μέν πευθήνες καταστηναι καί τὸ σχημα ἦν φυλάκων, ὅπως μηθεν ἀγνοοϊ βασιλεύς των έπ' αύτον συντιθεμένων, το δε έργον καπήλων. 136. ώσπερ γάρ έκεινοι τάς θύρας έωθεν άνοίγοντες σχοπούσι περί της έμπολης, ούτως ούτοι 15 περδών έμέμνηντο πρός τούς τούτων προσαγωγέας, οί τούς γειροτέγνας σιγώντας ώς λοιδορούντας την βασιλείαν ήγον ύπο τας έχεινων μάστιγας, ούχ ίνα ξαί-

10 πευθηνες] μανδάτωρες B^2 cf. Suidas s. v.

¹⁰ Her. I 120, 2. IV 71, 3. cf. O. Hirschfeld Act. Berol. Acad. 1893, 437 sq.

¹ κεκτημένων I sed v in ras m³ 3 καl (ΰδρους) πολυκεφάλους aut καl πολυκεφάλους (γε) scribendum coni Re | εἰς lδιώτας inser I^2 4 τεθνάναι. (μετὰ) τούτους coni Re probabiliter 5 λωποδυτῶν La 7 τὸ La 8 αὐτῶν ex αὐτῶν corr P⁵ αὐτῶν MoLaMU Mor Fabr ἑαυτῶν I | αὐτῶν ex αὐτῶν corr P⁸ αὐτῶν BMoVLaIMU Mor Fabr | ἀπεστερημότας Ko 10 τελεύσαντες Mo | ἐπονοῦντο B Mor Fabr 11 ἀγνοεῖ CP sed in hoc in ἀγνοοῖ corr ἀγνοῆ V ἀγνοῆ Fabr 12 αὐτὸν ex αὐτῶν corr I² 15 προσαγωγέας I sed post α prius ras 2 litt προαγωγέας La 17 ἐπείνου LaI sed in hoc ου in ras m², (et Ba) | μάστιγες Mo

νοιντο, άλλ' ίνα το μή τούτο παθείν ποίαιντο. xaì ούδείς ήν έξω βελών, ού πολίτης, ού μέτοικος, ού ξένος, άλλ' ό μεν ούδεν άδικων και συκοφαντούμενος άπώλλυτο μή διδούς, δ δε και σφόδρα πονηρευόμενος προϊέμενος έσώζετο. 137. δ μέγιστος δε των πόρων 5 έλειν τι κακούργημα περί την βασιλείαν άντι γάρ του παραδούναι τη των άδικουμένων όργη τον άλώντα άντὶ τῶν καταπεπιστευκότων τοῖς ἐπιβουλεύουσι» R 568 έπι τω λαβειν έβοήθουν. 138. έτι τοίνυν τοις μέν σωφρονοῦσιν ῶρας ἐπιπέμποντες νέων καὶ καθιστάντες 10 είς άδοξίας φόβον, τούς δε των γοήτων έλέγχους τοις πόρρω της αίτίας προσάπτοντες δύο ταύτας ύπερβαλλούσας έκαρποῦντο προσόδους, μαλλον δε τρίτην ετέραν άδροτέραν άμφοιν. διδόντες γάρ έξουσίαν τοις τό νόμισμα διαφθείρειν τολμῶσιν ἀπό τῶν σπηλαίων 15 έν οίς ταῦτα ἐτολμᾶτο, δόχιμον ὑπέρ τοῦ παρασήμου φέροντες έτρύφων. 139. όλως δε των άφορμων ή μεν έν άφανει τε καί συχνή, ή δ' έν φανερῷ τε καί δήλη, σχήμα δή νόμου λαβούσα, καὶ οὐ σφόδρα τῆς ἑτέρας

έλεγχαις VLaIU | τοις supra τους U'M'P' τους VLaI 12 ποροσάττοντες IP sed in hoc τ primum in π corr m³ | ταῦτα La | ὑπεφβαλούσας P sed λ alterum inser m³, ULaIM 14 ἀδροτέραν La 16 ὑπὲρ in ras I² 17 ἐτούσων I sed τού in ras m³ 18 νυχία? | ῆδ' BVMP ἢ δ' Mo | τε] "malim μὲν" Re 19 σχῆμα P sed μα in ras m² | δὴ νόμου scripsi δ' ἡν ὑμοῦ libri (ὑμοῦ in ὅμοιον corr M²) δὲ ἡν ὑμοῦ Mor qui in marg praebet γρ δ' ἐνῆν δὲ ὑμοῦ Fabr δὲ νόμου Re | γρ λαβοῦντα in marg Mor

¹ έκπρίαιντο Cobet Mnem. N. S. V 133 (Coll. 113) 3 οὐδὲν scripsi ex IPU μηδὲν C sed inser f, BMoM edd μη V (et e μὲν corr Ba²) om La | καὶ , videtur delendum" Re 4 προιέμενος πονηφενόμενος La 5 προϊέμενος] πριάμενος Fabr 7 ἀδικουμένων I sed έν in ras m², supra ἀδικημάτων C^{*}, BMo qui in marg habet ἀδικημάτων, quod est in reliquis libris 9 τῶ] τὸ V | ἕτι τοίνυν om Mor 11 τοὺς supra τοῖς C^{*}M²P³ τοῖς VIU | ἐλέγχους supra ἐλέγχοις C^{*}M²P³ ἐλέγχοις VLaIU | τοῖς supra τοὺς C^{*}M⁴P³ τοὺς VLaI

έλάττων. ὥστ' έθνους μεμνημένοι καὶ τὸν ἀφιθμὸν τῶν χφημάτων εὐθὺς προσετίθεσαν, ὃν ὑπῆρχεν ἐκεῖθεν ἔχειν.

140. Ούτοι τοίνυν οι βασιλέως δφθαλμοί και φά-5 σχοντες απαντα είς φῶς άγειν χαί ποιεῖν τοὺς πονηοούς μετρίους τῷ μή έξειναι λανθάνειν πάσας άνίεσαν είς πονηρίαν όδούς και μόνον ούκ έκήρυττον, ώς άκίνδυνα δράσουσιν. ωσθ' οί κωλυταί των άδικημάτων αύτοι τούς άδικοῦντας ἔσωζον κυσιν ἐοικότες συμ-10 πράττουσι τοις λύχοις. διὰ ταῦτα ἴσον ἦν θησαυρῶ τε έντυχειν και τούτων μετασχειν των μετάλλων. δ γὰο ήκων Ίρος έν βραχεῖ χρόνω Καλλίας. 141. άλλου τοίνυν άντλοῦντος έπ' άλλω καὶ γιγνομένων τῶν μὲν πόλεων πενεστέρων, των δε ταυτα καπηλευόντων εύ-15 δαιμόνων πάλαι τε δ βασιλεύς ήμιν ήχθετο καί παύσειν ήπείλει δυνηθείς καί δυνηθείς Επαυσεν όλην R 569 μέν έχείνην | διασχεδάσας την φατρίαν, άφελόμενος δε και προσηγορίαν και τάξιν, άφ' ής πάντα επόρθουν τε καί διώρυττον, αύτος δε τοις αύτου γρώμενος μέν 20 είς γραμμάτων πομπάς, της δε του ταυτα δραν έξουσίας ού μεταδιδούς. 142. τοῦτο δὲ ἦν ἀκριβῶς ἐλευ-

12 Ep. 143. cf. Herm. XII 207 sq.

1 ῶστε edd 2 ἐκεῖθεν ὑπῆρχεν M | ἐγγύθεν B5 ᾶπαντα φάσκοντες I ᾶπαντας C Mor Re 6 μετείως M| ἀνήεσαν La 7 πονηρίας M | μονονούχ Re 8 ῶσθ' P sed ϑ in ras m² ῶστε La 10 διαταῦτα BVIM | ἶσον BMoLa12 καλίας M 13 γιγνομένων I sed $\gamma \iota$ in ras m² et post γ alterum rasura 1—2 litt | μὲν inser I^2 15 τε] μὲν Fabr | βασιλεὺς αὐτὸς ἡμῖν La 17 φατρίαν P sed su pra φ rasura $\varphi φατρίαν$ edd cf. p. 207, 5 19 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr m³, VLaM Mor Fabr αυτοῦ U αῦτοῦ I 21 ἐλευθέφας] ἀληθῶς La

LIBANII ORATIO XVIII

θέρας γενέσθαι τὰς πόλεις, έφεστηχότος δὲ τοῦ ταῦτα ποιείν έχουτος ούκ ην άναπνεύσαι καθαρώς. άλλ' ό μέν έβάλλετο, ό δε έμελλε, και τῷ γε μη πεισομένφ τό πείσεσθαι προσδοκάν άντί τοῦ παθεῖν καθίστατο. 143. των τοίνυν άγγάρων ήμιόνων τη τε συνεγεία 5 των πόνων και τω τούς άρτι δηθέντας τας μέν λιμο**κτονείν**, αύτοις δε τῷ 'κείνων λιμῷ παρασκευάζειν Σύβαριν – έποίει δὲ πολύν τὸν πόνον καὶ τὰ νεῦρα οἶον έξέτεμνε τὸ τῷ βουλομένω δάδιον εἶναι ζεύξαντα ζεῦγος έλαύνειν και ταύτον δύνασθαι βασιλέως τε περί 10 ταῦτα καὶ πευθηνος γράμματα. διὸ στηναι μὲν οὐκ ήν ούδε μικρον ούδε απολαύσαι φάτνης, ή πληγή δε άσθενοῦσαν οὐκ ἀνίστη πρός δρόμον, ἔδει δὲ εἴκοσιν η και πλειόνων πρός έλξιν δχήματος, αι πολλαί δε αί μέν ἄρτι λυθείσαι πίπτουσαι | έθνησχον, αί δε ύπο R 570 τῶ ζυγῶ ποίν ἢ λυθηναι - κἆτ' ἐκωλύετο μέν ἀπὸ 16 τοῦ τοιούτου τὰ δεόμενα τάχους, τὴν βλάβην δὲ πάλιν είς χρημάτων λόγον αί πόλεις έδέχοντο. 144. τοῦ δὲ

8 Plat. rep. III p. 411 B 18 Thuc. III 46. Dem. p. 385, 11

⁵ ἄγγαροι λέγονται οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι V² ἄγγαρος καὶ ἀγγαρεία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία· ἄγγαροι καὶ οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι B²

¹ τοιαῦτα (Ba et) e ταῦτα corr I^2 3 ήμελλεν La | παθόντι M sed πεισομένω in marg πεισαμένω Mor qui in marg habet γο πεισομένω, et Re 4 πείθεσθαι La 5 πρός τη τε 6 το'ς cum ras 1 litt U 7 αύτοῖς ex αὐτοῖς corr $P^{s}I$ Fabr avrois U avrois MoM Mor Fabr | éxsívor edd 8 έποίησε omisso dè Fabr | dè in $\gamma \varepsilon$ corr P^2 sed dè suprascr. m⁸ | olov P sed ν in ras m³ ols U 9 $\varepsilon \ell \nu \alpha \iota$ om U inser P^3 10 dè Mo11 $\kappa \alpha \ell$ inser I^2 14 $\ell \ell \ell \ell \nu$ P sed $\varepsilon \ell$ in ras m³ $\xi \iota \nu$ cum rasura 1 litt (\mathcal{E} ?) ante ξU 16 $\tau \tilde{\varphi} \zeta v \gamma \tilde{\varphi} e \tau \delta \zeta v \gamma \delta v \operatorname{corr} I^2$ $\tau \partial \nu \zeta v \gamma \partial \nu \dot{M}$ cum binis rasuris supra $o \mid \ddot{\eta}$ om MPUinser I^2B | κάτ' έκωλύετο] κατεκωλύετο La Mor Re | ὑπὸ V 17 τoũ om La

άθλίως ταυτα έχειν έλεγχος σαφέστερος ό χειμών τότε δή μάλιστα διακοπτομένης πολλαχοῦ τῆς τῶν ὀρέων διαδοχής, ωστ' όρεωκόμοι φεψγοντες έν όρων ήσαν κορυφαίς, ήμίονοι δε χαμαί, τοις δ' έπειγομένοις πλην 5 βοής τε και τοῦ πλήξαι τὸν μηρὸν οὐδέν. καιροί δὲ ούκ όλίγων πραγμάτων έξέφυγον τὰς ἀρχάς ταῖς κατὰ τούτο βραδυτησι. και έω λέγειν ίππους όμοια πεπονθότας καί όνους πολλῷ δεινότερα. τοῦτο δὲ ἦν τοὺς ταῦτα λειτουργοῦντας ἀπολωλέναι. 145. ἴστησι δη καὶ 10 ταύτην Ιουλιανός την μέθην στήσας ως άληθως τούς ούκ άναγκαίους δρόμους και τας μέν τοιαύτας κάριτας ἐπικινδύνους ἀποφήνας καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν. διδάξας δε τους άρχομένους υποζύγια τους μεν κτασθαι, τούς δε μισθοῦσθαι. και πραγμα απιστούμενον 15 έωρατο, γυμνάζοντες ήνίοχοι μέν ήμιόνους, ίπποκόμοι δε ίππους. ώσπεο γαο πρότερον έπεπέδηντο ταις ταλαιπωρίαις, ούτω δέος ἦν, μή και τότε τῷ μήκει τῆς άργίας. τουτί δε τούς σίκους των ύπηκόων εύπορωτέρους χαθίστη.

20

146. Έπεδείξατο δε την αυτήν πρόνοιαν και περί τάς έν ταῖς πόλεσι βουλάς, αι πάλαι μέν πλήθεσί τε

Hosted by Google

² πολλαχοῦ om B πολλαχή La | τῆς ὕλης τῶν B 3 01 τε Koen Greg. Cor. p. 380 ed. Schaefer 4 έπειγομένοις P sed πει in ras m³, I sed πειγ in ras m³ έπι ομένοις cum rasura 2-3 litt U $\dot{\epsilon}\pi i\gamma i\gamma vou \dot{\epsilon} vois M$ 5 $\tau \epsilon$ inser $I^{\frac{1}{2}} | \delta' \operatorname{Re}$ 7 βρα-8 d' Re | $\delta_{i\dot{\alpha}}$ $\tau \dot{o}$ inter ηv et $\tau o \dot{v}_{S}$ excidisse coni δυτήσιν La 9 isomer La | de MoVI 10 is in ras I^2 | isochydis Re 11 δρόμους I sed μ in ras m² τρόπους CBMoVLaM B or 14 μισούσθαι I sed ov in ras 3 litt m² μιμεΐσθαι M 15 και γυμνάζοντες La | μέν τοὺς ἡμιόκους V 16 ἶππους Mor in ras M^2 18 olnovs I sed post n rasura 1-2 litt olnelovs $M \mid s \dot{v} \pi o \rho \omega \tau \dot{e} \rho o v \varsigma I \text{ sed } s \rho \text{ in ras } m^2 = 20 \delta \dot{\eta} P U$ 21 τὰς - $\beta ovlàs$ scripsi e VUP in quo ais bis supraser. m³, I in quo às bis ex ais corr m², (et Ba) $\tau \alpha i \beta \delta v \lambda a i \beta$ reliqui libri edd πλήθεσίν La

LIBANII ORATIO XVIII

καί πλούτοις έθαλλον, έπειτα ήσαν ούδεν μετερουηχότων πλήν όλίγων χομιδή τινων των μέν είς τά στρατιωτῶν, τῶν δ' εἰς τὸ | μέγα συνέδριον. τοὺς R 571 δ' ñν έτερόν τι τὸ δεξόμενον καὶ οἱ μὲν ἐκάθευδόν τε και έχαρίζοντο τῷ σώματι και τῶν οὐ τὴν αὐτὴν 5 αύτοῖς έλθόντων κατεγέλων. τὸ δὲ ὑπολελειμμένον δλίγον ον έβαπτίζετο, και το λειτουργείν τοις πλείοσιν είς το προσαιτειν έτελεύτα. 147. καίτοι τίς ούκ οίδεν. ώς ή της βουλης ίσχυς ψυχή πόλεώς έστιν; αλλα Κωνστάντιος μέν λόγω ταῖς βουλαῖς βοηθῶν ἔργοις 10 ἦν ἐχθρὸς μετατιθεὶς ἑτέρωσε τοὺς ἐχείνας φεύγοντας καί διδούς ατελείας παρανόμους. ἐφκεσαν οὖν ουσοῖς γραϊδίοις ήσθημένοις ράχια, καὶ ἀδύροντο μέν οί σεσυλημένοι βουλευταί, δεινά δε αύτούς ωμολόγουν πεπουθέναι τε καί πάσχειν οί δικάζοντες, βοηθεῖν δέ 15 όντες ετοιμοι βοηθείν ούκ είχον. 148. άλλ' έδει ποτέ καί ταύτας την αύτῶν δώμην ἀπολαβεῖν. τὸ γὰο δή πολλών έπαίνων άξιον έχεινο γράμμα το δειν πάντα άνδρα πρός βουλήν χαλεῖν χαὶ μηδὲν ἔχοντα ἰσχυρόν

13 Her. III 129, 2 18 Cod. Theod. XII 1, 50-56 19 Thuc. III 6, 2

² πάλιν Mor | κομιδη in marg inser Mo^2 | τὰ] τοὺς La 3 τούςδ' BIMP 4 γο τι δεξόμενον in marg Mor τὸ om Fabr δεξάμενον coni Re | ἐκάθευδον I sed Φ in ras m² 5 αὐτὴν inser I^2M^2 6 αὐτοῖς Re γο αὐτὰ in marg I^2 | ὑπολελειμμένον C sed λε prius suprascr. f 9 ὡς] ὅτι Re 10 βουλαῖς scripsi auctore Re ψυχαῖς libri edd 12 οὖν inser C γὰρ M (et Ba) | ἑνοσοῖς VB sed in hoc σ alterum suprascr. m² 13 ἡσθημένωις Re | ἑακία LaP 14 αὐτοὺς scripsi auctore Re αὐτοῖς (αὐτοῖς La) libri edd 15 δοκιμάζοντες coni Gasda 17 ταύτας Re ταῦτα libri Mor Fabr | αὐτῶν ex αὐτῶν corr P³ αὐτῶν MoVLaM Mor Fabr

είς ἄφεσιν έγγράφειν ούτω το πραγμα έπηνώρθωσεν, ώστ' ήλέγχετο μικρά τῷ πλήθει τῶν είσιόντων τά γωρία. 149. οὐ γὰρ ἦν ὑπογραφεὺς οὐδὲ εὐνοῦχος δ χρημάτων ἀφήσων, ἀλλ' οἱ μέν, ὡς εὐνούχοις προσ-5 ηπε, τὰ δούλων ύπηρέτουν οὐδὲν ἐπὶ τοῖς χιτῶσι φρονοῦντες, οί δ' ὅσα χεῖρα καὶ μέλαν ἀπαιτεῖ καὶ κάλαμον, έπλήρουν, τάλλα δε ήπίσταντο σωφρονειν μαθόντες R 572 ύπο τοῦ διδασκάλου | πενίαν δικαίαν ἀγαπᾶν. τοιναρούν και νύν πολλούς αν εύροις απ' έκείνης της 10 συνουσίας φιλοσόφων βελτίους. οἶμαι δε και τούς άλλους άπαντας τους έν ταῖς τάξεσιν ήκιστα δή τότε κέοδη θαυμάσαντας μάλιστα δόξης ἐπιθυμῆσαι. 150. μέμνησθε δέ, ως ών πρότερον προϊόντων πρηνείς κατεπίπτομεν ώσπερ έν άστραπαῖς, τούτοις έκ τῶν ἵππων 15 αποβαίνουσιν έπ' άγορας έμβάλλοντες δεξιάν διαλεγόμεθα καί τὸ μὴ μείζω τῶν ἄλλων φρονεῖν τοῦ φοβεῖν ήγοῦνται κάλλιον.

15 Dem. Mid. § 119 p. 553, 14

ύπηρετείν Μ ύπηρετείν CBLa Mor 6 of δ' BMoMP οί δ' VLa 8 τοῦ] τοιούτου Re 9 ἔστι ante τοιγαροῦν inser Mor Fabr, Eri Re | ral vvv inser Las | evoeiv Fabr | anexeivns 11 πράξεσιν UP sed in hoc τα supra πρά suprascr. La m^s | $x \notin g \delta \eta$ róre La 12 $\vartheta \alpha v \mu \alpha \delta \sigma \alpha v \tau \alpha \varsigma$ I sed α ultimum ex ε 13 rov Mor Fabr | πρανείς La corr m², La sed $\alpha g p$ 14 τούτοις — 15 άγορας in marg Mo^2 15 διαλεγόμεθα I sed α prius in ε corr m² recte, ut videtur 16 μείζω reposui e libris (μείζονα B) μείζον edd 17 ήγοῦντο I sed o in ras m² recte, ut videtur ($\eta_{\gamma} o \tilde{v} v \tau o^{\alpha t} Ba$ sed αi suprascr. m²)

Hosted by Google

¹ πρός I (et Ba) | έπηνόρθωσεν M έπηνωρθ σεν cum ras 1 litt U 2 γρ έξιόντων in marg Mor 4 ώσ I sed σ in ras m³ | προσήμεν La 5 ύπηρέτουν ex ύπηρετοῦν corr P^3 , I sed acutus et ov in ras m³, in marg Mo qui in textu habet ὑπηρετεῖν ὑπηρέτουν

151. 'Αλλά μην νόμους βασιλεῦσι θεῖναι μὲν ἑάδιον, ἔξεστι γάο, συμφέροντας δὲ οὐ ῥάδιον, φρονήσεως γὰρ ἤδη τοῦτό γε. ὁ δὲ τοιούτους μὲν ἔθηκεν, οἶς εὖρεν, ὥστε μεγάλα τοὺς πρὸ τούτων γενομένους ἀνθρώπους ἐζημιῶσθαι, τοὺς δὲ τούτοις μὲν ἐοικότας 5 τῶν πάλαι κρατούντων, λελυμένους δὲ αὐθαδεία δυνάστου πάλιν κυρίους ἀπέφηνε τὸ τοῖς εὖ ἔχουσι συμφέρεσθαι τοῦ μάτην τῶν κειμένων ἐπιλαμβάνεσθαι κάλλιον εἰς φιλοτιμίαν ἡγούμενος.

152. Φέρε δη και περί τῶν δίκην δεδωκότων σκε-10 ψώμεθα.

Ούκοῦν τριῶν ὄντων οῦ σφαγαῖς ἐτελεύτησαν ὁ μὲν συκοφαντῶν ἐπεληλύθει τὴν οἰκουμένην καὶ ταῖς ἀπείgoiς ἀμφοτέραις μυρίους θανάτους ὥφειλεν, ὥστ' | 14 ἤλγουν οἱ τὸν ἄνθρωπον εἰδότες, ὅτι μὴ οἶόν τε R 573 ἦν καὶ τεθνεῶτα κτεῖναι καὶ τρὶς τοῦτο ποιῆσαι καὶ πολλάκις. ὁ δ' ἄνευ τοῦ τὸν Κωνστάντιον δεδουλῶσθαι δοῦλος αὐτὸς ఊν καὶ τὸ τοῦδε δεινότερον, εὐνοῦχος, αἰτιώτατος ἐγεγόνει τῷ Γάλλῷ τῆς ἀμοτάτης τελευτῆς. ὅ γε μὴν τρίτος ὀργῆ μὲν τῆς στρατιᾶς 20

4 ols ex oùs corr I^2 , in oùs corr La^s oùs $V \notin q^2$ ols Re, at cf. p. 69,13 et Arist. Plut. 492 | $\omega_s V | \gamma_{evouévous} I$ sed γ_{evoue} in ras m² 6 tãv om Mor Fabr 7 $d\pi \notin \eta_{vev} La$ 8 tãv $\kappa_{eu}\ell \star \omega_w$ om V 10 $\sigma_{Re}\psi \omega_{ed}a$ inser La^s in fine folii 112° $\sigma_{Re}\psi \omega_{ed}a U$ sed o paulisper eras, et P sed o in ω corr m³ 12 $\ell\pi \lambda o \ell \eta \sigma w$ Fabr $\ell \nu \pi \lambda o \ell \eta \sigma \omega Re$ 13 $d\pi \ell \eta \lambda \ell \sigma \ell u$ 17 $\delta \delta'$ in $\delta \delta'$ corr $P^3 \delta \delta' IBM \delta \delta' Mo$ 19 $\gamma \ell \lambda \phi V$ $\mu \epsilon \gamma \ell \lambda \phi M$ sed $\mu \epsilon$ eras, I sed in $\gamma \ell \lambda \lambda \phi$ corr m³ 20 $\mu \epsilon \nu$ om $V \mid \sigma \epsilon q \sigma \epsilon La UP$ sed in hoc in $\sigma \epsilon q \sigma \epsilon La^3$, I sed in $\sigma \epsilon q \sigma \epsilon La UP$ sed in hoc in $\sigma \epsilon q \sigma \epsilon La UP$

² Eur. Or. 251 12 Amm. Marc. XXII 3, 10 (Paulus) 17 Amm. l. l. Socr. III 1 p. 171 A (Eusebius) 20 Amm. XXII 3, 7 sq. (Ursulus)

άνηρπάσθη δώρων βασιλικών αὐτούς, ὡς ἔλεγον, ἀπεστερηκώς, ἔτυχε δὲ καὶ μεταστὰς παραμυθίας τινὸς τῆ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως μοῖραν οὐ μικρὰν τῶν πατρώων ἀφέντος. 153. οῖ γε μὴν εἰς αὐτὸν ὑβρικότες, ἦσαν 5 γάρ, ἦσαν οἱ παρεκάλουν τινὰς ἐπὶ τὸ σκῆπτρον, οὐδενὸς κατ' οὐδὲν φειδόμενοι ὅήματος τὴν μὲν ἀξίαν δίκην οὐκ ἔδοσαν, οὕκουν ἀπέθανον, νήσοις δὲ ἐνδιατρίβοντες τῆς γλώττης ἐπαιδεύοντο κρατεῖν. οὕτως ἐκεῖνος ἑτέροις μὲν ἦδικημένοις ἦπίστατο τιμωρεῖν 10 καλῶς, ἐν δὲ τοῖς εἰς αὐτὸν μεγαλόψυχος ἦν.

154. ΕΙσῆλθε καὶ εἰς τὸ συνέδριον καὶ τὴν μεγάλην βουλὴν περὶ αὐτὸν ἐκάθισε πολὺν δὴ χρόνον ταύτης τῆς τιμῆς ἐστερημένην. εἰς μὲν γὰρ τὸ βασίλειον εἰσεκαλεῖτο πρότερον ἑστήξουσά τε καὶ μικρὰ 15 ἀκουσομένη, βασιλεὺς δὲ οὐκ ἤει παρ' αὐτὴν συγκαθεδούμενος· τῷ γὰρ μὴ δύνασθαι λέγειν ἔφευγε χωρίον δεόμενον ῥήτορος, ὁ δέ, ὥσπερ Όμηρος ἔφη τὸν δεινὸν λέγειν, ἀσφαλέως ἀγορεύων ἐδίωκε τοὺς τοιούτους συλλόγους διδοὺς μὲν τῷ βουλομένῳ παρρησιάσασθαι 20 πρὸς αὐτόν, διεξιών δὲ καὶ αὐτὸς νῦν μὲν παῦρά τε

17 Od. & 171 20 Socr. III 1 p. 172 A. Il. y 214 et 222

¹ ŵş ëleyov in marg I^2 2 xal om MoLa 4 aŵrdv Ised ante a rasura unius litt, item rasura supra v 5 $\eta \sigma \alpha \nu$ om U 6 xar' oŵdêv] xarovdêv VLaP "num xarà roöde?" Re 7 oŵnôv Mor oŵn oŵn Fabr 8 ylártrys I sed rtys in ras m² ylásotys M 10 aŵrdv CBVLa Re avrdv U 12 aŵrdv BVLaMUP sed in hoc in aŵrdv corr m³ | êxáduser La 13 ruŋ's supra βουlŷs La⁸ | yàç om La 15 áxovsoµévη I sed o alterum ex a corr | d' Re | είη Mor 16 ếφευyev La 19 παςǫησιάσασθαι I sed σ secundum in ras m² παςǫησιάσεσθαι Mo παςǫησιάζεσθαι M

καί λιγέως, νῦν δὲ νιφάδεσσιν ἐσικότα γειμερίησι τούς Όμηρικούς έκείνους δημηγόρους νῦν μέν μιμούμενος, νῦν δ' ἐν ώπερ έκάτερος εὐδοκίμει, παριών. 155. λέγοντος δε αύτοῦ και τὰ μεν έπαινοῦντος, 4 rà dè énitiµõvros, | rà dè vouderovvros dypéllei R 574 τις προσιέναι τον διδάσκαλον, άνδρα "Ιωνα, φιλόσοφον έξ Ίωνίας κεκλημένον, δ δε έκ μέσων άναπηδήσας των γερόντων έθει πρός τάς θύρας τό τοῦ Χαιρεφῶντος πρός Σωκράτην πεπονθώς, άλλ' έκεινος μέν Χαιρεφῶν τε ων καὶ ἐν τῆ Ταυρέου παλαίστος, δδὶ 10 δε πάντων τε κρατών κάν τω μεγίστω συνεδρίω, δεικνύς άπασι καί κηρύττων τοῖς ἔργοις, ὅτι σοφία βασιλείας τυμιώτερον καὶ ὡς ὅ τι ἐν ἀἀτῷ καλὸν ἐνείη, τοῦτο δῶρον φιλοσοφίας. 156. περιβαλών οἶν καὶ άσπασάμενος \tilde{h} νόμος τοῖς ίδιώταις άλλήλους \mathring{h} βασι- 15 λεῦσί γε ἀλλήλους, εἰσῆγεν οὐ μετέγοντα τῆς βουλῆς,

⁶ Amm. Marc. XXII 7, 3 (Maximus) cf. p. 20, 4 sq. 67, 3 7 Plat. Charm. 1 p. 153 B

¹ νιφάδεσιν MPU 3 δ' Mo sed ' in ras δè edd | έν om V | περιών Mo 4 δ' Re 5 νουθετοῦντος supra ἐπιτιμῶντος La^y | ἀγγέλλει P sed λ secundum inser m³ 6 τίς BMoVIMP | ἀνδρα ίωνα eraso spiritu leni supra ι V sed γρ ἀνδραίωνα in marg m², ἀνδραίμονα La (et in marg m² Matr. N 78) 7 ἐξιωνίας La | δ' LaU Re | ἐξ Mor Fabr 8 ἔθει inser La^y | θνόρας B sed θν in ras m² | χαιρεφῶντος P sed αι in ras m² χέξεφῶντος B 9 πρός τὸν σωπράτην V σωπράτη CBMoLa (et Ba) Mor Re Σωπράτει Fabr | μὲν om La 10 χαιρεφών CMPU Mor Fabr χἕξεφών B | ταυρέου P sed ε in ras 2 litt m³ ταυραίου VI (et Ba) Fabr cf. IV 187, 28. 196, 5 R Ταύρου Mor | δὸ Mo 11 τε inser V² om CR πάν] παὶ ἐν LaU Fabr Re παὶ Mor 12 πᾶσι Mo 13 ὅτι MoIP ἕτι La sed ἕ eras 15 ή La 16 βουλῆς νόμος εἰσάγειν ποσμεῖν B

κοσμεϊν ήγούμενος οὐ τὸν ἄνδρα τῷ τόπῳ, τῷ δὲ ἀνδρὶ τὸν τόπον, καὶ διαλεχθεὶς ἐν ἄπασιν, οἶος ἐξ οῖου δι' ἐκεῖνον γένοιτο, τῆς δεξιᾶς ἐχόμενος ἀπηλλάττετο. τΙ διὰ τούτων ποιῶν; οὐκ ἀμοιβάς, ὡς ἄν 5 τις ὑπολάβοι, μόνον ἐκτίνων τῆς παιδείας, ἀλλὰ καὶ τὴν πανταχοῦ νεότητα, προσθείην δ' ἂν καὶ γῆρας, πρὸς παιδείαν παρακαλῶν, ἐπεὶ καὶ γέροντες ἤδη πρὸς μαθήσεις ἐκινήθησαν. πᾶν γὰρ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἀτιμαζόμενον μὲν ὑφ' ἀπάντων ἀμελεῖται, τιμώμενον 10 δὲ ἀσκεῖται.

157. Ό δὲ νομίζων ἀδελφὰ λόγους τε καὶ θεῶν ἰερὰ καὶ τὸ μὲν ὅλως ἀνηρημένον ὁρῶν, τοῦ δὲ τὸ πλέον, ὅπως τελέως καὶ τὸ τούτων ἔχοι καὶ πάλιν ἐρασθεῖεν ἀνθρωποι λόγων, ἔπραττε, τοῦτο μὲν ταῖς
15 τῶν ἐπισταμένων τιμαῖς, τοῦτο δὲ τῷ λόγους αὐτὸς ποιεῖν. δύο γοῦν εὐθὺς τότε ἔδειξεν, ἔργον μιᾶς
R 575 ἡμέρας, μᾶλλον δὲ νυκτὸς ἐκάτερον, | ὧν ὁ μὲν ἐπάταξεν ἀνθρωπον νόθον Ἀντισθένους μιμητὴν ἀλογίστφ θράσει τὸ πρᾶγμα δριζόμενον, ὁ δὲ πολλά τε
20 καὶ καλὰ λέγει περὶ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 158. τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας καὶ τὸ τὰς πόλεις ὑπὸ τοῖς λέγειν ἐπισταμένως ποιεῖν καὶ παῦσαι τοὺς βαρβάρους τῶν

8 Plat. rep. VIII p. 551 A. cf. t. III 440, 2 R 11 cf. t. III 437, 2 R 15 Socr. III 2 p. 172 A 17 Iul. or. VII p. 204 sq. 18 Heraclium cf. or. XVII p. 213, 1 sq. 19 Iul. or. V p. 158 sq.

¹ ήγούμενος I sed ήγου in ras m² 2 οίος τ' CBMoVLaPοίος τè I οίος τε Mor 5 μόνον post άμοιβὰς praebet Re 6 νεόπτα Mo sed in marg νεότητα 13 τὸ om C Mor Fabr | τούτων B sed acutus et των in ras m² 14 ἕπραττεν La16 εώθτος inser I^2 | τότε om I | ἕργον I sed ov in ras m³ ἕργα V^{*}Fabr

έθνῶν κυβερνήτας, οι γράφοντες μέν σὺν τάχει, νοῦν δὲ οὐκ ἔχοντες ἀνέτρεπον τὰ σκάφη. ὁ δὲ τοὺς πεπληρωμένους ποιητῶν τε καὶ λογοποιῶν καὶ παρ' ὧν ἦν εἰδέναι, τίς ἄρχοντος ἀρετή, τούτους παρεωσμένους ὁρῶν ἔδωκε τοῖς ἔθνεσι. 159. τοιγαροῦν ἕκαστος αὐ- 5 τὸν ἐπὶ Συρίας ἐλαύνοντα λόγῷ περὶ τοὺς ὅρους ἐδέχετο, δώρῷ πολὺ βελτίονι συῶν τε καὶ ὀρνίθων καὶ ἐλάφων, ὰ σιγῆ τοῖς βασιλεῦσιν ἤγετο, τότε δὲ ἀντὶ τούτων οἱ λόγοι. καὶ διεδέχοντο τὴν παραπομπὴν ἄρχοντες ῥήτορες. ὧν ἁ τῆς Κιλικίας, ἐμὸς μὲν ὁμιλη- 10 τής, ἐκείνῷ δὲ φίλτατος, τεθυκότι τε καὶ παρεστηκότι τῷ βωμῷ τὸν ἔπαινον διῆλθε. καὶ ἰδρῶς ἀφ' ἑκατέρου πολὺς ἔρρει, τοῦ μὲν ὁ τοῦ λέγοντος, τοῦ δὲ ὁ τοῦ τὸν λέγοντα φιλοῦντος.

160. Άπὸ τούτων πολὺς αὖθις ὁ λειμὼν τῆς σοφίας. 15 καὶ αἱ τῶν τιμῶν ἐλπίδες ἐπὶ τὴν τῶν λόγων μεθειστήκεσαν κτῆσιν, καὶ τοῖς σοφισταῖς τὰ πράγματα βελτίω τῶν μὲν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μανθάνειν ἀρχομένων, τῶν δὲ ὀψὲ παρ' αὐτοὺς μεταχωρούντων πώγωνας | 19 ἐκείσε φερόντων καὶ τὸ τῶν δακτύλων ἔργον. οὕ- R 576

³ Plat. rep. III p. 392 A. Isocr. or. V § 109 p. 104 b 10 Ep. 648 (Celsus) 11 or. t. III 456, 21 sq. R

¹ νοῦν I sed νο in ras m⁸ 2 δ' Re 4 ην inser I² om $M \mid \pi \alpha \varrho \epsilon \omega \varrho \alpha \mu \epsilon \nu o v v V$ 5 ξθνεσιν La $\mid \alpha \dot{v} \tau \bar{u} v B V$ 6 συρίαν I Mor Re 7 πολλῶ BVLa 13 ὅτου bis VUP sed in hoc in ὁ τοῦ corr m³ 15 φιλοσοφίας V 19 δ' BLa Re $\mid \pi \alpha \varrho \alpha \dot{v} \tau \partial v \rho u \rho v v V$ sed ' in ras et αὐτοὺς μετα inser m² παραχωρούντων M 20 και – ξργον om V \mid post οῦτως quae sequuntur usque ad τούτοις κρατοῦσαν p. 319, 2 desunt in ed. Morelliana, cuius in margine p. 300 legitur: λείπει οὐν ὀλίγα et "Hic desiderantur quaedam ob Graeci Cod. Lacunam", quam lacunam primus supplevit e codicis Barocciani

LIBANUS ed. Foerster. II.

 $[\]mathbf{20}$

τως αύθις παφεσκεύασε τὰ τῶν Μουσῶν χλοῆσαι καὶ τὰ ὡς ἀληθῶς ἄριστα κάλλιστα νομισθῆναι καὶ μὴ τὰ τοῖς δούλοις προσήκοντα τῶν τοῖς ἐλευθέροις πρεπόντων δύνασθαι πλεῖον.

161. Καίτοι τί μεῖζον εἰποι τις ἂν τοῦ θεούς τε καὶ θεῶν δῶρον τὸ μέγιστον, τοὺς λόγους, ἐκ τῆς ἐσχάτης ἀτιμίας εἰς τὸ τιμᾶσθαι προαγαγεῖν παρέχοντα μὲν αύτὸν διὰ πάσης τῆς πορείας σοφισταῖς, ἐκτρεπόμενον δὲ τῆς εὐθείας ὁδοῦ κατὰ θέαν ἱερῶν, ἐνεγκόντα
10 δὲ ộαδίως καὶ μῆκος ὁδοῦ καὶ χαλεπότητα καὶ θάλπος.
162. οὖ δὴ καὶ μέγαν τῆς εὐσεβείας τὸν μισθὸν ἡνέγ-κατο γνοὺς παρὰ τῶν αὐτόθι δαιμόνων, ὅτι τε ἐπιβουλεύοιτο καὶ ῆτις ἡ σωτηρία. διὰ τοῦτο τῆς πορείας τὸν βυθμὸν μεθαρμόσας θᾶττον ἢ πρόσθεν ἐχώρει
15 καὶ διέφευγε τὴν ἐνέδραν.

163. Καὶ ἐπιβὰς Συρίας χρέα τε λύσας ταῖς πόλεσι καὶ φανεἰς ἐν τεμένεσι καὶ λαλῶν βουλευταῖς πρὸς ἕδεσιν ὥρμησε μὲν εὐθὺς ἐπὶ τὴν Περσῶν τιμωρίαν R 577 καὶ οὐκ ἡξίου μέλλειν οὐδ' ἐν τῆ καθέδος | τὴν 20 ὥραν ἀναλοῦν, ὅπλιτῶν δὲ καὶ ἵππων ἀπειρηκότων καὶ μικρὰν αἰτούντων ἀναβολὴν ἄκων μέν, ὡς ἂν ἐν

Hosted by Google

⁹ Amm. XXII 9, 5

gr. 219 apographo Langbainiano (cf. p. 226) Io. Christoph. Wolf in Libanii sophistae epistolarum adhuc non editarum centuriis Lipsiae 1711 p. 301–310 (= Wolf) 3 $\tau \sigma \tilde{\iota}_S$ (2) inser I^2 om CBMoVPU 4 $\pi \lambda \acute{e} \sigma V$ 5 $\tau \sigma \tilde{\upsilon}$] $\tau \sigma$ cum rasura 1–2 litt U7 $\pi \rho \sigma \sigma \alpha \gamma \rho \tilde{\iota}_P$ MoLaIMP sed in his duobus σ erasum, (et Ba) Wolf Fabr 10 dè om V 13 $\partial \iota \alpha \tau \sigma \tilde{\upsilon} \sigma BVIMP$ 14 $\tau \delta v \delta v \vartheta \mu \delta v I$ sed or et $v \vartheta \mu$ in ras $m^2 | \mu \varepsilon \vartheta \alpha \rho \mu \delta \sigma \sigma_S La$ sed $\mu \varepsilon \vartheta$ in ras s 15 $\partial \iota \acute{e} \sigma v \varphi W Olf | \breve{e} v \varepsilon \vartheta \rho \sigma V La Fabr 16 \Sigma v \varrho (\alpha v)$ Fabr | $\tau \varepsilon \lambda \acute{v} \sigma \sigma_S$ Fabr | $\pi \delta \lambda \varepsilon \sigma_V La$ Fabr 16 $\Sigma v \varrho (\alpha v)$ Fabr | $\tau \varepsilon \lambda \acute{v} \sigma \sigma_S$ Fabr | $\pi \delta \lambda \varepsilon \sigma_V I$ I $\breve{e} \delta \varepsilon \sigma_V La$ 18 $\breve{e} \delta \varepsilon \sigma_V \varepsilon \sigma_S$ Fabr | $\pi \delta \lambda \varepsilon \sigma_V I$ I $\breve{e} \delta \varepsilon \sigma_V La$ | $\mu \grave{e} v \sigma m La$ | $\tau \grave{e} v \tau \sigma v La IU$ Fabr Re 19 $\sigma \delta \grave{e} v I$ 20 $\breve{e} La$ sed acut. s et post ϱ rasura 2 litt | $\breve{o} \sigma \breve{a} v$ B

τῆ ψυχῆ τοῦ θυμοῦ ζέοντος, εἶξε δὲ ὅμως ταῖς ἀνάγκαις τοσοῦτον ἐπιφθεγξάμενος, ὡς ἔσται τις ὁ σκῶμμα ἐπ' αὐτὸν ἀφήσων, ὡς ὅντως εἴη τοῦ προτέρου συγγενής.

164. Σκοπωμεν δη κάν τη καθέδος τον βασιλέα και εί καιοός απας είχε ποάξεις έγκωμίων άξίας.

⁵Ηχεν αὐτῷ γǫάμματα Περσικὰ δέξασθαι δεόμενα πǫεσβείαν καὶ λόγῷ τὰ διάφοǫα τεμεῖν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπηδῶμεν, ἐκǫοτοῦμεν, ἐβοῶμεν δέχεσθαι, ὁ δὲ ἱίψαι κελεύσας ἀτίμως τὴν ἐπιστολὴν πάντων ἔφη δεινότατον εἶναι κεῖσθαι μὲν τὰς πόλεις, αὐτοὺς 10 δὲ διαλέγεσθαι καὶ ἀντεπέστειλέ γε μηδὲν δεῖν πǫέσβεων αὐτοῦ τάχιστα ἐκεῖνον ὀψομένου. οὐκοῦν τοῦτο ἦν νίκη ποὶ συμβολῆς καὶ ποὶ μάχης τǫόπαιον, ὅ συμβαῖνον ἰσμεν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὅταν τῷ πολὺ διαφέροντι φανῆναι μόνον ἀρκῆ. 165. καὶ τὸ 15 μὲν ἤδη τοῦ βασιλέως παρόντος ἐκεῖνον τοῦτο παθεῖν οὐ σφόδρα ἄν τις θαυμάσειε, καίτοι καὶ τοῦτο θαυμαστὸν τǫέμειν τὸν εἰωθότα φοβεῖν, τὸ δὲ Κωνσταντίου μὲν γεγυμνωκότος τήνδε τὴν χώραν ὅπλων, Ἰουλιανοῦ δὲ τἀκείνου μὲν λαβόντος, ἔτι δὲ τῶν τῆδε 20

17 θαυμάσειεν La | καί om CBMo inser La⁸ 19 γεγυμνωκότος P sed ω in ras m³ 20 τα' κείνου V τα κείνου P sed gravis in ras m³, La

Hosted by Google

⁸ Io. Lyd. de mens. IV 118

¹ είξε I sed ε alterum in ras m³ είξεν δ' La 2 έπιφθεγξάμενος inser $I^{2} | τίς BMOVIP 3$ τοῦ om Fabr | πρότερον Fabr Re 4 δε V 5 εἰ ὁ καιρός M | ἅπας post είχεinser I^{2} om Wolf Fabr ἅπας είχε] είχεν ἅπας PU (et Ba) είχεν ἅπας B 6 δεόμενα πρεσβείαν reposui e libris πρεσβείαν δεόμενα edd 8 έβοῶμεν ἐκροτοῦμεν V 9 δῦψαι? cf. p. 28, 19 | ἀτίμω Mo 11 ἀντεπέστελλεν La sed λ secundum suprascr. s et ν ultimum eras | πρεσβειῶν in πρέσβεων corr M^{2} et supra hoc suprascr. M^{3} 13 συμβουλῆς Mo 14 συμβαίνειν Fabr Re | ὅτ' ἂν Mo | τὸ P sed in τῶ corr m³, U

R 578 ἀπόντος ἤδη μηδένα Πέφσην μηδεμιῷ πόλει | προσβαλεῖν, ἀλλ' ἀπὸ ψιλῆς τῆς προσηγορίας ἠρεμεῖν πῶς οὐ πάντα ἀποκρύπτει θαύματα;

166. Καὶ ταυτὶ μὲν ἔγνω περὶ τῆς πρεσβείας ὅπλων, 5 ού λόγων δεΐσθαι τὰ πεπραγμένα, τῶν δ' αὖ στρατιωτών, ούς μέν έκέκτητο πρότερον, πάντα έχειν ήγειτο καλῶς, καὶ γὰρ τὰ σώματα ἔρρωντο καὶ ταῖς μάχαις έχαιφον καί τὰ ὅπλα αὐτοῖς τέχνης οὐ φαύλης καὶ θεούς καλούντες έμάχοντο, ούς δ' αὖ προσειλήφει, 10 καλούς μέν έώρα και μεγάλους και ὅπλα ἐπίχουσα φέροντας, τῶ δὲ πεφευγέναι τοὺς πολεμίους πολλάκις πάσχοντας πρός την θέαν των Περσων, όπερ έν όρεσιν Όμηρος άνθρωπον έφη πρός δράχοντα, ή, εί βούλει γε, **ὅπεο ἕλαφοι πο**ὸς κύνας. 167. νομίσας οὖν αὐτοῖς 15 βλάπτεσθαι τὰς ψυχὰς οὐχ ἡγεμόνων φαυλότητι μόνον, άλλά καί το θεων άνευ πολεμειν μηνας έννέα ταύτην αύτοῖς ἐκάθητο προξενῶν τὴν ὡοπήν, νομίζων καὶ πληθος σωμάτων καί σιδήρου κράτος και άσπίδων ίσχυν καὶ πάνθ' ἁπλῶς φλυαρίαν εἶναι θεῶν οὐ συμπολε-20 μούντων. 168. ὅπως οὖν συμπολεμοῖεν, ἐποίει πείθων την άψομένην δόρατος δεξιάν απτεσθαι και σπονδης καί λιβανωτοῦ, ὥστ' ἔχειν βελῶν φερομένων εὔχεσθαι

13 Il. y 33 sq.

1 μὴ δὲ μιῶι (μιᾶ Mo) CMo | προσβαλεῖν ε προσλαβεῖν corr La⁸ 2 ἀποψιλῆς La 7 ἔροωντο La sed ν inser s 10 μὲν inser I² om M 11 φέροντας La sed α ex o corr s | τῶ P sed ῶ ex ò corr m³ τῷ supra τὸ M² τὸ LaU 13 ἔφη ἀνθρωπον V 14 ὅπερ om La 16 καὶ om Mo | τῶν LaP sed in hoc in τῷ corr m³, U sed ν eras, Wolf τῷ supra τὸ M² 17 τὴν ἑρσπήν I sed ην ἑρ in ras m² τὴν om Fabr 20 ὅπως P sed πως in ras m³ ὅπ cum rasura 2 litt U

τοῖς ταῦτα δυναμένοις κωλύειν. οἰκ ἀρκούντων δὲ τῶν λόγων χουσός καὶ ἄργυρος συνέπραττεν εἰς πειθώ, καὶ διὰ κέρδους μικροῦ μεῖζον εἶχε κέρδος ὁ στρατιώτης, διὰ χουσίου φιλίαν θεῶν πολέμου κυρίων. 169. οἰ γὰρ ὅετο δεῖν ὁ βασιλεὺς Σκύθας καλεῖν εἰς 5 ἐπικουρίαν οὐδὲ ὅχλον ἀθροίζειν βλάψοντα τῷ πλήθει καὶ πολλὰς ἐμποιήσοντα τὰς ἀπορίας, ἀλλὰ τὴν πολὺ βαρυτέραν χεῖρα τὴν τῶν κρειττόνων. τούτους γὰρ ἐδίδου τοῖς θύουσι συμμάχους, τὸν Ἅρη, τὴν Ἐριν, τὴν Ἐνυώ, τὸν Δεῖμον, τὸν Φόβον, ὧν τὰ νεύματα 10 ποιεῖ τροπάς. ὥστ' εἰ τις αὐτὸν | φαίη βάλλειν R 579 Πέρσας καὶ τιτρώσκειν ἐπ' Ἐροντη διατρίβοντα, μετ' ἀληθείας ἂν λέγοι.

170. Περί ταύτην την σπουδην ούκ ἀρνοῦμαι πλοῦτον ἀνηλῶσθαι μέγαν, καλλίων δὲ ἄρα ήδε ή δαπάνη 15 τῆς περί τὰ θέατρα καὶ τοὺς ἡνιόχους καὶ ὅσοι τεταριχευμένοις ἀπαντῶσι θηρίοις. ὧν οὐδὲν ἐπεσπάσατο

5 cf. Amm. XX 8, 1. XXIII 2, 7 9 Il. δ 439. ε 592 16 [Dem.] c. Aristog. I § 61 p. 788, 23 17 Amm. XXII 10, 1

1 πάντα Re 2 συνέπραττεν inser I² 3 xéodovs La sed ovs ex os corr s 4 zovoov CBMoVLa Re | zvolav Fabr 6 έπικουρίαν in ras I^2 et in ras 5 litt P^8 σωτηρίαν Re UM et in marg Mo | oùo' Re | $\beta \lambda \dot{\alpha} \psi o \nu \tau \alpha$ La sed o in α corr i 7 έμποιήσοντας Mo sed ς erasum | τὰς inser I^2 | ἀπορίας P sed ano in ras m³ $\epsilon\mu\pi\sigma\rho$ U 8 $\beta\alpha\rho\nu\tau\epsilon\rho\alpha\nu$ P sed $\alpha\rho\nu$ in ras m³ βραχυτέραν UIM Wolf | χείρα Mo sed post a 1 litt eras 9 άρην P sed v eras, ULa edd 10 δεύματα Mo sed vevuara in marg 11 αύτον C sed και ούτως εί βούλει. άντι τοῦ αὐτόν. αὐτοὺς και ἀντι τοῦ διατρίβοντα, διατρίβοντας in marg m αὐτὸν ex αὐτῶν corr La^a αὐτὸν M sed δι' αὐτῶν in marg m² 12 ὀρόντην V ὀρρόντη IPU(Ba)διατρίβοντα M sed post ultimum α ras 1 litt | μετά PU13 $a\nu$ om La 14 post $\pi \mathfrak{s} \mathfrak{g}$ ras 2 litt I $\pi \mathfrak{s} \mathfrak{g}$ de M 15 8' Re

τόν άνδρα τοῦτον, ὅς γε καὶ καθιζούσης αὐτόν ἀνάγκης έν ίπποδρόμω πρός άλλοις είγε τα όμματα τιμών όμοῦ τήν τε ήμέραν καὶ τὰ αύτοῦ, τὴν μὲν τῷ παρεῖναι, τὰ δὲ τῶ μένειν ἐπ' αὐτῶν. 171. οὐδεμία γὰο ἔρις 5 ούδε αμιλλα ούδε κραυγή την γνώμην μετέστησεν από των φροντισμάτων, έπει και έστιων ζηλον σύμμικτον κατά τον νόμον πίνειν άλλοις έπιτρέπων αυτός λόγους άνεμίγνυ τῷ πότφ τοσοῦτον τῆς θοίνης μετέχων, ὅσον μή δοκείν απεσχήσθαι. τίς γαο ούτω πώποτε γαστρός 10 έκράτησε των έν ολκήματι μικρώ φιλοσοφούντων; τίς ούτως άλλοτε άλλων απέστη σιτίων άλλοτε άλλον θεραπεύων θεόν, τον Πανα, τον Έρμην, την Έκάτην, την Ίσιν, των λοιπων έκαστον; τίς ούτω πολλάς άσιτίας μεθ' ήδονης ήνεγκε θεοις συνών; 172. δ γάο δή 15 τῶν ποιητῶν λόγος ἔργον ἦν, καί τις αὐτοῦ τῆς κόμης ήψατο των έξ ούρανου καταβάντων και είπων τι και άκούσας ώγετο. και τάς μεν άλλας συνουσίας μακούν ἂν είη λέγειν, ἀλλ' εἰς τὸ Κάσσιον ὄρος παρὰ τὸν

15 Il. α 197–221 18 Amm. XXII 14, 4

¹ καl inser P³ om U Fabr | καθιζούσης e καθίζειν corr La^{y} 2 *ällous* P sed ous in ras m^3 , in marg Mo sed in textu ällovs, ut Wolf µèv post riµãv CBMoLaM, rasura 3 δμοῦ] αὐτοῦ La | αὑτοῦ CP sed spir. asp. in 3 litt I ras $C^{t}P^{s}$ αυτοῦ Ử αὐτοῦ Μο 4 οὐδὲ μία Μο 7 άλλήλοις Β | έπι-5 ovd' Re 6 φορτισμάτων La τρέπων I sed έπιτρε in ras m² 9 απεσγήσθαι P sed σγ 12 $\vartheta \varepsilon \widetilde{\omega} v La$ 13 lot cum rasura 1 vel 2 litt Uin ras m² 14 συνιών Fabr Re 16 καταβάς coni Re et Gasda | είπων M sed ω in ras m² 17 $\mu \alpha \varkappa \rho \delta \nu$ I sed $\delta \nu$ in ras m² 18 TOV Wolf | Κάσιον La (et Ba) edd num del? | ὄρος παρά τον Kássiov om Wolf

Κάσσιον ἀναβὰς Δία μεσημβρίας σταθερᾶς εἶδέ τε τὸν θεὸν καὶ ἰδὼν ἀνέστη καὶ συμβουλὴν ἐδέξατο, δι' ἦς πάλιν διαφεύγει | λόχον. 173. εἰ μὲν οὖν οἶόν R 580 τ' ἦν ἄνθρωπον οὐρανοῦ κοινωνῆσαι θεοῖς, μετ' ἐκείνων ἂν ἦν αὐτῷ τῆς αὑτῶν μεταδιδόντων χώρας, τοῦ 5 σώματος δὲ ταῦτα οὐκ ἐῶντος αὐτοὶ παρ' ἐκεῖνον ἤεσαν διδάσκαλοι τοῦ τί δεῖ ποιεῖν καὶ τί μὴ ποιεῖν γιγνόμενοι. τῷ μὲν γὰρ 'Αγαμέμνονι Νέστωρ σύμβουλος ἦν ὁ Πύλιος, πάνυ μὲν γέρων, ἄνθρωπος δέ γε· τούτῷ δὲ ἀνθρώπων οὐδενὸς πρὸς ταῦτα ἔδει, πάντων γὰρ 10 ἦν ἀνθρώπων ἐν βουλαῖς ὀξύτατος, παρὰ δὲ τῶν ἅπαντα εἰδότων ἦσαν αἱ παραινέσεις.

174. Τοιούτοις μέν σωτῆςσιν ἐφυλάττετο καὶ τὰ πολλὰ συνῆν, νήφων δὲ συνεχῶς καὶ τὴν γαστέρα οὐ βαρύνων τοῖς περιττοῖς τούτοις φορτίοις, ὥσπερ πτη- 15 νός, διὰ τῶν πραγμάτων ἤρχετο πρεσβείαις ἀποκρινόμενος συχναῖς ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, πόλεσιν ἐπιστέλλων, στρατοπέδων ἄρχουσι, πόλεων ἄρχουσι, φίλοις ἀποδημοῦσι, φίλοις ἐπιδημοῦσιν, ἀχούων ἐπιστολῶν, δο-

¹ Plat. Phaedr. p. 242 A cf. ep. 1084 8 Il. β 369 sq. cf. IV 522, 23 sq. R

¹ Κάσιον Fabr Re | ἀναβὰς I sed ἀν in ras m² διαβὰς M et in marg Mo | διὰ CBMOM | εἶδεν CLa 2 ἡς καὶ πάλιν M 4 οὐφανοῦ inser M³ 5 αὐτῷ scripsi αὐτῶ PULa sed in hoc ν eras αὐτῶν reliqui libri edd | αὐτῶν ex αὐτῶν corr P³ αὐτῶν ULaMo (et Ba) Wolf Fabr | χώφας e χαφᾶς corr La^γ 6 ταῦτα om V | ἐκείνον ex ἐκείνων corr P³ 10 ἀνθφώπων μὲν οὐδενὸς V | ἔδει I sed δει in ras m² ἤδει Wolf χρεία Fabr Re | πάντων μὲν γὰο Mo Re 13 τοιούτοις I sed prius οι in ras m², e τούτοις corr M² | ταπολλὰ VP sed in hoc grav. supra α prius pos m³ τὰ om Fabr Re 16 πραγμάτων τούτων La 18 πόλεων ἄρχουσι om BLa (et Ba) Re 19 ἐπιστολὰς Wolf Fabr

μιμάζων αίτήσεις, βραδείας αποφαίνων χεξρας ύπογραφέων τῷ τάγει τῆς γλώττης. μόνος δὲ ἐκεῖνος τοιῶν έργων είργάσατο σύνοδον, άκοῆς, λόγου, γραφῆς τῷ μέν γάρ άναγινώσκοντι τά ὦτα παρείχε, τῷ γράφοντι 5 δε την φωνήν, τοις δε αύτου ζητουσι γράμματα την δεξιάν, καί τὸ μηδέν ἁμαρτεῖν πανταχοῦ προσῆν. 175. το μέν οὖν ἀναπαύεσθαι τῶν διακόνων ἦν, αὐτοῦ δε έπ' έργον απ' έργου μεταπηδαν. δπότε γαο λήξειε τοῦ διοικεῖν, ἀριστήσας ὅσον παρεῖχε ζην, οὐκ ἐλείπετο 10 των τεττίγων, άλλ' άφιείς αύτον έπι τους σωρούς των βιβλίων ήδεν, έως αύτον πάλιν έχάλει δείλης ή πρόνοια των όλων, και το δείπνον μαλλον της προτέρας R 581 τραπέζης κεκολασμένον | και υπνος δς αν έκ τοσούτου γένοιτο μέτρου σιτίων, και πάλιν ύπογραφεῖς 15 έτεροι την ήμέραν έπ' εύνης άνηλωκότες. 176. τοις μέν γάρ διακόνοις διαδοχής έδει καί παρ' άλλήλων είχον τὰς ἀναπαύσεις. ὁ δὲ είδη μὲν πόνων ἤμειβε, πάντα δε έπόνει μόνος τας Πρωτέως μεταβολας έν τοῖς πραττομένοις παριών, δ αὐτὸς ἱερεύς, λογογρά-20 φος, μάντις, δικαστής, στρατιώτης, δια πάντων σωτήο. 177. ἕσειε μέν δ Ποσειδῶν τὴν μεγάλην έν Θράκη πόλιν, άγγελίαι δε έφοίτων, ως, εί μη τις διαλλάξει

8 Amm. XXV 4,4 10 Arist. Nub. 984

¹ ταχυγραφέων Fabr 2 δ' CLaU Re 5 δ' CU Wolf Re | γράμμασι La Fabr 6 άμαρτάνειν V | παρῆν Re 7 αὐτὸν Wolf 8 δ' CU Re | ἀπ' ἔργου om Wolf | ἀπ' I sed π' in ras m² | λήξειε M sed ε ultimum in ras 2 litt m³ (ειε τοῦ in marg m²) λήξειεν I sed ν eras, LaP 10 αὐτὸν ex αὐτὸν corr Laⁿ αὐτὸν BMo Wolf Fabr | τοὺς om Re | τῶν om U Fabr Re 13 οἰος mavult Gasda 15 ἀναλωκότες I (et Ba) 17 ἤμειβεν CB sed in hoc ν eras, MoLa 18 δ' Re 20 στρατηγός, ante στρατιώτης inser Re, fortasse recte 21 ἐν δράκη inser I²

τον θεόν, περιέσται τῆς πόλεως το κακόν ό δὲ ὡς ἤκουσε στὰς ἐν μέσφ τῷ κήπφ καὶ τῷ σώματι δεχόμενος τον ὅμβρον τῶν ἄλλων ὑπο ταῖς ὀροφαῖς ὅντων τε καὶ ὁρώντων καὶ ἐκπληττομένων διακαοτερήσας ὁ δαιμόνιος εἰς δείλην ἀψίαν τον μὲν θεον ἐπράϋνε, τον 5 δὲ κίνδυνον ἔλυσε, καὶ μετ' ἐκείνην ἰόντες ἐμήνυον λογιζομένφ τὴν ἡμέραν ἦ ἔληξε το κινοῦν, καὶ οὐδὲ αὐτοῦ τῷ σώματι λυπηρον οὐδὲν ὁ ὅμβρος ἐνέβαλε. 178. τοῦ χειμῶνος δὲ τὰς νύκτας ἐκτείνοντος ἄνευ πολλῶν καὶ καλῶν ἑτέρων λόγων ἐπιθέμενος ταῖς 10

10 cf. or. XVII p. 213, 13

6 post έκείνην numerum dierum e. c. τη δεκάτη excidisse suspicatus est Re, sed ήμέραν suppleri poterit (cf. I 190, 10), praesertim cum subinde sequatur 7 lovicouévo scripsi $\hat{\lambda}$ ογιζόμενοι libri (λογαριάζοντες adscriptum est in marg V) edd loyizouévois coni Re | ëlvos V sed yo^{αi} ëlnže in marg m² 9 τοῦ χειμῶνος - 314,6 ήττώμενος citat 8 ένέβαλλε Μο Socrates hist. eccl. III 23 p. 200 B, e quo repetiverunt Nicephorus Call. hist. eccl. X 36 et Histor. Tripert. VII 2, praemissis verbis τότε δή και ό σοφιστής Λιβάνιος θρηνον έπι Ιουλιανώ συνέταττεν, δν Ιουλιανόν ήτοι επιτάφιον επέγραψεν. εν ώ λόγω πάντα σχεδόν τὰ κατ' αύτόν έγκωμιαστικώς διεξήλθε μνημονεύσας καί τῶν βιβλίων ών κατὰ Χριστιανῶν Ιουλιανός συνέθηκε καὶ ὡς είη έν αύτοῖς γέλωτα καὶ φλήναφον ἀποδείξας τὰς Χριστιανῶν βίβλους. εί μέν ούν τὰ άλλα τοῦ βασιλέως ὁ σοφιστής ένεγκωμίαζεν, ήσύχως αν έπι τα έχόμενα τῆς ιστορίας έβάδιζον. έπειδή δε ώς δεινός δήτως τη μνήμη των Ιουλιανού βιβλίων του χριστιανισμού καθάπτεται, διὰ τούτο είπειν και ήμεις όλίγα περί τούτων προαιρούμεθα πρότερον θέντες αύτοῦ τὰ δήματα τοῦ zeiµãvos, φησί, xrl. et subinde sequentibus verbis έπει οὐν έκεινος καί ώς όμόδοξος και ώς σοφιστής και φίλος τῷ βασιλεί δσα έδόχει αύτῶ διεξήλθε, και ήμεῖς ποὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα κατά δύναμιν άπαντήσωμεν. πρώτον μέν γάρ φησιν αύτον έπιθέσθαι ταις βίβλοις του χειμώνος τάς νύκτας έκτείνοντος, τό δέ έπιθέσθαι σημαίνει, ότι έργον έθετο ψόγον γράψαι, ώς έθος τοῖς σοφισταῖς ποιεῖν ἐν τῆ τῶν νέων είσαγωγῆ. πάλαι γὰρ τὰς βίβλους έπίστατο, τότε δὲ ἐπέθετο | δὲ om Socr 9 ἄνευ — 10 $\pi o \lambda \tilde{\omega} v I$ sed $\pi o \lambda \lambda^2$ in ras m² $\tilde{\sigma} \pi \lambda \omega v$ 10 λόγων om Socr M sed yo $\pi o \lambda \delta v$ in marg m²

βίβλοις αι τον έκ Παλαιστίνης ἄνθφωπον θεόν τε και θεοῦ παιδα ποιοῦσι, μάχη τε μακοặ και ἐλέγχων Ισχύι γέλωτα ἀποφήνας και φλήναφον τὰ τιμώμενα 4 σοφώτερος ἐν τοῖς αὐτοῖς δέδεικτο τοῦ Τυρίου γέρον-R 582 τος. ἕλεως δὲ οὖτος ὁ Τύριος | εἰη και δέχοιτό γε εὐμενῶς τὸ ῥηθέν, ὡς ἂν υίέος ἡττώμενος.

179. Ταυτί τοῦ μήχους τῶν νυχτῶν ἀπολέλαυχεν ἡμιν ὁ βασιλεύς· ἑτέροις δὲ ἐν ταῖς τηλιχαύταις τῶν '4φροδίτης ἐμέλησεν. ὁ δὲ τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ ζητεῖν, 10 εἰ τῷ θυγάτης ἢ γυνὴ χαλή, ὥστ' εἰ μὴ θεσμῷ γάμων

Ότι μὲν οὖν καὶ Ἰουλιανὸς καὶ Πορφύριος, ὃν Τύριον καλεῖ γέροντα, ἄμφω φιλοσκῶπται ἦσαν, ὑπὸ τῶν οἰκείων λόγων ἐλέγχονται. — ἐκεῖνος μὲν γὰο πληγὰς ἐν Καισαφεία τῆς Παλαιστίνης ὑπό τινων Χριστιανῶν εἰληφὼς καὶ μὴ ἐνεγκὼν τὴν ὀσγὴν ἐκ μελαγχολίας τὸν μὲν χριστιανισμὸν ἀπέλειπε, μίσει ἀὲ τῶν τυπτησάντων αὐτὸν εἰς τὸ βλάσφημα κατὰ Χριστιανῶν φαφειν ἐξέπεσεν, ὡς αὐτὸν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐξήλεγξεν ἀνασκευάσας τοὺς λόγους αὐτοῦ. ὁ ἀὲ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ἰδιώτας ὑπεροπτικῶς κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐσχηκὼς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάθους εἰς τὴν Πορφυρίου βλασφημίαν ἀπέκλινεν. ἀμφότεροι οὖν ἑκουσίως δυσσεβήσαντες ἐν γνώσει ἁμωφτίας τὸ ἐπιτίμιον ἔχουσιν. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος ἐπιχλευάζων τὸν ἐκ Παλαιστίνης φησιν ἄνθρωπου θε όν τε καὶ θεοῦ παῖδα ποιοῦς ιν, ἐκλεξῆσθαί μοι δοκεῖ, ὅπως αὐτὸς ἐκὶ τόῦ αὐτοῦ λόγου τὸν Ἰουλιανὸν ἀπεθέωσε Socr. 1. 1. p. 203

1 καί Mo 2 μικρᾶ Mo 3 τιμώμενα reposui e CBMoV LaPU Socr λεγόμενα IM (Ba) edd ὑμνούμενα vel δρυλλούμενα coni Re 4 έδέδεικτο V δέδεικται Socr 5 δέχοιτο P sed o (1) m² et ι m³ in ras 6 γε om Socr | πατήρ ante viέoς inser Re viέος ex viέως corr I²P² viέως M sed in ras, U Socr edd 8 τηλικαύταις bis sed alterum eras C 10 εί τω] ότω B εί τῶ Wolf εί που Fabr Re | ή Mo

¹ Οία μαίνη και φθέγγη παραληρών ὄντως και φλυαρών, θεομισέστατε και παντός γέλωτος και έμπτυσμοῦ ἄξιε, κάκιστ ἀπολούμενε κολάκων, θεοίς κιβθήλοις και ἀσεβεία συνηγορών V²

Συ δέ, βέβηλε, όπότε τοιαυτα ἐπαφώνεις, δίκαιος ἂν ἡς σκηπτῷ βεβλημένος ἀπενεχθηναι La^y 4 Πορφυρίου V 5 ὁ Πορφύριος ὁ δὲ Πορφύριος ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας κτλ. (= Suidas 8. v.) C

έζεύχθη παρά τῆς "Ηρας, ἐτελεύτα ἂν λόγω μόνον τὰς άνθρώπων έπιστάμενος μίξεις. νῦν δὲ τὴν μέν γυναϊκα έπένθησεν, έτέρας δε ούτε πρότερον ούθ' ύστεοον ήψατο φύσει τε δυνάμενος σωφοονείν και της έν ταις μαντείαις διατριβής συμπαρακαλούσης. 180. έν αίς 5 διηγε μάντεών τε τοις αρίστοις χρώμενος αυτός τε ων ούδενος έν τη τέχνη δεύτερος, ώστε μηδ' έξειναι τοις μάντεσι παρακρούεσθαι συνεξεταζόντων τα δεικνύμενα των δφθαλμων έχείνου. χαί που χαι των εν τουτο έπισταμένων απηλθε κρατών, ούτως εύρειά τε και πάμ- 10 φορος ή ψυχή τῶ βασιλεῖ, καὶ τὰ μὲν εύρισκε τῆ φρονήσει, περί δέ των άνεχοινοῦτο τοῖς χρείττοσιν. έντεῦθεν οἶς τε οὐκ έδόκει δώσειν ἀρχάς ἔδωκεν οἶς τε ένομίζετο δώσειν, ούκ έδωκε, ψήφω θεῶν καὶ διδούς καὶ μὴ διδούς. 15

181. 'Αλλά μὴν ὡς γνήσιος ἦν κηδεμών τῆς ἀρχῆς καὶ ὡς τἀκείνης ἦγε πρὸ τῶν ἑαυτοῦ, πολλαχόθεν μὲν δεδήλωται, σαφέστερον δ' ἂν ὡδὶ γένοιτο. παρακαλούμενος γὰρ ἐπὶ γάμον παρὰ τῶν ἐπιτηδείων, ὅπως παῖδας φυτεύσειε κληρονόμους τῆς ἀρχῆς, τοῦτ' αὐτὸ 20 δεδιὼς ἔφη μέλλειν, μὴ κακοὶ φύντες νόμῷ παραλα-

1 μόνφ IMU (et Ba) edd | τὰς τῶν ἀνθρώπων P 3 ἐπένθησε Re | οὖτε Re 5 συμπαφακηλούσης Wolf 6 διῆγεν La | τε (1) om B 7 οὐδαμῶς Wolf Fabr "aut οὐδενὸς aut οὐδαμῶν" Re Anim, qui in textu posuit οὐδαμῶν, quod correxit Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) | ὡς δὲ Fabr 10 τε om Re 12 ἀνεκοινοῦτο P sed οῦ in ras 4 litt m³ ἀνεκοινωνοῦτο U ἐκοινοῦτο I sed in ἀνεκοινοῦτο corr m², M ἐκινοῦτο Wolf Fabr 13 ἐντεῦθεν in marg inser Mo² | ἀρχὴν Fabr Re 14 τ' CU Re | ἔδωπεν La 17 τἀκείνης I sed ης in ras m³ τὰ ἐκείνης V τὰ κείνης La (et Ba) τἀκείνης ἦγε ῆγε τἀκείνης M sed ης ex ov corr m³, μὲν inser M² 21 δεδιὸς M sed ὡς suprascr. m²

³ Amm. XXV 4, 2

βόντες διαφθείρωσι τὰ πράγματα τὸ τοῦ Φαέθοντος παθόντες. οὕτω τὴν ἀπαιδίαν τὴν αὐτοῦ τῆς εἰς τὰς πόλεις λύμης κουφότερον ἔκρινεν.

182. Ού τοίνυν ούδε τον περί τας δίκας πόνον ώς αν 4 R 583 είς τοσαῦτα μέρη την ψυχην διανέμων ἔφευγεν, ἀλλὰ καί τοις δικάσαι δεινοτάτοις και πάντων άδωροτάτοις ύπάρχοις έχων άφειναι τόν περί ταῦτα μόχθον ὅμως ἕνα καί αύτον των δικαζόντων απέφηνε και πρός τον άθλον άπέδυ, πλην εί τις έπιλαμβάνοιτο τοῦ δήματος φάσκων 10 οὐκ ἆθλον, ἀλλὰ καὶ δαστώνην αὐτῷ καὶ παιδιὰν γενέσθαι τάς δίκας. 183. ούτως άπεκρούετο μέν εύχερῶς τῶν συνηγόρων τὰς ἀπάτας, τὸ δὲ ἐν ἑκάστω δίκαιον ἀμυθήτω τάχει τῆς γνώμης ἥρει λόγοις λόγους κρίνων άληθέσι ψευδεῖς καὶ νόμοις νικῶν σοφίσματα. καὶ οὐ 15 τοῦς μέν πλουτοῦσιν ήναντιοῦτο καὶ δίκαια λέγουσι, μετά δε των πενομένων και άναισχυντούντων ην, ώς άν τις τοις μέν φθονων της τύχης, πούς δε τούς ελέφ καιούν ούκ έχοντι χρώμενος, άλλ' άφιστάς την γνώμην τῶν ἀγωνιζομένων τῆ φύσει τῶν πραγμάτων προσῆγε 20 την κρίσιν, ωστ' απηλθέ ποτε και πλούσιος νενικηκώς και πένης ήττημένος. 184. και είχε μέν, είπεο έβούλετο, παραβαίνειν τούς νόμους και ούκ έμελλεν είς

1 Plat. Tim. p. 22 C 4 Amm. XXII 9,9 6 Thuc. II 65, 5

Hosted by Google

² ἀπαιδίαν P sed ι alterum in ras m² ἀπαιδείαν La | αὐτοῦ IP sed in utroque spir. asp. e leni corr m³ αὐτοῦ MoLaM (et Ba) 3 κουφοτέραν VU (et Ba) edd | ἕκρινεν I sed εν in ras m³ ἕκρινε V Wolf Re 8 αὐτὸν ex αὐτὸν corr I²P³ αὐτὸν BMU 11 εὐχερῶς inser I² om M ἰσχυρῶς V 12 δ² CLaU Re 12 ἀμνθήτφ — 13 ῆσει] τῆς γνώμης ῆσει ἀμνθήτφ τάχει Wolf Fabr 14 νόμοις P sed οις in ras m³ 19 τῆ] τὴν Mo 21 ἡττημένος ex ἡττώμενος corr M² | ἐβούλετο P sed ε prius in ras m³ ἡβούλετο U

δικαστήριον είσαχθείς δώσειν δίκην, ούτω δε άκριβέστερον των σμιχροτάτων δικαστων ώετο δείν τοις κειμένοις έπὶ τῶν κρίσεων ἐμμένειν, ὥστέ τινος τῶν διὰ την άλλην άδικίαν ύπ' αύτοῦ μισουμένων γράμμασι πεπλασμένοις βιαζομένου το δίκαιον ήσθετο μέν. 5 τοῦ δὲ ἀδικουμένου γράφεσθαι τὸ γράμμα οὐκ ἔγοντος έπρινε τον άδιπουντα νιπαν έπειπών, ως ούκ άγνοήσειε μέν την κακοτεχνίαν, ήσυχάζοντος δέ τοῦ βεβλαμμένου τῷ νόμω δουλεύων διδοίη την ψηφον τῶ κεκακουργηκότι. ώστε μετά μείζονος απήει λύπης δ νενι- 10 κηκώς τοῦ νενικημένου, ὁ μὲν εἰς γῆν, ὁ δὲ εἰς δόξαν ζημιωθείς. ούτως εὗρε μήτε τὸν νόμον | κινησαι R 584 καί τον άδικοῦντα κολάσαι. 185. ἀνεωγμένου δὲ τοῦ βασιλέως δικαστηρίου και πασιν ούσης έξουσίας έκεισε καταφυγείν πάντες όσοι δι' ίσχύος άδίκου τὰ των 15 άσθενεστέρων είχον, οι μέν άναιδως άρπάσαντες, οι δε έν πράσεως σγήματι, οί μεν έγκαλουσιν, οί δε καί σιωπῶσιν ἀποδώσοντες προσήεσαν φθάνοντες τὰς κρίσεις τῷ φόβω, καὶ δικαστής ἦν αὐτὸς αὑτῷ τῶν ήδικηκότων ἕκαστος. 186. ώσθ' ὅπεο ἐφ' Ἡρακλέους 20 γενέσθαι φασί τοὺς ὅπου δή γῆς ἢ θαλάττης πάσχον-

⁶ Dem. c. Lept. § 95 p. 486, 1 et § 146 p. 501, 28 20 Arist. Ach. 284. Ran. 298 c. scholl. Hesych. et Suid. s. v. Ἡράχλεις. Aristid. or. V t. I p. 59 sq. ed. Dind. (t. II p. 328, 13 sq. ed. Keil)

² σμικροτάτων I sed σ eras μικροτάτων V (et Ba) σμικροτέρων B ἀκροτάτων vel σμικρολογωτάτων Gasda | φέστο om Mo 6 δ' CU Re 9 διδοίη cf. Thom. M. s. v. διδφή p. 91, 11 sq. R | κεκακουργηκότι I sed ακ in ras m² 11 γῆν reposui e libris, nisi quod γρ κτῆσιν suprascr. I², quod praebent edd 12 κινῆσαι e νικῆσαι corr P² 14 post βασιλέως ras 12 fore litt I | πάσης La 16 ἀρπάζοντες M 17 δ' Re | ante oi (1) ras 2 litt I | καὶ om B 19 αὐτῶ MoLa et in αὐτῶ corr P 21 τοῖς La | ὑπουδὴ I Fabr Re ὑποιδὴ Mo ῦποι CBVMPU | δὲ Wolf

τας κακῶς ἐκεῖνον καὶ ἀπόντα καλεῖν καὶ τοὔνομα πρός έπικουρίαν άρχειν, τοῦτο χαὶ τὴν τοῦδε προσηγοοίαν δεδυνημένην ίσμεν. και πόλεις και κῶμαι και άγοραί και οίκίαι και ήπειροι και νησοι και νέοι και 5 γέροντες καί άνδρες καί γυναϊκες τῶ τὸν δεινα βασιλεύειν λέγειν τούς λυποῦντας ἀπεωθοῦντο, καὶ γεῖρα ποός πληγήν ἕτοιμον τὸ όῆμα τοῦτο συνέστειλε πολλάκις. 187. έδέξατο δή το δικαστήριον έκεινο καί πόλεις ύπερ πρωτείων αμφισβητούσας, αι των έν 10 Συρία μετά την ήμετέραν μέγισται, κάλλος δε θατέρα πλέον ἅτε καὶ τὴν θάλατταν καρπουμένη. λόγων δε μακοών είρημένων και των μεν άλλα τε διεξελθόντων & της ώρας ην και πολίτου τινός σοφίαν, των δέ έν μεσογεία ξένου τε καί πολίτου, τοῦ μέν ταύτην 15 προκρίναντος έμφιλοσοφείν, τοῦ δὲ ἐκείνόν τε καὶ τούς απολουθοῦντας έκείνω πανταχόθεν ασμένως δεξαμένου, την μέν των λίθων αύγην χαίρειν άμφοτέροις

¹³ Suid. s. v. Άπολινάριος Λαοδικεύς p. 518, 13 ed. Hertl. Eunap. vit. Iambl. p. 11, 4 et 12, 16. Suid. s. v. Σώπατρος Άπαμεύς

¹⁰ ατερος έπι εύθείας, ού θάτερος, βάρβαρον γάρ. ώσαύτως και έπι θηλυκοῦ ἀτέρα, οὐ θατέρα, ἀλλ' ἐπι δοτικῆς θατέρφ. και ἅτεραι ἐπι πληθυντικοῦ. οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ λόγος και ἐπι τοῦ οὐδετέρου· γράφεται γὰρ θάτερον (cf. Thom. M. s. v. ἅτερος p. 27, 13 sq.) Β²

⁵ γυναϊκες I sed ες in ras m² 9 τῶν] τὴν ante quod κατά inser m. rec. Ba 10 αἰ μέγισται B | δατέφα La sed post ở ras 1 litt, B sed ở in ras m² (cf. schol.) 11 θάλασσαν IM (et Ba) | λόγω U 13 ở Re 14 μεσογεία La sed α in ras corr ut videtur ex ov n | ταύτην La sed v eras τ αύτη C sed post η 1 litt eras, B 15 τε om V 16 έκεινο P sed ex ἐκείνω corr m³ ἐκείν cum ras 1 litt U | δεξααις μένου M 17 ἀμφοτέφοις in ἀφείς τοὺς corr Laⁿ ἀμφοτέφοις Mo

LIBANII ORATIO XVIII

άφείς, τοὺς | ἄνδρας δὲ ἀλλήλοις παραθεὶς προ- R 585 τέραν ἐποίησε τῆ τιμῆ τὴν τούτοις κρατοῦσαν. 188. ταυτὶ δὲ ψηφισάμενος ἆρ' οὐ πρὸς ἀρετὴν παρεκάλει τὰς πόλεις ἀμελήσας τοῦ τῶν ἀψύχων κάλλους, ὡς οὐ δυναμένου φέρειν παρὰ κριτῆ σπουδαίφ πλεονεξίαν; 5

189. Άφτι μέν οὖν τῆς ἐν τοῖς ἱεφοῖς ἐμεμνήμην κοινότητος, νῦν δὲ ἔχω τι μεῖζον εἰπεῖν, ὅτι καὶ δικάζων πλείστῷ τούτῷ πρός τε τοὺς ὅήτορας καὶ πρὸς ἐκείνους ὧν οἱ ὅήτορες προέκαμνον, ἐχρῆτο διδοὺς ἐξουσίαν καὶ βοῆς ἀμετρία καὶ χειρὸς ἀνασείσει καὶ 10 πᾶσι σχήμασι καὶ τοῖς εἰς ἀλλήλους σκώμμασι καὶ οἶς ὅλως ἐκάτεροι κρατήσειν ἐπίστευον. καὶ πολὺ πρὸς ἕκαστον, ὧ ἑταῖρε. 190. τουτὶ μὲν καὶ πρὸς ἅπαντας, οὐ μόνον πρὸς ὅήτορας νῦν δὴ πρῶτον ἀρχομένοις ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος δοθὲν ὅῆμα ἰυγγος δυνα- 15 τώτερον εἰς εὕνοιαν. οὐ γὰρ τοὺς φόβους καὶ τὰς σιγὰς καὶ τὸ εἴσω τὴν χείρα ἔχειν καὶ τὸ κύπτειν εἰς γῆν καὶ τὸ βλέπειν εἰς τὸ ὑπόδημα μᾶλλον ἢ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ δούλους ἀντ' ἐλευθέρων ὁρᾶσθαι κἀν τοῖς λεγομένοις κἀν τοῖς πραττομένοις, οὐ ταῦτα ἡγεῖτο 20

4 $d\mu\epsilon\lambda\eta\sigma\alpha\varsigma P$ sed η in ras m² $d\mu\epsilon\lambda\eta\sigma\alpha\varsigma B$ sed ov m² | $d\epsilon$ dsLa sed $d\epsilon$ eras | $\delta\nu\nu\alpha\mu\epsilon\nuo\nu$ La sed ov in ras n $\delta\nu\nu\alpha\mu\epsilon\nu\nu\sigma\nu\sigma B$ sed ' $o\nu\sigma$ in ras et $o\nu$ supra $o\nu\sigma$ m² 7 d' Re | $\tau i BMIP$ (et Ba) $8 \pi\lambda\epsilon i\sigma\tau\omega\nu Mo$ 9 oi $\epsilon\eta\tau\sigma\rho\epsilon\varsigma$] $\epsilon\pi\epsilon\nu\nu\sigma\nu CBMo$ qui oi $\epsilon\eta\tau\sigma\rho\epsilon\varsigma$ in marg m² habet, Mor Re | $\pi\rho\sigma\epsilon\kappa\mu\nu\epsilon\nu La$ 11 $\pi\alpha\sigma\nu\sigma\sigma\rho\mu\alpha\sigma\nu\nu$ La | $\sigma\kappa\delta\mu\mu\alpha\sigma\nu\nu LaI$ 13 $\epsilon\kappa\sigma\tau\epsilon\rho\sigma\nu La$ (et Ba) Fabr et ex $\epsilon\kappa\alpha\sigma\tau\sigma\nu$ corr I^2 | $\tau\delta$ ante δ inser Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) | $\mu\epsilon\nu\kappa\alpha$] num $\mu\epsilon\nu\tau\sigma\iota$, ut pro $\mu\epsilon\nu$ coni Re Anim? 14 $\delta\epsilon Mo$ | $\epsilon\rho\sigma\rho\mu\epsilon\nu\sigma\rho$ CB sed in hoc $\sigma\iota\varsigma$ supra $\sigma\nu\varsigma m^2$, P sed ν in ras m³, Mor 18 $\tau\delta$ (2) om Re 19 et 20 $\kappa\delta\nu$ scripsi auctore Re $\kappa\alpha\lambda$ libri edd

¹⁰ Thuc. IV 38, 1

¹ rody inserui e VPU om reliqui libri edd | d' Re 2 rodrw La | ravrì voce rursus incipit Mor (p. 304, 27) sed praemissis basileĩ rdv lóyov 608, 9 — ravà rávrw 613, 18 R 3 êrálei La

την βασιλείαν αύξειν, άλλα το μηδένα των έκείνω R 586 συγγινομένων $\langle \mu \eta \rangle$ αὐτὸν ἔχειν μᾶλλον | η κεῖνα θαυμάσαι. 191. έπει και την άλουργη γλαμύδα φέρων, ήν ούκ ην βασιλεύοντα μή φορείν, ώς ούδεν των άλ-5 λων διαφέρουσαν έφερεν. ούχουν αύτον περιεσκόπει φορῶν οὐδὲ ἐβασάνιζε βαφήν οὐδὲ βελτίω λαβὼν ήγεῖτο γεγονέναι βελτίων ούδε την αρίστην αριστος, ούδε τη τῆς γρόας ὑπερβολῆ τῆς ἀργῆς τὴν εὐδαιμονίαν ἐμέτρει. άλλ' έχεινο μέν ήφίει βαφεύσι χαι ύφάνταις δ τι βού-10 λοιντο δραν, αύτος δε έν τη της φρονήσεως φορα καί τη των πόλεων έκειθεν ώφελεία ύψηλήν τε ώετο την βασιλείαν ποιείν και δια τούτων είναι λαμπρότερος. 192. έμεινε δε και ό χουσός περί τη κεφαλή θεών ούτω γνόντων δι' δ, θεών, οίμαι, και τοῦτο ειδέναι. ὡς 15 έκεινός γε ούκ όλιγάκις ωρμησεν άχρυσον ποιήσαι την κεφαλήν, άλλ' ἦν ἀμείνων ὁ κωλύων.

193. Ό χουσός δὲ οὖτος ἀνέμνησέ με χουσῶν στεφάνων οὒς αἱ μὲν πόλεις ἔπεμπον διὰ ποέσβεων ἀλλήλας ὑπεοβάλλουσαι τῷ σταθμῷ, χιλίων οὖτος στα-20 τήρων, δισχιλίων δὲ ἐπεῖνος, τούτων ὁ παρ' ἑτέρων ἕλχων πλέον. ὁ δὲ ἐπιτιμήσας τῷ μεγέθει σαφῶς εἰδώς, ὡς οὐχ ἄνευ πόνου τὰ τοιαῦτα συλλέγοιτο, νομοθετεῖ

¹ čžev C et in ačžev corr B^2 | tò in ras] P^3 tã La 2 svypivouévav P sed iv in ras m³ svypivouévav I svypevouévav U | $\mu\eta$ inserui, η Fabr | ačtòv Re | η om Fabr | zeiva CMOLAIMPU éxeiva V tà éxeiva Fabr éxeivov coni Re 3 čAovę $\eta\eta$ ILa cf. ad p. 22, 8 5 ačtòv BM 6 "malim t $\eta\nu$ $\beta a \sigma \eta \eta$ " Re 9 $\beta a \sigma e v v Mo$ | $\delta \tau v BM$ 11 $\tau \varepsilon$ in marg inser I^2 12 $\pi o i \varepsilon i v$ om Fabr | ačtòs ante dià inserendum coni Re 13 ℓv U 14 δv δ scripsi diò libri Fabr et yo Mor qui in textu habet ut Re dià | $\epsilon \delta \ell v \alpha i$ I sed $\epsilon v e t e v \alpha$ in ras m² 15 y ϵ inservi e VLaIMPU 16 δ — 17 gevo δv in marg Mo^2 20 δk inser I^2

LIBANII ORATIO XVIII

τὸν στέφανον ἀπὸ στατήρων ἑβδομήποντα φοιτᾶν τὴν μὲν τιμὴν ἴσην νομίζων ἑκάτερον δύνασθαι, φιλοχρημάτου δὲ | εἶναι κέρδη ζητεῖν ἐν τιμῶν σχήματι. R 587 194. καὶ τούτους οἱ κομίζοντες τοὺς νόμους καὶ πολλὰ ἕτερα γράμματα τὰ μὲν οὐ χείρω, τὰ δὲ καὶ βελτίω 5 τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ μισθὸν ἐπὶ τοιούτοις αἰτεῖν, ὥσθ᾽ ἑκόντων διδόντων οὐ προσίεντο· τοσοῦτος ἐπῆν κίνδυνος τοῖς οὐ καλοῖς λήμμασι, καὶ ἦν δῆλον, ὡς εἰληφότι λαθεῖν τε οὐκ ἔσται καὶ δοῦναι δίκην ἀνάγκη. οὕτως ἀγαθοῦ βασιλέως οὐ κατησχύνετο δόξα τῆ τῶν 10 ὑπηρετούντων κακία.

195. Καὶ ὁ μὲν ἐν τούτοις ἦν, βοὴ δὲ ἐξαίφνης ἐν ἱπποδοώμῷ δήμου πεινῶντος, ὡς τῆς μὲν γῆς ὑπὸ τῶν ἀέφων ἀδικημένης, τῆς πόλεως δὲ ὑπὸ τῶν εὐπόφων οὐ φεφόντων εἰς μέσον χφονίου συλλογῆς θησαυφούς, 15 ἀλλὰ τοῦ σίτου τὰς τιμὰς συνιστάντων. συγκαλέσας δὴ γεωφγοὺς καὶ χειφοτέχνας καὶ καπήλους καὶ πάντων ἁπλῶς τιμητὰς ἀνίων ἀναγκάσας νόμῷ σωφφονεῖν καὶ πφῶτος αὐτὸς ἀκολουθήσας τῷ νόμῷ τοὺς αὐτοῦ πυφοὺς εἰς ἀγοφὰν ἐνεγκών, ἐπειδὴ τῷ νόμῷ μαχο- 20

13 vit. § 126 t. I p. 143, 10 sq. Iul. Misop. p. 368 Csq.

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

² ίσον Μ τη μέν τιμη ίσον coni Re | έκατέφου Mor Fabr 3 ∂' Re 4 τούτοις Μο 5 τὰ om La | χείρων Μο | καί inser I^2 om La 6 τοσούτω Mor, γο τοσοῦτο in marg $\hat{\epsilon}\pi\epsilon\tilde{\iota}\chi$ ov La | $\tau o\tilde{v}$ e $\tau o\nu$ corr C^{s} | $\tau o\iota o\dot{v}\tau o\iota s$ P sed $\tau o\iota$ in ras 1 7 διδόντων P sed $\delta \iota$ in ras m³ litt m² τούτοις CU Re δόντων U | τοσούτον B 8 λήμμασιν La 11 ύπηρετούντων I sed ovvr ωv in ras 2 litt m² 12 δ' edd | $\epsilon \nu$ om Mor Fabr 14 αστρων Fabr 17 δè edd 13 ίπποδρόμον Μο 18 τιμάς CBMoLaIMUP sed in hoc τιμητάς suprascr. m² 18 σωφρονεῖν – 19 νόμω praemisso κείμενον in marg I^* 19 avrov BMoLaIMUP sed in hoc in avrov corr m⁸, Mor 20 άγορὰσ **Μ**

μένην ήσθετο την βουλην και τοις μέν αύτου χοωμένην, τὰ δὲ αύτῆς κατακούπτουσαν, οἴεταί τις ἀκοῦσαι των ούκ έπισταμένων τα τότε δόρυ και ξίφος και πῦρ καὶ θάλατταν, ταῦτα γὰρ ὀφείλειν δοκοῦσιν οί 5 τῶν ὑπηκόων πολεμοῦντες βασιλεῖ, καὶ γὰο οὖτος R 588 | άνευ ὅπλων πόλεμος ἐξεπίτηδες ἀπειθεῖν καὶ παρόν συνάδειν διαφωνείν και α κυρούν έκεινος έσπούδακε, πάση τη τέχνη ποιειν άκυρα. 196. το μεν ουν τῆς ἀρχῆς δίκαιον καὶ ταῦτα εἰσηγεῖτο καὶ τούτων 10 χαλεπώτερα, και πάντως ἂν ἄλλος σκηπτοῦ δίκην ἐπὶ τούς ύβρικότας ήνέχθη, ό δε πανταχοῦ τε τὸν θυμὸν άνέχων καί τότε δή διαφερόντως νενικηκώς τάς μέν προσηπούσας τιμωρίας άφηπε, δεσμωτηρίου δε όνόματι μαλλον η δεσμώ την δίκην έπράξατο. ούκουν είσω 15 θυρων έγένετο των πολιτευομένων ούδείς. άλλ' ούδε νύξ έπεγένετο τῷ βραχεῖ τούτφ καὶ κούφφ, ἀλλ' ὀλίγον τὸ μέσον έκατέρων τῶν διακόνων, (ών) οἱ μὲν Ϋγον έκεισε, οι δε απήλλαττον. και οι μεν έδειπνουν τε και έκάθευδον, ό δε ούδέτερον. οι μεν γαο οίς ούκ 20 έπεπόνθεσαν έχαιρον, δ δε οίς έπεπόνθεσαν ήλγει καί τοῦτο ἔφη μέγιστον ἠδικῆσθαι παρά τῆς πόλεως τὸ τοιαύτην δίκην άναγκασθηναι λαβειν. 197. ούτω τουτο

15 Thuc. IV 25, 1

2 αὐτῆς CP sed in αὐτῆς corr C^eP³, MoLaMU | ,,malim ἀκούσειν" Re 5 τῷ βασιλεῖ V Fabr 7 ἐσπούδακεν CMoLaP ἐσπουδάκει Gasda 8 τῆ om I sed in ras 3 litt, MLaB | ποιεῖ Mo 9 ταῦτα εἰσηγεῖτο I sed α εἰσ in ras m² ἡγεῖτο M 11 τε]μὲν M 12 num, ut etiam Sintenis coniecit, κατέχων coll. vit. § 129 p. 145, 10 et Soph. Oed. C. 874? 16 βραχύ B I sed in hoc ψ in εῖ corr m⁸ 17 ὧν inserui auctore Re 18 ở Re | τε om V 19 κάθευδον Mor Fabr 21 παφὰ τῆς πόλεως om M inser I²

Hosted by Google

καίτοι σμικρότατον δυ μέγιστόν τε ήγεϊτο καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους ἐκβαίνειν καὶ οὐκ ἀνέμεινε τῶν φίλων τινὰ μέμψασθαι τὸ πεπραγμένον, ἀλλ' αὐτὸς ἀτιᾶτο τὸ ἔργον, οὐχ ὡς εἰς ἀναμαρτήτους, οἶμαι, γεγενημένον, ἀλλ' ὡς αὐτῷ προσῆκον μηδ' ἐπ' ἀδικήμασιν εἴς 5 γε βουλὴν τῶν τοιούτων τι ποιεῖν.

198. Μικούν γοῦν ὕστερον ἐτέρων τῆ πόλει μειζόνων τετολμημένων, καὶ γὰρ εἰ περὶ | πατρίδος οἱ R 589 λόγοι, τῆς γε ἀληθείας οὐδὲν πρεσβύτερον, τὰς τῶν δυναστευόντων τιμωρίας ὑπερβὰς ἐπὶ τὴν τοῦ ῥήτορος 10 ἡκε καὶ παρὸν στρεβλῶσαι καὶ ἀποκτεῖναι λόγω τὴν πόλιν ἀμύνεται, ταὐτόν, οἶμαι, καὶ πρόσθεν πεποιηκὼς πρὸς ἄνδρα Ῥωμαῖον θρασυνόμενόν τι τοιοῦτον, ἐφ' ὡ δικαίως ἄν, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, ἐξέπεσε τῶν ὄντων. ὁ δὲ τῆς μὲν οὐσίας οὐκ ἀπεστέρησε, βέλει δὲ αὐτὸν 15 ἔβαλεν ἐπιστολῆς. 199. ἀλλ' ὅμως τὸν οὕτω βραδὺν εἰς φόνον πάλιν ἐβούλευσαν ὑπλῖται δέκα κτεῖναι καὶ μελέτης τῶν τακτικῶν ἀνέμενον ἡμέραν. μέθη δὲ εὖ ποιοῦσα προλαβοῦσα τὸν καιρὸν πάντα ἐξήλεγξε καὶ τὸ τέως λανθάνον ἤδετο.

200. Θαυμάζει τις οὖν ἴσως, εἰ πρặος καὶ ἥμερος καὶ δίκας τὰς μὲν οὐ λαμβάνων, τὰς δ' ἐλάττους τῶν

7 Iul. Misop. p. 344 A. Amm. XXII 14, 2 sq. 11 Mis. p. 337 sq. 15 Iul. ep. 59 cf. Lib. ep. 670. Asmus Arch. f. Gesch. d. Phil. XV425 f.

1 μικρότατον M 2 αὐτοῦ V αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr m⁸, ULaIMBMo Mor Fabr | ἐκβαῖνον Fabr 5 αὐτῷ Re 11 ἡκεν La | καὶ (2) inser La^c | λόγω post ἀμύνεται La 12 καὶ πρόσθεν inser I² πρῶτον Fabr 13 ἐφῶ B | ὡν Mo 14 ἀν inser I² | ἐξέπεσεν La 15 ở Re 16 ἕβαλλεν Re | ἐπιστολῆς reposui e libris ἐπιστολῶν edd 20 ἤδετο I sed δε in ras 3 litt m⁸ ἤδετο La sed η̃ in η̃ corr n, PU 21 δαυμάσειε coni Mor | τίς BMoMP | οὖν om in ras 2 litt La 22 τάσδ' I | δὲ VLa Mor Fabr

Hosted by GOOGLE

21*

τεταγμένων είχεν άεί τινας έν τοῖς ἀρχομένοις δυσμενεῖς. ἐγὼ δὲ τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῆ μνήμη τῆς όδυνηρας έμοι τελευτής φράσω. νῦν δ' ἄξιον είπειν περί των συνήθων των έχείνου τοσούτον, ότι των 5 έκείνω γενομένων συνήθων οι μεν ήσάν τε άγαθοί και έδόκουν, οι δε έδόκουν μέν, ήσαν δε ού τοιουτοι. καί τούς μέν των πάντων ούδεν μετέβαλε, τούς δε ό χρόνος διήλεγξεν. 201. ως γαρ έλάβετο της βασιλείας καθαρῶς καὶ κύριος κατέστη τῶν τε θησαυρῶν καὶ 10 τῶν ἄλλων ὅσα τὸν πλοῦτον ποιεῖ τὸν βασιλέως, οἱ R 590 μέν προϊκά τε αὐτῷ συνῆσαν | καὶ οὐκ ἐποίουν τὰ αύτων μείζω ταις παρ' έχεινον είσόδοις, άλλ' ίχανον ήγοῦντο κέρδος φιλεῖν τε καὶ φιλεῖσθαι καὶ τὸν αὐτῶν έρώμενον δραν άρχοντά τε την τηλικαύτην άρχην καί 15 σύν ἐπιστήμη καὶ πολλάκις γε αὐτοῦ κελεύοντος λαμβάνειν καί νη Δία γε και δεομένου γην, ϊππους, ολκίαν, άργύριον, χρυσίον εύπορειν λέγοντες διέφευγον τάς δόσεις. 202. οι βέλτιστοι μέν ούτως. οι δε χρημάτων πάλαι μέν έπιθυμοῦντες, προσποιούμενοι δέ 20 καταφοονείν, καιούν δέ άναμένοντες έχοῶντο φανέντι καί ήτουν και λαμβάνοντες ήτουν πάλιν και λαβόντες ούκ έληγον, ούδ' ἦν ὅ τι αὐτοῖς ἵστη τὴν ἀπληστίαν. δ δε μεγαλοψυχία μεν προίετο, χρηστούς δε ούκετ ένόμιζεν. άλλ' ήπατημένος μεν ήλγει, του χρόνον δε

Hosted by Google

¹ rows ante dvousvers MI sed in hoc del m¹ 6 και έδόnouv om Fabr ¿dónouv, oi dè om Mor | ou] obroi Mor 12 avrov P sed in avrov corr m³, MLa Mo Mor αυτῶν Uπαρεκείνων La | έκεινον ex έκεινων corr I^2 αύτων corr I^2P^3 αύτων VLaBMo Mor Fabr 13 αύτῶν ex αύτὸν Μ 14 έφαν Mor Fabr, quod corr Re 15 και ante κελεύοντος 17 διέφυγον Re διαφεύγοντας Mor eras La 18 tàs om 23 d' La Mor 19 προποιούμενοι La 22 or BMoMP 24 ένόμιζε La | δ' Re Re

LIBANII ORATIO XVIII

αἰσχυνόμενος ἀνείχετο καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι βέβαιος εἰς φιλίαν τοῦ τοιούτων ὄντων ἀπηλλάχθαι κρεῖττον ἡγεῖτο. 203. ὥστ' ἀγνόει μὲν οὐδενὸς τῶν πλησιαζόντων τὴν φύσιν, χαίφων δ' αὐτῶν τοῖς σπουδαίοις καὶ συμφορὰν τοὺς ἑτέρους κρίνων τῶν μὲν εἰχετο, τοὺς 5 δὲ οὐκ ἀπήλαυνεν, ἀλλὰ καὶ σοφιστὴν κρείττω τῆς προσηγορίας παρεχόμενον τὸν τρόπον ἐθαύμαζε καὶ φιλόσοφον χείφω τοῦ σχήματος ἐλεγχόμενον ἐκάκιζε, τὸ δὲ μὴ δοκεῖν ἐν τῆ βασιλεία παλαιὰς ἀτιμάζειν · συνηθείας πάντα ἔπειθε φέρειν.

204. 'Αλλά γάο ἐπιθυμεῖν μοι δοκεῖτε τῆς τῶν τελευταίων καὶ μεγίστων ἀκοῆς, ἁ Πέοσας καὶ τὴν ἐκείνων γῆν ἐπιστρατεύσας διέθηκε. καὶ θαυμαστόν οὐδέν, εἰ πάλαι προς ταύτην τὴν μερίδα κεχήνατε τὸ μὲν κεφάλαιον εἰδότες, ὡς νικῶν ἔπιπτε, τῶν δὲ ἐν μέρει 15 τὰ μὲν οὐδὲ ἀκούσαντες, τὰ δ' οὐχ ὡς ἔχει. 205. ποιεῖ δὲ ὑμᾶς ὡρμῆσθαι προς τὴν ἀκρόασιν λογισμος | τῆς Περσῶν ἰσχύος καὶ ὅσην οὖσαν ἐνίκων τὴν R 591 Κωνσταντίου δύναμιν καὶ ἐφ' ὅσον φρόνημα καὶ θάρσος οὑτοσὶ χωρῶν οὐκ ἔδεισε. Κωνστάντιος γὰρ χωρίς 20 τῶν τε ἅλλων νήσων καὶ τῶν ἐν ὠκεανῷ κειμένων τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἦόνων ὠκεανοῦ γῆν μέχρι τῶν

1 γρ τῷ in marg Mor | βέβαιον La 2 τοῦ τῶν τοιούτων Gasda 4 δ' αὐτῶν P sed apostrophus m², spir. len. et ῶν in ras m³ δαντῶ U δ' αὐτῶ La δ' αὐτῶ B δὲ αὐτῶν VMo δὲ αὐ τῷ (in marg τỹ) M δὲ αὐ I sed circumflex. m² et post v ras 2 litt | τοῖς σπουδαίοις P sed τοῖς et oις in ras m³ τῶ σπουδαίω I sed post ῶ et ω singulae litt eras τῶν σπουδαίων MULaB 8 ἐμάθιζε Mor ἐμόπιζε Fabr, quod corr Re probante Porsono Adv. 257 (227) 9 βούλεσθαι (vel θέλειν Anim) δοκείν coni Re 12 μαl (1)] τῶν Fabr 16 οὐδὲν Mo sed ν eras οὐδ' Re | τάδ' BVMP τὸ δ' Mor τὰ δὲ Re 17 ἡμᾶς La | ὁρμᾶσθαι V 19 δάρσος V sed in marg θράσος 20 ἔδεισεν MoLa 22 τῶν inserui e BLaI auctore Re |

κιόνων Naber Mnem. XVI 117 | ἀκεανοῦ inserui e libris | τοῦ La

325

Hosted by Google

Εύφράτου δευμάτων έχέχτητο τά τε άλλα φέρουσαν πάντα πολλά καί σωμάτων μεγέθη καί ψυχῶν άνδρίαν, άφ' ών αν γένοιτο στρατόπεδον άρραγές. 206. άλλ' **δμως ούτος ό μέγας ταϊς παρασκευαϊς, ό τὰς μυρίας** 5 πόλεις και λαμπράς έχων, δ τούς πολλούς δεχόμενος φόρους, δ τον πολύν χρυσον έκ των μετάλλων έξαγαγών, δ καλύψας ίππέων σιδήρω σώματα Περσών άκριβέστερον, δ καί τους ϊππους ὅπλοις δυόμενος τραυμάτων ούτος πόλεμον παρά τοῦ πατρὸς ἐκδεξάμενος 10 θάρσους δεόμενον βασιλέως και ψυχης έπισταμένης δυνάμει χρησθαι χαλώς, ώσπες συμπολεμήσειν τοις έναντίοις όμωμοκώς, δπως μέν λήψεται τάκείνων ή μή τι των αύτου γένοιτο ύπ' έκείνοις, ούκ έσκέψατο, στράτευμα δε άγων καθ' έκαστον έτος άρχομένου 15 θέρους αμα ἦοι τειχομαγούντων διαβάς Εὐφράτην καί περί αύτῶ τοσαύτην στρατιάν καθίσας καί διανοούμενος, εί φανεῖεν οἱ πολέμιοι, φεύγειν, τῶν πολιορχουμένων μόνον ούκ άκούων τὰς οἰμωγὰς στρατηγικώτερον ήγεῖτο τὸ μὴ μάχεσθαι μηδὲ τοῖς οἰκείοις ἀπολλυμένοις 20 αμύνειν. 207. τίς οὖν δ τῆς καθέδρας καρπός; δ μέν κατέσειε τείχη και κατέσκαπτε πόλεις και χρήματα και

2 άνδρίαν reposui e CBMoVPU άνδρείαν reliqui libri 4 δ (1) om Mo 6 φόρους I sed φ in ras m² | μετάλλων edd P sed ustall in ras 4 litt m^3 10 βασιλικοῦ coni Mor qui in textu habet βασιλ*, et Re 11 ώς Fabr 12 έναντίοις Ised $\alpha \nu \tau$ in ras m² | $\delta \mu \omega \mu \sigma \kappa \omega \varsigma$ MoLa 13 $\alpha \dot{v} \tau o \tilde{v}$ P sed spir. asp. in ras m³ avrov LaIMU avrov Mo | exelvois I sed ois in ras m² | έσκέψατο B sed σκεψ in ras m² 14 καθέκαστον La 16 αυτῷ La αὐτῷ BMoMPU Mor Fabr αὐτὸν VI sed in hoc ∂v in ras m² | στρατιάν P sed τιάν in ras m³, I sed $\dot{\alpha}v$ in ras m^2 streatslar LaM streat 1ar cum ras 1 litt $U \mid x\alpha\vartheta$ -1strès Re, quod corr Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) 17 si eras La 18 μονονούκ Re | ante τὰς ras 4 litt I 19 éxeívois Mor, oineíois in marg | ἀπολλυμένοις om Re 21 τείχη et $\pi \delta \lambda \epsilon_{is}$ locum mutaverunt in La

Joogle Hosted by

σώματα άγων ανέστρεφεν, δ δε τούς όψομένους την έρημίαν έπεμπε καί τοῦ μή πλέον τι πεπονθέναι χάριν ήδει τη Τύχη καί δια των πόλεων έπανήει μεθ' ήμέραν τὰς ἐπὶ νίκη νενομισμένας φωνὰς | παρὰ τῶν δή- R 592 μων δεγόμενος. και τοῦτο ἦν ἔργον ἔτους ἑκάστου 5 διέβαινεν δ Πέρσης, δ δε έμελλε. προσέβαλλε περιβόλοις, δ δε έκινειτο. έγγυς ην έλειν, δ δε ταυτα έπυνθάνετο. ήρει, τῷ δὲ ήρκει μή μεμαχήσθαι. ὁ μὲν αίγμαλώτων ήβούνετο πλήθεσιν, δ δε ίππων άμίλλαις. τον μέν έστεφάνουν αί πόλεις, ο δέ τους ήνιόχους. 10 άο' ούκ είκότως μοι προσείρηται Περσών ούτος σύμμαχος; τὸ γὰρ παρὸν χωλύειν ἐπιτρέπειν ἐγγὺς ἂν εἴη τοῦ ταῖς χερσί συντελεῖν. 208. καὶ μή με οἰέσθω τις άννοείν μήτε την νυκτομαγίαν, έν ή δράσαντές τι καί παθύντες διεκρίθησαν, μήτε την έν ήπείοω ναυμαγίαν, 15 έν ή μόλις την πολλά παθούσαν πόλιν έσωσαν. αύτο γάο δή τοῦτο καί τὸ σχέτλιόν ἐστιν, ὅτι ψυγάς παραλαβών είδυίας πολεμίους φοβειν φοβεισθαι συνείθισε καί πονηρα μελέτη γενναίας φύσεις έξέλυσεν. 209. δση δε ή της μελέτης ίσχυς έν απασι πράγμασι. δηλούσι 20

14 Amm. XVIII 5, 7. Iul. or. I p. 23 B 15 Iul. l. l. p. 27 B sq. or. II p. 62 B sq.

2 πεπονθέναι La sed πονθε in ras n 3 τύχη La sed τν in ras n et circumflex. supra η eras | μεθημέφαν BV 4 νίκην La 5 ἕτους inser Laⁿ 6 δ' Re | ἕμελλεν CMoLa | προσέβαλε VMI sed in hoc alterum λ inser m², U Mor Re 7 δ' Re 8 ῆφει om Mor Fabr | τῶ I sed τ in ras m² | μεμαχῆσθαι I sed τ et σθ in ras m² 9 αίχμαλότων I sed τ in ras m² et post ν ras 2 litt | ήβφύνετο P sed ' e ' corr m³, I sed ή in ras m² ήβφύνετο LaU ἐνηβφύνετο M 11 μοι inserui e libris om La edd 13 ταῖς αὐτοῦ χεφοί coni Re 14 ἐν ή — 15 ναυμαχίαν praemissis verbis λείπει πείμενον in marg La^γ 16 πόλιν in marg I⁸ 18 συνείθισεν La 19 πονηφά La πονηφῶ Mo | μελέτη La 20 ἕπαστν La

Hosted by GOOGLE

LIBANII ORATIO XVIII

μέν οί σοφοί, δηλοϊ δέ και ό μῦθος. αύτη και τον βελτίω και τον χείρω πρός τουναντίον αν μεταστήσαι τῶ μέν χείοων τῆς φύσεως, τῶ δὲ δοθεῖσα βελτίων. R 593 αύτη καί γυναϊκας | έφ' ίππους άνεβίβασε και κοείτ-5 τους άνδρων έν υπλοις έποίησε, καν τον άρετης φύσει μετειληφότα ζην έν κώμοις και μέθαις άναγκάσης, ή μέν αύτον απολείπει, μαθών δε ταῦτα αντί τῶν έκείνης καλῶν ζη τούτοις ήδόμενος, έχθρα δε αὐτῷ τα πρότερα, καί ή συνήθεια την φύσιν έξέκρουσε. 10 210. τοιοῦτόν τί φημι καὶ τοὺς ἐκείνου στρατιώτας ύπ' έκείνου πεπουθέναι τὰ μέν ὅπλα λαμβάνοντας, συμπίπτειν δε κωλυομένους και διδασκομένους ύπο σκηναίς καθεύδειν συγγενών άλισκομένων και μή φοβεΐσθαι την αίσχύνην και δεδοικέναι την τελευτήν. α 15 το μέν πρώτον έδυσχέραινον, ώς είκος εύψύχους, έπειθ' ήττον, εἶτα προσίεντο, εἶτα ἐπήνουν. 211. διὰ ταῦτα πόρρωθεν κονιορτός άρθείς, οίος αν έξ ίππων γένοιτο, ούκ ανίστη ποός συμβολήν, αλλ' έτρεπεν είς φυγήν. ίλης μέν γαο έπιφανείσης ίππέων ούδε ταύτης μεγάλης 20 χανείν αύτοις εύχοντο την γην παν παθείν αίοούμενοι μαλλον η Πέρσην έγγύθεν προσιδειν, έξηρημένης δέ

σφισι της ανδρίας συναφήρητο και ή παρρησία, και

1 Diog. L. 17,6 20 Aristid. or. 46t. II p. 243,10 D. Il. 5,282. 0416

3 τόν μέν χείρον της φύσεως, τόν δε διαθείσα βέλτιον coni Re at cf. p. 126, 13 sq. 4 avebibasev La avebibase Mor 6 κώμαις B Mor Fabr | άναγκάσης P sed η in ras m³ καταναγκάσης Μ 8 πότοις Re, fortasse recte 9 é<u></u> é énpovoev La 10 τi in ras I^3 11 ovr inter $\mu \dot{\epsilon} \nu$ et $\delta \pi \lambda \alpha$ 12 $\sigma v \mu \pi i \pi \tau \varepsilon i v P$ sed πi add in marg m⁴ eras La14 δεδιέναι V 16 διαταῦτα BMI sed in hoc in διὰ ταῦτα 17 $\ddot{\alpha}\nu$ inser C^tI³, post $i\pi\pi\omega\nu$ praebent BPU edd, corr m² 19 $\lambda\eta_s P$ sed ι in ras m³, BMo Mor Fabr om MMo 20 avrois BMoVLaIMPU Mor | novoro edd 22 ύφάσι Μο. δè σφίσι in marg | ἀνδρείας LaIM edd

Hosted by GOOGLE

ούτως ἀνωμολόγητο τὸ δέος, ὥσθ' ὁπότε παφ' οἶς καταλύοιεν, ὑπὸ τούτων ἠξίουν θεφαπεύεσθαι, τοὔνομα τὸ Πεφσῶν ἔπαυεν ἐνοχλοῦντας. καὶ πᾶς ἂν εἶπεν ἐπισκώπτων, ὅτι Πέφσης ἐκεῖνος ἔφχεται, οἱ δ' ἄφ' ἡφυθφίων τε καὶ ἀπεπήδων. ἐπὶ μὲν οὖν τοὺς ὁμο- 5 φύλους ἀγόμενοι καὶ πλήττειν ἤδεσαν καὶ πληγῆναι, Πεφσικὸς δὲ αὐτοῖς οὕτω πολὺς ἐνίδρυτο φόβος ἐν πολλοῖς ἔτεσι συλλεγείς, ὥστ' ἔφη τις ἂν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐν ταῖς γραφαῖς | πεφρικέναι. R 594

212. Τούτους δη τους ούτω διεφθαρμένους ούτος 10 δ θαυμάσιος έπὶ Πέρσας ἦγεν, οἱ δὲ ἠπολούθουν πατὰ μιπρον ἀναμιμνησπόμενοι τῆς ἀνδρίας ἡν εἶχον, παὶ πιστεύοντες διὰ πυρος ἐλθείν ἂν ἀπαθείς ταἰς ἐπείνου βουλαῖς. 213. τίνες οὖν αὖται; μεγάλην οὖσαν εἰδως ἐν ἀπορρήτοις ἑοπήν, Ὁ γὰρ οὐδὲν ἂν ὀνήσαι προρ- 15 ρηθέν, μέγα ἂν ὡφελήσαι πρυφθέν, οὐπ εἰσόδου χρόνον, οὐπ εἰσβολῆς δδόν, οὐ μηχανημάτων τρόπον, οὐδὲν ὧν ἔστρεφεν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐξήνεγπεν εἰδώς, ὅτι πᾶν ἐπλαληθὲν εὐθύς ἐστιν ἐν ὡσὶ πατασπόπων. 214. ἀλλὰ πλοίων ἐμπλῆσαι τὸν Εὐφράτην παὶ τροφῆς τὰ πλοῖα 20 πρὸς τὸν ὕπαρχον εἴρητο, πρὶν δὲ τὸν χειμῶνα ἐξή-

9 cf. t. IV 1021, 3 sq. R 18 Iul. ep. 27 p. 519, 7 sq.

1 όπότε I sed ε suprascr. m³ et post τ ras 1 litt 2 άξιoĩev La 3 tò P sed ò ex $\tilde{\omega}v$ corr m⁵, I sed ò in ras m² $\tau \tilde{\omega} v BU \text{ edd} \mid \ell \pi \alpha v \sigma \epsilon v I \text{ sed } \sigma \text{ eras, } La \qquad 4 \text{ of } \delta' BIMP \mid$ $\partial v V$ quod probat Gasda fortasse recte 7 ∂ Re | $\partial v i \partial v o Mo$ 8 $\tau i_S BMP$ 10 ∂t Re 11 $\eta \gamma \varepsilon v I$ sed $\tilde{\gamma}$ in ras m³ 12 avdorías LaIM edd δ' Re | καταμικούν ΜοVP 13 av om M inser I^2 14 συμβουλαΐς V 15 δυήσαι αν Fabr 16 μεγάλα V | ωφελήσαι όνήσαι in marg I³ όνησαι CMoM I sed acutus in ras m^s ώφελήσαι CBMoM 17 οὐδὲ BP 21 iśńnew I sed η in ras m², B sed $\pi\alpha \varrho$ -20 πλοίων μέν V ELDET v suprascr. m²

Hosted by Google

κειν, ύπερβάς τὰς ἁπάντων έλπίδας και κατά τάχος διαβάς τον ποταμόν ούκ έπι την πλησίον μεγάλην τε καὶ πολυάνθρωπον πόλιν [Σαμόσατα καλουμένην] ἦλθεν, ώς ίδοι τε καί όφθείη και τα είωθότα τοις βασιλεύσι s τιμηθείη, άλλ' όξύτητος δεισθαι τον καιρον είδως ήκε μέν εls πόλιν έχουσαν μέγα Διός ίερον άρχαῖον, θαυμάσας δε και εύξάμενος δοῦναί οι κακῶσαι τὰ Περσῶν άποσχίσας της δυνάμεως μυριάδας δπλιτων δύο τούτους μέν έπι τον Τίγρητα πέμπει φυλάξοντάς τε την 10 γην, εί τι ταύτη προσίοι δεινόν, και παρεσομένους αὐτῷ κατὰ καιρὸν καλοῦντι. 215. χρην δὲ ἄρα καὶ τον Άρμένιον παραπλήσιόν τι ποιείν, διὰ γὰρ τῆς έκείνου γης της αρίστης έλθόντα μετά πυρός, ώσπερ είκός, τον έχθρον συμμίζαι τῶ βασιλεῖ, καὶ γενο-15 μένους άθρόους η έκβαλειν των δρων τους έναντίους φεύγοντας η καταπατήσαι μένοντας. τούτων δε παοηγγελμένων αὐτὸς ἐχόμενος Εὐφράτου πιεῖν τε παρέχοντος καί παραπέμποντος την έν τοις πλοίοις τροφήν R 595 | έχώρει. 216. πληθος δε καμήλων θεώμενος, κά-20 μηλον έξηρτημένην καμήλου φορτίοις βαρυνομένας, τά δε ην οίνός τε ήδιστος άλλος έξ άλλης γης και δσα

6 Amm. XXIII 3, 1. Zos. III 12 8 sq. Amm. l. l. 5 16 Amm. l. l. 6

³ πόλιν B, τὰ σαμόσατα supraser. m² 1 κατατάχος V Σαμόσατα καλουμένην quod deest in libris cancellavi 7 TOUS Πέρσας Re 8 δvo om Mo 9 $\tau \delta v$ om La et in ras 3 litt I 11 αύτῶ La om edd | δ' Re 12 ἀρμένιον B sed supra o acutus et post v duae fere litt eras $\delta \rho \mu \epsilon \nu \iota o v U$ 13 "aut έλθόντος τοῦ έχθροῦ leg. videtur aut έλθόντων τῶν έχθρῶν" Re. quorum secundum fortasse probandum 14 συμμίξαι cf. ad 15 η έκβαλεῖν τῶν ὅρων in ras P^{2} (" in ras m³) p. 28, 19 18 πλοίοις P sed πλοί in ras m³ οπλοις ULaIM et in marg 20 βαρυνομένους Mor βαρυνομένων Fabr Mo

LIBANII ORATIO XVIII

είς ήδίω πόσιν οίνου τοις άνθρώποις μεμηχάνηται, τί φέροιντο, έρόμενος έπειδη έπύθετο, μένειν κελεύει τας πηγας των ήδονων. πρέπειν γαρ στρατιώταις άγαθοις πίνειν οίνον ων αύτοις κταται το δόρυ, των στρατιωτων δε είς και αύτος είναι και προσήκειν αύτῷ τοις 5 πολλοις ίσοδίαιτον είναι.

217. Ούτω δη τὰ τουφην ἔχοντα πάντα ἀποκόψας, ὦν μάλιστα καὶ μόνων ἐδεῖτο τὰ παρόντα, ταῦτα ἔχων ἐπορεύετο τῆς γῆς αὐτῷ τὰ ὑποζύγια βοσκούσης πόφ χρηστῆ, τὸ γὰρ ἔαρ ὑπὲρ ἐκείνης ἤδη τῆς χώρας 10 είστήκει. 218. καὶ προϊόντες φρούριον εἶδον ἐν χερρονήσῷ τοῦ ποταμοῦ κείμενον, πρῶτον καὶ φανὲν καὶ ληφθὲν οὐχ ὅπλοις, ἀλλὰ φόβῷ. ὡς γὰρ εἶδον τοὺς ἀπαντικρὺ λόφους ὑπὸ τῆς στρατιᾶς κεκαλυμμένους οὐκ ἐνεγκόντες τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ὅπλων ἀνέφξάν 15 τε τὰς πύλας καὶ δόντες αὐτοὺς ἦλθον την ἡμετέραν οἰκήσοντες. τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδείων πλῆθος πολλῶν ἡμερῶν ἦν ἑκάστῷ τροφή, ὥστε δι' ἐρήμου τῆς ἐχομένης ἰόντες ὅσωνπερ ἐν ἄστεσιν ἀπολαύειν εἶχον.

219. Φοούοιον έτερον ην έν νήσω περιεξεσμένη 20

20 $\pi \epsilon \rho \iota \epsilon \xi \epsilon \sigma \mu \epsilon \nu \eta$] nunlor $\epsilon \rho \epsilon \tilde{\iota} V^2$ cf. Theorem. id. XXII 50

6 Luc. bis acc. § 33 11 Amm. XXIV 1,6. Zos. III 14 (Anatha). cf. Ritter Erdkunde X 137 sq. 20 Amm. XXIV 2,1 (Thilutha)

2 έπείθετο M sed v supra ει m² | μένειν e νέμειν corr La^{*} ειν antecedenti ras 2-3 litt U 3 πρέπει Mor Re 4 πταται I sed πτ in ras m² | τὸ om M 5 καὶ (alterum) inser I² | αὐτῷ La αὐτῷ reliqui libri edd 8 μόνων P sed νων in ras m³ μόνον ÚBM 11 χεροννήσω Mo 14 φίλους M sed λόφους in marg m² | στρατιᾶς e στρατείας corr P³I² στρατείας LaU στρατίας M | κεκαλυμμένους P sed ους in ras m³ 16 ἰδόντες P (sed ἰ eras) ULa | αὐτοὺς MoLaMU et in ἀυτοὺς corr I² 17 καὶ πολλῶν Fabr 19 ὅσω περ una litt post ω eras I 20 παρεξεσμένη M

καί τείχος περί πασαν έληλαμένον μηδέν έξω κατα-R 596 λελοιπός αύτοῦ μηδ' ὅσον δοῦναι χώραν | ποδί. μακαρίσας δή τούς οίκοῦντας τῆς τοῦ τόπου φύσεως καί γνούς, ώς, εί τοῖς ἀνηνύτοις ἐπιχειροίη, χαρίζοιτ' 5 ἂν τοῖς πολεμίοις καὶ ὅτι τῆς ἴσης ἀνοίας παριέναι τε α λαβείν ένι και προσπαλαίειν τούτοις α λαβείν ούγ οίόν τε, ταγέως έπ' αύτους ήξειν είπων και δέος σφίσιν ου μικρόν έγκατοικίσας και ταράξας την γνώμην τοις δήμασι πάλιν δι' έρήμου πορευθείς απτεται 10 τῆς Άσυρίων γῆς, ἡ ποιεί τοὺς οἰκήτορας εὐδαίμονας τοῦτο μέν πλήθει και κάλλει καρπῶν ἀπ' ὀλίγου σπέρματος, τοῦτο δὲ ἀμπέλων τε καὶ φοινίκων τόκω καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, Ἐ δῶρα γῆς ἀγαθῆς. 220. ταῦτα βλέποντες και τούτων μετέχοντες οι στρατιωται πολλών 15 όντων έν έκάστη κώμη, πολλαί δε αί κῶμαι και μεγάλαι καί πόλεσιν ού σφόδρα μεγάλαις αί πολλαί παρισούμεναι διά πάσης τῆς Άσυρίων ἐκτισμέναι, τούτοις ουν έντυχών δ στρατός ούκ έμέμψατο τη περί την πορείαν ταλαιπωρία. τὸ γὰρ ἆθλον ἄξιον ἦν τῶν 20 πεπονημένων διά της έρήμου την ήμερον έχειν. 221. ένταῦθα φοίνικας ἐξέτεμνον, ἀμπέλους ἀνέσπων,

4 Dem. pro Megal. § 26 p. 208, 29

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XVIII

έκίνουν ταμιεία, κατέσκαπτον μετ' όργης, ήσθιον, έπινον, ού μήν μέχοι μέθης, ού γαο εία τοῦ δια μέθην άρτίως άποσφαγέντος ὁ φόβος, ἀλλὰ τὴν μέν δύναμιν συνείχον, όπως δε και νήψουσιν, έσκόπουν. οί δε δυστυχεῖς Άσύριοι πόρρωθεν ἀπὸ τῶν ὀρῶν έώρων 5 τὰ σφῶν αὐτῶν κακά, φεύγοντες μέντοι καὶ τὸ πεδίον έχλιπόντες πολέμιόν σφισι σύμμαχον άντιστήσαντες τον ποταμόν ούτως απηλθον. 222. πως ούν τοις R 507 μεν έπεκούρει, τοῖς δ' ἐμάγετο; πολύς ὢν ὁ ποταμὸς Εύφράτης καί πολλών ποταμών άντίρροπος μικρός 10 μέν ούδέποτε, μέγιστος δε αύτος αύτοῦ γίνεται τῶν ήρινων όμβρων λυόντων είς ύδωρ την έν Αρμενία γιόνα τοῦ γειμῶνος οἰκοδομηθεῖσαν, οἱ δὲ περὶ αὐτὸν γεωργοί διώρυγας ένθεν καί ένθεν κατατέμνοντες. όπόσα Αιγύπτιοι τῷ Νείλω, χρῶνται και οὖτοι τῶ 15 ποταμώ, καί έστιν άμφοιν ό γεωργός κύριος, είσδραμείν τε τὸ ὕδωρ καὶ μή. 223. τοῦ στρατοῦ τοίνυν έπιόντος άνέντες πάσας είσόδους τω δεύματι τάς τε διώρυχας ἕπλησαν καὶ δι' ἐκείνων τὴν ἄλλην γῆν. ούτος μόχθων έκείνοις ό χαλεπώτατος παντός μέν τοῦ 20 λιμνάζοντος λυποῦντος, τοῦ δὲ ἐν ταῖς διώρυξι τοῖς μέν είς στέρνον άναβαίνοντος, τοις δ' είς πρόσωπον.

22 τὸ στέρνον μᾶλλον ἐν τῷ καταλογάδην λόγῳ ἢ τὸ στῆθος V^τ

1 ταμεῖα LaU Mor Re 3 ἀρτίως om Mor Re 4 ὅπως δὲ xal] ὅπως xal Mor xal ὅπως Fabr | νήφωσιν Fabr 5 ἀσσύριοι LaI sed in hoc prius σ inser m³, edd 7 öν post πολέμιον inserendum coni Re | ἀντιστήσαντες I sed τιστη in ras m² 9 δὲ V 11 δ' Re | ἑαυτοῦ BM et ex αὐτοῦ corr I² αὐτοῦ Mo Mor 12 ἀρμενία Ι ἄρμενία Mo 13 "malim ἀνοικοδομηθεῖσαν" Re 14 ἀνατέμνοντες Fabr 15 ὁπόσαι C sed 1 vel 2 litt post ι eras ὅπόσα γὰς La 21 δ' Re | διώρυξιν La

Hosted by Google

έστι δε ούς και ύπεραίροντος, άγων οὖν ἔσγατος αύτόν τε σωσαι και όπλα και τροφήν και ύποζύγια. 224. καί τοῖς μèν ἐπισταμένοις νεῖν βοηθός ἦν ή τέχνη, τοῖς δ' ἀπειροτέροις μείζων ὁ πόνος. ὥσθ' οί 5 μεν έγεφύοουν, οί δ' άντι τοῦ μέλλειν ετόλμων. και τοις μέν δι' όχθης ύψηλης τε καί στενης έλαύνουσι τό μή βραχηναι ύπηρχε, σφαλερόν δε ή στενότης, οί δ' έχεινο φεύγοντες έν τοις ύδασιν ώχουντο, χαί δεσπότη τε δούλος χείρα ώρεγε και δούλον δ δεσπότης 10 ανέσπα. 225. καί δια τοσούτων γε περαιούμενοι των δεινων ούκ φμωξαν, ούκ έδάκουσαν, ούκ έμέμψαντο την στρατείαν, ού δημα απέρριψαν πικρόν, ού πρός αύτους ένενόησαν, άλλ' ωσπερ δια των 'Αλκίνου κήπων ίόντες ούτως ήδοντο τοῖς παροῦσιν ἐλπίδος τε, οἶμαι, R 598 | βελτίονος ύπούσης και αμα τοῦ βασιλέως ταὐτά 16 τοῖς πολλοῖς έκόντος ταλαιπωροῦντος. 226. οὐ γὰρ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἐπιτείνας κεφαλαῖς σανίδας, ὅπερ ἂν ἄλλος ίσως έποίησεν, έβάδιζεν ἀπόνως έν πονοῦσι μόνος, άλλὰ πρῶτος τῶ σώματι πηλὸν καὶ ἰλὺν καὶ

13 Od. η 114 sq.

2 αὐτόν Mo 3 πολεμεῖν La νοεῖν Mor, in marg γę νήθειν 5 οἶδ' VMPB οἶ δ' Mo 6 διὰ τῆς ὄχθης La | τε om Mor Fabr | ἐλαύνουσιν La 7 γς βραθώναι in marg Mor | ὑπῆςχεν La ἐπῆςχε Mor, in marg γς ἐπῆςκε 8 ἀχοῦντο scripsi ex VU ἐχοῦντο reliqui libri (ε in ras paulo maiore P³) Mor Fabr εἰλοῦντο Re 11 οὐκ (1) — ἐδάκρυσαν om Fabr | ἄμοξαν P sed o in ω corr m³, I Re 12 ξήματα et πικρά Mor Re | μικρόν La 13 αὐτοὺς P sed ʿ in ras m³ αὐτοὺς UMMo | ἀλκινόου LaI sed in his o eras, M Mor Fabr 16 ἐνόντος Mor 17 ὅπες reposui e libris ὅσπες edd 18 ἴσως post ἕλλος inserui e libris (ante ἄλλος La) om edd | ἐβάδιζεν reposui e libris excepto U qui habet ἐβάδισεν, ut edd (älterum) om Mo

Hosted by Google

ύδωο τέμνων ούτω παρεχάλει τοὺς ἄλλους ἔργοις, οὐ λόγοις διάβροχον στρατιώταις καὶ σκευοφόροις τὴν χλαμύδα δεικνύων.

227. Καί οἱ μέν την λίμνην εἰργασμένοι την πολλην Ασύριοι το σόφισμα ήλπιζον η αποστρέψειν την 5 στρατιάν η άποπνίξειν, οί δέ, ωσπερ υπόπτεροι πάντες η τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῖς διϊστάντος τὸ ὕδωρ, ούτω διαφυγόντες ούκ δλίγοι προσέβαλλον ούκέτι φρουρίοις, άλλ' ἦν πόλις Άσυρίων μεγάλη τοῦ μέν τότε βασιλεύοντος έπώνυμος, τείχος δε είσω τοῦ τείχους 10 έχουσα δεύτερον, ώστ' είναι πόλιν έν πόλει βραγυτέραν έν μείζονι κατά τούς κάδους τούς έν άλλήλοις κειμένους. 228. γιγνομένης δε της έφόδου συνηγε τούς οίκήτορας ὁ φόβος εἰς τὸ βραχύτερον τεῖχος, ὡς ἂν ίσχυρότερον. οί δε το μεν έχοντες, τῶ δε προσιόντες 15 βάλλονται μέν ύπό των άνωθεν τοξοτων και απέθανόν τινες, χώματα δε αίζοντες ύπεο το τείχος παρεστήσαντο τούς συνειλημένους δμολογία. ή δε ήν μηδε έν σπονδαίς ποτε έκείνους αποδούναι Πέρσαις. ήδεσαν γάο τάς παο' έκείνοις δοράς. & καί σημεῖον τοῦ μή 20 βλακεύοντας, παντί δε σθένει μαγομένους είληφθαι.

9 Amm. XXIV 2, 9. Zos. III 17 (Pirisabora). cf. Ritter l. l. p. 145. Ranke, Weltgeschichte IV 1 p. 116 20 Her. V 25

5 ἀσσύφιοι LaI sed in hoc prins σ inser m³, edd | ἀποστρέφειν La Mor 6 στρατείαν PI sed in στρατιὰν corr in illo m³, in hoc m², ULaB et in marg Mo | ἀποπνίγειν Mor Fabr 8 ∂ιαφέροντες U | οὐκ δλίγοι] οὐκ δλίγον CMoIPU μετ' δλίγον (Par et) Fabr malim κατ' δλίγον | προσέβαλον BVIM 9 ἀσσυρίων La edd 10 βασιλεύσαντος V | τοῦ om BM inser I³ 12 κάδδους I κ δους cum rasura 1 vel 2 litt U | post κειμένους ras 3 litt M 18 συνειλημένους Re συνειλεγμένους libri Mor Fabr 19 σπονδαῖς I sed ν m² σπουδαῖς Mo 21 παντὶ δὲ] ἀλλὰ παντὶ V

335

Hosted by Google

229. Ούτω πάντα ην του βασιλέως ήττω και ούδεν τον άνδοα έφερεν. άλλ' ἦν χαλεπός μέν πολεμίοις, χαλεπός δε των οίκείων τοις ούκ είδόσιν η κρατειν η πίπτειν. των τοίνυν προβεβλημένων της προνομης 5 τῶν ἱππέων κακῶς ήγωνισμένων, ὥστε αὐτοῖς καὶ τὸν ίππαρχον αποθανείν, τούς αξιούντας τιμασθαι πρό R 599 των πολλων τοις αποκτενούσι παρέδωκεν ούκ από τῆς σχηνῆς ἐχπέμπων τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰς μέσους άναστρέφοντας είσελθών, καταβιβάζων ωπλισμένους 10 πολλούς αὐτὸς ἔχων δορυφόρους οὐδὲ τρεῖς. οὕτως ήν πεπαιδευκώς ἄρχεσθαι τούς στρατιώτας και παν τό δοκοῦν τῷ κρατοῦντι δέχεσθαι. 230. τοῖς οὖν ἱππεῦσιν άπαντήσας σύν βοη τόν άπολωλότα ζητοῦσι καὶ δίκην την άξίαν έπιθείς τοις ούκ έπαμύνασι και δείξας τοις 15 άλλοις απασιν, οία μένει τούς απορραθυμουντας, είσηλθεν είς την σχηνήν θαυμαστότερος γεγονώς. 231. βουλόμενος δε ώς πλείστην της πολεμίας κακουργείσθαι πυχνάς έποιεῖτο τὰς ἀναπαύλας, ὅπως τὸ μὲν ἄλλο στρατόπεδον έν χαραχώματι μένοι, τοῖς δὲ χούφοις τε 20 καί εύρωστοτέροις είη διερευνασθαι την γην άλλοις άλλοσε σχεδαννυμένοις. οι καταγείους τε οικήσεις άνεῦρον καὶ ἦκον ἄγοντες Ἀσυρίων τέκνα μετὰ μητέρων, ώστε τόν των αίχμαλώτων άριθμόν πλείω του των **κτησαμένων** είναι. σπάνις δε τροφής ούδε ούτως.

Hosted by Google

³ εἰδόσιν η] ex εἰδόσι corr I^2 εἰδόσι CBMoM edd 5 ήγωνισμένων ex ήγωνισμένον corr I^2 6 ὕπαρχον La sed ΰ eras, Mo 9 εἰσελθὰν La sed εἰσ in ras n 13 τοὺς ἀπολωλότας V 14 τὴν om Re 15 ἀποραθυμοῦντας P sed q alterum inser m⁵, UIMB 19 χαραπώμασι I sed σ in τ corr m², LaU Re 21 ἄλλο Mo | καταγαίους P sed αι in ras 2 litt m⁵, CMo edd καταγέους B sed αι supra έ, IU cf. Plat. Rep. VII p. 514 A. Protag. p. 320 E 22 ἀσσυρίων LaJ edd

232. Έντεῦθεν τοίνυν έχώρουν έπὶ τὸν αὐτὸν ἆθλον, τάς διώρυχας, μαλλον δε έπ' αύτό του άθλου το χαλεπώτατον πλείους γάο αί τομαί τῆς γῆς, κάν τῶ βάθει πάλιν το πλέον. ού δή και σαφέστατα σωτήρ έγένετο τῆς στρατιᾶς πάσης. 233. ἐπαινουμένης γὰρ ὑφ' ἑτέρων 5 έτέρας όδοῦ μακροτέρας μέν, τῶν δὲ ὑδάτων ἔξω, τοῦτ' αὐτὸ τῆς ὁδοῦ μάλιστα φήσας δεδοικέναι τὸ διψην τε όμοῦ καὶ παντὸς εἴδους ὑδάτων ἐστερησθαι καί προσθείς, ώς έν τούτω μέν | είη πόνος, έν R 600 έκείνω δε όλεθοος, και πολύ βέλτιον παο' ύδάτων 10 ένοχλουμένους βαδίζειν η ζητοῦντας ὕδωρ οὐκ ἔχειν. καί μνησθείς δή τινος παλαιού 'Ρωμαίων στρατηγού διά τοιαύτης άβουλίας αύτόν τε καί ους ήνεν απολέσαντος καί δείξας εύθύς έκ βιβλίου την πανωλεθρίαν, τοιαῦτα λέγων τούς μέν ού τὰ συμφέροντα είπόντας αίσχυνθηναι 15 κατηνάγκασε, τούς δε έπεισεν δκνησαι μηδέν. 234. καί αύτίκα πλείους μέν έπι γης οι φοίνικες, συγναι δέ άπό τούτων αί γέφυραι, δαστώνη δε ύπερβηναι τοῖς πλείοσιν. είχε δε πολλήν φιλοτιμίαν και το φθάσαι τον διὰ τῆς γεφύρας έρχόμενον έμβάντα αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ. 20 καί τὸ μέν ἰσχυρὸν τῶν πολεμίων οὕτως ἐξελήλεγκτο καί τὸ ὕδωρ ένενίκητο πάνυ δη νικήσειν έλπισθέν.

LIBANIUS ed. Foerster. II.

¹² Plut. Crass. 20-31. Polybium falso citat Ranke l. l. 20 Amm. XXIV 3, 11. Zos. III 19, 4

¹ tòv aὐtòv ảϑlov] ảϑlov tòv aὐtòv V | aὐtãv I 2 ở Re | tãv åϑlov V 4 πατὴρ Re 5 στρατείας BLaPI sed in στρατιᾶς cori ni illo m³, in hoc m² 6 μικροτέρας I edd μακροτέρας coni Re 7 δεδιέναι V 9 πόνοσ P sed σ in ras m³ | ἐν om BM inser I^{\$} 10 δ' Re 12 δή τινος παλαιοῦ] παλαιοῦ ởή τινος La δὴ παλαιοῦ τινος Re 13 ἀντόν I sed supra v spir. eras αὐτόν BMo αυτόν La | καὶ οῦς inser C^{\$} | εἶχεν La 17 et 18 δ' Re 20 ἀρχόμενον Mo | ἐκβάντα La 21 ἐξελήλεκτο PU ἐξελήλεγκται La ἐξήλεγκτο Fabr

235. Έμελλε δε άρα και ετερον Ισγυρόν ούκ είς μαχράν άσθενες έπιδειχθήσεσθαι. ήν γάρ τι φρούριον καρτερόν καί τοῦτο έν νήσω ὄχθου τε καί τείχους μέτρω πρός άέρα μέσον άνεστηχός, τοσοῦτον ἦν έχα-5 τέρου τὸ ὕψος. τὸ μὲν οὖν κάτω πλην κομιδη τινος μικρού περιέζωστο δονάκων πυκνότητι κρυπτούση τούς ύδρευομένους, οι δια καταβάσεως αδήλου τοις έξω κατά πολλήν έξουσίαν ύπό ταῖς τῶν δονάκων κόμαις έγρῶντο τῷ ποταμῶ, τὸ τείγος δὲ κρείττον ἦν μηγα-10 νημάτων, τοῦτο μέν ἐπὶ νήσου πεποιημένον, ἡν εἴσω πασαν είχεν αύτοῦ, τοῦτο δὲ ἐφ' οὕτως ὑψηλῆς, καὶ προσην το πλίνθον όπτην προς έαυτην άσφάλτω δεδέσθαι. 236. ή μεν οὖν ἰσχύς τοῦ φρουρίου συνεβούλευε μή πειρασθαι, τὸ δὲ ἐκδραμόντας τινὰς τοῖς 15 πρώτοις της στρατιάς προσπεσείν και μικρόν αποσχείν τοῦ καὶ τὸν βασιλέα τρῶσαι θυμῷ πρὸς πολιορκίαν τούς πεπουθότας ήγε. και οι μεν προσεκάθηντο, Πέρ-R 601 σαι δε άνωθεν έγελων, ετώθαζον, υβριζον, | ετόξευον, έτύγχανον ίσον αὐτοὺς ἡγοῦντο ποιεῖν, ὥσπεο 20 αν εί και τον ούρανον έπεγείρουν έλειν. 237. δ δέ πρῶτον μέν και αὐτὸς πέτραις και βέλεσι τῶν ἐπὶ τοῦ

² Amm. XXIV 4,1 sq. Zos. III 20 (Maiozamalcha) 6 Zos. III 21, 3 12 Zos. III 17, 5

¹ $\check{\ell}\mu\epsilon\lambda\lambda\epsilon\nu$ $La \mid \delta' \operatorname{Re}$ 2 $\check{\epsilon}\pi\iota\delta\epsilon\iota\chi\partial\eta\sigma\epsilon\sigma\partial\iota$ La sed post $\epsilon\iota$ ras 2 litt 3 $\check{o}\chi\partial\eta\sigma$ M $\check{o}\chi\partial\eta$ V $\check{o}\chi\partial\eta$ B 4 $\pi\varrho\delta\varsigma$ $\tau\delta\nu$ $\check{a}\check{\epsilon}\varrho\alpha$ $V \mid ai\partial\check{\epsilon}\varrho\alpha$ Gasda 11 $a\check{v}\tau o\check{v}$ M sed ' in ras m^2 $a\check{v}\tau o\check{v}$ PUI sed in hoc \check{a} supra $o\check{v}$ m^3 , MB Mor qui in marg habet $\gamma\varrho$ $a\check{v}\tau\check{a}\nu \mid \delta' \operatorname{Re}$ 12 $\tau\delta$ in ras $P^2 \mid \delta\pi\tau\eta\nu$ P sed η ex o corr in ras m^3 14 δ' Re 15 $\pi\varrho\delta\tau \sigma\iota\varsigma$ P sed $\dot{v}\sigma\iota\varsigma$ in ras $m^3 \mid \sigma\tau\varrho\alpha\tau\iota\check{a}\varsigma$ P sed ι et \tilde{v} in ras m^2 $\sigma\tau\varrho\alpha\tau\epsilon\iota\check{a}\varsigma$ BLaUI in quo post hanc vocem ras 20 fere litt 16 $\pi\varrho\delta\varsigma$ inser I^2 17 $\eta\gamma\epsilon\nu$ CLa 19 $\check{l}\sigma\sigma\nu$ BMoLa Mor Fabr 20 $\check{\epsilon}\lambda\epsilon\iota\nu$ I sed $\check{\epsilon}\lambda$ in ras m^2 21 $a\check{v}\tau\delta\varsigma$ $\pi\check{\epsilon}\tau\rho\alpha\iota\varsigma$ in ras C^2

τείχους ήψατο, καί τις φέρων το βέλος έν τῷ σώματι κατέπιπτεν, έπειτα γεφύρα την νήσον πρός την ήπειρον συνηψεν, οί δε έργαζόμενοι φυλαχήν είγον τά σκύτινα των πλοίων τούτων γάο τὰ άνω κάτω ποιήσαντες και δύντες ύπ' αύτοις και τούδαφος των πλοίων 5 άντ' όροφης πεποιημένοι οί μεν είσω των τοίγων το αύτῶν ἔδρων. Πέρσαις δὲ ἦν καὶ πῦρ καὶ πᾶν βέλος έπι ταῦτα μάταιον, ἅ γε οὐκ ἦν ἀκίσιν [βαλεῖν], οὐ συντρίψαι λίθοις, ού καῦσαι φλογί. 238. οὐ μήν παρά τοῦτο έθορυβοῦντο, άλλ' είδότες μέν ὀρύττοντας 10 τούς πολεμίους, είδότες δε παν τεχνωμένους, νύκτα και ήμέραν έκώμαζον, ώς ἂν ἀπέραντα πονούντων. οί δε ενέκειντό τε καί ούκ εκαμνον καί πρός τα άνω γωροῦντες ώδοποίουν. τοῦ δὲ ὀρυττομένου τὸ εὖρος εύρος ήν άνθρώπου, και ό πρωτος άναρριγώμενος έν 15 μέσαις νυξίν είς μέσα πύργου τινός διαδύς έλαθε, τῶ

2 Amm. XXIV 4, 6 4 Amm. XXIV 3, 11. Her. I 194, 1

15 πρώτος ἀναρριχώμενος] πρώτως δρασσόμενος supraser. et ἀναρριχᾶσθαι· τὸ πρὸς ἀναντες ἐκβαίνειν ἅμα ταῖς χεροὶν ἀντιλαμβανόμενον καὶ στηριζόμενον in marg rubr. B cf. Thom. M. p. 18, 11 s. v. ἀναριγᾶται

3 8' Re 2 $\gamma \epsilon \varphi \psi \varphi \alpha P$ sed $\epsilon \varphi$ in ras m² $\gamma \epsilon \varphi \psi \varphi \alpha$ Re 5 έπ Β 6 τείχων Ι τειχῶν Re 7 αύτῶν scripsi cum M² qui βέλτιον τὸ αὐτῶν ἢ τὸ αὐτὸ in marg habet, et Re Anim avrd libri edd 8 post ηv excidit verbum quale dianeioai Baleiv quod post axiow inser C M2 ita ut v antecedens deleretur, et post àxici praebent Mo edd, cancellavi 9 συντρίψαι cum rasura 2 litt post i ultimum La συντρῖψαι P sed ~ in ras m⁸ cf. p. 307, 9 10 ίδόντες ΒΜ 12 διωχόντων La sed ιω et v prius in ras et o m² 13 ούκ ξχαμνον] ξνέχαμνον La 14 ώδοιπόφουν IM sed in ώδοποίουν corr in illo m², in hoc m¹, B 15 evers om Mor Fabr 16 vvναιξίν V | Ελαθεν La

22*

339

Hosted by Google

δε είπετο δεύτερος, και τρίτος έκείνω, και πας έβούλετο των άναβαινόντων είναι. 239. γραῦν δ' αὐτοῦ μόνην σύν παιδίω κατακειμένην, έπειδή ήσθετο, σιγαν άναγκάσαντες τὰς θύρας τῶν πύργων καταλαβόντες 5 σύνθημα τοις κάτω ποός βοήν δείξαντες δαγείσης πολλής έκείνης και των φυλάκων σύν έκπλήξει των εύνων έκπηδώντων ούδεν έδει η τούς έπιστάντας σφίσι φονεύειν απαντας, οί γαο δή πλείους αύτους απώλ-R 602 λυσαν ταις από τοῦ | τείχους δίψεσι, θήρα τε ἦν 10 πολλή των πειρωμένων λαθεϊν και ούδεις έχειν αιχμάλωτον έβούλετο μαλλον η διαφθείσειν, ωστ' αφίεσαν άνωθεν, αί δε αίγμαι κάτωθεν απήντων τοις ζωσι, τοῖς ἡμιθνῆσι, τοῖς τεθνεῶσιν. ἤρχει γὰο ἡ φορὰ πρός θάνατον. 240. τοιαῦτα ἐχόρευσαν μὲν ἐν νυκτί 15 τοῖς πολεμικοῖς δαίμοσιν, ἔδειξαν δὲ ἀνίσγοντι τῶ θεφ. καί τοῦτο μόνον ἠπείθησαν τῶ βασιλεῖ. ὁ μὲν γάρ έκέλευε ζωγρείν και τον είλημμένον έλεειν, οί δε μεμνημένοι των βελων και τους βεβλημένους είδότες καί της δογης την δεξιάν κινούσης παρεμυθούντο την

2 Zos. III 22, 4 4 Amm. XXIV 4, 22 sq. 12 Amm. l. l. 25 18 Zos. III 22, 7

Hosted by Google

¹ δ' Re 3 συνπαιδίω La 4 καταβαλόντες supra καταλαβόντες C^{*}P³ καταβάλλοντες La 6 συλῶν συνεκπλήξει Mor | τῶν [ἀνθφώπων] εὐνῶν Mor, γς ἀνῶν in marg 8 "aut pro ἅπαντας leg. ἀπόνως aut post φονεύειν deest aliquid; fort. haec sententia: ἀλλ' οὐδὲ τούτους μέντοι ἔδει φονεύειν ᾶπαντας" Re ἀπαντῶντας Sintenis cf. tamen Amm. XXIV 4, 23 procedentes obtruncarunt vigiles omnes et 25 | αὐτοὺς Mo | ἀπώλλυσαν I sed λ secundum in ras m² 9 ξίψεσιν La 11 ἡβούλετο B | ἡφίεσαν BV ἀφίεντο Fabr 12 ἄνω La | δ' Re 13 ἡμιδνεῖσι PU 14 ἐχόφευσαν I sed χ in ras m² 15 ἔδειξαν] "num deest τὰς ἑαυτῶν χορείας?" Re | δ' Re 17 εἰλημμένον P sed ει in ras m² ἡλειμμένον U

έπὶ τοῖς πόνοις λύπην τῷ φόνω καὶ ἐδέοντο βασιλέως συγγνώμην έχειν, εί δρωσι πεπονθότες. 241. απολωλόσι δή τοις άνθρώποις έπαπώλλυτο το φρούριον μάλιστα δή τῶν ἐκεῖ φοουρίων ἐκτριβέν. ὅσω γὰρ κατασκευή των άλλων διέφερε, τοσούτω την παντελώς 5 άφανίζουσαν έπεσπάσατο ψῆφον. διχόθεν γάο ή βλάβη Πέρσαις άντικαθιστασί τε καὶ μὴ τὸ φρούριον. 242. ούτω δή | λαμπρόν και μείζον ανθρωπείας R 603 φύσεως το πεπραγμένον, ώσθ' οί μεν ήρηκότες ούδεν έτι αύτούς ένόμιζον οίσειν, των δε έναντίων συγκατε- 10 νήνεκτο τὸ φρόνημα τῷ τείχει καὶ ὤοντο δὴ σφίσι πάντα είναι σαθρά. και βασιλεύς άει μεν έργαζόμενος μεγάλα, μικρά δε πάντα ήγούμενος ούκ έσχε τοῦτο μή νομίσαι πάμμεγα. έφθέγξατο γοῦν ὅπερ οὐ πρόσθεν, ώς είη τῷ Σύρφ δεδωκώς ἀφορμήν είς λόγον, 15 έμε δή λέγων. άλλ' ή μεν άφορμή θαυμαστή, πάντων έμοι φίλτατε, σε δε ούκ εχοντι τίς ήδονη του βίου;

243. Άλλ' έκεῖσε ἐπανέοχομαι, ὅτι τὸ φρούριον παθὸν ἂ διεξῆλθον, τῆ φήμη τοῦ πεπραγμένου πολλὴν ἐπὶ πλεῖστον τῆς ὁδοῦ τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίαν 20 ἐποίησεν. ὥστε καὶ τὰς κώμας ἐπήεσαν οἱ σκευοφόροι λαμβάνοντες ἂ μὴ λαβόντες οἱ κατοικοῦντες ὅχοντο. μᾶλλον δὲ τὰ μὲν ἐλάμβανον, ἂ δὲ φέρειν οὐκ ἦν, τὰ μὲν ἐδίδοσαν τῷ ποταμῷ, τὰ δὲ τῷ πυρί, ὥσπερ ἀμέλει καὶ βα-

Hosted by Google

¹ pórois La | $\beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon \omega s$ inser I^{3} om CBMoM edd 2 81 δρώσι ex ίδρώσι corr M² 3 dè Re 4 φρουρίων έκτριβέν] "videtur είκότως interponendum" Re 5 τοσούτο U 6 έπεσπάσατο in έπεσπατο corr I² 7 78 om Mor Fabr 8 dv- $\vartheta \rho \omega \pi \epsilon i \alpha \varsigma P$ sed ϵi in ras m³ 10 ἔτ' αὐτοὺς libri edd έδ' αύτοὺς Sintenis | αὐτοὺς εἶναι ἐνόμιζον Μο | δ' Fabr Re 11 σφίσιν Ρ 15 λόγων Μο 16 έμε δη λέγων in marg Mo² 17 yo toũ lóyov in marg M^s 19 & in marg C^2 20 Eniπλεΐστον Β 22 λαμβάνοντες V

σίλεια τοῦ Πέρσου χείμενα μὲν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, κάλλος
δὲ ἅπαν ἔχοντα Περσιχὸν ὅσον τε ἐν οἰχοδομήσεσι καὶ
ὅσον ἐν κήποις τε καὶ φυτῶν ὥραις καὶ ὀσμαῖς ἀνθέων,
συῶν δὲ ἀγέλην ἀγρίων ἔτρεφεν ἀπαντικρὺ χωρίον,
ἐν οἶς αὐτὸν ἐγύμναζεν ὁ Πέρσης, τότε δὲ Ῥωμαίους
εὐώχουν ἅπαντας. ταῦτα ἐνεπρήσθη τὰ βασίλεια τῶν
ἐν Σούσοις οὐδέν, ῶς φασιν, ἀτιμότερα καὶ δεύτερα
R 604 ἐπὶ τούτοις καὶ τρίτα ἐπὶ κάιλει μὲν | ἐκείνων
λειπόμενα, κάλλους δὲ οὐκ ἅμοιρα.

10 244. Τοιαῦτα δοῶντες ἐπὶ τὰς πάλαι ποθουμένας ἀφικνοῦνται πόλεις, αι τὴν Βαβυλωνίαν γῆν ἀντὶ Βαβυλῶνος κοσμοῦσι. ὅεῖ δὲ αὐταῖν μέσος Τίγρης ὁ ποταμὸς καὶ παραμείψας οὐ μικρὸν δέχεται τὸν Εὐφράτην. ἐνταῦθα οὐκ ἦν εὑρεῖν, ὅ ποιητέον· εἴτε γὰρ 15 παρίοιεν οἱ στρατιῶται τοῖς πλοίοις, οὐκ ἦν προσελθεῖν ταῖς πόλεσιν, εἴτ' ἐπ' ἐκείνας ἴοιεν, ἀπώλλυντ' ἀν αὐτοῖς αἱ νῆες, εἴτ' ἀναπλέοιεν διὰ τοῦ Τίγρητος, μόχθος τε μέγας καὶ μέσαι ταῖν πόλεων ἐγίγνοντ' ἄν. 245. τίς οὖν ἔλυσε τὴν ἀπορίαν; οὐ Κάλγας οὐδὲ

4 Amm. XXIV 5, 2. Zos. III 23 10 Amm. XXIII 6, 23. XXIV 5, 3 et 6. Strab. XVI p. 738 et 743 (Ctesipho et Coche); cf. Sozom. VI 1 qui hac oratione inde a p. 329, 21 usque ad 354, 9 obiter usus est

2 οίκοδομήμασι Re 4 τὲ Ι | ἀπ' ἀντικού MoLa Mor Fabr άπάντικου Re 5 αύτὸν om Mo | δη BMoLaPU Mor Fabr, quod corr Re | δωμαίων B om V 6 απαντες ut Amm. l. l. quas omnes.... equites nostri confoderunt? | $\tau \alpha \tilde{v} \tau \alpha \delta' U$ edd ($\delta \epsilon$ Fabr) 7 ovo $\ell \nu$ om Re 8 $\ell \pi i$ (2) delendum videtur $\ell \tau i V$ et Sintenis $\delta \pi i$ rois $\delta \epsilon \nu \tau \epsilon \rho o is$ coni Re in ras m² | δ' edd 11 $\gamma \eta \nu$] r $\eta \nu$ Sinten 9 λειπόμενα I sed λει 11 $\gamma \tilde{\eta} \nu$] $\tau \dot{\eta} \nu$ Sintenis 12 δ' Re | αύταῖν P sed ν in ras m³ $\alpha \dot{\nu} \tau \tilde{\omega} \nu \vec{C}$ Mor Re 13 μαχοάν coni Re 18 τε] ήν V | μέσαι M Re μέσαιν reliqui 17 άναπλέουσι Fabr libri (sed in $I \nu$ in ras m²) Mor Fabr | $\tau \tilde{\omega} \nu I$ | $\pi \delta \lambda \varepsilon \omega \nu P$ sed $\omega \nu$ in rasm^s πόλεων CMoIUMorRe πόλεοιν BVLa Fabr et γe in marg Mor | $\ell \nu \nu \nu \nu \nu$ $V \ell \nu \nu \nu \nu \nu \nu \nu \nu \nu$ IM sed in hoc $\iota(2)$ eras 19 $\ell \nu \nu \nu \nu \nu \nu$ La

Hosted by Google

Τειρεσίας ούδ' άλλος ούδεὶς τῶν μάντεων. λαβών γὰρ αίγμαλώτους τῶν αὐτοῦ που πλησίον οἰκούντων έζήτει διώρυγα ναυσίπορον και ταύτην έκ βίβλων, έργον μέν παλαιοῦ βασιλέως, άγουσαν δὲ τὸν Εὐφράτην έπι τον Πίγρητα ταϊν δυοϊν άνωτέρω πόλεων. 5 246. των δε αίγμαλώτων του μεν της νεότητος ούδεν έπισταμένης, τοῦ δ' ἐν γήρα πάντα ὑπ' ἀνάγκης εἰπόντος, καί γάρ έώρα τον βασιλέα περί των τόπων ούτως άχοιβῶς τοῖς λόγοις χρώμενον ὥσπερ τινὰ τῶν ἐπι-. γωρίων, ούτως έν τοις γράμμασιν άπων έωράκει πάλαι 10 την χώραν, φράζει τοίνυν δ πρεσβύτης, οὗ τέ έστι καί ώς κέκλειται καί ώς άναχωσθεῖσα τὸ πρὸς τῷ στόματι σπείροιτο. 247. νεύσαντος δε τοῦ χρατοῦντος άπαν τὸ κώλυμα ἐξήρητο | καὶ τοῖν δείθροιν τὸ R 605 μέν ξηρόν έωρατο, το δε ήγεν έπι τον Πίγρητα πλοΐα 15 παραπλέοντα τῷ στρατῷ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι μείζων έπελθών δ Τίγρης άτε προσλαβών τον Εύφράτην φό-

3 Amm. XXIV 6, 1. Zos. III 24. Polyb. V 51, 6 (προς την βασιλικήν διώρυχα). Plin. n. h. VI 120. Her. I 193, 2 (Naharmalcha).

3 διωφυχή και διωφυγή έπι τοίχων και χωμάτων B² 12 κέκλειται άντι τοῦ κέκλεισται, έκεῖνο γὰφ δόκιμον V^r

1 ovr V 3 ravoinógor $CBMoM \mid \text{post } \beta i \beta \lambda \omega r$ excidit participium, quale $\epsilon i \delta \omega_S$ (Re) vel $\epsilon n \sigma i \omega \mu \epsilon r$ as 3 litt I, ovr $BM \mid \beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon \omega_S$ ovr $\sigma \sigma i$ Re $\mid \delta \epsilon$ om La 5 $\pi \delta - \lambda \epsilon \omega r$ P sed i subscr. m⁸ $\pi \delta \lambda \epsilon \omega r$ BMoIU edd $\pi \delta \lambda \epsilon \sigma r$ La6 $\langle \epsilon \pi l \rangle \tau \eta_S$ coni Gasda $\tau \eta_S I$ sed η in ras m⁸ num ϵr vel $\nu \pi \delta r$

7 έπισταμένης I sed ης in ras m² έπισταμένου V probante Gasda, fortasse recte 8 οῦτως I sed ex οῦτος corr m², M sed acutus et ως in ras m² 10 ἑώρα καl V 11 πρεσβύτερος Re 12 κέκλειται e κέκληται corr VP⁵I² κέκλεισται e κέκληται corr C^t κέκληται Mo κέκλεισται BLaU et (supra κέκληται) M² Mor Re om Fabr | και ὡς om Fabr | ἀναχω

σθείσα P sed σθείσ in ras m³ | τὸ I sed ò in ras m² τῷ M(° in ras) τὰ V 15 πλοία πολλὰ παφαπλέοντα La 16 μείζον La17 παφαλαβών Re

βον ἐπήνεγκε μέγαν, ὡς οὐ φεισόμενος τῶν τειχῶν. 248. έκφαίνεται δή Πεοσών το δοχιμώτατον χαί χατείχον την όχθην άσπίσι τε λαμπούσαις και ίπποις χρεμετίζουσι και τόξοις ήσκημένοις και μεγέθεσιν έλε-5 φάντων, οίς ίσον ἔργον δι' ἀσταχύων ἐλθεῖν καὶ φάλαγγος. οὗτοι μέν οὖν ἦσαν ἀντιμέτωποι, ποταμός δε ένθεν και ένθεν, ό μεν έγγύς, ό [δε] βεβιασμένος, ό δέ τις απωτέρω, και στρατιά Περσων έτέρα, τα δέ κατόπιν ώμῶς πεπορθημένα καὶ οὐ διδόντα τὴν αὐτὴν 10 πάλιν έλθειν. 249. έδειτο δή τόλμης ύπερφυους ό καιοός τοις ού μέλλουσιν απολείσθαι λιμώ, και πάντες τεταραγμένοι πρός ένα έβλεπον. ό δε πρωτον μεν α των εύθυμουμένων έστιν, έποίησεν ιππόδρομόν τε λεάνας καί ίππέας έπ' άγῶνα καλέσας και ἆθλα κέλησι 15 θείς. θεαταί δέ τῶν δρωμένων ούτω πρός τοῖς οἰκείοις ήσαν οί πολέμιοι, οί μέν κάτω περικαθήμενοι τάς άμίλλας, οί δὲ ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων, τὸν μὲν μακαρίζοντες, ώς ἂν έν ταις εύφροσύναις τῶν νενικηκότων ὄντα, σφας δε αύτούς, ως αν ούκ έχοντας ταῦτα κωλύειν, 20 θοηνοῦντες. 250. ἐν ῷ δὲ τοῖς δρόμοις τῶν ἵππων ό στρατός έψυχαγωγεῖτο, κεναί τῶν φορτίων έκ παραγγέλσεως ήσαν αί νηες, τῷ λόγω μέν, ὅπως ὀφθείη

¹³ I 147, 12. t. II 59, 3 R. Ruf. Fest. brev. 28. Soz. l. l. Eunap. (?) apud Suid. s. v. ξθηχεν

⁵ loov La Mor Fabr | $\delta i \dot{\alpha} \, \sigma \tau \alpha \chi' \delta \omega \nu La$ 6 où ν om La 7 $\delta \dot{\epsilon}$ cancellavi auctore Re cui oblocutus est Sudhaus, De ratione inter Zos. et Amm. p. 69 8 $\sigma \tau \rho \alpha \tau \epsilon i \alpha \, ULaB$ et in marg Mo, corr in $\sigma \tau \rho \alpha \tau \iota \dot{\alpha} \, I^2 P^5$ 10 $\dot{\epsilon} l \partial \epsilon \tilde{\iota} \nu$ in $\dot{\epsilon} \pi \alpha \nu \epsilon l \partial \epsilon \tilde{\iota} \nu$ corr I^3 | $\delta \dot{\epsilon} \, \delta \eta$ I sed $\delta \dot{\epsilon}$ inser m^3 , U 11 $\dot{\alpha} \pi \delta l \lambda \nu \sigma \partial \alpha \iota V$ 12 $\pi \rho \omega \tau o \nu \mu \dot{\epsilon} \nu$ inser I^2 13 ν (1) in $\epsilon \dot{\nu} \partial \nu \mu \nu \nu \mu \dot{\epsilon} \nu \omega \nu$ in ν corr I^2 , $\sigma \nu \mu \dot{\epsilon} \nu \omega \nu$ in ras P^3 $\epsilon \dot{\nu} \partial \nu \mu \omega \dot{\nu} \tau \omega \nu U$ 15 où $\tau \iota \nu V$ où $\tau \tilde{\omega} \nu La$ | $\pi \rho \dot{\rho} s \epsilon \pi \rho d$ corr I^3 16 où (2) om La 17 et 19 $\partial^2 Re$ 19 post $\dot{\epsilon} \chi \rho \nu - \tau \alpha s$ ras 2 litt La 21 post $\kappa \epsilon \nu \alpha l$ ras 9–10 litt I | $\pi \alpha \rho \alpha \gamma - \gamma \dot{\epsilon} l \delta \sigma \partial \eta La^4$

τό σιτηρέσιον, εί πη παρανάλωται, τὸ δὲ ἔργον ἦν, οὐ προειδότας έξαίφνης έμβιβάσαι | τους στρατιώτας R 606 έβούλετο. δεδειπνηκότας τοίνυν άγείρας τοὺς ἐν τέλεσι καί δείξας, ώς μία λέλειπται μόνη πρός σωτηρίαν όδος Τίγρητα διαβάντας γης απεραίου πάλιν απολαύειν 5 έχειν, τούς μέν άλλους είχε σιγώντας, ύφ' δ δέ ήν τῆς δυνάμεως τὸ πλέον, ἀντέλεγε τῶ τε ὕψει τοῦ κοημνοῦ καὶ τῶ πλήθει τῶν πολεμίων φοβῶν. 251. δ δε την μεν του τόπου φύσιν και διαμελλόντων την. αύτην είπων έσεσθαι, τούς πολεμίους δε πλείονας, 10 έτερον άνδρα έχέλευε χαί προειπεν, ως χρατήσει μέν ούτος, ούκ άνευ δε τραύματος. τοῦτο δε αὐτὸν τη χειρί δέξεσθαι καί οὗ τῆς χειρός προσέθηκε καί τούτω πάλιν το μικρού δεήσειν φαρμάκου. 252. και αι μέν νηες είχον ήδη τούς μαχουμένους, δ δ' είστήκει βλέ-15 πων είς ούρανόν, ώς δε έλαβεν έκειθεν το σύνθημα, δίδωσιν αύτο τοις ταξιάρχοις, οί δε τοις άλλοις ώς οἶόν τε μάλιστα δι' ήσυγίας. οι δε έπλεόν τε και έξέ-

3 Amm. XXIV 6, 4 sq. Zos. III 25. Soz. l. l.

1 είποῦ P είπη⁰ B | δ' Re 2 προειδότος La 3 έβούλετο del I | τέλεσιν La 7 πλεῖον La | τῷ τε e τότε corr M^3 9 μὲν inser $I^2 | διὰ μελλόντων I sed gravis erasus, et Mor$ qui γο δι' ἀμελούντων in marg habet 11 ἐκέλευσε <math>Laἐκάλει Sintenis ἡγεῖσθαι vel simile excidisse putat Re recte, nisi εἰπεῖν cogitatione supplendum est | προσείπεν IB sed in his σ erasum, Mo 12 οὖτος B sed og in ras $m^2 | οὐx - τραύματος inser <math>I^2M^2$, in ras 6-7 litt B^2 , in marg $C^{t}V^2$ om La | τοῦτο δὲ in ras <math>6-7 litt $B^2 | τοῦτο P$ sed o alterum in ras $m^2 | δὲ$ om Mo 13 δέξασθαι CVPU | οὐ La et in οὖ corr $C^s | τῆ χειοῦ Fabr | προσέθημεν CLa | τοῦτο Mor Fabr$ $15 ἤδη in ras <math>I^2 | μαχουμένους$ scripsi auctore Cobeto Mnem. V 134 (Coll. 114) μαζομένους I sed o in ras m^2 18 τε ἦν Re

βαινον αίσθησίν τε ήδη τοις έγγυς παρέχοντες καί βαλλόμενοι, άλλ' δμως δν ούκ αν έν είρήνη τε καί μηδενός είργοντος μεθ' ήμέραν εύζωνοι χρημνόν έθάροησαν, διὰ νυχτός όπλιται τούς πολεμίους ύπέο κεφα-5 λης έχοντες αναβεβήχεσαν. Όπως μέν, ούδ' αν νυν έγοιμεν έρωτηθέντες είπειν. ούτως ούκ άνθρώπων μαλλον ην το έργον η θεού τινος ταις αύτου χερσί μετεωρίζοντος έκαστον. 253. τη δ' ουν άναβάσει τον φόνον συνάψαντες τούς μέν άνισταμένους κατήνεγκαν, 10 τοις δε κακών έπιστάντες όναρ έτι καθεύδοντας έκτεινον. οί δε άφυπνισθέντες τοσούτον είχον των χοιμωμένων πλέον, δσον ήδεσαν & πάσχουσιν, έπει αμύνεσθαί γε τούς έπικειμένους ούδε τούτοις ην. 254. οία δε R 607 έν νυκτί καί σκότω, πολλά μέν έφέρετο | κατά των 15 σωμάτων ξίφη, πολλά δε κατά των δενδρων, εδήλου δε ταῦτα ὁ κτύπος, οἰμωγὴ δε ἠκούετο τετρωμένων, τιτρωσχομένων, μελλόντων, απολλυμένων, ίχετευόντων. οί δε προήεσαν σφάττοντες, και της γης τοσούτον έκέκρυπτο τοις των πεπτωκότων σώμασιν. όσον αν 20 καλύψαιεν έξακισχίλιοι νεκροί. 255. εί δε μή σκύλων έπιθυμία περί τούς τεθνεῶτας διέτριψαν, άλλ' έπι τάς

3 Ruf. Fest. l. l. 4 Amm. XXIV 6, 6 10 Il. x 496. Soz. l. l.

¹ παρέχοντας Mo 2 ∂v La | $\dot{\epsilon}v$ inser I^2M^2 | $\tau\dot{\epsilon}$ I sed $\dot{\epsilon}$ ³ 3 μεθημέραν V 4 δι' αύτοῦ νυπτός La | τοὺς in ras m² 6 Övrus ovd' Mor Re Övrus d' ovd' Sintenis om Re 7 αύτοῦ BMoMLaP Mor Fabr αυτοῦ U 8 μετεωρίζοντος B sed work in ras $m^2 | \delta' | \mu \epsilon \nu$ Re 9 rovs - 10 $\epsilon \pi i \sigma r \alpha \nu \tau \epsilon \varsigma$ in marg V^2 9 κατήνεγκαν B sed ήνε in ras m² 10 Extei $v\alpha v I$ 11 δ' Re | $\gamma o \varkappa \iota \iota \iota \ell v \omega v$ in marg Mor $\sigma \vartheta \alpha \iota$ MoLa 13 δ' Re 14 $\tau \tilde{\omega} v$ om U 16 12 ἀμύνα-16 ταῦτα om La 18 προσήεσαν ΒV 19 έκρύπτετο La ð' Re 20 καλύψαι CMoU Mor Re | έξακισχιλίους νεκρούς Mor Re 21 διέτριψαν Ι sed ι in ras m² [$d\lambda\lambda$ $\epsilon\pi\lambda$] $\kappa d\pi\lambda$ V

πύλας ἀίξαντες ἢ ἀνέσπων ἢ κατέσχισαν, εἶχον ἀν Κτησιφῶντα τὴν πολυύμνητον. νῦν δὲ χουσὸν μὲν καὶ ἄργυρον καὶ ἵππους τοὺς τῶν οἰχομένων ἐκτῶντο, ἅμα δὲ ἡμέρα πρὸς ἱππέας ἠναγκάζοντο μάχεσθαι, οῦ τὰ μὲν πρῶτα ἐλύπουν, ἔπειτα δὲ ὑφ' ἑνὸς ἐξ αίμασιᾶς κ ἀναδραμόντος στρατιώτου κυκηθέντες ἔφυγον. διαβαίνει δὲ τὸ λοιπὸν στρατόπεδον, καὶ τούτων πανταχοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς φερόντων μετὰ θαύματος οἱ κτείνοντες περιέπλυνον αὐτοὺς τῷ ποταμῷ, καὶ ὁ Περσῶν · Τίγρης τῷ Περσῶν αίματι χρωσθεὶς ἔρορει.

256. Δογιζέσθω δή τις τὰς ἐκείνων εἰς τὴν ἡμετέφαν εἰσβολὰς καὶ τὸ καθ' ἕκαστον ἔφγον καὶ παφαβαλλέτω ταύτην τὴν μίαν ταῖς συχναῖς ἐκείναις καὶ τάχα εὑφήσει λαμπφὰ μὲν κἀκεῖνα, πολὺ δὲ μείζω ταῦτα καὶ τὰ μὲν οὐδενὸς ἀπαντῶντος πεπφαγμένα, 15 τὰ δὲ ὄντων τῶν μαχομένων τετολμημένα, ῶστ' εἰ τις

1 Ruf. Fest. l. l. 3 Zos. III 25, 6

1 $di\xi \alpha \nu \tau \varepsilon \varsigma I$ sed inter $\dot{\alpha}$ et ι ras 1-2 litt $\ddot{\alpha}\xi \alpha \nu \tau \varepsilon \varsigma$ Cobet Mnem. V 110 (Coll. 106) | $\ddot{\eta}$ (1) — $\varkappa \alpha \tau \varepsilon \sigma \varsigma \iota \sigma \nu$ praemisso $\varkappa \varepsilon \iota$ - $\mu \varepsilon \nu \sigma \nu$ in marg I^2 | $\varkappa \alpha \tau \varepsilon \sigma \varsigma \eta \sigma \omega \nu$ C sed η in ι corr f, iterum in η corr n 2 $\varkappa \tau \eta \varepsilon \iota \sigma \varphi \sigma$ a cum ras 2 litt U | $\tau \eta \nu$ scripsi e BVcum Fabr $\tau \delta \nu$ reliqui libri Mor Re | $\mu \delta \nu$ inser I^2 om MB3 $\tau \delta \delta \varsigma$ inserui e $CM \delta V PU$ om reliqui libri edd 4 $\delta C P$ sed $\sigma \iota$ in ras m^2 om U in ras 2 litt, in qua tantum accentus gravis emicat 5 $\delta \delta$ inserui e BIMPU om reliqui libri edd | $\dot{\xi}\xi \alpha \iota \mu \alpha \varepsilon \iota \delta \varsigma$ MoLa 6 $\varkappa \iota \nu \eta \delta \varepsilon \tau \varepsilon \varsigma \varsigma V$ | $\dot{\xi} \sigma \varepsilon \upsilon \rho \sigma \kappa \varepsilon$ 7 $\pi \alpha \nu \tau \alpha \varsigma \eta$ BVIMPU 8 $\partial \alpha \varepsilon \iota \rho \sigma \tau \varepsilon \varsigma P$ sed in $\sigma \iota \kappa \varepsilon \iota \nu \sigma \tau \varepsilon \varsigma$ corr m^3 , I sed in $\sigma \iota \kappa \varepsilon \iota \iota \sigma \sigma \tau \varepsilon \varsigma$ for m^2 , MU 9 $\alpha \sigma \tau \sigma \delta \varsigma \rho$ sed spir. len. in asperum corr m^3 , ULa MBMo Mor Re $\alpha \upsilon \tau \sigma \delta \varsigma \sigma \tau \sigma \sigma$ $11 \delta \delta I$ Re | $\tau \iota \varsigma U$ sed ς eras | $\dot{\varepsilon} \varkappa \iota \sigma \nu \sigma r \varepsilon \sigma$, ut videtur, in ras m^3 , $\dot{\varepsilon} \kappa \varepsilon \iota \upsilon \sigma \nu \tau$ la $\tau \alpha \delta \varepsilon \varkappa \sigma \sigma \sigma \nu \tau \sigma \sigma$ $\eta \sigma \sigma \sigma \sigma \sigma$, MI 9 sed secundum λ inser m^3 , U 13 $\tau \alpha \upsilon \tau \eta \nu V$ sed $\eta \nu$ in ras m^3 16 δ Re

ήρετο Πέρσας, εί έβούλοντ' αν μήτε α δεδράχασι, δεδρακέναι μήτε α πεπόνθασι, πεπονθέναι, πάντας αν είπειν R 608 $d\pi \delta$ rov $\beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon \omega_S d \delta \xi \alpha \mu \epsilon \nu o \nu_S$, $\omega_S \epsilon \pi \lambda \pi o \lambda \lambda \omega \mid \tau \lambda$ τότε ένίκων. 257. γνοίη δ' άν τις κάκειθεν Κων-5 στάντιος γαο έν ούδεμια των είσβολων είς αίτησιν σπονδων ήναγκάσθη πεσειν, δ δε ων εφην πεπραγμένων έπεμψε τόν δεησόμενον ένταυθοι στηναι τόν πόλεμον και τον νενικηκότα του πλείονος αποσχόμενον φίλην έχειν καί σύμμαχον την αὐτῶν ἀρχήν. 258. καὶ 10 δ μέν έπι τούτοις ήκων των εύ γεγονότων είσελθών ώς τον άδελφον τοῦ πέμψαντος μεθ' ήμῶν ἐπ' ἐκεῖνον ίόντα γονάτων άπτόμενος έδειτο κοινωσαι βασιλεί τον λόγον. ό δε κατά σπουδήν τε καί μεθ' ήδονης, ώς δή γρηστόν τι μηνύσων, ήλθε μειδιών και διηγείτο 15 καί δωρα προσεδόκα των λόγων. δ δε αυτόν τε σιγαν έκέλευε καί τὸν ἥκοντα ἀποπέμψαι σιγῶντα καὶ συγγένειαν την πρός αύτον έκεινου πλάσαι της συνουσίας πρόφασιν. ούτε γάρ καταθέσθαι τον πόλεμον ήξίου τό τε της είσηνης όνομα δεινόν ένόμιζεν αμβλυναι 20 στρατιώτην. δ γάρ, οἶμαι, πεισθείς, ώς έξεστι μή μάχεσθαι, κακῶς <ἂν> ἀναγκαζόμενος μάχοιτο. 259. διὰ

11 Όρμίσδην Zosim. III 18, 1 Amm. XXIV 2, 20

 $\mathbf{348}$

¹ *ňgero* inser $I^2 \mid \mu \acute{\eta} τ'$ La 2 πάντως I sed ω in ras m² 6 "*imo* vero *ň*νάγκασε" Re 7 ἐντανθοῖ I sed έν in ras m³ ένταῦθ' οἰ Mor Fabr | τὸν P sed ὀν in ras m³ τὸν μὲν U 8 ἀπεχόμενον Re 9 αὐτῶν C Re αὐτοῦ Fabr 10 γρ *ň*χόντων ἐ. τῶνδε ἐ in marg Mor | γεγονότων εἶς ῶν V probate Gasda 11 εἰς V 12 ἀψάμενος Re | γρ *ň*γοῖτο in marg Mor | τῷ βασιλεῖ V 13 τῶν λόγων PU λόγον voce des. Mor p. 322; quae sequuntur leguntur p. 301 sq. 15 προσεδώκα P sed ω in o corr m³, La 17 ἐκείνου P sed ' et ov in ras m² ἐκεῖνον V 18 τὸν inser I² 19 ἀμβλῦναι IBMP sed in hoc ~ e ' corr m³ ἀμβλύναι reliqui libri edd cf. p. 149, 17 21 ἂν inserui cum Sinteni et Gasda | διατοῦτο BVIMP

LIBANII ORATIO XVIII

τοῦτο είσω τῶν ὀδόντων προσέταξε μένειν τὸ γλυκὸ των σπονδων όνομα. καίτοι τίς ούκ αν ένδεικνύμενος τοις έαυτου, πόσον τι δεδύνηται | στρατηγων, R 609 ήνειοε σύλλογον έπ' άχοράσει των δημάτων; άλλ' οδτός νε έπι συνθήχας καλούμενος τῶ τείχει προσελθών 5 έπὶ μάχην τοὺς τειχήρεις ἐκάλει γυναικῶν μὲν εἶναι λέγων δ πράττουσιν, άνδρῶν δὲ δ φεύγουσι. 260. τῶν δε είπόντων δείν τον βασιλέα ζητείν κάκείνω δεικνύειν αύτον έπεθύμησε μεν Άρβηλα και ίδειν και διελθείν η άνευ μάγης η και μαγεσάμενος, ωστε μετα της Άλεξ- 10 άνδρου νίκης της αὐτόθι καὶ ταύτην ὑμνεῖσθαι, καὶ γνώμην δὲ εἶχεν ἐπιβῆναι πάσης ὅση Πέρσαις δρίζει τὸ χράτος, μᾶλλον δὲ χαὶ τῆς δμόρου, χαίτοι μηδετέρας αύτῶ μοίρας έλθούσης μήτε τῆς οἰχείας μήτε της συμμάγου, της μέν άδικία του το έθνος 15 έχοντος, ή δέ, ως φασι, κατ' άρχας εύθύς τοξευθέντων τινών έν τῷ Τίγρητι λουομένων, μεῖζον αύτοῖς ήγήσατο τὸ μάχεσθαι πρὸς αὐτούς. καὶ ἅμα ή τῶν ήγεμόνων πούς άλλήλους φιλονεικία δαθυμείν τοις

10 Socr. h. e. III 21 p. 192 C 15 Amm. XXIV 7, 8

² καίτι P sed in καίτοι corr m², U 3 τί VP 5 κ in καλούμενος inser P^3U^2 7 δ' Re 8 κάκεῖνο La 9 αὐτὸν MoVLaM Mor | ἄρβυλα V ἀρβηλὰ La 12 δὲ Re ("malim μὲν" Anim) τε libri Mor Fabr | ὅση P sed η in ras 2 litt m³ 13 ὁμόρου I sed ο (2) ex η corr m³ | καίτι PU 14 μηδ' ἑτέρας LaI 16 ὁ δέ Mor sed γρ ἡ δὲ in marg | καταρχὰς BVILaPU Mor 17 ο in λουομένων inser V, eras I | αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr M² αὐτῆς CBLaI et ex αὐτῆς corr P³ αυτῆς

U αύτοις V αύτῆς Mo Fabr αὐτοις Mor 18 ή τῶν scripsi auctore Re e PI in quo ex η τε corr m² η τε reliqui libri edd

άργομένοις έπέτρεπεν. δπότε γάρ ατερος πινοίη, μένειν ατερος παραινών χαριζόμενος έπειθεν. 261. ού R 610 μήν χείοω | γε ταῦτα ἐποίει τὸν βασιλέα. ἀλλ' οὐκ έπήνει μέν απόντας, πράττειν δε δσαπερ άν, εί παρ-5 ησαν, ήξίου καὶ πρὸς τὴν Υρκανίαν ἔτεινε τὸν λογισμὸν καί τούς Ίνδῶν ποταμούς. ήδη δὲ τῆς στρατιᾶς ἐπί ταῦτα ὡομημένης καὶ τῶν μὲν πορευομένων, τῶν δὲ συσκευαζομένων θεών τις τοῦ μὲν ἀφίστησι, νόστου δέ κατά τὸ ἔπος παρήνει μεμνῆσθαι. 262. τὰ πλοῖα 10 δε ποός την προτέραν βουλήν άφειτο πυρί, κάλλιον γάο ην η τοις πολεμίοις. ταύτον δ' αν είκότως έδρατο καί τοῦ προτέρου μέν οὐ βουλευθέντος, τοῦ δὲ ἐπανιέναι νικῶντος. ὀξύς γὰο καὶ πολύς ὁ Τίγοης ἐμπίπτων ταις πρώραις πολλων ήνάγκαζε δείσθαι γειρων 15 τὰ πλοῖα καὶ ἔδει τοὺς ἀνέλκοντας ὑπὲο ἥμισυ τῆς στρατιάς γενέσθαι. τοῦτο δὲ ἦν χρατεῖσθαι μὲν τοὺς μαγομένους, έχεσθαι δε άμαχει μετ' έκείνους τα άλλα. 263. πρός δέ τούτοις και την είς το μαλακίζεσθαι παράκλησιν άνηρήκει το πῦρ. δ γὰρ μηδέν ποιεῖν 20 έθέλων άρρωστειν σκηπτόμενος έκειτο καθεύδων έν

9 Il. x 509 10 Amm. XXIV 7, 4. Zos. III 26, 3

¹ RIVOÍN LA, EX RIVOĨ COTT I, SUPTA RIVOĨ C^{*} RIVOĨ BMOMPU RIVEĨV V RIVĨ Edd | μένειν δ' V 2 έτεφος B 3 γς χείφων in marg Mor 4 εί inser C^tM³ 6 στφατείας La 7 όφμωμένης B 8 θέῶν e θέων cort La^{*} θεός Re | ἀφίστησιν La 9 τε Mor Fabr quod cort Re | γς παςῆει in marg Mor 11 η̈ν om B Re 12 βουλευθέντος scripsi cum Gasda e Par βουληθέντος libri sed ευ cort ex η I² et supra η pos M², edd | ἐπανιέναι in ἀνιέναι cort M² ἐπανιόντος και La 14 πφώφαις I sed πφω in ras m² 16 ὑπερήμισυ I 16 στφατείας La | τῶν μαχομένων La 17 δ' Re | και τὰ Re 20 ἕκειτο I sed γς η̈φειι in marg m³, P sed εκειτο in ras m³, eras U

πλοίφ, πλοίων δὲ οὐκ ὅντων ἅπας ἦν ἐν ὅπλοις. ὡς τοίνυν οὐδὲ σφόδρα βουλομένοις ἦν ἔχειν ναῦς τοσαύτας, ἔδειξε τὸ μηδὲ τὰς ὑπολειφθείσας, αί δὲ ἦσαν πεντεκαίδεκα γεφυρῶν είνεκα πεφυλαγμέναι, μηδὲ ταύτας ἀρκέσαι σῶσαι. βιαιότερος γὰρ ὢν καὶ ναυτῶν 5 τέχνης καὶ τῆς ἅλλης πολυχειρίας ὁ πόρος αὐτάς τε | καὶ τοὺς ἐμπλέοντας εἰς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας R 611 ἐξέβαλεν, ὥστ' εἰ δεῖ κατηγορεῖν ἐκείνου τοῦ πυρὸς τοὺς ἐζημιωμένους, ὁ Πέρσης ἂν εἰκότως ὁ μεμφόμενος εἰη. καὶ πολλάκις γε, ὥς φασιν, ἐμέμψατο. 10

264. Ούτω μέν τοῦ Τίγρητος πίνοντες ἐχώρουν κατ' ἀριστεράν χεῖρα τὸν ποταμὸν ἔχοντες καὶ διὰ χώρας ἤεσαν τῆς προτέρας ἀμείνονος, ὥστε οἶς εἶχον αἰχμαλώτοις θαρρούντως προσετίθεσαν. ἐπεὶ δὲ τῆς μὲν πεφυτευμένης ἐπὶ τέλει, τῆς δὲ ψιλῆς τε καὶ 15 οὐδὲν φαυλοτέρας ἦσαν ἐν μέσω, κηρύττει σιτία φέ- † ρεσθαι τὸν στρατὸν ἡμερῶν εἰκοσι, τοσαύτη γὰρ ὁδὸς ἐπὶ τὴν ἀρίστην τε πόλιν καὶ ἅμα τῆς ἡμετέρας ὅμορον. τότε δὴ πρῶτον ὁρᾶται Περσικὴ παράταξις, πλῆθος οὐκ ἄτακτον, καὶ χρυσὸς πολὺς ἐν τοῖς ὅπλοις. πεσόν- 20 τος δὲ ἡμετέρου τινὸς προμάχου καὶ συμπεσόντων ἁπάντων οὕθ' ἱππεὺς οὕθ' ὅπλίτης ἤνεγκε τὰς παρ'

⁴ Amm. Zos. ll. ll. 12 Soz. l. l. p. 218 A 13 Amm. XXIV 7, 6 21 Amm. XXV 1, 1. Zos. III 26, 5

¹ πλοίων P sed π in ras m³ | δ' Re | ἐνόπλοις La 4 ἕνεκα CVLaM Re 8 ἐξέβαλλεν La | εἶπερ B 9 τοῖς ἐζημιωμένοις Re 12 διαχώρας La 13 ὥστ' La | ἔχων La 14 δαρφοῦντες La | ἐπὶ La ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ Mo 15 ἐπιτέλει Mo 16 οὐδὲν] πολὺ vel πολλῷ coni Re num οὐδεμιᾶς οὐ? | μέσω I sed σω in ras m² | "makim καὶ κηρύττει" Re 18 πόλιν in marg Mo² | ὅμοgον, τότε coni Re 20 πολὺς χρυσὸς La 21 τινὸς om C Mor

ήμῶν ἀσπίδας, ἀλλ' εὐθὺς ἐκκλίναντες ἔφευνον ἕν εὖ τοῦτο ήσκηκότες τοῦ πολέμου τὸ μέρος. 265. καὶ τοῦ λοιποῦ παράταξις μέν οὐδεμία, κλοπαὶ δὲ καὶ ἀγεννεῖς όλίγων ίππέων ἔφοδοι τοῖς ὑστάτοις ἐκ τάφρων ἐπι-5 πηδώντων ούδε τότε κτεινόντων μαλλον η θνησκόντων. τοῦ γὰρ ἱππέως ὑπιὼν ὁ ὁπλίτης τὸ δόρυ | R 612 ξίφει τον ίππον αναρρηγνύς αμφοτέρους είχεν έπλ γής καὶ ἕτοιμόν γε εἰς πληγήν τὸν ἐν τῷ χιτῶνι τῷ σιδηρώ. 266. οι μέν ουν προσιόντες τοιαυτα έπασχον. 10 οί δε πόρρωθεν ίσχύοντες, οί τοξόται, το βέλος άφιέντες έπι γυμνά τοῦ στρατιώτου τὰ δεξιά πρός αὐτούς τε βλέπειν ήνάγκαζον καὶ σχολῆ προϊέναι. προήεσαν μέντοι καί τὸ νέφος οὐκ ἐκώλυε τῶν βελῶν εἰς ἅπαν. έλαύνων γαο πανταγή τον ίππον ο βασιλεύς έπεκούρει 15 τῶ πιεζομένω λόχους τε ἀπὸ τῶν ἐν ἀδεία τοῖς δεομένοις άγων καί τους αρίστους των στρατηγών έπ ούραν πέμπων.

267. Μέχοι μεν ούν τούτων έχεινός τε νιχων έχώ-

1 έγκλίναντες $V \mid$ έφυγον $La \mid$ εν εδ scripsi e VU εν om La εv om CBMoMP edd εv ex εv corr I^2 2 τουλοιποῦ 3 κλοπή Β κλοπή Μ BVI et in τοῦ λοιποῦ corr P³ άγεννεῖς P sed v alterum inser m³ άγεννης B4 Ecodos B έπιπηδώντων I sed έπι inser m² έκπηδώντων V, έπιπη-5 κτεινάντων V 6 δ inserui om δώντων μαλλον in marg r9 σιδηρῶ I sed acutus supra η eras, e σιδήρω corr \boldsymbol{P} edd P^s sidnoëiw B sidnow U 10 auguéntes C sed μ eras άφέντες Β 11 αύτους C Re 13 είσάπαν BVMPU et ex είς απαν corr I 14 πανταχοї CMoLa et (e πανταχή corr) P^3 edd 15 lógovs in ras \tilde{P}^3 lógovs U 16 énl CU edd $|\epsilon n$ oùçàv ex énovçàv corr P^3 18 oùv om U inser P^3

⁸ Amm. XXV 1, 12

οει καὶ ἐμοὶ λέγειν ἡδύ, τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὦ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ μεταβολαὶ τύχης, ἐφ' οἶον ἄγομαι λόγον. βούλεσθε σιγήσω τὰ λοιπὰ καὶ στήσω τὸν λόγον ἐν τοῖς εὐφημοτέφοις; πολλὰ ὑμῖν, ὦ παφόντες, ἀντὶ τῆς οἰμωγῆς ἀγαθὰ γένοιτο. τί οὖν δὴ δοκεῖ; κλαίωμεν 5 ἢ λέγωμεν; ἐοίκατε τῷ μὲν ἔφγῷ πλήττεσθαι, τὸν δὲ λόγον ἀπαιτεῖν. ὅητέον δὴ καὶ δόξαν οὐκ ἀληθῆ περὶ τῆς τελευτῆς παυστέον.

268. Άπειφηκότος γὰφ ἤδη τοῦ Πέφσου καὶ σαφῶς καταπεπολεμημένου καὶ δεδιότος μὴ τὰ κφάτιστα τῆς 10 αὐτοῦ γῆς κατασχόντες ἐπιχειμάσωσι, καὶ πφέσβεις ἑλομένου καὶ δῶφα ἀφιθμοῦντος, ἐν οἶς ἦν καὶ στέφανος, καὶ μέλλοντος δὴ ταῦτα τῆς ἐπιούσης σὺν ἰκετηφία πέμπειν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνον τῶν συνθηκῶν δφιστὴν 14 διασπᾶται | μέν τι τῆς τάξεως τῶν μὲν τοὺς πφοσ- R 613 βάλλοντας ἀμυνομένων πφοϊόντων, αἰγίδος δὲ ἐξαίφνης λαμπφᾶς κόνιν τε ἐπεγειφούσης καὶ νέφη συναγούσης καὶ τοῖς βουλομένοις τι κακουφγεῖν συναιφομένης ὁ μὲν βασιλεύς, ὡς συνδήσων τὸ διαφραγέν, ἔσπευδεν

14 Dem. or. XV p. 199, 17 16 Fest. Soz, ll. ll. 19 t. II 31, 12 R

μεν edd quod correxit Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) 6 λέγομεν CMoLa edd quod correxit Cobet 8 παυτέον V 9 περί τοῦ θαυάτου Ιουλιανοῦ in marg CMo 10 ματαπεπολεμημένου P sed πε in ras m³ καταπολεμημένου U 11 ἐαυτοῦ C Re | μετασχόντες La 15 διὰ πάσης Mor, qui γο διαπάσας habet in marg, et Fabr | μέντι I sed ι in ras 2 litt m³ μέν τοι Mor, qui γο μέν τι habet in marg, et Fabr | προσβάλλοντας UB βάλλοντας V 17 ἐπἇγειρούσης V 18 τί BVIMP LIBANIUS ed Foerster, II. 23

¹ δ' Re | καl δαίμονες om Mor Fabr 3 σιγῆσαι M sed σιγήσω in marg m² 4 εὐσημουμένοις La 4 πολλά — 5 γένοιτο praemisso κείμενον in marg I^2 5 δὴ om BMoMPU inser I^5 | κλαίομεν CMoLaU et in κλαίωμεν corr P^5 κλείο-

σύν ένὶ θεράποντι, δόρυ δὲ ἱππέως ἐπ' αὐτὸν ἐνεχθὲν άοπλον, τῷ γάρ, οἶμαι, σφόδρα χρατεῖν οὐδὲ ἐφράξατο, διὰ τοῦ βραγίονος δραμόν εἰς τὴν πλευράν εἰσέδυ. 269. και πεσών έπι γης ό γενναΐος το αίμα όρων κα-5 ταρρέον κρύπτειν έθέλων τὸ συμβάν ἐπὶ τὸν ἴππον αὖθις ἀναβάς, ἐπειδή τὸ αἶμα τὴν πληγὴν ἤλεγγεν, έβόα καθ' ούς ἀεὶ γίγνοιτο, μή δεδιέναι τὸ τραῦμα, μηδε γάο θάνατον έχειν. έλεγε μεν ταῦτα, τοῦ δεινοῦ δε ήττατο. και κομίζεται πρός την σκηνήν και την 10 μαλαχήν εψνήν, την λεοντήν χαι τον φορυτόν, ταυτί γὰο ή 'κείνου στοωμνή. 270. τῶν Ιατοῶν δὲ μὴ εἶναι σωτηρίαν λεγόντων δεξαμένη τοῦ θανάτου τὸν λόγον ή στρατιά, πάντες μέν ώλοφύροντο, πάντες δέ έκόπτοντο, παρά πάντων δε ή γη δάκρυσιν έβρέχετο, τά 15 ὅπλα δὲ τὰς χεῖρας ἐμφυγόντα ἔρριπτο, ὤοντο δὲ μηδ' άγγελον έκειθεν άναστρέψειν οίκαδε. 271. δ δε δή Πέρσης δώρα μεν α τούτω πέμπειν έδει, θεοίς σωτῆρσιν ἀνέθηκεν, αὐτὸς δὲ τὴν εἰωθυῖαν παρέθετο τράπεζαν πρότερον τούδαφος αντ' έχείνης ποιούμενος 20 ἐχόσμησέ τε την χόμην χατά τον νόμον χατεροαθυμη-

¹ Amm. XXV 3,5 2 Amm. l. l. § 2 et 3 4 t. II 33,1sq.R 18 Her. l 119, 2

¹ έπ' αὐτὸν ex έμαυτὸν corr $M^2 | ἀχθὲν La 2 τὸ Mo$ 3 verba διὰ — εἰσέδυ ut totum locum respexit, sua fecit Socrates h. eccl. III 21 p. 198 A έξ ἀσανοῦς δὲ ἀκόντιον φέρεταικατ' αὐτοῦ, καὶ διὰ βραχίονος διαδραμὸν εἰς τὴν πλευρὰν εἰσέδυ 7 γίνοιτο V 8 ἕλεγεν La 10 λεοντὴνCMoLa et in λεοντῆν corr P⁸ | τὴν ILa edd | ταυτὶ ex αὕτηcorr I² 11 ἐκείνου Fabr 13 στρατεία La | δ' P 14 postπαρὰ πάντων lacunam indicavit Mor p. 304, 18 quam posteap. 323, 1 sq. supplevit | δάκρυσιν ἐβρέχετο I sed βρε in ras m⁹δάαρουα ἐδέχετο MUP qui γρ δάκρυσιν ἐβρέχετο in marghabet m² 16 ὑποστρέψειν La 20 γνώμην La | κατὰ τὸννόμον inser I²

μένην πάντα τὸν τῶν κινδύνων χρόνον, ἂ δὲ χάσματι γῆς ἀφανισθέντων πασσυδὶ τῶν ἐναντίων ἔπραττεν ἄν, τούτοις ένὸς ἐκείνου τελευτῶντος ἐχρῆτο. ἀμφότεροι τοίνυν ἔθεντο ψῆφον εἰς τὴν ἐκείνου γνώμην 4 τὰ πράγματα ἀνακεῖσθαι | Ῥωμαίοις, οἱ μὲν οἶς R 614 ἐπένθουν, οἱ δὲ οἶς ὡρχοῦντο, καὶ οἱ μὲν οἶς ἡγοῦντο ἀπολωλέναι, οἱ δ' οἶς ἤδη κεκρατηκέναι.

272. "Ιδοι δ' άν τις αύτοῦ τὴν ἀφετὴν κἀκ τῶν τελευταίων ἡημάτων. ἀπάντων γὰφ τῶν πεφιεστηκότων εἰς θρῆνον πεπτωκότων καὶ οὐδὲ τῶν φιλοσο-10 φούντων δυναμένων καφτεφεῖν ἐπετίμα τοῖς τε ἄλλοις καὶ οὐχ ἥκιστα δὴ τούτοις, εἰ τῶν βεβιωμένων αὐτὸν εἰς Μακάφων νήσους ἀγόντων οἴδε ὡς ἀξίως Ταφτάφου βεβιωκότα δακφύοιεν. ἐφκει δὴ ἡ σκηνὴ μὲν τῷ δεξαμένῷ δεσμωτηρίῷ τὸν Σωκφάτην, οἱ παφόντες δὲ τοῖς 15 ἐκείνῷ παφοῦσιν, ἡ πληγὴ δὲ τῷ φαφμάκῷ, τὰ ἡήματα δὲ τοῖς ἡήμασι, τῷ δὲ μὴ δακφύσαι τὸν Σωκφάτην μόνον τὸ μηδὲ τοῦτον. 273. δεομένων δὲ τῶν φίλων ἀποφῆναι τῆς ἀρχῆς κληφονόμον οὐδένα αὐτῷ παφαπλήσιον ἐγνὺς ὡφῶν ἀφῆκε τῷ στφατιῷ τὴν ψῆφον. 20

1 χάσμασι M 6 γς ήςχοντο in marg Mor 7 οΓ MoVLa οΓ M οἰ δ'] οΓδ' ex οἰδ' corr P² | δὲ Re | ήδη] ἡγοῦντο Fabr 8 τελευταῖα ἑήματα ἰουλιανοῦ in marg CMo 12 οὐχήμιστα BV | δὴ scripsi e libris δὲ edd | γς βεβοωμένων in marg Mor13 εἰς μαπάζων P sed εἰς μαπάζο in ras m² | ἀχαγόντων<math>BMLa | οΓδε scripsi οἱ δὲ libri edd 14 δαχφόνσιν Re |δὲ edd 16 τῷ om Fabr 17 δὲ in ras in marg I² | ὅήμασιν La| τὸ V | δακρῦσαι IM et e δακρύσαι corr P⁸ cf. ad t. I p. 272,518 ὅμοιον Re | τῷ V | τοῦτο V 19 αὐτῶ BMoVIMLaP

αύτοῦ Fabr 20 έφηκε Cobet Misc. 142

Hosted by Google

² Thuc. VIII 1, 1. Xen. Cyr. I 4, 18 4 Her. I 97, 1. III 31, 2 9 Amm. XXV 3, 15 sq. 17 Amm. XXV 3, 22 19 Amm. 1. 1. § 15

οἶς δὴ καὶ ἐπιστέλλει πάντα τρόπον σώζειν αύτούς, καὶ γὰρ αὐτὸν ἐκείνους σώζοντα πάντα ἀνατλῆναι πόνον.

274. Τίς οὖν ὁ κτείνας, ποθεῖ τις ἀκοῦσαι. τοὕ5 νομα μὲν οὐκ οἶδα, τοῦ δὲ μὴ πολέμιον εἶναι τὸν κτείναντα σημεῖον ἐναργὲς τὸ μηθένα πολέμιον ἐπὶ τῆ πληγῆ τετιμῆσθαι. καίτοι διὰ κηρύκων ὁ Πέρσης ἐπὶ γέρας ἐκάλει τὸν ἀπεκτονότα καὶ μεγάλων ὑπῆρχε τῷ φανέντι τυχεῖν. ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς οὐδ' ἔρωτι τῶν
10 γερῶν ἡλαζονεύσατο. 275. καὶ πολλή γε τοῖς πολεμίοις ἡ χάρις, ὅτι ὡν οὐκ ἔδρασαν οὐ προσέθεντο τὴν δόξαν, ἀλλ' ἕδοσαν ἡμῖν παρ' ἡμῖν αὐτοῖς τὸν σφαγέα ζητεῖν. οἶς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, οὖτοι δὲ ἦσαν οἱ ξῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους, πάλαι τε ἐπεβούλευον
15 καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου
R 615 βασιλείας ἐξουσίαν καὶ μάλιστά | γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεούς, οὖ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν.

5 Amm. XXV 6, 6. cf. or. XXIII t. II 31,14 sq. R

Hosted by Google

¹ γρ έπιτέλλει in marg Mor | αὐτοὺς I sed ' in ras m² αὐτοὺς MoLaMU et in αὐτοὺς corr P³ 3 χρόνον Mor Fabr quod corr Re 4 Tí₅ — 18 ἐζήτονν citat Sozomenus hist. eccl. VI 1 p. 218 e quo hausit Nicephorus Call. h. eccl. X 34, Λιβάνιος δἱ ὁ Σύρος σοφιστής, τὰ μάλιστα συνήθης καὶ φίλος αὐτῷ γεγονώς, τάδε περὶ τοῦ πτείναντος αὐτὸν γράφει· Τίς πτλ. 7 καίτοι καὶ διὰ Re | ὁ Πέσης ἐκάλει προξο γέρας Sozom 9 οὐδεἰς om Sozom 10 ἡλαζονεύετο I sed ε (2) in ras 2 litt 11 ἡ inserui e VLa Sozom | προσέθεσαν La 13 οὐδὲ Re | ἦσαν om U | οἶ La | οἱ ζῶντες inser I² 14 τοὺς inser in marg I² | ἐπεβούλευσαν Re 15 ἀ∂ικίας I sed ικι in ras m² ἀδοξίας M 18 οὐ La | τοὐναντίον B Sozom | post ἐζήτουν Sozom 1. L. c. 2 perorat καὶ ὁ μὲν Λιβάνιος ὡδὲ πη γράφων

και άληθές κτι.

276. Ά δ' ύπερ τοῦ Περικλέους ὁ Θουκυδίδης φησίν, ὅτι τῆ τελευτῆ λαμπρότερον έδειξεν, ὅσον ἦν αὐτός τοις πράγμασι, ταῦτ' ἂν ἔχοι τις είπειν και περί τοῦδε. τῶν γὰρ ἄλλων ἁπάντων τῶν αὐτῶν ὧνπερ καί πρότερον όντων, των άνδρων, των δπλων, των 5 ίππων, των ταξιαργών, των συνταγμάτων, των αίγμαλώτων, τῶν γρημάτων, τῆς τροφῆς, ἐν μιᾶ τῆ περί τὸν βασιλεύοντα μεταβολη τὰ πάντα συνετρίβη. 277. πρωτον μέν γάο ούκ ήνεγκαν οὓς πρότερον ήλαυνον,. ἔπειτα (δε) δελεασθέντες εἰρήνης ἀνόματι, τὸ γὰρ 10 αὐτὸ προσήνεγκαν οἱ πολέμιοι μηχάνημα, πάντες έβόων δέχεσθαι καί στέργειν, καί πρῶτος δ βασιλεύων είλκετο. λαβών δε αύτους πρός την ήσυγίαν ώρμηκότας δ Μηδος διηγε, διέτριβεν έρωτων, αποκρινόμενος, τουτο δεχόμενος, έτερον αναβαλλόμενος, έν πλήθει πρεσβειών 15 άναλίσχων αύτοις την τροφήν. 278. ως δε σίτου τε καί των άλλων άπάντων έσπάνιζον και ήτουν καί πάντα δεινή δή συγγωρείν άνάγκη περιειστήκει, τότε

1 Thuc. II 65, 3 sq. 12 Amm. XXV 7, 10. Zos. III 31 14 Thuc. I 90, 4. Dem. procem. p. 1460, 1. Amm. XXV 7, 5 sq.

¹ ό om Re 2 ή τελευτή coni Mor | σσος Fabr Re 3 τοῦτ' VU 6 ταξιάρχῶν I sed ' et "m² et " in ras ταξιάρχων V | τῶν συνταγμάτων om V 7 τρυφῆς U 8 πρῶτον I sed ov in ras m² 10 δὲ inserui 11 αὐτὸ P sed ὸ in ras m³ 12 βασιλεὺς La 14 διῆγε om B | τοῦτον La sed ν erasum 15 πρεσβειῶν P sed ῶν in ras m² 16 τε om V 18 πάντα post ἤδη Re πάντα B om Mor Fabr | δεινή δὴ P sed η δη in ras m² et uterque gravis m³ δεινή δὴ B δεινὸς δὴ U δεῖν ἤδη MoVI Mor Fabr δὴν ἤδη Re

δή τον πουφότατον ήτει μισθόν, πόλεις και χώρας καὶ ἔθνη, τὰ τείχη τῆς Ῥωμαίων ἀσφαλείας. ὁ δὲ έπένευε τε και παντός αφίστατο και δεινόν ούδεν 4 έδόκει. 279. ώστ' έγωγε πολλάκις έθαύμασα τοῦ Μήδου, R 616 the margin $\pi\lambda\epsilon$ in $\lambda\alpha\beta\epsilon$ in our holdinge. the radius $\lambda\alpha\beta\epsilon$ in our holdinge. άντεῖπεν έπὶ τὸν Εὐφράτην προάγοντι τὴν ἐπιθυμίαν, τίς δ' αν έπὶ τὸν Ἐρούντην, τίς δ' αν έπὶ τὸν Κύδνον, τίς δ' αν έπι τον Σαγγάριον, τίς δ' αν έπι τον Βόσποου αυτόν; ήν γάο δ διδάξων τον Ρωμαΐον πλη-10 σίον, ώς ἀρκέσει καὶ τὸ λοιπὸν εἰς ἀργὴν καὶ τρυφὴν καὶ μέθην καὶ λαγνείαν. ὥστ' εἴ τις χαίρει τούτων ού πεπραγμένων, Πέρσαις ίστω την γάριν, οι πολλοστον μέρος ὧν έξην ἔχειν ἐπήγγειλαν. 280. ὡς οὖτοί γε τὰ ὅπλα δίψαντες ἐκείνοις ἔγειν, ὥσπερ ἐκ ναυαγίας, 15 γυμνοί, προσαιτοῦντες οἱ πλείους, ἐπανήεσαν, ὁ δὲ άσπίδος ήμισυ φέρων η δόρατος τρίτον η των κνημίδων την έτέραν έπ' ώμων Καλλίμαχος ην ούτος, άπο-

1 Amm. XXV 7, 9. Zos. III 31, 1

13 ἐπήγγειλαν] ἤτοι ἦτησαν, ἐπηγγείλαντο δὲ ἤτοι ὑπέσχοντο V^r

³ Enévevoé BMoIM et in Enévevé corr P³ 4 ῶστ' scripsi $\dot{\omega}_{S}$ libri edd 5 $\pi \tilde{\omega}_{S}$ vel $\tilde{o}\pi \omega_{S}$ Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) at cf. Thuc. I 90, 4 5 av inser V et post avreinev 6 προάγοντι ε προσάγοντι corr I et coni Cobet Mnem. M² X 196 et Gasda προσάγοντι reliqui libri edd 7 δροόντην **BMoVIMPU** 8 σαγγάριον I sed γ prius inser m² σαγάριον 10 post ω_s ras 2 vel 3 litt U MB 9 yào om Mo 11 χαίρει τω τούτων ού πεπραγμένω coni Re 13 ovx ante ἐπήγγειλαν inserendum olim Mus. Rhen. XXXII 96 duxi ἀπήγ-16 τρύφος coni Re 17 έπ' ὤμων τὴν ἑτέραν yeilav Fabr La | καλλίμαχος Fabr Re, at cf. IV 451, 25 et Plut. de glor. Ath. c. 3. Quaestt Conviv. I 10, 3. Diog. L. I 2, 8 (Mus. Rhen. XXXII 91) | post ovros lacuna 5 litt La

λογία δὲ μία πᾶσι τοῖς ἀσχημονοῦσιν ἡ τελευτὴ τοῦ ταῦτα ἂν τρέψαντος εἰς τοὺς ἐναντίους.

281. Διὰ τί οὖν, ὦ | θεοί καὶ δαίμονες, μη R 617 ταῦτα ἐκυρώσατε; διὰ τί μὴ τὸ μὲν ὑμᾶς ἐπιστάμενον γένος εύδαιμον, τον δε τούτοις εύδαιμονίας αίτιον 5 κατεστήσατε; τί μεμψάμενοι της γνώμης, τί δὲ οὐκ έπαινοῦντες τῶν πεπραγμένων; οὐ βωμοὺς ἀνέστησεν; ού νεως έποίησεν; ούκ έθεράπευσε μεγαλοπρεπῶς θεούς, ήρωας, αίθέρα, ούρανόν, γην, θάλατταν, πηγάς, ποταμούς; ούκ έπολέμησε τοῖς ὑμῖν πεπολεμηκόσιν; οὐ 10 σωφρονέστερος μέν Ίππολύτου, δίκαιος δε κατά τον 'Ραδάμανθυν, συνετώτερος δε Θεμιστοκλέους, άνδρειότερος δε Βρασίδου; ού την οίκουμένην ωσπερ λειποψυχούσαν έορωσεν; ού μισοπόνηρος, ού πραος δικαίοις, ούκ ακολάστοις έχθρος, ούκ έπιεικέσι φίλος; 282. ω 15 στρατιας μεγάλης, ω πολλών κατασκαφών, ω πολλών τροπαίων, ω τέλους της διανοίας αναξίου. ήμεις μέν ώόμεθα την Περσων απασαν μέρος της Ρωμαίων έσεσθαι καί νόμοις τοις ήμετέροις οίκήσεσθαι καί άρχας τάς ένθένδε δέξεσθαι καί φόρους οίσειν και γλώτταν 20 άμείψειν καί στολήν μετακοσμήσειν καί κερείν κόμας καί σοφιστάς έν Σούσοις Περσών παίδας έκκροτήσειν

²² έππροτήσειν] ήτοι ἀναδείξειν V^r cf. Phryn. exc. ed. Bekker Anecd. 39, 3 έππροτεϊν φήτορας· σημαίνει τὸ ἐπδιδάσπειν παὶ

¹ πᾶσι inser I^2 πᾶσιν La | τοῦ om Mo 2 ταῦτ' Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) | ἂν τρέψαντος scripsi cum Cobeto l. l. et Gasda τρέψαντος V ἀνατρέψαντος reliqui libri (ψ in ras I^2) Mor Fabr ἂν ἀνατρέψαντος Re 3 et 4 διατί BVIMP 5 post ἀἴτιον vocabulum quale νικῶντα excidisse putat Gasda 10 ἐπολέμησεν La 19 οἰκισθήσεσθαι V 19 καὶ (2) - 20 δέξεσθαι om La 20 δέξεσθαι P sed ε in ras m³ δέξασθαι UM sed in hoc ε supra α suprascr. m³, Mo

²¹ άμείψειν I sed ψ in ras m² | κείζειν La

όήτορας, ίερα δε τα παρ' ήμιν τοις έκειθεν κοσμηθέντα λαφύροις διδάξειν τους έπιγιγνομένους το της νίκης μέγεθος, τον δε ταῦτα είργασμένον ἀγωνοθετήσειν τοις έγκωμιάζουσι τὰ πεπραγμένα τούς μέν θαυμά-5 ζοντα, τούς δε ούκ εκβάλλοντα, και τοις μεν ήδόμενον, τοις δε ούκ άγθόμενον, λόγους δέ, είπεο ποτέ, έσεσθαι ήδίους και τοις ίεροις ύπογωρήσειν τους τάφους πάντων έκόντων έπὶ τοὺς βωμοὺς τρεχόντων καὶ των πρότερον άνατρεπόντων αύτων ίδρυομένων καλ 10 των τὸ αἶμα φευγόντων αὐτῶν θυόντων, τοὺς δὲ ίδίους έκάστων οίκους είς εύπορίαν έπιδώσειν άλλαις τε άφορμαζη μυρίαις και σμικρότητι των είσφορων, R 618 καί γάρ αὖ καὶ τοῦτο λέγεται | τοῖς θεοῖς ἐν μέσοις εύξασθαι τοις χινδύνοις, ούτω λυθηναι τον πόλεμον, 15 ώστ' αὐτῷ γενέσθαι τὴν εἰσφορὰν εἰς τἀρχαῖα πάλιν άπενεγχεῖν.

283. Ταῦτα καὶ ἔτι πλείω προσδοκώμενα χορὸς φθονερῶν ἀφείλετο δαιμόνων καὶ τὸν ἀθλητὴν ἐγγὺς

δημιουογείν (cf. Kaibel, De Phrynicho sophista p. 25). Plat. Axioch. p. 369 D καν πιθανωτέρους τούτων λόγους άστι κροτήσης 7 τάφους, άσύνετε, άλλ' ἀνάστασιν βρύοντας CMoP

² έπιγινομένους V 4 γο δαυμάζοντος et 5 έπβάλλοντος in marg Mor 5 δ' Re | έπβάλλοντα I sed x in ras m³ 6 δ' (1) BIMP 8 έχόντων Mor Fabr, quod corr Re Anim 9 προτέρων M et e προτέρον corr I | άνατρεπομένων V | αὐτῶν ex αὐτὸν corr V αὐτοὺς La | ἰδουσμένων C sed γο ἰδουμένων in marg m, P sed ἰδου in ras m² ἰδουμένων BMU 10 δὲ om M 11 ἕπαστος M sed ν supra σ pos m² et στων in marg m³ 12 ἀφορμαῖς I sed ante ἀ ras 1 litt et μ in ras m² ἀφορμαῖς

είσφοραῖς B εἰσφοραῖς M sed ἀφορμαῖς in marg m³ | καὶ in ras P^2 | σμικρότητι P sed σ in ras m² μικρότητι BVLaU15 ῶστε CU Re 16 ἐπενεγκεῖν Mor Fabr 17 προσδοκώμενον Mor Fabr, quod corr Re 18 ἀϑλητῶν Mo

LIBANII ORATIO XVIII

δντα τοῦ στεφάνου κεκουμμένον ἡμῖν ἐν σορῶ κεκόμικεν. εικότως άρα διὰ πάσης γης και θαλάττης ό θοήνος ήλθεν, είκότως οι μέν ως ήδιστα μετ' έκεινον έτελεύτησαν, οί δ' άλγοῦσι τῷ μή τεθνάναι νύκτα μέν συνεχή τὰ πρό έκείνου, νύκτα δὲ τὰ μετ' έκεινον 5 νομίζοντες, τόν δε της έχείνου βασιλείας χρόνον άπτινα ώς άληθως παθαράν. 284. ω πόλεων, ως έποίησας άν, ω των σαθρων, ως έπηνώρθωσας άν, ω λόγων, ούς ἦρας ἂν εἰς ἀξίωμα, ὢ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, όσον ίσχυσεν άν, ω δίκης, η κατέβη μέν έξ ούρανοῦ 10 πάλιν είς γην, ώγετο δε πάλιν ένθένδε είς ούρανόν, ω μεταβολής άγγιστρόφου, ω κοινής εύδαιμονίας άρξαμένης τε όμοῦ καὶ πεπαυμένης. παραπλήσιον γὰρ δή τι πεπόνθαμεν, οίον εί τις άνδρός διψώντος και προσάγοντος τοις χείλεσι φιάλην ψυχρού τε καί διαφα-15 νοῦς ὕδατος γευσαμένου τὸ πρῶτον ἁρπάσας οἴχοιτο. 285. ήμας δέ, είπεο έχοην εύθέως στέρεσθαι, κρειττον ἦν μηδε μετασχεῖν τὴν ἀρχὴν ἢ προ τοῦ κόρου στερηθηναι. νῦν δ' οὐχ ἕνα ἀπολαύσαιμεν, | ἀλλ' ἕνα R 619 οίων ούκέτ απολαύομεν είδότες στένοιμεν, γεύσας 20 άφείλετο, ωσπερ αν εί τοις άνθρώποις δείξας τον ήλιον δ Ζεύς έπειχε παο' έαυτῶ μηκέτι ποιῶν ἡμέραν.

10 Amm. XXV4, 19. Arat. Phaen. 101 sq. 12 cf. ad p. 70, 11

⁴ ol d' BVP ol dè $M \mid d$ Re 5 éxclup B 7 γq gaidaáv in marg Mor 9 oùs $\pi q \delta \eta v$ has $V \mid dv$ om V inser $I^2 \mid dqer \eta s$ inser in marg Mo^2 10 logvoas Fabr 11 $\pi d\lambda v - d$ om Mor Fabr 13 τv om Re 15 $q v d\lambda \eta v$ $\tau o s g s (\lambda s o u)$ 16 $\tau \sigma \tau q \delta v \sigma v$ BV 18 $\tau \eta v a q \eta v$ B et e $\tau \eta v$ $d q \eta \eta v$ corr I^2 19 $d \lambda \lambda^2 - 20$ $d \pi o \lambda a v \delta v \mu v$ om Fabr | l v a (2)om BIM 20 oùs $l \tau MoP$ oùs VLa oùs ter Re | d a ol con tervisor La sed ante oùs | $\sigma t e v \mu v$ Mor Fabr | ,, post $\gamma e v \sigma a s$ v d e t u v Re 22 é $\pi e i q v \mu q$

286. Καίτοι και τοῦ ήλίου ταὐτὰ μὲν ἔτι δοῶντος. την αυτήν δε ίόντος ούχ δμοία τοις βελτίστοις ή γάρις. ή γάο έπι ταδε λύπη βαπτίζουσα μέν την ψυγήν, συνθολοῦσα δὲ τὴν γνώμην ἀγλύν τινα καὶ τοῖς ὄμμασιν 5 έπιφέρει, και μικρόν τι διαφέρομεν των ζώντων έν σκότφ. οἶα γάο αὖθις ἐπεισῆλθε τῆ τοῦ βασιλέως σφαγη. σεμνοί μέν οι κατά των θεων δημηγορουντες, ίερεις δε έν εύθύναις παρανόμοις. οἶς δε έθεραπεύθη τό δαιμόνιον ίεροῖς καὶ ἂ τὸ πῦρ ἔλαβε, τούτων ή 10 τιμή τίθεται, μαλλον δέ δ μέν εύπορων οίκοθεν έθηκεν, ό δ' ούκ εύπορῶν δεθείς τέθνηκε. 287. νεῶν δὲ οί μέν κατεσκάφησαν, οί δ' ήμιτέλεστοι γέλως έστασι R 620 τοῖς μιαροῖς, φιλοσόφων δὲ ἀνδρῶν αἰκίζεται σώματα, καί τὸ είληφέναι τι βασιλέως διδόντος ὄφλημα 15 γέγονε καί πρόσεστιν αίτία κλοπής καί δει γεγυμνωμένον μέσου θέρους έν μεσημβρία ταις ακτισι πιεζό-

13 Eun. vit. soph. (Maximi) p. 59 Boiss. cf. supra p. 223

1 ταυτά I sed supra v ras ταῦτα in ταῦτά corr M^3 έτι inser I^2 | έτι δρώντος] έπιδρώντος M sed έτι in marg m³ 2 δ' Re 4 $\tau o i \varsigma \ddot{o} \mu \mu \alpha \sigma i \nu I$ sed $o_{IS} \dot{o} \mu$ in ras m², M sed in marg είχε σώμασιν σώμασιν BP 5 νῦν ante έν Mor Fabr εύθύς 6 αύθις Ρ quod cancellavit Re 8 isosig I sed st in ras m² isoois Mo cf. Act. Erud. 1721 p. 269 sq. |δ' bis Re 9, malim isosious" Re | έλαβεν La 11 τέθνηκεν La τέθεικε coni Re num $\notin \Im \eta \varkappa \varepsilon$? | $\varkappa \varepsilon \omega$ P sed post ω ras 1 litt et ' in ras m³ 12 of $BV \mid \delta \hat{\epsilon}$ Re \mid istası La 13 yo Xoistiavols C⁸ supra μιαφοΐς et in marg Mo, Mor Fabr quod scholium esse cognoverunt Re et Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) | δ' Re | τὰ σώματα 14 τί BVIMP | δόντος Sintenis Re 15 γέγονεν La 16 μέσον BM et supra μέσου C^{s} | ἀκτίσι BLa

¹¹ ὄντως έξάγιστος σὺ καὶ μιαφώτατος τοιαῦτα παφαληφῶν V^r

μενον ποός οίς είληφεν ἃ μήτε φαίνεται λαβών μήτε δύναται δοῦναι, διδόναι καταναγκάζεσθαι, ούγ ίνα δῷ, πῶς γάο, ἂ μὴ δυνατόν; ἀλλ' ίνα τῷ μὴ δύνασθαι στοεβλούμενος και φλεγόμενος κατατείνηται. 288. δητορικής δε διδάσκαλοι συζώντες πρότερον τοις άρχας 5 έχουσιν απελαύνονται των θυρων, ωσπερ ανδροφόνοι, πλήθη δε νέων τὰ περί αὐτοὺς πρότερον ταῦτα ὑρῶντες φυγόντες ώς άσθενεῖς τοὺς λόγους ἄλλην Ισχὺν βουλευταί δε την δικαιοτάτην θεραπείαν ζητοῦσι. ύπεο των πατρίδων αποδράντες την άδικον έλευθερίαν. 10 έδίωξαν, δ δε έπισχήσων τον πλημμελούντα ούκ έστι, 289. πάντα δε μεστα πρατήρων, ήπειροι, νησοι, κωμαι πόλεις, άγοραί, λιμένες, στενωποί πωλειται δε οίκια καί ανδράποδα καί τροφεύς και τροφός και παιδαγωγός και προγόνων τάφοι, πανταχοῦ δὲ πενία και 15 πτωχεία καὶ δάκουα καὶ τοῖς γεωργοῖς ἄμεινον εἶναι δοκεί προσαιτείν η γεωργείν, ό δε τήμερον δούναι δυνάμενος αύριον χρήζει τοῦ δώσοντος. 290. Σκύθαι

18 Amm. XXVI 4, 5. Zos. IV 3, 4 cf. supra p. 218, 14 sq. et 222

¹ μήτε (1) I sed τε in ras m² et e μὴ corr B² μὴ V 2 καταναγκάζεται edd "videtur καὶ praeponendum" Re καὶ καταναγκάζεσθαι coni Gasda 3 τὸ Mo 4 φθεγγόμενος Mo sed φλεγόμενος in marg | κατακτείνηται Fabr καταθάνη coni Mor cf. Aelian. ap. Suid. s. v. στοεβλούμενος 8 φεύγοντες Re 9 ζητοῦσιν La 11 πλημελοῦντα P | ἔσιν La 12 εστὰ in μεστὰ in ras P³I² μετὰ UMo | πρατήφων P sed ante τ ras 1 litt et η ex ο corr m³ πρακτήφων C sed ο supra η suprascr. s, MoM sed in hoc πρακτόφων vB Re | κῶμαι om V 14 παιδαγωγοί P sed ι (2) e σ corr 17 δοκεί inser I² 18 δώσοντος P sed ωσο in ras m³ | σκύθαι P sed αι in ras m³

σκύθα La sed post α ras 2 litt quarum prior fuit ι

δε και Σαυρομάται και Κελτοι και παν όσον βάρβα-R 621 ρου ήγάπα ζῆν ἐν σπονδαῖς, αὖθις | τὰ ξίφη θήξαντες ἐπιστρατεύουσι, διαπλέουσιν, ἀπειλοῦσι, δρῶσι, διώκοντες αίροῦσι, διωκόμενοι κρατοῦσιν, ὥσπερ οἰκέ-5 ται πονηροί δεσπότου τετελευτηκότος ὀρφανοῖς ἐπανιστάμενοι.

291. Ἐπὶ τούτοις τίς οὐκ ἂν νοῦν ἔχων ἐκτείνας ἑαυτὸν ἐπὶ γῆς καὶ καταχεάμενος τέφραν καὶ τίλλων νέος μὲν ἴουλον, γέρων δὲ πολιὰς αὐτόν τε καὶ τὴν
10 οἰκουμένην, εἰ δεῖ δὴ τοῦτ' ἔτι προσειπεῖν αὐτήν, πενδήσειεν; 292. ἡ μέν γε Γῆ καλῶς τε ἤσθετο τοῦ πάθους καὶ προσηκούση κουρῷ τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν ἀποσεισαμένη, καθάπερ ὅππος ἀναβάτην, πόλεις τόσας καὶ τόσας, ἐν Παλαιστίνη πολλάς, τὰς Λιβύων ἀπάσας.
15 κεῖνται μὲν αἱ μέγισται Σικελίας, κεῖνται δὲ Ἑλλήνων πλὴν μιᾶς αἱ πᾶσαι, κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια, σείεται δὲ ἡ κάλλει μεγίστη καὶ θαρρεῖν περὶ τοῦ μέλλοντος οὐκ ἔχει. 293. ταῦτα αὐτῷ παρὰ τῆς Γῆς ἢ εἰ βούλει γε, τοῦ Ποσειδῶνος, παρὰ δὲ αὖ τῶν Ώρῶν λιμοὶ καὶ

¹³ cf. t. I 147, 23 et supra p. 223. Amm. XXVI 10, 15 sq. Zosim. IV 18. Io. Chrys. ad pop. Ant. homil. II t. II p. 21 E ed. Montf. Chron. syr. ed. Land Anecd. syr. I 106. Ephraem. hymn. c. Iul. IV (Bickell, Ztschr. f. kath. Theol. II 354) 17 or. XXIX t. II 206, 20 R

¹ $\delta \tilde{\epsilon}$ in ras P^3 inser I^3 om $MU \mid \varkappa a$ inser $I^3 \mid \sigma a \nu \rho o - \mu \acute{\alpha} \tau \alpha i$ C sed ante μ alterum μ suprapos. f, I sed ante μ ras 1 litt 3 $\acute{\alpha} \pi \epsilon i \lambda o \tilde{\nu} \sigma i \nu$ La 4 $\alpha i \rho o \tilde{\nu} \sigma i$ P sed \tilde{m}^2 $\alpha i \rho o \nu \sigma i$ MoU 9 $\alpha \acute{v} \tau i \nu$ Mo et in $\alpha \acute{v} \tau i \nu$ Corr P^3 $\alpha \nu \tau i \nu$ U10 $\delta \epsilon i$ om $U \mid \delta \epsilon i$ $\delta \eta$ in ras P^3 $\delta \eta$ $\delta \epsilon i$ VLa Re 11 $\mu \acute{e} \nu \gamma \epsilon$ C sed $\tau o i$ suprascr. s, I sed ϵ ultimum in ras m^2 $\mu \acute{e} \nu \tau o i$ BM12 $\varkappa o \nu \rho \dot{\alpha}$ La 13 $i \pi \sigma \sigma s \propto i \pi \sigma \nu$ corr $Mo^2 \mid \dot{\alpha} \nu \alpha \beta \dot{\alpha} \tau \eta \nu$ inser V^2 14 $\tau \tilde{\alpha} \nu$ B 15 $\mu \acute{e} \nu$ inser $I^2 \mid K \iota \lambda \iota \kappa i \alpha$ Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) 18 $\alpha \acute{v} \tau \eta$ Fabr $\mid \gamma \epsilon \pi \alpha \rho \dot{\alpha} \tau \sigma \tilde{\nu}$ VLa19 $\alpha \acute{v} \tau \tilde{\omega} \nu$ $\mid \alpha \acute{v} \tau \omega \nu$ VLa $\mid \dot{\alpha} \acute{e} \rho \omega \nu$ Cobet Mnem. III 253. V 134 (Coll. 114)

λοιμοί φθείφοντες όμοίως ἀνθρώπους τε καὶ βοσκήματα, ὡς οὐκ ὂν θέμις ἐκείνου μεθεστηκότος εὐθενεῖν τὰ περί γῆν.

294. ΤΙ οὖν θαυμαστόν, εί τις τούτων ὄντων τοιούτων, ῶσπερ ἐγώ, ζημίαν ἡγεῖται τὸ μήπω τεθνάναι. 5 καίτοι ἔγωγε τοὺς θεοὺς ἠξίουν οὐ ταύτῃ γεραίρειν τὸν θαυμαστὸν ἐκεῖνον, ἀλλὰ παίδων γενέσει καὶ γήρα βαθεῖ καὶ μήκει βασιλείας. 295. ἀλλὰ Λυδῶν μὲν βασιλεῖς, ὡ Ζεῦ, σπέρμα | Γύγου τὴν χεῖρα οὐ κα- R 622 θαροῦ, ὁ μὲν εἰς ἔτῃ προῆλθεν ἐννέα καὶ τριάκοντα, 10 ὁ δὲ εἰς ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα καὶ αὐτὸς δὲ ἐκεῖνος ὁ δυσσεβὴς δορυφόρος εἰς δυοῖν δέοντα τετταράκοντα, τούτῷ δὲ τρίτου προσάψασθαι μόνον ἐπὶ τοῦ μείζονος θρόνου δέδωκας, ὃν ἔδει πλείονος, εἰ δὲ μή, μήτοι γε ἑλάττονος ἢ Κῦρον τὸν μέγαν ἀξιῶσαι χρόνου τὰ πα- 15 τέρων καὶ αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχομένους τετηρηκότα.

296. Άλλὰ γὰς ἐννοήσας τὴν ἐπιτίμησιν ἦ τῶν ἐν τῆ σκηνῆ δακουόντων καθήψατο, καὶ νῦν αὐτὸν ἡγοῦμαι τὴν ἐν τῷ θοήνῷ μερίδα τοῦ λόγου μέμψασθαι, καί μοι δοκεῖ κἂν δεῦςο εἰσελθών, εἰπες ἐνῆν, τοι-20

10 Άρδυς (Her. I 16) 11 Άλυάττης (Her. I 25) 12 Γύγης (Her. I 14, 3) 15 Her. I 214, 2

² ∂v reposui e libris ∂v edd | $\vartheta \xi \mu \iota_{\mathcal{S}} e \vartheta \xi \mu \iota_{\mathcal{V}} \operatorname{corr} V | \varepsilon \vartheta - \vartheta \varepsilon v \varepsilon \iota_{\mathcal{V}} C$ in textu sed η supra ε pos. s, et in marg m, P sed $\vartheta \varepsilon v \varepsilon \iota_{\mathcal{V}}$ in ras m^3 , I sed ϑ corr e o ϑ m^2 , Mo $\varepsilon \vartheta \vartheta \eta v \varepsilon \iota_{\mathcal{V}}$ in $\varepsilon \vartheta \vartheta \vartheta \varepsilon v \varepsilon \upsilon$ prefiv corr V $\varepsilon \vartheta \vartheta \vartheta \varepsilon v \varepsilon \iota_{\mathcal{V}} \mathcal{B} M L a U$ edd 4 $\tau \circ \vartheta \tau \omega v$ $\vartheta \tau v \upsilon v$ $\tau \circ \tau \circ \tau \sigma \upsilon v$ corr I $5 \xi \eta \mu \iota a v P$ sed a v in ras m^3 9 $\delta Z \varepsilon \vartheta$ $\beta \alpha \varepsilon \iota \ell \varepsilon \varsigma$ V 10 $\tau \varepsilon \tau \tau \alpha \varrho \alpha \varkappa v \sigma \tau \alpha$ ex Herodoto scribendum erit, cf. Mus. Rhen. XXXII 92, nisi memoriam destituisse Libanium statuere mavis 11 $\delta \delta \varepsilon - \pi \varepsilon v \tau \eta \varkappa \sigma \tau \alpha$ in marg Mo^2 14 $\varepsilon \ell M$ sed η suprapos. $m^2 | \delta \varepsilon P$ sed εm^3 $\delta' I$ sed ' m^2 $\delta \eta U | \mu \eta$] inser $C^2 P^3$ o δv in ras 1 litt I^2 om reliqui libri 16 $\varepsilon \varsigma M$ 17 η I sed ~ in ras m^3 η $LaU | \tau \vartheta v \varepsilon v$ in ras P^3 20 $\varkappa \varkappa v$ reposui e libris εv edd

ούτοις ἂν πρὸς ἡμᾶς χρήσασθαι λόγοις, ὅτι τὴν ἐμὴν ὑμεῖς ὀδυφόμενοι πληγὴν καὶ τὸν ἐν τῆ νεότητι ∂άνατον, εἰ μὲν τὸ συνεῖναι δεοῖς χεῖφον ἡγεῖσθε τοῦ τοῖς ἀνθφώποις, οὐκ εὖ φφονεῖτε. εἰ 5 δ' οὐκ οἴεσθέ μοι ταύτης μεταδεδόσθαι τῆς χώφας, πᾶν τοὐμὸν ἀγνοεῖτε καὶ πφᾶγμα πεπόνθατε ἀτοπώτατον τοῦτον ῆκιστα εἰδότες, ὃν σφόδφα εἰδέναι πέπεισθε. 297. ἔτι τοίνυν μηδὲ τὸ ἐν πολέμφ καὶ διὰ σιδήφου δεινὸν ὑμῖν 10 δοκείτω. οὕτως ἀπῆλθε Λεωνίδας, οὕτως Ἐπαμινώνδας, οῦτω Σαφπηδών, οὕτω Μέμνων, οἱ τῶν θεῶν. εἰ δ' ὁ χφόνος τῆ βφαχύτητι λυπεῖ, φεφέτω παφαμυθίαν ὑμῖν Ἀλέξανδφος ὁ Διός.

298. Ταυτὶ μὲν ἐκεῖνος ἄν, ἐγὼ δὲ τούτοις ἔχοιμ' 15 ἄν τινα προσθεῖναι, ἕν μὲν πρῶτον καὶ μέγιστον, ὅτι R623 τὰ | μὲν τῶν Μοιρῶν ἀνίκητα, Μοῖρα δὲ ἴσως ἐπέχει τὴν Ῥωμαίων, ὁποία ποτὲ τὴν Αἴγυπτον. καὶ ἐπειδὴ

11 Arist. Nub. 622 c. scholl.

Hosted by Google

³ ήγεῖσθε ex ήγεῖ-1 oi Cobet Mnem. V 135 (Coll. 115) odai corr M^3 $\eta\gamma\epsilon\tilde{i}\sigma\partial\alpha i$ Re in ed. alt., quod correserunt Cobet 4 τοῦ τοῖς] τούτοις La | εὐφρονεῖτε Mo Mor 1. 1. et Sintenis qui vo so opoveire in marg habet, Fabr | si] ov I 5 อไะธชิย ex oleodal corr M^3 | με B | μεταδιδόσθαι U | της om La 6 πάντ' οὐ μόνον edd (ἐμὲ post μόνον inserendum coni Re) quod correxerunt Cobet Mnem. II 406. V 135 (Coll. 115) et Sintenis 8 έπέπεισθε V 9 τὸ I sed ὸ in ras m² τῶ La10 ούτως - 11 Σαρπηδών scripsi ούτω Σαρπηδών, ούτως 'Επαμινώνδας libri (praemisso κείμενον in marg I^2) edd cf. Mus. Rhen. XXXII 89 Enausivovdas LaM 13 ὑμĩν P sed ὑ in ras m³ 14 Exervos. av (uncis inclusit Mor) Eyà Mor Fabr quod corr Re 15 $\tau \iota \nu \alpha$] $\tau \iota V$ om La | $\ell \nu$ in ras $M \mid \mu \ell \nu$ in ras M inser I^2 om B voce $\mu \epsilon \gamma \iota \sigma \tau \sigma \nu$ rursus incipit A (fol. 98) 16 απίνητα Gasda at cf. t. II 65, 17 R | δ' Re 17 τῶν La όποία ex όποῖα corr P³ όποῖά LaI | τὴν om V

κακῶς μὲν ἔδει ταύτη γενέσθαι, ζῶν δὲ ἐκεῖνος ἐκώλυεν εύδαιμονίαν είσάγων, ύπεχώρησε τη φορά των χειρόνων, ὅπως μή εἶ πράττοιεν οῦς ἐχρην κακῶς. 299. δεύτερον έτερον λογιζώμεθα πρός ήμας αὐτούς. ώς εί και νέος απήλθεν, αλλά παν γήρας βασιλέων 5 νικήσας ταις πράξεσι. τίνος γάρ ούτω πολλά καί μεγάλα μνημονεύει τις τοιπλάσιον βεβιωκότος γρόνον; δει τοίνυν αντ' έκεινου την έκεινου δόξαν έχοντας φέρειν καί μή διὰ τήν τελευτήν μαλλον άλγειν ή διὰ τὰ πού ταύτης [μαλλον] εύφραίνεσθαι. 300. οὗτός ἐστιν 10 ό τῆς Ῥωμαίων γῆς ἔξω τε ὢν όμοῦ καὶ κρατῶν καὶ τό μέν σωμα έχων έν τη πολεμία, την δ' οίκείαν ύπό τη βασιλεία και ταύτον δυνηθείς πρός γε το πάντα ήσυγάζειν άπών τε δμοίως και παρών. ούτε γαρ βάρβαρος ὅπλων ήψατο παρά τὰς συνθήκας οὔτ' ἔνδοθεν 15 άνεφύη θόρυβος οὐδὲ εἶς, οἶα πολλά καὶ βασιλέων έφεστηκότων έτολμήθη πολλάκις. καίτοι τοῦτο εἴτε φίλτρον είτε φόβος έποίει, μαλλον δε εί φόβος μέν

³ κακῶς] καλῶς μᾶλλον ἐχǫῆν καὶ διὰ τοῦτο ὁ κακῶς ποιῶν καὶ κακῶς ἀπηλλάγη Α

¹ ταύτην $BI | \xi \tilde{a} v - \epsilon i \omega \delta \lambda v \epsilon v$ om Mor Fabr 2 φορά Ised ορά in ras m² 4 ξτερον P^3 in ras, I sed spir. et ερον in ras m² ξτι $BMU | \lambda ογιζ άμεθα P$ sed άμεθα in ras 1 litt m³ (μεθα in marg), M sed ω ex o corr m³ $\lambda ογιζ όμεθα BLaU$ Mor 5 βασιλεύων La 7 τίς B | τριπλάσιον in τριπλασίονα τριπλάσιον corr I^2 τριπλασίονα B 8 ἀντεκείνου La | τὴν ξκείνου in ras 4 litt $I^3 | \delta \delta \xi a v$ in marg I^3 9 τὴν ξκείνου τελευτὴν V10 μᾶλλον cancellavi 11 ὁμοῦ καὶ] καὶ ὁμοῦ Sintenis 12 οἰκείαν P sed ει in ras m³ οἰχίαν $BMLaU | ὁπὸ in ras <math>I^3$ ξπλ M 13 τὸ e τὰ corr V τὰ MMo (et Par) 16 ἀνεφύη in suspicionem vocat Gasda 18 ἐποίει — φόβος om Mor | εποίησεν Fabr | μᾶλλον — εἰ om Fabr

έπειχε τούς βαρβάρους, φίλτρον δε τούς ύπηκόους, πως ούκ άξιον έκάτερον θαυμάσαι, καί το τοις έναντίοις δέος έμβαλειν και το τοις οικείοις εύνοιαν ένθειναι ή εί βούλει γε, αμφοτέροις αμφότερα; 5 301. ούκοῦν καὶ τοῦτο τῆς λύπης ἡμῖν ἀφαιρείτω καὶ πρός τούτω γ' έκεινο τὸ μηδένα τῶν ἀρχομένων ἔχειν ποτε πρός αύτον είπειν, ώς άρα ούχ ύπο χρείττονος R 624 ἄρχοιτο. τίς | γαρ έκείνου δικαιότερος βασιλεύειν, εί τόν καί τῷ φρονείν καί τῷ δύνασθαι λέγειν καί 10 ταις άλλαις άρεταις διαφέροντα των άλλων τοις ήττον άγαθοῖς ἐπιστατεῖν ἄξιον; 302. αὐτὸν μὲν οὐκ ἂν ίδοιμεν, τούς δε έκείνου λόγους έστιν ίδειν τούς πολλούς και πάντας σύν τέχνη. καίτοι των έν τω γράφειν καταγεγηρακότων οι πολλοί πλείους έφυγον λόγων 15 όδούς ή όσας έλθειν έθάρρησαν, ώστε μή είναι πλείω φιλοτιμίαν αύτοις έχ των πεποιημένων η ψόγον έχ των μή γεγραμμένων, δ δε πολεμων τε όμου καί πλάττων λόγους πάσας μορφάς καταλέλοιπεν άπάσαις μέν απαντας νικών, τὰ δ' αύτοῦ τῆ τῶν ἐπιστολών. 20 303. ταῦτα ἐγὼ λαμβάνων παραμυθίαν πορίζομαι, διὰ τούτων ύμεις των έκγόνων την λύπην οίσετε. παῖδας

1 βαφβάφους] πολεμίους Re 4 εἰ inser I^3 5 ὑμῖν V sed v in ras 6 γε B | ἐκεῖνο I sed post o ras 1 litt | μηδ' ἕνα La 7 ἀντὸν I sed spir. supra v eras αὐτὸν BMoLa Mor Fabr αὖτὸν M sed ʿ add m³ αντὸν U 8 ἄγοιτο V 9 εἰ] γρ ὡς in marg Mor | σωφονεῖν V 11 τε inter ἐπιστατεῖν et ἄξιον Mor Fabr expunxit Re | μὲν οὖν οὐx V 12 ἕγνωμεν Mor qui γρ είδωμεν in marg habet, Fabr | ở P et e δὲ corr I² | δὲ ἐκείνου] ἐκείνου δὲ La 15 μῆ] γρ οὀ in marg Mor 16 πεπονημένων BIM 19 ἕπαντα V | τὰ P sed ὰ corr m³ | αὐτοῦ P sed ỹ αὐτοῦ MoLaM Mor Fabr αντοῦ U | τῆ P sed ῆ corr m³ τὰ M sed ῆ supra ὰ m³ | δόξῃ post ἐπιστολῶν inser coni Mor 20 ταῦτα reposui e libris (ταῦτ V) ταὐτας edd 21 ἡμεῖς B | ἑγνόνων La | οἴσετε I sed ε (2) in ras m³ , num ῥῷον οἴσετε" Re

τούτους έχεινος άθανάτους χαταλέλοιπεν, ούς ούχ άν δ χρόνος δύναιτο μετά των έν ταις σανίσιν έξαλειψαι χρωμάτων.

304. 'Επεί δὲ εἰκόνων ἐμνήσθην, πολλαὶ πόλεις ἐκείνον τοῖς τῶν θεῶν παφαστήσαντες ἕδεσιν ὡς τοὺς ૬ ∂εοὺς τιμῶσι, και τις ἤδη καὶ παφ' ἐκείνου δι' εὐχῆς ἤτησέ τι τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἀτύχησεν. οὕτως ἀτεχνῶς παφ' ἐκείνους τε ἀναβέβηκε καὶ τῆς τῶν κφειττόνων δυνάμεως παφ' αὐτῶν | ἐκείνων μετείληφε. R.626 βέλτιστοι δὲ ἄφα ἦσαν οἱ καὶ τὸν πφῶτον ἄγγελον 10 τῆς τελευτῆς μικφοῦ καταλεύσαντες, ὡς θεοῦ καταψευδόμενον. 305. παφαμυθοῦνται δέ με καὶ Πέφσαι γαφαῖς αὐτοῦ δηλοῦντες τὴν πφοσβολήν. λέγονται γὰφ αὐτὸν εἰκάσαντες κεφαυνοῦ πυφὶ γφάψαντες κεφαυνὸν πφοσπαφαγφάψαι τοὕνομα δεικνύντες, ὡς μείζω 18 φύσεως ἀνθφωπίνης ἀφῆκεν εἰς αὐτοὺς κακά. 306. τοῦτον ἐδέξατο μὲν τὸ πφὸ Ταφσῶν τῆς Κιλικίας χωφίον, εἶχε δ' ἂν δικαιότερον τὸ τῆς 'Ακαδημίας πλησίον τοῦ

LIBANIUS ed. Foerster, II.

⁵ Gregor. Naz. or. III p. 83 ed. Colon. 1690 cf. Arch. Jahrb. XVI 55 13 cf. t. II 46, 8 sq. R

² ó om $U \mid \dot{\epsilon}\xi\alpha\lambda\epsilon i\psi\alpha\varsigma Mo$ 4 d' Re $\mid \dot{\epsilon}\kappa\epsilon i\nu\omega\nu M$ sed $\gamma \varrho \epsilon i\kappa \delta \nu\omega\nu$ in marg m³ 5 $\epsilon i\delta \epsilon \sigma \iota \nu$ Mor Fabr 6 $\tau \iota \mu \tilde{\omega} \sigma \iota \nu La$ $\mid \dot{\epsilon}\kappa\epsilon i\nu o\nu$ Mor Fabr $\mid \delta \iota \epsilon \nu \chi \tilde{\eta} \varsigma La$ 7 $\tau \iota$ om Mor (sed inser $\gamma \varrho \dot{\eta} \tau \dot{\nu} \chi \eta \sigma \epsilon \nu$

coni) Fabr | ἀπέτυχεν Ι 8 άναβέβηκεν La | της των om 9 μετείληφεν C 10 κατά V sed καl in marg m² Mor Fabr 10 τον - 11 καταψευδόμενον citat Socrates h. eccl. III 23 p. 203 A Λιβάνιος - έκλελησθαί μοι δοκεῖ, ὅπως αὐτὸς ἐπὶ τέλει τοῦ αὐτοῦ λόγου τὸν Ἰουλιανόν ἀπεθέωσε. τὸν γὰς πρῶ-**11 κατέλευσαν** τον φησίν ἄγγελον κτλ. 10 ἄλλον Μο Socr 13 avrov bis V 14 γράψαντες περαυνόν delenda censet Sintenis 15 προσπαρέγραψαν CAMoBM et in προσπαραγράψαι corr I³ προσπαραγράψαντες La προσέγραψαν Mor προσγράψαι Fabr 17 πρό τῶν ταρσῶν Μ 18 Elyer MoLa είδε BM

Πλάτωνος, ώστ' αὐτῷ παρὰ τῶν ἀεὶ νέων τε καὶ διδασκάλων ἂ καὶ τῷ Πλάτωνι τελεῖσθαι. τούτῷ <δεῖ> ποιεῖν σκόλια, τούτῷ παιᾶνας, τούτῷ πᾶν εἶδος ἐγκωμίων, τοῦτον σύμμαχον ἐπὶ βαρβάρους ἀρχομένους πολέ-5 μων καλεῖν, ὅς ἔχων τὸ μέλλον ᾶπαν ἐκ μαντικῆς ἑλεῖν τὸ μὲν εἰ κακώσει Πέρσας, ἀήθη δεῖν προμαθεῖν, τὸ δ' εἰ σῶς ἐπάνεισιν, οὐκ ήξίωσεν ἔργῷ δείξας, ὅτι δόξης ἦν, οὐ ζωῆς ἐπιθυμητής. 307. βασιλεύεσθαι μὲν οὖν ὑπὸ τοιαύτης ἀρετῆς πάντων εὐδαιμονέστατον, ἐστε-10 ρημένους δὲ φάρμακον δεῖ ποιεῖσθαι τῆς λύπης τὸ κείνου κλέος, ὃν καὶ μετὰ θεῶν ὀμνύναι τοῦ σήματος ἁπτομένους μᾶλλον εὕλογον ἤ τισι τῶν βαρβάρων τοὺς παρ' αὐτοῖς δικαιοτάτους.

308. 32 δαιμόνων μέν τρόφιμε, δαιμόνων δέ μα-15 θητά, δαιμόνων δέ πάρεδρε, ὦ μικρον μέν τῆς γῆς μέρος κατέχων διὰ τοῦ τάφου, πᾶσαν δὲ τῷ θαύματι R 626 τὴν οἰκουμένην, | ὦ νενικηκὼς μάχαις μὲν τοὺς ἀλλοφύλους, ἀμαχεὶ δὲ τοὺς ὁμοφύλους, ὦ πατράσι μὲν παίδων, παισὶ δὲ πατέρων, ἀδελφοῖς δὲ ἀδελφῶν

1 Paus. I 30, 3 2 Anon. vit. Plat. p. 395, 27 West.

¹ $\nu \epsilon \omega \nu P$ sed $\nu \epsilon$ in ras m⁴ 2 & xal in ras $P^4 \mid \tau \epsilon \lambda \epsilon \tilde{\iota} \tau \alpha \iota$ $U + \delta \varepsilon \tilde{\iota}$ inserui, $\xi \delta \varepsilon \iota$ coni Re 3 σχολιά libri + τούτω (1) 6 d'e La $7 \pi \tilde{\omega}$ Mor $\pi \omega_S$ Fabr 8 έπιθυμητή inser I^{2} 9 άφετῆς πάντων in marg inser I² 11 ὑμνῦναι ex Mo όμνύναι corr $P \mid$ σώματος M sed η supra ω m⁸ 12 μαλλον Re μάλ' libri Mor Fabr | τισί τῶν P sed σι τῶν in ras 2 litt m⁸ | $\tau \tilde{\omega} \nu$ om MU | $\omega \nu$ in $\beta \alpha \rho \beta \dot{\alpha} \rho \omega \nu$ in ras P^3 et in ras 4 litt Ι² βαρβάζων Μ βαρβάζων Μο βαρβάζοις U 14⁷Ω — 15 πάρεδρε citat Socrates l. l. είτα πρόσω μικρον ύποβάς, 'Ω κτλ. e quo latine versa praebet Cassiod. hist. trip. VII c. 2 § 302 (et Hist. Misc. XI 24): O daemonum alumne daemonumque discipule et daemonum observator 15 παρεδρεντά Socr | μέρος της γης Ι 18 buoqu'lovs P sed bu in ras m²

ποθεινότερε, ὧ μεγάλα μὲν δράσας, μείζω δὲ μέλλων, ὦ θεῶν μὲν ἐπίκουρε, θεῶν δὲ ὁμιλητά, ὧ πάσας μὲν ἡδονὰς καταπατήσας πλὴν ὅσαι λόγων, ταυτί σοι παρὰ τῶν ἡμετέρων λόγων τῶν μικρῶν, οὒς αὐτὸς ἦγες μεγάλους.

1 ποθεινότεφε P sed ε ult. in ras m² 1 $\tilde{\omega}$ – 2 έπίχουφε om V 3 τουτί Fabr 5 post μεγάλους habet έπιτάφιος έπὶ ἰουλιανῶ I, ἐπιτάφιος εἰς ἰουλιανόν U, ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτόν P^2 , epigramma traditum a Cedreno I 509 Bonn. et Zonara XIII 13

> Κύδνω έπ' ἀργυρόεντι ἀπ' Εὐφρήταο ξοάων Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελευτήτω ἐπὶ ἔργω κινήσας στρατιὴν τόδ' Ίουλιανὸς λάχε σῆμα, ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής

 BM^3 cui ἐπίγοαμμα in margine adscripsit B^2 , στίχοι ἐπὶ τῷ τοῦ Ἰουλιανοῦ τάφῷ ἀναγοαφέντες, οἶ δοχοῦσί μοι είναι Λιβα νίου. πρὸς γὰο τῷ τέλει τοῦ ἐπιταφίου ἐν ἑτέοῷ βιβλίῷ εὖοῦ praescripsit M^3 , qua de re cf. quae exposui in Fleckeisen annalibus philologicis 1876, 213.

Iam sequantur orationes quinque de motu illo Antiochiae mense Februario vel Martio anni 387 exorto¹) a Libanio compositae ποὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως, ποός Θεοδόσιον τον βασιλέα έπι ταις διαλλαγαίς, ποός Καισάριον, πρός Ἐλλέβιχον, κατὰ τῶν πεφευγότων.²) Quarum ipse in Vita mentionem iniecit verbis (t. I p. 192, 7 sq.) έν μέν ούν ταῖς έλπίσι κατασκαφαί, τὸ δὲ έλπίδος ἔξω σωτηρία. τούτου δε και αὐτὸς αἴτιος εἶναι ἐδόκουν λόγοις τε ἡμερώσας καί δάκουσι τούς έπι την κρίσιν ηκοντας γραμμάτων έραν έπειθον, καί έν ού πολλώ χρόνω πανταχού γράμματα. καί τοῦτο ἔργον ἡγούμεθα τῆς Τύγης καὶ προσέτι γε τοὺς τολλούς λόγους περί μέν την αυτήν πεποιημένους υπόθεσιν, μορφήν άλλην άλλος έχων, δόξαντας δε εδ έχειν. Orationes hon, ut homiliae pleraeque είς τοὺς ἀνδριάντας ab Ioanne Chrysostomo presbytero Antiochiae Libanii olim auditore³) factae⁴), inter motum sed haud parvo temporis spatio interiecto compositae sunt.

Quas placuisse dicenti Libanio fidem facit numerus magnus codicum superstitum et locorum ex iis laudatorum.

Quarum prima est

4) Ed. Montfaucon (Parisiis 1718) t. II p. 20 sq. Homiliae in universum a Libanianis orationibus valde distant neque a Libanio adhibitae sunt; nihilo minus quae quidem similia esse viderentur, adnotavi.

Hosted by Google

¹⁾ Cf. Arn. Hug, Antiochia und der Aufstand des Jahres 387 n. Chr., Winterthur 1863, p. 11 sq. Sievers, Leben des Lib. p. 172 sq.

²⁾ Haec est oratio XXXIV editionis Reiskianae (t. II p. 296 sq.).

³⁾ Socr. h. e. VI 3; Theophan. chronogr. I p. 75, 29 sq. ed. de Boor; Anastas. Bibl. hist. eccl. p. 58 ed. Bekker; Cedren. I p. 574, 18 sq. ed. Bonn. (p. 327 D et 329 A); Mich. Glyc. IV p. 479; Georg. Hamart. ed. Muralt p. 490, 3 sq. Cf. A. Naegele, Byz. Zeitschr. XIII 95.

XIX

oratio πρός Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περί τῆς στάσεως.

Quam quod Zosimus IV 41¹) a Libanio Constantinopoli coram imperatore in senatu pleno successu habitam esse memoriae prodidit, egregie ille verbis rhetoris sese decipi passus est. Nam sese quamvis senem, molestiarum longi itineris immemorem ad imperatorem ipsum venisse dicit quidem et in procemio et in exordio orationis, sed fictum est. Rhetor, aliter atque Flavianus episcopus, ut e Vita apparet, patriam non reliquit. Quod vero Zosimus eum ab Antiochenis ad imperatorem delegatum esse dicit, id vel cum verbis ipsius orationis § 2 $i\gamma\omega$ δi $i\mu\alpha\nu\tau\delta\nu$ $\gamma \epsilon \iota\rho\sigma \nu \eta \sigma \alpha_{5}$ $\eta \mu\omega$ aperte pugnat.³)

Oratio autem motu finito veniaque ab imperatore impetrata a Libanio artificiose composita publiceque recitata placuit neque postea 'corporis' finibus circumscripta mansit sed aeque atque tres sequentes etiam in eclogas paulo

2) Fortasse falsa memoria subest e cum quae in $\pi \varrho \epsilon \sigma \beta \epsilon v$ - $\tau i \pi \tilde{\rho} \ \pi \varrho \delta \sigma \ \delta v$ lov $\lambda i \alpha v \delta v$ interval in $\pi \rho \epsilon \sigma \beta \epsilon v$. p. 122, 1 sq. et § 9 p. 123, 9 sq. leguntur.

Hosted by Google

¹⁾ Έπει δὲ τοῖς παφ' αὐτῶν γεγενημένοις ὁ βασιλεὺς κινηθεἰς ἡπείλει τῷ πταίσματι δίκην ἀξίαν ἐπιθεῖναι, δέει τῆς βασιλέως ὀργῆς ἐδόκει τῆ βουλῆ πρέσβεις ἐκπέμπειν ὑπὲφ ῶν ὁ ὅῆμος ἔπραξεν ἀπολογησομένους. αἰφοῦνται τοίνυν Λιβάνιόν τε τὸν σοφιστήν, οῦ τὸ κλέος ἐκ τῶν καταλελειμμένων ὑπ' αὐτqῦ κηφύττεται λόγων, καὶ Ἱλάφιον γένους τε λαμπφότητι καὶ παντὶ παιδείας εἰδει προήκοντα. καὶ ὁ μὲν σοφιστὴς τὸν περί τῆς στάσεως αὐτῷ τε βασιλεῖ καὶ τῆ γεφουσία λόγον είπῶν ἴσχυσε τὸν βασιλέα μεταστῆσαι τῆς κατὰ Αντιοχέων ὀργῆς, ῶστε ἀμέλει τούτφ καὶ τὸν περί τῶν διαλλαγῶν ἐπιθεῖναι τελέως τοῦ βασιλέως τὸ προς τὴν πόλιν ἔχθος ἀποθεμένου. De Hilario cf. Sievers 1. 1. p. 185.

maiores recepta est. Numerus igitur codicum superstitum haud parvus est. Sunt autem hi 26:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 209. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 98[°]. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 106. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 187. Vide t. I p. 415 sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 216. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 514^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 238^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

8. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 94. Vide t. I p. 214 sq.

9. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 104^{v} . Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

10. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 298^{\circ}. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 90°. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

12. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 151[•]. Vide t. 1 p. 24 sq. Contuli.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 68. Vide t.I p. 39 sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 317^v. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 154. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 103^v. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 81^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

18. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 63. Vide t. I p. 323 sq.

19. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 9. Vide t. I p. 363 sq.

20. Parisinus gr. 3017 (= Pa) saec. XV ex eodem quo Ambrosianus I 49 exemplari descriptus fol. 12. Vide supra p. 4 sq. Gratiose meum in usum contulit H. Labaste.

21. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 116 descriptus e Parisino gr. 3017 et manu secunda ex editione Florentina Aristidis anni 1517 correctus. Vide t. I. p. 413 sq. Contuli.

22. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 202[•]. Vide t. I p. 417 sq.

23. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 58. Vide supra p. 48 sq.

24. Cantabrigiensis collegii Trinitatis Collect. Gal. O. 2. 12 (= T) saec. XIII fol. 1^v. Vide supra p. 85. Contuli.

25. Parisinus gr. 3014 bombycinus formae octavae 129 saeculi XIV ineuntis olim Fonteblandensis¹), qui perperam nota in folio praefixo ab Angelo Vergecio scripta²) continere dicitur: A $\lambda\iota\beta\alpha\nu\iotao\nu$ τοῦ ἡήτορος ἅπαντα, δηλαδὴ προγυμνάσματα, ἑητοριπά, μελέται, παὶ ἐπιστολαί³): continet

2) In altero folio praefixo legitur: λιβάνιος τὸ παφὸν βιβλίον.

3) Epistulae Libanii omnino absunt.

¹⁾ In catalogo huius bibliothecae anno fere 1550 secundum litterarum ordinem ab Angelo Vergecio facto et codice Parisino gr. 3065 conservato fol. 67° ita describitur: $\Lambda\iota\beta\alpha\nuiov ogedov$ απαντα, δηλαδή ποογυμνάσματα, μελέται και έπιστολαί. βιβλίον $<math>\beta^{ov}$ μήκους δέρματι κυανῷ κεκαλυμμένον· οὖ ή έπιγραφή AIBA-NIOΣ·A·; in catalogo κατὰ μαθήματα a Constantino Palaeocappa anno 1552 exarato et codice Parisino gr. 3066 conservato paene eundem in modum: $\Lambda\iota\beta$ άνιος A Βιβλίον β^{όυ} μικοοῦ μήκους, ἐνδεδυμένον δέρματι κυανῷ, παλαιόν πάνυ και παχύ, ἐν ὡ ἐστι λιβανίου σχεδόν ἅπαντα, δηλαδή προγυμνάσματα, μελέται καὶ ἑπιστολαί (Omont, Catalogues des manuscrits grecs de Fontainebleau p. 116 n. 343).

LIBANII ORATIO XIX

fol. 1 βιβλίον δητορικόν λιβάνιος σοφιστής έχ ει τοῦ α υτοῦ ποογυμνάσματα. μελέτας μῦθος Οί λύκοι παρά τῶν προβάτων σεμνός ήν δ ίππος 1 έδοξε τῶ διὶ Διήγημα Δηιάνειοαν 2 έτερον διήγημα Άκούεις άνθος έτερον διήγημα "Ερως ἅπτεται άλέξανδρος έρωτηθείς 5 αλλη χοεία διογένης μειράκιον 7 έτέρα χρεία: ίσοκράτης της παιδείας 11 γνώμη: ού χρή παννύγιον εὔδειν (sic) 12* ή αὐτή γνώμη, ετέρως Inc. "Oungoos (IV 879 R) 13 ανασκευή. ότι ούκ είκος τον χρύσην 14 κατασκευή στι είκότα τὰ κατὰ την κρίσιν 15 κατασκευή δτι είκότα τὰ κατὰ τὴν ἀγιλλέως ὀργήν κοινός τόπος κατά άνδροφόνου 17 20* τυράννου $\mathbf{22}$ ύπέρ τυραννοκτόνου 23* κατὰ προδότου 25° ίατροῦ φαρμακέως 28 έγκώμιον διομήδους (in marg: Collatum) 30 βοός συγγραφικώ χαρακτήρι 31 θερσίτου δημοσθένους (in marg: Collatum) 33 33^{\$1}) όδυσσέως

1) 33^a dico folium non numeratum quod medium inter 33 et 34 est.

Hosted by Google

35έγκώμιον δικαιοσύνης 35^v γεωογίας 37 άχιλλέως 38* ψόγοι ψόγος ἀχιλλέως **40**[•] Extopog 41^v φιλίππου 42^v αίσχίνου 43 πλούτου 44 πενίας 45 $\partial \rho \gamma \tilde{\eta} \varsigma$ (add in marg m. rec.) 47 ἀμπέλου 47 σύγκρισις ναυτιλλίας (sic) και γεωργίας άγροῦ καὶ πόλεως **4**8 49^v άχιλλέως και διομήδους 50 αίαντος καὶ ἀχιλλέως δημοσθένους και αίσχίνου 5152 τίνας ἂν είποι λόγους μήδεια μέλλουσα αποσφάττειν τούς έαυτης παϊδας 52° άνδρομάχη έπὶ ἕκτορι 53 άχιλλεύς έπὶ πατρόκλω άγιλλεύς ήττωμένων έλλήνων (in marg: 53* Collata) 54αίας μέλλων έαυτον αποσφάττειν (in marg: Collata) 54° αίας μετὰ την μανίαν (in marg: Collata) 55αίας στερηθείς των υπλων (in marg: Collata) ή νιόβη κειμένων τῶν παίδων 55° τὸ αὐτό (IV 1017 R)

56 ποίους αν είποι λόγους βελλεροφόντης

56^{*} τίνας ἂν εἴπη λόγους ζωγράφος γράφων τὸν ἀπόλλωνα εἰς δάφνην ξυλίνην καὶ τοῦ ξύλου μη δεχομένου τὰ χρώματα

τίνας ἂν εἶποι λόγους ἀχιλλεὺς ἐρῶν μετὰ τὴν ἀναίρεσιν πενθεσιλείας (in marg: Collata)

Hosted by Google

57 τὸ αὐτό (IV 1027 R) (in marg: Collata) τίνας ἂν εἰποι λόγους ὁ χείρων ἀκούσας ἐν τῶ παρθενῶνι είναι τὸν ἀγιλλέα 57 άγιλλεύς άφαιρούμενος την βοισηίδα 58πολυξένη κελευομένη παρά τῶν ἑλλήνων κομίζεσθαι κτλ. (in marg: Collata) μήδεια γαμοῦντος ετέραν Ιάσονος 58° πόρνη σωφρονήσασα (in marg: Collata) δειλός θεασάμενος πόλεμον έν τῷ οίκείω οίκω γεγραμμένον δειλός φιλάργυρος εύρών γρύσεον ξίφος 59(in marg: Collata) ό μενέλαος μαθών περί της τοῦ ἀγαμέμνονος τελευτης (in marg: Impressa)¹) 59**°** μενοικεύς ύπερ νίκης της πατρίδος έαυτόν αποσφάξαι βουλόμενος 60 όδυσσεύς έν τῷ κύκλωπος σπηλαίω καταληφθείς 60^v όδυσσεύς πρός τόν κύκλωπα όρῶν τοὺς έταίρους έσθίοντα όδυσσεύς τούς μνηστήρας άνελών 61 έκφρασις πεζομαγίας (γο. πολέμου supraser. m²) 61^v $\gamma \rho \alpha \phi \tilde{\eta} \varsigma$ ($\gamma \rho$. $\alpha \vartheta \lambda \tilde{\eta} \varsigma$ supraser. \mathbf{m}^2) $\dot{\epsilon} \nu$ βουλευτηρίω 62 δρόμου τῶν ήρώων 62***** άλλης γραφής έν βουλευτηρίω καλανδῶν 63^v μέθης έαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι 64 θέσις εί γαμητέον 65* πρεσβευτικός (πρός τούς τρῶας supraser. m²) ύπέρ τῆς ἑλένης, λόγος πρῶτος: μενέλαος 68* λόγος δεύτερος. πρεσβευτικός πρός τούς τρῶας ὑπέρ τῆς έλένης: όδυσσεύς

1) Editio Morelliana huius ethopoeiae anno 1603 prodiit.

378

Hosted by Google

76 τοῦ αὐτοῦ πρός τὸν ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικόν: + ἀντιλογία (in marg: Collata ἀντιλογία)

83° τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως¹)

87° τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ σωκράτους ἀπολογία (in marg: Collata Integra Edit. anno 1612²)).

104 ἐν τοῖς τῶν ὅητόρων λόγοις διατί προτέτακται τὸ προοίμιον τῶν ἄλλων ἐπειδὴ σώματι ἔοικεν ὁ λόγος, τὸ δὲ προοίμιον κεφαλῆ: 十 Τί ἐστι προοίμιον λόγος παρασκευάζων τὸν ἀκροατὴν κτλ. des. γνώμην καὶ ἀγῶνας.

Τῶ κατορθώσαντι πόλεμον cum protheoria

Des. fol. 111° verbis où χρώματα (IV 538, 7 R)

112 τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μελέται: δύσκολος λάλον γήμας

118 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν Φαλλοῦ στέφανον

124 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος (titulus inser m²) (in marg: Collata)

133 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως

139 νόμος τον τύραννον μή θάπτεσθαι

145 πλούσιος έν λιμῶ θρέψειν ύπισχνείτο

151° έχων τίς δύο παϊδας παρά τον έτερον

159* λοιμός ἐπείχε τὴν πόλιν

166^{a3}) έξήτησεν ό φίλιππος τον δημοσθένην κατέφυγεν έπλ του τοῦ έλέου βωμόν κτλ.

172° τίμων έρῶν ἀλκιβιάδου

170^{v4}) φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος

176 δύσκολος ώλισθεν

179° έν κορίνθω γέγονεν έταίρα

176 τύραννος ήτησεν έξ άστυγείτονος

1) In imis foliis 86, 94, 102 adhuc numeri quaternionum $\iota\beta', \iota\gamma', \iota\delta'$ conspiciuntur, in reliquis cultello bibliopegi perierunt.

2) Numeri 12 incerti sunt. Revera editio Morelliana iam anno 1606 prodiit.

3) 166^a dico folium non numeratum inter 166 et 167.

4) Perperam hoc folium numerum 170 pro 180 gerit. Neque melius numeri sequentes conveniunt.

184 νόμος έν λακεδαίμονι cum protheoria

190 παράσιτος έπι δεϊπνον κληθείς

193[°] τὰς πλείους ψήφους χρατεῖν. Des. fol. 198 verbis ταύτην ψηφίζεσθε (IV 511, 26 R) et subscriptione [τέλος ἐ]νταῦθα τοῦ σοφιστοῦ λόγων.

198 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία: Des. fol. 200^v verbis τίς ἂν ἐπὶ (III 344, 20 R).

Sequuntur inde a fol. 202 έπιστολαλ διάφοφοι γφηγο **φίου** τοῦ θεολόγου καὶ μεγάλου βασιλείου τῶν κοσμικῶν διδασκάλων καὶ μεγίστων ἐν ἁγίοις φωστήφων, quarum prima γφηγόφιος βασιλείω[·] ἐψευσάμην ὁμολογῶ (= ep. 1), usque ad finem (fol. 223).

Codex usurpatus est a Fed. Morello, a quo etiam notas illas marginales *Collata* et *Impressa* profectas esse maxime mihi probabile est, non solum in progymnasmatis, de quibus ipse testatur¹), sed etiam in declamationibus et in oratione $\pi \varrho \delta_S \quad \Theta \varepsilon \delta \delta \delta \sigma \iota \sigma \tau \pi \varepsilon \varrho$ $\tau \tilde{\eta}_S \quad \sigma \tau \delta \sigma \varepsilon \omega \varsigma$. Ego codicem anno 1880 examinavi atque e parte contuli.

130 26. Laurentianus Conv. suppr. Bad. 9 (== Bad) chartaceus formae octavae saeculo XIV litteris minutis sed bene exaratus, olim Michaelis Marulli Tarchaniotae testibus inscriptionibus folii I 'Arestide vodi trachagnotti' et folii 1 τοῦ ταρχανειώτου,²) deinde abbatiae S. Mariae Florentinae, hac anno 1808 suppressa postquam paulisper apud baronem de Schellersheim fuit³), in bibliothecam Laurentianam illatus continet post Φιλοστράτου περί Άριστείδου inter Άριστείδου λόγους orationem

fol. 322°-327 λιβανίου πρός τόν μέγαν θεοδό-

3) Cf. H. Vitelli Mus. ital. di antich. class. I p. 2. Stud. ital. I 441 sq.

¹⁾ Opp. I p. 88: In codice Regio vetustissimo et a praepete notarum ministro exarato, quo unico sumus usi. Bastius comment. palaeogr. in Gregor. Cor. ed. Schaefer p. 759 pro certo, inquit, non dicam quo numero codex a Morello usurpatus nunc insigniatur.

²⁾ Cf. Rostagno e Festa, Indice dei codici greci Laurenziani non compresi nel Catalogo del Bandini (Stud. Ital. di filol. class. I) p. 135.

σιον περὶ τῆς στάσεως scholis glossisque manu librarii exaratis instructam et 364° quinque epistulas Libanii εὐμολπίω[·] Οὐδὲν ἄτοπον (= ep. 316), σὺ μὲν ἐν ἀγροῖς (= 1197), σὺ μὲν ἡμᾶς (= 7), ἡσυχίω[·] ἀπούω παῖδα γεωργὸν (= 961), κληματίω[·] ὡν μὲν ἐπιθυμεῖς (= 335), quae verbis γινόμενος[·] αἰτούμενος desinit.

Codex fundamentum fuit editionis Aristidis Florentinae anno 1517 ab Euphrosyno Bonino, physico Florentino, correctore Iuntarum, curatae.¹) Ipse Libanii orationem anno 1869 contuli.

In hac quoque oratione codices e quibus adhibendos esse censui *CAPTBMVIPaBad*, in duas distinguuntur familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera *VIPaBad* continetur,²) *UTBM* mixtae recensionis praebent vestigia. Codex Monacensis gr. 113 (*Mo*) e Parisino gr. 3017 (= Pa) fluxit, itaque ab apparatu critico exulare iussus est. Idem etiam, quamquam non e *Pa* ipso, sed huius simili codice fluxit, in *Bad* codicem summa cum temeritate confectum statuendum esset, nisi fons esset editionum ante Reiskianam omnium.⁵) *I* insignis est nonnullis lectionibus praemissa voce $\pi e l \mu e v o v$ manu secunda in margine repositis quae in reliquis libris perierunt. *B* et *M* hic quoque e communi fluxerunt exemplari, sed hoc ex utraque familia concinnatum erat.

Eodem exemplari usus est Maximus Planudes, qui multo plures locos ex hac oratione excerpsit⁴) quam auctor collectaneorum quae continentur codice miscellaneo saeculi XIV Darmstadiensi 2773 fol. 103^v-105^v et 115^{r.5}) Locus quem Macarius Chrysocephalus in Roseto

- 3) Etiam codicem *Mo* manu secunda ex editione Florentina a *Bad* suspensa correctum esse supra (p. 375) animadverti.
 - 4) Cf. t. I p. 72 sq.
 - 5) Cf. p. 118 not. 1 et L. Voltz et W. Croenert l. l. p. 540.

Hosted by Google

¹⁾ Cf. p. 382 et Br. Keil Aristid. II praef. p. XXXII.

²⁾ Cf. p. 404, 11 Sal CAPU, Sh VIPaBadTBM

fol. 91 laudavit Tov rods β asiléa regl the states, revera orationis regl two rostasion (t. II 525, 3–4 R) est.

Primum oratio lucem vidit in editione operum Aristidis Florentina anno 1517 emissa¹) fol. $165-167^r$ (= Flor) cuius fundamentum fuisse codicem Laurentianum Badiae supra dixi.

Cum autem editio vitia huius codicis fere omnia, quin etiam nova praebeat²), lectiones vero illius marginales glossasque omiserit, exceptis locis paucis quibus ab illo discrepat in apparatu silentio praetereunda erat, ita ut ubi nihil adnotatum est, eam cum *Bad* congruere tenendum sit.

Secuta est anno 1610 huius atque sequentis orationis editio a Fed. Morello (= Mor) parata hoc titulo: $\Lambda\iota\beta\alpha$ νίου σοφιστοῦ ποὸς Θεοδόσιον λόγοι. Libanii Sophistae ad Theodosium Imp. orationes, Pro Antiochenis ob deiectas Impp. imagines. Graece nunc primum prodeunt e Bibl. Reg. Fed. Morellus recensuit, Latine vertit, notis illustravit. Ad Henricum IV. Franc. et Navarr. Regem Christianiss. Parisiis apud Fed. Morellum MDCX. Quo parum recte primum graece prodire dicuntur orationes. Neque editionis Florentinae immemor fuit Morellus, immo vero non solum diserte eius mentionem fecit in notis ad priorem orationem p. 13 his verbis: hic vero supplevimus e Cod. Reg. quae deerant in Florentino: cuius tamen hanc lectionem non improbo, sed etiam pro fundamento suae recensionis eam habuit tantumque e codice Bibl. Reg. correxit. Atque is fuit Parisinus gr. 3014 codex alterius familiae, sed in quo oratio multam labem contraxerat.

Haec autem editio hodie rarissima cum versione latina notisque⁸) repetita est editione operum Libania-

2) Cf. δομάτιον pro δωμάτιον p. 413, 9; έπλ στρατιάς pro έπιστρατιάς p. 387, 9.

3) Paucae notae praetermissae sunt.

Λόγοι 'Αριστείδου. Orationes Aristidis. Impressum bonis auibus optatam contigit metam hoc Aristidis opus die XX. Maii M. D. XVII. Florentiae sumptibus nobilis uiri Philippi iuntae bibliopolae Leonis X. pontificis nostri anno quinto.

norum Morelliana t. II p. 389—420. Duplici igitur nomine neglegentiae arguendus est Morellus, cum in indice orationum huic editioni praemisso hanc et sequentem se praebere dicit: e Germanica edit. Aristidis Adrianens. cum mnss. Codd. Rom. collata, ut sequens Orat. Nam editio fuit Florentina.¹) Et codicis Regii plane immemor fuit. Quos vero dicit codices Romanos, de his ad ea te delego quae t. I p. 58 de apographis a Leone Allatio ad Morellum missis monui.

Tertia editio utriusque orationis duobus annis post priorem Morellianam (1612) prodiit Etonae curata ab Henrico Savilio (= Sav) in tomo octavo operum Ioannis Chrysostomi p. 124-136²), qui in universum quidem illius vestigia pressit, raro Florentinam sequi maluit, rarissime coniecturam protulit. Itaque ubi nihil adnotatum est, Sav cum Mor congruere scito.

Quarta est Reiskii (ed. I Altenburgi 1784 p. 280-292; ed. II 1791 t. I p. 626-652), qui postquam Animadversionum volumine quinto p. 226-232 multa vitia Morellianae felici sagacitate sustulit, pluribus locis ex Augustano et Monacensi codicibus opem tulit.

Hanc fere repetivit Ludovicus de Sinner (= Sinn) in Novo Sanctorum Patrum Graecorum saeculi quarti Delectu, Parisiis anno 1842^{s}) edito p. 193—226, ita tamen ut hic illic lectiones codicum Parisinorum 3017 quas a Boissonadio acceperat,⁴) et 3014 quem ipse contulerat,

3) Praetermissa est oratio in nova editione quae prodiit sub titulo: Choix de discours tirés des pères grecs par L. de Sinner, nouvelle éd. par E. Sommer, Parisiis 1860 et 1872.

4) Cf. p. 7 not. 1.

¹⁾ De exemplari ab eo usurpato cf. Iebbium Arist. t. I praef. c 1^v.

²⁾ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου τῶν εὑρισκομένων τόμος ὄγδοος δι' ἐπιμελείας καὶ ἀναλωμάτων Ἐρρικου τοῦ Σαβιλιου ἐκ παλαιῶν ἀντιγράφων ἐκδοθείς Etonae, in Collegio Regali 1612 p. 124: In priore (oratione) menda quaedam sustulimus ex veteri editione, in posteriore praeter pauculas coniecturas nihil admodum praestare potuit nostra et amicorum nostrorum cura.

in medium proferret, coniecturas cum notulis Boissonadii et Alberti Iahn commemoraret, paucas reciperet.

Nonnulla ad verba Libanii sananda contulerunt Sintenis et Cobetus.

Orationem in gallicum sermonem vertit, ita tamen ut multa praetermitteret, multa ratione liberrima redderet I. L. Genin, professor rhetorices Parisinus, in libro inscripto: "Discours de Flavien et de Libanius à l'Empereur Theodose, en faveur de la ville d'Antioche, traduits du grec en français et analysés", Parisiis 1826 p. 83-90.¹)

1) Apographum benignitati H. Labastii debeo.

Hosted by Google

ΠΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ.

Ητύχηκε μεν ήμιν ή πόλις, ὦ βασιλεῦ, τοιού- R 626
 των ἐν αὐτῆ πρὸς τὸν ἐραστὴν τὸν ἑαυτῆς γεγενημένων,
 αἰσχύνεται δὲ ὡς ἠδικηκυῖα καὶ τούτῷ κεκώλυται 5
 πέμψαι πρὸς σὲ πρεσβείαν τὴν ὑπὲρ τῶν συμβάντων
 καὶ λόγῷ χρησομένην καὶ ἔργῷ δεησομένην.

- $C = \operatorname{codex Chisianus}$
- A =Monacensis gr. 483 (Augustanus)
- P = Palatinus gr. 282
- V =Vindobonensis phil. gr. XCIII
- I =Marcianus append. XCI 2
- Pa = Parisinus gr. 3017
- Bad = Laurentianus olim Badiae 9
- U =Urbinas gr. 126
- T = Cantabrigiensis Collegii Trinitatis
- B = Barberinus II 41
- M =Marcianus gr. 437

1 Πρός] πρεσβευτικός είς P rubr τοῦ αὐτοῦ πρός Pa | Θεοδόσιον τὸν βασιλέα scripsi e VPaBM cum Boisson. Philostr. epp. 202 τὸν βασιλέα Φεοδόσιον UI rubr τὸν μέγαν Φεοδόσιον Bad Mor Φεοδόσιον βασιλέα CA βασιλέα Φεοδόσιον P | περί] πρεσβευτικός περί M ὑπὲρ P | τῆς στάσεως] τῆς ἐν ἀντισχεία στάσεως M τῆς γενομένης στάσεως ἐν ἀντισχεία B τῶν ἀντισχεία στάσεως M τῆς γενομένης στάσεως ἐν ἀντισχεία B τῶν ἀντισχεία στάσεως M τῆς γενομένης στάσεως ἐν ἀντισχεία B τῶν ἀντισχείαν P 3 ἡτύχηκεν M Mor | μὲν om TM 4 τὸν (1) om V | τὸν ἑαυτῆς] τῶν ἑαυτοῦ Pa | ἑαυτῆς I sed τῆς in ras m² | γεγενημένων in ras I² 5 αἰσχύνεται I sed χυνε in ras m² | ὡς om Mor | ἠδικηκυῖα I sed ἦδικηκυ in ras m² 6 ἕνεκα supra ὑπὲρ C^m 7 ἐγὰ - 386, 1 ὕχω citat Plan fol. 103^ν

LIBANIUS ed. Foerster. II.

δε έμαυτον χειροτονήσας ήχω μέγα μεν ποιούμενος, εί δπόσον εύχομαι, δυνηθείην, ού μικοόν δε και αυτόν R 627 τον ύπεο της οίκείας πόνον, καν άτυχησαι | του τέλους γένηται. κοιθήσεσθαι γαο ήγουμαι τη γνώμη 5 μαλλον ή τοις ούχ ύπάρξασι τοῦ δοῦναι πυρίοις. 3. τὸ μέν οὖν γῆρας οἴκοι μοι παρήνει καθῆσθαι καὶ πολλοὶ των τε οίκείων και των έπιτηδείων, ών ην ακούειν, ώς ούκ άσφαλές είη λέγειν ύπέρ τοιούτων πρός ώργισμένον βασιλέα, έγω δε το μεν μηδεν έκ των λεγο-10 μένων έσεσθαί μοι δυσχερές από της σης φύσεως είχον και τρόπου, γήρας δε θεῶν βουλομένων και ποός δίς τοσαύτης όδοῦ μῆχος ἀρκέσειν ἐπεπείσμην, καί ώς δοθῶς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. 4. ὁ γὰρ οὐκ ἂν τὸν πρῶτον σταθμὸν ἐλπισθεὶς διαβηναι διά τε 15 πολλών ούτως αφίγμαι και διέβην Βόσπορον έν τε τοῖς βασιλείοις είμι και τοῖς περί τῆς πόλεως λόγοις. ών ουν συλλαμβανόντων ένήνοχα την όδον και ούκ άπειπου, τούτους και πρός την όλην σπουδήν έξειν ήγοῦμαι συμμάγους.

⁵ η τοῖς μη γενομένοις κυρίοις κατὰ τὸ δοῦναι τοῦτ' ἔστι η ὅτι οὐκ ἐγενόμην κύριος εἰς τὸ δοῦναι Bad

¹ δ' CVU Re | ante χειφοτονήσας ras 3 litt quarum ultima $l(n\alpha l?)$ Pa | είς Pa sed σ eras 4 διὰ τῆς γτώμης supra τῆ γτώμη C^m 5 ὑπείξασι I sed ει in ras 3 litt m² | τὸ Bad et γǫ Mor | δύνασθαι coni Boisson coll. ep. 787 7 ἀπὸ supra τε C^m | ἦν om Pa 9 έγὼ — 11 τρόπου citat Plan fol. 103^v 9 εἰρημέτων Pa 11 "post τρόπου aut deest aut certe subaudiendum est μαντεύεσθαι νει τεκμαίρεσθαι" Re 12 ἀρκέσειν inser I² om T | ἐπείσθην Bad 13 ὡς om U | τὸ inser C^m 14 τε] τῶν Mor τε τῶν οῦτω coni Re 15 οὖτος Bad et γǫ Mor 17 οὖν inser I² | συλλαμβανόντων P sed ante ν (1) ras 1 litt et o in ras m²

5. "Ηδη μέν ούν τινος ήχουσα ζηλούντος την ήμετέραν πόλιν ύδάτων τε είνεκα και πνευμάτων και μεγέθους και κάλλους (και) των ένοικούντων και του λόγους έν αὐτῆ καὶ δίδοσθαι καὶ | λαμβάνεσθαι R 628 καὶ εἶναι τούς τε παιδεύεσθαι βουλομένους τούς τε 5 παιδεύειν δυναμένους. 6. έγω δε ούκ είς εύδαίμονας αὐτὴν μᾶλλον ἂν θείην ἢ τοὐναντίον λογιζόμενος σεισμούς τε καί τὰ ἀπ' αὐτῶν πτώματα καὶ Περσῶν έπιστρατείας και πορθήσεις και κατασκαφάς και πύρ. καί τά, ως έγω φαίην άν, δυστυχίας μείζονος, θυμόν 10 τε κατ' άρχόντων άδικον και έν ελξεσι ταις άπο των ποδῶν θανάτους, ἂ παο' άλλων έν όνείδεσιν ἀκηκόαμεν πολλάκις & γάο ήτύχηκε, και έγκεκληται. 7. καίτοι ποῦ δίκαιον τοῦτό γε; τοῦ αὐτοῦ δη καὶ τὸ νῦν εἶναι χοή νομίζειν δαίμονος προσλαβόντος και την υβρισμέ- 15 νην Νέμεσιν. ή δ' ὕβρις μηκέτ' εἶναι το έδος. καί

¹¹ cf. t. I p. 133, 20. infra p. 406, 7. II p. 401, 3 R. Amm. XIV 7, 5 et 8 14 cf. t. I p. 191, 18. II p. 398, 13. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XV p. 152 E. XXI p. 214 B. D. 217 C. 218 B sq. Sozom. h. e. VII 23 p. 314 A 16 Io. Mal. XII p. 307, 16 B.

¹ ov v om T3 xal inservi cum P^4 , fortasse tamen etiam addendum edyevelas coll. t. I p. 450, 13 dieldeiv π eol $\tau \eta_{s}$ edyevelas τῶν κατασχόντων τὴν χώραν 4 λόγου Ρα 9 ἐπιστρατιὰς Bad Sav επιστρατιάς Pa | και πορθήσεις om Bad | κατασκαφάς A sed yo raracoayág in marg, Bad sed Esoledosvosig in marg, V sed spaya's in marg m² κατασκαφάς και σφαγάς M καταχφ. σφαγὰς P sed κατασκαφὰς suprascr. m², PaT κατασφαγὰς Uκατα às I sed inter duo α 4 litt del m² et onag inser m³ cf. p. 359, 16 | xal $\pi \tilde{v} \varrho$ inser I^2 10 tàs Pa | $a \nu$ om Pa | μείζονος reposui e libris απάσης μείζονα Bad edd 11 Tais] 13 of Bad of Flor & µèv Mor, rovs PaBad et yo Mor γο ού μέν in marg ού μέν Sav, γο & in marg 14 που Pa $\pi \tilde{\omega}_{S}$ Bad et yo Mor | $\delta \dot{\eta}$ in ras 4 litt I^{s} | $\chi o \dot{\eta}$ elval Bad

^{25*}

τοῦτ' ἀπεδείχθη τοῖς ἐξ ίεροῦ Νεμέσεως ἑτέρου γεγενημένοις.

8. Καὶ ὡς μὲν οὐ δεινὰ τὰ περὶ τὰς ὑμετέρας εἰκόνας, τίς ἂν ἀντείποι; τίς δ' οὐκ ἂν σκοτεινὴν ἐκεί-5 νην προσείποι την ημέραν; ην δέ, ω βασιλεύ, μαινομένης πόλεως, τὸ δ' ἐκβάλλον τοῦ φοονεῖν ἦν τι ίσχυρότερον, ώστ' εί και συγχωρήσαι δει τής πόλεως άπάσης είναι το άδιχημα, την απολογίαν έχ τοῦ χινούντος έχει. & γάο ούκ αν έδρασε φρονούσα, ταύτα 10 ἐτόλμα παραφρονοῦσα. 9. τὸν δὲ τοῦτο πεπονθότα άνθρωπον ού κολάζειν νόμος, άλλ' έλεεῖν καὶ πειρã-R 629 σθαι τέχνη τη των ίατοων | έπανορθοῦν. οὐδείς δε τύπτει τον μαινόμενον ούδε έγκλημα νόσου ποιούμενος την νόσον κακηγορεί. νοσούσι και πόλεις, ω 15 βασιλεῦ, τὰ δὲ νοσήματα τούτων ταραγαί, θόρυβος, όργῆς ήττηθῆναι, τὰ τῶν ήττημένων ἁμαρτεῖν, τὰ νόμω κεκωλυμένα πραξαι. 10. τουτί γάρ αί στάσεις, έν αίς άλλα τε πολλά δεινά καί σφαγαί ού πολιτων μόνον, άλλ' ήδη και συγγενών της έκ του θυμου βίας 20 νικώσης τὰ παρὰ τῆς φύσεως. καὶ τουτὶ τὸ κακὸν

14 Plat. Menex. p. 243 E. Xen. Mem. III 5, 18

1 ταῦτα Mor et in marg γο Sav | ἀπεδείχθη I sed έ suprapos. m. rec. | $\tau \eta s$ Bad $\tau \sigma i s$ Flor | $\gamma \epsilon \gamma \epsilon \nu \eta \mu \epsilon \nu \sigma i s$ Bad sed $\sigma i s$ in 5 $\eta\mu\epsilon \ \rho\alpha\nu \ I$ sed post ϵ ras 2 4 $\ddot{\alpha}\nu$ (1) om Mor litt et acutus m² | d' Re 6 γο έκβάλλειν in marg Mor | τί 7 ώστε edd | άπάσης τῆς πόλεως Bad om Bad PVIB 9 ταῦτ' VBad 13 οὐδ' Re | "νόσου delendum" Re Anim 14 κακηγορεί scripsi auctore Re κατηγορεί libri edd | å om PaBad Mor 15 τὸ δὲ νόσημα V | θόρυβοι Flor 18 rà Mor \mid πολλὰ καὶ δεινὰ Bad edd δ εινὰ inser I^2 19 แ**ó**vöv A μόνων P sed o supra ω eras, M | άλλ' ἤδη καί] άλλα καί Pa20 παρά supra περί M² | τουτί μέν Bad Sav

έλθοι μέν άν ποτε καί έπι σμικράν πόλιν, αίς δέ έστι μεγέθη, πολύ τοῦτο ἐν ταύταις. 11. κἂν έξετάζης τῆς 'Ρωμαίων βασιλείας τον χρόνον, και στάσεις έν ταῖς τηλικαύταις εύρήσεις. ας οι μέν άμεινον των βασιλέων φρονοῦντες συγγνώμης ήξιωσαν, παρ' ένίων δε ούκ 5 εὖ βεβουλευμένων ἦλθον ἐπ' αὐτὰς ζημίαι ζημιοῦσαι καί αὐτοὺς τοὺς ζημιοῦντας. πρὸς γὰρ τῷ τὰ αὑτῶν άσθενέστερα ποιείν ούδ' είδέναι θεοίς άχολουθείν ώμολόγουν. 12. τίνα γάο δή τὰ τῶν θεῶν; συγγνώμη. τοῖς καθ' ἡμέραν ῥήματα ἐπ' αὐτοὺς ἀφιεῖσιν, ὅταν | 10 τι παρά των πραγμάτων λυπωνται. καίτοι πολ- R 630 λάκις αύτοι σφας αύτους απολλύουσιν, αλλ' όμως συχοφαντοῦσιν, οί δὲ ἀνέγονται. καὶ διὰ τοῦτο πολύ τὸ των ανθρώπων γένος, εί δ' είποντο πασιν άμαρτήμασι δίκαι, σφόδρα αν όλίγον ἦν τὸ σωζόμενον. ὅστις οὖν 15 έοιχέναι βούλεται θεοίς, άφιείς τιμωρίας γαιρέτω μαλλον η λαμβάνων. 13. δ μεγίστω και τους Έλληνας εύρίσχω των βαρβάρων διαφέροντας. οι μέν γε έγγύς είσι τῶν θηρίων ἀτιμάζοντες ἔλεον, οἱ δὲ ὀξεῖς τε

⁸ cf. t. II 26, 10 R 14 cf. p. 426, 19 16 cf. p. 426, 10 et 427, 2

¹ μικράν VB | δ' Re | δε έστι MBad 2 μέγεθος BadSav 2 rolà — raérais] om Bad, ante 4 ås, et xal srássis - εύρήσεις ante καν έξετάζης collocanda censuit Boisson | καν έξετάζης] εἰ έξετάσεις Bad έξετάσης Mor 5 δ' Re 7 τῷ τὰ] τὰ τῶν Pa | αὐτῶν ex αὐτῶν corr Bad αὐτῶν APPaTM 8 ώμολόγουν Bad, διεβεβαιοῦντο in marg αυτων U 9 γάρ om Bad (in ras 1 litt) et ye Mor | δ cum ras 1 litt U 10 τois τὰ Mor | καθημέραν VBadB | αὐτοὺς I sed οὺς in ras m² őτ' äv A 12 δμως om Mor sed ye in marg | oi μèv ante συποφαντοῦσιν Mor Re delevi 13 δ' Re | διατοῦτο PVIM | 16 ante éoixévai ras 6-7 litt I, $\tau \tilde{\omega} v$ γο τούτου in marg Mor τοιούτων ΒΜ 18 διαφέροντας των βαρβάρων Ι 19 ròv Eleov PaBad Mor

ἐλεεῖν καὶ ὀργῆς περιόντες. ούτω Λακεδαιμόνιοι μὲν
ἐξὸν 'Αθήνας ἀνελεῖν ἐφείσαντο, οἱ δὲ πρὸς τὸν Μῆδον
τῶν Ἑλλήνων πολεμήσαντες τῶν μετ' ἐκείνου στάντων
καὶ ταῦτα ἀνάγκην οὐ μικρὰν εἰς τὴν δίκην ἔχοντες
τὰ δεδογμένα περὶ αὐτῶν. ἦν δ' ἂν καὶ 'Αλέξανδρος
ὁ Μακεδῶν βελτίων οὐ κατασκάψας Θήβας. οὐ γὰρ
ἂν ἀπήντα τοῦτο τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγοις.

14. Δεινά τὰ γενόμενα. τὰ δ' ἐν ἀλεξανδρεία
μέτρια τὰ πολλὰ καὶ πυκνά; οἶς τὸ θέατρον τοῦ πρὸς
τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν πολέμου χωρίου. ἐν δ' αὖ τοῖς
πρὸς ἐκείνους πολέμοις καὶ ὑμῖν τοῖς τὰ σκῆπτρα
ἔχουσι πολεμοῦσι ἑῆμα οὐδὲν ὀκνοῦντες, οῦ καὶ τοὺς
τῶν βασιλέων τῶν περὶ τὴν ἑσπέραν φονέας καὶ τὰ
ἐκείνων ἔχοντας πάντων ἀκουόντων ἐκάλουν ἐπὶ τὴν
Δἔγυπτον. ἀλλ' ὅμως ἔστι τε ἡ πόλις καὶ μένει. καὶ

1 Xen. Hell. II 2, 20 3 Her. IX 86 4 Her. VII 132. Aristid. t. I 608, 2D 5 p.430, 19 9 Amm. XXII 11,4 cum nota Valesii cf. Sievers l. l. p. 114 14 Maximum cf. Zos. IV 35. Sulp. Sev. vit. Mart. 20, 3. Io. Ant. fr. 200. 201 (IV 614sq. M).

7 ἀπήντα] ήναντιοῦτο V

2 ἀνελεῖν CI sed ambo εῖν in ras m² | ἐφείσαντο – τῶν in ras C² 2 οἰ – 3 στάντων] οἱ δὲ τοὺς πρὸς τὸν μῆδον ἑλλήνων ἐπιβουλεύσαντας καὶ μετ' ἐκείνου στάντας Bad et γρ Mor 3 ἑλλήνων C sed ἑλλην in ras m² | πολεμήσαντες τῶν 'Ελλήνων Sav Sinn | ἐκείνου ex ἐκεῖνον corr V² 4 πρὸς I 7 ἂν om PaBad Mor | ἀπήντα] εἴπετο Bad et γρ Mor 7 ἀλλ' – 8 λόγοις om PaBad 9 δεινὰ τὰ λεγόμενα ante δεινὰ τὰ γενόμενα Mor Re cancellavi | καὶ ante τὰ Bad Mor Re, δἕ Sav | γενόμενα I sed γεν in ras m² | τὰ δὲ τῶν ἐν coni Re 10 μέτρια τὰ om Bad | πολλὰ C sed πλείστως suprascr. m 11 τοὺς om I | αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr P⁴ γρ αὐτοῖς Mor 12 τὰ] κατὰ Pa 13 οἱ Mor Re | τοὺς om Mor

δέδοται τη φύσει των πόλεων τὰ τοιαῦτα πλημμελεῖν καί οὐ τὸ ἁμαρτάνειν θαυμάζομεν, ἀλλὰ τὸ μή. οὕτως εί και μή γράμμασιν, άλλ' έργω τοῦτον τεθείκατε τὸν νόμον, συγγνώμην έχειν πόλεων ανοία. 15. | τοῦτο R 632 δε άρα είδε καλώς και τοιν άδελφοιν τοιν Παιόνοιν 5 ό νεώτερος. την γάρ αὖ μεγάλην πόλιν ήδέως ύποδεξαμένην τυράννου θράσος και τὰ μέν είποῦσαν, τὰ δε καί πράξασαν, έν οἶς ἀμφοτέροις ταῖς εἰς ἐκεῖνον **υβρεσιν** έχαρίζετο τῷ τυράννω, τοῦτον τοίνυν ἐκεῖνος. καθελών ήξειν τε έλπιζόμενος έπί τε τὸ σῶμα καὶ τὸ 10 πλήρωμα της πόλεως τοῦτο μέν οὐδὲ ἐνενόησεν, ἐκάθητο δε άναμένων, δστις αυτήν έξαιτήσεται, και φανέντος τον μέν έπήνεσε, την δε ούκ εκόλασε. 16. λεγέσθω δή τι καί περί σοῦ τοιοῦτον, ἄλλως θ' ὅτε σοι καί δόξα πλείων έντεῦθεν ἢ παρὰ τῶν ἐν ὅπλοις κατ- 15 ωρθωμένων, ά σε δεσπότην και Σκυθών έποίησε

5 Valens cf. t. I 665, 3 sq. R 6 cf. p. 286, 19 7 Procopii cf. t. II 39, 4 R. Amm. XXVI 6, 14 sq. Zos. IV 5. Themist. or. VII p. 103. 107 D. 12 Themist. or. VII p. 101. 111 sq. 15 Io. Chrys. hom. XXI p. 215 E 16 Zos. IV 34. Consul. Const. (Chron. min. ed. Mommsen, Auct. ant. IX 2 p. 243)

1 δέδοκται M | τὰ om Pa | πλημελεΐν PU et in πλημμελεΐν corr I^2 2 of C sed ov in ras $s \mid \mu \eta$ over VITBM $\mu \eta$ οῦτω Bad Mor 3 ὑμεῖς δὲ ante εἰ inser P^2 , δὲ ante καὶ V | και εί Bad | έν γράμμασιν Mor | τεθείκατε τοῦτον Τ τοιοῦτον 5 δ' V 5 άρα - 6 αδ om Bad, θαυμάζομεν μη κολα-M over in marg | elder A olde P sed of in ras m^2 , UBM Mor num ήδει? | άδελφοῖν τοῖν om B 6 πόλιν om Bad 9 τοῦτον C sed or in rass | τοί-8 naì om BBad Mor vvv om Bad | éxeïvos rolvvv T 10 re (2) om Bad 11 ένό-11 έκάθητο - 12 έξαιτήσεται citat praemisso Λιησεν Ρα βάνιος Lex. Darmst. fol. 115^r (Etym. Gud. ed. Sturz p. 633, 24) 12 δε om Darmst. | αὐτὸν Bad | έξαιτήσεται Bad, αἰτίας άπολύσων in marg 13 où κεκόλακε Mor 14 δή τι] τοίνυν PaBad Mor | rolovro Mor 15 év om PVIPaUTBM uncis inclusit Re | κατορθωμάτων M sed κατωρθωμένων suprascr. m³ 16 δ Bad

δούλων εύνων. τὸ δὲ ἐχείνους ούτως ἔχειν ἐχ τῶν σῶν εἰς ἐχείνους. ἀντὶ γὰρ τοῦ χαχοῦν, ῥάδιον δέ, οἶμαι, παντί, τοὺς ἀρχομένους ὅπως ἀδεεῖς ἔσονται,
R 633 ποιεῖς. ἐντεῦθεν | ἔστιν ἀχούειν ὑριζόντων τῶν 5 μέν, ὡς πολεμιχώτερος είης μᾶλλον ἢ φιλανθρωπότερος, τῶν δέ, ὡς φιλανθρωπότερος μᾶλλον ἢ πολεμιχώτερος.
17. ὁ δὲ ἔπαινος πολλῷ λαμπρότερος ὁ τὴν φιλανθρωπίτερος, τῶν δέ κων, αὐτοῦ γάρ τινός ἐστι καθαρῶς, βασιλέως δὲ πολεμίων κεκρατηχότος τὸ μέν τι γίγνεται
10 τοῦ στρατηγοῦ, τὸ δὲ τῶν στρατιωτῶν, τὸ δὲ τῶν ὅπλων, τὸ δὲ τῶν ἵππων, τὸ δὲ τῶν ἑπῶν νεῶν, εἰ δὴ διὰ τούτων μάχοιντο.

 18. Μη τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, δόξαν οὕτω καλην ἀνέλης, ἀλλ' ἐνθυμοῦ μέν, ὡς ἐοικέναι δεῖ πατοὶ τὸν
 15 βασιλέα, πατέρων δ' ἐστὶ τὸ πράως φέρειν προπετείας

¹ δούλων εύνων om Bad | έχειν σε έκ Bad 2 inter $\tau o \tilde{v}$ et κακοῦν ras 2 litt Bad | κακοῦ B | δέ om Bad Mor 3 έμφόβους οίμαι πάντας Mor (e Par 3014 qui ad ένδεεῖς in marg habet σφάλλει· οἶμαι ἐμφόβους) et γο Sav | num πάντως? | ἀρχομένους Par. 3014 Bad ἐχομένους reliqui libri Re, qui tamen et ipse άρχομένους coni cf. p. 324, 1 | ὅπως ἀδεεῖς scripsi cum M^2 in marg *ivdeeis* CAV (in quo post hanc vocem of inser m², où καλον in marg scr. m³) I (in quo ante hanc vocem in ras 4–5 litt $\tilde{o}\pi\omega\varsigma$ ovn inser m²) UTBMP (in quo α ex $\varepsilon\nu$ in ras corr et $\delta\pi\omega_{S}$ post hanc vocem inser m²), Re ols $\delta\delta\varepsilon\varepsilon\delta$ Bad Sav et ye Mor, quod probat Sintenis ois Evdeeis Pa Mor et $\gamma \varrho$ Sav $\dot{\omega}_{\mathcal{S}}$ *évdɛɛĩs* (= $\pi \epsilon \varrho \iota d \epsilon \epsilon \tilde{\iota}_{\mathcal{S}}$) Sinner auctore Boissonadio έν δέει ών άτακτοῦντες πείσονται coni Re 4 κακόν cui нанот supraser. m², ante ποιείς $V \mid \pi \circ \iota$ Bad Mor $\mid \dot{\epsilon} \circ \iota \zeta \circ \tau \circ \nu$ 4 τῶν – 5 πολεμικώτερος PaBad et praemisso κείμενον V in marg I^2 om reliqui libri Flor 6 δ ' Re 8 radagós Bad 9 yiverai VBad 10 τό — στρατιωτῶν om Bad 11 ίππων Bad sed ω in ras 2 litt | $\tau \dot{\rho} = i\pi\pi\epsilon\omega\nu$ in marg Sav om M Mor 12 $\delta \dot{\eta}$ om Bad 14 où θυμοῦ Re ex errore typographi, unde ov θυμουμένω vocabulis μέν ώς deletis coni Cobet Mnem. V 136 (Coll. 116), où dvuovuévo vel où dvuovuevóv y' Sintenis $\mu \hat{\epsilon} \nu$ delendum censet Re 15 δέ Bad | πράως PIB | προπέτειαν Mor et yo Sav τάς προπετείας coni Boisson

υίέων. πολλά μέν οὖν ἔστιν ἐγκώμια κατά σοῦ λέγειν, πλείστον δ' ἀληθείας ἐν τῷ τῆς ἡμερότητος ἕνεστιν. ὥστ' εἰ καὶ πάντες ἦσαν ἀπηνεῖς καὶ χαλεποί, σὲ τοῦτο φυλάττειν ἐχοῆν. 19. νῦν δ' ὁρᾶν ἔξεστι καὶ τὸν 'Ιουλιανὸν ἐντεῦθεν εὐδοκιμεῖν ἐσπουδακότα τόν τε 5 ἀντιθέντα τῆ Ῥωμαίων πόλει τὴν νέαν | ὁμώνυμον R 634 ἔστιν οὖ τοῦτο ἐπιδεσειγμένον. τοῦ Ῥωμαίων γάρ ποτε δήμου βοαῖς αὐτὸν ἀσελγεστέραις βεβληκότος τί χρὴ ποιεῖν, ἐρόμενος τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦ μὲν εἰ-. πόντος δεῖν πέμπειν ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν καὶ κατακό- 10 πτειν, ἡγήσεσθαι δὲ αὐτός, τοῦ δέ, ὅτι βασιλικὸν εἰη τὸ μηδὲ εἰδέναι τά γε τοιαῦτα, τὸν μὲν ὰ δεῖ παρ-

2 cf. p. 428, 9 sq. 7 Io. Chrys. hom. XXI p. 219 B sq. 8 cf. p. 432, 10 sq. Zos. II 30

1 οὖν ἐστιν in ras, ἐγκώμια in marg I^2 2 $\pi\lambda\tilde{\eta}\vartheta$ og (Par. 3014) Mor sed ye aleïorov in marg | post ëveoriv (ëveori V) lacuna 14-15 litt CA, 17 P, 18 V 3 ωστε Flor Mor | απη-4 τον 'Iovliavor] "Constantinum M. deνεῖς] αἴτιοι PaBad signare videtur, non Iulianum Apostatam" Re, quem secutus Cobetus Mnem. V 137 (Coll. 117), pro ròv 'Iovliavòv, inquit, aliud nescio quid scripserat Constantinum significans, nam continuo addit rov arrivérra xrl.". at exstat rór re neque Iulianum in hac re ut omitteret Libanius a se impetrare potuit (cf. Epitaph. p. 323, 21 sq. et or. XII p. 39, 12), et oppositio inter έντεῦθεν εὐδοκιμεῖν ἐσπουδακότα et ἔστιν οὖ τοῦτο ἐπιδεδειγμένον manifesta est. Acque perperam Sievers p. 58 τόν τε άντιθέντα ad Iulianum rettulit 5 τόν τ'] τὸν I sed cum 6 'Ρωμαίων] 'Ρώμη coni Re Anim et Cobet ras 1 litt. Bad 1. 1. | $\pi \delta l \varepsilon \iota$ scripsi $\beta ov l \tilde{y}$ libri edd $\pi \delta l \iota v$ Cobet $\tau \tilde{y} \pi \delta l \alpha \iota$ coni Re Anim | δμώνυμον scripsi auctore Cobeto coll p. 432, 10 ό τη 'Ρώμη μέν δμώνυμον έγείρας πόλιν et Sozomeno II 3 έγνωκεν οίκίσαι πόλιν δμώνυμον έαυτῷ καὶ τῆ Ῥώμη δμότιμον et έν πασι δείξαι σπουδάσας έφάμιλλον τη παφά Ιταλοίς 'Ρώμη την όμώνυμον αύτοῦ πόλιν ὅμως libri edd 7 ἔστι Bad, αὐτόν $\delta\eta \lambda o v \delta \tau i$ in marg | $o \delta$ in ras M om Bad10 dei BadBM 11 ήγήσασθαι Bad | αὐτὸν P sed ν in ras m², PaU 12 un δε APVITBM μηδεν Bad un Pa

αινείν, τὸν δὲ πικοὸν ἐκείνον ἡκιστα βασιλεί συμφέρειν εἰπών, τοὺς δὲ κρατοῦντας πρέπειν ἀνέχεσθαι τῶν τοιούτων σκιρτημάτων, τὸν μὲν ἐποίησε μέγαν τῆ δόξῃ, τὸν δὲ συστείλας ἀπέπεμψεν, εὕνουν δ' ἑαυτῷ 5 τὴν Ῥώμην ἐποίησε νομοθετήσας γέλωτος ἀφορμὴν τοὺς βασιλέας τὰ τοιαῦτα ποιείσθαι.

20. Άλλ ὅμως σοί γε οὐκ ἴσος ἐκεῖνος εἰς φιλανθρωπίας λόγον, <öς> πρòς μὲν τὰ τοιαῦτα πράως εἶχε,
R 635 χαλεπώτατος δὲ ἦν | τοῖς ὀρεγομένοις βασιλείας καὶ
10 τὰ τοιαῦτα ἐπιβουλεύουσι καὶ οὐ τούτοις δὲ μόνοις,
ἀλλὰ καὶ ὅσοι μάντεσιν ὑπὲρ τοῦ ποῖ χωρήσει τὰ ἐκείνου διελέγοντο, καὶ οὐδεμία τέχνη τόν γε τοιοῦτον
ἐξείλετ' ἂν τοῦ πυρός. 21. σὺ δέ γε ποῖός τις ἐν

2 τούς — 3 σκιρτημάτων om Bad 2 τῶν om V 4 έπέπεμψεν Bad | δ' έαυτῷ scripsi ex CAPIU δε αὐτῷ VBadTBM Mor $\delta \hat{\epsilon} \alpha \hat{\nu} \tau \tilde{\omega}$ Re Sinn 7 ov I sed $\hat{\nu}$ in ras m[§] | loog P sed os in ras m² loos $T \mid \ell \pi \epsilon \bar{\iota} \nu os$ scripsi auctoribus Re Anim qui postea exeivo coni, et Cobeto I. l. Exeivors libri sed in rareivo corr P², in rareivous Bad, et Mor rareivo Flor Sav | gilardow- $\pi i \alpha \varsigma \lambda \delta \gamma o \nu$ scripsi ex I³ auctoribus Re Anim et Cobeto 1.1. coll. t. I 508, 12 et t. II 297, 18 φιλανθρωπίαν λόγος (δ λόγος BadM Sav Re Sinn) libri sed v secundum in σ et ς in v corr I^{3} et $\lambda \delta \gamma \delta \varsigma$ in lóyos ös corr P^2 , edd 8 ös inserui e P^2 | éxervos yag hoerto inser C⁸ | μέν γὰο τὰ BadBM edd | τὰ om Mor | πράως PIBad $BM \mid \xi_{\chi \varepsilon \iota v} CAP$ sed in hoc in $\epsilon \ell_{\chi \varepsilon} c$ orr m^2 , VPaUT $\epsilon \ell_{\chi \varepsilon v} I$ Mor Re $\xi_{\chi \omega v} Bad$ Sav 9 $\delta \epsilon$ om Bad Sav $\mid \epsilon \ell_{v \alpha \iota} V \mid \tau o \epsilon_{\chi} I$ sed oĩ in ras m² | do syou évois I sed ois in ras m² 10 τὰ in τοĩs corr C^{*} | έπιβουλεύουσιν V | και om Mor 10 ov - 11 δσοι om $Bad \mid ov] ovx h v$ Mor, $\gamma \rho \tau h v$ in marg $\mid \tau ov \tau \sigma \iota \varsigma \delta \epsilon$] $\tau \sigma \iota \sigma \delta \epsilon$ Mor 11 τοῖς μάντεσιν Bad | ποῖ om Mor | χωροῦσι Bad, προκόψουσι, καταντήσουσι in marg | τὰ ἐκείνου scripsi τὰ έκείνων libri sed in τάκείνου corr P^{s} , edd (sed τοῖς Mor, γο τὰ in marg) 12 διαλεγομένοις Bad | οὐδὲ μία A 13 σοl Pa | ye inser I^2 | $\pi o \tilde{l} o g$ ye rig Bad Sav | rig I | ev roio \tilde{v} roio \tilde{v} roio om 14 τούτοις PaT Mor τοῖς τοιούτοις; BM Bad

⁹ sq. Zos. II 28 et 29

οίδεν; ύπο μέν γάο δμοίων έγκλημάτων ήεσάν τινες άποθανούμενοι καί ή ψῆφος εἶχε θάνατον, ή δὲ λύουσα φωνή την ψηφον λαβούσα την άρχην έχ των βασιλείων έχώρει διὰ τῆς πόλεως ἀπάγουσα τῶν αὐγένων τὰ ξίφη, καὶ νῦν ζῶσιν ἐν χωρίοις παρέχουσιν ήδονὰς 5 έπ' έλέγχοις απαιτοῦσι θάνατον. 22. απολέλαυκέ σου τῆς φιλανθοωπίας, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἡ πολλαῖς καθ' έκάστην ήμέραν τιμωμένη δαπάναις, δι' ών αεί μείζων τε καί καλλίων γίγνεται. οι τοίνυν Σκύθην τινά στρατιώτην αίτιαθέντα τι έπι μεν δικαστήριον ούκ 10 άγαγόντες, έπι δε την θάλατταν μετά την έν τη γη σφαγήν προσαποστερούντες και ταφής έλύπησαν μέν οἶς ἐτόλμησαν κινοῦντες τὸ Σκυθικόν, ἔδεισαν | δὲ R 636 την δογήν και ούδε όλην ημέραν, αλλ' έλπισαντες πεινήσειν ἦσαν ἐν ἄρτω πάλιν παρὰ τῶν διαλλαγῶν. 15 23. η οὖν ἕτερόν σε δεῖ γενέσθαι σήμερον καὶ

άνω ποταμών πορευθήναι τὸ πραγμα ή ἕως ἂν ἐκείνος

2 Io. Chrys. hom. XXI p. 219 D sq. VI p. 76 sq. D 9 cf. or. XX p. 427, 15 17 Prov. Bodl. 58. Diogen. I 27. Hesych.

¹ ἀπό Bad Sav ὑπέρ Re | μέν om V | ἦσάν Mor ἦσαν Cobet 4 έχώρει om Bad | ἀπήγαγε Bad 6 άπαιτοῦσι Misc. 155 θάνατον scripsi e V cum Sinteni qui ἀπαιτοῦσι θανατοῦν vel θάνατον coni άποῦσι θανάτον reliqui libri edd quod frustra excusat Boiss (μικούν) απούσι θανάτου vel ζφόβον (vel ψῆφον) ἐπάγουσι δανάτου coni Re 7 ή (πόλίς) πολλαῖς coni Mor | καθεκάστην Ι 8 άει om Bad 9 γίνεται VBad Re 10 ti om Bad ti Pa 11 év tỹ γ ỹ om Bad 12 ta-gỳv V | προσαφαιροῦντες Bad 12 και — 13 κινοῦντες om Bad 13 δή Bad 14 την όργην] , interponendum videtur σην" 15 έν I sed v add m³ | πάλιν om Bad | παρα in Re | Ral del? ras I^2 dià VPa om Bad | diallantov V 17 ποταμών] γρ έερῶν πηγαί in marg Mor, quod post ποταμῶν inserere voluit Re | $\pi o \rho \epsilon v \vartheta \tilde{\eta} v \alpha i T$ sed $\pi o \rho \epsilon v$ in ras $\epsilon \delta \rho \epsilon \vartheta \tilde{\eta} v \alpha i P a B a d$ | έκετνος \tilde{n}_{S} \tilde{n}_{S} δ αύτός Par. 3014 Mor (sed in marg γρ έως έκετνος)

ηξ, μηδὲ νῦν ἐπὶ δίχην ἐλθεῖν. τί γὰο δὴ καὶ νεανικὸν πόλιν ὑπήχοον ποιῆσαι χαχῶς; οὐδὲ γὰο τοῖς ποιμέσι θύειν ὁπόσα βούλοιντο τῶν προβάτων, οὐδὲ τοῖς βουχόλοις τῶν βοῶν οὐδὲ τοῖς αἰπόλοις τῶν 5 αἰγῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὑπὲο αὐτῶν μάχεσθαι τοῖς ἐπιοῦσι τῶν θηρίων καὶ κρατεῖν καὶ ἀπωθεῖν [καὶ] μέγα καὶ λαμπρόν, τὸ δὲ κατεσθίειν ἅ τις νέμει, θαυμαστὸν οὐδέν.

24. Ούτω μέν, ὦ βασιλεῦ, καὶ κοινῆ τῆς πόλεως 10 ἡμαρτηκυίας τῆ γε σῆ φύσει προνοητέον ἂν ἦν, νῦν δ' ἄκουσον ἕκαστα διηγουμένου· γένοιο γὰρ ἂν ούτω δικαιότερος κριτὴς καὶ διαιτήσαις ἀπ' αὐτῶν τῶν πεπραγμένων τοὺς οἰκοῦντας τὴν πόλιν.

25. Ηχε τὰ περί τοῦ χρυσίου γράμματα, πρᾶγμα 15 πάλαι φοβερόν. πιστευομένου δὲ τοῦ τέως ἀπιστουμένου καὶ τῆς γῆς οὐ φερούσης τὸ ἀχθος κατηνέχθησαν οἱ τῆς ἐπιστολῆς ἀκηκοότες εἰς γῆν ἐξετάζοντες οἱ πολλοὶ τὴν πολλὴν αὑτῶν ἀδυναμίαν καὶ ὡς εἰ ǜ μὴ δύνανται μέν, οὐδ' εἰ πάνυ βούλοιντο, δυνήσονται, |

s. v. ἄνω ποταμῶν παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γενομένων cf. Eur. Suppl. 520. Med. 410. Luc. dial. mort. 6, 2. 12 [Dem.] c. Euerg. p. 1142, 26 14 cf. t. II p. 2, 9 R sq. Sozom. VII 23

¹ $\mu \eta$ dè APVIBadTB | võv éπl in marg I | δίπην I sed d in ras m² νίπην Bad et γο Mor 2 ποιῆσαι I sed ποιη in ras m² γενέσθαι Bad 3 ἐστιν post ποοβάτων Bad Mor 6 και om BadB Sav cancellavi 11 ἀν om Bad 12 διαιτήσαις scripsi e V διαιτήσοις Bad Sav διαιτήσεις reliqui libri Mor Re 13 διοιποῦντας Bad Mor 14 ἦπεν A 15 dè om Bad Sav τε Mor 18 αὐτῶν (ex αὐτῶν corr) Bad Sav αὐτῶν reliqui libri Mor Re | εἰς BadUT edd "fortassis plane est delendum" Re et Sintenis 19 μέν del Pa et Sintenis μὴ coni Boiss | βούλουτο e βούλονται corr A

LIBANII ORATIO XIX

τὰ σώματα δέ σφισιν έν ταῖς ἐσγάταις ἀνάγκαις R 637 έσται. καταφεύγουσι τοίνυν έπὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ συμμαχίαν αὐτὸν ἐκεῖνον καλοῦντες οἶόν τε ὄντα πεῖσαί σε τοῦ πλήθους ἀφελεῖν. 26. μεστοῦ δὲ ὄντος ἀνδρῶν τοῦ δικαστηρίου, ὧν οἱ μὲν ἐν ἀρχαῖς ἐγεγόνεσαν, οἱ 5 δε έπολιτεύοντο, οί δε την από τοῦ συνδικεῖν είχον πρόσοδον, τοῖς δ' ὁ χρόνος λελύχει τοὺς στρατιωτικοὺς πόνους, τούτων τοίνυν των ήριθμημένων οι μέν, δπερ έφην, ικέτευον δάκουσιν, οι δ' άνευ φωνης έδάκουον. ούς και αύτους έν τοις ικετεύουσι δήπου θετέον. 6 δ' 10 άρχων ούκ είχεν έπιτιμαν. τίνα γάο αν και μέμψιν ίκετεία δέγοιτο; 27. οὐκοῦν μέγρι μέν τούτων οὐδέν ύπ' ούδενός ήδίκησαι, βασιλεῦ ποῖον γὰο ἀδίκημα παρ' οὗ καὶ αὐτὸς αἰτεῖς τὰ ἀγαθὰ καθ' ἑκάστην ἡμέοαν, τοῦτόν τινα ἀνθρώπων βοηθόν αύτῷ γενέσθαι 15 βούλεσθαι; ήδη δε όντων έξω και ληγόντων των τοιούτων δημάτων άνθρωποί τινες σεσιγηκότων έκείνων

2 cf. or. XX p. 422, 12. Io. Chrys. hom. XXI p. 214 C

¹ dé delendum vel in $\gamma \varepsilon$ mutandum censet Boiss 2 τoỹ om PaB inser Bad3 οίόν τε ὄντα om Bad 4 or om Bad τε BM τι V | παθήματος Pa | δέ om Bad Sav | άνδρῶν Bad sed $\tilde{\omega}v$ in ras m² 5 $\tilde{\epsilon}v$ om APPaBadUTBM inserendum coni Mor | έγεγόνεισαν VBadB edd 6 συνδιοικείν PaBad et yo Mor 7 έλελύκει M edd 8 τόπους Bad | τῶν Bad edd om reliqui libri 9 δάκουσιν "videtur συν interponendum" Re Anim quod probat Boiss | 0id" P sed ' in ras m^3 . VBM 10 inετεύουσιν Bad | δήπου] ήδη Bad et 11 $a\nu$ inser Pa yo Mor 14 τάγαθά UTM Re Sinn 15 τούτων Τ | άνθρωπον PaBad | αύτῷ ex αὐτῷ corr Bad αὐτῷ APVITBM Mor αυτῶ U 16 βούλεσθαι om Pa | δ' 17 γο δηγμάτων Mor Sav | ην post τινες CA (sed Re Sinn in hoc erasum) $T \mid \epsilon \kappa \epsilon i \nu \omega \nu$ om Mor

είσηγον την ταραγήν. 28. και προελθόντες ού Φλαβιανόν εύρήσειν έμελλον, ούχ εύρόντες είτα ανέστρεφον, δθεν πρώτον έκινήθησαν, άπτόμενοι μέν δημάτων 4 ού καλών, μέλλοντες δε και έργων, τουτί δε ούκ ώρντο R 638 of ye émilikéstegoi. τ (veg où y Åsav ékervoi; ol | kal ήλίου καί σελήνης καί νεφῶν αὐτῶν τοὺς ὀοχουμένους προτιθέντες. ὧν ήδη τις καὶ τῶν ἐν Βηρυτῷ συμφοοῶν αίτιος έγεγόνει τουτί γὰο ὕστερον ἔγνωμεν. 29. τοιούτοις οἶν ὑπηρέταις ὁ κακὸς χρώμενος δαίμων 10 έπραξεν α σιωπαν μεν έβουλόμην, δ άληθείας δε νόμος ούκ έφ μή λέγειν. ως γάο μετ' αίδους έωρωμεν ύμετέρας είκόνας, ταύτας ούχ ούτως είδον οι τολμηρότατοι. τοῦ δὲ σύν δαίμονι πονηοῶ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν τεμμήριον έναργες το δαδίως απαν τοῦτο πεπραγθαι 15 παιδαρίων πολύ πρό ήβης έπι πάντα πετομένων, όξέως άναβαινόντων, καταβαινόντων, άπ' άλλων έπ' άλλα διαπηδώντων μετά ίσχύος πλείονος της έν άκμάζουσιν

1 cf. Io. Chrys. l. l. 5 Io. Chrys. hom. II 24 D. XVII 175 C

1 των τοιούτων δημάτων post ταραχήν Bad | προσελθόντες PaBad Mor 2 εύρόντες \tilde{C} sed v inser n3 őπov Flor 5 oi – 7 προτιθέντες citat Plan fol. 103* et γο Mor 5 oî *BM* Plan 6 νεφῶν (καί) αὐτῶν coni Re τίς TB τὶς IBad 8 ταν 7 προτίθενται BM Plan | τίς TB 8 ravil IBad edd έγνωσται Bad Mor, qui γο έγνωμεν in marg habet 9 τoύτοις Bad | ὑπηρέταις οὖν libri excepto Bad, sed οὖν del C | χρώμενος δ κακός PaBad Mor 10 μέν om BM 10 δ -11 $\lambda \epsilon \gamma \epsilon \iota \nu$ praemisso $\kappa \epsilon \iota \mu \epsilon \nu o \nu$ in marg I^2 o $\pi \alpha \iota \delta \iota \cdot C$ sed in λέξαι δ' ὅμως ἀνάγκη corr s, $\delta \pi$ δί Å sed 2 litt inter π et δ del et reliquae eras $\epsilon i \pi \omega \delta \epsilon PaBad$ edd om reliqui libri 10 $d\lambda\eta \vartheta \epsilon i \alpha \varsigma$ scripsi $\pi \alpha \iota \vartheta \epsilon i \alpha \varsigma$ in marg I^2 11 $\mu \dot{\eta} = \mu \varepsilon \operatorname{corr} I^{3}$ 12 τολμηρότεροι Bad 15 πετομένων δξέως VM Mor 16 *ἀπ*' τελείοις 17 μετ' BadU edd | της om Bad | άχμάζουσιν άλλων om Bad Bad (ἀκμάζουσιν Flor)

Hosted by Google

•

LIBANII ORATIO XIX

ένούσης. 30. λέγεται δὲ καὶ γέφοντα μείζονα ἢ κατὰ γέφοντα δυνηθέντα πεφί τὸν ἵππον, εὖ γε, ὡ γέφον ἀκούσαντα ἀμεῖψαι πολλῶν ὁφώντων πφότεφον μὲν εἰς νεανίσκον ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ εἰς παῖδα, εἶτα ἀφανισθῆναι καὶ φφίκην οὐ μικφὰν ἐπελθεῖν αὐτοὺς ταύτας 5 ἰδόντας τὰς | μεταβολάς. R 639

31. Έγω μέν οἶν ἦν ἐν ταῖς βοαῖς χουσὸς πολλῶν † ἦν ὅτε δρόμος αἰτεῖ, ὑπὲρ τούτων φωναί. τοῦ πράγματος δ' ἐπὶ τὰς εἰκόνας προελθόντος οἱ μὲν ἠδίκουν, οἱ δὲ ἐθεώρουν ὅντες πολλῷ πλείους τῶν τὰ δεινὰ 10 ταῦτα ποιούντων. πῶς οἶν οὐκ ἐκώλυον; τὸν αὐτὸν ἐρῶ πάλιν λόγον, ὅτι τὸ κωλύον ἦν ἰσχυρότερον. ἦν γάρ τι δαιμόνιον ἐνταῦθα, ἦν ἔνδον, ὅ τὸ καθ' ἕκαστον

1 μείζονα — 2 γέφοντα praemisso κείμενον in marg I² συστραφέντα

2 δυνηθέντα Bad (δεινηθέντα Flor) | γέρων Μ 3 πολλῶν δρώντων] διὰ πολλῶν Bad 4 δε om Bad | και ούτως Bad Mor sed in hoc yo sita in marg 5 autois et idovoi I sed oi et $\tilde{v}\sigma\iota$ in ras m², Bad Mor 7 'Ey $\dot{\omega}$ — 8 $\varphi \omega \nu \alpha i$] locum reliqui ut in libris CAPV (in quo ov καλῶς έχει in marg scr. r) IPaUTM legitur etsi corrupte, coniciens scribendum éyà μέν ήκουον και έν ταῖς βοαῖς πολλῶν χρυσὸς ήν (ᾶ γε δρόμος αίτεῖ, ὑπέο τούτων φωναί) 7 $\eta \nu$ Pa ωμην B et ex $\eta \nu$ corr C^s huovov nal Bad edd | Soaueiv to $\pi\lambda\eta\vartheta$ os, onov ante χουσός B et inser C^s | πολύς Bad edd 8 $\eta \nu$ — φωναί om Bad | ő τε coni Re – α τε Boiss Sintenis Hug (Antiochia p. 27 not. 27) | vóµos Pa | φωναί in φωνάς corr C^{s} 9 de Bad έπελθόντος Bad 10 δ' edd 11 τον – 12 őτι om Bad 11 τον γάρ αύτον V 12 πάλιν έρῶ Mor | τὸ – ἰσχυρότερον] τοι Pa | ένταῦθα Bad edd δι ταῦτα CA ό τούτων Pa² δ ταῦτα reliqui libri | δ Bad η reliqui libri | τὸ καθ' ἕκαστον Mor reliquaeque edd ($\kappa \alpha \vartheta \epsilon \kappa \alpha \sigma \tau \sigma v \operatorname{Re}$) $\tau \sigma \tilde{v} \kappa \alpha \vartheta$ $\epsilon \kappa \alpha \sigma \tau \sigma v C$ sed in marg yo tovo Exactor n, V tovo Exactor reliqui libri

² cf. p. 425, 22 sq.

κατηνάγκαζε βλέπειν, αὐτὸν δὲ οὐκ εἴα δῆξαι φωνήν. 32. ἀρχῆς δὲ μὴ φαινομένης ἠρεμεῖν ἦν ἀνάγκη καὶ πληθος όντας. οί πολιτευόμενοι δε πόροω τοῦ ταῦτα 4 ἦσαν καὶ πράττειν καὶ δρᾶν καὶ καταδύντες ὅπη τύ-R 640 χοιεν έαυτούς | διέσωζον δεδιότες, μη φανέντες έλκοιντο. πολύ δε δεινοτέρων όντων των πεπραγμένων έκείθεν είχον εύλογον τον έπι τοις έλάττοσι φόβον. τούς γάο έκείνων ούκ απεσγημένους τίνας έδει νομίζειν έν τοῖς άλλοις ἔσεσθαι καὶ ταῦτα ἤδη 10 πυρός είς τινος των λαμπροτέρων οικίαν έμβεβλημένου; ην δε αύτοις πολύ πλείων των ψυχων η των οίκιῶν λόγος. 33. διεσπαρμένοι τοίνυν κατὰ τὸν έμπεπτωκότα φόβον και ούκ έχοντες ίδειν αλλήλους ούδ' είπειν ούδ' άκουσαι περί των παρόντων και άμα των 15 άγγελλομένων πλείους ποιούντων τούς ταις εικόσιν έπιθεμένους έχειντο εύχόμενοι μέν λαβεῖν τὰ παρόντα λύσιν, προβηναι δε είς εργον ούκ εχοντες.

1 cf. Io. Chrys. hom. II p. 22 B sq.

¹ κατηνάγκαζον Bad ήνάγκαζε Re είς (ἦς U είσω Pa) κατ-ηνάγκαζε reliqui libri edd | δ' Re | ὡ ταῦτα ἐν ἡδονῆ, ὅ τῶν γιγνομένων καθέκαστον ἠνάγκαζε βλέπειν coni Re 2 μἠ] ov Pa ol Bad | φερομένης Flor | ovτώς ante ήρεμειν Bad edd sed uncis inclusit Re improbante A. Iahnio | $\eta \nu$ ex $\eta \nu$ corr C^n 3 δή Flor | πόρρω που ήσαν τοῦ ταῦτα om Bad Mor Bad edd 4 καl om Bad | συμπράττειν I sed συμ inser m² | καταδύντες I sed post v ras 2 litt | ὅπη ex ὅποι corr P õпov V õпоі PaTB õnov Bad Mor 6 πολλοί Τ | δεινοτέοων — πεποαγμένων] δεινότερον ον το (om Bad) πεποαγμένον Bad Flor 10 τινα των λαμπροτάτων οίκιων Bad | άναβεβλημένου Pa | 11 δ' Re | "imo vero où πολύ" Re 12 δ λόγος Mor 13 ovde T 14 ovde V 15 rove om Mor 16 έπιτιθεμένους Bad 17 δ' Re

34. Πδοι δ' άν τις κάκειθεν, ώς ούκ άνευ δαιμονίας ἦν τινος ταῦτα ἀνάγκης. ὃν γὰο καὶ ἄκλητον έδει τὰ τοιαῦτα χωλύειν τοξόταις ἐνταῦθα ἐφεστηχότα τρεφομένοις ύπερ καιρών απαιτούντων βέλη, καλούμενος ούτος μυρίαις φωναίς ματαίους λέγων προφάσεις 5 έκάθητο. 35. καίτοι καὶ μηδενὸς καλοῦντος εἰκότως αν και αναστάς | και δραμών δδ' έμπειρος ων πο- R 641 λέμου και τάλλ' ού κακός και είδώς, ώς ούδε την ὕψιν οί θορυβούντες οίσουσι των τόξων, έν μέν τοις ύπέο . ύμῶν οὐκ ἐκινεῖτο, ἀλλ' ἦν εὐλαβής καὶ ἕμελλεν, οἰκία 10 δε έβοήθει προθύμως και πολλήν έλπιζομένην φλόγα δύο βέλεσιν έν προοιμίοις ἔσβεσεν, ῶστ' αὐτὸν αὑτοῦ κατηγορείν ούκ έπὶ τῶν σεμνοτέρων ταὐτὸν πεποιηκότος. 36. δ δε άρχων των έθνων ως ήκουσε τοξότας ήχοντας έπὶ τοὺς τὸ πῦρ προσάγοντας, ἦχέ τε αὐτὸς 15 καί τὰ ἀπὸ τῶν λόχων εἰσήνεγκε δῆλον τούτω ποιήσας, ώς μετὰ τῆς αὐτῆς γειρὸς αὐτὸς ἂν ἦν κἀν τοῖς προτέροις. τούς μέν οὖν κάοντας παρέδωκε τῷ δικα-

14 Celsus cf. p. 409, 17. Sievers p. 263, 7.

3 τοξότην et 4 τρεφόμενον Bad 1 เ้หะเีงะv Bad τοξότας et τρεφομένους Mor | έπιστατοῦντα T 5 ματαίους P sed ous in ras ματαίας IPaBadU Mor 7 αν inserui e V auctore Re om reliqui libri edd | $\delta \delta' AP$ sed in hoc in **10** ήμῶν $\delta \delta' \operatorname{corr} \mathbf{m}^2 \delta \delta' T \operatorname{edd} = 8 \tau \delta \lambda' CA \tau \delta \lambda \alpha \operatorname{edd}$ Bad ἡμῶν VIU Flor Mor 11 την φλόγα PaBad Mor 12 δυσί VBad Mor | ώστε Bad | αύτοῦ ex αὐτοῦ corr P αὐτοῦ 13 ταυτόν τι V ταύτὰ Bad Mor 14 8' Re Mor 15 προσαγαγόντας V 16 λόχων (Par. 3014) Mor λόγων libri Flor Sav | είσήνεγκε Pa sed νεγκ in ras m² είσήνεγκεν APείσήγαγε Bad et γο Mor | τοῦτο IPaBad | τούτω ποιήσας ὡς] "forsan τούτω (vel τοῦτο) οίος" Boiss 17 μετ' αὐτῆς ἂν τῆς χειοός Bad | δ αὐτὸς Bad Mor post αὐτὸς ras 1-2 litt I 18 παίοντας Τ΄ πάοντας IUBM Mor απτοντας Bad et γο Mor | Sinastnolai Seinvy's Pa sed ai Seinvy's add m²

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

στηρίφ τὰ διὰ τῶν κεραμίδων τραύματα, τοὺς δὲ ἀσεβηκότας πολλαὶ πρὸς τὴν θήραν ὁδοί, κατήγοροι δὲ ἀλλήλων οἱ συνασεβήσαντες ἀλλήλους τε καὶ τὰ ἀλλήλων εἰδότες. καὶ ταχύς τε καὶ σαφὴς καὶ ῥῷστος ὁ 5 ἕλεγχος. 37. ἔδει δὴ χωρίζειν τοὺς εἰλημμένους κατὰ R 642 τὸ τῶν ἀδικημάτων μέτρον. | τοῦτ' οὖν ἐγίγνετο. ἔδει χωρεῖν εὐθὺς ἐπὶ τὴν τῶν πονηροτέρων τιμωρίαν. καὶ τοῦτο τοίνυν ἐπράττετο τῶν μὲν ξίφει πεσόντων, τῶν δὲ πυρὶ τὰς ψυχὰς ἀφιέντων, τῶν δὲ στόμασι 10 θηρίων δαπανηθέντων, ἔσωζε δὲ οὐδὲ τοὺς κομιδῆ παϊδας τοῦτο αὐτό, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἀνωφελής, ὡς ἐν τηλικούτοις, ὁ τῶν ἐτῶν ἀριθμός. ὁ δὲ μὴ δοὺς δίκην οὐδὲ ἠδικήκει πανταχοῦ τοῦ δικάζοντος ἰόντος τοῖς λογισμοῖς τὴν ἀχρίβειαν ἑκάστφ προσάγοντος, ὡς μη-15 δαμοῦ τἀληθὲς ἡττηθῆναι μηδενός.

38. Σκέψαι δή, βασιλεῦ, τί ποιῶν ἐπὶ τούτοις τοὺς ἐπαινοῦντας ἕξεις. ἐμοὶ μὲν γὰο δοκεῖς ἀοκεῖν ἡγούμενος τὸ μηκέτ' εἶναι μηδένα τῶν ταῦτ' ἠδικηκότων.

8 Io. Chrys. hom. III p. 45 C

17 δοκείς] έξειν τούς έπαινοῦντας δηλονότι V²

¹ γο ένθα τὰ Mor | είς δὲ τοὺς ήσεβηκότας coni Mor, τῶν δε ήσεβημότων Sav 2 πολλοί $T \mid \vartheta \dot{v} \varrho \alpha v \in Pa$ coni Boiss 3 οί συνασεβήσαντες I sed ι συνασε in ras m² οί συνε σε βή- $\sigma \alpha \nu \tau \epsilon \varsigma$ cum 2 lacunis singularum litterarum C, sed α supra ε (1) pos n 5 d' M 6 τὸ inser CⁿI² | τοῦτο PVBadB 7 πονηφῶν V 8 vvv Mor et yo Sav Mor 10 ἔσωζεν 11 τοῦτ' Mor Re | ἀνωφελές Flor | ὡς om Bad ovde PBadU έν τοῖς τηλικούτοις Bad 13 πανταχοῖ? 14 καὶ τὴν VBad Sav et coni Re | προσάγοντος P sed og in ras m² 15 μηθενός] μηθεν V μηθαμῶς Bad et γρ Mor 16 τούτους T17 έπαίνους Mor Sav sed in hoc γρ έπαινοῦντας 18 τὸ] τῶ Bad

εί μὲν γὰρ ἦν πολλοὺς θανάτους ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, τοῦθ' ἡμᾶς ἔδει ποιεῖν τούτου δὲ οὐκέτ' ὄντος ὅφα παύσασθαι τῆς ὀργῆς. 39. μὴ γὰρ δὴ τῶν θρυλουμένων μηδὲν εἰς ἔργον ἕλθοι. τίνα δὴ ταῦτ' ἔστιν; οί μὲν εἰς ἁρπαγὴν τῶν ὄντων ἑκάστοις χρημάτων 5 φασὶν ἐπαφήσειν σε στρατιώτας, οἱ δ' ἐπὶ σφαγὰς τῶν ἐχόντων τὴν πόλιν, οἱ δὲ διὰ μεγέθους καταδίκης ἀμυνεῖσθαι τὴν ὕβριν, οἱ δὲ αίματι τῶν ἐν τῆ βουλῆ γνωριμωτέρων. 40. ἐγὼ δὲ πρὸς ταύτας ἐμαχόμην . τὰς δόξας οὐκ εἰδέναι σὲ λέγων τοὺς τὰ τοιαῦτα οἰο- 10 μένους. ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ἁπάσης τὸ ἔργον τῆς πόλεως, ἤκουσας διηγουμένου. πάντας οὖν ἀποθνήσκειν ποῦ δίκαιον τούς τε, ὅτε ταῦτα ἡμαρτάνετο, μηδὲ ἐπιδημοῦντας τούς τε νόσω πεπεδημένους τούς τε, εἰ μή 14 τις αὐτοὺς ἀποκτείνοι, τοῖς | θεοῖς εἰδότας χάριν; R 643

41. 'Αλλά μην και γυναιξιν ἔστιν ἔπιπλα. γυναϊκας δ' οὐδ' ἂν εἶς φαίη μετεσχηκέναι τοῦ τολ-

12 Dem. ad Pantaen. § 42 p. 978, 14

12 ποῦ] τίνι τρόπω Bad

1 πολλοῖς θανάτοις Bad Mor 2 οὐκ ἔτ' P οὐκ Bad Sav 3 παύσεσθαι Pa | θρυλουμένων scripsi e CAV θρυλλουμένων reliqui libri edd 6 οἴ ở' VIB Flor oĩ ở AP sed in hoc in oĩ ở' corr m³ 8 ἀμυνεῖσθαι scripsi e VI sed in hoc sĩ in ras m², BM ἀμύνεσθαι Bad Mor ἀμύνασθαι reliqui libri Re 9 γνωριμωτάτων Mor Re 10 λέγων om Bad | τὰ om V 11 τὸ ἔργον in marg B² 12 ἀπούσας ἔχεις Bad | πῶς Cobet Mnem. V 137 (Coll 117) at cf. p. 387, 14 et Dem. l. l.

13 ήμαρτάνοντο V | μή δε APVITBM μηδεν Flor 14 εί τις Mor sed γο εί μή τις 15 άποκτείνοι scripsi e PaM coll. t. I p. 153, 12 άποκτείνει V άποκτείνη reliqui libri edd άποκτενεί Cobet l. l. 16 ούκ έστιν Bad Mor 17 δε Bad | φαίη om Bad | τολμήματος είποι Bad

μήματος. αί γε σιδηρας αν αύταις ηύξαντο είναι τάς θύρας. ούτω περί αύταις έδεισαν. ούκουν καί τά τούτων των γυναικών αίς ούτε άνήο ούτε παίδες ούτε άδελφοί, των είς άρπαγην έξουσίαν λαβόντων έσται; 5 42. έαν οὖν είπωσι προσελθοῦσαι ὅτι, ὦ βασιλεῦ, άλλ' ήμεῖς γε ταῦτα οὔτε ἐβουλήθημεν οὔτε έζητήσαμεν οὔθ' ὅπως ἔσται προὐτρέψαμεν οὔτε τολμηθέντων ήσθημεν οὔτε ἐν δίχη νῦν προσαιτεῖν ήναγκάσμεθα καὶ ταῦτα οὐκ ὄντος τοῦ 10 διδόντος τῶ χοινήν ἐν τῆ πόλει γενέσθαι τήν πενίαν, τί πρός ταῦτα ἐρεῖς, ὦ βασιλεῦ; τί δαί, εἰ πρός σε μεν ούδεν τοιούτον, πρός δε τον "Ηλιον λέγοιτο; η καί τοῦ θρήνου ληψόμεθα παρά τῶν όδυρο-14 μένων δίχην; 43. οὐ τοίνυν οὐδὲ τῆ χαταδίχη R 644 χώραν ένοῦσαν δρῶ. πῶς γὰρ οΰς οὐκ ἔστιν έλέγξαι πεπονηρευμένους, τούτους ένι ζημιωσαι χρήμασι; καὶ μὴν εἰ μὲν κατὰ πάντων τοῦθ' ήξει, καὶ ούς ως φίλους τῷ θεῷ τιμᾶν ἀξιοῖς, ζημιῶν ὀφθήση. εί δ' έσται το χωρίς κεισόμενον και ού πεπληξόμενον 20 τη καταδίκη, δεινά φήσουσι πάσχειν οί καθαροί μέν αίτίας, ώσπερ έχεινοι, μή των ίσων δε έχεινοις τετυχηκότες. 44. καὶ μὴν εἰ μὲν τῶν τὰς εἰκόνας κεκινη-

12 Eur. Med. 56 sq. 18 Io. Chrys. l. l.

¹ αὐταῖς APITB Mor, αὐτὰς Bad | εἶναι τὰς θύφας γενέσθαι τὰς πύλας Pa 2 αὐταῖς T αὐταῖς VU | καὶ τὰ om Bad 3 οὕτε ἀνὴφ om Pa 4 ἐστὶν Bad Mor |; posui 5 οὖν om Bad | ὅτι om Bad 6 ἡβουλήθημεν Bad 8 οὕτ' Bad 11 δαί scripsi e CAPU δὲ reliqui libri edd 12 τοιοῦτο I sed post o ras 1 litt 13 εἰ Mor (ἢ Sav) | πεφὶ Bad 14 τὴν δἰπην Bad Sav | τῆ om Bad 15 ἐνοῦσαν om Bad uncis inclusit Sav 18 τῷ θεῷ] "malim σῷ interponi" Re at cf. p. 397, 2 19 δὲ edd | οῦτε Flor | πληξόμενον Bad

κότων είσιν οι τοῦτο πεισόμενοι, θάνατον ἀφείλουσι τὴν δίκην, ἀλλ' οὐ τὴν εἰς χρήματα· εἰ δ' οὐδεἰς ἂν τοῦτο φήσαι, τίνος ἀπαιτοῦνται δίκην; λείπεται δὴ τὸ τῶν πολιτευομένων καὶ τῶν ἐκείνων κεφαλῶν. οῦς εἴ τις ἀποκτείνοι μηδενὸς ἔχων αἰτιάσασθαι χεῖρας, πολι- 5 τείας ἀντ' ἀδικήματος εἰληφὼς ἔσται τιμωρίαν, καὶ τὸ πρᾶγμα φυγῆς ἄξιον καὶ νῦν εἶναι δοκοῦν ἔτ' ἔσται φοβερώτερον.

45. Τί οὖν ἐξ ἀπάντων δείκνυται τούτων; ὅτι σοι τῆς ὀργῆς παυστέον. ὁ δὲ Διοκλέα λέγων σοι καὶ τὸν 10 ἡναγκασμένον Εὐγένιον καὶ τὴν ἐκ Σελευκείας δεῦρο μετὰ μέθης είσοδον καὶ τὸν ἐμὸν πάππον καὶ τὸν | Βρασίδαν καὶ ὡς ἀπέθανον οὖτοί τε καί τινες ἕτε- R 645 90ι κρίσεως μὲν οὐ τυχόντες οὐδὲ ἀπολογίας, κατ' αὐτὸ δὲ τὸ πολιτεύεσθαι μόνον, οἱ ταῦτά σοι λέγοντες 15 οὐχ ἂ μιμεῖσθαι προσήκει λέγουσιν. 46. οὐ γὰρ ίσον, οὐκ ίσον Θεοδόσιος καὶ Διοκλῆς. ἐλυσιτέλει δέ, οἶμαι,

Hosted by Google

 ¹⁰ cf. Aur. Vict. epit. 39
 11 cf. t. I 489, 7; t. II p. 429, 4 sq.

 13 cf. t. I 81, 5 et 242, 17
 17 cf. p. 428, 20 sq.

³ phoeie Bad edd | $\delta \dot{\eta}$ I sed $\dot{\eta}$ in ras m² | $\tau \dot{\delta}$ om Bad 4 πεφάλαιον coni Mor | ούς om Bad 5 τις τινά Bad | άποκτείνοι scripsi e VPaM άποκτείνει P sed ει (2) inser m², BadU anonreivy reliqui libri Mor Re anonrevei Cobet Mnem. V 137 (Coll. 117) | μηδέν Bad Sav | άδικίας Bad Sav (γο χείρας) et γο Mor | πολιτείας om Bad 6 άντ' άδικήματος Ρα, άντί μηδενός in marg άντ'] άπο τοῦ Bad άπο Flor | τάδικήματος Flor 7 φυγείν Mor sed γο αποφυγής in marg ^{απο}φυγής Bad | έτ' om Bad 8 φανερώτερον Bad et γο Mor 10 παυτέον V 11 Sinelias libri Flor Mor corr Re 12 tòv (2) I sed \dot{o} in ras m² 13 βασίαν Pa βρασίδου reliqui libri corr Flor | ws om Bad | évané davov Bad | ye Flor 15 τοι-16 προσημε libri Flor Mor corr Re αῦτα Flor 16 et 17 ίσον ΤΒ

LIBANII ORATIO XIX

κάκείνω μη το ξίφος άκονᾶν, νῦν δὲ πολλῷ τούτῷ χρησάμενος ঊν οὐκ ἐν ὀλίγοις θαυμαστος διέβαλε τὰ καλὰ τοῖς χείφοσιν, ὥστε καὶ τοὕνομα συνάγειν τοῖς ἀκούουσιν ἀηδίαν καὶ ποιεῖν ἀποπηδᾶν. 47. μᾶλ-5 λον οὖν μεμνήσθω τις Κωνσταντίου τοῦ προς τὰς τῶν πόλεων ἁμαρτίας ἡμέφου. ὅς ῦπαρχον ἐνταῦθα πέμπων Σπρατήγιον ἐπὶ τῷ Θεοφίλου θανάτω, ὅν οὐκ ἄξιον ἐκεῖνος τῶν τρόπων ἐδέξατο χρηστος ἄρχων ὑπὸ χαλκέων πέντε κατενεχθείς ἐν ἁμίλλαις ἁρμάτων, 10 τότ' οὖν ἤλγησε μὲν τὴν καρδίαν ὁ Κωνστάντιος, τιμωρίας δὲ προς αὐτὸν μνημονεύων, ὅπως μετριώτατα χρήσεται τῷ πράγματι, πολλάκις εἶπε, κἀκεῖνος οὐκ ἡτίμασε τὰς ἐντολάς, οὐδὲ πλείους ἢ προσῆκε μητέρες R 646 | ἐθρήνησαν.

15 48. Άλλὰ Θεόφιλος ἔθνησχεν, ἐζεῖ τις, τότε, τὸ δὲ νῦν ὕβρις εἰς βασιλέων εἰκόνας. ἐγὼ δέ, ὡς κἀκεῖνο μὲν ὕβρις εἰς βασιλέα, παρήσω νῦν, ἐπι-

7 cf. t. I p. 134, 17 sq. et p. 133, 20 sq.

2 δλίγοις] πράγμασι δηλονότι V²

2 χρησάμενος τούτω T | ων ούκ] ὤετο μέν Bad et γο Mor | έν ούκ B | διέβαλε δε τὰ Bad 4 άδικίαν T5 µèv ante ov Mor cancellavit Re | ov v] de Bad | rís B 6 δς υπαρχον om Bad ώς (γο δς Sav) ύπάρχων Mor 7 πεμπών Bad πέμπει Flor Mor | τον et θάνατον Bad 8 ἀξίως Bad, coni Mor, yo Sav | yonords agrav in ras 5 litt P^3 9 άρμάτων 10 δ om Re 11 δπως ώς Re 12 χρήσηται 16 ΰβρεις Β om Bad Bad | $\epsilon l \pi \epsilon \nu A$ et in $\epsilon l \pi \epsilon \operatorname{corr} P$ 15 $\tau l \varsigma T$ βασιλέων scripsi e V coll. p. 398, 12 βασιλέως libri edd 17 ώς] εί PaBad Sav et γο Mor | έπεῖνο BM | έπιδείξων Flor

δείξω δέ, ώς έν δμοίοις αὐτὸς ἐκεῖνος ἐγένετο. "Εδεσσα γάο ή πόλις, μεμψάμενοί τι τῶν ποὸς αὐτοὺς χαλκῆν είκόνα αύτοῦ καθελόντες, εἶτα ἄραντες πρηνη κατά τον έπι τους παίδας τους έν τοις διδασκαλείοις νόμον ἔτυπτον ἱμάντι τά τε νῶτα καὶ τὰ μετὰ τοῦτο κάτω 5 προστιθέντες, ώς ότω πληγαί τοιαῦται προσήχουσι, πλεϊστον απέχοι βασιλείας. 49. ταῦτα μαθών δ Κωνστάντιος ούκ έπεσεν είς δογήν, ούκ έζήτησε δίκην, ούδενί χείοω κατέστησε την πόλιν, άλλ' ώσπεο ούκ αν. έχόλασε γεράνους διὰ την χλαγγήν, ούτως ούδε έχει- 10 νους. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα οὕτως εἶναι ἐδόκει καλά τε καί έπαίνων άξια, ωστε τοῖς ἐκ τῆς ἐπιεικείας ἡ κατὰ τοὺς πολέμους ἐκούπτετο δαθυμία, καὶ | Πεο- R 647 σων καθ' ξκαστον έτος άεί τι παρασπωμένων καί τά αύτῶν μείζω ποιούντων τοῖς ἡμετέροις χωρίοις ὅμως 15 είγε τούς συνευγομένους αύτω και ζην βουλομένους ύπὸ τῆ ἐχείνου περὶ τὰς πόλεις πραότητι. 50. ἅπαντα μέν γάο άνθρωπον τοῦτο κοσμεῖν δύναται, διαφερόντως

1 cf. p. 433, 20 13 cf. p. 326, 3 sq.

1 δέ om Flor | αὐτὸς om Bad | "Εδεσσα scripsi e Par. 3014 cum Mor Sinn quod commendavit etiam Re coll. verbis p. 433, 20 πρός τόν έν τοῖς ὁμόροις τῆ Συρία cf. Amm. XXI 7,7 ἔμεσα reliqui libri "Εμεσσα Re 2 μεμψαμένη (Par. 3014) Mor 3 καθελόντες αὐτοῦ T 4 τῶν M | τοὺς έν τοῖς αύτούς Μ om $PaT \mid \tau o \dot{v}_S$ om Bad Mor 5 τούτων κάτα Bad Mor "malim και τὰ μετὰ ταῦτα κάτω vel τό τε νῶτον και τὰ μετὰ τοῦτο κάτω" Boiss 7 ἀπέχει BadTM Mor 7 ταῦτα ---10 εκείνους citat Plan fol. 103^v 7 δ Κωνστάντιος om Plan 8 ovn (2) - 9 πόλιν om Plan 10 ovd' Plan 11 δοκεί 13 έκέκουπτο Bad Mor απεκρύπτετο coni Boiss Sintenis 14 καθέκαστον Bad Mor 15 αὐτῶν TM et in αὑτῶν corr Bad² άντῶν Ι 16 ovrndouérovs Bad Mor 17 'χείνου AI πραότητι περί τὰς πόλεις PaBad Mor 18 τοῦτο om Bad Mor

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XIX

δε τούς έν ταῖς έξουσίαις. τὸ γὰρ πάντα ποιεῖν ἐπιτρεπούσης τῆς τύχης εἶναι τὸ ἐπισχῆσον καὶ διακωλύσον μέγα μέρος εἰς εὐφημίαν τε καὶ δόξαν. εἶτ ἀχούειν περὶ ἑτέρου ταῦτα μᾶλλον ἐθελήσεις ἢ παρέ-5 χειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ σεαυτοῦ λέγειν; μηδαμῶς, ὧ γενυαῖε, μηδενὶ τῆς ἐνταῦθα παραγώρει νίκης.

51. Άλλὰ πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ ποίας πόλεως ὁ λόγος ἐστί, σκόπει. μάλιστα μὲν γὰρ οὐδεμίαν περιοπτέον οὐδὲ τὴν σμικροτάτην οὐδὲ τὴν ἐν σκοπέλω
10 κειμένην. ἁπάσης γὰρ δὴ μέλει θεοῖς καί εἰσιν ἐκείνων κτήματα. εἴποι δ' ἂν ἴσως τις, ὡς οὐ μεγάλη τὰ τοιαῦτα ζημία, ὥσπερ ἐν χορῷ τοῦ φαυλοτάτου χορευτοῦ σιωπῶντος. 52. ἀλλ' οὐ περὶ τῆς ἡμετέρας ἔνι γέ τι τοιοῦτον εἰπεῖν οὕτε ἐνθυμηθῆναι, ἡ πρὸς τοσ15 οῦτον μὲν ἐκτέταται μῆκος, ὡς μὴ εἶναι ῥάδιον ἐκ πυλῶν εἰς πύλας ἐλθεῖν, τοιαύτην δὲ καὶ οὕτω πολR 648 λὴν περίκειται γῆν, ὥστε | πάντα μὲν φέρειν, αὐτῆ δὲ ἀποχρῆν. πηγαὶ δὲ οὐ μικραὶ μὲν αἱ εἴσω τειχῶν

⁹ Phocyl. fr. 5 (ed. Bergk) apud Dion. Chrys. or. XXXVI t. II p. 80 R. Themist. or. XXIV p. 307 c

¹ ταῖς om BadT Mor 2 τὸ] γο τί Mor | τὲ καὶ T | διακωλῦσον M cf. ad t. I p. 403, 3 3 γέρας Flor Mor | τε om Bad Mor | εἶτα Re 4 παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἑτέρου Pa sed τοῦ ἡμετέρου del | ἑτέρου in marg inser A | μαλλον ταῦτα I 5 σαντοῦ Re | λέγειν. Re | καὶ ante μηδαμῶς eras Pa 8 ὁ λόγος om Bad Mor | οἰδὲ μίαν AM μηδεμίαν Bad edd 9 σμικρότητα Flor | σιότω Mor 10 μὲν post ἀπάσης Bad (om Flor) "malim ἀπασῶν" Re | δὴ om Bad edd 11 είποι scripsi εἶπε (εἶπεν A) libri edd | τίς ITB Flor 12 ῶσπερ — 13 σιωπῶντος citat Plan fol. 103° 14 τοσοῦτο Bad Mor 15 τέταται Bad Mor 17 φέρειν Bad (φέρειν Flor) | αὐτῆ P sed ' ex ' corr m⁸ αὐτῦ VBadB 18 δ' (bis) Re

ούδε όλίγαι, ταῖς δε ἀπὸ τῆς Δάφνης ἐπὶ τὸ ἄστυ θεούσαις ού πολλάς άντιθήσεις. 53. καί μην γειμών τε πρασς καί θέρος άνέμοις ήδιστον άγορά τε ή καθ' ήμέραν άνθει παρέχουσα τοις δρωσιν ώνης έπιθυμίαν, πολύ δε το πανταχόθεν είς αύτην μετοικιζόμενον, ή δε 5 δέχεταί τε ασμένη και θεραπεύει και ούκ έα μέμψασθαι τὰ βεβουλευμένα. 54. την Ισχύν δὲ την διὰ πάντων της πόλεως πολλοί μέν πόλεμοι ποός την Περσων ἀρχήν πολεμηθέντες ἐπέδειξαν, ούχ ήκιστα. δε ώ πέρας Ιουλιανός έκεινος έπέθηκε διδάξας διώκειν 10 τούς φεύγειν μεμαθηκότας δια χρόνου 'Ρωμαίοις έργον αὐτῶν ἀποδούς. 55. μὴ οὖν ἄλλο τι νομίσης νῦν ἢ περί των όλων είναι την βουλήν, είπερ ύπερ πόλεώς έστιν, ην δ Μηδος η μη είναι βούλοιτ' αν η πράττειν κακώς, ώς τὰ αύτοῦ βέλτιον παρὰ τοῦτο ἕξοντα. μή 15 τοίνυν συναγωνίση ταῖς τῶν βαρβάρων ἐπιθυμίαις. μηδε την άρετην την Κέλσου περιυβρίσης. εί γαρ

15 ώς — ξέοντα] ἀντίπτωσις ταῦτα ἀντί γενικῆς αἰτιατικῆς κοιθείσης τῷ ἑήτορι V^x

Hosted by Google

⁷ cf. I 480, 7. Plat. Soph. p. 254 B 17 cf. p. 401, 14. t. II p. 298, 17 sq. R. Sievers l. l. p. 263

¹ δ' Bad edd 2 φερούσαις Bad Mor 3 πρᾶος PIM | καθημέραν VI 6 δέχεται ἀσμένως Bad Mor 7 τὴν (2) I sed ὴν in ras m² 8 πάσης Bad Mor 9 ἀπέδειξαν M | οὐχήμιστα VBadB 10 διδάξας — 11 μεμαθηκότας citat Plan fol. 103^v 11 διαχρόνον Flor | 'Ρωμαίους Mor post ξωμαίοις ras 5 litt I 12 αὐτὸ νοῶν Pa αὐτὸν Bad 14 ἢ (1) om M 15 αὐτοῦ IBM | τοῦτο in τοῦθ' corr C^s 17 μὴ δὲ APVITBM | τὴν C sed ὴ in ras m² | ἀρχὴν Pa sed χ in ras | ὑβρίσης T 17 γὰρ καί σὺ Pa

R 649 σύ | ζητήσεις τι πλέον, έκείνω το μέτοον ήμέληται, και τιμών ανήο άξιος.

56. Άλλὰ μικρόν οἱ τεθνηκότες πρός τὴν σήν άθυμίαν. σύ δε μηδε την έπι τούτω τιμωρίαν 5 άγνόει, την φυγήν, ὦ βασιλεῦ, την πολλην άνδοῶν, γυναικών, παίδων, γεγηρακότων, ών άφ' έκάστου πολλά δάκουα κατά των όνων, κατά των όρέων, κατά των καμήλων. ὧν δ μισθός διπλάσιος τη χοεία των μισθουμένων, δ δε τήμερον έγκαλῶν τῷ μεμισθωμένω 10 τῶν ταὐτὸ ποιούντων τῆς ἐπιούσης ἐστίν. 57. ἐπείγονται δε οι μεν είς ετέρας πόλεις, οι δε είς άγρούς, καί κενή μέν ώς είπεῖν ή πόλις, αί δὲ πρίν τὰ ἀπὸ των άγρων δεύρο άγουσαι καθ' εκάστην πύλην όδοί τάκ της πόλεως πολλαχή μερίζουσιν. οἴονται γὰρ μέ-15 νοντες μέν απολείσθαι ξιφων επελθόντων, διασπαρέντες δε ή δύναιτο εκαστος, τυχείν αν ίσως ασφαλείας. 58. καιρός δε τοις λησταις οίος ούχ έτερος, χρημάτων μέν κομιζομένων, δαστώνης δε ούσης είς σφαγήν. R 650 φέρει δὲ δ ποταμός | νεκρούς ἐς τὴν θάλασσαν,

3650 φερει σε ο ποταμος | νεκρους ες την σαλασσαν,
 30 οὓς ἐμβαλλόντων τῶν πεφονευκότων δέχεται. καὶ στε νοχωρία μὲν ἐν ἀγροῖς, ὀλιγανθρωπία δὲ ἐν τῆ πόλει,
 ῶστ' εἶναι βραχὺ τοῖς σιτοποιοῖς τὸ ἔργον. 59. δα κρύουσι δὲ οἱ μὲν οὔπω τὴν πόλιν ἀφέντες τῷ μήπω,

¹⁷ cf. t. II 296, 11 sq. 10 cf. or. XXIII t. II p. 296 sq. R

¹ σừ om Mor | τί VIBadTBM | πλέον ἐκείνω CAITB πλέον ἐκείνου V | ἐκεῖνο Flor | ἡμέλητο Flor et γο Mor 2 κα] "malim καίτοι" Re, probabiliter, nisi ἀνάξιος scribendum est 4 ἀθνμίαν; Re | μἡ δὲ APVITBM 5 τῶν πολλῶν Mor 10 ταυτὰ Bad | ἐπὶ τῆς Bad Sav 12 ὡς εἰπεῖν] ὡσειπεῖν B om Pa | πρὶν] πρὸς Mor 13 πάλιν ὁδὸν Bad 14 τὰ ἐκ V ἐκ Bad Mor sed in hoc γο τἀκ 15 διασπειρόμενοι Bad 16 οἶ Bad γο Mor 18 δ' edd 19 δ' Re | εἰς VIBadUT edd 20 ξμβαλόντων IBM Mor Sav 21 μὲν om Bad | δ' Re 22 ὡστε Flor

οί δ' άπελθόντες τῶ πόθω. νοσήματα δὲ ἰατοῶν σπάνει νικά. δ δ' αποθανών πατρώων έστέρηται μνημάτων. λιμός δε έν ού λιμῷ διὰ τὸ πληθος τῶν έκασταχοῦ καθημένων. ἄρχοντες δὲ ἄχθονται μὲν ταῖς μεταναστάσεσι, κωλύσαι δε ούκ έχουσι τη του μέλλον- 5 τος άγνοία πούς γάο τόν τρέμοντα τό μηδέν έσεσθαι λυπηρών ούκ αν έγγυήσασθαι δύναιντο. Εστι δ' ουν ούδέτερος έξω φόβου, ούτε ό μένων ούτε ό πορευόμενος. καί γάο ούτος το μεμενηκέναι δέδοικε. το ουν χρόνον τοσούτον τοσούτω συνεζηκέναι φόβω 10 πόσην έχει την δίκην. έλπις γάο θανάτου και τοῦ μή γενησομένου της άνευ προσδοχίας πληγής άλγεινότερον. 60. πολλοῖς ἀπόλωλε χρήματα, βασιλεῦ, πολλοῖς θεράπαιναι έν ού φορητοῖς καμάτοις, πολλαῖς μητράσιν έκ των γονάτων έξέπεσε τὰ παιδία, πολλούς άν-15 δρας ήρπασε ληστών κύματα, πολλοί ταις ψυχαίς καί ταφήν προσαφηρέθησαν. έτέρα γένονεν ήμιν ή πόλις η τό γε άληθέστερον, ούδε πόλις. | κέκλειται μεν R 651

1 of $I \mid \delta' \operatorname{Re} \mid \sigma \pi \acute{a} \nu \varepsilon \iota$ scripsi e P sed $\varepsilon \iota$ ex $\iota \nu$ corr m², U cum Re Anim σπάνιν reliqui libri Re Sinn σπάνις Mor Sav qui $\sigma \pi \dot{\alpha} \nu i \nu$ coni 3 loindes et loin $\tilde{\omega} V \mid \delta$ Re 5 μεταστάσεσι V | num κωλῦσαι ut I? cf. ad t. I 272, 5 | δὲ οὐκ 7 έγγυήσασθαι I έστιν $I \mid \delta'$ om Iέγουσι in marg $I \mid \delta'$ Re ούν om VBad 8 οὐδ' ἕτερος AP 9 num τῷ μὴ? μὴ inserendum censet Re qui praeterea coni ούτος το άποδεδημηκέναι (vel πεπορεῦσθαι), κἆκεῖνος τὸ μεμενηκέναι δέδοικε 10 γοῦν Bad Mor | χρόνω τοσούτω Bad | τοσούτω om Flor 12 πληγῆς in ras 12 litt I^2 13 πολλοῖς (2)] πολλαλ Bad 15 έξέπεσον CAPUTBM et γο Mor Sav 15 πολλούς - 16 κύματα citat Plan fol. 103^v 16 ληστῶν PIB | σὺν ante ταῖς I. fortasse recte 18 η] και Flor | άληθέστερον είπεῖν Ι 18 et p. 412, 1 nénleiorai IBadM, e nénleirai corr C^s, edd cf. p. 343, 12

411

Hosted by Google

⁴ cf. t. I p. 192, 5 9 cf. t. II 296, 11 sq. R

θέατρον ἐκεῖνο, κέκλειται δὲ ἱππόδρομος. οὐ κόρην ἄγεται νυμφίος, οὐ δῷδες ἅπτονται γάμοις, οὐχ ὑμέ-ναιος ἄδεται. ἐξῆλθον αὐλοὶ πάντες, ἐξῆλθον σύριγγες, ἐξῆλθον ἄσματα. οὐ σκῶμμα, οὐκ ἀστεῖον, οὐ συμ-5 πόσιον. οὐδὲν ἁπλῶς τῶν ἡδονὴν φερόντων καὶ χάριν ἰδοι τις ἂν ἐν αὐτῆ. 61. καταλέλυνται μὲν αἱ περὶ τοὺς λόγους διατριβαί, καταλέλυνται δὲ αἱ περὶ τὰ γράμματα διδασκαλίαι. διδάσκει δὲ οὐδεὶς οὐδὲ μαν- θάνει. νοσούντων μὲν ἡ χρόα, οὐκ ἐρρωμένων δὲ ἡ
10 φωνή, πεπλανημένων δὲ ἡ γνώμη, καί τις ἐπ' ἄλλον ἀπηνέγθη.

62. Οἶμαι δὲ καὶ τὸν θεὸν βοηθοῦντά μου τοῖς λόγοις ἄγειν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων γῆν Περσικὴν πρεσβείαν. οὐ γὰρ ἂν ἔχοι καλῶς ἰδεῖν ἐκείνους πόλιν
15 τὴν (τῶν) πρὸς ἕω μεγίστην ἐν μίσει τε τῷ παρὰ σοῦ καὶ κολάσεσιν αἰσχύνην ἐχούσαις τῷ τρόπῳ τῆς πόλεως. νομίσας οὖν μηδὲ ταῦτα ἀθεεὶ γεγενῆσθαι γίγνου πρặος καὶ μὴ στερήσης τὴν ἡμετέραν ὡν Παφλαγόνων τισὶ μεταδέδωκας ὀλίγοις ὀλίγην οἰκοῦσι
20 πόλιν, ἡ καὶ φυλῆς μιᾶς τῶν ὀκτωκαίδεκα τῶν παρ' ἡμῦν λείπεται.

63. Καλόν, καλόν, ὦ βασιλεῦ, καὶ σὲ τούτοις σεμνύνεσθαι καὶ παῖδας σοὺς καὶ ταῦτα φιλοτιμίαν τε

⁴ oùn ἀστεῖον] "aut deest ἔπος vel δημα aut oùn una cum commate est delendum, ut sit où oxõuµa àoreãor" Re 6 TIS $M \mid \ddot{\alpha} v$ inserui e VI^2 om reliqui libri edd 7 rovs IPaBad et inser Re om reliqui libri Mor 9 χροιά V 13 οὐκ ἄγειν $BM \mid \Pi \varepsilon \rho \sigma \iota \varkappa \eta \nu$ inser $C^{s} \mid \pi \rho \varepsilon \sigma \beta \varepsilon \iota \alpha \varsigma$ flor 14 ธันธุ์เขอบรู ไอ้ธุถึง 15 $\tau \eta \nu$ del Re | $\tau \tilde{\omega} \nu$ inserui cum Re | $\tau \eta \nu$ ante $\mu \epsilon \gamma i \sigma \tau \eta \nu$ TBad et inser I^2 edd | $\tau \varepsilon$ om BM inser I^2 16 yo Exovear Mor 17 νόμισον Τ | μη δε et coni Sav | τῶν τρόπων IBM APVIBadTBM 18 πρα̃ος ΡΙΒΜ 19 $\tau \iota \sigma l$ inser I^2 22 xalóv om Bad Mor μετέδωκας Μ 23 robs sobs T TE om Bad

καὶ διδαχὴν αὐτοῖς εἶναι τοῦ πῶς δεῖ καιφοῖς ὁμοίοις πφοσφέφεσθαι. φέφων μὲν γὰρ δυσκολίας ὁ χρόνος οὐ παύσεται, μέγα δὲ ἐκείνοις οἶμαι μὴ τὸν συμβουλεύσοντα ζητεῖν οἴκοθεν καὶ παφὰ τοῦ φύσαντος | 4 ἔχουσι τὴν παφαίνεσιν. R 652

64. Λύε δή την πολλήν συμφοράν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ταις φυγαίς και τοις όδυρμοις έξίσωσον την της καθόδου φαιδρότητα. κομισάσθω τις τον παρθενῶνα, κομισάσθω το δωμάτιον, φιλησάτω τας πρώτας θύρας. τάς δευτέρας, τάς έπ' έκείναις, άπολαυσάτω της νυκτός 10 είς υπνον έν τοις αύτου κατακείμενος. 65. πολλών μεν αχήχοας έγχωμίων των μεν σθένει δητόρων, των δε και μανία ποιητών είργασμένων, έν οἶς πατρῷαί τε άρεται και σαι και όπλα και στρατηγίαι και μάχαι καί νικαι καί τὸ παρὸν δὲ σχημα τοῦτο, καθ' ὅ τοῖς 15 άλλοις έφέστηχας έχόντων ύπο σε των βαρβάρων ίόντων. ποίησον δη καλλίους τους μετά ταῦτα λόγους τῶ καλλίω τοῖς παροῦσι δὴ τούτοις ποιῆσαι τὴν ὑπόθεσιν. ὄντων γάο έχείνων μεγάλων ένι τι πλέον έν τούτοις ύπεο ών δ νυνί λόγος. 20

¹ avroîs xal didayî
yr $Bad \mid \pi \tilde{\omega}_S$ deî) deîrM 3 πανσεται
 \underline{P} sed σ in ras 3 litt $\mid \delta'$
 Bad Re $\mid \mu \hat{\eta} \rceil$ καl Pa $\mid \sigma \nu \mu \beta \sigma \nu \lambda \epsilon \nu \sigma \sigma \sigma \tau \alpha$ P sed σ (2) inser m³, I sed ο (2) ex α corr m² συμβουλεύσαντα Pa συμβουλεύοντα U 4 οἴκοθέν τε I 6 λῦε IM | δὲ Bad| πολλην om Bad 8 τίς TB 9 φιλησάτω I sed ι in ras m² 10 την δευτέραν την Mor, sed γο τας δευτέρας τας | άπ' έκείνων Bad et γο Mor 11 αὐτοῦ ΤΒΜ et ex αὐτοῦ corr Bad² et in αὐτοῦ corr Cⁿ 11 πολλῶν — 13 εἰργασμένων citat Lex. Darmstad. fol. 105" μανία και ό ένθουσιασμός η ή θεοληψία Λιβάνιος ποός Θεοδόσιον τον βασιλέα πολλών κτλ. 12 έγκωμίων scripsi e Par. 3014 Lex. Darm. cum Mor Sinn έγκώμια reliqui libri Flor Re 13 είργασμένων Bad sed α supra ων m² είργασμένα Flor 14 xal sal inser I^2 xal sal xal $\delta \pi \lambda \alpha$ om Bad 15 Sh Bad | xato Bad 16 ύπό σε edd | σε om Bad 17 dè CIB Re Sinn | μεταταῦτα VITB 19 rí VITB

66. Νεῦσον τοίνυν, ὦ θεία κεφαλή, καὶ ποιήσας μοι τὸ γῆρας εὕδαιμον τῷ περὶ ὧν ἀφῖγμαι κατωρθωκέναι χρηστὴν ἀγγελίαν φέροντα τοῖς ἐμαυτοῦ πολίταις ἀπόπεμψον.

1 & om Bad | ποίησαί Τ ποίησόν Bad 2 γῆρας εὕδαιμον citat Plan fol. 103^{*} 3 φέροντι Bad | ἐμοῖς Mor (e Par. 3014), sed γρ ἐμαυτοῦ in marg | πολίταις ἀπόπεμψον om Bad

XX.

Oratio $\pi \varrho \delta_S \Theta \varepsilon o \delta \delta \sigma \iota o \nu \tau \delta \nu \beta \alpha \sigma \iota \lambda \epsilon \alpha \epsilon \tau \lambda \tau \alpha \epsilon S \delta \iota \alpha \lambda \lambda \alpha \gamma \alpha \epsilon s$ qua Libanius Theodosium ob clementiam Antiochenis in venia motus danda declaratam praedicat atque rogat ut cum Arcadio urbem ipsam visum veniat, non magis quam quae praecedit¹) coram imperatore habita, sed — fortasse postquam ad eum missa est — Antiochiae recitata publicique iuris facta, ut rebus cum illa priore artissime cohaeret, ita fatis iisdem usa est. Codices, quorum iam in archetypo illi successit, fere iidem sunt ratioque inter hos fere par intercedit. Sunt autem hi:

1. Chisianus RVI43 (= C) saec. XI/XII fol. 214^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 104^{v} . Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (== P) saec. XIV fol. 110^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 193. Vide t. I p. 415 sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 223^v. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 521^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 248. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

1) Cf. supra p. 373.

Hosted by Google

8. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 95. Vide t. I p. 214 sq.

9. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 111^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

10. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 303° . Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

12. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 155^v. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 72^{v} . Vide t. I p. 39 sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 322. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 160. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 108^v. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 85^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

18. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 68. Vide t. I p. 323 sq.

19. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 55. Vide t. I p. 363 sq.

20. Parisinus gr. 3017 (= Pa) saec. XV ex eodem quo Ambrosianus I 49 exemplari descriptus fol. 66. Vide supra p. 4 sq. Gratiose meum in usum contulit Henricus Lebègue.

21. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 124^v. e Parisino 3017 descriptus. Vide t. I p. 413 sq. et supra p. 375. Contuli.

22. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 208^v. Vide t. I p. 417 sq.

23. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 114^v. Vide supra p. 48 sq.

24. Cantabrigiensis collegii Trinitatis Collect.

Hosted by Google

Gal. 0. 2. 12 (= T)¹) saec. XIII fol. 5^v. Desinit fol. 6^v verbis $\eta \gamma \epsilon \tau \sigma$ or $\epsilon \tau \epsilon \nu \omega \nu$ (p. 429, 11).

Quae excipit

25. codex Musei Britannici Burneianus gr. 276 131 (= T) fol. 27 verbis πινόντων έκ p. 429, 12 qui desinit fol. 28^v verbis γυμνῶν συντέλεια p. 443, 4.

Quae duo folia olim cum primis sex codicis Cantabrigiensis cohaesisse probavi Act. Acad. Berol. 1885 p. 915. Contuli.

Quibus accedunt codices nonnulli vel fragmenta in quibus oratio $\pi\epsilon\rho i$ $\tau\eta\varsigma$ $\sigma\tau\alpha\sigma\epsilon\omega\varsigma$ deest:

26. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 55^v. Vide t. I p. 222 sq. et 236.

27. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 1 incipit verbis $[o\dot{c}]_{\varkappa} \ \dot{\epsilon} \tilde{\epsilon} \tilde{\eta} \nu \ \pi \varrho \delta \tau \epsilon \varrho o \nu \ (p. 421, 6)$ et desinit verbis $\pi \varrho \iota \nu \ \alpha \dot{\upsilon} \vartheta \iota \varsigma$ $\epsilon \dot{\ell} \chi \rho \mu \epsilon \nu \ (p. 424, 18)$. Vide t. I p. 53 sq. et 69.

28. Parisinus gr. 583 chartaceus formae folii mi- 132 noris saeculi XVII olim Baluzianus teste inscriptione in folio 2 posita *Baluzi*. 440 (R. 2317²) miscellaneus e diversissimis partibus compactus continet inde a

fol. 61 inc. Καλοῦ βίου γέρας εἶναι καὶ ἀμφισβητοῦσι πρὸς ἀλλήλους Κέφαλος καὶ Ἀριστοφῶν declamationem e Parisino 2998, e quo a me primo Herm. IX p. 29 sq. edita est, parum diligenter descriptam et manu secunda correctam. Desinit fol. 69^v verbis οὐκ ἔστι κοινὰ (= p. 41, 30). Reliqua desunt acque atque initium antilogiae Cephali, quae incipit fol. 70 verbis πᾶς δ δῆμος et desinit fol. 80^v ultimis verbis ὅτι μὴ δὲ ἐμέ (= p. 66, 11).

fol. 95 inc. Οὐκ ἀντεῖπε τῷ φιλίππω γινομένω ἀμφικτύονι ὁ αἰσχίνης (== t. III 396 R.) Desinit fol. 107 verbis ἄνδφες ἑπτά (433, 13). Ex eodem codice descripta est.

127 (= pag. 25) inc. ἀνέχει, ποδς ἀναίρεσιν ἕτοιμον i. e. ἕκοροασις Πολυξένης σφαττομένης (IV 1089, 3 R). Des. verbis οὐκ ἐώσης τῆς τέχνης (= 1089, 25).

Hosted by Google

¹⁾ Cf. supra p. 85.

LIBANIUS ed. Foerster. II.

128 (= pag. 9) inc. *àyãva παρεσκευάζουτο* i.e. *ἐκφρα*σις ναυμαχίας (1080, 7). Des. verbis διελθεῖν οἶα γεγένηται (1080, 23).

 $128^{v} \ (= pag. \ 10)$ ἔκφρασις λέοντος κατέχοντος έλαφον θ'

129 (= p. 11) έκφρασις ήρακλέους και άνταίου $\iota'^{(1)}$ 130° (= p. 14) έκφρασις έτέρα των αὐτῶν $\iota\alpha'$

Des. fol. 131° verbis $\pi \epsilon \rho (\lambda \epsilon \iota \tau \alpha \iota \mu \epsilon \nu o \iota \delta \epsilon \nu (= 1085, 5).$ 132 (= p. 25) inc. verbis $o \iota \nu \kappa \alpha \iota$ τούτοις i. e. $\delta \pi \epsilon \rho$ $\tau \tilde{\omega} \nu \iota \epsilon \rho \tilde{\omega} \nu$ t. II 190, 4 R. Des. fol. $133^{\circ} (= p. 28)$ verbis $\dot{\alpha} \lambda \iota \dot{\omega}_{\varsigma} \tau \dot{\alpha} \sigma \dot{\alpha}$ (199, 8).

134 (= p. 117) inc. verbis βο]υλομένοις ὑπῆρχεν i. e. περί τῶν συνθηκῶν t. II 428, 4 R. Des. fol. 136 verbis κρατείτω παραίνεσις (432, 3). Sequitur

136 (= p. 121) ποὸς τοὺς ἀντιοχεῖς ὑπὲς τῶν ǫητόςων.

Des. fol. 136^v (= p. 1.22) verbis μετενέγκαι τὴν μέμψιν (t. II 205, 17 R) et rursus incipit fol. 138 quod ante 137 locum habere debebat, verbis ἐπὶ ὅραστώνην (210, 7) et des. verbis ἥδιον ἀποστάντες (212, 1), quae excipiuntur folio 137 (= p. 147) quod incipit verbis πάντως δὲ μετάδοτε (212, 1) et des. fol. 137^v (= p. 148) verbis γὰο οὐ (213, 12), quae excipiuntur verbis λνοιτελεῖν τούσδε πτλ. (213, 12) folio 139 (= p. 149) et sequentibus. Finis (θεοῖς ἕλεσθε 223, 6) est in fol. 145^v.

Fol. 146 (= p. 163) AIBANIOT $\Sigma O \Phi I \Sigma T O T B A$ - $\Sigma I A IKO \Sigma$ lóyog (haec verba add m²) Els τους αυτοπράτορας κώνσταντα και κωνστάντιον cum protheoria. Des. fol. 164^v verbis ἅπασι τους λοιπους (t. III 292, 10 R).

Folio 165 scripta sunt alia manu verba orationis ύπερ των δοχηστων inde ab η συμφορών ύπερβολάς usque ad φιλονεικίας είναι (= t. III 391, 11-395, 11) cum subscriptione τέλος του πρός άριστείδη.

Foliis 166-169 alia manu exarata continentur non-

¹⁾ Hanc et sequentem ecphrasin in mente habuit Montefalconius Bibl. manuscr. II 1303, cum hoc codice Libanii *de Herculis laboribus* fragmentum contineri dixit.

nulla ex Eustathii de Hysm. sumpta¹): VI 10—15 inde a verbis ävdqaxas evqloxw rods dydavqods, ëxqqadis $\varphi q \epsilon a ros^2$) i. e. I 5, sumrósiov i. e. I 7, ëxqqadis rỹs úsµlvys xiqvásys i. e. I 8.

Folio 170° et ^{r3}) alia manu exarata exstat oratio $\Lambda_{\iota-\beta\alpha\nu\ell\sigma\nu} \Sigma_{\sigma\rho\mu\sigma\tau\sigma\nu}$ (haec duo verba praepos. m²). $\tau\sigma\nu$ aŭτov έτερος πρός θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς inde ab initio "Α μὲν πολλάκις usque ad στρατιωτῶν, οἶς ἔργον (p. 429, 5).

Sequentur alia manu scriptae

fol. 171 Λιβανίου ἐκφράσεις. ήρακλέους έστῶτος ἐν τῆ λεοντῆ

ήρακλέους περιπεπλεγμέ-

νου τῷ ἀνταίω	
171 ^v	πεζομαχίας
	κάλλους
172	θήρας
172°	τοωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1091 R) τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)

quae desinit verbis $\eta \nu$ είληφε τάξιν (1094, 19).

Sequentur inde a folio 173 $\hat{\eta} \rho \omega \kappa \delta \nu \epsilon i \varsigma \tau \hat{\eta} \nu \tau \sigma \tilde{\nu} \mu \sigma \nu - \sigma \epsilon lov \dot{\alpha} \nu \sigma \kappa \delta \delta \mu \eta \sigma \iota \nu$ aliaque quae recensere non est huius loci.

Codicem anno 1880 examinavi, postquam anno 1875 magnam partem (fol. 95—173) a Carolo Graux et Sturmio Luxemburgensi collatam accepi.

Libaniana quae inde a folio 127 exstant plurimam partem e codice Parisino gr. 3016^4) dum is integer est, descripta esse videntur. Quoniam vero is fundamentum fuisse videtur editionis Morellianae, singularis inter hanc et Parisinum 583 vitiorum consensus explicatur, ut $\varkappa \iota\gamma$ - $\chi\lambda \iota\alpha$ ($\varkappa \iota\gamma \varkappa \lambda \iota\alpha$ Mor) pro $\varkappa \iota\gamma \varkappa \lambda \iota \delta \iota$ p. 422, 20, $\nu \tilde{\nu} \nu$ pro $\dot{\epsilon} \nu$ 428, 21, $\tau \epsilon \tau \iota \mu \eta \mu \dot{\epsilon} \nu \eta$ pro $\tau \epsilon \tau \mu \eta \mu \dot{\epsilon} \nu \eta$ 429, 3, omissorum ver-

Hosted by Google

¹⁾ Quae indicavi Ann. philol. 1876, 213.

²⁾ Quo Montefalconius l. l. Libanii *de puteo* fragmentum contineri opinatus erat.

³⁾ Ordo paginarum nunc in codice inversus est.

⁴⁾ Cf. t. I p. 53 sq.

borum ἅτε — ἀνθρώποις 421, 4—5, φαύλη 422, 10, γὰρ 425, 15. Nihil igitur erat cur lectiones huius fragmenti in apparatum criticum reciperem.

Duarum in quas codices quos adhibendos esse censui distinguuntur familiarum pretio fere aequalium prior continetur codicibus CAP, altera VIPa; mixtam praebent recensionem non solum TBM, sed etiam U qui ut hic quoque in universum ab I prope abest¹), ita nonnulla feliciter emendata praebet. Etiam T et Pa nonnullis locis manum correctricem sed temerariam prae se ferunt.²) B et Mhic quoque ex eodem exemplari fluxerunt.

Simili huius codice usus est Planudes qui fol. 103^{*} permultos locos exscripsit.⁸)

Oratio primum edita est simul cum praecedenti a Morello (= Mor) Parisiis anno 1610,⁴) qui codice Regio quidem se usum esse dicit, qui Parisinus gr. 3016 fuisse videtur.

Haec editio fere repetita est duobus annis post ab Henrico Savilio in tomo octavo operum Ioannis Chrysostomi p. 131—136,⁵) cuius, nisi a Morelliana discedit, mentionem nullam feci, deinde paucissimis mutatis sine notis a Morello ipso in editione operum Libanii t. II p. 406 —420. Plurima quibus haec scatebat vitia sanavit Beiskius (= Re) prius divinatione (Anim. V 234—242), tum etiam ope codicum Augustani et Monacensis (ed. I p. 292—304; ed. II t. I p. 653—678). Nonnulla ad emendandum contulerunt Sintenis et Cobetus.

3) Cf. supra p. 381.

4) Cf. supra p. 382. Succedit editioni orationis $\pi \varepsilon \varrho$ $\sigma \varepsilon a'$ $\sigma \varepsilon \omega \varsigma$ sub hoc titulo: Libanii Sophistae ad Theodosium Imperatorem oratio post conciliationem cum Antiochenis cum versione latina et notis ("Coniectaneis" p. 30-32).

5) Cf. p. 383.

¹⁾ Cf. supra p. 7.

²⁾ Ut paucis defungar, T praebet είπεῖν pro ὁμολογεῖν p. 438, 2, Pa διαπονοῦσι pro ὑπηφετοῦσι p. 443, 2.

ΠΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΔΙΑΛΛΑΓΑΙΣ.

 Ό μὲν πολλάχις προεῖπον, ὡς οὐτ' ἔσται τῆ R 653 πόλει δεινὸν οὐδὲν ἕτερον ἅ τε ἦν ἐν τῆ τιμωρία πεπαύσεται, δέδεικται πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπου γε καὶ 5 πόλιν ὑπῆρξέ μοι προσειπεῖν ῆν οὐχ ἐξῆν πρότερον ἐπεὶ δὲ δίκαιον τοῖς εὖ πεποιηκόσιν ἀποδοῦναι χάριν, δι' ἐμοῦ τοῦτο ποιεῖ τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις τῆς μὲν δι' ἔργων ἀμοιβῆς ἀπολελειμμένη, τῆ δὲ διὰ λόγων, αὕτη γὰρ ἂν εἰη μόνη, χρωμένη. δοχεῖ δέ μοι καὶ 10

- A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
- P = Palatinus gr. 282
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- I =Marcianus append. XCI 2
- Pa = Parisinus gr. 3017
- U =Urbinas gr. 126
- T =Cantabrigiensis Collegii Trinitatis + Burneianus 276
- B = Barberinus II 41
- M = Marcianus gr. 437

 $C = \operatorname{codex}$ Chisianus

τοίς θεοίς ύμνος απας εὐ ἔχων απαντος ἀναθήματος εἶναι τιμιώτεφος, ὡς δηλοϊ Πίνδαφος ὁ Θηβαϊος μειζόνων παφὰ τοῦ Πυθίου τετυχηκὼς ἢ οί πλεϊστον χουσίον ἐκεῖσε κεκομικότες. 2. αἰσχύνομαι μὲν οὖν 5 τοίς κατὰ τῆς ἐμαυτοῦ ἑηθησομένοις λόγοις, ἐπεὶ δὲ R 654 οὐκ ἔνι τοῦτο | φυγόντα σῶσαι τὸ προσῆκον τῷ περὶ τῆς χάριτος λόγω, φράσω τὰ ἀπὸ τῆς ἀληθείας βουλόμενος μὲν ἂν ἔχειν εἰπεῖν τι περὶ αὐτῆς ἄμεινον, τῆς ἀνάγκης δὲ ταύτῃ ἀγούσης², ἐρῶ.

3. Έγένετο φαύλη περί βασιλέα χρηστον ή ήμετέρα πόλις μετά μέν την της έπιστολης άνάγνωσιν άποσειομένη την άρχην έν τῷ δοκείν ἐπὶ τον θεον καταφεύγειν, τῶν γὰρ ἀδικουμένων ἀφαιρεῖν οὐκ ἐνην δήπου ταυτὶ τὰ ῥήματα. λαβοῦσα δὲ ταύτην την ἀρχην ἐν
15 τῷ δικαστηρίφ πονηρὰ συμμορία πλείους ἔξω τῶν θυρῶν προσλαβοῦσα καὶ μετ' ἐκείνους ἔτι πλείους καὶ πάλιν ἄλλους συνέχεαν μέν τἀν τῷ κοινῷ βαλανείφ νόμφ διατεταγμένα, κινηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν ὧν ἔδρασαν ἐπὶ μείζω καὶ παρανομώτερα προσπίπτουσι μὲν
20 οῦτω σφοδρῶς τῆ τοῦ ἄρχοντος κιγκλίδι καὶ ταῖς μετ' ἐκείνην θύραις, ὥστε δεῖσαι τοὺς ὑπηρέτας, μη καὶ

2 Paus. IX 23, 3. X 24, 5. Eustath. procem. Pind. § 27 12 cf. or. XIX p. 397, 2 sq 14 cf. p. 397, 16

1 $\tilde{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ $\tilde{\upsilon}\mu\nu\sigma\varsigma$ $Pa \mid \tilde{\alpha}\pi\alpha\nu\tau\sigma\varsigma$ om BM 2 δ om Pa3 $\tilde{\eta} \mid \delta i$ M 5 $\tau\tilde{\eta}\varsigma$ V sed η ex or corr m² 8 num ral $\beta\sigma\nu\lambda$? $\mid \tau i$ TB 9 $\tau\tilde{\eta}\varsigma$ δ' $\dot{\alpha}\nu\dot{\alpha}\gamma\kappa\eta\varsigma$ $Pa \mid \dot{\epsilon}\varrho\tilde{\omega}$, malim abesset Re 10 $\varphi\alpha\dot{\upsilon}\eta$ om Mor 11 $\tau\eta\nu$ om sed inserendum coni Mor $\mid \sigma\dot{\upsilon}\kappa$ $\dot{\alpha}\pi\sigma\sigma\epsilon\iota\sigma\mu\epsilon\eta\nu$ coni Re 13 $\sigma\dot{\upsilon}\kappa$ $\dot{\epsilon}\nu\eta\nu$ $\dot{\alpha}\varphi\alpha\iota\varrho\epsilon\tilde{\iota}\nu$ IM 14 $\dot{\alpha}\varphi\alpha\iota\varrho\epsilon\tilde{\iota}\nu$ post $\dot{\epsilon}\eta\mu\alpha\tau\alpha$ $Pa \mid \tau\alpha\dot{\upsilon}\tau\eta\nu$ $\dot{\alpha}\varphi\eta\nu$ I sed post $\tau\alpha\dot{\upsilon}\tau\eta\nu$ ras 2-3 litt 15 $\pi\sigma\nu\eta\varrho\dot{\alpha}$ $\sigma\upsilon\mu\mu\varrho\epsilon\dot{\alpha}$ in marg T17 $\mu\dot{\epsilon}\nu$ inser $I^2 \mid \tau\alpha\dot{\upsilon}\tau$ Pa 18 δ' Pa 19 $\pi\alpha\varphi\alpha\nu\sigma\mu\dot{\omega}\tau\varepsilon\varphi\alpha\iota$ Pa 20 $\kappa\iota\gamma\kappa\lambda\iota\alpha$ Mor Sav qui $\kappa\iota\gamma\kappa\lambda\iota\delta\iota$ coni

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XX

δήξαντες αύτὰς ἀποκτείνωσιν αὐτόν, οἶα τοιοῦτοι καιοοί πεποιήκασι πολλαχοῦ, τοῦτο δὲ οὐ δυνηθέντες κατέχεαν μέν των έαυτων κεφαλων ύβρεις, ούτω γάρ άμεινον είπεῖν, ἃς οὐδ' ἐν καπηλείω τῶν τις ἀγοραίων 4 έφ' έτερον των ίσων. 4. τούτω δε όντι τοσούτω R 655 τὰ διὰ τῶν ἔργων ἐπέθηκαν δραμόντες ἐπὶ σέ τε καὶ τήν γυναϊκα τήν σήν και τέκνα (και) χερσί τε και κάλοις ταῦτα δείξαντες χαμαί. καὶ οὐκ ἀπέχοη ταῦτα, άλλ' εἶλκου οι μευ όλους, οι δε διεσπασμένους. και οί μέν τοιαῦτα ήδίχουν, οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἀγγε- 10 λούντες ήεσαν πεφρικότες, οία σφας δεήσει μηνύειν. ή πόλις δε έθρηνειτο παρά των τά τοιαυτα τεθεαμένων. 5. αί δε έλπίδες, ή μεν ήξειν λόχον έπι τω των παραπιπτόντων φόνω, ή δε ού κτενείν μέν, δι' άρπαγῆς δὲ τὰ πάντων έξειν, έτέρα δὲ ψῆφος ἐπῆγε δημίων 15 δεξιαῖς ἀπολέσθαι μέν τὸ βουλεῦον, ἀπολέσθαι δὲ μοῖραν οὐ μιχράν τῶν ἐν τῷ δήμω.

7 Zos. IV 41. Sozom. h. eccl. VII 23. Theodor. hist. eccl. V 20

3 κεφαλὰς ἐνταῦθα τοὺς βασιλεῖς αὐτοὺς λέγει V^r 8 οὐ μόνον ὁ κάλως τοῦ κάλω τὸ σχοινίον ἀλλὰ καὶ ὁ κάλος τοῦ κάλου P²I

1 $\delta\eta\xi\alpha\nu\tau\alpha\varsigma \alpha\dot{\upsilon}\tau\dot{\upsilon}\varsigma Pa$ 3 $\ddot{\upsilon}\beta\varrho\epsilon\iota\varsigma$ om Pa 4 $\tau\iota\varsigma Pa$ 6 $\delta\iota'\xi\varrho\gamma\omega\nu T$ 7 $\tau\eta\nu$ (1) om $V \mid \varkappa\alpha\iota$ inserui 8 $\delta\epsilon\iota\xi\alpha\nu\tau\epsilon\varsigma I$ sed $\delta\epsilon\iota$ in ras m² $\mid \varkappa\alpha\iota$ om $T \mid \tau \upsilon\iota\alpha\ddot{\upsilon}\tau c B$ 10 $\dot{\alpha}\gamma\gamma\epsilon\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\varsigma V$ 11 $\gamma\varrho\,\tilde{\iota}\epsilon\sigma\alpha\nu$ Mor 12 $\delta'Pa \mid \pi\epsilon\varrho\iota Pa \mid \tau\dot{\alpha}$ om PIPaU13 $\dot{\eta}$ scripsi e T cum Cobeto Mnem. V 137 (Coll 117) $\alpha\iota$ reliqui libri edd "malim utroque loco aut singularem aut pluralem" $\pi\iota\pi\tau\phi\nu$ Re $\mid \lambda \delta\gamma\sigma\nu$ Re $\lambda \delta\gamma\sigma\nu$ libri Mor 14 $\pi\alpha\varrho\alpha\pi\alpha\iota\dot{\sigma}\nu\omega\nu M \mid \alpha\iota VPa$ 15 $\ddot{\eta}\xi\epsilon\iota\nu$ Cobet 1.1. $\mid \delta\dot{\epsilon}$ inservi e V om reliqui libri edd \mid $\psi\bar{\eta}\phi\sigma\nu$ M, fortasse recte 16 $\delta\epsilon\xi\iota\dot{\alpha}\varsigma\langle\alpha\iota\varsigma\rangle$ con Re

6. Πῶς οὖν οὖτος; παιδεύει μὲν τιμωρία τινὶ τὴν ϊασιν έχούση δυναμένη το πεπαυμένον τη λύπη πάλιν έλεύθερον των λυπούντων ποιησαι καί μη άμιλλάσθων ίπποι, μηδ' είς θέατρον ίτω μήτε ό ετέρπων μήτε δ τερπόμενος χαὶ μικρᾶς ἀνόματι πόλεως ή μεγάλη χεχλήσθω χαὶ τῆς ἐχ βαλανείων απεχέσθω τουφης, ὧν οὐδὲν άλυπον, ἐπὶ δε την ένίων πρίσιν πέμπει μεν οίς συνήδει δικαιοσύ-9 νην, έλέγγου δε ποιήσας πυρίους δμως αύτῶ τὸ λοιπὸν R 656 έφύλαξεν. | ὅπως δπόσον ἀφήσει, ἅπασιν είη καταφανές. 7. και οι μεν απορούντες αρνήσεως έκειντο έν τῷ οἰχήματι καὶ παρῆσαν οἱ τούτων οἰχεῖοι διὰ των πού του θανάτου φιλημάτων την μετ' όδυρμων γαριζόμενοι γάριν. Επειθ', ὅπερ ἥλιος ἐργάζεται νικῶν 15 απτίσι νέφη, φως ήπεν έπιστολής απελαύνον το σκότος, καί παν μέν στυγνόν έξεκεχωρήκει, παν δέ είς εύφροσύνην άγον είσεληλύθει και προσηγορίαν τε την πρίν αύθις είχομεν καί θεαμάτων είδη καί λούσασθαι δή και την αύτης γην ή πόλις και την αύτου τροφήν 20 δ πένης. 8. δ μέν γαο Άσκληπιος ένι τινι λέγεται

1 Io. Chrys. hom. ad pop. Ant. XVII p. 175 E 5 Io. Chrys. l. l. p. 175 Dsq. Theodor. hist. eccl. V 19 8 Caesarium et Ellebichum 20 cf. p. 77, 21

20 ένί τινι] Ίππολύτω Ρ²

2 δυναμένην PURe | τετρωμένον V et coni Re Anim πεπαρμένον Re fortasse recte (cf. II. ε 399) sed cf. p. 441, 20 3 τῶν λυπούντων om Pa 4 μηδ' scripsi cum Sinteni μήτ' libri edd 7 ἀπέχεσθαι Pa | ἄλυτον I sed τ in ras m², Pa 9 ὅμως Re om V ὡς reliqui libri Mor | αὐτῷ APTUM Mor αὐτὸ I 10 ὑπόσην V | ἀφήσειν Pa ἀφίησιν coni Re num ἀφῆπευ? 14 ἑργάζηται B | νικῶν ἀπτῖσι νέφη om T 16 ἐξεκεχωφήκει P sed ε (2) m² | δ' Re 18 "malim λοῦσθαι" Re 19 αὐτῆς ITBM | γῆν in marg A² | αὐτοῦ IPaTBM 20 post ἀσκληπιὸς lacuna 6 litt U

λῦσαι θάνατον καὶ ἡρακλῆς μιῷ τινι γυναικί, σοὶ δὲ περὶ ὅλην τοῦτο πέπρακται πόλιν ἡν ὅστις ἀναβεβιωκέναι λέγοι, καλῶς ἂν λέγοι. τοσοῦτον εἴργαστο δρασμὸν ὁ φόβος οὐ σοῦ φεύγειν ἀναγκάσαντος, τῆς δὲ προσηκούσης τιμωρίας τοῦ δέους. ὅ παύσας, ὡ 5 βασιλεῦ, μεστὴν αὖθις σωμάτων ἀπέφηνας τὴν πόλιν.

9. Γνοίη δ' άν τις, ήλίκα δέδωκεν, εἰ λογίσαιτο, πόσος αν ην αυτω λόγος έπιθέντι την οφειλομένην δίκην, ην εί τις ητιάσατο λαβόντα, συκοφάντης αν. ήν. ην δ' αν ή προσήχουσα δίκη πολύ μέν αίμα, πολ- 10 λοί δε νεκροί, δήμευσις των άντων, έκβεβλησθαι της οίκείας καί μηδ' άποθανόντι μετείναι πατοώων μνημάτων. 10. εί δή τις έπελαμβάνετο τούτων, τὸ στόμα ἂν ένεφράττετο | τοῦτο μὲν ταῖς βλασφημίαις, τοῦτο R 657 δε ταις εικόσιν ούτω πολλαις. πρός γαρ δή τον άτο- 15 πον έκεινον ην αν τω βασιλει λέγειν άνθρωπε, των δημάτων ούκ άκήκοας; τούς έλκομένους ούκ είδες; εί γάο περί μόνον τόν νεώτερον των παίδων ταῦτ' ἦν ἠσελγημένα, φέρειν ἔδει· εἰ δὲ πρόσχειται μέν δ πρεσβύτερος, τούτω δέ ή τε- 20 χοῦσα, τῆ τεχούση δὲ ἐγώ, χαὶ τὸ δὴ τούτων άφορητότερον έμοί, τὸν ἱππέα τὸν πατέρα τὸν έμον αύτῷ ἕππφ κατενεγκόντες, ὥσπερ ἐν ἱπ-

Hosted by Google

¹⁹ Dem. c. Mid. p. 521, 2

³ $\lambda \epsilon \gamma \epsilon \iota VT \mid \lambda \epsilon \gamma \eta Pa \mid \epsilon loyásaro PaBM 4 δούμου Re$ 5 τοῦ δέους V Re τὸ δέος reliqui libri sed in τοῦ δέους corrC⁸, Mor 7 δέδωπας Mor sed γο δέδωπευ in marg 12 ol $nείας Re olxíaς libri Mor <math>\mid \mu \eta \delta' AVIPaBM \mid \pi \alpha \tau \rho \delta \omega \nu B$ 13 δὲ δή coni Re, δέ Sintenis 15 γὰρ om Mor 16 ἐν Mor 18 μόνου τὸν νεώτερου I sed μόνου τὸν νε in ras m² 19 ἂν ante ἦν PaU, inser I² Re 21 δ' Re $\mid \pi \alpha \tau \tau \omega \nu$ τούτων Pa Re 22 ἀφορητότατου coni Re Anim 23 κατενεγκόντες ἕππω I

πομαχία τοώσαντες, ἀμφοτέφους ἐγέλων ὡς οὐκ ὄντος τοῦ χαλεπανοῦντος ὑπὲφ τοιούτων κακῶν οὐδὲ καταλελειμμένου τοῦ ληψομένου δίκην, πόσους δέοι καθ' ἕκαστον τῶν ὑβφι-5 σμένων ἀποθανεῖν;

11. Ούκοῦν τὸ μέν θανάτω λαβεῖν ὑπέο τοιούτων τιμωρίαν άμεμπτον, διότιπερ έννομον, το δε μή τοιαύτης δεηθηναι δίκης ήμερον και το μεν όλως τινά λαβείν νουθετούντος, τὸ δὲ μηδὲ τηλικαύτην πράου τε 10 καί πειρωμένου τοις θεοις είς δσον οιδόν τε αφομοιουν έαυτόν. τί γὰο δη τὸ 'κείνων; 12. ἄνωθεν μέν ἅπαντα R 658 καθορῶσι καὶ ἀκούουσιν, ἐν δ' αὖ τοῖς ἐπὶ | γῆς καί λεγομένοις καί πραττομένοις άδικήματα πολλά τε άλλα καί δή καί όταν δι' αύτους άνθρωποι πράττωσι 15 κακῶς, ἀδικεῖσθαί τε λέγουσι παο' ἐκείνων καὶ βλέποντες είς τον ούρανον ούδενος απέχονται δήματος. είδον έγώ τινας και λίθους έπ' αὐτὸν ἀφιέντας. οί δ' έν τοσαύτη δυνάμει τοῦ λαβεῖν δίκην, εί βουληθείεν, όντες ού βούλονται. εί δ' άπασιν είποντο τοίς 20 τοιούτοις αί δίκαι, πάντα ἂν ἦν καθ' ἡμέραν τῶν άπολλυμένων πλέα και ούδ' αν έξήρκουν οι ζώντες πρός τὰς ταφάς. νῦν δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ τὸ κρείτ-

³ rarãv oùde om Mor 4 πόσους] "fortasse εἶτα deest" Re äv videtur inserendum | xadéxacrov IPa 6 τῶ PaU 8 τινά πείοαν λαβείν Ρα 9 μή δε CAPIPaM μή VTUB 11 έκείνων P edd | άνωθεν post άκούουσιν Pa πράου ΙΒΜ 14 or' àv A απαντα μέν Ρα 12 αὐτοῖς I13 ye Mor αύτούς VIPaTB | πράττουσι Pa 15 καl βλέποντες — 16 δήματος citat Plan fol. 103^v | καl om Mor | έκβλέποντες Mor, γο έμβλέποντες in marg quod probavit Re Anim | λέγωσι et 16 ἀπέχωνται Sintenis 16 τον om BM | απέχοντας Mor 17 αύτοὺς V | οι VIBM οι A 18 τοσαύτη reposui e libris 20 πάντ' V | ήν om Pa | καθημέραν VITBM τοιαύτη edd 22 $\epsilon i \varsigma U \mid \tau \alpha \varsigma$ om BM

τους είναι δεικνύουσι τῷ μηδὲ δικαίῷ χρῆσθαι θυμῷ πολλάκις. 13. οῦτως οὖν ἡγεῖτο θεοῖς ἴσος ὄντως ὁ βασιλεὺς φανεῖσθαι καὶ διοτρεφὴς ὡς ἀληθῶς, εἰ μὴ τιμωρίαις ἡδοιτο ταῖς κατὰ τὴν ἀξίαν. καὶ τοῦτ' εἶναι νομίζει βασιλικώτερον καὶ ῷ μᾶλλον ἂν ἀρχὴ διασώ- 5 ζοιτο. οὐ γὰρ οῦτως ἀγαπᾶται τὸ κρατοῦν οὕτε ἀπὸ τροπαίων οὕτε ἀπὸ πόλεων ἢ λαμβανομένων ὅπλοις ἢ ποιουμένων σπονδὰς οὕτε ἀπὸ πλήθους στρατιωτῶν οὕτε ἀπὸ νόμων θέσεως οὕτε ἀπὸ σοφίας οὕτε ἀπὸ τῆς ἐν τῷ δικάζειν ἀκριβείας, ὡς ἀπὸ τοῦ συγγνώμην 10 ἐν ἁμαρτίαις νέμειν.

14. Ά μοι δοκεῖ καλῶς οὖτος ἐπιστάμενος οἶς εἶχεν ἐγκαλεῖν τὰ μέγιστα ποὸ τῶν τῆς ταφαχῆς χοόνων, τούτων ἐξὸν κτεῖναι φείσασθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφετῆς. τοῖς μὲν καὶ πλήξασι καὶ ἑλκύσασι τὸν Σκύθην καὶ 15 καταποντίσασι | τὸν νεκρόν, ὧν καθ' ἕκαστον ἡδι- R 659 κεῖτο βασιλεύς, τῆς μέμψεως ἐπὶ τὸ τῆς πόλεως κοινὸν εἰκότως ἐφχομένης τὸ μὲν τῆς ἡμέφας ῆμισυ τὴν ὀφγὴν ἐδέξατο τὴν μέχοι τῶν οὐ δεδομένων ἄφτων, ἔπειτ' ἦν, ὅ πρότεφον, καὶ ἡ λῆψις καὶ ἡ δόσις, καὶ σὺν 20 ἐκείνοις ἕκαστος οἴκαδε ἤφχετο, οἱ ἀπεκτονότες τε καὶ τὰ ἅλλα προστεθεικότες. 15. ἕτεφον τοίνυν πολὺ θαυ-

1 τὸ $Pa \mid \mu \eta$ δὲ $AVIPaTBM \mid \chi \varrho \eta \sigma \vartheta a \iota P$ sed ϱ in ras m⁴ 2 ἶσος PaT 3 ὡς om B 5 νομίζοι I edd $\mid ἀ \varrho \chi \eta ν VB$ 8 προσποιουμένων σπονδαῖς coni Re probabiliter $\mid σπονδαῖς Pa$ 13 ταμέγιστα $V \mid τα \varrho α \chi \eta \varsigma$ scripsi ἀ $\varrho \chi \eta \varsigma$ libri edd cf. p. 430, 1 14 τούτους $VM \mid$ punctum non post ἀ $\varrho ε \tau \eta \varsigma$, sed post $\varphi ε i σ α$ σθαι ponendum sed etiam sequentia labem contraxisse videntur 16 ὡν γὰ et ἡθίαητο coni Re $\mid x α \vartheta \ell a x σ \delta r \alpha g ost προστε$ τὰ inser Sintenis και οἱ οὐ δὲν τούτων δεδ ρακότες post προστε-

 ϑ εικότες excidisse coni Re | πολλ $\tilde{\varphi}$ BM

¹⁵ cf. p. 395, 9 sq.

μαστότερον. τοὺς γὰρ ἐπ' αὐτῆ τῆ βασιλεία πολλάκις συνελθόντας καὶ ἐν τοιαύταις βουλαῖς διατρίψαντας καὶ οἶα περὶ τοιούτων εἰκός, τὰ μὲν εἰρηκότας, τὰ δὲ ἀκηκοότας καὶ δὴ καὶ μαντείοις ἡνωχληκότας λαβών 5 δμολογοῦντας ἀκούσας ψήφῷ πρὸς θάνατον ἀγομένους ἀφῆκεν ἕως ἔξεστι βιωσομένους τιμήσας τὸν ταῦτα εἰς μέσον ἀγαγόντα θεὸν τῷ τὸ ξίφος οὕτως ἐγγὺς ὄν ἐπισχεῖν.

16. Διὰ τοιαύτης τοίνυν φιλανθρωπίας ήκων καὶ
10 πολλῆ τῆ περὶ αὐτὴν μελέτῃ κεχρημένος καὶ προσηγοR 660 ρίαν | ἐντεῦθεν κτησάμενος οὐκ ἔμελλες οὕτε ἐκείνην καταλύσειν οὕτε ταύτην ἐξελέγξειν, ἀλλὰ συμφωνοῦντα σαυτῷ παρέξεσθαι τὸν χρόνον καὶ τῶν προτέρων οὐ χείρω δείξειν τὰ δεύτερα. ἐπαινῶν δήπου σὺ καὶ
15 Δακεδαιμονίων καὶ 'Δθηναίων τὸ σεσωκέναι πόλεις ἐμέμψω πολλάκις ἑκατέρων τὸ διεφθαρκέναι πόλεις καὶ ὄου δὴ βελτίους ἀμφοτέρους εἶναι μὴ προσθέντας τὰ σκυθρωπότερα. καίτοι πῶς οὐκ ἐγγὺς θεῶν βασιλεὺς τοιαῦτα μὲν θαυμάζων, τοιαῦτα δὲ αἰτιώμενος;

20 17. "Εδει και τὸν τειχίσαντα στρατιώταις τε και ὅπλοις τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν και τοῦτ' ἔχειν ἐν τῆ ψυχῆ τἀγαθὸν τὸ μὴ ὅρξίως ἐπὶ τοὺς τῶν ὑπηκόων

7 cf. t. I 131, 7 10 cf. p. 393, 2 15 cf. p. 390, 1 sq. 20 Io. Mal. p. 308, 17 sq. B. Aur. Vict. Epit. 39

¹ $\tau \tilde{\eta}$ inser I^2 2 $\kappa \alpha l$ — 4 $\dot{\alpha} \kappa \eta \kappa o \delta \tau \alpha \varsigma$ om Mor 4 $\dot{\alpha} \kappa \eta \kappa o \delta \tau \alpha$ U | $\mu \alpha \nu \tau \epsilon l \sigma \iota \varsigma M$ sed $\alpha \nu$ in ras m² 7 $\vartheta \epsilon \delta \nu P$ sed $\partial \nu$ in ras m³ 10 $\alpha \delta \tau \delta P \alpha$ 11 $\delta \delta \tau' CAP$ 12 $\dot{\epsilon} \xi \epsilon \ell \epsilon / \xi \alpha \iota T$ 13 $\sigma \alpha \nu \tau \tilde{\rho}$ scripsi e VB $\dot{\epsilon} \alpha \nu \tau \tilde{\rho}$ CAP $\alpha \delta \tau \sigma IPAM$ 14 $\dot{\epsilon} \pi \alpha \iota \nu \tilde{\alpha} \nu -$ 18 $\sigma \kappa \upsilon \vartheta \varphi \sigma \sigma \tau \epsilon \varphi \alpha \varsigma$ citat Plan fol. 108° 14 $\kappa \alpha \iota$ $\sigma \delta$ Plan 16 $\dot{\epsilon} \kappa \alpha \tau \dot{\epsilon} \varphi \alpha \varsigma P \alpha$ 17 $\delta \epsilon$ Mor | $\pi \varphi \sigma \sigma \tau \iota \vartheta \dot{\epsilon} \nu \tau \alpha \varsigma T$ 20 $\tau \delta \nu$ om T 21 $\kappa \alpha \iota \tau \sigma \upsilon \tau' -$ 429, 1 $\alpha \delta \tau \kappa \sigma \varsigma$ citat Plan l. l. | $\dot{\epsilon} \chi \epsilon \iota$ Plan | $\dot{\epsilon} \nu$] $\nu \upsilon \nu$ Mor

γωρείν αύχένας. ούτω γάρ ούκ ἂν ούμος πατήρ το τοῦ πατρός έαυτοῦ ποτε σῶμα ὑπεδέξατο καὶ τῆ τετμημένη πεφαλή | συγκατέθαψεν ούκ όφειλούση R 661 δίκην. 18. σκόπει δέ πεντακοσίων τις ἦρχεν έν Σελευκεία ταύτη στρατιωτών οἶς ἔργον ἦν βαθύ ποιείν 5 τοις αύτων πόνοις τω λιμένι το στόμα. τούτους έδει καί περί άρτον ώ θρέψονται, της νυκτός ταλαιπωρείν, ώς μή είναι καθεύδειν. ταῦθ' οἱ πεντακόσιοι μή δυνάμενοι φέρειν ώθοῦσιν εἰς βασιλέως προσηγορίαν τόν έφεστηκότα κτείνειν απειλούντες ούκ ανασχόμενον. 10 δ δε τον έγγυτέρω διακρουόμενος θάνατον ήγετο στένων πινόντων έχ των άγρων άχρι μέθης των περί τον λιμένα κεκακωμένων. 19. είσπεσόντων δὲ δεῦρο περί ήλίου δύσιν των οὐδὲ οὖ γῆς ἦσαν διὰ τὸν οἶνον είδότων μογλούς τοις δόρασιν άντιτάξαντες οι τότε 15 την πόλιν έχοντες, έχοινώνουν δε άρα και γυναϊκες τοῦ ἔργου, περὶ πρῶτον ὕπνον τὸ τέλος ἐπέθηκαν καὶ ἦν οὐδεὶς 岛ς οὐκ ἔκειτο. τούτους τοίνυν τοὺς

1 cf. p. 405, 12. t. I p. 81,5 10 Εὐγένιον cf. p. 405, 11 sq. t. I 489, 7 sq.

1 οῦτω] oẻ Cobet Mnem. V 138 (Coll. 118) | oẻn ầv U, inser P^2I^2 , ante more inserendum coni Re om reliqui libri edd | äv inser Cobet l. l. | ovuds] ov udvov Pa 2 ποτε inser in marg I^2 om $U \mid \tau_{ij}^{\alpha}$ om V 3 συγκατέθαψεν scripsi auc-toribus Re et Cobeto 1. 1. συγκατέσκαψεν libri edd 4 τίς IPaB om $V \mid \Sigma$ ελευκία T edd 6 αὐτῶν PaTBM Mor 7 άρτου Pa άρτων Mor 10 άφεστηκότα Sav sed γρ έφεστηκότα in marg 12 στένων voce des. Cantabr. fol. 6^v, πινόντων inc. Burn. 276 fol. 27^r στένων. Re | πινόντων] ύπο inser coni γο κεκομμένων 12 μέχρι Ρα | τὸν Ρα 13 κεκακωμένων I sed κε Mor ante x α inser m³ 14 ov scripsi cum Pa ηV ov reliqui libri edd 16 δ' Be 17 και περί Mor | πρώτον τον ύπνον 18 καl ήν - Εκειτο citat Plan fol. 103^v Pa

τῆς μὲν ταραχῆς οὐ κεκοινωνηκότας, τοὺς δ' ἁμαρ-R 662 τόντας | κατενεγκόντας καὶ τὸ πραχθὲν οὐ βουλομένους μὲν γεγενῆσθαι, γεγονὸς δὲ σβέσαντας ἀπεστέρησε τῶν ἐν τῆ βουλῆ πρώτων, ὥσπερ αὖ καὶ τὴν
Σελεύκειαν. ἠδικήκει δὲ οὐδετέρα οὕθ' ὅθεν ὡρμήθησαν οὕθ' οὖ διεφθάρησαν. ἀλλ' ὅμως ἐδόκει δεῖν τοὺς ἐξ ἐκατέρας πόλεως <πρώτους> ἀπολωλέναι. 20. καὶ πλείστων δὴ τὸν ἐμὸν πάππον λέγεται δακρύων τετυχηκέναι κάλλους τε καὶ μεγέθους τοῦτο πεποιηκότων. εἰ δ'
ἰο ἐφκει σοὶ καὶ κατὰ μικρόν, ὡ βασιλεῦ, τῆ μὲν οὐκ ἂν ἐνεκάλεσε καθαρευούση τῆς αἰτίας, τὴν δ' ἡμετέραν κἂν ἐστεφάνωσεν ἐφ' οῦτω ταχεία νίκη.

21. Ώσπεο οὖν ἐχεῖνα μένει τε καὶ μνημονεύεται καὶ μνημονευθήσεται καὶ λήθην οὐδεὶς ἂν αὐτοῖς ἐμ-15 ποιήσειε χρόνος, οὕτω καὶ τὰ σὰ δὴ ταῦτα μνήμης ἀθανάτου τε τεύξεται καὶ οὕτε τῆς ἡμετέρας ἀνοίας R 663 ἀνήχοος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἔσται οἶός τε | ἡμῖν ἐφ' οῦοις γεγένησαι, πῶν τὸ ἐπιγιγνόμενον εἰσεται.

22. Νικάς δε οὐ τοῦτον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ Διὸς 20 παῖδα δόξαντα εἶναι τὸν Ἀλέξανδρον εἴς γε ἡμερότητα[.]

²⁰ cf. p. 390, 5. 366, 13

¹ $\mu \dot{\epsilon} \nu \tau \eta \varsigma V = \mu \dot{\epsilon} \nu$ om $U \mid \tau \alpha \rho \alpha \chi \eta \varsigma$ scripsi auctoribus Re Anim ("fortasse ταραχής aut δρμής") et Sinteni ἀρχῆς libri edd | κ kolvwrynóraz I sed ne inser m² 2 κ artereynóraz om Mor sed addendum esse dixit Coni. p. 31 3 μ èr γεγενήσθαι I sed $\mu \epsilon \nu \gamma \epsilon$ in ras 2-3 litt m² 5 $\eta \delta i \kappa \epsilon \iota Pa + \delta' Re + o \delta \delta \epsilon$ TEPOS Mor 6 οί δή έφθάρησαν coni Re | έδόκει μέν δείν Pa 7 πρώτους inserui auctore Re 8 δαπούων, λέγεται Ρα 9 πεποικότων C πεποιηκότων τοῦτο M 10 xal om Pa | xa-14 αν om VPa | αύτοῖς αν Τ | ἐμποιήσει V ταμικούν VBM 15 ov $\tau \omega \varsigma$ CAP edd | où I sed ante σ ras 1-2 litt 16 TE inserui τετεύξεται CAPVTU 17 ούδείς άνθρώπων om Pa 18 xal $\pi \tilde{\alpha} v$ IUM Re | $\epsilon \pi i \gamma i v \delta \mu \epsilon v o v$ 19 to $v \tau o \sigma$ -20 rov 'Alézavogov] de scholio ούτον Ρα μόνον τούτον ΒΜ cogitat Re at cf. p. 366, 13

ό μέν γε Θήβας, έπειδήπεο έλευθερίας, ήν ποτ' είχεν, έπεθύμησεν ή πόλις, άνέσπασε πόλιν ψευδέσιν άγγελίαις άπατηθεῖσαν, ὅ κἂν εἶς ἀνὴο πάθοι σύνεσιν ἔχειν δοκῶν· σὺ δ' οὐδ' ὅσον εἰς οἰκίδιον τοῦτο ἔδρασας ήμέτερον. ὁ δὲ πλὴν μιᾶς οἰκίας τῆς Πινδάρου τὴν 5 ἄλλην καθελών πόλιν καὶ τούτῷ τιμήσας τὸν ποιητὴν καλλίων ἂν ἦν ὅλη τῆ πόλει τιμήσας τὸν ποιητήν. ἐκείνῷ τε γὰρ ἔπρεπε δοῦναι τοσοῦτον καὶ τῷ Πινδάρῷ λαβεῖν. μιᾶς δὲ οἰκίας ἑστώσης ἐν πόλει κειμένη τί τὸ κέρδος ἢ τῆ πόλει παρ' ἐκείνης ἢ αὐτῆ γε 10 ἐκείνῃ, ἢν οὐδ' ἂν οἰκεῖν ὁ δεσπότης ἐν τοιούτοις τοῖς περὶ αὐτὴν ἔχοι;

23. Άλλὰ μὴν πρός γε τὴν δοκοῦσαν Φιλίππου φιλανθρωπίαν περὶ τοὺς ἀλόντας Ἀθηναίων, ὅτ' Ἀργαῖον κατῆγον, οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν, ὡς οὐκ εἰη τοῦτο 15 φιλανθρωπία. τοῦ θεραπεύειν γὰρ Ἀθηναίους ἀνάγκην ἔχων τὴν ἀσθένειαν | αὐτοῦ οὑς ἡδέως ἂν ℝ 664

⁵ cf. p. 99, 21. Di. Chrys. or. II p. 83 R. Arr. Anab. I 9, 10. Eust. procem. Pind. § 28 14 cf. ad p. 136, 7 sq. Vit. Dem. § 5 p. 4 Dind.

⁵ Πινδάφου] Διότι τὸν πρόπαππον αὐτοῦ ἀλέξανδρον τὸν καὶ φιλέλληνα κληθέντα ἐπήνεσεν $P^2I^2B^2$ cf. Di. Chrys. l. l.

⁴ τοῦτ' Re 5 τῆς — 9 οἰxίας in marg Pa 5 τὴν Mor, at "scribe τῆς" Coni. p. 31 6 ὅλην Pa | τοῦτο Mor 7 καλλίων — ποιητήν om V 9 δὲ] γὰο IBM 10 ῆ αὐτή γε ἐκείνη I | γ' Re 11 post ἐκείνη lacuna 8–9 litt V | ῆν Re Anim ῆ μὲν CATB Mor ῆ γε PI sed in his γε in ras m², U ἦ δὴ M ἢ μὲν Pa om V | ἐν τοιούτοις τοῖς T ἐν τοῖς τοιούτοις reliqui libri sed ν τοῖς τοι in ras I² | τοῖς om Pa 13 μὴ Mor 14 φιλανθεωπίαν Φιλίππου Mor I sed ιλανθεω in ras m² | Ἀθημαίους Mor τὴν Pa | αὐτοῦ APIPaTBM Mor αυτοῦ U

έχόλασεν άχων άφηχε το μηδέν παο' Άθηναίων ύστερον παθείν ώνούμενος. ούχοῦν οὐκ ἦν αίγμαλώτους έλεούντος το γιγνόμενον, άλλα την αύτου γώραν πειρωμένου δύεσθαι, πολύ δέ, οἶμαι, τὸ μέσον φιλανθρω-5 πίας και φόβου. σύ δε ποίους μεν Άθηναίους, ποίους δε Άθηναίων στρατηγούς, ποίας δε ναῦς, ποίας δε ίππαγωγούς τριήρεις δείσειν έμελλες; ούτως είλικρινές ένταῦθα τὸ τῆς φιλανθρωπίας, καὶ οὐδεὶς ἂν ούδαμόθεν αίτίαν φαυλοτέραν περιάψειε τῶ πράγματι. 24. Λείπεται κάκεινος των σων δή τουτο ό τη 10 'Ρώμη μέν δμώνυμον έγείρας πόλιν, τὸ σγημα δὲ τὸ 'κείνης απαν είς ταύτην είσαγαγών, εὐδοκιμῶν δὲ τῶ τον Ρωμαίων δημον ένεγκειν άγροικισάμενόν τι. δήματα μέν γάο εὖ ποιῶν ἤνεγκεν, ἔργον δὲ οὐδὲν 15 προσην ούδε κατ' είκόνων ΰβρις. καίτοι πολλαί γε είστήκεσαν έκεινω, αίς ούχ ὅπως χεῖρα ἐπήνεγκαν, ἀλλ' ούδ' όσον είς βλέμμα παροινίας έρχεται, φαίνονται R 665 λελυπηκότες. ούκοῦν ἐνταῦθα | μὲν καὶ δήματα καί έργα, έκει δε τούλαττον μόνον, τα δήματα. ούτω 20 τοῦ βραχυτέρου μέν ἐκείνω κοινωνεῖς, κοινωνόν δέ έχεινον τοῦ μείζονος οὐχ ἔχεις.

7 Dem. Phil. I p. 46, 5 11 cf. p. 393, 6 sq.

³ αὐτοῦ PaTM 7 ἐπαγωγούς Pa | ἤμελλες. Pa | ἐλικοινὲς VBM 10 τούτων Pa 12 'κείνης I sed 'in ras m³ κείνης C ἐκείνης edd | εἰσάγων T | τῶ I 13 τῶν VIBM Mor | τι. ὅήματα Re τι ὅῆμα. τὰ (τα V) libri Mor 14 ở Re 15 εἰκόνος libri et γο Mor | πολλά Pa 16 ἐστήκεσαν API sed in hoc ἑ in ras m³, PaTB Mor 16 αἶς — 18 λελνπηκότες citat Plan fol. 103^v 16 ἐπήνεγκ ν cum ras 1 litt U 17 παροινία? 19 οῦτω — 21 ἔχεις citat Plan l. l. 20 ở Re

25. Έξεταζέσθω δή και τοιν άδελφοιν οις πόλις ή Κίβαλις, δ νεώτερος, δς δβρισμένος έν γράμμασιν έν τη μεγάλη πόλει καθηρημένης ήδη της τυραννίδος ούκ έμνησικάκησεν. δ μέν οὖν μή καλὸν τοῦτο νομίζων κακός ἂν είη. άλλὰ πρῶτον μὲν γράμματα ἔνι κάν- 5 ταῦθα, δεινότερον μέν ἀγράφου ῥήματος, ἦττον δέ έργου πάλιν. 26. καίτοι και είκόνες έωρωντο τοῦ ταῦτα ἀκηκοότος. ἀλλ' ὅμως αὐτὰς παρήεσαν οὔτε τιμώντες ούτε άτιμάζοντες. το δε μέγιστον, οί μεν τυραννούμενοι τά τοιαῦτα ἔγραφον καὶ οὐκ ἦν αὐτῶν 10 μαλλον η της ανάγχης της παρά του δεσπότου ήτοι φανερῶς κελεύοντος η και παραδηλοῦντος, ὅτι βούλοιτ' ἂν αὐτῶ τὰ τοιαῦτα δίδοσθαι. οὐ δή δίχαιον ἐνόμιζε λαμβάνειν δίκην ὧν τινες έβιάσθησαν, ήνίκα έδούλευον. τὰ δ' εἰς σὲ πρατοῦντά τε αὐτῶν παὶ | ἄρχοντα παὶ R 666 βασιλεύοντα πεπραγμένα άφορμην μεν έξ εαυτών είς 16 συγγνώμην ούκ είγον, μίαν δε καταφυγήν το σε πρός φιλανθρωπίαν πανταγοῦ καθέλκεσθαι.

27. Ποὸς τίνα δή σε λοιπὸν ἐξεταστέον ἢ ποὸς τὸν ἐν τοῖς ὁμόροις τῆ Συρία δι' εἰπόνος καὶ αὐτὸν 20

20 τον (om C^f) Κωνστάντιον λέγει C^fP³

2 κειβάλις $Pa \mid \delta$ eras $U \mid \delta \beta \rho i \sigma \mu \delta \nu \sigma s I$ sed $\beta \rho i \sigma \mu \delta \nu \sigma s$ in ras m² 3 καθηρημόνος I 4 τοῦτο (τοῦτον BM) εἶναι νομίζων BMPa 5 οὐ καλὸς V sed in marg κακὸς $\mid \delta \nu i$. κἀνταῦθα δεινότερον T Mor 8 ταῦτ' Pa ταύτας Mor 15 δὲ $Pa \mid$ ἑαυτῶν Pa 16 μὲν — 17 καταφυγὴν om et ἀφορμὴ τοῦ coni Mor Coni. 16 ἑαυτῶν ex αὐτῶν corr I^2 19 γρ ἐξετάσαι δέον Mor 20 εἰκό νος C sed ante v ras 1 litt et v in ras m²

LIBANIUS ed. Foerster. II.

² Valens. cf. p. 391, 5 sq. Zos. III 36. Amm. XXX 7, 2 19 Dem. de cor. p. 330, 28 20 cf. p. 407, 1 sq.

ύβρισμένον; άλλ' εί τις την Έδεσσαν και τας έκείνης έορτας καί τούς περί τας έορτας ένθυμηθείη νόμους καί ώς παλαιόν τι τοῦτο διὰ πάντων βασιλέων ἦκον καί δι' ἀρχαιότητα μαλλον ήδονήν φέρον ἢ λύπην, 5 πολύ το ούκ ίσον των περί τας είκονας αμφοτέρων εύρήσει καί τοσούτον, δσον ύβρεως καί παιδιάς τό μέσον. 28. λέγεται δε και σοφων ανδρων έπιστήμη τοῦτο καταδεδεῖχθαι χαριζομένων τισί τὰ τοιαῦτα δαίμοσι καί ταις μετά παιδιας λοιδορίαις έστιώντων έκεί-10 νους, ὅπως ταύτη κεκορεσμένοι μηδεν πλέον παρά τῶν άνθρώπων ζητῶσι, καὶ ἀπιστεῖν γε οὐκ ἄξιον ὑρῶντα R 667 καὶ | σφᾶς αὐτοὺς κωμῷδοῦντας ἐκείνους καὶ τούς γε έν δόξη παο αύτοις σντας άφορμην γιγνομένους τοῖς μετὰ δρόμου σκώμμασι. καθ' ἕκαστον τοίνυν ἔτος 15 τοιαῦτα θέοντες ἔχουσι τὴν ἀπὸ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ πλήθους αὐτῶν ἀσφάλειαν, οὐ τὴν ἐπὶ ῥήμασι μόνον, άλλ' όλως έφ' απασιν à ποιειν ήδίω δύναται την έορτήν. καν άρχων ούκ όρθως άνιαθείς έπι την τιμωρίαν ίη, μικρόψυχός τε εύθύς και σκαιός ένομίσθη και νό-20 μων ίερων άλλότριος. 29. άλλ' ούχ ήμιν γε ἦν ἀπο-

Hosted by Google

⁹ cf. Luc. Pisc. § 25

²⁰ αποστροφή] απολογία V

^{1 &}lt;sup>"</sup>Εδεσσαν scripsi ["]Εμεσαν libri edd cf. ad p. 407, 1 1 καl – 2 έορτὰς (1) om I 2 τοὺς περl τὰς I sed οὺς περl in ras et τὰς in marg m² 3 τοῦτο inser I² | βασιλέων B sed εῖ eras | ἡκον βασιλέων V 5 ἶσον Pa | ἀμφοτέρας Pa 6 τοσοῦτον ὅσον I sed τος in marg, οῦτον ὅ in ras m² 7 ἐπιστήμη, τὸ καταδεδεῖχθαι χαριζομένη Mor 11 σε Pa | ὁρῶν τὰ Pa 13 αὐτοὺς I sed οὺς in ras | όντας cum ras 1 litt ante o U | γινομένους edd 15 ἔχουσι. καὶ τὴν Pa | τοῦ (1) om Pa 17 ὅλως scripsi ex UP in quo λ in ras m⁴ ὅντως V ὅμως reliqui libri Mor ὁμοίως Re qui addit, "nisi quis ὅλως malit" 18 καὶ ἂν Pa 19 γε B 20 ἀλλ' om Mor | γε om Pa

LIBANII ORATIO XX

στροφή τις οὐδαμόθεν οὐδ' αὖ τὸ παραιτησόμενον, ἀλλ' ἐν τῆ σιγῆ τῶν δεδρακότων ἡ κατηγορία τῶν πεπραγμένων ἐστίν. ὥστε σὺ μὲν ἐκείνη πάντως ἂν συνέγνως τῆ πόλει, τῆ δὲ οὐ πάντως ἂν ἐκεῖνος. οὕτω καὶ τὸν ἡμερον εἶναι δόξαντα τῆ γαλήνη παρελήλυθας.

30. Οἱ δὲ δὴ τὸν πατέρα τὸν Τίτου μηδέν σου ταύτη λείπεσθαι λέγοντες τὸν ἐν μὲν ταῖς εἰκόσιν ὅμοια πεπονθότα, κτείναντα δὲ οὐδένα τῆ παρ' ἑαυτοῦ ψήφω, τά τε περὶ τὸν σῖτον οὐκ ἐθέλουσιν ὁρᾶν τά τε περὶ τοὺς ἐκ Παλαιστίνης ἱκέτας, ὧν τὸ μὲν | 10 αὐτοῖς ἐποίει λιμόν, τὸ δὲ ἀσεβείας ἀνάγκην. ὅ δὲ R 668 δὴ διὰ ταῦθ' ἡμάρτανον, οὐκ αὐτῶν ἦν μᾶλλον ἢ τῶν ἐπὶ ταῦτα ἀγόντων, ὥστ' ἐκεῖνοι δίκην ὡς ἀληθῶς ὥφειλον ὧν Ἀλεξανδρέας ῷοντο. 31. καὶ γὰρ ὅστις χαλεπὸν ἀποδιδράσκει δεσπότην, ἠδίκηται μᾶλλον ἢ 16 τοῦτο πεποίηκεν ἁ γὰρ οὐκ ἐβούλετο βιασθείς, ταῦτ' ἄγειν ἐπ' ἐκεῖνον δύναιτ' ἄν. ἐν αὐτοῖς οὖν οἶς ἐκόλαζε, τοῖς ἐλάττοσιν ἡμάρτανε: πῶς οὖν τοῦ μὴ κἀν μείζοσιν ἐπαινοῖτ' ἂν εἰκότως; ἐνταῦθα δὲ ποία σιτο-

9 Tac. H. III 48 10 Ios. b. Iud. III 10, 10

³ πάντως αν om I 4 οῦτω U et ex οῦτως corr I^3 οῦτως reliqui libri edd 6 ròv (2)] rov Pa 7 μέν έν I 8 δμοια πεπονθότα] "videtur ov interponendum" Re | αύτοῦ Ι 9 $\tau \dot{\alpha}$ — $\dot{\epsilon} \partial \dot{\epsilon} \partial v \sigma i v$ in marg P^3 9 $\tau \partial v$ $\sigma \tilde{\epsilon} \sigma v$ — 10 $\pi \epsilon \varrho l$ om U 9 $\dot{\delta} \varrho \tilde{\alpha} v$ e $\varphi \omega \varrho \tilde{\alpha} v$ ut videtur, corr in ras P^3 10 olκέτας B 12 δή om Mor | διαταῦθ' VBM διαταῦτα Pa | άμαρτάνον Mor sed "corr ήμάρτανον" Coni. 1. 1. 13 ώσαληvõc B 14 $d\lambda \epsilon \xi \alpha \nu \delta \rho \epsilon \alpha \varsigma$ I sed ϵ secundum in ras m² 14 หลl yàp - 17 δύναιτ' $\ddot{\alpha}$ v citat Plan fol. 103^v 15 χαλεπόν in ras in marg I^2 | $\dot{\alpha}\pi o\delta i\delta \rho \dot{\alpha} \sigma \kappa \epsilon i$ I sed $\dot{\alpha}\pi o$ in ras m² | $\ddot{\eta}\delta i \kappa \eta \kappa \epsilon$ 16 πεποίη cum ras 2-3 litt $U \mid \dot{\eta}$ βούλετο BM Mor 17 of om U18 ήμάρτανεν A | κάν U Re και reliqui libri Mor 19 or odeía cum ras 1 litt U

^{28*}

δεία; τίς λιμός; τίς ἀμότης ὑπακοῦσαι καιφῷ δεομένῷ χǫημάτων καὶ ποιῆσαι μείζω τὴν Ῥωμαίων δύναμιν καὶ τὸ μὴ περὶ τοῖς ὅλοις δεδοικέναι διὰ τούτου κερδᾶναι; 32. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ μὲν ἀπεσφάγησαν Ἀλεξ-5 ανδρεῖς ὑπὸ τῶν ἐγκαθημένων τῆ πόλει στρατιωτῶν οὕτω δὴ πολλοί τινες, ὥστε καμεῖν τοῖς τύπτουσι τὰ R 669 ξίφη. | τί οὖν ἔδει ζητεῖν, ὅ πρὶν ἢ πυθέσθαι περὶ τῆς στάσεως εἶχε; τούτῷ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον παρὰ τῶν τῆδε τόξων ἐγεγόνει. δυοῖν γὰρ δὴ σωμάτων ῆψατο
10 δύο βέλη βοηθοῦντα τῶν γνωρίμων τινὸς οἰκία θορυβουμένῃ. οὐκοῦν ὁ μὲν διὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπεκτόνει, σὺ δὲ οὐκ ἂν αἰτιαθείης, <ὡς) οὐδὲ ἐν φόβῷ ξῆν ἐặς, τοὺς ἐνίους δὲ οὐδὲ λέγειν ἄξιον. οῦτω δὴ καὶ οὖτος ῆττηται.

33. Τῶν τοίνυν εἰρημένων μοι τὰ πολλὰ καὶ μάντιν ἐποίει με, οὐχ ὁ Δητοῦς καὶ Διὸς οὐδ' ἄλλος τις θεῶν, ἀλλ' ὡς μετὰ τὴν ἀτυχίαν ἐκείνην ἡ πόλις ἦν ἐν φόβω τῷ τῆς δίκης καὶ πολὺς ἦν ὁ τῶν ὀλέθωων κατάλογος, ἐγὼ δὴ διὰ πάσης ἐρχόμενος θαρρεῖν τε
ἐκέλευον καὶ τρέμοντας ἔπαυον καὶ πῶν ἀκριβῶς ἔλεγον τὸ μέλλον προορῶν, ῶστε τοῖς κακοηθεστέροις ἐπήει πρὸς ἀλλήλους λέγειν, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὀρνίθων

9 cf. p. 401, 10 22 Aesch. Ag. 146

³ κεφδάναι A 6 δη om T 7 δ in η corr I | η om I8 έ $l\chi$ εν A 9 τοξοτῶν Pa 12 οὐx] οὖy Cobet Mnem. V 138 (Coll. 118) | αἰτιαθείης scripsi cum Pa αἰτιαθείς V αἰτιαθης reliqui libri Re ητιάθης Mor | δς inserui ex UP^2 om reliqui libri edd 13 τοὺς om V 18 τῷ om BM | δ om Mor 19 δη scripsi auctore Sinteni δὲ libri edd | τ' T Re 21 προορῶν CA sed in hoc ρῶν suprascr. m², Pa 21 ῶστε — 437, 10 κινούμενος citat Plan fol. 103[•] 22 λέγειν πρὸς ἀλλήλους Plan

ήμιν άφικται καί ποιεί νυν, δ πάλαι παρά τοις Άχαιοῖς δ Κάλχας δ Θέστορος. | 34. τότε οὖν εἶναι R 670 μάντις ούκ απηρνούμην, θορυβούντων δε παρά σοῦ τε μάντις έλεγον γεγενήσθαι καί βλέπειν έμαυτον είς άετον ένα σε και το μή φαινόμενον έκ των ήδη 5 γεγενημένων δραν. έπει και τον Ηρακλέα πορευόμενον έπ' ἔργον έκόντα ἢ καὶ πεμπόμενον ὅστις ἤδει καλῶς τὴν Ἡρακλέους φύσιν, λέγων ὅτι καὶ κατορθώσει, μάντις αν ην έκ των Ηρακλεί κατειργασμένων. είς τὸ προειπεῖν κινούμενος. 35. μαντεύεται δὲ καί 10 Άγαμέμνων κακόν έσεσθαι Τρωσί τάς Άγιλλέως διαλλαγάς είδώς τάς πού της όργης της έχείνου πεπορθημένας πόλεις, μαντεύεται δε και αυτός Άχιλλεύς περί τε της Έκτορος ἀριστείας καὶ ὅπως αὐτὸν ζητήσει τὰ πράγματα. και περί Άριστείδου δε τοῦ Λυσιμάχου 15 μετά τούς φόρους άργυρολόγου πλέοντος ην άν μοι τό των μάντεων ποιείν, προλέγειν, ώς | μεθ' όμοίας R 671 έπάνεισι πενίας. 36. και νῦν τοίνυν έβόων, ὅτι ταῦτα βασιλεὺς εἴσεται μὲν οὕτως ἀχοιβῶς, ὡς μηδέν είναι πλέον τοῖς αὐτόπταις γεγενημέ-20 νοις ήμιν, αύγένα δε ούδένα ύποθήσει σιδήρω.

2 II. α 69 11 II. ι 115 sq. 13 II. α 240 15 Plut. Arist. 24. Aristid. t. II 200, 22 D. cf. Kirchhoff Herm. XI 28

1 ἀφίκηται Mor 2 ὁ (1) om $B \mid \partial \varepsilon \sigma \tau \delta \rho \iota o \varsigma V \mid \tau \delta \tau \varepsilon \ o \delta v \rceil$ "malim μèv interponi" Re 5 ὡς Mor "malim ὡς εἰς ἀετῶν" Re | αὐτὸν Plan 6 ὁρῶν scripsi ex UP sed in hoc in ras m², I sed in hoc ex ἐρεῖν corr ἐρεῖν reliqui libri Plan edd "aut εὐρεῖν aut potius αἰρεῖν vel ἐλεῖν legendum" Re 7 ἀκοντα Pa | ἢ∂ει ex ἢ∂η corr I ἢ∂η Mor 11 ἀχιλλέως I sed έως in ras m² 17 προλέγων Mor 20 μη∂ὲ γο Mor, et Sav | γενομένοις Re 21 αὐχένα — σι∂ήρῷ citat Plan l. l. | δὲ om Plan ,

Hosted by Google

καὶ εἶπετο δὴ τούτοις ἐξέτασίς τε πονηφῶν ἔφγων, δεῖ γὰρ τό γε ἀληθὲς ὁμολογεῖν, καὶ δικασταὶ τοῦτ' ὅντες δ δὴ καὶ ἐκέκληντο, καὶ γράμματα λύσιν ἔχοντα τῶν προτέφων. ἐν οἶς ἕνεστιν ὁρᾶν λάμπουσαν τῷ βασιλεῖ 5 τὴν φύσιν, ὅταν ἀπολογῆται μὲν ἐκ τῆς τῶν ἠδικηκότων κακίας, φάσκη δὲ αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἀλλοτρίαν τε εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ταχέως μεταπηδᾶν ἐπὶ τὰ πραότερα καὶ τούτου πλείω λόγον ἔχειν ἢ τοῦ τιμωρίαν λαμβάνειν.

10 37. Χρηστός δὲ ὢν καὶ φιλόδωρος χαρίζεται καὶ τῷ μεγάλῷ συνεδρίῷ καὶ τῷ μεγάλῷ δήμῷ τὸ καὶ ταῖς ἐκείνων ἱκετείαις πεπρᾶχθαί τι τῶν ἐπιεικεστέρων. ἐπεὶ ἔγωγε πέπεισμαι ταὐτὰ ἂν γενέσθαι τἀναντία βουλομένων οὐκ ἐκείνων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων 15 ἀνθρώπων. νῦν δὲ πλείω μὲν ἀγαθὰ γένοιτο τῆ καὶ νῦν πολλὰ καρπουμένη πόλει δακρύων τε είνεκα καὶ R 672 | τῶν ἄλλων ἂ τὴν βοήθειαν εἶχεν, ἴστωσαν μέντοι χάριν ἠτηκότες ἡν ἔδωκεν ἂν τῆ γῆ καὶ μηδενὸς ἐπαγγέλλοντος. οἱ δ' αὐτοὺς μὲν ἔδειξαν καλῶς καὶ ῶς

3 cf. 424, 3 sq. 11 cf. p. 299, 3. 302, 11. 303, 11

438

¹ τε om Mor 2 τε Pa | είπεῖν T | τοῦτ' in τούτων corr I³ 3 καὶ om Pa | κέκληντο Mor | γραμμάτων Mor sed γράμματα coni 4 έν om T | έστιν BM | τοῦ βασιλέως? 5 φόσιν in ras I² | ὅτ' ἂν A ut constanter | ἀπολογεῖται Pa 6 τε Pa | αὐτοῦ VITBM Mor 7 "aut τε deletum malim aut collocatum pone αὐτοῦ" Re | διατοῦτο VIPaTBM | ταχέως in marg inser A² | πραότερα IBM 12 inεσίαις Mor 13 ταὐτὰ scripsi e CAPVIPaTU cum Cobeto Mnem. V 138 (Coll. 118) ταῦτα BM edd | "malim καὶ τἀναντία" Re 14 μόνων BM 17 ἔστωσαν Mor 18 ἠτηνότες I sed γρ ἠτυχη supra ἠτη m³ | ἔσωπαν Mor 19 οῖ AU οῖ VIBM | δὲ P Re | αὐτοῦς P sed ' in ' corr m³, VIPaTUBM Mor | καλῶς P sed ῶς in ras ex ον, ut videtur, corr m²

είσιν εὖ πράττειν ἄξιοι, βασιλέα δὲ παρεκάλουν ἐφ' ἂ καὶ πρὸ ἐκείνων αὐτὸς αὐτόν.

38. Δηλοϊ δ' οἰός ἐστιν, ἐκεῖνος ἐν τῆ τῶν φιλανθφώπων διατφιβῆ. διελών γὰφ ἂ δίδωσι, χωφἰς ἕκαστον ἀπαφιθμεῖ, τὰς οὐσίας, τὰ θεάματα, τὰ λου- 5 τφά, τοὺς ἐξεληλαμένους, οἶς πεφὶ τὴν ψυχὴν ὁ λόγος, τὴν τὰ αὑτῆς ἀπειληφυῖαν ἀφχήν, ἔχων ἐν δυοῖν, εἰπεφ ἐβούλετο, ὅήμασι πεφιλαβεῖν τὴν δόσιν. ὁ δέ, ὥσπεφ οί τῶν ἀνθέων βφαδέως ἀπαλλαττόμενοι, μακφηγοφεῖ. καὶ μόλις ἐξέφχεται καὶ δέδοικεν ὑπὲφ τῶν πενομένων, 10 ὡς ἴσον ὄν ἀποφεῖν καὶ τεθνάναι. 39. διὰ τοῦτο τῷ ζῆν πφοσέθηκε τὸ καὶ ἐν οἶς εἶχον ζῆν. εἰσὶ δὲ οῦ δι' ἀδίκων θανάτων ἐπὶ τάς τινων ἦκου οὐσίας, ἡ δὲ ἐντεῦθεν ὡφείλεια νῦν τε καὶ | ἐς ἀεὶ τῶν ἀεὶ τὸ R 673 κράτος ἐχόντων διδασκομένων μὴ τῶν ὄντων ἐκβάλ- 15 λειν τοὺς κεκτημένους μηδὲ κέφδη τὰ τοιαῦτα νομίζειν.

40. Τῶν μὲν οὖν ἴσων ἔτυχεν ἂν καὶ οὐ τοσαύτη πόλις ἐν τοιούτοις ἁμαρτήμασιν εἰδότος, ὅτι καθάπερ ἐν σώματι κἂν τὸ μικρότατον ἀφέλης, τὸ πᾶν ἐζημίω-

2 αύτόν] αύτὰ Ρα 3 dè Re | τ_{ig} post olog C et inser P^3 | $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ om C | $\dot{\epsilon}\kappa\epsilon\tilde{\iota}\nu\sigma\varsigma$ om Re | $\pi\epsilon\varrho\dot{\iota}$ ante $\tau\tilde{\omega}\nu$ inservedum puto auctore Re, nisi pro διατριβή scribendum διαριθμήσει coll. Plut. quom. adul. poet. aud. p. 27 C έπι τη διαριθμήσει τῶν χρημάτων | τῶν om Pa 5 τὰ λουτρά om Mor 6 τη_S ψυχής ÏBM et coni Re Anim, qui in edit. "suspicabar, inquit, aliquando leg. esse περί τη ψυχη δρόμος" 7 τα om Pa | αύ-11 loov Pa | ov ex av corr P της IPaTBM Mor αυτης U inser I² | διατούτο VIBM και διατούτο Pa 12 και τό Re | nal om Pa | ϵ lys Pa | ol nal δ l' T14 ϵ ls Pa | ϵ sasl VTBM ϵ lsasl I 1 13 Agías Mor 16 πτησαμένους Re $\mu\eta$ de APVITBM 17 έτύγχανεν U sed γ, α, εν eras 18 τοῖς τοιούτοις BM | εἰδότες Mor sed εἰκότως coni | καθάπερ - 440, 7 ένιαυτον citat Plan fol. 103° 19 έζημίωσας I sed σ in x corr m², Plan

³ cf. p. 444, 1

κας, ούτω κάν τη μορφή τη διὰ τῶν πόλεων ποθουμένου τοῦ τέως μὲν ὄντος, εἶτα ἀπολωλότος. νῦν δὲ δυοίν μέν ήδε δευτέρα, τρισί δε ίση, των δ' άλλων περίεστι. 41. και γέγονας οικιστής δια της σωτηρίας 5 ού λίθους έπι λίθοις διά τεκτόνων τιθείς ούδ' έναρμόττων ξύλα οὐδ' ἐπάγων κέραμον οὐδ' εἰς πόνον καὶ τό καθησθαι μερίζων τόν ένιαυτόν ούδε πολλών έτων είς τὸ πᾶν δεόμενος, ἀλλ' ἀπὸ γνώμης τε ἡμέρου καὶ γραμμάτων όλίγων καί τοῦ κρείττων θυμοῦ γενέσθαι. 10 42. καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα τὰ τῶν πρὸ τῆς Ἰοῦς, τὰ των έκείνην ζητούντων, τὰ Άλεξάνδρου, τὰ Σελεύκου, τά των μετ' έκεινον άρξάντων σά γίγνεται, το μηκος, τὸ πλάτος, τὰ ίερά, τὰ ίδια, τὰ δημόσια, στοῶν κάλ-R 674 λος, άγορῶν φαιδρότης, βουλευτήρια, θέατρα, | λου-15 τρά. τὰ μέν γὰρ έκείνων οίχεται τῆ στάσει, τὴν δ' οὖσαν σὴν ἡ συγγνώμη πεποίηκεν. 43. ὁ γὰρ εἰκότως αν ανελών φεισάμενος είς την τοῦ κτίσαντος γώραν έξ ων ούκ ανήρηκεν είσαγεται, έπει και δστις άνθρωπον ποταμοῦ δύμης έξήρπασε, πατήρ ἂν είκότως είναι 20 τοῦ σεσωσμένου δοχοίη. ὅταν οἶν τις ἐπαινῆ βασιλέας

¹ $\varkappa \partial v CAPVPaTU$ edd 2 $\tau ov Pa \mid \mu \delta v \ \delta v \tau o \varsigma$ scripsi auctore Re Anim $\mu \delta v o v \tau o \varsigma$ libri Plan edd 3 $\eta \delta \epsilon A \mid \delta^{3} PaTBM$ 10 $\tau \delta v \text{ om } B$ 11 $\tau \dot{\alpha}$ (2)] $\tau o \tilde{v} T$ 12 $\gamma \ell v \epsilon \tau \alpha \iota$ PVTUBM edd 15 $\tau \dot{\alpha} \ \mu \delta v - 20$ $\delta o soln citat$ Plan 1. 1. 15 $\tau \dot{\alpha} - \dot{\epsilon} \kappa \epsilon \ell v \omega v
brack a \iota d v \dot{\epsilon} v \tau \sigma v \pi \alpha \lambda \alpha \iota \tilde{\omega} v \dot{\epsilon} \kappa \epsilon \ell v \omega v$ Plan $\mid \tau \eta v
brack r \delta v Pa$ 16 $\sigma \eta v
brack \eta v B$ om $Pa \mid \delta e \kappa o \delta$ corr in ras I^{3} 17 ∂v om CAPI sed in hoc ras 2 litt, PaTU Mor 18 $\delta v - \delta \rho \omega v \delta \sigma v \sigma \sigma v \delta \sigma v \varsigma$ Plan 20 $\tau \ell \varsigma PaB \mid \dot{\epsilon} \pi \alpha \iota v \epsilon T Pa$

έξ ὧν έδοσαν τῆ γῆ πόλεων, έξεστιν έτέοω τήνδε παοὰ σοῦ δεδόσθαι λέγειν. καὶ γὰο τὸν Ἐκτορα τῆ Γροία τὸν ἐν τῆ μονομαχία πεσόντα παο᾽ Ἀπόλλωνος δεδόσθαι τοῦ γε ἀναστήσαντος· ὥστε σὲ μηδ' ἀν ὄνομα τῆ πόλει μεταθέντα ἐκ τῆς σῆς οἰκίας μηδένα ἂν αἰ- 5 τιάσασθαι.

44. Καὶ δὴ τοῦτό γε ἐν πολλοῖς οἶς ἡμαφτήκαμεν ὀφθῶς εἰδομεν τὸ τοιαῦτα περὶ δευτέρας προσηγορίας, οἶάπερ ἀκήκοας, εἰπεῖν. δεῖ τοίνυν σε τοῖς πεπραγμένοις οἰκιστὴν πεφηνότα σαυτοῦ τε ἔργον τὴν χειμα- 10 σθεῖσαν νομίσαι καὶ τῷ μὴ διαφθεῖραι προσθεῖναι προσθήκας τῆς σῆς τύχης ἀξίας, οΐαις δὴ καὶ τὴν Δάφνην καλλίω κατέστησας βασίλεια παλαιὰ τοῖς νέοις ἀποκρύψας. δεχέσθω δή τι καὶ τὸ ἄστυ παραπλήσιον, εἰτ' ἐν τῆ νήσῷ βούλει τῆ πέραν τοῦ ποτα- 15 μοῦ εἰτ' ἐν τῷ πρὸ ταύτης ὠκισμένῷ χωρίῷ. παρακαλῶ δέ σε | ἐπὶ ταῦτα, ὡ βασιλεῦ, οὐ μόνον ὑπὲρ R 675 μεγέθους καὶ κάλλους, ἀλλ' ὅπως καὶ μαθεῖν ἡμῖν ἐγγένοιτο, εἰτε ἕτι ἐραστὴν ἐκεῖνον ἔχομεν εἰτε ἤδη πέπαυται.

3 Il. η 272 15 cf. Arch. Jahrb. XII 116 sq. 126

¹ έδοσαν inser $I^2 | \tau \eta \nu$ δè Pa 2 γὰρ om Pa 4 τοῦ ốc $V | \gamma' \text{Re} | \sigma \varepsilon \text{Re} \quad \sigma \nu \text{ Mor} | \mu \eta$ δ' TBM 5 μεταθέντα scripsi auctore Re μεταθείναι libri sed θέντα supra θείναι suprascr P^2 7 πολλοῖς in marg A om Mor | οἶς πολλοῖς I οἶς om U | $\eta μ άρτομεν V$ 8 τὰ Mor 9 εἰπεῖν] αἰτεῖν coni Re Anim 11 τὸ I 12 ψνχῆς Pa | οῖαις C sed ι (2) inser f, A sed ι postea inser, P sed ι inser m² οῖας PaT Mor, quod corr Re 13 κατέστησας e καταστήσας corr I² 14 τοι Pa 15 νήσω inser I² | βούλει I sed βου in ras m² | πέρα Pa 17 σε scripsi auctore Re ἕτ' libri edd

45. Σύ δε πρείττων μεν γένοιο της παροινίας, φυλάττοις δε το γενόμενον από της του θεου λαμπάδος, δι' ην ώς ήδιστα μέν έώρας τας ένθένδε πρεσβείας δραν έν τοις παρούσι τρόπον τινά την άφεστη-5 κυΐαν δοκῶν, εὐφραίνου δὲ τῶ τε πυνθάνεσθαι τῶ τε άκούειν τι περί ήμῶν. μέγα μέν δή καί τὸ λῆξαι την δργήν, πολλώ δ' έτι μείζον το μή τον έρωτα λήξαι. τῷ προτέρφ τοίνυν τιμήσας τίμησον, ὦ βασιλεῦ, καὶ τῷ δευτέρω. 46. θεοῦ δ' ἂν εἴη καὶ τὸ τρίτον παρα-10 σχεΐν, τὸ τῆσδέ σ' ἐπιβῆναι καὶ χώρας καὶ πόλεως. πάλιν δ' αὖ τοῦδε μεῖζον τὸ σὺν τῷ νέφ βασιλεῖ. τότε ήμιν, τότε και πρός βίαν δώσεις την από του παιδός έπωνυμίαν. λέγω δε βίαν, όση δη γένοιτ' αν παο' ύπηκόων σωφοονούντων ώς καλόν τά γε τοιαῦτα R 676 βασιλέα καὶ προσαναγκάζειν. 47. ἡμᾶς | μὲν οὖν 16 έκ τούτων προσερεί τις εύδαίμονας ένδον τε σοῦ καθημένου καί βουλάς βουλεύοντος σωτηρίους κάν τῶ πεδίφ τὰ πολέμια μελετῶντός τε αὐτοῦ καὶ τὴν στρατιάν παιδεύοντος και γιγνομένου τε και ποιουντος 20 βελτίους Πέρσαις τε σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινεῖν παρέγοντος έπι την έκ της ειρήνης άσφάλειαν δραμοῦσιν. ει δ' οἶν καί πολέμου δεήσειεν, έξεις και τους άόπλους ήμας συναγωνιστάς, άνδρας τε καί γυναϊκας καί παϊδας,

17 Xen. Anab. II 6, 11

1 παφθενίας Pa 3 έντεῦθεν δὲ Pa 4 ὁφῶν Mor sed ἱφᾶν coni 5 εὐφφαίνουσι Mor 6 τί VIBM | μέγαν Mor 10 τῶ τῆδε U | σ' om U σε edd | καὶ (1) om Mor 11 αὐτοῦδε I αὐτοῦ Pa | τοῦ γε V 12 ἡμἶν] ἑκὼν coni Mor | καὶ om U | πφὸς βίαν] πφεσβείαν I 13 ởὴ IM 15 βασιλεὐσ Pa | καὶ om Mor 16 τίς B | σὲ τοῦ Mor, sed τε σοῦ coni 17 σωτηφίας Mor 18 παιδίω C | τὰ πολέμια om T | στφατείαν PaT 19 γινομένου V 21 ἐκ om T 23 καὶ παιδας I sed καὶ παὶ in ras m²

όσοι την πόλιν οίκοῦσι καὶ ὅσοι την γην ἐργάζονται καὶ ὅσοι δεσπόταις ὑπηρετοῦσι. 48. τίς οὖν ἡ παρὰ τῶνδε τῶν γυμνῶν συντέλεια; τοὺς δεοὺς ἕκαστοι τούτων καλέσουσιν ἀπ' εὐνοίας ἀκριβοῦς, τὸν Ἄρη, την Ἀθηνᾶν, τοὺς ἄλλους ὧν ταῖς γνώμαις ἐκβαίνει 5 τὰ τῶν πολέμων τέλη, μεμνημένοι τῶν τε λελυμένων κινδύνων τῆς τε ἀνελπίστου ταύτης σωτηρίας, αἰτοῦντες τοὺς ἐναντίους, εἴ τινες ἄρα φανεῖεν, εἰς δέος τε πίπτειν καὶ τρόμου καὶ φυγῆς μᾶλλον ἢ διώξεως ἐρᾶν. ὅσην δὲ ἐν πολέμωυ πράγμασιν ἔχουσιν εὐχαὶ ἑοπήν, 10 ὑρῶμεν ἐν ταῖς ποιήσεσι.

49. Καὶ μήτοι νομίσης παρὰ τῆσδε μόνης τοῦτο ἕξειν τἀγαθόν, ἀλλ' ὅσον ἐστὶ τὸ βασιλευόμενον, τοσοῦτον τὸ συνευξόμενον. τὸ γὰρ τῶν ἀδελφῶν δίκαιον ἔστι δήπου κἀν ταῖς πόλεσι καὶ συνάχθονταί τε πλητ- 15 τομέναις καὶ συγχαίρουσιν ἐν τοῖς ἀμείνοσι. | καὶ R 677 ὥσπερ ὁ μέρει πόλεως λυμηνάμενος καὶ τὸ μηδὲν πεπονθὸς ἠνίακεν, οῦτως ὁ μιῷ πόλει λελύπηκεν ἀπάσας. οὐκοῦν καὶ ὅτῷ τι χρηστὸν εἰς μίαν γεγένηται, πάσας οὖτος ἀνηρτήσατο. ἀπὸ τοσούτων οὖν στομάτων εὐχὴν 20 πόσον τι χρὴ νομίζειν δυνήσεσθαι;

Hosted by Google

²⁰ ἀνηφτήσατο] ήτοι έξῆψεν ἑαυτοῦ καὶ εἰς ἀγάπην κατέστησεν V^r cf. t. I p. 436, 10. III 384, 14 R

² διαπονοῦσι Pa 3 συντέλεια voce des T 4 donv Pa 9 δρόμον Β 10 δ' Re | ἀρχαί V 6 πόλεων Ρα 12 μήτι BM 13 rosovro CPUM edd 15 συνάχθονταί τε - 16 ausivosi] cf. Max. Conf. (π sol φ ilwv xal φ iladel φ ias) serm. VI 550 Comb. (t. 2 p. 763 Migne) Λιβανίου Συγχαίοειν χρή τοῖς φίλοις καλῶς πράττουσιν, ὡς καὶ συναλγεῖν λυπουμένοις cf. ad t. I 254, 6 | ve inser Is et coni Re ye reliqui libri edd 17 μέλει Mor sed μέρος coni, μέρει Sav 18 $\eta \nu i \alpha \varkappa \varepsilon \nu I$ sed anev in ras m², M ήνία μεν Pa ήνίπα μεν Mor sed ήνίαπεν coni | δ Mor sed δ coni 19 $\tau i BM$ | $\gamma \epsilon \gamma \epsilon \nu \eta \tau \alpha i P$ sed $\gamma \epsilon$ prius in ras m² 20 ov $\tau \omega s I$ 21 $\tau i B$

444

50. Ούτως οὐ φιλάνθρωπά σοι μόνον, ἀλλὰ καὶ λυσιτελοῦντα πέπρακται. καὶ φύσει γε τὸ πρᾶγμα τοιοῦτόν ἐστιν. ἡ μὲν ἀρετὴ συμφέρον καίτοι καὶ εἰ μηδὲν κέρδος ἔμελλεν ἐντεῦθεν ἀκολουθήσειν, αὐτό γε
5 σὺ δήπουθεν τὸ καλὸν τιμήσειν ἔμελλες, τὸ καλὸν δέ, οἶμαι, τὸ μὴ πικρῶς ἔχειν τοῖς ἁμαρτάνουσιν οὖσιν ἀνθρώποις. εἰς μὲν γὰρ τὸν οὐρανὸν τοῦτο οὐκ εἰσέρχεται, τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ἄτης οὐκ ἔνι καθαρεῦσαι τὴν γῆν. θεῖος δέ τις εἶναι δοκεῖ καὶ πολλῶν ἐπαί10 νων ἄξιος, ὃς ἐν ταῖς παρ' ἐκείνης ἐπηρείαις τοῖς παραπεσοῦσιν οὐχ ἐπέθετο.

51. Καὶ νῦν οὖτος πανταχοῦ πολὺς ὁ λόγος, οἶα μὲν τὰ πας' ἐμοῦ, οἶα δὲ τὰ παςὰ σοῦ. οἶμαι δὲ καὶ ἐν θεῶν συλλόγοις μνήμην ἀμφοτέςων εἶναι καὶ παςὰ
15 μὲν τῶν ἐγκώμια λέγεσθαι, Μουσῶν τε καὶ Ἐρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος, τοὺς δ' ὑπὲς δωρεῶν ὡς δεῖ σοὶ πας' ἐκείνων ἐλθεῖν, γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Καλλιόπη δὲ τὸ μὲν δράσει μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ὑπὲς δὲ τῆς |
R 678 ἑαυτῆς πόλεως ἀποδώσει καὶ δευτέςαν ἀμοιβὴν
20 ἔρωτα τοῖς σοῖς υίέσι παιδείας ἐνθεῖσα καὶ μουσικῆς.

8 Il. τ 91 19 cf. t. I p. 133, 9

11 τὸ ἐπέθετο καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ ῶσπερ καὶ ἐνταῦθα $V^{\rm r}$

3 μèν οὖν M 7 ἀνθρώποις οὖσιν B 7 ἀνθρώποις – 8 καθαρεῦσαι om Pa 8 τῷ Mor | δ' Re | ἄτης libri edd 11 ἐπ΄ ὅετο cum ras 1 litt U 15 τε om I 16 ‰ς δὴ et ἐλθεῖν Mor in priore ed., αἰ δή et ἦλθον in altera 17 ἐκείνων I sed ων in ras m^2 18 τὸ μὲν ἑαντῆς coni Re Anim 19 αὐτῆς Pa 20 σοῖς inser I^2 | καὶ om Mor

Hosted by Google

XXI.

Oratio εἰς Καισάφιον μάγιστφον qua Libanius Caesarium magistrum officiorum ob benevolentiam in venia motus Antiocheni a Theodosio impetranda exhibitam praedicat atque ut domum villamque Antiochiae sibi aedificandas curet invitat, paulo post codicillos imperatoris Antiochiam missos conscripta et ad Caesarium Constantinopolin missa aeque atque ea quae sequitur minus lectitata non plus septem et decem codicibus ad nostram aetatem pervenit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 220°. Correctus est manu recenti (s) e codice qui fons fuit codicis Monacensis gr. 101 (*Mo*). Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 110. Inter hoc et sequens exciderunt duo folia quibus verba inde ab $\ddot{\alpha}\nu\omega$ $\varkappa\dot{\alpha}\tau\omega$ p. 453, 12 usque ad $\lambda \dot{\epsilon} \gamma \rho \nu \tau i \tau \dot{\eta}\nu \dot{\eta}] \varkappa\epsilon \tau \dot{\epsilon} \rho \alpha \nu$ p. 462, 18 perierunt. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 115. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Patmius 471 saec. XIV fol. 292. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 74. Vide t. I p. 44 sq. et 69. Initium mihi contulit Carolus de Boor. 6. Laurentianus gr. LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 464. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

7. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 149. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

8. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 230^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

Hosted by Google

9. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 142^v. Vide t. I p. 222 sq. et 236.

10. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 159. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 99^v. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

12. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 118. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

13. Laurentianus gr. LVII 20 saec. XV fol. 133[°]. Vide t. I p. 39 sq. et 69. Inspexerunt nuper meum in usum Pio Rajna et Henricus Rostagno.

14. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 2. Oratio $\dot{\alpha}\kappa\epsilon$ - $\varphi\dot{\alpha}\lambda\omega\varsigma$ incipit verbis $\epsilon \ell_S \lambda \dot{\nu}\pi\eta\nu$ $\pi \varphi \sigma \sigma \dot{\phi} \mu \sigma \iota \sigma \varsigma$ p. 453, 10. Vide t. I p. 53 sq. et 69.

15. Laurentianus gr. XXXII 13 saec. XIV fol. 115. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

133 16. Laurentianus LV 6 (= La) membranaceus formae quartae post Synesium nitidissime saeculo XI exaratum continet folio ultimo (56) manu saeculi XIII scriptam orationem

λιβανίου (add in marg m²) είς καισάφιον μάγιστφον, sed hoc ipso folio desinit verbis τὰς γαστέφας ἀντὶ (p. 460, 4).

Contuli anno 1869.

134 17. Vaticanus gr. 64^{1}) (= Va) membranaceus formae folii diversis manibus anno 1269 vel 1270 exaratus teste subscriptione in folio 289^v ἐτελέσθη ἡ βίβλος αὕτη χειοὶ γραφεῖσα ἐκατογχειοοι ἐν ἔτει , ςψοη continet post Isocratis ἑλένης ἐγκώμιον (fol. 1) et ἀρριανοῦ πρὸς λούκιον γέλλιον τῶν ἐπικτήτου διατριβῶν βιβλίον (fol. 4)²) inde a

¹⁾ In indice codicum qui sub Sixto IV in bibliotheca Vaticana fuerunt edito ab Eugenio Muentz et Paulo Fabre, La Bibliothèque du Vatican (v. t. I p. 45 not.) p. 231 ultimus est inter Graecos oratores sic descriptus: Arriani de disputationibus quaedam aliae Epistolae Eschinis orationes etc. Ex membr. in rubeo; in indice graeco edito ab Haasio Serap. XII p. 145 sq. est n. 68.

²⁾ Desinunt folio 72^{r} ; folium 72^{v} vacuum est.

fol. 73 $\lambda\iota\beta\alpha\nu\ell\sigma\nu$ έπιστολαl, quarum prima (α') ἀνατολίφ· οἶα τετόλμηται (= ep. 551), ultima (πη) est ẵφα μέμνησαι (= ep. 1086), ita tamen ut inter verba epistulae οζ' (= ep. 548) ἐν ἰλίω quibus folium 82^v desinit, et sequens λαμπφῶν interiectae sint in folio 83 τοῦ χαφτοφύλαπος βουλγαφίας ἰωάννου τοῦ πεδιασίμου epistulae quinque.

fol. 85 συνεσίου ἐπισκόπου κυρήνησ ἐπιστολαί, quarum prima νικάνδοω· παίδασ ἐγὼ (= ep. 1), ὕμνοι¹), λόγοι

fol. 144 λιβανίου σοφιστοῦ εἰς καισάφιον μάγιστφον

145^v πρὸς ἐλλέβιχον. Desinit in folii 146^v media linea 11 verbis κακῶς ποιεῖν ἠνέγκατο (p. 479, 3). Reliqua pars folii vacua relicta est.

Inde a folio 147 sequentur varia Aeschinis, Isocratis (208), Socratis atque Socraticorum, Gregorii Nazianzeni (225), Dionysii Halicarnasei opuscula rhetorica (226), Philostrati $\beta ioi \ \sigma o \varphi i \sigma \tau \tilde{\omega} v$ (265), Callistrati $\dot{\epsilon} x \phi \varphi \dot{\alpha} \delta \epsilon i s$ (284), Aristidis orationes (285), de quibus conferas Usenerum ann. philol. 107, 146 sq. et Dionys. Hal. opusc. I p. XI.

Contuli anno 1870.

Codex in Libanio communem cum Laurentiano LV 6 (La) habuit fontem iam valde foedatum, quem etiam magis quam hic novis aspersit maculis, in reliquis manavit e Laurentiano LIX 15^{2}).

Ex his decem adhibendos esse censui codices CAPIMoBMVLaVa, qui in duas discedunt familias quarum prior codicibus CAPIMoBM, altera codicibus VLaVa continetur. Ac communis quidem fons codicibus PI, exemplari unde manaverunt B et M, denique codici valde interpolato unde exaratus est Mo et correctus manu recenti (s) C. Exemplar unde La et Va codices qui Synesii opera continent fluxerunt, secundae familiae fuit³) et quamquam vitiis

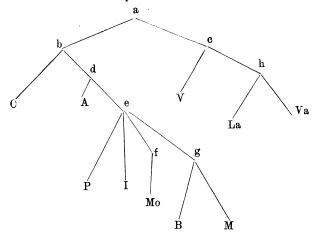
¹⁾ Synesii epistulis hymnisque in folio 87^v epistula Lysidis ad Hipparchum (= 3 ed. Hercher) interiecta est.

²⁾ Cf. Usenerum Dion. Hal. opusc. l. l.

³⁾ Praebent ut V έθέλοι (non ϑ έλοι) p. 458, 12, έβούλοντο (non ϑ βούλοντο) p. 459, 12.

scatent, tamen ab apparatu critico excludere nolui, vel ut appareret, quam cito maximae corruptelae textum orationis a 'corpore' Libanii seiunctae invaserint.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt hoc tibi ante oculos ponet stemma.

Multos locos sed fere parvi ambitus citaverunt Maximus Planudes¹) et Macarius Chrysocephalus²).

Oratio primum edita est a Morello Lib. opp. t. II p. 515—524 "ex Cod. Rom. et Bavar. mnss.", ut in indice praemisso legitur. Quorum secundus est codex Monacensis gr. 101, quocum plerumque consentit, prior ut ab omnibus hodie in bibliothecis Romanis asservatis diversus est, ita idem esse videtur atque Parisinus gr. 3016, cuius dum Romae est, Morellum per Allatium copiam nactum esse nec non in oratione sequenti constat.³) Multa huius editionis vitia divinando sanavit Reiskius Anim.V 315— 324, plura ope codicum Augustani et Monacensis in editione ab ipso praeparata et a vidua (Altenburgi 1784 p. 304 --312; iterum ibidem 1791 t. I p. 678—696) male curata.

1) Cf. t. I p. 73. 2) Cf. t. I p. 351. 3) Cf. t. I p. 58.

Hosted by Google

ΕΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΝ.

 \mathbf{v}

'Επειδή ταις ύποσχέσεσι ταις παρά σοῦ τὸ R 678
 ἔργον ἀκολούθησεν, ὦ γενναιε Καισάριε, καλῶς ἂν
 ἔχοι καὶ ταις ἐμαις παρ' ἐμοῦ προστεθῆναι τὸ ἔργον.
 ἦν δὲ ἐν μὲν ταις σαις <τὸ> πάση προθυμία τῆ πόλει 5
 βοηθήσειν ὅσηπερ ἂν τῶν πολιτῶν ἕκαστος, ἐν δὲ ταις

- $C = \operatorname{codex Chisianus}$
- A =Monacensis gr. 483 (Augustanus)
- P =Palatinus gr. 282
- I = Marcianus append. XCI 2
- Mo = Monacensis gr. 101
- B = Barberinus II 41
- M =Marcianus gr. 437
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- La = Laurentianus LV 6
- Va == Vaticanus gr. 64

1 Theodor. hist. eccl. V 20. Cod. 'Theod. VIII 5, 49. cf. Zos. III 29

1 πρός $PIBM \mid \tau \circ \tilde{v}$ πρός Καισάριον Macar f. 88^{*} $\mid \mu \dot{\alpha} \gamma_{i-\sigma\tau \circ \sigma}$ στρον om B post μάγιστρον praebet λόγος τεσσαρεσκαιδέκατος V rubr, ι_{5} in marg B rubr, λόγος $\iota \delta'$ in marg I^{2} 4 προστεδήναι La sed σ suprapos. m² $\mid \tau \tilde{\omega}$ ἔργω Va 5 δ' Re $\mid \tau_{7}^{\tilde{\mu}} \pi \dot{\alpha} \dot{\lambda} \iota_{1}$ τό inserui $\mid \tau_{7}^{\tilde{\mu}} \pi \dot{\alpha} \dot{\lambda} \iota_{1}$ Mo 6 βοηθήσειν Mor sed γρ βοηθήσει in marg βοηθήσαι La sed βοηθήσειν suprascr. m² βοηθείν I sed είν in ras 5 litt et ε ex η corr m² $\mid \tilde{o} \sigma \eta \pi \epsilon \rho$ La sed ν supra η pos m²

LIBANIUS ed. Foerster. II.

έμαῖς τὸ λόγον ἔσεσθαι παρ' έμοῦ τοῖς πράγμασι πειοώμενον καί τούς έσομένους διδάσκειν, οίος ήμιν έν οίω καιοώ γεγένησαι. βουλοίμην δ' αν είπειν τι των τετελεσμένων άξιον και δύναμιν τοσαύτην είς τον 5 λόγον παρά των Μουσων λαβεϊν, δσηνπερ αύτος R 679 ἔσχημας | είς τὸ περισῶσαι τὴν πόλιν. 2. δ μέν οὖν ὄγλος, ἐν ἇ πολλοί μὲν ἄνδρες, πολλαί δὲ γυναϊκες, πολλή δε νεότης, πολύ δε γήρας, αφ' ούπερ πρότερον έποιοῦντο χωρίου τὰς ἰκετείας, ἀπὸ τούτου νῦν 10 και τάς έπι τοις δεδομένοις εύφημίας. ας ην μέν σε κάλλιον παρόντα δέγεσθαι μετά της φωνής δρώντα καί την των σωμάτων κίνησιν, φοιτα δε ίσως ου μικρόν τι σοι καί διὰ τῶν ἀγγέλων. 3. ἐγὼ δὲ κεκοινώνημα μέν έκείνοις των ήδίστων ήμιν βοων πράγμα 15 νῦν πρῶτον πεποιηχώς τῆς δωρεᾶς τοῦτο πειθούσης, δ δ' ούκ ένι μέν γενέσθαι παρά των πολλων, γένοιτο δ' αν παρ' έμοῦ, τοῦτ' ἀήθην δεῖν προσθεῖναι γάριν είδως τοις θεοις του δόξης σοι μέλειν άντι χρημάτων. έκείνως μέν γάο ούκ αν είχον άμείβεσθαι, νῦν δέ, εί 20 καί μή δσον άξιον, άλλ' άποδοίην άν τι.

4. El μέν οὖν ἁπάντων τῶν παρὰ πάντα τὸν χρόνον αὐτῷ πεπραγμένων βούλοιτό τις, ὦ παρόντες,

¹ τον La | λόγους B | "malim ἕψεσθαι" Re | πειφώμενον ε πειφῶμαι corr La², in πειφωμένον corr B² 2 εἰ Mo Mor qui η vel και coni 4 εἰς τον λόγον om Va 5 τὰ παφὰ Mo Mor | ὁπόσηνπες Va 6 ante ὁ quod scripsit m³ lac 3 litt quarum ultima erasa I 8 πολλη] πολη V sed η in ras m² 9 νῦν in marg La² 10 δεομένοις LaVa | μέν C sed v add n num μέν ἄν? 12 συμμίκτων Mor | δ' Re 13 μικράντι Mo μικρῶν τί Mor sed γο μικρόν τι in marg 15 πεποιηκως] "νίdetur hic deesse ἀσύνηθες" Re 16 ὅδ' P sed ' in ras m³, IMOBM 17 δὲ La | ἀν ἴσως Va 19 ἐκεῖνοι Mor qui ἐκεῖνος coni ἐκείνη coni Re | δ' Re 22 αὐτῶ πεπραμένων Mo

μεμνήσθαι καὶ τῆς τε ἐν παισὶ σωφοσύνης, εἶτ' ἐπειδήπεο ἐκ παίδων ἐξῆλθεν, ἀνδοίας τε ἐν οἶς ταύτης ἔδει καὶ γνώμης καὶ τῶν εἰς παροησίαν ἀπασῶν ἀφοομῶν καὶ ὡς ἑτέρους ἔχων φοβεῖν αὐτὸς ἄληπτος 4 ἦν | ἄπασι καὶ ὡς τῆς βασιλείας ἄλλοτε ἄλλων R 680 οὕσης δι' ἴσων αὐτὸς ἐπαίνων διηκόνει τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος ἐν κέρδει ποιουμένου τὴν Καισαρίου φύσιν — εἰ μὲν οὖν ἀπάντων ἁπτοίμεθα νῦν, κατεγνωκέναι τῶν παρόντων δόξομεν, ὡς οὐκ ἀποχρώντων εἰς λόγον. εἰ δὲ ἐπὶ τούτῷ, δόξομεν τιμᾶν τὴν βοήθειαν τῷ μη- 10 δὲν ἐπεισάγειν. οίων τοίνυν ἀπολελαύκαμεν ἐν ζέοντι τῶ κλύδωνι, λέγωμεν.

5. Τοῦ κακοῦ ἀρξαμένου μὲν ἀπὸ φωνῆς ὀλίγης, προβάντος δὲ εἰς πολλοὺς τοῦ κεκινημένου τὸ μήπω πρὸς ὁμοίαν ταραχὴν ἐπισπωμένου καὶ ἑημάτων μὲν 15 ἐκδραμόντων δίκην ἐχόντων θάνατον, ἔργων δὲ προστεθέντων οὕτω δεινῶν, ὡς μικρὸν εἶναι τἀν τοῖς ἑήμασιν, εἰκόνων χαλκῶν καθελκομένων ὕβρει καὶ τῶν

Hosted by Google

^{1 &}quot;καl mutandum videtur cum olor, aut plane delendum." Re | re delendum videtur cum Re | elra Va 2 årdgelas IBMLa 4 $\varphi \circ \beta \in \tilde{v} M$ sed $\varphi \circ \beta$ in ras, 4 και ώς — 5 απασι om Mor είχε βοηθείν in marg 5 $\tilde{\alpha}\pi\alpha\sigma\iota$ P sed ι in ra 6 $\ell\sigma\eta$ S Mo Mor | τοῦ ἀεὶ P sed οῦ ἀε in ras m³ 5 $\ddot{\alpha}\pi\alpha\sigma\iota$ *P* sed ι in ras 4 litt m³ 9 πραγμά- $\tau \omega \nu Mo$, $\pi \alpha \varrho \delta \nu \tau \omega \nu$ in marg 10 δ' Re | τοῦτο Mor et in τουτω corr La num τούτων (έστήξομεν), ? cf. p. 310, 4 | τιμαν την βοήθειαν restitui e libris nisi quod C pro την habet είς et C^{s} loco erasi τιμάν et in marg: δικαίως τιμάν έξ ών νῦν εύηργετήμεθα παρ' αύτοῦ καὶ μη δεῖσθαί τινος quae est lectio etiam codicis Mo nisi quod etiam sis βοήθειαν post τινος habet acque atque edd (sed dinalwr et súngysroúus da Re) cf. p. 472, 16 εί δε έπι τὸ προκείμενον εύθυς ίωμεν, άρκούμενοι ένι τούτω, αν 11 άπολελώκαμεν Μο δόξομεν δικαίως τιμαν έξ ών Re Anim 14 δ' Re | κεκινημένου P sed ov in απολελόγχαμεν Mor

απολεκογχαμεν Mor 14 ο κε κενισημένου Γ sec ras m⁴ 15 έπεσπασμένου Mor 16 προτεθέντων Va

μέν δλων έλχομένων διὰ παντός όμοίως τόπου, τῶν δε και κατατετμημένων είς μέλη, τοιούτων τοίνυν R 681 ήσεβημένων και των τετολμημένων της πόλεως | άπάσης κοινών γεγενημένων τω τούς μέν δράσαι, τούς 5 δε μή κωλύσαι, την γάρ δη γνώμην ύπο την αυτήν ταῖς γερσίν αἰτίαν ἦγον, δραμόντων τοίνυν τῶν ταῦτα μηνυσόντων βασιλεί και της πόλεως φόβω κεκενωμένης ώς των μενόντων πάντων απολουμένων πέμπεται μετά τοῦ ταῖς δυνάμεσιν ἐφεστηκότος οἶτος ἐπὶ βασάνω τε 10 και κρίσει των πεπραγμένων. 6. οι μέν οὖν τον άνδρα ούκ είδότες οίχήσεσθαι τούς τε ούκ αποδράντας τούς τε τοῦτο πεποιηκότας, ἁλώσεσθαι γάρ, ἔλεγον, καὶ οἱ μέν ήττον, οί δε μαλλον, αμφότεροι δε σφας αύτούς έθρήνουν, έγω δέ, ού γάρ ήγνόουν αύτόν, τούς μέν 15 ταύτά μοι φρονοῦντας καὶ τὸ βέλτιον προσδοκῶντας έπήνουν, τούς δε θορυβουμένους έπαυον δστις είη διδάσχων. 7. νύξ μέν ουν έχείνη πολλάς μέν φοοντίδας, όλίγον δε είγε τον υπνον. ούδε γαο ει πάντες

9 'Ελλεβίχου cf. p. 486, 11

1 δμοίον La 2 τοίνυν eras C eiusque loco $\mu \dot{\epsilon} \nu$ pos s 4 xoivovõv I sed ov eras. BM 5 πωλῦσαι ÎMLa cf. ad t. I 272, 5 6 rolver eras CP eiusque loco de pos C^*P^2 7 μηνυσαντων V μηνυόντων Mo Mor | τῷ βασιλεί LaVa | τῆ πόλει Mo Mor κεκενωμένη Mor 8 απολλουμένων BM sed in hoc λ prius 12 τοῦτ' οὐ V | ἀλώσεσθαι C sed ἁλώ in ras s | γάρ, eras Eleyov distinxi cum Sinteni vào Eleyov libri edd, sed vào eras đо 14 έπήνουν Va | αύτοὺς Re Anim αὐτὸς τοὺς Mor Ι 14 τούς - 17 διδάσκων citat omissis vocabulis ταύτά - προσδοκῶντας Plan fol. 38 15 ταῦτα Mo et in ταυτά corr I^3 καl τὸ in καί τι corr I^3 | βέλτιστον CAILa Re cf. p. 454,8 post βέλτιον 11 litt eras Va 16 φοβουμένους LaVa

18 8' Re | oi B

Hosted by Google

μάντεις ένηγγυῶντο τὸ τέλος λέγοντες εἰς ὅπερ ἦκεν ήξειν, ἦν οἶόν τε μὴ πλήττειν έαυτοὺς καὶ κυκᾶν τούς τε δεῦρο μετοικοῦντας ὅσοι τε ἐν τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι, γενομένης δὲ ἡμέρας τῶν μὲν | ἄλλων οὐ R 682 πολὺς εὐθὺς ὁ λόγος, τὴν βουλὴν δὲ ἡ αἰτία περι- 5 ίστατο. καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων λόγους ἐδέχετο μὲν ἡ τοῦ στρατηγοῦ καταγωγή, πικρὸν δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῖν δικαζόντοιν, ὅ τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας ἐποίει πραοτέραν. ἡμέρα δευτέρα καὶ δικαστήριον καὶ δεσμὰ καὶ τοῖς δεθεῖσιν ὁ δήσας τά γε εἰς λύπην προσόμοιος. 8. δύ- 10 σεσθαι δὲ | μέλλοντος ἡλίου καὶ τῷ μὲν ἀσχολίας R 683 οὔσης ἄνω, κάτω δὲ ὕχλου περὶ τὰς θύρας ἔρχομαι μέν, ὡς δ' ἂν μὴ ἐνοχλοίην, ἀπεχώρουν. ὁ δὲ αἰσθόμενος τὸ τοῦ Πινδάρου ποιεῖ καὶ δι' ἀναβολῆς τῶν

10 Ep. 787. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XIII t. II p. 135 A 14 cf. p. 95, 21. Pind. fr. 279

1 ένηγγυῶντο P sed η in ε corr m² η γγυῶντο V frustra verbum impugnavit Lobeck Phryn. p. 155 | lévovres om P | els οπεο ήκεν ήξειν λέγοντες Va 2 πλήττειν - 3 μετοιχούντας citat Plan I. l. 2 έαυτοὺς P sed του corr m² et in marg τούς pos m² 3 τε om Plan 5 Evovs] nv LaVa | 6 om Va εiς | περιίστατο καl Re 6 xal P | tois Mor | tovtov PLa | Lóyous έδέχετο scripsi λόγους. ήλέγχετο libri Re, sed ήλ in έδ corr et γ eras I² λόγοις ήλέγχετο Mor λόγους έδέξατο coni Sievers 7 ovdev inser I^3 8 ήμέρας scripsi e BM qui habet p. 178 νυκτόσ ήμέρασ νυπτός reliqui libri edd | πραστέραν PIMoBM 9 81καστήρια V εύθύς post δικαστήριον La 9 καl (3) – 454, 2 παρέχων citat Plan fol. 38^r et ^v 10 Severouv B sed ι (2) ex α corr | $\delta \eta \sigma \alpha \varsigma I$ sed $\delta \eta$ in ras m² $\lambda \psi \sigma \alpha \varsigma B$ | $\tau \delta V a$ 10 $\pi \rho \sigma \sigma$ όμοια Mor sed γο προσόμοιος in marg 11 $\delta \hat{\epsilon}$ inser I^2 om BM11 $x\alpha l - 12$ $\vartheta v \rho \alpha s$ om Plan 11 τῶ μèν uncis inclus Mor | της άσχολίας Mor 12 ούσης voce des. fol. 110 A perierunt duo folia quibus continebantur quae sequuntur usque ad ήμε]τέραν p. 462, 18 14 τοῦ om Va

έπειγόντων συγγίνεταί μοι παρακαθισάμενος ἁπτόμενός τε τοῦ χαρποῦ χαί θαρρεῖν ἐν τῷ τοῦτο ποιεῖν παρέχων, ώς ούδεις των έν δεσμοις στεροιτο της ψυχης. δ δή και ήμιν απέχρη. δεινόν δε ούδεν των άλλων. 5 ού τὸ τῆς οίκείας ἐκπεσεῖν, οὐ τὸ τῶν ὄντων, οὐκ αύτος δ δεσμός ούδ' είς γηρας και τελευτήν αυτόματον προϊών. 9. πολλων δέ μοι δεόντων δακρύων ούκ όλίγα τῆς βελτίονος ἦν ἐλπίδος. ἐπήνει τε ἅμα ταῦτα καί προσετίθει τὰ έαυτοῦ, οὐ τὸ γῆρας, ἐμοί δοκεῖν, 10 ταύτη τιμών, πολλούς γαρ αν έτίμα πρό έμου, ούδ' αὖ ἀποδιδούς ἂς ὤφειλε χάριτας, οὐ γὰρ ὤφειλεν οὐδ' ήν ő τι προεισενήνεκτο παρ' έμοῦ, ἀλλ', οἶμαι, βέλτιστος ών καί τά καλά μέν άξιῶν αίδεῖσθαι, τῶν 14 καλών δ' ήγούμενος τούς λόγους ανεπήδα τε φαινο-R 684 μένου και τοις άλλοις | απασιν έκόσμει και δι' ών αύτός τε ἔσομαι δάων καὶ ποιήσω τοὺς δεδεμένους. παρείχε. 10. παρ' ούς έλθων έγω παρ' αύτοῦ καταβάς άπειρηκότας και κειμένους άφώνους σκοποῦντας ὅπως ἂν αύτοὺς ἀπενέγκαιεν, ἔσχον τε καὶ παρεμυθησάμην

3 Plat. Leg. IX p. 873 E

19 έσχον] άντι τοῦ ἐπέσχον· και Άριστείδης· ἕσχον τὴν πείραν Άθηναίων στρατηγοί δύο (== Panath. t. I 291, 15 D) V³

2 έπ*l* Va 5 olnelas I Re olnlas reliqui libri Mor 6 αὐτόματος C 7 προιών B sed o supra à pos m² | δακρύωr etiam in marg yo πολλούς scripsit | μέν γάο Mor $11 \alpha v$] ηv Mor 12 \Im Re | $\eta \mu \eta La$ 13 alderodal P sed δ in ras m² 14 δε ήγούμενος Re διηγούμενος Mo Mor | ,,malim και τούς λόγους" Re | φαινομένου μου? cf. tamen p. 91, 12 17 έλθόν Mo | καταγόμενον Mo sed καταβάς in marg 18 κειμένους κάτω 19 avrovs P sed in avrovs corr m^s, MoBMLaVa LaVa αυτούς VI

λέγων τε τὰ τοῦδε χαὶ διδάσχων, ὡς ἔνι χαὶ βιῶναι. ώστ' εί φαίην τούς τοσούτους έξειλκύσθαι τελευτής ύπό τοῦδε, τὰ ὄντα ἂν είην εἰρηκώς. εὔφραινε δε καί τω λέγειν ποός ήμας & ποός τον ήδικημένον έμελλεν ύπεο ήμων. τα δε ήν, ότι τω βασιλει κάλλιον 5 μή λαβείν ή λαβείν δίκην, εί γε το μέν ήδουήν έχει ταγέως παυομένην, τὸ δὲ δόξαν οὐ δυναμένην λῆξαι. 11. τοις μέν οὖν έχ τούτων ὁ δεσμὸς ἐλαφρὸς οὐ δεγομένων των ύποσγέσεων άλαζονείας ύποψίαν, ούδαμοῦ γάο άνήο η μή πράξων ήδει κατεπηγγελμένος έλέγχε- 10 ται, ποιῶν δὲ τῆ πόλει ταχεῖαν τῆς συμφορᾶς τὴν άπαλλαγήν, εί μέν οἶόν τε ἦν δεηθέντα τῶν θεῶν πτερώσαι τὰ ζεύγη, τοῦτ' ἂν ἐποίησεν, ἢ εἰ τὸ τῶν Βορέου παίδων αὐτόν ποθεν λαβεῖν, τοῦτ' ἂν ἐκείνου 14 μαλλον, | η εί παραπλήσιον ϊππον τω παιδί της R 685 Γοργόνος, τοῦτ' ἂν ἐδέξατο. 12. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν, παρ'

12 Pind. Ol. I 88 sq. 14 Il. v 223 sq. cf. ad t. I 513, 1 15 Luc. somn. § 15

15 τῷ παιδὶ τῆς Γοργόνος] ἤτοι τῷ Πηγάσφ Ρ³

2 ∞στε Va | $\varphi \alpha i \eta \nu$ τὸ τοὺς CPI sed in his duobus τὸ eras, MoVLa edd 4 πρὸς ἡμᾶς om La | ὑμᾶς Mor 5 βασιλεῖ εἰς kaisaάριον λόγου Macar. Chrys. fol. 88^r 5 βασιλεῖ om La ἀνθφώπω παντὶ καὶ μάλιστα βασιλεῖ Macar | κάλλιον ἦν LaVa 7 τὸ - ởνναμένην in marg Mo² 8 τέως Va | ἐλαφρὸς ὁ δεσμὸς LaVa 12 τῶν θεῶν e τὸν θεὸν corr C^{*}P² τὸν θεὸν IMoB Mor

12 τῶν ở εῶν 6 τῶν ở εῶν corr C^*P^2 τον ở εον IMOB MOr τοῦ ở εοῦ M sed τῶν ở εῶν in marg 13 τοῦτο PIMOBMLaVa edd | εἰ om LaVa 14 αὐτόν scripsi e V αὐτός reliqui libri edd sed σ in ν corr P^2 | λαβῆ Mor sed γο λαβεῖν in marg | τοῦτο LaVa 15 τῶ P sed ∞ in ras, I sed e τῆ corr m³ τῆ reliqui libri edd 16 παρ' ὅτον P sed 'et " in ras m³, I sed δ in ras m³ παράτου Mo sed παρ' ὅτον in marg, BMVa

ότου ταῦτα ἐγένετ' ἄν, πόνου συνέχειαν φύσει πτερῶν ώήθη δειν έξισωσαι και τα παρέχοντα δή την έν ταις όδοῖς τουφήν πάντα δίψας καὶ γαίρειν ἀφεὶς καὶ κουφότατον απεργασάμενος ώς οἶόν τε τὸ φέρον αναβάς 5 παντί τῷ τάχει τῶν ὀρέων ἐχρῆτο προσόντος τοῦ παρά τῆς μάστιγος. 13. καὶ τὸ μὲν προπέμψον τοσοῦτον *ἦν*, *ἦν* δὲ ἄρα τοῦδε τὸ πλέον γυναϊκες, αι δὴ καὶ την πόλιν είχον, τριάκοντα δή σταδίους τοις αύτων αὗται καλύψασαι σώμασιν ἔξω τὸ πρὸς ἑσπέραν ἔμενον, 10 δ δέ, έστι γάρ σώφρων και είδως α διωθεισθαι κάλλιον, καί τας τιμάς έν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραττομένοις άξιῶν ἔγειν πέμψας μέν οὐκ ἀπήλασε τὸν ὄγλον οὐδὲ R 686 έλύπησε, διὰ δὲ τῆς ἑσπέρας αὐτῆς | τοῦτο ποιήσας, έπειδή καιρός ήν, είς γίγνομαι δή των άναστρεψάντων 15 καὶ αὐτός. 14. καὶ ὡς ἐκαθήμην πρὸς ταῖς ἐμαυτοῦ θύραις, βοής άκούομεν ίκετείαν έχούσης. είκάσας οἶν, **ὅπερ ἦν, ἐξιέναι τὸν ἄνδρα, πάλιν ἐπὶ τὸν ὅππον** άναβάς άσθενής ό γέρων τὰ πρῶτα μέν είπόμην, είτα παρήλαυνον, έπειτα πολύ τὸ μέσον έμαυτοῦ πρὸς έκεῖ-20 νον ποιήσας ανέμενον, δακούσας δε ήκοντος, τοῦτο

1 πόνου — 4 ἀπεργασάμενος citat Plan fol. 38^{*} 2 τὰ inser $M^2 | \delta \eta$] ἐπὶ La om Plan | τὴν Re τῶν libri Plan Mor ἀφείς

3 είπών LaVa 4 ἀπεργασάμενος ὤχετο Plan 5 ἐχρήσατο Re | προσόντός του καί Va | τοὺς Mo Mor qui τοῦ coni 6 τοσοῦτον P sed v add m³ 7 δ' Re 8 δὴ σταδίοις Mor, γρ δισταδίους in marg | αὐτῶν MoM 9 "malim αὐταί" Re 12 ἀπήλασσε M ἀπήλαυνε ILa Re ἠπείλησε Va 13 "malim ἐλύπησε (διὰ τῶν ἑαβδούχων), διὰ δὲ τῆς ἑσπέρας (sc. ἀπήλασε τὸν ὅχλον) αὐτῆς τοῦτο ποιησάσης" Re, in quo ποιησάσης γρ ἀντι

fortasse probandum 14 ἀναστοεψάντων Ι 15 παρὰ Va 18 δ eras PI om BM | ταπρῶτα VB et e τὰ πρῶτα corr I⁸ | εἰπόμην P sed ' in ras m³ 19 ἐκείνους Va

Hosted by Google

δή τὸ πολλάκις μοι πεπραγμένον, πολλὰ διεκωλύθην είπειν τοις παρά τουδε λόγοις έχουσι μάλισθ' α γ' αν έβουλόμην. 15. έντεῦθεν ήμεῖς μέν έκαθεύδομεν, δ δ' ήπείγετο καί τῆς δευτέρας έσπέρας ήπτετο Καππαδοχίας δρίων, εἶτα τῶν μετ' έχεῖνα, χαὶ τῆς ἕχτης ἡμέ- 5 ρας μετά μέσην έδειξεν αύτον τῷ βασιλεί λανθάνοντα τούς άπάντων όφθαλμούς τῷ τὸ μὲν ήγούμενον μή είναι, τὸ δ' ἑπόμενον ἐν | δυοῖν καὶ μάλιστα δὴ τῆ R 687 τοῦ σώματος διὰ τῶν πόνων δαπάνη. 16. πόνοι γὰο δή πόνοις συνήπτοντο καί το διιστάν είς ανάπαυλαν 10 ἦν οὐδέν, οὐ σῖτος, οὐκ ὄψον, οὐ ποτόν, οὐχ ὕπνος, ούκ έπιθυμία κλίνης. δε ούτως είχετο του πρόσω, ώστε καί ταις διαδοχαίς των δρέων άγθεσθαι τοις τε περί ταῦτα τάχεσιν ώς βραδυτῆσιν ἐπιτιμᾶν· ἐπεί ούδε ύπόδημα έλυσεν ούδ' άναξυρίδα άφείλχυσεν ούδ' 15 έγυμνώθη της ένθένδε έσθητος, ποίν έν τοις ποός βασιλέα λόγοις της ήμέρας το λοιπον αναλώσας ήπεν έπι λουτρόν. ως τά γε δια πάσης της όδοῦ παραθέων

1 τὸ om La Va | διεκωλύθην] δὲ κωλύθην Mo δὲ ἐκωλύθην Mor sed γο διεκωλύθην in marg 2 λόγους Mor | ἔχουσιν & I sed à ex δ corr m^s | μάλισθ' P sed σθ in ras m² et μάλις² ἀν à ἐβουλόμην in marg m³, I sed σθ e ς corr m³ μάλιστ ἀν C sed à ex δ corr s μάλιστ MoLa μάλιστα Va edd μάλι cum ras 2 litt B πάντα μάλιστα coni Re | α γ' scripsi à V et coni Re probante Sieversio p. 182 à δ' C sed à e δ' ἂν corr s, PMLa ἂν δ' Mo δ' Va edd om I et in ras 2 litt B | ἂν om in ras 2 litt B ἄν I sed "ν m² et ν in ras 5---6 litt 3 ŏ PIBMV δ Mo 4 ήπείγετο ex εἰ πήγετο corr I² 6 αὐτὸν M Mor ἑαυτὸν Re | τῷ om Re 7 τὸν La Mor 8 τὸ in ras P² καὶ τὸ Mor | δὲ Re 10 δι ι τὰν I sed ι

alterum in ras 3 litt m² $\partial \iota \sigma \tau \tilde{a} \nu M \sigma M$ $\partial \iota \sigma \sigma \tilde{a} \nu M \sigma r$ 13 $\delta \rho (\omega \nu La Va | \tau \varepsilon$ inser M^2 14 $\tau \alpha \chi \varepsilon \sigma \nu La \gamma \sigma \tau \rho \alpha \chi \varepsilon \sigma \sigma \tau \delta \sigma r$ Mor 15 $\sigma \delta \chi \delta \tau \sigma \delta \sigma \eta \mu \alpha$ — $\delta \sigma \varepsilon \delta \Lambda \nu \sigma \varepsilon$ citat Plan fol. 38^v | $\sigma \delta \delta \varepsilon$ (2) I Re | $\sigma \delta \delta \varepsilon$ (3) PIVa 16 $\varepsilon \nu \delta \varepsilon \nu \delta \varepsilon \nu I$ sed ν ultimum eras, BLa | $\pi \lambda \eta \nu Va$

Hosted by Google

ήρίθμει, και κάματος οὐδεὶς αὐτὸν ἐπὶ τοῦτο κατεβίβασεν, ὅν γε οὐδὲ αἱ πόλεις. τί ποτ' οὖν ἦν τὸ τοῦτο ποιοῦν; σφοδρά τις ἐπιθυμία λῦσαι μὲν τῆ R 688 βουλῆ τὸν δεσμόν, λῦσαι δὲ τῆ πόλει τὴν | ἀτιμίαν.
ἐφίκει γὰρ οὐχ ἑτέροις ἐπικουροῦντι μᾶλλον ἢ αὐτὸν ρυομένφ.

17. Καὶ τὰ μὲν τῆς γνώμης τοιαῦτα, μάταιον δὲ όρμὴ πᾶσα μὴ προσλαβοῦσα τὴν Τύχην. τὸ μὲν γὰρ ἂν κινοίη, τὸ δ' ἀποστερεῖ τοῦ τέλους· μὴ γὰρ δὴ
10 συμπνέοντος τοῦ δαίμονος πόσον ἄν τι εἴη παρ' αὐτοῦ τοῦ βουλεύεσθαι; ὡς δήτοι καὶ κυβερνήτης ἅπας σώζειν μὲν ἂν θέλοι τὴν ναῦν, σώζει δὲ οὐχ ἅπας, ἀλλ' οἶς συμπράττει τὰ πνεύματα. τοῦτο δ' ἂν εἴη τῆς Τύχης. 18. καὶ νῦν τοίνυν τῷ βουλομένῳ ταχέως
15 διαδραμεῖν παρ' ἐκείνης καὶ τὸ δεδυνῆσθαι μηδενὸς τῶν ὑποσκελίζειν εἰωθότων παρηνωχληκότος, οἶα πολλὰ ἂν ἐξ ὀχήματος συμπέσοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ἀδάμαντος ὄντων μὲν τῶν τροχῶν, ὅντων δὲ τῶν ἐπ' αὐτοῖς, οὕτω πάντα κρείττω τοῦ τι παθεῖν ἤρχετο πληττόμενα

1 έπι τούτω inser I³ | τοῦτο scripsi e CPV τούτω reliqui libri edd τούτων έν τι coni Re | κατεβίβαζεν Va 2 ovd LaVa 5 αὐτὸν MoBMLaVa 7 μάταιον - 11 βουλεύεσθαι citat Macar fol. 88^r 7 μάταιον — 8 Τύχην ad versum comoediae Atticae μάταιον δομή μή λαβοῦσα τήν τύχην revocavit Kockius Fr. com. Att. III p. 501 n. 500 | Sè om Macar 9 τό] τό P sed ' in ras m³ | δè Re | άποστεφεῖ scripsi e La Macar άποστεροίη I edd άποστεροϊ reliqui libri 9 $\mu \dot{\eta}$ — 13 πνεύματα citat Plan fol. 38° 10 συμπλέοντος $Va \mid εiη$ inser I^* 11 τοῦ in τὸ corr Va τὸ Mor | ,,num τοῦ βουλευομένου, τὸ βουλεύεσθαι vel τοῦ βουλομένου τὸ βούλεσθαι. an sic potius παο' αὐτοῦ τοῦ βούλεσθαι (vel etiam βουλεύεσθαι)" Re | $\delta\eta$ τι BVVa δή τις La | καί om La 12 έθέλοι VLaVa | απαξ Mo et γe in marg Mor 13 τὸ πνεῦμα La 14 τὸ C sed in τῶ corr s, V 15 énsirns Re ("possit quoque legi énsirn") énsirous I sed ois in ras m⁸ énsirov La énsirov reliqui libri Mor 17 ξυμπέσοι La 19 πρείττων V τι Re τί libri Mor

μέν τοῖς πεφυκόσι λυμαίνεσθαι, | κρατούμενα δὲ R 689 ὑπ' οὐδενός. 19. καίτοι τὸν ἀπερισκέπτως τῆ τοῦ τάχους ἐπιθυμία χρώμενον πολλην ἐφέλκεσθαι καὶ την βλάβην ἀνάγκη. ἀλλ' ὅμως ἐνίκα τὰ νικώμενα, καθάπερ δι' ἀέρος οὐδὲν ἐφαπτόμενα τῆς γῆς πορευόμενα. 5 οὐκοῦν συμμαχία μὲν τῆς Τύχης διὰ τούτων δηλοῦται, τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ὑπῆρχε μη τῶν ἄλλων συμβουλομένων θεῶν. ὁμόνοια μὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ τὰ αὐτὰ φρονεῖν, στάσις δὲ καὶ τὸ διαφέρεσθαι πόρρω μὲν οὐρανοῦ, πόρρω δὲ τοῦ τὸν οὐρανὸν οἰκοῦντος 10 χοροῦ. οῦτως ἔτρεχες δρόμον ὑπὸ θεῶν ἐπαινούμενον καὶ ην ἐβούλοντο πόλιν συνδιέσωζες καὶ ἦς ἐκήδοντο, κηδόμενος ἐφαίνου.

20. Ώς γὰρ δη κατέθηκε πρὸ τῶν ποδῶν βασιλεῖ τὰ τὸν ἐλεγχον ἔχοντα γράμματα καὶ κελεύοντος ἀνε- 15 γίνωσκε καὶ τοῖς μανεῖσιν οὐδαμόθεν ἦν σωθῆναι, γονάτων τε εὐθὺς ῆπτετο καὶ περὶ δόξης ἐποιεῖτο τοὺς λόγους καὶ οἶα ἂν ἐξ ἑκατέρου συμβαίη, τοῦ τε κολάσαι καὶ τοῦ μή. ἔλεγε δ' ἄρα καὶ κεκολάσθαι τὴν πόλιν διδάσκων, ὡς αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀπώλλυσαν 20 τῆ φυγῆ πάσχοντες, ἂ ὅπως μὴ πάθοιεν, ἔφευγον ἀποροῦντες στέγης, ἀποροῦντες τροφῆς, οὐκ ἔχοντες

²¹ cf. p. 496, 11 sq.

 $^{1 \}delta' Va \text{ Re} \text{ om } La$ 3 πάθους V 4 άλλ' — ένίπα om Va | ένίκα] άναβιοῖ La | κινώμενα Μο 6 ή συμμαχία C 10 τοῦ sed $\dot{\eta}$ inser s, Mo edd 7 συμβουλευομένων B edd ούρανοῦ Re | τῶν οὐρανῶν La Va 12 ην I sed " in ras m³ | έβούλοντο scripsi e VLaVa ήβούλοντο reliqui libri edd | διέ-σωζες I sed είναι συν supra διέ, V | οζς BM 14 δη om M $|\pi \varrho \delta I \text{ sed } ' \text{ supra } \varrho \text{ eras et } \delta m^s$ 15 χελεύοντες Μο 17 τε inser M^2 om $Va \mid \ddot{\alpha} \pi \tau \epsilon \tau \alpha \iota Va$ 18 $\ddot{\alpha} r \mid \mu \dot{\epsilon} v Va$ 19 χαί (2)] inavão $\eta \delta \eta$ coni Re | post nenoláodai ras 2-3 litt I 21 Equyov in marg Mor

ἰατρον ἀντιθεῖναι τοῖς ἐκ τῆς ταλαιπωρίας. καὶ ἐδείκνυ δὴ λέγων αὐτοῖς οἶς εὐπόρουν θνήσκοντας τοὺς |
R 690 εὐπόρους καλοῦντας ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῶν κακούργων ξίφη (καὶ) τῶν ἰχθύων τὰς γαστέρας ἀντὶ ταφῆς ἔχον⁵ τας. δ δ' ἀπὸ τοιαύτης ἀχοῆς ἐπὶ τὸν θρῆνον δρμήσας τὰς παρὰ τῶν ἄλλων δεήσεις ἔφθασε τοῖς παρ' ἑαυτοῦ δάκρυσιν, ἐν οἶς ἦν τῶν λυπηρῶν ἡ λύσις.

21. Πολλά μέν οὖν σὲ τὰ περιφανῆ ποιοῦντα, Καισάριε, μάλιστα δὲ τοῦτ' αὐτὸ τὸ νῦν. σεσώσμεθα
10 γὰρ τῆ βασιλέως ψήφω, ἔρχεται δέ τι σωτηρίας καl ἐπὶ τὴν σὴν γνώμην. ἄλλου μέν γὰρ ἴσως ἦν τοῦ μὴ κατὰ σὲ τὸν τρόπον χαρίσασθαι θυμῷ μεγάλω λόγοις προσερεθίζουσι καὶ νὴ Δία γε οὐκ ὅντα μέγαν ποιῆσαι τηλικοῦτον πικραῖς τε κατηγορίαις καὶ τὸ
15 πρᾶγμα αἰρουσιν ὀνόμασι φόβω τε τῶν ὑμοίων, εἰ μὴ τὸ σπέρμα τις ἀνέλοι· σοῦ δ' ἦν ἀκούειν πραότητος ἐπαίνους καὶ σοφίαν ὑρᾶν ἀφαιροῦσάν τι τοῦ μεγέθους καὶ λογισμοὺς ἐκ τῆς τῶν ἡμαρτηκότων φειδοῦς τὴν τῶν ἅλλων ἐγγυωμένους σωφροσύνην. 22. φιλῶ
20 μὲν οὖν καὶ τὸν Ἀθηναίων ῥήτορα τῆ Μιτυλήνη βοη-

3 cf. or. XXIII p. 496, 10 sq. 6 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI t. II p. 222 sq. 20 Thuc. III 41-48

20 δήτορα] τὸν Διόδοτον φησι· οὖτος γὰρ διεκώλυσε πανδημει τοὺς Μιτυληναίους διαφθαρῆναι κατὰ τὴν τοῦ Κλέωνος δημηγορίαν, ῶσπερ φησιν ὁ Θουκυδίδης ἐν τῆ τρίτη τῶν ἱστοριῶν Β²

1 $l\alpha\tau\rho\sigma\delta_S Va$ 2 $\delta t LaVa Re | \alpha\delta\tau\sigma\delta\sigma I sed \delta in ras m³$ | $\vartheta \nu \eta \sigma\kappa\sigma\sigma\tau\varepsilon_S Va$ 3 $\delta \pi\delta\rho\sigma\sigma_S P$ sed $\delta ex \varepsilon\delta corr m² | \vartheta \eta \mu low$ Va 4 xa i inserui | voce $\delta \nu \tau i$ desinit $La | \xi_{\gamma}\sigma\tau\varepsilon_S MVa$ 5 $\delta\delta' PIBMV \delta \delta t Re$ 8 $\tau\delta \sigma t Re$ 10 $\langle \mu t \nu \rangle \gamma \lambda q c$ coni Re 11 $\pi \rho \delta_S Va | \tau\delta$ Mor, sed $\gamma \sigma \tau \sigma \sigma$ in marg $\tau \sigma \nu$ coni sintenis 14 $\tau\varepsilon$ om B 16 $\tau t_S IMOBM$ Mor | $\pi \rho \alpha \sigma \tau \eta \tau \sigma S$ PIMoBM 19 $\rho t \lambda \delta \mu \varepsilon \nu$ Mo Mor 20 xa l om Mor | $\tau \delta \nu$ Mo | $\delta \vartheta \eta \nu \alpha t \sigma V | \tau \eta] \tau \delta \nu V$

Hosted by Google

θοῦντα, ἀλλ' οὔτε τοσοῦτον ἦν τὸ κινδυνευόμενον, ποῦ γὰο ἴσον ἡμεῖς καὶ Μιτυληναῖοι; τό τε πᾶν ἐκεῖνος οὐκ ἔστησεν, ἀλλ' ἴσμεν, ἐφ' ὁπόσον ἦκεν ἡ δίκη. | νῦν δὲ διὰ τοῦ παντὸς ἀφῖκται τὸ φάομακον. R691

23. Σκοπῶμεν δη κάν τῷ κεκομικότι τὰς διαλλαγὰς 5 τῆ πόλει ἀνθρώπῷ τὸν ἐπίκουρον αὐτόν. ὡς γὰρ ἐγένετ' ἂν τῆ πόλει λυσιτελέστερος ἑτέρου, τοῦτον ὅπως οἴσει την φιλτάτην ήμῖν ἐπιστολήν, ἔπραξεν, ὡς ἄνευ τε βαρύτητος ἔμελλε τῆ βουλῆ συνέσεσθαι καὶ τοὺς ἐκείνης λόγους ἀνέξεσθαι πρὸς τῷ καὶ λαμπρὸν 10 τὸ δίκαιον ἐνεῖναι τῷ πράγματι. τίς γὰρ μᾶλλον ἂν εἰκότως ἐκαρπώσατο τὰ γράμματα τοῦ μόνου τῶν [τοὺς] ĩππους ἐλαυνόντων μιμησαμένου τὰ Καισαρίου | πτερά; R 692

24. "Εδει μέν οὖν ὄφος τε ἡμῖν εἶναι καὶ ποταμὸν 15 χουσίον, ὥσπεφ Λυδοῖς, φέφοντα, ὥσθ' ἡμᾶς μὴ μείζω βούλεσθαι τοῦ δύνασθαι, νῦν δ' οὐκ ἦν ἐφικέσθαι τοῦ μέτφου τοὺς ἐν τοιαύτῃ μεταβολῆ. σὲ δὲ μακα-

3 Thuc. III 50. cf. Ad. Bauer Philol. XLIII 362 5 Io. Chrys. l. l. p. 223 D 15 Eur. Bacch. 154. Her. V 101, 2. cf. t. I 531, 8

15 ποταμόν] τόν Πακτωλόν Ρ²

1 ovre scripsi ov τ_i libri edd "malim ovrl" Re | post $\tilde{\eta}_v$ ras 5 litt M 2 loov Mo edd $\epsilon lov Va$ | $M\iota \tau v l \eta v R$ 5 näv B Mor nal Va 6 avrā B 7 äv $\epsilon \gamma \epsilon v \epsilon v c Va$ 8 olog C sed ϵ_i suprascr s, PIMoB olog M edd | $\epsilon \pi \iota \sigma v h \eta v$ $\eta \mu v Va$ 9 $\gamma \epsilon V$ | $\epsilon \mu \epsilon \lambda l k \epsilon \tau \tilde{\eta}$ P sed $\epsilon \tau \eta$ in ras m^2 10 $\tau \delta P$ 11 äv $\mu \alpha \lambda l \delta v Va$ 12 $\tau \alpha \delta m Va$ | $\tau \tilde{\omega} v \delta m B$ 13 $\tau ovr sante \epsilon \pi \sigma v s B$ edd cancellavi 15 $\delta \varphi c s M or sed$ $\gamma \varrho \delta \varphi c s in marg$ 16 $\delta \sigma \tau \epsilon Va$ | $\mu \epsilon \tau \varphi \delta Va$ 18 $\tau \eta \tau \sigma \iota - \alpha \delta \tau \eta BM$

ρίζω μέν της τοῦ βασιλέως εύνοίας, μακαρίζω δὲ τοῦ πρός έχεινον φίλτρου, μαχαρίζω δε της φρονήσεως, μαπαρίζω δε τοῦ [τε] τοιαῦτα μέν εἰργάσθαι, τοιαῦτα δε σεαυτώ συνειδέναι. και γαο έτι βελτίονος έλπίδος 5 ύπάρχει τοῖς τοιούτοις εἶναι καὶ ζῶσι καὶ ἀπιοῦσι, κάν τί ποθεν προσβάλλη δυσχερές, ών πεποίηκεν ή μνήμη την λύσιν έπαγγέλλεται. 25. καλον μέν ουν καί άνδρί συνειπόντα κινδύνου σαφοῦς έξαρπάσαι καί τό νηί ναῦν ἐπαμύνασαν ἀποκρούσασθαι ληστάς, σοί 10 δε ούκ άφ' ένος σώματος η δέκα η είκοσιν η δίς τοςούτων ή φιλοτιμία, άλλ δσων ούδ' άριθμησαι δάδιον. ότω δε είπειν ένι και σεσωκέναι πόλιν, άλλ' ού τι γε τοσαύτην οὐδ' οῦτως ἀρχαίαν οὐδ' οῦτω πολλοῖς ἀνθοῦσαν τοῖς ἀγαθοῖς. μάρτυρες δὲ τοῦ γέμειν αὐτὴν 15 άγαθῶν οί προστιθέντες τῷ πλήθει καθ' ἡμέραν ταῖς μεταναστάσεσι. 26. και όταν δή τινες έν συνουσία σεμνύνωσιν έαυτούς μνήμη καλῶν πράξεων, σοί τὸ νικάν ύπάρξει λέγοντι την ήμετέραν. ή σύ μέν ίσως **R** 693 oùx | $\dot{\epsilon}o\epsilon\tilde{i}s$ $\ddot{\epsilon}ovov$ $\dot{v}\pi\epsilon o\eta\sigma\alpha vov$ $\sigma i\omega\pi\eta$ $xo\sigma\mu\omega v$, $\dot{\eta}\mu\alpha s$

19 Plat. Symp. p. 217 E

19 ύπερήφανον] ήτοι μέγα, σεμνόν V²

¹ τῆς – 2 φρονήσεως in ras 24 fere litt partimque in marg P² 3 τε libri Mor cancellavi τὰ Re | μὲν om Mo 4 "malim ἐπι" Re at cf. p. 454, 8 5 εἶναι om in ras 5 litt I | ἀπιοῦσι I sed ι in ras 3 litt m² 6 προσβάλλη M sed λη in ras προσβάλη V προσβάλλει Va | πεποίημεν in πεποιήμασιν corr I² | ἡ μνήμη I sed ἡ μνημ in ras m² 9 σύ Va et γρ in marg Mor 10 στόματος B | τοσοῦτον Mor 11 φιλοτιμία Mo sed post α ras 1 litt | ὅσον CPIMo Mor 12 οῦτω Mo Va | δ' Re | "malim οὖ τοι" Re 13 οῦτως CI sed in hoc ç eras, MoMVVa Mor 15 μαθημέραν MoBMVVa 18 voce ἡ]μετέραν rursus inc. A fol. 111 | ἴσως om Va

δε σύκ έστιν ό τι παύσει λέγοντας το μέγεθος της εύεργεσίας, τον περί αύτης ποιούντας λόγον άθάνατον παισί πατέρων παραδιδόντων α τε έπλημμελήσαμεν α τε έδείσαμεν ών τε άπελαύσαμεν. 27. καὶ εἰ μέν τις όρθώσειέ τί ποτε των ήμετέρων άνδρός άρετης δεό- 5 μενον, τὰ σὰ τοῦτον ἐζηλωκέναι ἐροῦμεν, εἰ δὲ ἀμελεία πρόοιτο κακόν τι, είς μίμησιν των (σων) καλων τουτον ήγησόμεθα. και των πεπραγμένων ή διήγησις είς μέσον ήξει νῦν μέν ταῦτα πολλῶν λεγόντων, νῦν δὲ τοῦ μαλλον μεμνημένου τον ήττον έπανορθουντος. 28. πολ- 10 λαί μέν ήμιν, δ χρηστέ, πανηγύρεις άτε καί παλαιοτάτοις οὖσι καὶ πρεσβυτέροις τοῦ τὴν Ἰὰ βοῦν ποιήσαντος ἔρωτος. καὶ γὰρ τοὺς ἐκείνην ζητοῦντας οί τὸ ὄρος οίχοῦντες πόλιν τινὰ ἐπ' αὐτοῦ κεκτημένοι φαίνονται ξενίσαντες. έν οὖν ταύταις δή ταῖς ἑορταῖς 15 άσόμεθα μέν τον έν έκάστη τιμώμενον θεόν, άσόμεθα δε και μεθ' έκάστους | σε τε και τα παρα σοῦ. R 694 29. δοκεί δέ μοι και βασιλεύς φροντίζειν, ό τι άν σοι δούς δόξειε παν όσον ην άξιον δεδωκέναι. καί μοι

12 cf. t. I p. 451, 3 sq. II p. 152, 3. 440, 10

¹ δτι IMo δστις Va | παύσειε Va | το μεγεθος I 2 (πα) τον ? | ποιοῦντας P sed s add m² 3 ἐπλημελήσαμεν PIMo 5 δοθώσειἐτι Mo δοθώσει ἔτι Mor sed γο δοθώσειἐ τι in marg ποτε om Va | γο ἀνδοῶν in marg Mor | πηδόμενον Mor 6 δ' Re | ἀμέλει Va 7 ποόειτο PV ποοείτο Mo sed ποόοιτο in marg cf. p. 107, 9. 181, 1 "videtur aut πρόσοιτο κακόν τι leg. esse aut πρόοιτο καλόν τι" Re | τινά I | σῶν inserui auctore Re | καλῶν | κα cum lacuna 3 litt V 8 τῶν (σοι) πεποαγμένων coni Re 9 τῶν μᾶλλον μεμνημένων τῶν ἡτον ἐπανοφδούντων Mor 11 παλαιοτάτοις I sed οις in ras m³ 12 ποεσβυτάτοις Va | τὴν τοῦ Va 15 δὴ om Va 16 τὴν Mo | ἑφ' Va | ὑμνούμενον Va 17 καθ' Va 18 ὅτι Mo

δοκεῖς διὰ πολλῶν σχημάτων ἀφιγμένος ἐπὶ τὸ καὶ βασιλεῦσι τετιμημένον προιών ήξειν, τὸν ὕπατον. καθ' ἕκαστον οὖν τῶν σχημάτων ἕξεις δήπου καὶ σοφιστῶν ἐπαίνους μεγάλων ὄντως ἐν οἶς περὶ σοῦ λέγουσι 5 γιγνομένων. αὐτῶν δέ γε τῶν λεγομένων κεφάλαιον ὰ τήνδε μέλλοντα τὴν πόλιν ἐπικλύσειν ἔστησας.

30. Ήμεῖς μὲν οὖν χαλκῶν ἐμνημονεύομεν εἰκόνων οὐκ ὂν ἐπαγγεῖλαί τι παρὰ τοῦ βασιλέως σεμνότερον, ἀλλ' αἰ μέν, οἶός τις ἀνὴρ τὸ σῶμα, δεικνύουσι,
10 ψυχῆς δὲ εἶδος τοῖς ἔργοις μηνύεται. ὅστις οὖν αὑτὸν ἐπέδειξεν ἄριστον, ἐν τῷ καλλίονι καὶ τοῖς ὕστερον ἐσομένοις φαίνεται καὶ τὸ μὲν πολλαἰς κινεῖται τύχαις, τὸ δ' ἐστὶ κρεῖττον ἤ τι τοιοῦτον παθεῖν ἐν βεβαίφ κείμενον. 31. τά τε οὖν ἄλλα πάντα εἰρήσεται τὸν
15 χρόνον καὶ οἶα πρὸς τὸν τῶν ἀμεινόνων ἄγγελον τουτονὶ διελέχθης, ὅτι ὡ σὺ δείξας σεαυτὸν ἐν οὐκ ὀλίγαις δδοῖς, φάνηθί μοι νῦν, εἰ μὲν οἶόν τε, θάττων, εἰ δὲ μή, μήτι γε βραδύτερος. ὡς
19 ἔγωγε κάμνω τοῖς τῆς Ἀντιοχείας κακοῖς, ἡ γυ-R 695 ναικὸς | νόσφ πιεζομένης οὐδὲν διαφέρει.

² cf. p. 12, 12 sq.

³ ov in ras I^3 dy nov Va 4 ὄντων Va 6 & δτι τά Cobet Mnem. V 138 (Coll. 118) | ἐπικλύειν BMVa 7 ธันทาμονεύσαμεν Mor 8 οὐκοῦν Va | ἐπαγγεῖλαι τί ΜοΒΜ 9 ológ I sed 'et ol in ras ex ol corr m⁵ ológ ré ris Mor | $\dot{\alpha}r\eta \varrho$] $\ddot{\alpha}\nu \eta$ Cobet l l. 10 tò $\psi v \eta \eta$ sidos — $\mu \eta v \dot{v} \varepsilon \tau \alpha \iota$ citat Macar fol. 88° | $\alpha \dot{v} \tau \dot{v} \nu PI$ sed 'e 'corr $P^3 I^5$ $\alpha \dot{v} \tau \dot{v} \nu$ MoM Mor avrov Va 11 aquarov ev PIMoBMV Mor 12 σανεῖται 13 τόδ' APB | ή τι] η τί Ι ήτοι Mo Mor | τοιconi Mor 16 διειλέχθης $V \mid \tilde{\omega} \exp \tilde{\omega} \operatorname{corr} I^{3} \mid \tilde{\varepsilon}$ $o \tilde{v} \tau o \nu I \text{ sed } \nu \text{ eras}$ 17 όλίγοις ΜοΜ 18 Järrov MV sed in V σαντόν Re hoc in marg θάττων r, Va Mor et e θάττων corr I 19 τής om Re | η] οία Mor 20 διαφέρει om Mo διαφέρων Mor

έν δη τῷ σῷ τάχει κάκείνοις τὰ τῆς τῶν ἀνιαοῶν λύσεως. 32. εἰ δη τοῖς ὀφείλουσι χάοιν ἔξεστι πριν ἐκτῖσαι την χάοιν, ἑτέραν αἰτῆσαι, τῶν παρ' ἡμῖν οἰκοδομουμένων καὶ αὐτὸς ἡμῖν, ὡ θαυμάσιε, γενοῦ καὶ δη καὶ τῶν γεωργούντων καὶ ποίησον ἀμφοτέροις 5 λαμπροτέραν την πόλιν καὶ μηδέτερον τῶν ἀναλωμάτων φύγης, ὅπως ἡμῖν μὲν ὡς περὶ πολίτου διαλέγεσθαι πρός τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἅλλους ἐξείη, σοὶ δ' ὁπότε εἰης ἐνθάδε, πολλάκις δὲ τοῦτο γένοιτο, διαιτᾶσθαί τε ἐν οἰκείοις καὶ τῆ παρὰ τῶν ἀγρῶν 10 φορᾶ τοὺς ἐπιτηδείους ἑστιᾶν.

33. Έμοὶ δὲ ἐγγὺς μὲν ἴσως ἡ τελευτὴ δηλουμένη τῷ τῶν ἐτῶν ἀριθμῷ, τάχα δ' ἂν τύχοιμι τότε λόγου παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν, οἶς ἀφορμὴ καὶ τῶν φίλων ἡ κτῆσις ἡν ἐκτησάμην μάλα δὴ φίλων σαφῶν. 15 ἐν τούτῷ δὴ καὶ πλέον τι περὶ σοῦ λέγειν ἕξουσι μέ-

4οἰκοδομουμένων]
 ἤτοι οἰκοδομούντων ἀντὶ ἐνεργητικοῦ παθητικόν V^2

1 éxeiv η C sed η in ras s námeiv η P sed η in ras m², M Mor $\mu \dot{\alpha} \kappa \epsilon i \nu \eta$ I sed η in ras ex out corr et $\eta \sigma$ supraser. m³, MoB nánsívns Va | tà reposui e V µstádos Mo et in ras 4 litt C^s, edd om reliqui libri | $\tau \tilde{\eta} \varsigma \tau \tilde{\omega} \nu$ C sed $\tau \tilde{\omega} \nu$ inser s, P sed η_S ex ωv et ωv ex η_S corr m², I sed η_S et ωv in ras et is supra η_S pos m³ $\tau \tilde{\omega} r \tau \tilde{\eta}_S V a$ 2 $\lambda \dot{v} \sigma \iota \sigma$ e $\lambda \dot{v} \sigma \varepsilon \omega \sigma$ corr I^3 | $\dot{\varepsilon} r Mo$ Mor | $\delta \dot{\eta}$ in $\delta \dot{\varepsilon}$ corr C^s 3 $\dot{\varepsilon} \kappa \tau \dot{\iota} \sigma \alpha \iota$ libri (in $\dot{\varepsilon} \kappa \tau \tilde{\iota} \sigma \alpha \iota$ corr P^{3}), fortasse recte, cf. ad p. 307, 9 et 28, 19 5 nal (1) om Mor | τῶν del Ι 6 λαμπροτέραν ἀμφοτέροις Μ | μὲν τὴν Va | μὴ δ' ἔτερον ΑΙ μηδ' ἔτερον CP sed in hoc " eras, Va 7 ήμεῖς Va 8 $\pi \rho \delta g$ (2) om *PIMoBM* Mor · τούς· ποδς A τούς om Re | έξείη M sed έξητι in marg έξήτι Bέξειν Va 9 δε Va | γίνοιτο Va 10 περί Va om M 13 τότε λόγου] τὸ τέλος Va 14 φίλων λόγων ή Va15 พ้ข B et ex ην corr $P \mid \mu$ άλιστα Va 16 τι IMoBV \mid τοῦ in $\tau \dot{o} \operatorname{corr} P^{\dot{2}}$

LIBANIUS ed. Foerster. II.

R 696 γιστον τοῦτο τῶν | ἐμῶν τιθέμενοι καὶ τήν γε ἀπόδειξιν ἐξ ὧν εἶληφα ποιούμενοι. σὐ δέ, ὧ μεγάλων ἔργων δημιουργέ, πατήρ τε ἡμῖν γένοιο καὶ τοιούτων υίέων, ὡς ἐξισοῦσθαι τὰς ἐκείνων ἀρετὰς τῆ τοῦ γε-5 γεννηκότος.

1 και — 2 ποιούμενοι praemisso κείμενον in marg I* 5 εls καισάφιον μάγιστφον subscr. Α, πρός καισάφιον μάγιστφον P rubr et I*

Hosted by Google

XXII.

Oratio $\epsilon l s$ $E \lambda \lambda \ell \beta \iota \chi o \nu$ magistrum militiae paulo post. veniam motus datam a Theodosio Antiochia Constantinopolin vocatum¹) conscripta septem et decem codicibus qui magna e parte iidem sunt atque in oratione praecedenti, ad nos pervenit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (== C) saec. XI/XII fol. 223 diversis manibus correctus est. Vide t. I p. 10sq. et supra p. 445. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (== A) saec. X fol. 111^v pluribus manibus correctus est. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 118. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 77. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

5. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 57. Vide supra p. 185 sq. Contulit meum in usum P. Spyr. Lambros.

6. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 118^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

7. Laurentianus gr. LVII 20 (= L) saec. XV fol. $137.^{9}$) Vide t. I p. 39 sq. et 69. Contuli.

1) Cf. p. 492, 5. ep. 787 et 816.

30*

Hosted by Google

²⁾ Folium 140 desinit vocibus $\tau \tilde{\alpha} \nu \pi \sigma \lambda \lambda \tilde{\omega} \nu$ p. 491, 13, quas voce einorwar excipit folium 142; folio inter haec duo medio verba orationis XXIV $\pi \varepsilon \varrho l \tau \tilde{\eta} \varsigma \tau \iota \mu \omega \varrho l \alpha \varsigma$ 'Iouliarov inde ab àquería $\pi \tilde{\alpha} \sigma \alpha$ t. II p. 35, 2 R usque ad eirai tòr góror p. 47, 12 continentur.

8. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 235. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

9. Laurentianus gr. XXXII 13 (= La) saec. XIV fol. 89^{*}. Vide t. I p. 227 sq. et 236. Contuli.

10. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 147. Vide t. I p. 222 sq.

11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 161^v. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

12. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 102. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

13. Vaticanus Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 60. Vide t. I p. 214 sq. Initium contuli.

14. Parisinus gr. 3016 (= Pa) saec. XV fol. 6. Vide t. I p. 53 sq. et 69. Contuli.

15. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 122^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 298^{*}. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

17. Vaticanus gr. 64 anno 1269 vel 1270 exaratus (= Va) fol. 145^v. Desinit voce $\eta \nu \epsilon \gamma \kappa \alpha \tau o$ p. 479, 3. Contuli.

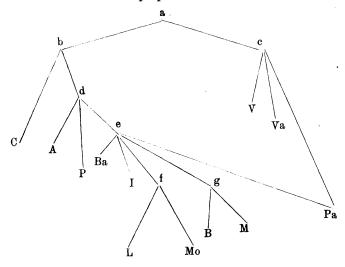
Hic quoque duae distinguuntur familiae pretio fere pares, quarum prior codicibus CAPBaILMoBM, altera codicibus, VVa continetur, Pa recensionis ex utraque mixtae vestigia prae se fert. Singularis vero necessitudo intercedit inter BaILMoBM, quippe qui e communi radice (e) prodierint, ita tamen ut LMo aeque atque BM ab iisdem propaginibus hodie deperditis (f et g) repetendi sint. Ad communem illam eorum radicem (e) etiam Paab una parte redire dicendus est, ab altera ad exemplar e quo VVa fluxerunt. Eandem quam LMo etiam La habuit originem, sed quoniam ubicunque ab his recedit, lectiones depravatas exhibet¹), ab apparatu critico exulare iussus est. Idem statuendum esse duxi de codice prioris familiae

Ut paucis defungar, p. 475, 1 praebet τιμωφίας pro τιμιωτέφας; ibidem τιμωφίαν pro κοινωνίαν; p. 480, 14 οὐκ pro oὐ καλῶς; p. 485, 14 verba καὶ πεφιεφφεῖτο πολλοῖς μὲν ἀνδφάσι omisit.

Urbinate gr. 125¹), contrarium ob causam quam supra (p. 447 sq.) proposui de codice secundae familiae sed mixtae recensionis vestigiis haud privo Vaticano gr. 64 (Va).

Necessitudinis vinculum quo codices adhibiti coniuncti sunt hoc tibi stemma proponit:

Nonnullos locos excerpsit Macarius Chrysocephalus.³)

Oratio primum edita est a Fed. Morello t. II p. 525 -537 "ex cod. Rom. et Bavar. mnss.", ut ipse in indice praemisso ait. Quorum prior quin Parisinus gr. 3016 fuerit dubitari non potest;⁸) nam textus Morellianus Parisinum fere reddit. Paene vero nusquam ad vitia huius plurima corrigenda usus est codice Bavarico i. e. Monacensi

3) Cf. supra p. 448 et t. I p. 58.

Hosted by Google

¹⁾ Proprium eius est vocales apostropho abreptas reponere ut in τοῦτο pro τοῦϑ p. 471, 2 et 473, 10; ἔπειτα pro ἔπειϑ' p. 474, 20; μήποτε ἂν pro μήποτ ἂν p. 478, 7.

²⁾ Cf. t. I p. 351.

gr. 101, immo vero ne eae quidem lectiones quas editor praemissis litteris $\gamma \varrho$ in margine posuit, omnino cum illo codice concinunt. Hic quoque fides Morelli in suspicionem vocanda est.

Herculem igitur qui Augeae egessit $\kappa \delta \pi \rho o \nu$ praeter ceteras in hac oratione sese praestitit Reiskius. Maximus est numerus emendationum in Animadversionum volumine V p. 324—336 prolatarum, quae codicibus ab ipso postea adhibitis Augustano et Monacensi confirmatae sunt. Sed hic quoque in editione (t. II p. 1—27) Altenburgi 1793 foras missa incuria uxoris et typothetarum multa praetermissa sunt.

Nonnulla Cobetus, pauca Boissonadius¹) et Sintenis correxerunt.

1) Cf. t. I p. 78.

Hosted by Google

ΕΙΣ ΕΛΛΕΒΙΧΟΝ.

 Είσί τινες, οι τοῦθ' εν μέγιστον ἀγαθὸν ἀν- R II 1 δρώπφ νομίζουσι χρήματα καὶ τὸ πλουτεῖν καὶ διὰ τοῦτο κἂν δι' ἐπιορκίας τουτὶ λαβεῖν οὐκ ἀποκνοῦσιν, ἀλλ' εἰ καὶ πείσονταί τι κακὸν ἐντεῦδεν ὕστερον, οὐκ 5 ἀποτρέπονται. ἕτεροι δέ γε βούλοιντ' ἂν ἐπαινεθῆναι μᾶλλον ἢ πάνθ' ὅσα ἐν ἀνδρώποις ἕνι χρήματα κεκτῆσθαι καὶ τοῦθ' ὁμολογοῦντες οὐκ αἰσχύνονται. οἱ δὲ

- $C = \operatorname{codex Chisianus}$
- A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
- P =Palatinus gr. 282
- Ba = Athous Batopaedii 367
- I =Marcianus append. XCI 2
- L = Laurentianus LVII 20
- Mo = Monacensis gr. 101
- B = Barberinus II 41
- M =Marcianus gr. 437
- Pa = Parisinus gr. 3016
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- Va = Vaticanus gr. 64

1 Eis 'Ellé (120v om Ba Eis] τοῦ αὐτοῦ εἰς V πρός CA PILMOMVa Re 2 Eἰσί — 472, 7 λέγοντας. citat praemisso τοῦ πρός ἐλέβιχον: λόγ. 5 Macarius Chrys. fol. 88^v | οl]ὅτι Pa Mor | ἀνθρώπων BaI sed in hoc v eras, MoPa Mor 3 διατοῦτο V Macar 5 πήσονται C sed η in ras ex ει corr s | τι om Va | ἐντεῦθεν, ὅστερον P Macar 6 δέ γε om Macar 7 ὅσ' Va | ἐν I sed v in ras m³ ἐπ' LMoBM | ἀνθρώπους M | εἰσι BaI | ^{χρ} ματα Va

Hosted by Google

τοῦ μέν αὐτοῦ τὴν ἴσην ἔγουσιν ἐπιθυμίαν, προσποιοῦνται δὲ μηδὲν ἐπαίνων δεῖσθαι. 2. κακούς τοίνυν άμφοτέρους ήγούμενος όσοι τε το πλουτείν προ έπαίνων ποιοῦνται καὶ ὅσοι μεῖζον ἡγούμενοι τοὺς ἐπαί-5 νους ού φασιν ούτως έχειν, άνδρας αρίστους ήγουμαι τούς μήτ' άγνοοῦντας ὅσον ἐστίν ἔπαινος χαίρειν τε τῷ πράγματι λέγοντας, ὥστε καὶ ἐπαγγέλλειν παρὰ των δυναμένων λέγειν. ών ένα τουτον είδώς τον R II 2 θαυμαστόν Ἐλλέβιχον | νῦν οὐκ αἰτοῦντι τοῦτο 10 παρέξω πρότερον ήτηκότι δεδωκώς. οἶμαι γάρ αὐτὸν καί διὰ τὸ πεπεῖσθαί με τὰ παρόντα ἐπαινέσαι σεσιγηκέναι τε καί μή το πρότερον πρός έμε πεποιηκέναι. 3. ἀηδές μέν οὖν παρελθόντων μεμνησθαι κακῶν ἁ γάο μηδε συμβήναι την άρχην έδει, σιγασθαι, φαίη 15 τις άν, προσημεν. άλλ' έπειδήπερ ούμ άν τις ίδοι την βοήθειαν καλώς μή των δεινών ω της βοηθείας έχρηζε, πρό αὐτῆς εἰρημένων, τῆς ἀνάγκης ἡ μνήμη δήπου γίγνεται.

13 cf. Eur. fr. 133 N²

3 $\pi \rho \delta \sigma C$ sed σ eras $\pi \rho \delta s A$ sed s del $\delta \iota$ Macar 4 το έπαινεῖσθαι Macar 8 δυναμένων e δυνάμεων corr C' τούτον C, e τούτων corr P sed τούτων suprascr. m^2 , inser I^3 τούτων reliqui libri Mor τουτονί Cobet Coll. crit. 119 9 aiτοῦντι τοῦτο ex αἰτοῦν τι corr I^3 10 ήτηκότι I sed post η alterum 2 litt eras | δεδωκώς] δε κακῶς Mor ήτηκότι, ήτηκότι δε κακῶς, οὐ δεδωκώς coni Re 11 τὰ ὄντα aut προσήκοντα aut πρέποντα coni Re | έπαινέσειν Cobet Coll. 119 at cf. p. 322, 2 σεσικηκέναι V 12 μή το] το μή Pa Mor 13 άηδες — 15 προσήπεν citat Macar fol. 89⁻¹ 13 μεν ούν] έμοι δοπεί Macar 14 τηναρχήν Ι (e την αρχήν corr m³) Β 14 φαίη - 15 προσήκεν] πάντως προσήκει Macar 16 καλών Mor 17 Exemise C Exemps M Exemps reliqui libri edd 18 yiveται ŶVa

Hosted by Google

4. Χοημάτων έδέησε βασιλεί πρός την των όλων σωτηρίαν και μάλιστα δή τω μέν είς έτος δέκατον, τῶ παιδὶ δὲ πέμπτον τῆς βασιλείας προϊούσης. νόμος δέ έν τοῖς τοιούτοις χρόνοις χρυσόν ἰέναι παρά τῶν χρατούντων είς χείρας τοις στρατιώταις. των τοίνυν 5 περί των γρημάτων γραμμάτων άνεγνωσμένων έδει μέν ήδεῖαν τότε ἀνθρώποις γενέσθαι τὴν ἀχοὴν R II 3 καί προθυμίαν περί την είσφοραν τοσαύτην, ωστ' εύθυμίαν ένεγκειν τῷ βασιλει την ένταῦθα έτοιμότητα, οί δὲ πρός τοῦθ' ἦχον ἀτοπίας, ὥστ' ἐξέπεσόν τε αύ- 10 των καί φρονείν ούκέτ' είχον, α μέν έδει δούναι καθορωντες, & δ' άντι τούτων ην έχειν, ούδε λογιζόμενοι. 5. καί πρώτον μέν έγγύς τοῦ θρόνου καί τῶν τοῦ ἄρχοντος δμμάτων φωνήν ἔροηξαν στασιαστικήν, σχήμα μέν έχουσαν ίκετείας, έργον δε απειθείας. ώσπεο 15 γάο έν τοῖς μεγίστοις κακοῖς τοὺς θεοὺς εἰώθαμεν καλείν δεόμενοι βοηθείν, ούτω τότε τόν θεόν οί βοῶντες σφᾶς έλεεῖν, ὡς εἰς τὸ πράττειν ἀξίως ἐλέου

1 cf. p. 436, 1 sq. Sozom. VII 23. Theod. hist. eccl. V 20, 1 3 Marcell. Com. chron. (Chron. min. saec. IV—VII ed. Mommsen II p. 62 ad annum 387 cf. Hydat. cont. chron. Hieron. 14 VIII ib. p. 15) 4 cf. Amm. XXVI 2, 10 cum nota Valesii 8 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. V t. II p. 63 E 15 sq. cf. p. 422, 12 sq.

3 d' éş (vel elş) Sintenis | $\pi \epsilon \mu \pi \tau ov$ Mor, quo retento $\pi \varrho o$ óvros coni H. Valesius l. l. 5 τοῖς στρατιώταις εἰς χεῖρας Pa Mor 6 γραμμάτων in marg inser I⁵ πραγμάτων Va | ἀνεωγμένων Va | ἔδει μὲν om Pa Mor 7 τότε] τοῖς Cobet Coll. 119 8 ῶστ C sed σ inser f | ἐπιθυμίαν Mor 9 ἐντεῦθεν Bal ἑτοιμότητα Ba sed η ex α corr m³ 10 αὐτῶν BaIMoPa Va Mor αυτῶν L spir. supra v eras ἑαυτῶν Re 17 δεομένοις Mor | τὸν θεὸν in τῶν θεῶν, tum iterum in τὸν θεὸν corr P² | οἱ βοῶντες] "malim additum ἐκάλουν" Re 18 ὡς τ' Pa Mor ἀξίους Va

παρά των γραμμάτων άφιγμένοι. 6. όντος δε ούδε τούτου φορητοῦ πολύ δεινότερον τὸ ἐπὶ τούτω. μετὰ γάο δή τῶν δημάτων ἐκείνων ἐπὶ τὴν ποὸ τοῦ δικαστηρίου στοάν ποιησάμενοι την έξοδον και την βοήν 5 έπιτείναντες καί γυμνωθέντες των γλαμύδων καί τὸ ούπω κεκινημένον ταῖς δεξιαῖς κινοῦντες παρακαλοῦντες είς κοινωνίαν ὧν ἐτόλμων, ἐλθόντες ἐπὶ τὸ R II 4 πλησιάζον βαλανεΐον κάλους ὧν έξήρτηντο | τὰ τὸ φως έν νυκτί παρέχοντα, μαχαίραις έξέκοπτον δει-10 κνύντες, ότι δεί τον έν τη πόλει κόσμον ταις αύτων βουλήσεσιν ύποχωρείν και ώς δ μεν νόμος ούδέν, το δε έπείνοις δοπούν μέγα. 7. τοιούτου τοίνυν άσθέντος προοιμίου μετά δημάτων έτέρων, α κέρδος αν ην μοι μή άκηκοέναι, τὸ μέν τὰ είωθότα ταῦτα ποιεῖν καὶ 15 ταράττειν καί συγχείν τάν τοίς έργαστηρίοις μικρόν τε και ανάξιον της αύτων ανδρίας ήγήσαντο, βλέψαντες δε είς τας πολλάς τας έν ταις σανίσιν είκόνας βλασφημίας πού λίθων έπ' αὐτὰς ἀφέντες ἐπὶ μὲν ταῖς δηγνυμέναις έγέλων, πρὸς δὲ τὰς ἀντεγούσας 20 ήγανάκτουν. 8. έπειθ' ήγούμενοι τας έν τω γαλκώ

Hosted by Google

¹ ἀφιγμένον V ἀφιγμέν cum duabus post ν litteris parum perspicuis Pa $\dot{\alpha} \phi_{ij} \mu \dot{e} \nu \omega \nu$ Mor | $\ddot{o} \nu \tau \omega \varsigma M$ | $o \dot{v} \delta \dot{e}$ om Mo 3 πρό τοῦ om Va 5 γυμνασθέντες Mo 6 κινοῦνται Va 8 πλησίον Cobet Miscell. 143 | κάλως V Re κάλλους B sed ov in ras, Mo xálw Pa xálwa Mor xálwaş Valesius ad Amm. 9 έξέποπτον scripsi e CAPBaIV απ-XIV 1, 9 | έξήρτητο ? énontov reliqui libri edd 12 Soner Mor qui o pro rò coni άναθέντος Pa Mor 15 góv in μικρόν — 16 άνδρί in άνδρίας absciss Pa 16 $d\nu d\xi \iota o\nu V$ sed ι inser m² | $\alpha \dot{\nu} \tau \tilde{\omega} \nu B$ sed ' in ' corr, MMoLI | åvdøías reposui e libris åvdøsías edd 17 És Re | $r\alpha s$ (2) om Ba | $r\alpha s$ — $s\alpha vi$ in $s\alpha vi s v$ absciss Pa | $r\alpha s$ 18 πρός BaMo | $\vartheta \omega \nu$ in $\lambda i \vartheta \omega \nu - \dot{\alpha} \varphi \dot{\epsilon}$ in $\dot{\alpha} \varphi \dot{\epsilon} \nu \tau \epsilon \varsigma$ om Va absciss Pa 19 ωv in $\delta y \delta \lambda \omega v - \delta v$ in $\delta v \tau \epsilon \chi 0 \delta \sigma \alpha \varsigma$ absciss Pa20 xõ in xalxõ et timutéeas absciss Pa

LIBANII ORATIO XXII

τιμιωτέρας και την εις έκεινας παροινίαν αφορητοτέραν δραμόντες έπ' αὐτὰς ἅμα σχοινίοις περιθέντες τοῖς αύχέσι καταβαλόντες είλκον, οι μέν ού διατεμόντες, οί δὲ καὶ τοῦτο ποιήσαντες. | καίτοι περὶ μὲν R II 5 τοῦ πατρός ἴσως ἂν εἴποιεν τὸ χουσίον, ἀρκαδία 5 δε τι αν τις έγκαλέσειε; τῷ δε μετ έκεινον τι; τῆ δὲ τούτων μητρί; τῷ δὲ τοῦ βασιλέως πατρί; περί ών ούκ έστιν είπειν, ώς μετείχον των περί. την φοράν. 9. παραδόντες τοίνυν τοις παιδαρίοις έν τοις ούτως αίδεσίμοις παίζειν έχώρουν αύτοί 10 μετά πυρός έπ' οίκίαν άνδρός άδικοῦντος μέν οὐδέν, δοκούντος δε τοίς ού βουλομένοις ακούειν των γραμμάτων, καί τὰ μέν ἕκαον, τὰ δὲ διενοοῦντο, ὧν ἦν τὰ βασίλεια. καὶ εἰ μὴ τόξα τε καὶ τοξότας ἰ**δόν**τες έδεισαν, κρεΐττον ἂν ἦν ἢ κωλυθηναι τὸ πῦρ ὡς 15 έπὶ πλεῖστον δέον. περὶ τοίνυν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας μετάμελός τε είσήει τούς μανέντας και κοινός ην δ φόβος των τε ήδικηκότων των τε ούχ άμαρτόντων,

5 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. VIII t. II p. 96 A 14 cf. p. 401, 12 sq. 17 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. II t. II p. 20 E

¹ xouvalar CA sed in hoc παçou supra xouva pos m² (antiqua), LMoPaVa Mor ἀτιμίαν I sed γο χουνωνίαν suprascr. m³, Ba | ἀφορητοτέραν C sed ας ποιήσαντες supra αν pos m 2 xal inter ἄμα et σχουνίοις Pa Mor cancellavit Re 3 είλxov. oi μèν οὖν Mor 4 τούτου Mo 5 είποι L sed post i (2) ras 1 litt, Mo είποιε Mor 6 τί ἄν τις scripsi e V cum Cobeto Coll. 119 τί τίς CAPBaLMoB Re τί τις IMPa τί τίς Mor | τί;] τὶ ở Re 12 οὐ om Va 13 ἕχαιον VVa ἕχαρν Re ἐχίνουν Mor sed γο ἐκείνον in marg om in lacuna ξδεισαν 6 litt B 14 τε om B | ἰδόντες om LMo | ἕπτηξαν Va lavit Re

ώς έν τοις τοιούτοις κακοίς κοιναί των πόλεων αί δίκαι και το της δογής αμφοτέρους δμοίως επέργεται τούς τε έν ταῖς αἰτίαις τούς τε πόρρω τῶν ἐγκλη-4 μάτων. 10. ήδη δε των άγγελων εξεληλυθότων και R II 6 τῶν πραγμάτων | δηλούντων ἂ δεῖ προσδοκᾶν, καὶ των μέν δαίμονας αίτιωμένων, των δε άλλήλους, πάντων δ' έαυτούς θρηνούντων και γυναϊκας και τέκνα καί στέγας εν έδόκει μόνον έχειν την σωτηρίαν, ή φυγή και το ζητειν άλλην γην. 11. του μέν ουν λεώ 10 το πλείον μετανίστατο, την βουλην δέ το άρχον άπειλαῖς ἐπειρᾶτο κατέγειν. νέοι δὲ οἱ περὶ ἡμᾶς τε καὶ τούς λόγους ούδεν πρός ούδενα ειπόντες έκποδων εύθύς ἦσαν. οἰομένων δὲ ἡμῶν ήξειν ἐκεῖθεν λόγον έχοντα την τιμωρίαν, την δε άλλην άλλος έφασκε. 15 δειναί δε πασαι, και περί τάφους τοις πολλοις ή φροντίς, είσι δε οι και τοῦτ' ἀπέγνωσαν ὡς ἐμπρησμοῦ τά τε άψυγα καὶ ἡμᾶς ἀναλώσοντος.

8 Io. Chrys. hom. l. l. p. 21 B sq. 11 cf. p. 503, 17 sq.

1 κοιναί τε πόλεων Mor 2 καl — 3 αἰτίαις in marg Mo^2 3 πόροωι C 5 χρη Va "malim aut ἔδει aut déy aut δέοι" Re 7 δὲ αὐτοὺς VVaL Re δὲ αὐτοὺς Pa δὲ αὐτῶν Mor | τὲ καl M 9 οὖν inser I⁵ 10 τὸ om Mor | τὸ ἄρχον Va 11 ο in ἐπειρατο — 12 τοὺς absciss Pa 11 τε om Ba 12 ν in οὐδὲν — ἐκποδῶν absciss Pa | ἐκ ποδῶν CAPBa

13 olou $\ell \nu \omega \nu \sim \ell \kappa \pi \delta \delta \omega \nu$ absciss $Fa + \ell \kappa \pi \delta \delta \omega \nu CAFBa$ 13 olou $\ell \nu \omega \nu \sim \lambda \delta \gamma o \nu$ absciss $Pa + \delta' Va = 14$ $\ell \chi o \nu \sigma \alpha \nu Pa$ sed ν absciss, Mor $| \tau \eta \nu \delta \ell$ in ras 3-4 litt om I , ambigo utrum $\tau \eta \nu \delta \ell$ an $\tau \eta \nu \mu \ell \nu$ legam" Re $| \delta \ell - \ell \sigma \alpha$ in $\ell \sigma \alpha \sigma \kappa \ell$ absciss Pa $| \delta \ell$ post $\ell \lambda \lambda \eta \nu$ inser $I^{3} + \ell \lambda \lambda \omega_{S}$ I sed in $\ell \lambda \lambda \sigma_{S}$ corr m³, LMo $\gamma \rho \ \ell \lambda \lambda \sigma \nu$ Mor post $\ell \lambda \lambda \omega_{S}$ ras 4 litt I, $\ell \chi \epsilon \nu B = 15$ $\delta \ell \epsilon$ in ras I^{3} om BaPa Mor $\delta' Va + \ell \sigma \alpha \sigma \kappa \sigma \nu$ Mor $| \tau \alpha \sigma \eta \tilde{\gamma}_{S}$ olim con Re $\tau \alpha \sigma \rho \nu$ Cobet Coll. 119 16 $\tau \sigma \tilde{\sigma} \tau'$ absciss Pa $\tau \sigma \tilde{\sigma} \delta' Va = 17$ $\ell \nu \alpha \lambda \omega \sigma \epsilon \sigma \tau \sigma S a I sed in hoc <math>\alpha$ in σ corr m³, LMoB

12. Ούτω δε ήμων επτηγότων καθάπεο έν ποοσδοκία βροντής η σεισμῷ πάντα κινοῦντι ἔρχεται Φήμη, ή θεός ής πόρρω τὸ ψεῦδος, τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀγγέλλουσα δικαστήν ήμιν άφίξεσθαι. καί τουτ' εύθύς την των χαλεπων έλπίδα τη παρεχούση τι βέλτιον είς 5 έλαττόν τε ἦγε καὶ τάν ταῖς ψυχαῖς ἐποίει κου- R II 7 φότερα καί τις έσθίων τε έμειδίασε και μετέλαβεν **υπνου καθαρεύοντος πηδημάτων, και περί άγρων τις** ήρετο των έαυτοῦ τολμήσας είπεῖν έαυτοῦ πρότερον τῶ φόβω τοῦτο χεχωλυμένος, χαὶ δ μὲν οἶς ἤχουσε 10 πιστεύων μεθ' ήδονης έτερον έδίδασκεν, δ δε ύπο τοῦ μεγέθους των άγαθων άπιστων παρά τούς είδέναι τι δοκούντας ήρχετο. και πολύς πανταχού τε και παρά πασιν Έλλέβιχος έν οίκίαις, έν άγοραῖς, έν στοαῖς, έν στενωποίς, έν βαδίζουσιν, έν καθημένοις, έν νέοις, έν 15 πρεσβυτέροις, έν άνδράσιν, έν γυναιζίν, έν έλευθέοοις, έν δούλοις, έφ' ούς και αυτούς ήρχετό τι της τῶν δεσποτῶν τύγης. 13. ἐμπεπληκώς δ' ἑαυτοῦ τὴν

1 Io. Chrys. l. l. p. 21 D sq. 2 Hes. opp. 764. Aesch. c. Tim. § 128. Soph. Oed. R. 158. Paus. I 17, 1 9 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVII t. II p. 171 D sq.

1 $\delta \dot{\eta} L$ | $\sigma n i \alpha$ in $\pi \rho \sigma \sigma \delta \sigma n i \alpha$ absciss $Pa = \pi \rho \sigma \vartheta s \sigma \mu i \alpha V a$ 2 βροντή Va | ή φήμη ή Va 4 ἀφίξεσθαι ήμῖν Pa Mor 5 α in έλπίδα absciss Pa | τί BaBMPaV τι I το B sed τι suprascr. m² 6 τε om Pa Mor | τα έν Pa Mor | τάνταῖς BaMo 7 xal absciss $Pa \mid \mu \varepsilon \tau \epsilon \lambda \alpha \beta \varepsilon \nu Mo \text{ sed } \lambda \text{ et } \beta \text{ in ras } m^2$ 8 τις absciss Pa τίς BaIV 9 (1)αύτοῦ Va 10 τούτω Pa Mor 11 ή in ήδονης absciss $Pa \mid εδίδασκεν I$ sed ν 12 tl BaIMoBMV 13 vs in nolvs absciss Pa add m³ πολύς P sed s add m² πολύ AMoMVa | άπανταχοῦ Va 14 έν στενωποίς, έν στοαίς $Va \mid$ έν στοαίς om Pa 16 γυναιξί V17 αύτός Ρα 18 de BaIBM edd | avrov I sed in avrov corr m³, BaPa Mor

πόλιν ούτος δ λόγος ήκε μέν έπι τα προάστεια ταγέως. ήμε δε έπι τα πεδία, προύβη δε έπι τους λόφους άπασι ποιῶν ἐλαφρότερα τὰ παρόντα καὶ ὅσοι κινδύνων μεν ήσαν έκτός, τοις δε των κινδυνευόντων 5 έβαρύνοντο κακοῖς. έωρᾶτο τοίνυν ή γνώμη τοῦ τὸν δικαστήν απεσταλκότος έν τη γνώμη του την ψηφον R II 8 έγκεχειρισμένου, | και έδόκει μήποτ' αν έπι τη θανατούση χρήσασθαι τη τοῦδε κεφαλη, ην ήδει πρός ού τὰ τοιαῦτα πεφυχυῖαν. 14. ἦν οὖν ἀχούειν πολ-10 λων ού βοώντων μέν, ούτωσί δε λεγόντων σωτηρίας γε είναι ταῦτα σημεῖα καὶ τοῦ μὴ διὰ τραχήλων διαδραμείσθαι ξίφη το τον δείνα ήξειν έπι την χρίσιν. τόν ήδιστα μέν, εί τι σώζοι τόν χινδυνεύοντα, τοῦτο άκουσόμενον, άλγήσοντα δε έν ταις των ήμαρτηκότων 15 απωλείαις, δείξοντα δέ, ως βούλοιτ' αν είς έπιεικές τι τελευτήσαι τοῦ καιροῦ τὴν χαλεπότητα.

15. Τί δη τούτων αίτιον των έλπίδων; και πόθεν αὐταῖς ἡ γένεσις; τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης αὐτῷ βεβιωμένα καὶ τούτων γε μάλιστα τἀν τῷ τῆς δυνά-

7 Io. Chrys. l. l. p. 174 A

¹ δ λόγος ούτος Pa Mor 2 ήμεν A | έπλ (1) om Mo 3 παρόντα καί δσοι] "aliquid deest post παρόντα. e. c. αύτοῖς τε τοῖς κινδυνεύουσι" Re | κίνδυνοι Mor 4 τοῖςδε Mor | κινδύ-8 χρήσασθαι P sed σασθ in ras m² | έδει APMoBM νων V $VVa \mid \pi \rho \delta \sigma \ o v P \text{ sed } \delta \text{ in ras } m^2$, I sed ras 1 litt ante o (2) πρό σοῦ ALMoBMVVa πρὸς σοῦ Pa Mor 9 nv Pa 11 ys P sed y in ras m², I sed e $\delta \dot{\epsilon}$ corr m², Ba η̈ν Mor δè reliqui libri Mor cancellavit Re | τραχήλου Va 12 Tà ξίωη Va 13 τι Re τις libri Mor | σώζει V Mor 14 άλγήσαντα Pa Mor | έπι Ι έπι BaBM Cobet Coll. 119 15 Els om Va | énieinés C sed ei inser s 18 avrois Va 19 ys om M | táv om Pa Mor

μεως χρόνω, ὃν ήμερότητι κοσμήσας, ὃ δή καὶ τὸν τῶν ὅλων κύριον ἑώρα πεποιηκότα, δικαιοσύνης δόξαν έν | έξουσία τοῦ κακῶς ποιεῖν ἠνέγκατο δεινόν R II 9 είναι νομίζων, εί ταις μέν παο' έτέρων βλάβαις γαλεπανούμεν, αύτοι δε είς ετέρους τούτο ποιειν άξιώσο- 5 μεν. 16. εὖ ποιῶν τοίνυν διατελῶν πολλούς μέν άνδρας, ούκ όλίγας δε πόλεις και των έν τοις υπλοις τούς ήτυχηκότας ποιών άμείνους ταις τιμωρίαις μαλλον ή διαφθείρων ανέσχεν ήμας τότε βαπτιζομένους. (τούς) μήπω μεθεστηκότας κατέσχε καί τούς, είπεο 10 ούκ αύτος ήλπίζετο, πάντως ἂν αύτους πλάνοις δόντας ἔπεισεν ὑπομεῖναι τὴν παρουσίαν. 17. ὅτι δὲ ταῦθ' οῦτως εἶχεν, ὤοντο μέν οι τῆς ἀληθείας ἡμαοτηκότες δι' έρήμης μέν της όδοῦ τὸν ἄνδρα τῶν πυλων αψεσθαι, δι' έρήμου δε του πρώτου της πόλεως 15 μέρους ήξειν άχρι της καταγωγής, οί δ' δσονπερ έπι των προτέρων άγαθων διαδραμόντες, οί μεμενηχότες.

12 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVI p. 160 D

11 πλάνοις] ήτοι φυγαΐς και μεταβάσεσιν έκ τόπου είς τόπου V²

1 τòν om Mor 3 ήνέγκατο voce desinit Va | δεινόν PI sed v (2) in utroque in ras $m^{\frac{4}{2}}$ deiv' cum ras 2 litt L deivds CAB qui elze rivós in marg habet 5 avrol cum ras 1-2 10 τούς inserui auctore Re ("forsitan τούς γάρ litt $(v_{S}?)$ C μήπω αύτ ἀνέσχεν ἡμᾶς. τούς τε γὰρ βαπτιζομένους μήπω") γο καθεστηκότας in marg m. recentiss. I | κατέσχεν CAP sed in 11 πάντας Mor | αὐτοὺς CP sed in hoc ' in ' corr, hoc v del MoPa Mor avrovs spir. supra v eras $L \mid \pi \lambda \dot{\alpha} \nu \alpha \iota \varsigma$ Pa Mor 13 "post elzev aliquid deesse videtur e. c. τοδί τεκμήριον aut ώδε σχοπείτε," Re ad p. 24, 10 R provocavit Boissonadius parum apte | $\eta\mu\alpha\rho\tau\eta\mu\delta\tau\epsilon\varsigma$ in marg I^3 15 $\tilde{\alpha}\psi\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$ scripsi e VBaI sed in hoc ε ex α corr $\ddot{\alpha}\psi\alpha\sigma\vartheta\alpha\iota$ reliqui libri edd 16 μέρους C sed ov ex o corr $s \mid oi \delta' IM$ 17 άγαθόν C σταθμῶν coni Re Anim probabiliter | ov I | μεμηνυπότες V

ήγον αύτον ύπ' εύφημιών έπι την πόλιν άναμίζαντες ίκετείας. δ δε ούκ απήλαυνε μεν φιλανθρωπία, δια R II 10 δε των παρά της δεξιας | έδείκνυ τον κατεγνωκότα ποιών όπεο οι παιδοτρίβαι πρός τούς παρά το είκος 5 ήττημένους, ώς δή της διδαχής προδεδομένης αὐτοῖς. 18. και ούτος τοίνυν ώς έπι προδεδομένων αυτῷ παρ' ήμῶν τῶν παρ' αὐτοῦ περί ήμῶν ἐπαίνων οὕτω μὲν είχε την γνώμην, ούτω δε έχοητο τη χειοί. ην γαο δή πολύν ήμῶν ἐμβεβληκώς ἔρωτα τῷ βασιλεῖ πυκνοῖς 10 τε και μακροίς τοις ύπερ ήμων έγκωμίοις ληρείν μέν άπαντας λέγων τοὺς ἑτέρας πόλεως μεμνημένους, εἶναι γάο έν ούδεμια τοσαύτην άγαθων σύνοδον, άλλά τό μέν έγειν, τοῦ δὲ ἐπιδεῖσθαι καὶ πολλάς ἐν μέν τοῖς άλλοις έχειν εύδοχιμείν, τον δε χοινον της πόλεως ού 15 καλώς αύταις έχειν τρόπον, άλλά τη μέν έπιζειν θυμόν, την δε άναισθήτως διακείσθαι, την δ' έστερησθαι Χαρίτων, την δε άργως έχειν, την δε τη φωνη λυπείν, την δε ούκ είδεναι φέρειν βασιλέως καθέδραν, τηδε R II 11 δε μόνη τά τε | άπο της Τύχης υπάρχειν δσα τε 20 είς ἀρετήν ἔργεται. ἐκείνον δε είδεναι τε και ούκ

12 cf. p. 408, 7 sq. 15 Arist. Ach. 321

¹ $\delta \pi'$ in ras I^3 2 $i\kappa \varepsilon \varepsilon i \alpha \iota \varsigma I$ sed ι (3) eras $|\delta' \operatorname{Re}|$ $\varphi \iota \lambda \alpha \nu \vartheta \varphi \omega \pi i \alpha \nu$ Mor 4 $\tilde{\sigma} \pi \varepsilon \varrho$ ex $oi' \pi \varepsilon \varrho$ corr $B | \varepsilon i n \delta \varsigma]$ εi Mor, quod corr Re Anim 6 $\pi \varrho o \delta \varepsilon \partial \omega \epsilon \nu \omega$ Mo 8 δ' Re 10 $\mu \epsilon \nu$ om M 11 $\pi \delta i \varepsilon \varsigma$ Mo 12 $o \delta \delta \epsilon \mu i \alpha \iota A | \delta \gamma \alpha \vartheta \eta \nu$ Pa Mor, quod corr Re Anim 13 $\tau \delta$ Mo 13 $\tau \delta$ Mo 14 $\delta' \operatorname{Re}$ 15 $a \delta \tau \alpha \varepsilon \sigma \eta$ sed $\alpha \iota \varepsilon x \dot{\alpha}$ in ras corr \mathfrak{m}^2 , I sed $\alpha \iota \varsigma$ in ras $\mathfrak{m}^2 | \tau \eta \nu$ Pa Mor 16 $\delta \nu \alpha \iota \sigma \delta \eta \tau \omega \varsigma$ I sed $\sigma \vartheta \eta$ in ras $\mathfrak{m}^2 | \tau \eta \nu$ P sed ' in ras \mathfrak{m}^3 , IBM | $\delta \epsilon$ Re 17 $\tau \eta \nu (1) P | \delta'$ edd 18 δ' Pa Mor | $\tau \eta \delta \varepsilon \delta \delta \tau \eta$ Pa Mor 20 $\varepsilon \kappa \varepsilon i \nu \alpha$ Mor, $\gamma \varrho \ \varepsilon \kappa \varepsilon i \nu \eta \nu$ in marg | $\delta \epsilon$ om Pa Mor

είδέναι τῶν αύτοῦ τὸ κάλλιστον, ἀγγελλόντων μὲν γὰρ ἀκούειν, οὐδέπω δὲ αὐτὴν ἰδεῖν, εἶναι δὲ οὐκ ἴσον ὦτα καὶ ὅμματα. καὶ παρεκάλει δὴ πρòς τὴν ὡς ἡμᾶς ὅδὸν προστιθεἰς τῆ πόλει τὴν Δάφνην, ἡν ἔχειν τε μουσικὸν θεὸν καὶ πέμπειν ἀφ' ἑαυτῆς ἐπὶ τὴν ϧ πόλιν λόγων ἐπιθυμίαν. 19. διεμέμφετο μὲν οὖν τὴν πολλὰ μὲν ἐπηγγελμένην, τοιαῦτα δὲ ἐπιδεδειγμένην καὶ λόγους καλοὺς ἔργοις χείροσιν ἀνελοῦσαν, ἔχων δέ, εἴπερ ἐβούλετο, δίκην ἡν ἐβούλετο λαβεῖν οὐδ' οῦτως ἕτερος γίνεται οὐδὲ ὑπὸ τῶν ποιούντων τὰς 10 αἰτίας ἐξέβαλλε τὸ φίλτρον, ἀλλ' ἡγάπα τε ὁμοῦ καὶ κατηγόρει. δειπνοῦντα δὲ αὐτὸν ἀκούομεν οὐ δειπνῆσαι μᾶλλον ἢ τῆ διανοία βλέπειν εἰς τὰ σχήματα τῆς πόλεως παραβάλλοντα τὰ δεύτερα τοῖς ἀμείνοσι.

20. Τίνα δη τάπι τούτοις; είσεχαλεῖτο μεν οὖπεο 15 δ δικαστής κατήγετο, τῶν τε ἀρξάντων | οὐκ ὀλί- R II 12 γον τῆς τε βουλῆς ὅπόσον οὐκ ἐπεφεύγει, και ἦν τοῦτο πραοτέρα τις ἐπι την δίκην ἀρχή τῷ τε χωρίφ τοῖς τε παρακαθημένοις, κελεύοντος δε ἕκαστον αὐτὸν ἀποφαίνειν δίκαιον ἦν μέν τις ἑκάστφ και λόγος, τὸ 20 πλέον δε τῆς σωτηρίας ἐν δάκρυσι τῶν μεν ὀσυρο-

Hosted by Google

³ cf. t. II 194, 7 R

¹ αὐτοῦ ILMo αὐτῆς V 2 αὐτὴν reposui e libris αὐτὸν edd | εἶναι Re, εἰδέναι libri Mor 3 ἴσον $LMoB | \delta \eta$]δ 5 μουσικήν Mor δè Mor 6 $\delta \pi i \vartheta v \mu i \alpha \nu P$ sed ν add m² έπιθυμίαι Α έπιθυμία Μ έπιθυμία BaLMoBV 9 8v Ba ηνπεο Re 10 γίγνεται edd | ούδ' Re 11 έξέβαλλε CAP sed in hoc l alterum eras έξέβαλε reliqui libri έξεβάλετο Mor το om Mor | άγάπα Μο 13 τη om Pa Mor 16 όλίγον C 17 αποφεύγει Βα 18 πραοτέρα sed o (2) ex ω corr n PIMoBM | tis BaIMoB 19 τοῖς τε] καὶ τοῖς Re | αὐτὸν P sed ' in ' corr. IMoPa Mor 20 μέντοι Pa Mor

LIBANIUS ed. Foerster. II.

μένων νεότητα καί το μήπω πατέρας γεγενησθαι, των δέ το πατέρας τε είναι και παίδας γενναίους τρέφειν. των δε γηρας γονέων, των δε λειτουργίας άρχην μεν δεξαμένας, ποθούσας δε τελευτήν, ετέρου γυναικός 5 γηρείαν και την έσομένην περί το μνημα διατριβήν. δ δε γενναΐος ούτοσι τοῖς τε έχείνων έξουσίαν έδεδώκει δάκουσι και τοῖς εκάστου τῶν παρ' εαυτοῦ προσέθημεν ούκ άγνοῶν, ὅσοις δή δικασταῖς ή πλη-R II 13 γαῖς ἢ πληγῶν ἀπειλαῖς τὸ τοιοῦτον | εἴογεται τὰ 10 παρόντα ύβρίζεσθαι διὰ τῶν όδυρμῶν ήγουμένοις. 21. καὶ ἡ μὲν κοηπίς οὕτω καλὴ καὶ φιλάνθρωπος, προϊόντος δε τοῦ πράγματος είς ἀχμήν χαὶ δέξεσθαι τό δικαστήριον της έπιούσης την κρίσιν είρημένον χαρίζεται μέν κάνταῦθα τὸ μήτε ἐν μέσαις νυξὶ μήτε 15 έν πρώταις άλεκτρυόνων ώδαῖς ηκειν έπὶ τὸν θρόνον, ώς αύτῶν νε έν αύτοῖς τῶν χαιρῶν έγόντων εἰς ἔχπληξιν ἀφοομάς, μικοόν δὲ τὴν ἀκτῖνα φθάσας, ὥστ' αὐτῶ καὶ λαμπάδας νόμου μᾶλλον ἢ χρείας εἶναι, τὰς R II 14 θύρας έξελθών έργω | φιλανθρώπω παν απέκρυψε

14 Amm. XXVIII 1, 54 cum nota Valesii. cf. Il. ę 646 sq.

 $7 \tau \tilde{\omega} v P$ sed $\tilde{\omega} v$ in ras m³, $M \tau \dot{\alpha} BaI$ 8 δη η Mor 12 δέξεσθαι scripsi e V cum Cobeto 10 ήγούμενος Pa Mor Misc. 143 δέξασθαι reliqui libri edd 13 elonµévov reposui e libris cum Cobeto l. l. signuévov Pa edd 14 τò inserui e V om reliqui libri edd 16 τε Pa Mor | αύτοῖς ILMoBM Mor | καινῶν Pa Mor, quod correxit Valesius 1.1. 17 ῶστ' avro scripsi auctore Re. ut ravroi in Gor' avroi corr C⁸ έv αὐτῷ Pa Mor ταυτῷ reliqui libri Re 18 xal om Ba del Re | χρείας είνεκεν άφθηναι olim coni Re

⁴ $\delta \epsilon \xi \alpha \mu \ell \nu o v s$ · Mor | $\pi o \partial o \tilde{v} \tau \epsilon s$ Mor | $\gamma \rho \tau \epsilon \lambda \epsilon \tau \eta \nu$ in marg Mor | $\epsilon \tau \epsilon \rho o v$ Re $\epsilon \tau \epsilon \rho \sigma \nu V$ $\epsilon \tau \epsilon \rho o v s$ reliqui libri $\epsilon \tau \epsilon \rho \sigma s$ Mor sed $\gamma \rho \epsilon \tau \epsilon \rho \sigma s$ · $\delta \tau \eta \rho \epsilon \ell \sigma \nu$ in marg inser $I | \beta \eta \mu \alpha BPa$ Mor

τοιούτον παράδειγμα. 22. μήτηο γάρ δή των έν τοις κοινομένοις ένδς νέου τε καί καλοῦ καί πολλαῖς μέν πρεσβείαις, απάσαις δε λαμπρυνομένου λειτουργίαις, τοῖς πράγμασι δὲ ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἀρχέσαντος γυμνώσασα μέν την χεφαλήν, λύσασα δέ την γεγηραχυΐαν 5 τρίχα, προσδραμούσα τῷ στήθει και περιθείσα τούτω μετά των χειρων τούς τοιούτους πλοκάμους ήτει μέν τόν υίον έλεεινόν βοώσα, δάκουα δε τα μεν εκείνης έρρει κατά των ποδων τοῦ στρατηγοῦ, τὰ δὲ ἐκείνου κατά τῆς ἐκείνης κεφαλῆς. ἀφείλκυσε δὲ αὐτὴν οὐδείς, 10 άλλ' ούδε αύτος άπεώσατο, άλλ' ούτως έδωκεν αύτον τῷ μήχει τῆς ίχετείας, ώστ' έδόχει χρείττων είναι φύσεως άνθρωπείας, και πανταγόθεν εύγαι σώζεσθαί οί την παίδα τοιούτω τε όντι πρός άτυχοῦντας και παν τραχύ τε και απηνές της γνώμης έξεληλακότι. 23. οί 15 μέν δή έδίκαζον, ήμεις δε προσηδρεύομεν. δ δε έδόκει τισίν ούγ αύτοῦ ποιεῖν εἰς δμολογίαν ἕκαστον τοῦ τῆς ἀδικίας σπέρματος κατακλείων | ἀπειλῶν ἑτέ- R II 15 οους βασανίσειν τούς ταῦτα κατεροῦντας, εἰ μή συγγωροίεν έχεινοι. χαί αμα πολλούς των πέλας έχίνει 20 νεύμασι τον κρινόμενον είς δμολογίαν ένάγειν, & δή

4 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVII t. II p. 172 D

31*

Hosted by GOOGLE

 $^{2 \}varkappa \alpha l(1)$ absciss Pa om Mor 3 λαμπουνομένω Ρα 4 10μνώσασα \dot{P} sed α (2) suprapos m⁸ 10 éxeivns V sed η_S ex ov corr m² exelvov Pa Mor | & Re 13 εύχαι CAI sed l ex io corr C^{*}A^pI^{*} εύχαϊς LMoBMPa Mor quod corr Re | oi om Mor delendum censet Sintenis 14 $\tau \dot{\eta} \nu$ scripsi e P sed η in ras m² coll. p. 492,16 τόν reliqui libri edd 15 απεληλακότι 16 προσεδρεύομεν Pa Mor 17 αύτός Pa Mor Re 18 κατα C 19 βασανίσειν scripsi e V auctore Re βασανίζειν reliqui libri 20 πέλας] πόλεων Mor edd | xaoreoovvrag Pa Mor 21 70 νεύματι in marg Mor | άνάγειν Mo

μάλιστα ήγανάπτουν οι πεισόμενοι νομίζοντες είναι κάλλιον έν άρνήσει τι παθεῖν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐλέγξαντας. τοῦτο δὲ ἦν οὐκ αὐγένας εἰς τομὴν ἑτοιμάζοντος τῶ βασιλεῖ, τὴν σωτηρίαν δέ, οἶμαι, λαμπροτέραν ποι-5 οῦντος. οὐ γὰο ἴσον εἰς ἔλεγγον φωνή μάρτυρος καὶ ή τοῦ φεύγοντος αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ μὲν ἐκείνης ἴσως άν τις εύρεθείη και λόγος, την δ' ούκ άν τις αιτιάσαιτο. 24. ταῦτα [αὐτὰ] αὐτῶ τὸ τοῖς ἑαυτῶν στόμασιν δμολογείν άδικείν τούς αίτιαθέντας έδύνατο, οί την μέν 10 παρούσαν ήμέραν όριειν αύτοις ήγούντο τόν βίον, R II 16 ήγνοεῖτο γάρ, ἐφ' ὅτω ταῦτα, τὸ | δὲ ἔμελλε φανείσθαι. τοῦ γὰρ ὄχλου μόνον οὐχ ὁρᾶν ἡγουμένου την δεινην έκεινην έξοδον 6 μεν αποκτενών ούδεις, δεσμός δε και δημεύσεις χρημάτων και ούδεν όξυ περί 15 ταῦτα, καὶ εἶχε τὴν βουλὴν ἡ πόλις, ἡν οὐκ ἔχειν ήγειτο. οί γαρ ήστην, ούτός τε καί δ κοινωνός, απο-

14 Plat. Prot. p. 325 C. [Dem.] or. XVII p. 215, 24. cf. Io. Chrys. hom. XIII p. 136 A sq. 16 Καισάφιος cf. or. XXI p. 449 sq.

1 πεισόμενοι scripsi auctore Boissonadio (in Sinneri Nov. Ss. patrum Graec. delectu p. 223) πυθόμενοι I πειθόμενοι reliqui libri edd 2 τί ILBMPaV Mor τι Mo 3 αύγένος Re 4 δ' Re 5 loov PBaLMoB 7 $\tau_{1S} A$ sed ι_{S} iam parum perspicua | $\tau \eta \nu IBM$ | $\delta \epsilon$ Re 8 ταῦτα — αὐτῷ om Pa Mor | ταῦτα δ' PBaI | αὐτὰ αὐτῷ in lacuna 6 litt om B αὐτὰ om V, , αὐτὰ quid sibi velit non satis intelligo, nisi si idem atque μόνα significat" Re cancellavi 9 ήδύνατο BM om Pa 11 $\tau \omega$ in $\delta \tau \omega$ absciss $Pa = \tilde{\eta}_S Mor | \tau \tilde{\omega} BaI$ Mor 12 *μόνο*υ. ούχ Pa Mor μονονούχ Re 13 άποκτενών scripsi άποκτείνων CP sed in hoc ex anontévov corr. PaV edd anontévov ABal 14 δημεύσεις M sed in hoc $\varepsilon\iota$ supra $\acute{\varepsilon}$ scr. m³, LMoBM δήμευσις coni Mor 15 ταῦτα scripsi ταύτην libri edd 16 of scripsi e PI sed in hoc in ob corr, BMV ov reliqui libri sed ye of in marg A^2 , edd | ' ε_i $\sigma\tau\eta\nu$ A sed ye $\eta\sigma\tau\eta\nu$ in marg m² $\epsilon i_{\mathcal{G}} \tau \eta \nu C$ sed η supra $\epsilon \iota$ scr. m², LMoPa (in quo post v ras 3-4 litt) Mor, quod corr Re Anim | ov CA sed in

hoc γε δ in marg m²

Hosted by Google

κτεϊναι κυρίω, ψήφω βασιλέως έφυλαξάτην την τομην (το μέν) αύτων έν τη κρίσει στήσαντες, τα δ' έφεξης τη βασιλεία τηρήσαντες. 25. τοιαῦτα τοίνυν ύπηρετηκότες τη δίκη και οὐ ποιήσαντες ἐλάττω τοσούτοις οίκοις την πόλιν, ταὐτὰ μέν βουληθέντες, ταὐτὰ δὲ 5 ἐπαινέσαντες πάσης ἔριδος ἀπηλλαγμένην βοήθειαν βεβοηθηκότες μέσοι | μέν ἐγενέσθην πλήθους τοῦ R II 17 πρό τοῦ δικαστηρίου τί τῶν ἀπάντων οὐ φθεγγομένου καινὰς ἐπὶ ταῖς εἰωθυίαις δεήσεσιν εύρίσκοντος. καὶ δ μέν χρόνος τῶν ἰκετειῶν πολὺς καὶ περὶ δύσιν 10 ήλιος, σιγην δὲ οὐδεἰς ἐπέταξεν οὕτε ῥάβδοις οὕτε ψιλαῖς ταῖς χερσίν.

26. Άλλὰ τοῦ περὶ τὴν δίκην πόνου διάδοχος ἕτερος ἦν ὁ περὶ τὴν στάσιν. καὶ περιερρεῖτο πολλοῖς μὲν ἀνδράσι, πλείοσι δὲ γυναιξὶ μόνον οὐ προσπι- 15 πτούσαις ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀδείας, ὁ δ' αὐτὸς τά τε λεγόμενα μετ' εὐμενείας προσίετο καὶ ὧν ἤδει πολλὴν

¹ Io. Chrys. hom. XVII t. II p. 174 Asq.

¹ πυρία Mor | ψήφω δε coni Re et Cobet Coll. 120 | έφύλαξα την I sed in έφυλαξάτην corr m³, LMo έφύλαξε την Mor, sed yo $\epsilon \varphi v \lambda \alpha \xi \alpha v$, quod corr Re Anim | $\tau \eta v$ om LMo $\tau \dot{\eta} \nu \tau \sigma \mu \dot{\eta} \nu$ delendum censet Cobet l. l. 2 $\tau \dot{o} \mu \dot{\epsilon} \nu$ inserui auctore Re Anim, quem secutus est Cobet l. l. | $\alpha \delta \tau \tilde{\omega} r C$ Re αὐτῶν reliqui libri Mor | στήσαντε et 3 τηρήσαντε coni Re | δὲ 5 ταῦτα (1) Pa Mor | ταῦτα (2) Pa Mor et e ταυτὰ corr I Re 7 μέσοι I sed oι in ras m² μεστοί Mor 8 $\tau i CALV$ edd | φ θεγγομένου I sed ov in ras m² φ μένου cum rasura4-5 litt L, cum lacuna 4-5 litt Mo 9 rais I sed is in μενος post στάσιν inser C^m | πολύς V 15 μόνον ού scripsi e VI sed in hoc in μονονού corr m², Pa μονονού reliqui libri edd 17 εύμενείας I sed ενεί in ras m² edd

ἐσομένην τὴν ἰσχύν, ὑπέβαλλεν ίκετευόμενός τε καὶ μετὰ τῶν τοῦτο ποιούντων ίκετεύων ποιῶν ἄπαν εἶναι τὸ περὶ ταῦτα τοῦ κρατοῦντος. 27. εἶτα μέντοι καὶ τὸν πορευόμενον, ἐδόκει γὰρ δεῖν τὸν μὲν καθῆσθαι,
⁵ τὸν δὲ βαδίζειν, ἐκόσμει τῷ τὰς γλώσσας ἐπ' ἐκεῖνον ἀπ' αὐτοῦ μεταφέρειν καὶ ἐδεῖτο μετὰ τῶν ἡμαρτηκό-R II 18 των δικαστὴς | δικαστοῦ, τὰ μὲν ἐν μέσῷ ποιῶν, τὰ δὲ καὶ καταμόνας.

28. Και τίς πώποτε ἄνδρα τοιοῦτον ἑώραχεν ἢ
10 ἀχήκοε; πῶς δ' οὐ μαχαρίζειν τοὺς τοῦδε τοχέας μᾶλλον ἐπι τούτοις ἄξιον ἢ τῆ τε ἀρχῆ και τῷ τοσούτοις ἐφεστηκέναι σώμασιν, ὅ πολλῶν τε γεγένηται πρότερον και πάλιν ἑτέρων ἔσται. δάχουα δὲ τοιαῦτα στρατηγῶν οὐδενὶ σύνοιδεν οὐδεἰς ἀνθρώπων οὐδ' οῦτω
15 μεθ' ἡδονῆς εἶδεν ἐν ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς πανταχοῦ τε και ἀεὶ περιφερόμενον στρατηγόν. προς γὰρ αὖ τοῖς ἄλλοις ἔργον αὐτῷ πέπραχται χαλον μεταξὺ τῶν τε δεδικασμένων και τῆς ἅπαντα λυούσης ψήφου.
29. ἔγνωστο μὲν γὰρ και ἐδόχει δεῖν δεδέσθαι τὴν
20 βουλήν, οὖ δ' ἦσαν, στενόν τε λίαν τοῦτο καὶ οὐχ ἐπῆν ὀροφή. τὰ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς στενότητος εὐθὺς
R Π 19 ἐλύπει καταπατεῖν τε ἀλλήλους ἀναγκάζοντα | και καιρὸν ἅπαντα χείρω ποιοῦντα τὸν ὕπνου, τὸν τροφῆς,

Hosted by Google

¹ ύπέβαλεν VI ἐπέβαλεν Μ 1 ὑπέβαλεν VI $ε_{m}^{\delta n \ell} β$ αλεν M 2 "num πείθων" Re 5 τῷ scripsi e BaI sed in hoc ῶ in ras m³, LMo τὸ CAP sed in hoc ὸ in ῶ corr m³, BMV τε Pa edd | γλώττας ILMoBM 6 μεταφέρων coni Re Anim et Sintenis 8 nai om Baom BaI | κατὰ μόνας BaILMoM 10 άκήκοεν **P** 11 TÒ 15 είδεν A sed ε (1) satis perspici iam non po-BaIMPa Mor 18 ψήφου om Pa Mor test older VPa edd 20 ov Mo Mor sed in hoc $\gamma \rho o \tilde{v} \mid \sigma \tau \epsilon \gamma \rho v \tau \epsilon B a \sigma \tau \epsilon \gamma o v \tau \epsilon \epsilon M or sed <math>\gamma \rho$ otévovte in marg 21 ovv inser I22 TE om Pa Mor 23 VAVOV MoPa Mor

τόν έξω τούτων. είτε γάο ούδείς είσίοι των φίλων, άνιαρόν ταῖς τε είσόδοις τὸ χωρίον λυπηρότερον, είτε όμβρος έπιγένοιτο, τὸ σῶσον οὐκ ἦν. καὶ ἦν δή τινων άκούειν, ώς φθήσεται τοῦ βασιλέως τον έλεον, εί τις άρα ἔσται, τὰ ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. 30. ἔδει δή 5 παρά τοῦ ταῦτα έψηφισμένου τὸ καὶ τῶ βουλευτηρίω γρήσθαι, τοίγος δε είς άμφοιν, εύρέσθαι ή άπολωλέναι. πάλιν τοίνυν τὸ τὰ τοιαῦτα τολμᾶν αἰτεῖν τῆς τοῦδε σύσεως μόνης προκαλουμένης, οἶμαι, θαρρεῖν τε καί έπαγγέλλειν, έν οἶς ἦν τι τῶν λυπηοῶν ἀφελεῖν. δ δ' 10 εύθύς βουλευσάμενος εύοεν, ὅπως τοῖς μὲν ὰ βούλοιντο έσται, όημα δε αύτω μηδεν κατά των γεγραμμένων. 31. είπων ούν αύτος έπι των αύτων μένειν, | εί παρά των ταύτα ύπηρετούντων ἕτερόν τι γέ- R II 20 νοιτο, έφη καν είδη, ούκ είσεθαι. τοῦτ' αὐτοῖς τοῦ 15 βουλευτηρίου μετέδωκεν, ού θέατρον ύπωρόφιον, στοαί δε τέτταρες αύλην αύτων έν μέσω ποιούσαι είς κηπον

¹ τοῦτον Pa Mor | εἰσίοι scripsi e V είσήει reliqui libri 4 $\varphi \vartheta \eta \sigma \varepsilon \tau \alpha i P$ sed η in ras m³ $\varphi \vartheta \alpha \sigma \varepsilon \tau \alpha i BaI$ sed edd in hoc α in η corr $\varphi \vartheta i\sigma \varepsilon \tau \alpha \iota Pa$ sed η supra ι scr. m², Mor 5 $d \alpha \alpha$ — $\tau o \tilde{v}$ in lacuna 10 fere litt om B 7 $\chi e \tilde{\eta} \sigma \vartheta \alpha i I$ sed σθαι in ras m² | τείχος Pa Mor | είς Mo Mor | εύρέσθαι ex εύρε-8 rò inserui e CPV auctore Re om reliqui θñvai corr I libri sed inser A^2 , edd 10 $\tau i BaIMoB \mid \tilde{o} BaIBMV$ δAP sed in hoc ' in ' corr m³, Mo 12 προγεγραμμένων Pa Mor 13 αὐτοῦ Pa Mor | μενεῖν BM fortasse recte 14 *εί* δε παρά Cobet Coll. 120 | ερωτώντων Mor 15 ἕφη - εἴσεοθαι] έφ' οίς και τα είδη κείσθαι Sievers p. 180 | καν είδη, ούκ είσεσθαι. τοῦτ' scripsi auctore Cobeto I. I. nisi quod is ίδη pro είδη coni και ήδη σ cum lacuna 12 litt τοῦτ' V και δ ήδει που κείσεθαι τοῦτ' BM και εί δεῖ σοῦ κείσθαι τοῦτ' Pa Mor και είδη σου κείσεσθαι τοῦτ' reliqui libri Re | αὖ τοῖς Mo 16 μετέδωπε Mo | où CAPILMoBM et γe Mor 17 τέτταρες scripsi e V τέσσαρες reliqui libri edd | αύτῶν Re αύτῶν libri Mor

βεβιασμένην, ἀμπέλους <ἔχοντα>, συκᾶς, δένδρα ἕτερα, λαγάνων είδη, τέρψιν τοῖς δυσκόλοις ἀντίπαλον, δι' ην και έγέλασάν που και έσκωψαν και προύπιον και **υμνον** ἦσαν καὶ οὖ τύγης εἰσίν, ἐπελάθοντο κλινῶν τε 5 ἀπολαύοντες αἶς πολὺ πρὸς ἀλλήλας τὸ μέσον, καὶ τραπεζῶν οίων (ού) πού τῆς συμφορᾶς, λόγων τε έν βίβλοις παντοδαπων και των ύπεο τούτων λόγων ούς αί βελτίους ποιοῦσιν ἔριδες. 32. τοῦ δή τὰ δεινὰ μή λίαν είναι δεινά καί τοῦ μηδένα προδιαφθαρηναι της τοῦ 10 βασιλέως δωρεας μή ήλίω, μή ὄμβρω, μή λύπη, μή δάχουσι και τοῦ δεδέσθαι τε όμοῦ και μή δεδέσθαι R II 21 καί | τοῦ τὰ τῶν οὐκ ἐν μεγάλοις ἐγκεκλημένων έχειν έν τηλικούτοις έγκλήμασι, τούτων δή των όνειοάτων, ούτω γὰο ἄμεινον προσειπεῖν, οὗτος αἴτιος, 15 ούτος δοτήο, ούτος γορηγός. 33. ούτος μή πανταγού πάντα άκοιβῶς έξετάζων έπέδειξεν απασαν αύτοῦ τὴν περί την κρίσιν σοφίαν οἶς ἔπραξεν ἐπὶ ταῖς διαλλα-R II 22 γαΐς, ἂς οὐ τῶν ἱκετευσάντων περί | τὸν Βόσπορον ήγήσομαι μαλλον ή τοῦ χώραν ταῖς ικετείαις τούτων 20 δεδωχότος.

18 cf. p. 438, 11. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI p. 216 Csq.

¹ ἔχοντα post ἀμπέλους inserui auctore Re Anim (post ε i' $\delta\eta$ in ed.) 4 $\tilde{\eta}\sigma\alpha\nu$ PBaMoBM6 ov inserui e V om reliqui libri edd 5 ållhlovs Pa Mor 8 δη scrippi a... 10 μη ήλίω om Mor 8 $\delta \eta$ scripsi auctore Re Anim de libri edd 9 τò M 11 μη in ras 2 litt om V 12 τῶν ἐν μετάλλοις ἐγπεπλημένων ούκ έχειν Re Anim | έγκεκλιμένων Pa Mor 14 yào] nai Mo ούτος αίτιος om Re 16 έξετάζων scripsi e V auctore Re Anim qui in ed. "num potius sic reliquit L. «κριβῶς ἐάσας έξετάζειν ?" | αύτοῦ libri edd 17 ἔπραξαν V 18 ov ex 8v corr P^2 19 inεσíais Pa Mor | τούτων scripsi, ut olim coni Re τούτου libri edd

34. Μνήμης δ' ἄρα καί τούπεισόδιον άξιον έν μεγάλω δή τινι την εύεργεσίαν έχον ούκ είς βουλεύοντα μέν πεπραγμένον, γένει δε τη πόλει προσήχοντα, μυρία μέν έν δίκαις ήγωνισμένον, πολλών δε λόγων είς κάλλος συγκειμένων πατέρα, πατρός δè έν άρχαῖς 5 άμείνω τοις άρχομένοις φανέντα τοις πρώτοις, τοις δευτέροις, τοις τρίτοις. έπι τουτον βέλος αφήχε συχοφάντης, οία δή τῆς τοιαύτης τέγνης τὰ βέλη, καὶ ή σιγή πονηρός λόγος έκαλεῖτο. 35. άλλ' ένταῦθα ἀντέστησεν δ μισων άδικίαν ούτος τω συκοφάντη μέν 10 αύτόν, τῷ ψεύδει δὲ τὴν ἀλήθειαν, τῆ κακία δὲ τὴν άρετήν, τη πικρία δε την χρηστότητα, και όπερ αυ καί δίκαιον $\tilde{\eta}$ ν, τοῦτ' εἶχε τ η ν νίκην, τὸ δίκαιον. δ δέ τῶ τε διαφυγόντι συνέγαιρε καὶ τῆ πόλει καὶ αύτῶ, τῶ μέν τοῦ διαπεφευγέναι, τῆ πόλει δὲ τοῦ μὴ δι' ὕν 15 ένδοξός έστι, τοιούτου στερηθηναι πολίτου, αύτῷ δε τοῦ κακῶν ἄνδρα ἀγαθόν ἐξαρπάσαι, καθάπερ Άθηνα της Στυγός τον Ηρακλέα. R II 23

36. Εἶεν. τουτί μέν τοσοῦτον ἀγαθόν, ποῖος δέ τις ἦν ἡμῖν ἐν τοῖς ὑπὲο τῆς πόλεως γοάμμασιν; ὑποῖός 20 πεο ἡμῶν ἕκαστος, ὧν οὐδεὶς ἤσθη μᾶλλον τῆς τοῦδε

18 cf. p. 253, 10. 72, 19. II. & 364 sq. Od. 2 626

3 μέν, πεπραγμένον δὲ τỹ πόλει Mor 4 ἐν I sed ν add m³ 5 δ' Re 9 ἀλλ' inserui ex A in quo inser p, PI sed in hoc eras, V om reliqui libri edd 11 αὐτὸν Pa Mor 12 οἶν? Sintenis 14 τότε Mor | αὐτῷ Pa Mor 16 αὐτῷ BaPa αὐτοῦ Mor sed γρ αὐτῷ in marg 17 δὲ om Pa Mor κακὸν Pa Mor 19 εἶεν ex εἶ ἐν corr A | τουτὶ e τοῦ τὶ corr A εἶεν τοῦτο Mor sed γρ τούτῷ in marg 20 ἦν om V ἱ ὅποῖος παρ' BaBM sed in hoc γρ περ in marg, Pa Mor 21 ἕκαστος om Mo

ψυγής. δε μετήνεγκε μέν αύτον άπο της θοίνης έπι την ανάγνωσιν ήδη τείνων, ως φασιν, έπι τα προκείμενα την δεξιάν, εύξατο δε ταχέως μεν απελθείν την R II 24 έσπέραν, ταγέως δὲ ἀναφανῆναι | τὴν ἡμέραν. ἤει 5 δε έπι το αύτο δικαστήριον ούκ ίσω τω προσώπω, τοσοῦτον ἦν ἐνταῦθα τὸ ἄνθος, ἐγάννυτο δὲ οὐχ ἦττον τη σωτηρία της πόλεως η εί τηλικαύτην έτύγχανε δι' δπλων έλών. 37. έξαληλιμμένων δή τοις γεγραμμένοις των χαλεπωτέρων στάς ούπεο πρότερον, εύφη-10 μίαις έστεφανοῦτο παρὰ πολὺ πλειόνων η πρότερον ήδη των καταδεδυκότων άναδύντων θεόντων είς τά δάκουα δε κάνταῦθα οὐκέτι θοηνούντων, πινάχια. άλλ' ήδομένων. οίδε γάο και άπαλλαγή κακών άγειν είς όδυρμον ανθρωπον, ωσπερ αθ και τότε. μεστή 15 μέν δαιτυμόνων ή πόλις αὐτῶν ἑαυτοὺς ἐν μέσω τῶν κιόνων έστιώντων, δάκουα δε έροει κατά των έκπωμάτων ού φόβου τοῦτο ποιοῦντος, ἀλλὰ τοῦ μηκέτι

15 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI t. II p. 223 E

3 ἀπελθεῖν scripsi, ut ἀ supra ἐ scripsit 1 αὐτὸν ΒαΙΡα 4 ήμέραν Pa Mor P² et coni Re Anim Enelder libri edd 4 et 5 δ' Re νύπτα Re Anim ετέραν coni Sintenis 4 άναφήνει Mo 6 ήν om Mor | έγάννυτο P sed v prius eras cf. t. I 158, 4 έγάνυτο C sed v alterum suprascr. f. AV7 την σωτηρίαν CAP sed in hoc in τη σωτηρία corr m², LMo BMPa Mor την (sed in τη corr m³) σωτηρία Ι | έτύγχανεν Α 8 égalnliquévor I sed i in ras 2 litt et or in sed v eras ras m², μ (2) suprascr. m³ $\xi \alpha \lambda i \lambda \eta \mu \mu \epsilon \nu \omega \nu$ M sed $i \lambda \eta$ in ras m² έξηλειμμένων Pa Mor | δε BaIBM 10 παραπολύ LMoBPa 11 θεώντων CAP sed in hoc ω in o corr m³, LMo Mor έπι Sievers p. 183 coll. p. 439, 12 et Cod. Theodos. XIV 17, 1 12 ovn ěti AP Mor cum nota Gothofredi 13 olde - 14 άνθρωπον citat γὰρ particula omissa Macar. Chrys. fol. 88* **15** ή πόλις 13 elde Pa Mor sed in hoc ye olde in marg δαιτυμόνων V | αύτῶν Μο 16 ἐσθιόντων ΒaI | δ' Re

Hosted by Google

σοβεϊσθαι. ην δε τοις μεν πίνουσιν έχ του πίνειν ή τέρψις, τοις δε δρώσιν έκ του ταυτα δράν. 38. ών είς και ούτος, δς μετά τάς πολλάς παραινέσεις αίς έπηνώρθου την πόλιν, ένόμισεν εὖ έχειν ώς ένην κοινωνησαι της εύωχίας και παριών τους κατακειμένους 5 ούκ έξανισταμένους, ού γάο εία, τοῖς | καθ' έκά- R II 25 στους δήμασιν ήδίους τὰς φιάλας ἐποίει τὸ μὲν ὕψος τῆς ἀργῆς ὑπογωρῆσαι κελεύσας, πρέποντα δὲ τῶ καιρῷ αὐτὸς αὐτὸν καταστήσας, ὥστε καὶ ἰχθύν ποθεν έπι γέλωτι των παρακειμένων άρπάσας, έπει γέλωτα 10 τοῦτ' ἐποίησεν, ἀπέδωχε. 39. τοιαύτην ἐπορεύθη ποοείαν καί τοιούτων μετασχών έλθών ήρίστα πάντων άρίστων έχεινο γλυχύτατον άξιον αύτον των πολλών είκόνων έπιδεικνύς, ας δια παντός έξεστιν ίδειν του άστεος έλκούσας ώς αύτας τους παριόντας και πολιτῶν 15 καί ξένων καί τριχί και όμματι και παρειά και χροιά. 40. κάν ταύταις ίδοι τις αν τον τρόπον της πόλεως άντλ γάο ὧν εὖ ἔπαθον τῶν πολλῶν τῶν πρότερον ἔχειν έν έκάστη φυλη και ταύταις τον άνδρα έβούλοντο,

¹ τοῖς τοὺς Μο 3 τὰς Pa Mor om reliqui libri 5 χάτω κειμένους B 6 και ούκ BM | καθ' έκάστους scripsi e VIκαθ' έκάστοις Ba καθεκάστου LMo καθ' έκάστου reliqui libri sed σ post v add P^2 , edd 7 έποίει. τὸ libri edd 8 αὐτὸς δε τῶ καιοῶ Pa Mor 9 αύτοῦ V αὐτὸν Pa Mor ἑαυτὸν Re the IB 15 ἄστεως Mo | αύτὰς CBV Re αύτὰς reliqui libri Mor 16 xal zooiã om Mo 17 xáv scripsi xal libri edd $| \tilde{\eta} \delta \eta$ Mor 18 δν inser $V^2 | \tau \tilde{\omega} \nu$ (2) δν Mor sed γο των in marg | είχεν Mor 19 έν om VPa Mor | έκάστη PIMoBV Mor | $\varphi v \lambda \eta$ P sed ' in ~ corr, V Mor | num $\varkappa d\nu$? | $\tau \alpha \upsilon \tau \alpha \iota_S$ scripsi ταυτήσί libri sed in ταύτη corr P^2 "malim ἑαυτής" Re ταυτήί? Sintenis | έβούλοντο scripsi έβούλετο libri sed ε in or corr P2, edd

όπως ἐν μὲν ταῖς παρουσίαις αὐτοῦ τε ἀπολαύοιεν R II 26 καὶ | τοῦ δευτέρου, ἀπόντος δὲ μὴ τοιούτου παντὸς στέροιντο.

41. Ήμεῖς μὲν οὖν αὐτὸν ἔχειν τε εὐχόμεθα καὶ
5 συνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι, καλῶν δὲ ἐξαίφνης ὡς ἑαυτὸν ὁ βασιλεὺς ὅν ἡμῖν ἐδεδώκει, τῷ τιμᾶν μὲν τὸν ἄνδρα καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τῶν μεγίστων ἐθέλειν σκοπεῖν εὕφρανεν ἡμῖν τὴν πόλιν, ἐρωμένου δὲ ἀποστερῶν ἠνία, πας' ὃν οἱ μὲν ἦλθον ἰσχυρότατά σφισι
10 ποιήσοντες τὰ δίκαια, οἱ δὲ ἀρκεῖν ἡγούμενοι τὸ τὸν ἄνθρωπον ἰδεῖν, πολλοῖς δὲ καὶ οὐχ δρῶσιν ἀπέχρη τὸ ὁπότε βουληθεῖεν, εἶναι ἐλθοῦσιν ἰδεῖν. 42. ἀποδότω τοίνυν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τὸν διὰ πολλῶν εὐεργέτην, τὸν τῆς αὐτοῦ γνώμης μιμητήν, τὸν ῶσπερ
11 27 τῆς παιδὸς | παῖδας ὀψόμενον ἐοικότας αὐτῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἦ τῆσδε μέτεστι τῆς πόλεως, ἐν τοῖς τόκοις προθυμότερον καὶ παρούσης καὶ βοηθούσης μεμνη-

Hosted by Google

¹ απολαύοιε Pa απολαύοι Mor 2 τοιούτου I sed γρ τοῦ γε supraser. m³ τοῦ γε P sed οῦ γε in ras 7 litt m² | $\pi \alpha \nu$ ως τόσ Μ 3 στεφοίντο BaI sed in hoc e στέφοιντο corr m², Pa Mor 5 els Mor 6 ó eras I om BaPa Mor 7 αύτῶ CBaL Re 8 ψμΐν Pa Mor | έροωμένου Pa Mor 9 ών BaB | ήλθον ίσχυρότατα scripsi e VBaI sed in hoc α ultimum in ras 4 litt m⁸, MoBM ίσχυρότατα ήλθον C sed χυρο in ras f, Re $\tilde{\eta}$ lov $log v \varrho \delta \tau \alpha \tau \alpha \tilde{\eta} lov A$ sed $\tilde{\eta} lov (2)$ punctis suprapositis del p, LPa ίσχυρότατοι ήλθον Mor 10 τὰ inserui e BM auctore Re om reliqui libri edd | $d \rho x o \tilde{v} v V | \tau \tilde{\omega} Pa$ Mor 11 $\lambda o \tilde{i} g$ in $\pi o \lambda \lambda o \tilde{i} g$ et $\delta \tilde{k}$ absciss Pa14 αύτοῦ ex ἑαυτοῦ corr I² αύτοῦ M Re 15 ἐχεῖνος scripsi e V ἐχεῖνον reliqui libri edd | "malim rovs" Re 16 rov Pa Mor | avrø scripsi e V kavrø reliqui libri edd 17 $\mathring{\eta}$ Pa Mor | µέτεστι e µετέσται vel μετέστω corr I² 18 μεμνημένως Ρα και μεμνημένης Mor

μένης, οἶον έν οίω καιοῷ πεοὶ τὸ κτῆμα τὸ ἐκείνης Ἐλλέβιχος ἑαυτὸν ἀπέδειξεν.

1 τὸ (2)] τὰ Pa om M | ἐκείνης scripsi e VLMoB κείνης reliqui libri sed ' eras P, Mor κείνης Re 2 ἀπέδειξε Pa Mor | πρὸς ἐλλέβιχον subscr API^s

XXIII¹) (XXXIV R).

Oratio xarà $\tau \tilde{\alpha} \nu \pi \epsilon \varphi \epsilon \nu \gamma \delta \tau \omega \nu$ qua Libanius cum in omnes qui metu perculsi salutem in fuga quaesiverant tum in discipulos invehitur suos qui cum urbe Antiochia ipsum studiumque eloquentiae dereliquerant, inter duas ad Theodosium $\pi \epsilon \varrho l \tau \tilde{\eta}_S \sigma \tau \acute{a} \sigma \epsilon \omega_S$ et $\acute{e} \pi l \tau \alpha \tilde{c}_S \delta \iota \alpha l \lambda \alpha \gamma \alpha \tilde{c}_S$ orationes conscripta²) in numero earum est quae paucis arriserunt. Itaque 'corporis' fines non egressa sex tantum codicibus ad nostram aetatem pervenit. Qui sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 274^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 164^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (== P) saec. XIV fol. 200^{*}. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 227. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

5. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 115. Vide
 t. I p. 213 sq. Inspexi. Contulit meum in usum Krollius.
 6. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII

fol. 201. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

1) In editione Reiskiana est oratio tricesima quarta, sed ego eam optimorum codicum ordine quem in ceteris tenui relicto propter artissimum rerum nexum cum reliquis quae motum Antiochenum spectant coniungendam esse duxi.

2) Nam prius tantum imperatoris rescriptum novit, posterius non item (p. 506, 14 sq. cf. p. 438, 3 sq.). Sieversius p. 176 not. 26 de temporis termino posteriore cogitavit. At quod Libanium dicentem facit se a viris qui ipsi duces fuerint audivisse nihil timendum esse, id in verbis rhetoris p. 500, 14 sq. non inest. De direptione tantum vel permittenda vel recusanda illos verba fecisse dicit.

Hosted by Google

Hic quoque duae distinguuntur codicum familiae, quarum prior codicibus ACPIM, altera codice V continetur. Inter codices prioris familiae A aetate fideque praestat. Pars codicis C quae hanc orationem continet saeculo demum XIV parumque diligenter suppleta est. I et M e communi fluxerunt fonte, ut elucet e consensu perversae verborum collocationis xal τούτοις xἀxείνοις pro xἀxείνοις xal τούτοις p. 505,6. Sed I exemplar multo diligentius reddidit quam M qui vestigia gravis interpolationis aperte prae se fert et in titulo xarà τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ φόβον τοῦ βασιλέως et in verbis ipsis orationis ut τὸν ἀναβαλλόμενον pro τὸν διαβουλευόμενον p. 503, 20.

Neque magis accepta fuit oratio florilegiorum auctoribus. Unus isque exiguus exstat locus in Roseto Macarii Chrysocephali¹), quem de argumento orationis plane caecutire arguit titulus ei datus $\epsilon l_S \tau \eta \nu \tau \bar{\omega} \nu \pi \sigma \lambda \epsilon \mu l \omega \nu$ $\pi \alpha \pi \delta \rho \mu \eta \nu$, unde evenit ut non solum Villoisonus²) qui Rosetum in lucem protraxit, sed etiam Reiskia (Praef. t. I p. XXIX) de deperdita oratione³) loquerentur.

Totius orationis prima editio facta est Venetiis 1754 ab Antonio Bongiovanni⁴) p. 1—14 (= Bong), quae quod admodum mendosa evasit⁵), magis inde factum est quod ille graecae linguae parum gnarus fuit quam quod e codice interpolato M parum diligenter eam descripserat. Raro etiam codex melior I ab eo inspectus, rarius respectus est. Larga igitur messis fuit emendationum Reiskio Anim. V p. 232—234; etiam largior, ubi copiam codicis A conferendi nactus est. Sed hic quoque magna fuit incuria viduae in editione ipsa (t. II p. 296—306) paranda, in qua ne vitia quidem typographica editionis Bongiovannianae, ut $\ddot{a}\lambda \omega \sigma \epsilon$ p. 502, 22, sublata sunt omnia. Pauca correxit Sintenis, plura Cobetus.

1) Vide t. I p. 351. 2) Anecd. t. II p. 15. 3) Cf. quae exposui annal. philol. Fleckeis. 1876, 211. 4) Cf. t. I p. 214 et 286. 5) Rationem eius nisi ubi a *M* recedit, nullam habui.

Hosted by Google

ΧΧΙΙΙ (ΧΧΧΙV R). ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΦΕΥΓΟΤΩΝ.

R II 296 1. Τὰ μὲν ἀγγελλόμενα πάντες ἀπούομεν, ἄπαντα είναι μεστὰ νεκοῶν, τάς τε ἀρούρας τάς τε όδοὺς τά τε ὄρη τούς τε λόφους τά τε σπήλαια και τὰς κορυφὰς τῶν
5 ὀρῶν και τὰ ἄλση και τὰς φάραγγας, τῶν τε νεκρῶν τοὺς μὲν ἑστιᾶν ὄρνιθας και θηρία, τοὺς δὲ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ πρὸς θάλατταν φέρεσθαι. 2. πρὸς τοίνυν τὰς ἀγγελίας ποτὲ μὲν πλήττομαι, ποτὲ δὲ τοῖς παθοῦσιν ἐγκαλῶ και φημι δίκαια πεπονθέναι τοὺς τῆς φυγῆς ταῦτα
19 ἀπολαύσαντας. οὺς φαίη τις ἂν αὐτοὺς ἐπεπόνθεσαν οἰκοι μένοντες, τούτοις περιέπεσον πλανώμενοι θοίνην μὲν αὐτοὺς προθέντες τοῖς πάλαι ληστεύουσι, ποιή-

A = Monacensis gr. 483 olim Augustanus

C = Chisianus

P = Palatinus gr. 282

I =Marcianus append. XCI 2

- M = Marcianus gr. 437
- V =Vindobonensis phil. gr. XCIII

1 λξ ante κατὰ A, τοῦ αὐτοῦ V κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ φόβον τοῦ βασιλέως M rubr λ ς' post πεφευγότων C, λόγος εἰκοστὸς ἕβδομος V rubr 4 τῶν A om V 5 ὁρῶν C | τῶν τε νεκρῶν] καὶ M 9 ταύτης V10 τίς I | ταῦτα M 13 αὐτοὺς CIM | προ θέντες litt σ post ο eras A | ληστεύουσι et ληστὰς I

Hosted by Google

σαντες δε ληστάς ετέρους τῷ ποιῆσαι πολύ τὸ πεισόμενον. έκόντας οὖν ἀπολωλότας τίς ἂν ἐλεήσειε;

3. Φόβος γὰς ἦν ἐπὶ τοῖς τετολμημένοις, φήσει τις. πάνυ γε τοῖς τετολμηκόσιν αὐτοῖς, οἶς ἦν αὐτὸ τοῦτο πρὸς φυγὴν ἀνάγκη τὸ τοιαῦτα ἑαυτοῖς 5 συνειδέναι. εί δέ τις μήτε των δημάτων μήτε των έογων έχοινώνησεν, έν οἶς ἀμφοτέροις ὕβρις, τί τοῦτον έδει θορυβείσθαι καί τρέμειν ούκ όντος τοῦ φοβοῦντος; | 4. οἱ τοίνυν καταμείναντες οὐκ ἔσθ' R Π 297 δ πεπόνθασιν, είπειν. τι οὖν μή τῶν μεινάντων ἦσαν 10 οί πεφευνότες, άλλ' ώσπεο θεῶν του κηρύξαντος, ώς ούκ ένι σωθηναι μένουσιν, άλλ' έν τη φυγη μόνη πασιν ή σωτηρία, ούτω κενά μέν έργαστήρια, κενάς δε οίκίας τε καί συνοικίας άφέντες ήεσαν ούκ είδότες τὸ δεξόμενον; κάνταῦθα οἶς ἦσαν ὄνοι καὶ ἡμίονοι 15 καί κάμηλοι, σεμνοί τε καί τάς όφοῦς ἐν τῷ μισθοῦν άνέσπων, ώς άν συχνοῦ τοῦ μισθουμένου περιρρέοντος. 5. καί ην ίδειν γυναικας αμα τέκνοις κομιζομένας δεησομένας των έν τοῖς ἀγροῖς οῦς οὐκ ἤδεσαν, μεταδοῦναι σφίσι τῆς γῆς. οὐ γὰο οἰκημάτων γε. πόσα 20 γάο δή ταῦτά γε; ἢ τίς ἄν τινας ἀγνοουμένας ῥαδίως άνέμιξεν έαυτῷ; θάνατος δὲ παιδίοις τοῖς μὲν ἐκ τοῦ χαμαί κεϊσθαι, τοῖς δὲ καί καταπεσοῦσιν ἀπὸ τῶν κομιζόντων, ό δ' έκ λιμοῦ καὶ πᾶσιν. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ

15 τὸ δεξόμενον] ἤτοι τοὺς δεξομένους ἀνθρώπους· ἀττικὸν οῦτως V²

LIBANIUS ed. Foerster. II.

⁴ $\tilde{\eta}\nu$ om M 7 $\dot{\eta}$ $\tilde{\nu}\beta\rho_{VS}M$ 11 $\tau\sigma\tilde{\nu}A$ sed $\tilde{-}$ eras, CI13 $\mu k \nu$ $\kappa s \nu \dot{\alpha}M \mid \tau \dot{\alpha}$ $\dot{\epsilon}\rho\gamma \alpha \sigma \tau \dot{\eta}\rho \alpha$ edd 14 $\tau \dot{\alpha}_{S}$ $\sigma i\kappa / \alpha_{S}$ edd 15 $\tau \dot{\delta}P$ sed σ in ras $m^{2}\mid \sigma s$ om V 16 $\tau \epsilon \langle \tilde{\eta}\sigma \alpha \nu \rangle^{?}\mid \dot{\alpha}\nu \dot{\epsilon} - \sigma \pi \omega \nu \dot{\epsilon}\nu \tau \tilde{\omega}$ $\mu \sigma \sigma \delta \sigma \tilde{\nu}\nu M$ 18 $l\delta\epsilon \tilde{\nu}\nu$ om C 19 $\tilde{\eta}\delta\epsilon \iota\sigma \alpha \nu M$ 21 $\dot{\alpha}\gamma \nu \sigma \sigma \sigma \iota \mu \epsilon \sigma \delta \sigma \tilde{\nu}\nu$ m 22 $\dot{\alpha}\gamma \nu \sigma \sigma \sigma \iota \mu \epsilon \sigma \sigma \sigma \sigma \nu \dot{\epsilon} \nu \sigma \sigma$ scrips e P sed α (2) in ras m^{3} $\dot{\alpha}\gamma \nu \sigma \sigma \nu \mu \dot{\epsilon} \nu \sigma \sigma$ reliqui libri edd 24 $\tilde{\sigma}I$

τοσούτον πλήθος ήπείγοντο τών κακών. 6. και οί πρώτοι διὰ τούτων ἀπολωλότες τοὺς ἄλλους οὐκ ἐπαίδευον, ἀλλ' ἑτέρους ἕτεροι κατελάμβανον ἐπ' ἴσοις, και τὰ παραδείγματα σωφρονείν οὐκ ἔπειθεν, ἀλλὰ σκιὰς 5 φοβούμενοι συμφορῶν εἰς τὰς μεγίστας ἑαυτοὺς ἐνέβαλλον. οἱ δὲ ἀνοητότατοι ταῖς γυναιξι παρηκολούθουν. ὧν ἀμφότερα καταγνοίη τις ἄν, εἰτ' αὐτοι τὰς γυναϊκας ἐφόβουν εἶτε μάτην φοβουμένας οὐκ ἐθάρρυνον.

7. Ζήτησις γὰρ ἦν, φησί, καὶ τοὺς ἡμαρτη-10 χότας ἦσαν οἱ θηρεύοντες. οὐχοῦν τοὺς ἡμαρτηκότας, άλλ' ού τὰς ἁμαρτούσας. οὕτε γὰρ ἠδικήκεσαν γυναϊκες ούτε έδόκουν ούδ' εἶπέ τις ούδε ήκουσε καί γυναϊκας συνεφήφθαι των έπι της χαλεπής ήμέρας 15 έκείνης ή είρημένων ή πεπραγμένων. 8. τι ούν έδει R II 298 καί γυναικών έρημοῦσθαι | την πόλιν, ών οὐκ όλίγας ην δραν έγκύμονας; εί γάρ δή και τους άνδρας έδει τι κακόν λαβείν και νοῦν αὐτοῖς είγεν ή φυγή. ταῖς γε δή γυναιξίν οὐδαμόθεν ἦν λόγος. ἀλλ' ὅμως 20 νῦν μὲν οὐκ ἐλάττους, νῦν δὲ καὶ πλείους τῶν ἀνδρῶν έξήεσαν ού δήπου γε μέλλουσαι παραδοθήσεσθαι δικαστηρίω και μάστιγας και δεσμόν ύπομενεϊν. 9. τοιγαροῦν διὰ τὸν μάταιον τουτονὶ φόβον ὃ εἶγον ἀργύοιον, μικρόν δε άρα τοῦτ' ἦν, ἀνηλωκυῖαι παιδίοις 25 άρτον αίτοῦσιν οὐχ οἶαί τε οὖσαι δοῦναι δαχρύουσαι πεινώντα κατέθαπτον, είτα έκ των αύτων έπαπέθνησκον. ούδε γαο προσαιτούσαις ην εύπορησαι τροφής.

5 ἐνέβαλον V Bong 6 δ' Re 8 οὐκ ἐφόβουν I 12 ἀμαρτανούσας V 13 αἰ γυναϊκες M | οὐδ'] οὖτε edd | εἶπεν A | οὖτε edd | καὶ om M 15 ἐκείνης ἡμέρας M edd 22 ὑπομενεῖν scripsi cum Cobeto Coll. 131 ὑπομένειν libri edd 25 δοῦναι om Bong 27 οὐ M

Hosted by Google

499

ού γὰρ ἦν πας' ὅτου πάντων ὄντων ἐν τῷ δεῖσθαι λαβεῖν, πλὴν εἴ τις ἀπεχώρησεν εἰς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτῆς, τοῦτο δὲ οὐ πολύ.

10. Ταῖς μέν δη γυναιξίν οὐδεμία συγγνώμη, ταὐτὸ δ' αν Ισχύοι και κατά των άνδρων των έν τοις έγκλή- 5 μασιν ούκ όντων. ούς γάρ ούκ ήλαυνε το συνειδός, τί τούτοις έδει φυγής και ταῦτα Κέλσου τοῦ πανταχοῦ δικαίου κάν τοῖς πράγμασι τούτοις τοιούτου πεφηνότος; δομήσας γαο έπι την τιμωρίαν ούχ δπως ώς πλείστους αποκτείνειε των τηδε ανθρώπων, έσκόπησεν, 10 άλλ' όπως οι δίκην όντως δφείλοντες ούτοι μόνοι καί δῶσιν. 11. ἔδειξε γὰο τοῖς τῶν φυλῶν ἐπιμεληταῖς, ώς έν ταις συχοφαντίαις αύτοι μαλλον η ούς ώς ηδικηκότας παραδώσουσιν, άπολοῦνται. καί τινες τὰς τῶν 14 αύτῶν πλευρὰς ἐπεῖδον τεμνομένας ἐπὶ τοιαύ- R II 299 ταις ύποψίαις οι τ' είκότως τάς αίτίας λαβόντες μετά τῆς ἐσχάτης ἀχριβείας ἁλόντες παρεδόθησαν τῷ δημίω. ούκοῦν καὶ τῆ τοῦ δικαστοῦ δικαιοσύνη φόβος ἅπας άδιχος άνήρητο.

12. Λόγος γὰς ἐγεγόνει, φήσει τις, ἐπιχυθή-20 σεσθαι στρατιώτας δόρασι καὶ ξίφεσι τὸ ἐνοικοῦν ἀναλώσοντας. τουτὶ δὲ ἐν ἁμαρτίαις πόλεων οὐδεἰς οἶδε πώποτε γεγενημένον. καὶ γὰς ἂν ἦν ἅτο-

⁷ cf. p. 409, 17 12 cf. p. 525, 10

² έπεχώρησεν Bong | ἑαυτοῦ M 3 πολύ P sed π in ras m² 4 οὐδὲ μία AM 5 τῶν (1) om I 9 ὡς] τοὺς Bong ἀποκτενεῖ? 11 ὅντως om M | καὶ μόνοι Bong 12 δώσουσιν? 13 ὡς om M 14 τὰς τῶν scripsi τῶν Ased τὰς in marg m², PI τῶν C τὰς MV edd 15 αὐτῶν IMV num αὐτῶν
 cliετῶν
 16 οῖ τ' reposui ex ACPIVοἱ δ' M edd 17 δήμω AV sed ambo in marg γο δημίω, I20 φήσει om M 21 τὸ P sed ò in ras m² 23 εἶδε M

πον δίκην έθέλειν λαμβάνειν έπιζήμιον τῷ ληψομένω. ζημία δε ού μικοά δήπου βασιλεῖ πόλις ἀπολλυμένη. τοῦ γὰρ ἐκεῖνο θυμῷ ποιοῦντος ἦν δήπου τὸ μηδὲ των αψύγων φείδεσθαι. τίς οὖν βασιλεύς τοιαύτην 5 ἂν ἕλαβε παρὰ πόλεως δίκην, η την ἀρχην ἔμελλεν αὐτῷ ποιήσειν ἐλάττονα; 13. καίτοι καὶ εἴ τι τοιοῦτον ύπ' άλλων έπέπρακτο, τοῦτόν γε οὐκ έχρην ἀκολου-R II 300 θήσειν οι εσθαι τον τῷ μη κολάζειν μαλλον | η τῷ κολάζειν ήδόμενον. μάρτυς δε ό της βασιλείας χρόνος 10 πολλήν αὐτῷ συνειδώς πολλαχοῦ τὴν συγγνώμην. ὅς γε καί τούς της βασιλείας αύτης έπιτεθυμηκότας ώθουμένους τη ψήφω πρός θάνατον έρρύσατό τε καί ζην άφημεν. ούτως ούδ' όστισουν τουτ' έδεισεν, όρθως φαίνεται δείσας. 14. ού τοίνυν οὐδ' ὅστις ἐξουσίαν 15 έδεισεν είς άρπαγήν των έν τη πόλει χρημάτων, δ πεποιήκασιν ήδη τινές βασιλεῖς ἐφέντες στρατιώταις άρπάζειν προειπόντες, έν όσω δει τουτο μέρει της ήμέρας γενέσθαι, ούδ' ούτοι μοι καλώς δείσαι δοκούσιν. έν γαο απουσίαις βασιλέων ήχιστα το τοιούτον 20 γίγνεσθαι, παρών δέ εί βουληθείη και ταύτη δίκην λαβείν, ού κωλύειν φασί τον νόμον. 15. και τοῦτο ἦν ἀκούειν παρὰ τῶν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ἐπισταμένων άνδρῶν πολλὰ δή βασιλεῦσιν ἐστρατηγηκότων. παρ'

11 cf. p. 428, 1 sq.

Hosted by Google

LIBANII ORATIO XXIII

ών ήμεζς μαθόντες έβοῶμεν ἐπερχόμενοι τὴν πόλιν τί τετάραχθε; τί πεφόβησθε; τί πλάττετε τὰ δοκοῦντα δείματα; ἀλλ' ἐδοκοῦμεν φλυαρείν. οἰ δὲ ἀπήεσαν καὶ ταῦτα τοὺς ταῦτα λέγοντας δρῶντες οὐκ ἀπιόντας. τοῦτο γὰρ δή, τοῦτο μέγιστον εἰς πί- 5 στιν, ἔργα λόγοις ἀκολουθοῦντα καὶ μονὴ βεβαιοῦσα ἡματα. 16. εἰ μὲν γὰρ θαρρεῖν ἑτέροις παρακελευόμενος ἂ τῶν φοβουμένων ἦν ἐποίουν καὶ μετανιστάμην, εἰκότως ἂν ἡγοῦντο πιστοτέραν συμβουλὴν τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων εἰ δ' οὐδὲν τῶν πρὸ τῆς ταραχῆς ἐν 10 οὐδενὶ τῶν ἐμῶν ἐκίνουν, ἠδίκουν οἱ μὴ μιμούμενοι, πλὴν εἰ τοῦτο λέγοιεν, ὡς ἐθανάτων καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ξιφῶν ἐπεθύμουν τελευτῆς. ἀλλ' οὐδεἰς οὕτως ἄθλιος οὐδ' εἰ σφόδρα δυσχεραίνοι τὸ γῆρας. R Π 301

17. Πονηφας τοίνυν ούσης τῆς τῶν πολλῶν ἐξόδου 15 μείζων ἐν τοῖς ὑπὲφ τοὺς πολλοὺς ἡ κατηγοφία, οῖ πόλεων ἄφξαντες καὶ ἔθνη διφκηκότες καὶ τιμῶν τετυχηκότες καὶ δικαίως ἂν ἀμειβόμενοι τήν τε πόλιν ἐν ἡ κατοικοῦσι καὶ τὴν βασιλείαν, δι' ἡν αὐτοῖς καὶ δόξα καὶ γάμοι καὶ τὴν βασιλείαν, δι' ἡν αὐτοῖς καὶ δόξα καὶ γάμοι καὶ χρήματα, ταῦτα πάντα ἀτιμάσαντες 20 ἀπώλλυσαν τὸ καθ' αὐτοὺς τῷ βασιλεῖ τὴν πόλιν. 18. εἰ γὰφ δὴ τῆς ὀλιγανθφωπίας τῆς ἐν αὐτῆ καταφφονήσαντες οἱ κατὰ τὴν χώφαν λησταὶ διεσπαφμένοι στῦφος ἕν ποιήσαντες ἑαυτοὺς εἰσπεσόντες ἐληίζοντο τὸ ἄστυ, τὰ μικρὰ τὰ καταλελειμμένα, καὶ τελευτῶν- 25

⁶ βεβαιοῦσα μονὴ M 9 ἡγούμην M quod corr Re 10 εἰ P sed ' m³ 11 οἰ μὴ A sed γο οὐ in marg οὐ CPοἰ I 14 οὐ∂' εἰ — γῆρας om Bong | εἰ μὴ σφόδρα M | δνσχεραίνει CM | ξίφος M 15 τῶν om Bong 21 ἀπόλλυσαν M 23 λησταὶ I 24 στίφος IMV edd cf. t. II 89,7 R | εἰσπεσόντες om I 25 ante τὰ (1) excidisse participium quale διαρπάζοντες vel φέροντες καὶ ἀγοντες coni Re

τες ένεπίμπρασαν άνθρωποι τῶ κακῶς ποιεῖν χαίροντες καὶ πολύν ἐν τούτω βεβιωκότες χρόνον, ποῦ ποτ' ἂν ἦν ἡ πόλις, ἦς ἔχων πολλὴν πρόνοιαν ὁ βασιλεὺς ὁρᾶται; άλλ' δμως οί σεμνοί και τη των άλλων πενία 5 πεπλουτημότες καί δεινόν, εί μή τα των θεων έξουσιν, ήγούμενοι τὰ μέν έν νυξί, τὰ δὲ πάντων δοώντων μεθίστασαν ούτω δή τι πολύν άργυρον, ώς συχνῶν τε δείν όχημάτων έκάστω και πολλών όρέων καθ' έκαστον, ούς ήνάγχαζε τὰ έλχόμενα στένειν. 19. τίνος 10 οὖν τούτους ἀξίους εἶναι φήσαι τις άν, οῦ προδόντες την πόλιν και το σφων αυτων μόνον ίδόντες τον R II 302 πλοῦτον έτέρωσε καταθέμενοι | γυμνοί πρός τόν έξω δρόμον ἦσαν έτοιμοι; καίτοι χρην αὐτοὺς καὶ τούς έν πενία χωλύειν χαί χατέχειν, τα μέν πειθοί, 15 τὰ δὲ καὶ ἀπειλαῖς. οἱ δ' ἐπήνουν τε τοὺς ἐκεῖνο ποιούντας και άνθρώπους έλεγον είναι σώζεσθαι βουλομένους, ώσπεο ών εἶ ἔπραξαν έν τη πόλει δίκης παρά της πόλεως αύτοις όφειλομένης. οι τουθ' εν μόνον εἶ πεποιήκασιν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ἀρνού-20 μενοι μή πλουτείν νῦν αύτοὺς ἐξήλεγξαν ὡς πλείστα κεκτημένοι πόνω πολλώ και πραγματεία μεταθέντες άλλοσε τὰ συνειλεγμένα.

20. Περί δε των νέων τι φήσομεν η των τούτων γονέων; τι δ' ετερον η ώς οι μεν ήρπασαν τον καιρον

¹ $\dot{\epsilon} v \epsilon \pi i \mu \pi \varrho \alpha \sigma \alpha v P$ sed π (1) in ras m⁴ $\dot{\epsilon} v \epsilon \pi i \pi \varrho \alpha \sigma \alpha v C \mid$ $\tau \partial C$ 3 $\pi o \lambda \lambda \eta v$ om Bong 5 $\dot{\epsilon} v o v \sigma v M$ 7 $\dot{\alpha} \varrho v \phi v o v v$ Bong 10 $\epsilon i v \alpha v$ om Bong $\mid \tau i_S API$ 11 $\epsilon i \delta \delta \tau \epsilon s M$ 12 $\dot{\epsilon} \tau \epsilon \rho \omega s M$ $\dot{\epsilon} \tau \epsilon \rho \sigma v s$ Bong $\pi \alpha \varrho' \dot{\epsilon} \tau \epsilon \rho \sigma v s$ cois Re $\mid \mu \epsilon \tau \alpha \vartheta \epsilon \mu \epsilon v \sigma v$ Cobet Coll. 131 15 of A of $PV \mid \vartheta k$ Re 18 $\alpha \vartheta \tau \eta s V$ om Bong 20 $\alpha \vartheta \tau \sigma v s \rho$ Sed ' in ras m² $\alpha \vartheta \tau \sigma \vartheta s M$ 21 $\kappa \epsilon - \tau \tau \eta \mu \epsilon v \sigma v s M \mid \pi \sigma \lambda \lambda \omega \pi \delta v \omega M$ 24 ϑ' om M

LIBANII ORATIO XXIII

els ἀργίαν, γονεῖς δὲ ταῖς τούτων ἐπιστολαῖς ἐξαπατηθέντες καλείν ταις παρ' αύτῶν ἀνεπείσθησαν τοὺς νέους. οί δ' ού τοσοῦτο μόνον ἠδίκουν, ἀλλ' εἰσὶν οῦ γράμμα οὐδεν οὕτε πέμψαντες οὕτε λαβόντες αύτοὺς τοῦ δραν δ βούλοιντο καταστήσαντες κυρίους δήσαντες 5 τάς διφθέρας άναβάντες έφ' ίππους οι μέν άγρούς σφῶν αὐτῶν ἐνέπλησαν ἀλλοτρίους, οἱ δὲ πατρώους, οί δε και τροφοίς και τροφεύσιν ήκον είς γείρας και μητρός έτερος και πατρός άλλος, τρέμοντες δή και τούς δδόντας προτοῦντες παὶ μεταστρεφόμενοι, παθάπερ 10 διωχόμενοι διώχοντος μέν ούδενός ούδε σπεύδοντος έλειν, αύτοι δε της περί λόγους σπουδής διώκοντες την απαλλαγήν. και ό χρόνος τοις αθλίοις έν έδωδη καί σίνω καί ύβρει καί ύπνω πᾶς οὖτος ἀναλοῦτο, προσθείην δ' αν και $[\dot{\epsilon}v]$ εύχαῖς, $\dot{\epsilon}v$ αἶς ήτουν έκτα- 15 θηναι την της δαθυμίας άφορμην έπι μήκιστον χρόνον. έφ' ῷ δ' ἄν τις μάλιστα άγανακτήσειεν, οὐδὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτο πρὸς ἡμᾶς | εἰπόντες, ὡς ἀπιέναι R II 303 καιρός, απηλθον, αλλ' έδοξεν, έσίγησαν, έπραξαν. δ δ' έξιων ήδη τον διαβουλευόμενον ένηγε τραγωδίας 20 καί Ιλιάδα κακῶν ἐπισείων ταῖς μελλήσεσι.

21. Καίτοι τίς οὐχ ἂν εἰχότως μισήσειε τούτους τοὺς μισοῦντας χτῆμα οὕτω καλόν, τοὺς λόγους, οῦς

16 Luc. Demon. 1 21 cf. t. III 319,17; 343,15; IV 967,9 R. Dem. de fals. leg. § 148 p. 387, 12. Aristid. or. 38 t. I 715, 2 D

² έαυτῶν V αὐτῶν M 3 οῦ AP sed in học ' in ' corr m³ οῦ $CMV \mid$ τοσοῦτον IM 4 αὐτοὺς V 7 σφῶν om M13 τὴν om Bong 14 ἀνηλοῦτο M sed η in ras, V15 ἐν M edd cancellavi 20 δ' P sed ' in ras m² | διαβονλευσόμενον V ἀναβαλλόμενον $M \mid$ ἀνῆγε I 21 καl] δὲ, καl Bong

ἐδωκε μὲν Ἐρμῆς, ἠγάπησε δὲ τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις καὶ θρέψασα καὶ αὐξήσασα καὶ κοσμήσασα πανταχῆ διέπεμψεν. οὖτοι συγκρύπτουσι μὲν δυσγένειαν, κρύπτουσι δὲ ἀμορφίαν, πλοῦτον δὲ φυλάττουσι, λύουσι
δ δὲ πενίαν, ἀρκοῦσι δὲ πόλεσιν εἰς σωτηρίαν πάντων ὄντες ὅπλων ἐν πολέμοις χρησιμώτεροι καὶ πάσης πολυχειρίας ἐν μάχαις ἰσχυρότεροι. οἱ τούτους ἔχοντες πρὸς τὰ μαντεῖα πολλάκις ἁμιλλῶνται τῷ τὸ μέλλον δύνασθαι προορᾶν. ὅ γὰρ ἐκείνοις τὰ πνεύματα, τοῦτο
10 τούτοις ἡ γνώμη. μόνους δὲ τοὺς παιδεία διενεγκόντας φαίη τις ἂν καὶ ἀθανάτους εἶναι φύσει μὲν τελευτῶντας, δύξη δὲ ζῶντας.

22. Άλλ' ὅμως οίδε οἱ νέοι πεφεύγασι μὲν τὴν τοσαῦτα ἀγαθὰ προξενοῦσαν, ἐπὶ δὲ τὴν μυρίων μη-15 τέρα κακῶν, νωθείαν καὶ μαλακίαν, κεχωρήκασιν ἕρμαιον αὐτῶν τὴν τῆς πόλεως ἀτυχίαν ἡγησάμενοι, δεδιότες μὲν οὐδέν, προσποιούμενοι δὲ πολλά. τίς γὰρ
R Π 304 ἦκεν ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἄρχων, τίς ὑπηρέτης, | τίς γείτων, τίς πολίτης, τίς ξένος πόρρω μὲν ὄντας τῶν
20 βλασφημιῶν, πόρρω δὲ τῶν ἐπ' ἐκείναις; καὶ γὰρ ὅτε ταῦτα ἐτολμᾶτο καὶ ἦν ἔτι ἐν προοιμίοις ἡ μανία, οἱ μὲν ἀπῆλθον οἴκαδε θέοντες, οἱ δ' ἦσαν οὖπερ ἐγώ, τοῖς τῶν ἑωρακότων λόγοις, οὐ τοῖς αὑτῶν ὀφθαλμοῖς μανθάνοντες τὰ τοῦ τότε χειμῶνος. πῶς οὖν ἐσυχο25 φαντοῦντο ἄν; 23. τῆς δ' ἐκείνων κακίας καὶ τόδε

¹ δὲ om I 2 πανταχοῖ AP Re 3 κρύπτουσι δὲ ἀμορφίαν om C 6 ἰσχυρότεροι M edd 7 χρησιμώτεροι M edd 8 ἀμιλλῶνται I 13 οἶδε A 15 κακῶν μητέρα M | νωθίαν M 16 αὐτῶν CIMV 17 γὰρ om M 19 τίς πολίτης om M 1 τῶν om Bong 20 ἐκείνοις Re 22 οἶ AP sed in hoc' in ' corr m⁸ oĩ IV | δὲ Re 23 αῦτῶν I αὐτῶν MV 24 ἐσυκοφαντοῦντο V sed ν (2) inser s ἐσυκοφαντοῦντ' Re

τεχμήριον. είσὶ μὲν γὰρ οῦς ὁ περὶ τοὺς λόγους ἔρως ἔπεισε μένειν ὀλίγους δή τινας χομιδῆ. τούτων δὲ οὐδεἰς οὕτε ἐφήψατο οὕτε ἐμέλλησεν οὕτε αὐτῶν οὕτε παιδαγωγῶν οὕτ' οἰχετῶν. ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοίνυν ἦσαν ἂν ἀδείας οἱ μὴ μείναντες ἦσπερ οἱ μεμενηκότες ταὐ- 5 τοῦ δικαίου κἀχείνοις καὶ τούτοις ὑπάρχοντος, τοῦ μηδὲ χατὰ μικρὸν μετεσχηχέναι τῶν ὕβρεων.

24. "Έτι τοίνυν εί μεν έμίσουν έμε δια τας έπι τους πόνους παφακλήσεις, τίς αυτών αδικώτεφος; και γαφ αθλητής άδικος, όστις ούτως έχει ποος του γυ- 10 μναστήν τον ότι δει πάντα πόνον ανέχεσθαι λέγοντα. εί δ' έφίλουν τε και ζην έβούλοντό με και το μένειν ούκ ασφαλές ήγοῦντο, τί μή προσιόντες έδέοντό μου σώζειν αυτοίς έμαυτόν; πάντως δε ούδεν καινον νέον γέφοντος ίδειν που το συμφέφον άμεινον. δόξαν δ' αν 15 αυτοίς ήνεγκε και το μέμψασθαι και το καταβοησαι και το πάντα και είπειν και ποιησαι πειφωμένοις έξάγειν, νῦν δε δια σιωπης έξεπήδησαν τήμεφον συγγενόμενοι, νυκτός δε αποδοάντες μη αυθις αλλήλους 20 ίδωμεν.

25. Γνοίη δ' άν τις κάκειθεν τουτουσί της γάς τοῦ βασιλέως ὀργης τη βουλη μεν ἐγκαλούσης καί τισι τῶν συνδίκων, τῶν δ' ὑπες παιδείας ἐνταυθοί

³ έψηφίσατο $M \mid$ έμέλησεν M sed έμέλλησεν in marg \mid αὐτῶν P sed ' in ras m² αὐτῶν AI 4 οὕτε V Re 5 ἂν om $M \mid$ oἰ in ras $M^2 \mid$ ὅσπερ V 6 καὶ τούτοις κἀκείνοις IM 7 μὴ δὲ $PMV \mid$ κατὰ om $M \mid$ καταμικρὸν $V \mid$ μικρῶν I 10 ἔχει scripsi e MV ἔχοι reliqui libri edd 14 σώζει Re \mid αὐτῶς MV14 οὐδὲν — 15 ἀμεινον citat praemissis verbis Toῦ εἰς τὴν τῶν πολεμίων καταδρομήν: λόγ. Γς Macar fol. 90 17 καl (2) om $M \mid$ ποιεῖν V 18 διασιωπῆς $P \mid$ τήμερον M sed τ e σ corr 20 δεδιότες V 24 ἐντανδρί?

διατριβόντων ούδαμοῦ μεμνημένης καὶ τούτων τῶν γραμμάτων έκκειμένων και τοῦ περι αὐτῶν λόγου πανταχοῦ πεφοιτηκότος, ὥστ' εἶναι καὶ τοῖς πεφευγόσιν είδέναι, ούδεις το των γαιρόντων έποίησεν ούδε 5 ανέπνευσεν ούδε προσεκύνησε την Τύχην ούδ' έδραμεν έπι την ών απεστέρητο μετουσίαν. 26. και τί θαυμαστόν; ούδε γαρ μετά δικαστήρια και κρίσιν και δεσμόν αποκρίνοντα τούς άλλους και δημηγορίαν τοῦ στρατηγού τε καί δικαστού και δρκους έξαιρούντας 10 τον φόβον ούδ' ούτως έπι τους λόγους έπανηχον ούδ' ήδέως είδον τούς των βελτιόνων άγγέλους, άλλ' οί ταγείς ένθένδε άπελθείν βραδείς είς τὰ δεύτερα κατεχόμενοι τη της άργίας ήδονη μαλλον η ζήλω τω, μεμφόμενοι τῶ τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως ἀπεσταλμένων 15 τάχει λόγων ούκ άποροῦντες άναισχύντων, ὅτι ἀλλὰ περιήρηται τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα καὶ μετείληφε σχημα φρουρίου και ούθ' ό ίππόδρομος ούτε τὸ θέατρον ἔχει τὰ αύτοῦ. 27. χαὶ τί R II 306 τοῦτο, ὦ Μουσῶν ύμεῖς ἐχθροί; πολύ γάρ δή 20 βελτίων ή πόλις είς λόγους έν οἶς δίκην ἔδωκε γεγένηται, καί τὰ μέν βλαβερά περιήρηται, τῶν δ' ὄντων άγαθών ούδεν τη μεταβολη της προσηγορίας βέβλαπται. αὐτός γέ τοι γείρων οὐδὲν ἐντεῦθεν εἰς τοὺς

9 Ellebichi 22 cf. p. 424, 5

1 οὐδαμῆ C 3 πανταχοῖ Re at cf. t. I 411, 14 8 ἀποκρίνοντα I sed o (2) ex α corr ἀποκρίνονται V 9 ὅρκους P sed v in ras m⁵ 12 ἐνθένδεν I 13 τω Re in AI legi asserens perperam τῶν M τῷ reliqui libri τῶν μεμενηκότων coni Re τῶν λόγων Sintenis | μεμφομένων M 17 ὁ om IMV cf. t. I 291, 5 18 τὸ om M | αὐτοῦ IM 20 εἰς τοὺς λόγους Bong

LIBANII ORATIO XXIII

είωθότας γέγονα πόνους. οὐδ' ὅσοι τῶν νέων ἔμειναν, [οὐκ] ἠτιάσαντο τὴν μονήν, οῦς οὐδὲν τὸ μὴ λοῦσθαι κωλύει καφποῦσθαι τὰ βιβλία.

28. Οἶμαι δέ, καὶ λούσονται κἀν τοῖς ἔμπροσθεν ἅπασιν αὖθις ὄψονται τὴν πόλιν βελτίους ὑμῶν αὐτῷ 5 τούτῷ φανέντες τῷ καὶ τὰ δυσκολώτερα τῆ πόλει συνδιενεγκεῖν. ὑμεῖς δὲ αἰσχυνεῖσθε μὲν τοὔδαφος, αἰσχυνεῖσθε δὲ τὰς πύλας, αἰσχυνεῖσθε δὲ τὸ τῶν λόγων χωρίον, αἰσχυνεῖσθε δὲ [καὶ] ἡμᾶς, εἰ μὴ καὶ τοῦτο ὑμῖν ἀπόλωλεν.

2 ovn cancellavi auctore Sinteni | ovd M 5 addis om M 7 et 8 alszveröd al I 9 ral A sed del m¹, Re cancellavi | advid rod m 10 andlake edd rélos rod ratà two peopenydton subscr. A, ratà two peopenydton P

507

XXIV (XXIII R).

Oratio $\pi \varepsilon \rho i \tau \eta \varsigma \tau \iota \mu \omega \rho i \alpha \varsigma$ Iouliavov ad Valentem habita esse dicenda esset, si recte in duobus eiusdem originis codicibus Urbinate gr. 126 et Marciano Append. XCI 2 inscripta esset $\pi \varrho \delta \varsigma$ $O \dot{\upsilon} \alpha \lambda \epsilon \nu \tau \alpha^{1}$). At Valentis fratrisque Valentiniani ut mortuorum diserte mentio fit in oratione ipsa verbis p. 516, 1 δ βασιλεύς μαγόμενος έπεσεν κτλ. p. 518, 16 τοῦν ἀδελφοῦν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα παρελθόντοιν ή αὐτή περί την τιμωρίαν ἀργία κτλ. p. 519, 12 την άρρηκτον στρατιάν τοῦ πρεσβυτέρου μή δείσαντες. p. 520, 12 ούκ έπιλαμβάνομαι μέν τοῖν βασιλέοιν, ὡς οὐ δίκαια έδρων τοις έξελεγχομένοις την έκ τῶν νόμων ἐπιτιθέντες δίκην. Basilevs quem Libanius crebro alloquitur, nullus alius esse potest nisi Theodosius. Nec vero probanda est ratio qua Reiskius (p. 40) anno demum ultimo vel paenultimo imperii huius i. e. anno 395 vel 394 p. Chr. orationem conscriptam esse censuit. Nam perperam is verba p. 520, 2 καί πολύ γε πλέον την δευτέραν (sc. έπανάστασιν) ad Eugenii rebellionem rettulit, cum toto loco de unius Procopii seditionibus pluribus verba fiant. Ac vix Libanius ita ut fecit, locutus esset²), si Theodosii animum diutina experientia cognitum habuisset. Immo vero omnia nos ad initia imperii Theodosiani vocant. Nam omnes terrore cladis Valenti ad Hadrianopolin illatae perculsi et maerore afflicti dicuntur neque ullam victoriam iam a Theodosio de Gothis reportatam esse statui potest³). Immo vero vic-

Hosted by Google

¹⁾ Etiam Monnerius (cf. t. I p. 15) orationem anno 378 tribuit.

²⁾ Cf. p. 515, 1 sq.; 516, 17 sq.; 520, 10; 523, 15; 530, 2 sq.

³⁾ Cf. p. 521, 9 άλλὰ νῦν ὅσα ἐμαχέσαντο (οἱ Σκύθαι), τοσαῦτα νενικήκασι κτλ. et 514, 8 ὅθεν ἂν δράσαιμεν τοὺς πολεμίους ἂ νῦν ἡμᾶς ἐκεῖνοι.

toriam tum demum reportatum iri spondet rhetor, cum imperator ipsi Iuliani caedis ultionem petenti obsecutus fuerit.¹) Ante diem igitur XVII mensis Novembris 379^2) orationem conscriptam esse arbitror³).

Si compluribus locis (p. 523, 17 ἀλλ' ὑμᾶς γ' ἐχοῆν καὶ οὕτως ἀνιχνεῦσαι κτλ. usque ad p. 524, 9 κεκινημένων δὲ τῶν βασιλέων — ταχέως εἰς φῶς ἔμελλεν ῆξειν et p. 525, 17 ἡ δ' ὑμῶν τῶν βασιλέων (δύναμις) ἀσθενεστέρα τῆς ∂ήρας usque ad p. 526, 16 ποιήσατε τοὺς στρατιώτας et p. 527, 14 λνσιτελὲς ὑμῖν) Libanius numero plurali utitur, cum Theodosio cogitatur Gratianus, a quo ille die XIX mensis Ianuarii anni 379 in imperii consortium ascitus est.

Codices quibus oratio ad nos pervenit, hi sunt 26:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 228. Folium 231^v desinit voce $\vartheta v \sigma l \alpha_S$ p. 530, 2; reliqua cum initio orationis sequentis $\pi \epsilon \rho l \ \delta o v \lambda \epsilon l \alpha_S$ folio sequenti exciso suppleta sunt manu saeculi XV in folio quod nunc indici orationum praefixum est, e codice Monacensis gr. 101 (*Mo*) simillimo. Vide p. 445 et t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 116. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (== P) saec. XIV fol. 102^v. Correctus est manu secunda e codice Urbinatis gr. 126 (U) simillimo. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 355^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

3) A mea prope abest opinio Olearii (Fabr. Bibl. Ĝr. VII 145) probata Sieversio (Leben des Libanius p. 132).

Cf. p. 521,13 χρηστόν οὐδὲν ἐν ἐλπίσι, πλὴν εἰ πεισθείης μοι, βασιλεῦ. p. 532,12 λάβε πεῖραν, ὡ βασιλεῦ, τῆς γνώμης, ἅψαι τῆς βοηθείας, καὶ κεκτήση τὴν τύχην κτλ. ib. 16 ὄψει τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας κτλ.

 ²⁾ Cf. Consularia Constantinopolitana ed. Mommsen Chron. min. saec. IV. V. VI. VII (Auot. antiquiss. t. IX part. post. p. 243, 379. Deinde victoriae nuntiatae sunt adversus Gothos Alanos atque Hunos die XV. K. Dec.) (Theoph. p. 66, 18 ed. de Boor obros εὐθὐς roὺς ἐν Θράχη βαρβάρους κατὰ κράτος ἐμίκησεν). Cf. Sievers, Studien zur Geschichte der röm. Kaiser p. 296.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 172^v. Vide t. I p 41 sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 44 sq. et 69. Lectiones eius a Leone Allatio in margine codicis Barberini positas exscripsi.

7. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 146. Vide t. I p. 209 sq. et 236. Huius quoque lectiones ab Allatio l. l. excerptas descripsi.

8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 97. Vide t. I p. 211 sq.

9. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 127. Initium orationis usque ad verba $\ddot{\alpha}\pi\alpha\nu\tau\alpha$ $i\chi\epsilon$ $\kappa\alpha\lambda\tilde{\omega}_{S}$ p. 514, 5 etiam alia manu coaeva in folio 272 exaratum est. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 106. Vide t.I p. 213 sq. Ex eodem quo *B* fluxit fonte. Cf. supra p. 204. 381. 447. 468. Contulit mihi Krollius.

11. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 64. Vide t. J p. 214 sq.

12. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 129. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

13. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 301° . Vide t. I p. 48 sq. Lectiones eius cum scholiis, quae quidem cum V consentiunt, in margine codicis Barberini ab Allatio positas descripsi.

14. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 226^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

15. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 51. Vide supra p. 185 sq. Descripsit mihi Bernardakis.

16. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 113^{\circ}. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

17. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 107^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

18. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 142. Vide t. I p. 39 sq.

19. Bodleianus Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 1. Vide t. I p. 229 sq.

Ex hoc apographa facta sunt duo: unum a Patricio Iunio:

20. Cantabrig. Trinit. Gale Collection 0. 2. 54. Vide t. I p. 232 sq. et supra p. 156,

alterum a Gerardo Langbainio:

21. Bodl. Langbain. Advers. 20 pag. 4. Vide t. I p. 230 sq.

22. 23. Huius apographum bis transcriptum est: a Godfrido Oleario (vide t. I p. 231) et ab Ioanne Christophoro Wolfio, cuius apographum servatur in bibliotheca civica Hamburgensi lectionibus discrepantibus apographi Oleariani a Fabricio instructum. Vide t. I p. 231 sq.

24. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 156. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.

25. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 92^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

26. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 139. Vide t. I p. 53 sq.

Inter hos codices quaenam ratio intercedat, uno obtutu cognosces e stemmate quod t. I p. 237 delineandum curavi. Eadem enim fata haec oratio passa est atque secunda quae est $\pi \varphi \partial_S \tau \partial \vartheta \beta a \varphi \partial \nu \ a \vartheta \tau \partial \nu \ \pi a \lambda \ell \delta a \nu \tau \alpha \varsigma$. Nam ut non 'corporis' finibus circumscripta mansit, ita in easdem fere atque illa eclogas recepta est, quin etiam in nonnullis earum¹) illi ipsi antecessit. Atque ut pauci codices sunt qui illam continent, nostram non item, ita unus (Athous) qui nostram, illam non item.

Non igitur est cur stemma illud hoc loco repetamus. Satis erit dixisse codicem Athoum Batopaedii (Ba) qui illam orationem non continet, ex eodem quo I manasse codice qui ad idem atque U redierit exemplar (p). Cf. p. 469.

Prioris autem familiae testes adhibui CAPBM, alterius

¹⁾ Cf. Laur. LVII 44. Laur. XXXII 13. Par. 3016. Barocc. 219. In aliis (Patm. Mon. 101) cum monodia epitaphioque Iuliani coniuncta est.

VUBaIMoLa, ita tamen ut apparatum criticum sordibus codicis La vitiis lacunisque scatentis onerare aeque atque in illa oratione nefas duxerim paucissimis locis quibus id referre visum est exceptis. Neque aliter de codice Mo statuendum esse censui, quippe qui mendosissime exaratus nullo loco ad lectionem archetypi familiae secundae restituendam quicquam conferat. Neque Baroccianum denuo excutere necesse fuit, quoniam de eius lectionibus e duobus apographis satis constat.

Oratio cum secunda aeque atque cum monodia epitaphioque Iuliani etiam hoc commune habet, quod lectoribus posteriorum aetatum non ita arrisit. Apud grammaticos nullus locus reperitur; e florilegiorum auctoribus unus Macarius Chrysocephalus¹) unum locum laudavit. Contra aeque atque in epitaphio Iuliani scribae lectoresque codicum haud raro occasionem Libanium detestandi exsecrandique **capessiverunt**, cuius rei quae in codicibus Vindobonensi (et Vaticano gr. 82) exstant testimonia silentio praeterire nolui.

Qui primus nostratium mentionem orationis fecit Henricus Valesius (ad Ammianum XXXI 13 p. 646 ed. post. et ad Sozomenum VI 1 p. 218 C), descriptam sive e Barberino sive e Parisino penes se habuit. Cf. t. I p. 33 sq.

Anno 1702 primum prodiit: Libanii Sophistae, Oratio De Vlciscenda Iuliani Imp. nece, Ex Membranis Bibliothecae Bodlejanae in Vsum $\varphi_{i}\ell\epsilon\lambda\lambda\dot{\eta}\nu\omega\nu$ Nunc primum edita. Lipsiae, Anno 1702.²) E septem constat foliis quibus praeter titulum nihil nisi textus graecus continetur. Godfridum autem Olearium eius auctorem fuisse scimus testimonio certissimo Fabricii Bibl. Graec. VII 396³), ad quem ille postquam sese hanc cum compluribus aliis orationibus editurum esse iam anno 1695 scripsit⁴), postea

Hosted by Google

¹⁾ Cf. t. I p. 351 sq.

²⁾ Editionis rarissimae exemplar nisi in bibliotheca civica Hamburgensi nancisci mihi non contigit.

³⁾ Perperam tamen is eam anno 1701 prodiisse dixit.

⁴⁾ Cf. t. I p. 231.

editionem cum versione latina commentarioque docto misit. Quae omnia is in Bibliothecae Graecae tom. VII p. 145— 179 publici iuris fecit¹), ita tamen ut ad textum graecum constituendum fundamento uteretur altero apographo Langbainiani quod Wolfius anno 1708 fecerat factumque ad illum miserat. In universum editio Fabriciana (= Fabr) fide Olearianae (= Ol) praestat, sunt tamen etiam in hac quae rectius legantur quam in illa.

Pauca vitia editionis Fabricianae divinando sanavit Reiskius Anim. V 198—201, plura ope codicum Augustani et Monacensis in editione quae anno 1793 ab uxore prelis commissa est t. II p. 27—62. Hanc paucissimis iisque raro feliciter mutatis repetivit Monnerius p. 162—193 elegantem versionem Gallicam addens, notas additurus, si vita longior suppetiisset.²) Nonnulla correxit Cobetus.

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

¹⁾ Notae ex hac editione etiam in Reiskianam transierunt. 2) Cf. t. I p. 15.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ý

R II 27
1. Οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο τοῖς πράγμασιν, ὅ βασιλεῦ, λύπη καὶ ὀδυρμὸς καὶ ἀγρυπνία μάτην ἀναλισκομένη.
R II 28 εἰ γάρ | τι τούτων οἶόν τ' ἦν ἐπανορθῶσαί τι 5 τῶν συμβεβηκότων, πάλαι ἂν ἅπαντα εἶχε καλῶς ἕνεκά γε καὶ τῆς σῆς καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἡμῶν ἀθυμίας.
δεῖ τοίνυν τούτων ἀπαλλαγέντας βουλεύσασθαί τι μέγα καὶ καλὸν καὶ ὅθεν ἂν δράσαιμεν τοὺς πολεμίους ἂ νῦν ἡμᾶς ἐκεῖνοι. οὕτω γὰρ ἀντὶ τοῦ στένειν ἐν ταῖς
10 ἀπὸ τοῦ πράττειν ἡδοναῖς εἰημεν ἄν.

- C = Codex Chisianus
- A =Monacensis (olim Augustanus) 483
- P = Palatinus gr. 282
- B = Barberinus II 41
- M =Marcianus gr. 437
- V =Vindobonensis phil. gr. XCIII
- U = Urbinas gr. 126
- Ba = Athous Batopaedii 367
- I =Marcianus append. XCI 2
- Ol == editio Oleariana
- Fabr == editio Fabriciana

1 πρός τὸν βασιλέα περί $M \mid ὑπὲρ PBa$ Ol Fabr $\mid τῆς$ om $M \mid τοῦ παραβάτου post lουλιανοῦ <math>M$, πρός οὐάλεντα UL, λόγος ἑξ(in x corr m. rec.)καιδέκατος rubr V = 2 ἀρκεῖ B fol. 127, ἀρχῆς fol. 272 4 τούτω B fol. 272 \mid τι om B fol. 127 V 5 τὰ συμβεβηκότα $V \mid καλῶς$ voce des B fol. 272 6 καl (1) om Ol Fabr $\mid ἡμῶν I$ sed ἡ ex ὁ corr m[§] 7 ἀπαλλαγέντα CAPBMVU Re 10 "malim τοῦ εἶ πράττειν legi" Re

Hosted by Google

τὰ μαντεῖα ποιεῖν ἔτι νῦν ἂ πρότερον, | καὶ τοῖς R II 29 δεομένοις ἀκοῦσαι, τί ποιοῦντες ἄμεινον ἂν πράξαιεν, λέγειν τε καὶ μηνύειν, οὐδὲν γὰρ ἂν ἔδει σοι νυνὶ βουλῆς οὐδὲ συμβούλων ἀνθρώπων παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν τῆς περὶ τῶν συμφερόντων γνώμης ἀφικνου- 5 μένης' ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν σεσίγηκε καὶ πεποίηκεν ἀτυχεστέραν τὴν γῆν, εἰς δὲ ἀνθρωπίνους ἦκε λογισμοὺς ἡ τῶν συμφερόντων εὕρεσις, ἀνάσχου μου περὶ τῆς παρούσης κακοπραγίας λέγοντος, ὡ βασιλεῦ, καὶ δοκοῦντι μέν τι λέγειν πρόσεχε, ληροῦντα δὲ τῆς μὲν 10 προαιρέσεως ἀποδέχου, τρέπου δὲ ἐπ' ἄλλο τι τῶν συνοίσειν μελλόντων.

3. Είσὶ μὲν οὖν οῦ κατηγοροῦσι τῶν στρατηγῶν, ἕτεροι δὲ τῶν στρατιωτῶν, οί μὲν ἐκείνων ὡς οὐ πεπαιδευκότων τοὺς ὑπ' ἀὐτοῖς, οἱ δὲ τοὐτων, ὡς φύσει 15 δειλῶν, ἐγὼ δὲ αἰσχύνομαι μὲν τὰς πολλὰς αὐτῶν μάχας, αἰσχύνομαι δὲ τὸν θάνατον ὅν τηροῦντες τὴν τάξιν ἐδέξαντο, αἰσχύνομαι δὲ τὴν αΐματι χρωσθείσαν Θράκην καὶ Μακεδονίας οὐ μικρὸν καὶ τῆς Ἰλλυριῶν τὴν πολλήν. 4. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀνείλον ὄμβροι καὶ 20 χρόνος, σώζονται δὲ | οἱ τῶν ὀστῶν κολωνοί. ἐν R II 30 δὲ τοῖς ὀστοῖς τούτοις ἐνεῖναί φασι καὶ <τὰ⟩ ταξιαρχῶν καὶ λοχαγῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἅλλοις σχήμασιν. ἐν

13 Zos. IV 23 21 Amm. XXXI 7, 16; 13, 6 22 Amm. XXXI 13, 18

Hosted by Google

¹ ἕτι καὶ νῦν B 2 πράξαιμεν Ba 3 ἂν om Ol Fabr | σε Fabr | νῦν I sed in νυνὶ corr m³, BM Ol Fabr 6 καὶ πεποίηκεν], videtur ταύτη interponendum" Re 9 ὅ βασιλεῦ om Ol Fabr 11 δ' Re | ἐπάλλο V 16 ει in δειλῶν ex η corr V²I³ 17 αἰσχύνομαι — 18 ἐδέξαντο in marg C^r 22 τὰ inserui auctore Cobeto Coll. 120 | ταξιάρχων V Cobet

μέσοις δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς μαχόμενος ἔπεσε παρόντων μὲν ἵππων τῶν βασιλείων οἶς ὅσον μέτεστι τάχους οὐκ ἀγνοοῦμεν, παρεχόντων δὲ αὐτῷ τῶν ἱπποκόμων καὶ δεομένων ἀναβάντα φυλάξαι τοῖς πράγμασιν 5 ἑαυτόν, ὁ δ' εἰπών, ὡς οὐκ ἄξιον ζῆν ἐπὶ τοσούτοις

- κειμένοις, ἀντὶ τάφου τὸ πλῆθος τῶν ἐπ' αὐτῷ κατενεχθέντων ἔσχε.
- R II 31 5. Μή | οὖν μοι λεγέτω τις δειλίαν ἢ μαλακίαν ἢ ἀμελετησίαν μηδὲ τὸ κρείττους γεγενῆσθαι τοὺς βαρ-

10 βάφους είς ταῦτα ἀναφερέτω, ἀλλ' αί μέν φύσεις τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν τούτοις ἐπιστατούντων ταῖς τῶν ἔμπροσθεν παφαπλήσιαι, κατὰ δὲ τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιμέλειαν οἴδ' ἐκείνων οὐχ ὕστεροι, δόξης δὲ τοσοῦτος αὐτοῖς ἔφως, ὥστε ὁμοῦ καύματι καὶ δίψει καὶ πυρὶ
15 καὶ σιδήρω μαχόμενοι τὴν τελευτὴν ἡδίω τῆς ψυγῆς ἐνόμισαν. τῷ ποτ' οὖν ἡμῶν πεπλεονεκτήκασι; δοκεῖ μοι θεῶν τις ἡμῖν ὀργιζόμενος ἐκείνοις συμπολεμεῖν. τὴν δὲ ὀργὴν ὅ μοι μάλιστα δοκεῖ πεποιηκέναι, φράσω.
6. Ἐδέξατο μὲν ὑπὸ τῆ πλευρᾶ τὴν πληγὴν Ίου-

6 ήτοι δι' αύτον αποθανόντων V² (et Vat. 82)

1 έπεσεν CA 3 avtãv $Ba \mid \tau \tilde{\omega} \nu I \text{ sed } \tilde{\omega} \nu \text{ in ras } \mathbf{m}^3$ 4 άναβάντα P sed α (4) in ras 2 litt m² 5 & AMo & BMVI $\partial \hat{z}$ Re | ώς om Ol | ἄξιον reposui e libris cum Ol coll. Plat. 1. ἀξιοῖ reliquae edd 7 ἔσχεν AU 8 μοι om C Ol | 1. l. àgioi reliquae edd 9 μη δε BVI | γενέσθαι I sed in γεγενησθαι corr τίς ΒΙ m^3, B 12 ratà dè scripsi cum Ol ratá te libri reliquae edd 13 ἐπιμέλειαν. BBa Ol Fabr | οἱ δ' BaI Ol Fabr οίδε Re | δὲ scripsi e BaI cum Fabr τὲ BV τε reliqui libri Re om Ol 14 δίψη B 16 ήμῶν om Ol 17 ὑμῖν V18 d' Re 19 $\tau \tilde{\eta}$ $\pi \lambda \epsilon v \rho \tilde{\alpha}$ I sed $\tilde{\eta}$ et $\tilde{\alpha}$ om BaI Ol Fabr (ex $\dot{\alpha}\nu$ corr) in ras m³

¹ Amm. XXXI 13, 12 5 Plat. Crit. p. 53 C 9 Plat. Theaet. p. 153 B

LIBANII ORATIO XXIV

λιανός έχεινος πειρώμενος της έαυτου φάλαγγος συνάψαι τὸ διασπασθέν καὶ τὸν ἵππον ἅμα βοῆ καὶ ἀπειλαῖς έπι τοῦτο έλαύνων, ὁ δὲ προσπεσών ἦν και τρώσας Ταϊηνός τις έντολην πληρών τω σφών αύτων άρ- R II 32 χοντι. τῷ δὲ ἄρα τοῦτο μισθόν οἴσειν ἔμελλε παρ' 5 έκείνων οἶς ἦν έν σπουδη τὸν ἄνδρα ἀποθανεῖν. χρησάμενος οὖν καιρῶ τῆ τότε συμβάση ταραγή καὶ τοῖς άνέμοις καί τη πολλη κόνει πλήξας απηλθεν. 7. δ δε εύθύς μέν κατέπεσεν, | έπειτ' αὖθις ἐπὶ τὸν ῖππον R II 33 άναβάς έπεμελεῖτο τῶν συμφερόντων τη φάλαγγι καί 10 τὸ αἶμα δέον ὁρῶν οὐ προκατέλυσε τὰς φροντίδας, έως έλειποψύχησεν. ούτω δε έπι την σκηνήν κομισθείς και μόνος έν δακούουσιν απασι τοις περιεστηκόσι τοῦτο οὐ παθών οὐκ ἐμέμψατο τὴν στρατείαν, ἀλλὰ ταύτης τε έαυτον έπαινέσας και λυπείσθαι φήσας ούκ 15 εί δέοι θνήσκειν, άλλ' έπὶ τῆ τοῦ στρατεύματος όρφανία, τούς θεούς όρων ήδη παρ' ούς έμελλεν ήξειν, άφηκε την ψυχήν. 8. έγένετο βασιλεύς έτερος. τοῦ-

1 cf. p. 353, 19 8 p 353, 16 sq. 11 p. 354, 4 13 p. 355, 9

3 τίς ἦν ὁ φονεύσας Ἰουλιανὸν τὸν παφαβάτην καὶ ἀλιτήριον καὶ ἐξάγιστον; ὁ τοῦ θεοῦ στρατιώτης Μερκούριος ἀφανεῖ πληγῆ ἀπενεγκών V² Cf. Kaiser und Galiläer (cf. p. 225) p. 5 sq. et Buettner-Wobst Philol. LI 577

3 τούτφ $V \mid \tilde{\eta} v$ om Ol Fabr 4 ταιχνός τις PB ταϊανός τις Ba ταηνότις I sed in ταιχνός τις corr m³ et ταηνός τις in marg m² ταΐην ὅστις La ός τις Ol Fabr χριστιανός τις coni Ol Cobet Coll. 120, Negri, Giuliano p. 112 ταπεινός τις Monnier τῶν ἡμετέφων τις Buettner-Wobst Philol. LI 570, quem correxit Crusius ibidem 735 cf. Sozom. h. e. VI 1 p. 218 B λέγουσι δὲ οἱ μὲν Πέρσην, οἱ δὲ Σαφαχηνόν εἶναι τοῦτον | αὐτῶν I sed τῶ in ras m² 5 δ' Re 6 ἐν σπουδή ex ἡ σπουδή corr I^3 7 τοῖς in ras I^3 13 μέσος Ol | δαχρύουσιν e δάχρυσιν corr V 17 πρός Ol

τον εὐθὺς ἐχοῆν ἀμῦναι τῷ τετελευτηκότι καὶ ποοοίμιον τῆς βασιλείας τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. τούτῷ <δὲ> τοῦτο περιττόν τε καὶ μάταιον ἔδοξε. καὶ ὁ μὲν 4 νεκρὸς ἐκομίζετο, οἱ δὲ κακὸν τοσοῦτο κατεσκευακότες R II 34 ἐγέλων. | ἐπιμιξιῶν δὲ πολλῶν ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς τοὺς Πέρσας γιγνομένων ἦν ἀκούειν, ὡς οὐδεὶς ἐκείνων ἐπὶ τῷ φόνῷ τετίμητο καὶ ταῦτα τιμῆς ἐλπιζομένης.

9. Πρός έχεινον τοίνυν ήγοῦμαι χαλεπῆναι τοὺς
R II 35 Φεοὺς καὶ διὰ τοῦτο καταναγκασθῆναι | τοιαύτην εἰρήνην ποιήσασθαι, δι' ἦς μείζονα ὧν εὕξαντο ἄν, ὑπῆρξε τοῖς πολεμίοις, Άρμενία πᾶσα, πόλις ἡ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις, πλεονέκτημα μέγα, φρούρια πολλὰ καὶ καρτερά. 10. ἀλλὰ τούτῷ μὲν ἴσως οὐκ ἐξῆν τὰ τοι-15 αῦτα ζητεῖν, οἶμαι δὲ εἶναι δῆλον ὃ λέγῶ, τελευτῆς |
R II 36 δὲ αὐτῷ ταχείας συμβάσης καὶ τοῖν ἀδελφοῖν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα παρελθόντοιν ἡ αὐτὴ περὶ τὴν τιμωρίαν ἀργία. καίτοι τοῦ μνήματος οὐ μικρά τις ἡ πρόνοια
R II 37 καὶ | ταῦτα δαπάνης γινομένης, ἀλλ' ὅμως προΐεντο τας καὶ ὅλως ἐβούλοντο δοκεῖν ἐσπουδακέναι περὶ τὴν ἐνταῦθα λαμπρότητα. 11. τουτὶ μὲν οὖν καλῶς, ἐκεῖνο

6 p. 356, 6 sq. 12 Níσιβις Zos. III 31, 4 20 cf. p. 369, 17

Hosted by Google

¹ ἀμύναι BI sed in hoc ex ' corr m³ | τετελευτηκότι I sed τε antepos m³ 2 τοῦτο τούτω BaI τοῦτο δὲ τούτω edd 3 δὲ om libri | τε om Re 4 τοσοῦτο scripsi e CAV τοσοῦτον reliqui libri edd | κατεσκευακότες I sed ε (1) ex α corr m³ 6 γεγενημένων Re 7 τετίμηται Ol 10 διατοῦτο BVI διὰ τὸ Ol 11 εὐξαιντο B ηὕξαντο Ol Fabr 12 ἀρμενία CAPBUI | πᾶσα, πᾶσα Ol | ἢ CABMU 14 ἦν Ol 19 γενομένης M γιγνομένης P edd 20 πεμψομένους V

δε ού καλώς. ού γάο οἶς εποίουν εχαρίζοντο μαλλον η οίς ούκ έποίουν έλύπουν και βελτίους γ' αν ήσαν ποιούντες μέν ών ώλιγώρουν, όλιγωρούντες δέ ών έπεμελούντο, η ώς νύν έποίησαν. ούδεις γαο αν ούτως ήσθείη των άδίχως άποθανόντων χάλλει μνήματος 5 ώς τη τοῦ κτείναντος δίκη. ὄντος τοίνυν πολλοῦ τοῦ λόγου τοῦδε, ὡς ἐξ ἡμῶν ὁ ἀπεκτονὼς εἴη καὶ ὡς δεινόν, εί μή τις έπέξεισιν, ούδεν μαλλον ούς έχοην έκινούντο ούδε συνηγον τούς των βουλευμάτων χοινωνούς 9 έπὶ ζητήσει τοῦ | αίματος καὶ ταῦτα τῶν συμφορῶν R II 38 είς έννοιαν τοῦ πράγματος άγουσῶν. 12. διέβησαν τον Ιστρον Σαυρομάται την άρρημτον στρατιάν τοῦ πρεσβυτέρου μή δείσαντες, κατέσυραν άνθοῦν τοῖς άπασιν έθνος τὸ Ίλλυριῶν, μετήνεγκαν εἰς τὴν αύτῶν μεγάλην εύδαιμονίαν, έργον χρόνου μαχρού. και την 15 μέν τοῦ ταύτης τῆς χώρας ἄρχοντος θαυμάσαι τις ἂν λύπην δι' ην δακούων, ούχ ύπάτου στολης | ηγή- R II 39 σατο είναι τον έμιαυτον αύτω, την τόλμαν δε των άσθενεστέρων πόθεν χρή νομίσαι γεγενήσθαι; 13. έγω μέν γάο έντεῦθεν ήγοῦμαι, ἐπεί καί τὴν ἐπανάστασιν 20 τοῦ τυράννου τὴν εἰς ἅπασαν φθορὰν ἀγαγοῦσαν τὰς πόλεις, δι' ην δ νεώτερος πολλά μέν έδρασε, R II 40

12 Amm. XXIX 6, 6 sq. 16 Probi cf. Amm. XXIX 6, 9 sq. cf. Sievers p. 253 sq. 21 Procopii cf. ad p. 391, 7 et Amm. XXVI 5, 8 sq.

1 έχαρίζοντο – 2 έποίουν om Ol 3 μèν om Ol 10 έπὶ τῆ ζητήσει BaI 12 στρατείαν I sed in στρατιάν corr m⁵ 14 τῶν Ol | αὐτῶν BMBaI Fabr 16 ἂν quod etiam Sintenis desideravit, post τις e V inserui om reliqui libri edd 17 ὑπάρχου coni Ol coll. p. 13, 15 sq. 18 αὐτῶ ABMVBaI αυτῶ U | δὲ τὴν τῶν BaI 20 μὲν in ras 3 litt I³ 21 ἕπαν φθορᾶς V

πολλά δε έπαθεν, έντεῦθεν ήγοῦμαι γεγενησθαι, καί πολύ γε πλέον την δευτέραν. Ο μέν γε, εί μηδεν έτερον, οίκειός τε ών έτύγχανεν Ιουλιανώ και δεδιώς R II 41 και κουπτόμενος | και άει ληφθήσεσθαι προσδοκῶν 5 καί φεύγων έλπιζόμενον θάνατον ούτως άνέοριψε τον χύβον, τὸ δὲ ἄνδρας εἶ πεπονθότας, τιμῶν τετυχηχότας, έν φίλοις άριθμηθέντας δμοῦ τε χοινωνείν R II 42 τραπέζης και τοιαῦτα ἐπιβουλεύειν | πῶς οὐχ ὅθεν ἔφην ὥομηται; 14. ὁ πολὺς δὲ φόνος ὅ τε τῆδε ὅ τε 10 έν 'Ρώμη δαιμόνων δογήν μηνύει, δι' ήν οι μεν άπέθνησκον, οί δὲ ἔμελλον. ὁ Φόβος γῆν τε ἔσειε R II 43 καί θάλατταν. καί οὐκ ἐπιλαμβάνομαι μέν τοῖν βασιλέοιν, ώς ού δίκαια έδρων τοις έξελεγχομένοις την έκ τῶν νόμων ἐπιτιθέντες δίκην, αὐτὸ δὲ τὸ τῆς ἐσχάτης 15 δίκης άξίους πεφηνέναι μυρίους, ών οι πλείους οίκιων όνομαστων, βεβαιοί μου τον λόγον τον ύπο δαιμονίου τινός έλαύνεσθαι λέγοντα την γην.

1 Amm. XXVI 7, 13. Zos. IV 7, 5 2 Amm. XXVI 6, 12 3 Amm. XXVI 6, 1. Zos. IV 4, 4 5 Plut. Caes. 32, 6. Brut. 40, 2. Fab. Max. 14, 1. Amm. XXVI 6, 12 aleam periculorum omnium iecit abrupte 6 Amm. XXVI 7, 6; 8, 1 10 Amm. XXVII 3, 12 sq. 11 cf. p. 223

5 ἀνέρριψε τὸν κύβον] ἤτοι ἀπογνοὺς ἀπετόλμησε καὶ τὸ ὑπὲρ δύναμιν V² (et Vat. gr. 82)

2 εἰ καὶ μηδὲν B 5 ἐλπιζόμενος Ol Fabr | οῦτως inser I³ 6 τῷ Re | ἄνδρα et πεπονθότα et τετυχηχότα et ἀριθμηθέντα et ποινωνὸν Ol ἀνδρὸς et πεπονθότος Ba 9 φόνος M sed φθόν(vel ρ)ος in marg | τỹ δὲ Ol 10, malim οὐ (vel οὐχὶ) δαιμόνων — nonne?" Re 11 δ' Re | τε inter ὁ et φόβος U et inser P³I³ num καὶ ὁ scribendum cum Vat. 939? | φόβος edd cf. p. 41, 2. 309, 10 | τ' Re 12 μὲν om Ol Fabr 13 έξελεγχομένοις I sed λεγχο in ras m² | τὴ ἐκ in marg I

15. Τὰ δὲ τελευταῖα ταῦτα πῶς οὐ σαφῶς κακοδαιμονώντων; απόλωλεν ήμιν έθνη πέντε και είκοσι τῶν μέν έξω τειχῶν ήρπασμένων, τῶν | δὲ είσω R II 44 πάντα φαγόντων, οίς οὐδὲ ταφῆναι τῷ λιμῷ τεθνεῶσιν ύπηρξεν, άλλ' άνάγοντες αύτούς οι προσήκοντες έπι 5. τὸ τεῖχος ἀφίεσαν γυμνοὺς φέρεσθαι τοὺς ταλαιπώρους κάτω. 16. τοιαῦτα ἐκώμασαν οἱ Σκύθαι φρίττοντες άεὶ ποὸς τὴν ἀχοὴν τῆς Ῥωμαίων περὶ τὸν πόλεμον τέχνης, άλλα νῦν ὅσα ἐμαχέσαντο, τοσαῦτα νενικήκασι καλῶς μὲν ἡμῶν καὶ ὡς προσῆκεν ἄνδρας ἀγαθούς, 10 άποθνησκόντων, άναλουμένων δ' οὖν. καὶ νῦν ἐπὶ τούς γεωργούς ήχομεν των έν τοις υπλοις βεβιωκότων οίχομένων. αί προσδοχίαι δε δειναί χαι χρηστόν ούδεν έν έλπίσι, πλήν εί πεισθείης μοι, βασιλεῦ, καὶ λύσαις ὕ φημι την αίτίαν έχειν των κακών. 15

17. Φήσουσι τοίνυν με πλάττειν οὐκ ὄντα φόνον τινές· τῶν γὰο ἐναντίων ἕνα εἶναι τὸν ἀπεκτονότα. | ἐγὰ δὲ ὅτι μὲν οὐκ ἂν εἰς μέσην τὴν στρατιὰν R II 45 ἐτόλμησεν ἀνὴο Πέοσης ἐλθεῖν μὴ θανατῶν καὶ ὡς εἰ

1 κακοδαιμονώντων, εύδαιμονούντων δε V^r

1 κακοδαιμονούντων PV sed in hoc ov in ω corr r, BaI sed in hoc ov ex o corr, edd quod correxit Cobetus Coll. p. 120 4 πάντων V πάντη Ol Fabr | φευγόντων VOl Fabr 7 φρύττοντες I 9 μάχης I sed γο τέχνης suprascr. m³ | τοιαῦτα Re 11 ἀναλωμένων Ol Fabr 14 ἐν inser I³ | πεισθείης I sed φος supra ει (1) scr. m³ προσθείης UP sed in hoc φο in ει corr m³ | καὶ λύσαις] κωλύσαις V (et Vat. 82) 16 τα post με eras C | φόνον Ol (φονὸν Fabr) φόβον libri Re quod correxit Cobetus Mnem. III 246 (Coll. 121)

¹ Luc. de morte Peregr. § 1. Herod. § 4 | Dem. or. VIII p. 93, 24. Din. c. Dem. § 91. Ar. Plut. 372 2 Zos. IV 24, 7 et 25, 2 sq. 6 Her. I 194, 1

πλείους ἦσαν, πλείους ἂν καὶ διέφθειραν, νῦν δὲ άποθνήσκει μόνος ούδενός των έγγυτάτω και ύφ' ών έφρουρείτο παθόντος οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ μελλήσαντος, 4 δ γάρ ἇθλος οὗτος ἦν καὶ ἐφ' ὃν ἀπέσταλτο, τουτὶ R II 46 μέν έάσω. 18. άλλά | γεγένηνται δήπου πρεσβεΐαι πολλαί μετ' έκεινον τον χρόνον ώς τον Πέρσην, πάλιν γάο έρῶ ταὐτό, καὶ εἰώθασί γε Πέρσαι φιλοτιμεῖσθαι τη μνήμη των κατωρθωμένων και διηγουνται δή πολλάκις & Ρωμαίους έπληξαν καί εί των τινα βασιλευ-10 όντων κατήνεγκαν άλλ' όμως ούτ' αύτος δ βασιλεύς έχείνων ούτ' άλλος ούδεις των έν ταις τάξεσιν άλλ' ούδε ίδιώτης τοῦτό γε είπων φαίνεται το τον θάνατον έχεινον άνδοα Πέρσην είργάσθαι. 19. άλλ' οὐδὲ έν είχόνι τοῦτο δείχνυσθαί φασι μάλιστ' ἂν γραφέν, εί 15 έπέπρακτο, τοσοῦτόν γε ὂν εἰς δόξαν. ἀλλ' ἐν εἴδει μέν λέοντος πεποίηται πῦρ ἀποπνέοντος. ὰ δὲ ἔπαθον, γράψαντες, & μή συνήδεσαν αύτοις δεδρακόσιν, ού προσέθηκαν ούδε έκαλλωπίσαντο τοῖς ού γεγενημένοις. 19 20. το δε μεγιστον απάντων, Βίκτωρα και Σαλούστιον R II 47 και τους άλλους τους ύπεο | της είσηνης πρεσβεύοντας ήρετο Σαπώρης, εί μή αίσχύνοιντο Ρωμαΐοι

19 Amm. XXV 7, 7 et 13

² ώστε πῶς οὐ θεόθεν ἦν ἡ πληγή, κακοηθέστατε καὶ δύστροπε καὶ ἐμβρόντητε; V^r 21 τὸ ἤρετο τοῦτο πρὸς τό, εἰ μὴ αἰσχύνοιντο ἀποδιδόμενον καινόσχημόν γε ὂν διὰ τοῦτο καὶ ἐσημειώθη (ἐσημειώθην V^r) V^r Vat. 82

¹ δ' Re 2 έγγυτάτωι A 3 μελλήσαντος V Re μελήσαντος reliqui libri Ol Fabr quod defendit Steinheilius Act. Erud. 1721 p. 267 μεληθέντος coni Ol μελίσαντος Maius Act. l. l., μελλήσοντος Re Anim 4 ἀπέσταλτο I sed απ in ras m^3 13 οὐδὲ ex οὐδ' corr V^2 17 συνήδεισαν edd | αὐτοῖς BMI sed ' in ' corr m^3 , Ol Fabr 18 οὐδὲ Ba 19 βίκτωρα Psed ω in ras m^3 βίκτωρα BaIU cf. t. l 242, 3

LIBANII ORATIO XXIV

μηδεμίαν ώφαν τῆς ὑπὲφ Ἰουλιανοῦ δίκης πεποιημένοι μόνου πεσόντος, ὅ μάλιστα δὴ βοặ, τί ποτέ ἐστι τὸ πρᾶγμα. ἐγὰ δέ, ἔφη, τεθνεῶτός μοί τινος τῶν ἡγεμόνων τοὺς οὐ πεσόντας πεφὶ αὐτὸν ἔδειφα καὶ τοὺς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείους ταῖς 5 ἐκείνων παφεμυθησάμην κεφαλαῖς πέμψας αὐτὰς εἰς χεῖφας αὐτοῖς. ταῦτα οὐκ ἂν εἶπεν ὁ Σαπώφης οὐδὲ ἐπετίμησεν, εἰ τὸ ἔφγον ἑνὸς ἦν τῶν πολεμίων. πῶς γὰφ ἂν ὅν οὐκ εἶχον ὑφ' αὐτοῖς, ἐτιμωφοῦντο;

21. Εἰ τοίνυν ὑπὸ μὲν αἰχμῆς ἀπέθανε, χειρὶ δὲ Πέρσου τοῦτο οὐ πέπρακται, τί λοιπὸν ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις εἶναι τὸν φονέα ἢ χαριζομένοις | τινὶ τὸ R II 48 μηκέτ' ἐκεῖνον εἶναι ἢ καὶ σφίσιν αὐτοῖς, ὅπως ἐν ἀτιμία τὰ τῶν θεῶν εἰη, ὦν τιμωμένων ἀπεπνίγοντο. 15

22. Άλλ' οὐδεἰς ἐφειστήκει κατήγορος οὐδ' οἰ καταμαρτυροῦντες. ἀλλ' ὑμᾶς γ' ἐχρῆν καὶ οὕτως ἀνιχνεῦσαι τὸ πρᾶγμα πολλάς τε ἡμέρας ἐπ' ἀὐτῷ καθημένους καὶ οὐκ ἀνιέντας καὶ τοὺς ἔχοντας μὲν ἐλέγχειν, ὀκνοῦντας δὲ ἐπεγείροντας, θαρούνοντας, 20 προτρέποντας, ἇθλα τιθέντας, ἐπὶ δωρεὰς καλοῦντας

¹ Her. IX 8, 2. Luc. de astrol. 27 11 $\alpha i \chi \mu \eta$ tò roivõs $\lambda \epsilon_{r} \phi \mu \epsilon_{r} \sigma \nu \tau \alpha \phi \nu \tau \sigma$

¹ μηδὲ μίαν $A \mid \tilde{\omega} \rho \alpha v PBMVUBaI$ 2 ποτ' Re 4 ἔδησα Ol Fabr qui adnotat: MS ἔδειρα 5 τοῦ inser $I^3 \mid$ τελευτηκότος C 7 εἰς τὰς χείρας M sed ς τὰς in ras 9 ἑαυτοῖς V 13 φόνον CAPBMVBaI quod locis p. 44, 12. Od. φ 24. Pind. Pyth. IV 250. Plut. sept. sap. conv. 19 p. 162 E. Et. M. p. 662, 4 vix defendi poterit 16 ἐφεστήκει MI sed in hoc ε (2) in ει corr m⁵, Ol Fabr $\mid oἱ∂δ$ ' Re in A legi perperam asserens 17 ήμᾶς BaI Ol Fabr $\mid γ' ἐχρῆν$ scripsi e V cum Cobeto Coll. 121 et Monnerio γε χρὴ reliqui libri edd

καί νή Δία γε καί ταῖς δι' ἀπειλῶν ἀνάγκαις μή ἐᾶν σιωπαν. 23. εί ταῦτα παο' ὑμῶν ἐγίγνετο, πολλούς ἂν είχετε τοὺς βοῶντας, τοὺς λέγοντας, τοὺς διδάσκοντας, τίς δ άρχιτέκτων τοῦ φόνου, τίς δ πρῶτος s απούσας τοῦτο, τίσιν δ πτείνας ανεπείσθη λόγοις, R II 49 έπι πόσω μισθώ, τίνες οί συνειδότες, ποι τρώσας άπεχώρησε, τίνες αὐτῷ συνέπιον καὶ συνεπαιώνισαν. 24. ύμων μέν γάο ήσυγαζόντων καί τοις δυναμένοις διώκειν ασφαλές έφαίνετο το μηδέν λέγειν, κεκινημέ-10 νων δε των βασιλέων και των άργόντων δηλούντων. ώς ού στήσονται ζητοῦντες, μέχοις ἂν είς φῶς έλθη τὰ κεκουμμένα, ταχέως είς φῶς ἔμελλεν ήξειν, ἐπεὶ καί νῦν ἦσαν οἱ ἐν γωνίαις λέγοντες, ὅπως ἅπαν τὸ δραμα συνετέθη οι πολλης ένόμιζον είναι μανίας 15 οἶς μάλιστα προσηχεν άγαναχτεῖν ήχιστα τοῦτο ποιούντων έτέρους σφας αύτούς είς πράγματα έμβάλλειν ούκ είδότας μέν, εί τινι χαριοῦνται, δεδιότας δε μή και ζημία προσγένηται. 25. ήδη τις όδοι-

4 Dem. or. 56 p. 1286, 10 7 Dem. or. 19 p. 380, 27 18 cf. Anth. Pal. VII 745

4 δ ἀρχιτέκτων τοῦ φόνου] ξενίζον καὶ τοῦτ' εἰπεῖν V^r (et Vat. 82) 18 τὸ ἤδη τοῦτο ἀντὶ τοῦ ποτὲ ἀσήμαντον ὡρισμένου χρόνου, ὡς δικαίως ἂν παραλαμβάνεσθαι αὐτὸ καὶ πρὸ ἐτῶν ἑξακοσίων καὶ πλειόνων ἔτι V^r (et Vat. 82 qui ἐπὶ pro πρὸ praebet)

2 $\dot{\eta}\mu\omega\nu$ BaI Ol Fabr | $\dot{\epsilon}\gamma\prime\nu\epsilon\tau\sigma$ V 3 $\epsilon\dot{\epsilon}\prime\chi\epsilon\tau\epsilon$ scripsi cum Cobeto 1. 1. $\epsilon\dot{\epsilon}\partial\epsilon\tau\epsilon$ libri edd | $\beta\sigma\sigma\nu\tau\alpha\varsigma$ — $\tau\sigma\delta\varsigma$ (3) in marg I^2 4 $\pi\rho\dot{\epsilon}\tau\omega\varsigma$ BaI 5 "malim $\tau\sigma\dot{\tau}\tau\sigma\tau$ (Anim), $\tau\sigma\dot{\tau}\tau\sigma\nu^{*}$ (in edit.) Re 7 $\sigma\nu\nu\epsilon\pi\alpha\iota\dot{\omega}\nu\iota\sigma\alpha\nu$ C sed ω in α corr s, V sed ω in α corr cf. p. 218, 15. 258, 10 8 $\dot{\eta}\mu\omega\nu$ BaI Ol Fabr | $\mu\dot{\epsilon}\nu$ inser I^3 9 $\kappa\epsilon\kappa\iota\nu\eta\mu\dot{\epsilon}\nu\omega\nu$ or V 11 $\dot{\epsilon}\lambda\sigma\sigma$ V 13 $\ddot{\alpha}\nu$ $\ddot{\alpha}\pi\alpha\nu$ Ol Fabr 14 $\pi\sigma\lambda\lambda\dot{\eta}\nu$ et $\mu\alpha\nu\prime\alpha\nu$ Ol Fabr | $\epsilon\dot{\epsilon}\nu\alpha\iota$ inser I^2 15 $\tau\sigma\prime\tau\omega\nu$ Ba | $\pi\sigma\iota\sigma\dot{\nu}\tau\alpha\varsigma$ V 16 $\pi\rho\ddot{\epsilon}\gamma\mu\alpha$ Ol 17 $\tau\dot{\epsilon}\varsigma$ CABBaI

ποφῶν αὐτὸς μὲν ἔκειτο κατακοπείς, δ δ' ἀποσφάξας ἀπελθών οἶς ἀφείλετο ἐτρύφα καὶ ὁ τοῖς νόμοις αὐτὸν παφαδώσων οὐκ ἦν. ὁ δικάζων δὲ οὐκ, ἐπεὶ μηδεἰς ἐδίωκεν, ἀνεξέταστον ἀφεἰς τὸ τετολμημένον ἐκάθευδεν, ἀλλὰ πάντα κινῶν καὶ παφιεἰς οὐδὲν τὸ τοῦ Λυγκέως 5 ἔδοξε | τῷ νῷ πεποιηκέναι καὶ ὁ αὐτόχειο ῆρητο R II 50 πάνυ δὴ πιστεύων ἀνωτέφω πάσης ἰδέας ἐλέγχων ἠδικηκέναι. 26. πολλὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς ἐρημίαις πραχθέντα οὐκ ἕλαθε, πολλὰ τοιαῦτα ἐν ἄστεσι. καὶ οὐκ ἀπέχρη τοῖς τῶν φυλῶν ἐπιμεληταῖς τῆ γῆ παφαδοῦναι 10 τὸν ἀπεσφαγμένον, ἀλλ' ἦκον παφὰ τὸν ἄρχοντα, ἐμήνυσαν, ἔφρασαν, ὁ δ' αὐτοῦ νομίζει τὸ μὴ τὸν δεδφακότα ἀγνοηθῆναι.

27. Εἶθ' ύπὲς μὲν τῶν τυχόντων σπουδασόμεθα, τῷ δ' ἀρίστῷ τῶν ἀνδρῶν οὐ τιμῶρήσομεν; καὶ τοῖς 15 μὲν ἔθνους ἄρχουσιν ἔστιν εἰς τὸ τὰ τοιαῦτα ἐκκαλύπτειν δύναμις, ἡ δ' ὑμῶν τῶν βασιλέων ἀσθενεστέρα τῆς θήρας; οὐκ ἔστι. δεῖξον ὡς ἥδιστ' ἀν τοὺς ἀνθρώπους ἕλοις, καὶ οἱ παραδώσοντές σοι τὰ θηρία

6 $\tilde{\eta} \varrho \eta \tau \sigma$] $\eta \tau \sigma \iota$ ovveil $\lambda \eta \pi \tau \sigma V^2$ (et Vat. 82)

10 cf. p. 499, 12

1 καταχοπείς őð' Ol 3 μη οὐδείς Ba μηδείς I sed ov supra μη pos. m³ 4 ἐδίωτεν I sed ν add m³ 5 τῷ Ol | $lv\gamma γίως V$ 6 ὁ om UBaI | ἦρητο] εἶλετο καὶ αὐτόχεις ἡῆητο BaI sed in hoc είλετο punctis del m² et πεοίσσον in marg pos m. rec. ἦρηται Ol Fabr qui adontat: MS ἦρετο, quod corr Re Anim 7 ἀνωτέρω — ἡδικηκέναι in lacuna P² | ἀνωτέρωι A 8 ἐν ταῖς Γ sed ἐν τ in ras m³ 8 ἐν — 9 τοιαῦτα om Ba 9 ἕλαθεν A 10 ἀπέχρη scripsi e V ἀπόχρη reliqui libri edd | φίλων Ol Fabr 12 δ A ὅ BMVI | αὐτοῦ P sed ' in ' corr m², VBaI Ol Fabr 14 El δ' Ol Fabr quod corr Re Anim 16 ἅρχουσιν I sed ν add m⁶ | ἕσται? | τὸ inser I⁸ om BM Ol Fabr | ἐκκαλύπτειν I sed κ prius in ras m³ 17 δὲ Re φανοῦνται, ἢν αὐτοῖς ἀφέλης μόνον τὸν φόβον, ὡς οὐδὲν δεινὸν αὐτοῖς ὁ ἐκείνων πλοῦτος ὃν ἀπὸ τῶν ἀ ϱχῶν ἔχουσι. τοῦτο γάϱ, τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερ-R II 51 βολήν, | φόνου τοιούτου δίκην ὀφείλοντες, ῶσπερ 5 τὸν Πέρσην ἀπεκτονότες, ἀργὰς ἐκαρπώσαντο.

28. Μάλιστα μέν οὖν, εἰ καὶ μὴ τοσαύτην ὅσην ἐδείκνυον ἄφτι βλάβην εἶχεν ἡ πεφὶ τὴν δίκην νωθεία, καὶ οῦτω χρῆν ἐπιστραφῆναί τε καὶ φυλακήν τινα ταυτηνὶ τοῖς ἐπὶ τὰ σκῆπτφα καλουμένοις παφασχείν.
10 ἐν μέν γὰφ τῷ πφάξασθαι τιμωφίαν παύσετε τοὺς τὰ τοιαῦτα ἀδικοῦντας, ποιήσαντες δὲ ἄδειαν ἐφ' ὑμᾶς αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἐφῶ γε τὸ βλάσφημον. ὥστε τήμεφον τῷ μὲν δοκεῖν Ἰουλιανῷ βοηθήσων ἀφῖγμαι, τῆ δὲ ἀληθεία τοῖς ζῶσιν ὑμῖν. τῷ μὲν γὰφ οὐκ ἔστιν ἀπο-15 δοῦναι τὴν ψυχὴν διὰ τῆς δίκης, ὑμῖν δὲ διατηφῆσαι. ποιήσατε τοίνυν τοὺς στρατιώτας τῶν ἀρχόντων πφο-κινουνεύειν ἢ εἰ μὴ τοῦτο βούλοιντο, μήτοι γε ἀντὶ τῶν πολεμίων αὐτοῖς καθίστασθαι.

29. Έγω μέν εί και στρατηγός έπεπόνθει τι τοι-

^{3 [}Dem.] c. Aristog. I § 54 p. 786, 26 8 Dem. c. Aristocr. p. 665, 5

¹⁰ πράξασθαι ήτοι ἀπαιτῆσαι. καὶ πράττομαι μισθὸν ήτοι ἀπαιτῶ. πολὺ τοῦτο μάλιστα παρὰ Πλάτωνι V² (et Vat. 82 qui πράξασθαι om) cf. schol. ad p. 78, 2

¹ $\eta v C \mid d\phi \ell \lambda \eta s$ scripsi e VBa $d\phi \ell \lambda o s$ reliqui libri edd \mid , post $\phi \delta \beta o v$ deest aut $\delta \eta \lambda \delta \sigma \alpha s$ vel simile quid quod ex $d\phi \ell \lambda o s$ aptum erit, aut $i \ell \delta \ell \tau s s$ quod ex $\phi \alpha v o \delta v \tau \alpha v$ num $\delta \sigma \tau^2$ 7 $v \omega \delta \tau \epsilon \alpha I$ sed post α 1 litt eras 8 $\chi o \eta$ Fabr $\mid \tau s$ om Bal 9 $\tau o s s$ bis Ba $\mid \pi o c \alpha \lambda o v \mu \ell v o s$ and 11 δ' BMBaI edd 16 $\tau \delta v d c \chi \delta v \tau o v$ robs $\sigma \tau o a \tau t \delta \tau \alpha s$ Ba sed $\tau \omega v$ suprascr 19 $\tau \ell BI \mid \tau o o v \delta \tau \omega r$ Fabr

οῦτον ἢ καί τις τῶν στρατεία ἐφεστηκότων, ἡξίουν | ἄν σε χωρείν ἐπὶ τοὺς ἐκείνων σφαγέας δείσαντα R II 52 τὴν τοῦ πράγματος μελέτην μὴ καὶ πρὸς τὸ μέγιστον ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων βαδίση· νῦν δ' ἐπὶ τὸ κεφάλαιον τῶν πραγμάτων ὁ ἱππεὺς ἐκείνος καὶ ὁ σίδηρος ἦκεν 5 ἐν ἀχμῆ τῆς μάχης ὑπ' ἐργαστηρίου πονηροῦ πεμφθεἰς ἀπὸ σκηνῆς μιαρᾶς καὶ βουλευμάτων ὀλεθρίων. γένοιντ' ἂν καὶ ἄλλοι τινὲς ἴσως πονηροί, βασιλεῦ, μίαν σκηνὴν ὑπιόντες ἐχθροὶ τοῖς ἄρχουσι. τούτους ἡ μὲν φύσις οὐκ ἄν ποτε ποιήσειε βελτίους, κατάσχοι δ' ἂν 10 ἴσως ὁ φόβος.

30. 'Αλλ' έκεισε έπάνειμι, ὅτι ἦν μὲν ἄν, εἰ καὶ μηδεὶς ἐπῆν περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος, καὶ δίκαιον καὶ λυσιτελὲς ὑμιν παῦσαι τὸ θράσος διὰ τῆς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ὀργῆς, νῦν δ' οὐδὲ βουλομένω σοι μὴ 15 ταῦτα ποιειν ἔνι. οἱ γὰρ βαρεῖς οὖτοι καὶ τοῖς τὴν Ῥώμην οἰκοῦσιν αὐτὴν ἐπιστήσαντες φόβους | καὶ R II 53 ταῦτα οὕτω πολλῶν ἡμερῶν ᠔δὸν ἀπέχοντες σύμβουλοι καθίστανταί σοι τῆς περὶ τὴν τιμωρίαν ἐπιμελείας, ἦς γενομένης οὐκέθ' ὑβριοῦσιν οἱ Σκύθαι.

31. Τοσούτου γὰς ἄξιος τοῖς θεοῖς ὁ τεθνεώς; ἐρεῖ τις. πάνυ γε. καὶ παλαιός γε οὖτος αὐτῶν νόμος ὑπὲς τῶν πεπονθότων ἀγανακτεῖν. ἡ δίκη

1 στρατεία scripsi στρατείαις V στρατείας reliqui libri Re στρατιάς Ol Fabr 2 δείσαντας Ba 6 ἀπ' I sed ἀ ex ὑ corr m³, Ol Fabr 8 μιαράν coni Monnier 12 ἀν in ras I³ 16 τοῖς om Ba | τὴν I sed η in ras m³ 18 ὁδὸν om BaI 20 οὐπ ἔϑ BaI 22 τί; Ba 23 ἡ δίκη – 528, 2 πόλιν citavit Macar fol. 89 praemissis verbis τοῦ πρὸς βασιλέα περὶ τιμωρίας ἤτοι ἐπδικήσεως τοῦ παραβάτου Ίουλιανοῦ

¹² cf. p. 341, 18

δε ών τινες αδικούσι πολλάκις τείνεται και έφ' απασαν πόλιν. ἐνόσησαν μέν Άθηναῖοι διὰ τὸν Άνδρόγεω θάνατον καί τω πατρί τοῦ τετελευτηκότος τὸν δασμὸν τούς δίς έπτα ήνεγκαν όλίγων όντων οίς έτολμήθη **5** τουξογον, ένόσησε δε ή Θηβαίων πόλις δια τον Λαΐου φόνον, ούτος δε ην ό θάνατος έργον της Οίδίπου χειρός μόνης. λιμός έν Δελφοΐς ην Αίσώπου παο' R II 54 αὐτοῖς | ἐπὶ σκώμματι πληγέντος. καίτοι πόσους είχος απεκτονέναι τον ανθρωπον; αλλ' όμως ή πόλις 10 έλίμωττε, καί μία λύσις, εί δοιεν δίκην. 32. τί λέγεις; ούκ έποίησε χαλεπούς 'Ρωμαίοις τούς θεούς ούτω μέν πεσών Ιουλιανός, ούτω δε άμεληθείς ούτω μέν χαλεπήναντος τοις Άχαιοις του Άπόλλωνος διά το μή άποδοῦναι τῷ Χούση τὴν θυγατέρα τὸν δεῖνα, οΰτω 15 δε βοων τινων είνεκα του Ηλίου, ωστε τοιαυτα άπειλήσαι τοῖς ἄλλοις Θεοῖς, εἰ μὴ λάβοι δίκην; καίτοι πεινώντων τὸ ἔργον ἦν, ἀλλ' ὅμως ἡ ναῦς αὐτοῖς κεραυνῷ διεσκέδαστο καὶ ὁ τὰ βέλτιστα παραινῶν μετὰ των ού πεισθέντων έξέπιπτε. 33. τί τους σύν Άγα-20 μέμνονι έλόντας την Τροίαν απώλεσεν; δ γειμών. την

² Plut. Thes. 15, 1. Paus. I 27, 10 5 cf. p. 180, 11 sq. 7 cf. t. III 66, 5 R. Plut. ser. num. vind. 12 p. 556 F sq. Arist. Vesp. 1446 c. schol. 13 II. α 9 sq. cf. p. 180, 7. 15 Od. μ 376 sq. 17 Od. μ 342 18 Od. μ 415. η , 275 | Od. μ 417 sq. 20 cf. p. 180, 9

θάλατταν δὲ τίς ἐξέμηνεν; ἡ 'Αθηνᾶ. διὰ τί; R II 55
 δτι τῶν πεοὶ Κασάνδοαν Αἰαντι πεποαγμένων οὐκ
 ἕλαβε τὸ στρατόπεδον δίκην, ῶσπεο οὐδὲ νῦν ἡμεῖς
 τοῦ φόνου. εἶτ' οἴεταί τις τὴν Πριάμου κόρην τιμιω τέραν τῆ 'Αθηνῷ γενέσθαι πρότερον ἢ νῦν ἅπασι τοῖς 5
 θεοῖς τοῦτον; τῆς δὲ ἐν Λεύκτροις ἥττης τῆς ἀνελπί στου, μεθ' ὴν ἔμεινε κειμένη τῶν Λακεδαιμονίων ἡ
 πόλις, τίς οὐκ οἶδε τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑπόθεσιν;

34. Μέλει, μέλει καὶ τεθνεώτων ἀνθρώπων τοῖς θεοῖς, ὡ βασιλεῦ, ὡν καὶ τοῖς ζῶσιν ἔτι ἀνθρώποις 10 μέλειν βούλοιντ' ἄν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο τοιοῦτον ἦν, οὕτ' ἂν εἰς Μακάρων νήσους ἤγαγον οῦς ἐθαύμασαν οὕτ' ἂν ὀστᾶ λογίοις ἐτίμησαν, ὥσπερ τά τε Όρέστου τά τε Θησέως. 35. καὶ νῦν οἶμαι τοὺς θεοὺς πολ- 14 λάκις ἐν ταῖς αὑτῶν ἀγοραῖς πεποιῆσθαι | λόγον ἅ R II 56 τε ἔπαθεν οὖτος ὡν τε ἠτύχησε τεθνεώς, μεμφομένους τε καὶ παρακαλοῦντας ἀλλήλους ἐπὶ τὴν δίκην. εἰ γὰρ θρήνου μὲν ἄξιος Έκτωρ τῷ Διὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν θυσιῶν, ἐγκαλεῖται δὲ ὁ Ζεὺς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τοῖς Όδυσσέως πλάνοις ὡς ἀμελῶν ἀνθρώπου τε- 20 θυκότος, τίνα εἰκὸς εἰρῆσθαι περὶ τούτου τοῦ τὰς

LIBANIUS ed. Foerster. II.

⁶ Plut. Pelop. 20. Diod. S. XV 54 13 Her. I 67. Plut. Thes. 36. Cim. 8, 5 18 Il. ω 66 sq. 19 Od. α 59 sq.

¹⁵ άγοραῖς] ήτοι συνάξεσιν · ὑμιλίαις V² (et Vat. 82)

¹ ἐξέμεινεν I sed ν (2) add m³ | διατί MV 2 κασσάνδραν CAPURe κασάνδραν B κασσάνδρας Ol Fabr 7 ἕμεινε inser I³ 9 τῶν τεθνεώτων M 10 ἔτι inser I² 11 μέλλειν I sed λ prius eras 15 αύτῶν scripsi e CAUBa αὐτῶν reliqui libri edd 20 ταῖς ὀδυσσέως πλάναις Ol Fabr | πολλὰ ante τεθνκότος inser Cobet Coll. 121 at cf. Od. α 61 ἰερὰ δέξων 21 τούτον I sed ov (2) in ras m² | τοῦ I sed τ m² in ras, ov m³

άπάντων τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς δύο ἕτεσι παφελθόντος θυσίας; 36. οὖτος γάφ ἐστιν ὁ μεφίσας αὐτοῦ τὸν βίον εἴς τε τὰς ὑπὲφ τῶν ὅλων βουλὰς εἴς τε τὰς πεφὶ τοὺς βωμοὺς διατφιβάς, οὖτος ὁ ἐν τελεταῖς μυφίαις ὁμι-5 λήσας δαίμοσιν, οὖτος ὁ ὑπὲφ τῶν ὑβφισμένων ἱεφῶν R II 57 στενάξας | μέν, ἕως τοῦτ' ἐξῆν μόνον, ὅπλων δὲ ἀψάμενος, ἐπειδὴ καιφὸς παφῆν, οὖτος ὁ τὰ κατεσκαμμένα μὲν ἀποδοὺς τοῖς χωφίοις, τὰς τιμὰς δὲ καὶ τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οὖτος ὁ τὸ θύειν καὶ 10 σπένδειν ὥσπεφ ἐκ φυγῆς καταγαγών, οὖτος ὁ τὰς πεπαυμένας ἑοφτὰς ἀνανεωσάμενος, οὖτος ὁ τοὺς ἐπὶ R II 58 τῆ θεφαπεία τῶν | κφειττόνων κινδύνους ἀνελών, οὖτος ὁ μηδαμοῦ τὴν διάνοιαν ἀποστήσας τῆς παφὰ θεῶν εὐνοίας, οὖτος ὁ πολλῶν ἐξελάσας ἀχλὺν καὶ 15 πάντων δ' ἄν, εἰ μὴ προαπῆλθε.

37. Τούτου Διὶ μὲν μέλει, βασιλεῖ βασιλέως, ὡς ὑμοτέχνου, Ἀθηνῷ θὲ τῆ τοῦ Διὸς θυγατοὶ διὰ τὴν φοόνησιν, Ἐρμῇ δὲ διὰ τοὺς ἐν πᾶσιν εἰδεσι λόγους,

1 Amm. XXII 12,6

⁹ καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως ἂν τῷ ἀθανάτῷ καὶ ζέοντι παῷαδοθεἰς πυϱὶ ἐκείνῷ, ὅτι φυγόντα τε καὶ πεπαυμένα πάλαι πάνυ τὰ πεϱὶ τοὺς δαίμονας τελούμενα ἀνθφώποις διὰ θυσιῶν ἐφιλονείκησεν αὐτὸς ἀνακαλέσασθαι V²

¹ dvo scripsi auctore Cobeto Coll. l. l. qui dv' coni déxa libri (sed $\ell\nu$ dvol µ $d\nuous$ Vat. 939) edd 2 $\vartheta volas$ voce des. fol. 231 in C; folio sequenti exciso quae continebantur suppleta sunt saeculo XV in folio quod nunc initio codicis exstat cf. t. I p. 13 | avo \overline{vo} Re avo \overline{vo} libri Ol Fabr 3 robs inser I³ om Ol Fabr 4 µvolaus I sed αus in ras m³ 5 $\delta \alpha (\mu o \sigma ur I)$ sed ν add m³ 8 µ $\ell\nu$ om Ol Fabr | $\dot{\alpha}\pi o \delta i \delta o \delta s C$ 13 µ $\eta \partial \alpha µ \eta$ BaI | $\pi \alpha \rho \dot{\alpha}$ scripsi $\pi \varepsilon \rho$ libri edd 14 $\ell v volas API$ Ol Re 16 $\beta \alpha \sigma i \lambda \ell \omega v$ Ol Fabr

Μούσαις δὲ διὰ τὰ ἔπη, τῆ δὲ 'Αρτέμιδι διὰ τὴν σωφροσύνην, 'Αρει δὲ διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀρετήν δς ἄπαν οῦτω γένος ἐταπείνωσε βαρβάρων ὑπ' ἄλλφ τε ἄρχων καὶ τὸ πᾶν κτησάμενος, ὥστε τὴν Περσῶν μὲν 4 ἐπιστρατεύσας | ἀνάστατον ἐποίει, τὰ δ' ἐφεστη- R II 59 κότος καὶ παρόντος ἠρεμοῦντα γένη ταὐτὸν ἐποίει καὶ ἀφεστηκότος. καὶ ὁ μὲν ἐγγὺς Βαβυλῶνος κέλησιν ἠνωνοθέτει, βασιλεὺς δὲ Ῥωμαῖος ἐν γῆ Ῥωμαίων οὐκ ἦν, πάντα δὲ ἡσύχαζεν ἀντὶ τῆς παρουσίας ἀρκοῦντος τοῦ δέους, ὅ καὶ διὰ <τὸ> τοὺς Πέρσας ἐλαύνειν 10 ἐνεποίει.

38. Πᾶς οὖν ὁ μετ' ἐκείνον βασιλεὺς ἰστω χάοιν ὀφείλων ἐκείνω. τουτὶ γὰο δὴ καὶ αἱ γυναϊκες είποιεν ἄν, ὅτι τοῦ μὴ πάντα ταῦτα εἶναι Περσῶν ἐκείνος αἰτιος. καὶ οὔτε τειχίζομεν οὔτε σῖτον εἰσκομιζόμεθα 15 οὔτε ποῖ δεῖ πλεύσαντας σωθῆναι, σκοποῦμεν | οὔτε R II 60 φόβω συνοικοῦμεν οὔτε μή τι συμβῆ τοιοῦτον οἶον καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων, δεδοίκαμεν, οἶς ἐν τῷ θεάτοఴ συγκαθημένοις ἐφειστήκεσαν οἱ τοξόται τὸ ὄρος κατει-

1 cf. p. 268, 15 5 cf. t. II 188, 4 R 7 cf. ad p. 344, 13 16 cf. t. II p. 186, 2 sq. R 18 Amm. XXIII 5, 3

Hosted by Google

⁷ κέλησιν ήγωνοθέτει] ήτοι ἀγῶνα διετίθει τῶν διὰ τῶν ἕππων ἀγωνιζομένων V² (et Vat. 82) cf. Soz. hist. eccl. VI 1 p. 217 B κέλησιν ἇθλα προθείς

² A_{QEL} — $\dot{\alpha}_{QET}\eta_{\nu}$ non post $\sigma\omega\sigma\varphio\sigma\dot{\nu}\eta\nu$, sed post $\sigma\varphi\dot{o}\nu\eta\sigma\nu$ 530, 18 V 3 $\sigma\ddot{\nu}\tau\omega\gamma\dot{\epsilon}\nu\sigma_{S}$] $\gamma\dot{\epsilon}\nu\sigma_{S}$ $\sigma\ddot{\nu}\tau\omega_{S}$ $MBaIOIFabr 4 \gamma\ddot{\eta}\nu$? | $\mu\dot{\epsilon}\nu$ inser I³ 7 $\kappa\dot{\epsilon}\lambda\lambda\eta\sigma\iota\nu$ CMo 8 $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\dot{\epsilon}s$ $\tau\epsilon$ Monnier | $\tau\ddot{\eta}$ Ba 9 $\dot{\eta}\sigma\nu\chi\dot{\alpha}\xi\epsilon\iota\nu$ libri excepto V | $\pi\alpha\varphi\sigma\sigma\sigma\tau\sigma_{S}$ I sed ov in ras m² | $\dot{\alpha}\chi\sigma\dot{\nu}\tau\omega_{S}$ BaI sed in hoc in $\dot{\alpha}\rho\kappa\sigma\sigma\nu\tau\sigma_{S}$ corr m³ 10 $\dot{\epsilon}\pi\lambda$ OI Fabr | $\tau\dot{\sigma}$ inservi e M coll. t. II 559, 8 R om reliqui libri edd corruptelam agnovit Re | $\tau\ddot{\omega}\nu$ $\pi\epsilon\sigma\sigma\sigma\nu$ V 14 $\tau\alpha\sigma\tau\sigma_{S}$ Mo 19 $\dot{\epsilon}\rho\epsilon\iota\sigma\tau\eta\kappa\epsilon\sigma\alpha\nu$ I sed $\epsilon\iota$ ex ϵ corr m³

ληφότες. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐπὶ τῶν ὅρων στρατιώταις ἱδρυμένοις θαρροῦμεν, ὧν ὅσον ἄριστον ἐπὶ τὸν Σκυθῶν μετενήνεκται πόλεμον.

39. Ταῦθ' ἡμῖν δῶρα Ἰουλιανοῦ, ταῦτα ἐκείνων
5 τῶν πόνων, ταῦτα ἐκείνης τῆς στρατείας, ὃς ἀνθρώπους ὀρχουμένους ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐδίδαξεν ὑπὲρ τῆς αὑτῶν τρέμειν. ἀντὶ τούτων οὖν καὶ πολλῶν ἄλλων, ἂ τίς ἂν δύναιτο διελθεῖν; οὐ βοηθήσεις, οὐ ζητήσεις,
9 οὐ κολάσεις τοὺς ἀποκτείναντας ἄνθρωπου ὃς τῆς
R Π 61 ὑστεραίας | ἐδέξατ' ἂν πρεσβείαν δῶρα παρὰ Περσῶν ἄγουσαν, ὡς αὐτῶν ἦν ἀκούειν ἐκείνων;

40. Λάβε πεῖραν, ὅ βασιλεῦ, τῆς γνώμης, ἅψαι τῆς βοηθείας, καὶ κεκτήση τὴν τύχην. τοῦτό σοι δείξει γεωργουμένην τὴν Θράκην, τοῦτο Θερμοπύλας ἀνοιγο-15 μένας, τοῦτο τοὺς ἀλωμένους ἐπανάξει, τοῦτο μεταποιήσει τὰ νῦν, τὰς φυγὰς καὶ τὰς διώξεις. ὅψει τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας ἐρευνωμένους τὴν ὕλην καὶ τὰ ἄντρα καὶ τοὺς μὲν σφάττοντας, τοὺς δὲ ζῶντας |

10 cf. or. I t. I p. 147, 14 sq. et or. XXVIII t. II p. 188, 14 sq. R

¹⁰ ύστεραίας] ήτοι της αύριον, προτεραίας δὲ της προχθές $V^{\,\rm s}$ (et Vat. 82)

¹ τὸν ὅρον U 2 $\dot{\epsilon}\pi \lambda$ A sed $\cdot \dot{\alpha}\pi \dot{\alpha} \cdot \text{suprascr. m}^2$ $\dot{\alpha}\pi \dot{\alpha}$ La | $\tau \delta \nu$ om Ba | $\Sigma n \nu \vartheta \tilde{\omega} \nu$] $\tau \tilde{\omega} \nu$ $\sigma n \nu \vartheta \tilde{\omega} \nu$ MBa edd 4 et 5 ταῦθ' Re 5 $\dot{\omega}_{S}$ Ol $\dot{\eta}$ perperam in *A* legi asserens Re 7 αὐτῶν Bal ἑαυτῶν Re 8 $\hat{\alpha}$ τi_{S} scripsi ex ABMBaI $\tilde{\alpha}$ τις reliqui libri edd |; post διελθεῖν posui 12 λαβὲ? 13 xe-14 τοῦτό σοι Bal Ol Fabr κτήση Ba sed κ (2) eras 15 άλω-16 $\tau \alpha \nu \tilde{\nu} \nu B VI$ sed in hoc' supra α µévovs CBM Ol Fabr pos m³ | $\delta \psi \eta$ Ol Fabr 17 έαυτοῦ La σαυτοῦ U et ex αὐ-roὺs corr P² et coni Ol om Ba | $\delta \iota \varepsilon \varrho \varepsilon \vartheta v v \psi \ell v v v s$ La $\delta \iota \varepsilon \varrho \varepsilon v$ vouévous Cobet Misc. 167, fortasse praeferendum coll. t. I 149, 8; t. II 19, 22; 336, 20 18 5ãrros Ol Fabr quod corr Re Anim

ἕλκοντας δοῦναι τοῖς βουλομένοις ἀνεῖσθαι. τού- R II 62 των συνεφάψεται Ἰουλιανὸς πάντα καθιστὰς δάδια τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς τῶν στρατιωτῶν διαφεύγων, τοῖς δὲ ἔργοις γνωριζόμενος.

41. Καλὸν δέ σοι κατ' ἄμφω σπουδάσαι περί τὴν 5 τιμωρίαν ở γὰρ ἐπ' ἐλέγχω λήψη τὴν δίκην, οὖ τί γένοιτ' ἂν δικαιότερον; ἢ δυνηθέντων, ὃ μὴ γένοιτο, τῶν δεδρακότων διαδῦναι κατὰ τὴν προαίρεσιν εὐδοκιμήσεις καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις καὶ παρ' ἐκείνω καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς, ὥσθ' ἅπερ ἦν ἄν σοι τετιμωρη- 10 μένω, ταῦτα ἔσται ἐθελήσαντι.

3 τῶν om Ol Fabr 4 δ' Re 8 διαδύναι $BI \mid$ κατὰ τὴν] "malim γε interponi" Re 10 ἄν inserui ante σοι e V auctore Re, ante ἦν Monnier 11 ταῦτ' $V \mid$ θελήσαντι $M \mid$ ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ subscr. I^3

Hosted by Google

XXV.

Oratio $\pi \epsilon \varrho i$ $\delta \sigma \nu \lambda \epsilon i \alpha \varsigma$ in ethicarum quae dicuntur¹) numerum referenda, quippe quae quod Euripides Hec. 863 sq. dixit²) neminem non esse servum probatum eat, certis quidem anni quo conscripta sit signis caret, sed ut aetatis provectioris auctoris vestigia praebet³), ita nonnulla continere videtur quae ad tempus motu Antiocheno anni 387 paulo posterius⁴) deducant. Argumento ipso atque tractatione lectoribus arridens, etsi minus quam tres illae oratiunculae VI. VII. VIII, atque in eclogas recepta haud parvo numero codicum ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi 21:

1. Chisianus R VI 43 (= C). Initium orationis usque ad verba $\tau \tilde{\eta}_S \gamma \dot{\alpha} \varrho$ p. 539, 7 folio codici saeculo XV praefixo continetur, reliqua codice ipso saeculi XI/XII fol. 232 sq. Correctus est manu recentiore (s) e codice Monacensis gr. 101 (= Mo) simillimo. Vide p. 445 et t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 120^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

4) Cf. quae ad p. 558,5 adnotavi. Quod p. 572, 10 optat two dé ye vôv örtwr (destrorw) de éri rlessorov elquer adrol nai raïdes optime ad Theodosium Arcadiumque referri potest.

Hosted by Google

¹⁾ Cf. orationes VI. VII. VIII (t. I p. 321 sq.), quae et ipsae a Libanio sene conscriptae sunt.

²⁾ Cf p. 554, 9. Perperam Th. Kockius Com. Att. fragm. III 668 sq. Euripidis nomen a Libanio suppressum et pleraque in oratione ad $\delta\eta\sigma\nu$ comoediae Atticae, fortasse Thebanorum Philemonis (IV 11 M. II 486, 31 K), redire contendit.

³⁾ Cf. p. 539, 1 sq. εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα πάλαι βλέπων — ἐν τῷ πολλῷ χρόνῷ τοὺς ἄλλους καὶ ἐμαυτὸν ὀδυρόμενος.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 228. Correctus est manu recentiore (= m^4) e codice aequali atque C. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 539[°]. Vide t. I p. 59 sq. et 69. Inspexi.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 242. Vide t. I p. 41 sq. et 69. Partem p. 85, 17-88, 4 R mihi descripsit Ioannes Sakkelion.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 85. Vide t. I p. 44 sq. et 69. Inspexi.

7. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 194. Vide t. I p. 209 sq. et 236. Inspexi.

8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 136^{*}. Vide t. I p. 211sq. et 236.

9. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 195^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

10. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 108. Vide t. I p. 222 sq. et 236. Inspexi.

11. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) (= Mut) saec. XV fol. 6. Desinit fol. 8^v verbis καλοίην ἐλεύθερον p. 546, 21. Vide supra p. 48 sq. Contuli.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 162. Vide t. I p. 39 sq. et 236. Inspexit Henricus Rostagno.

13. Laurentianus XXXII 13 (= Laur) saec. XIV fol. 109. Vide t. I p. 227 sq. et 236. Usus eo est ad finem orationis inde a verbis $\hat{\epsilon}\mu o \hat{\delta}$ $\hat{\sigma}$ p. 569, 1 in Morelliana editione dependitum edendum Io. Christ. Amadutius (Anecd. litt. ex Mss. codd. eruta vol. II Romae 1773 p. 3-16). Inspexi.

14. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 214^v. Vide t. I p. 417 sq. Inspexi.

15. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 31^v. Vide t. I p. 331 sq.

16. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 134^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

17. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 105°. Vide t. I p. 214 sq. et 236. Ex eodem fluxit fonte atque B et M. Inspexi atque e parte contuli.

I

Hosted by Google

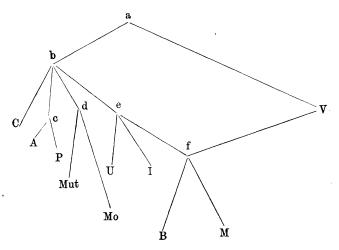
18. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 33^v. Vide t. I p. 216 sq. supraque p. 7 et 204. Contuli,

19. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 270. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

20. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 130. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

21. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 152. Vide t. I p. 213 sq. Contulit mihi Krollius.

Codicum a me adhibitorum hic quoque duae distinguuntur familiae, quarum prior codicibus CAPMoMutUI, altera codice V continetur, ex utraque mixtae recensionis signa prae se ferunt BM, ratione quam hoc tibi demonstrabit stemma:

Nam BM modo cum UI modo cum V consentiunt. Lacunae quaedam quibus archetypus laborabat in fonte codicum Mo et Mut itaque etiam manu recentiore in Cet P suppletae sunt ita ut de certa fide dubitatio sit. . Codicem Mutinensem quia neque integer neque in parte

servata praestantior est quam Mo, ab apparatu critico

exclusi. Idemque in Urbinatem gr. 125 statui qui ex eodem quo BM fonte fluxit. Codex vero his cognatus Laurentianus XXXII 13 (= Laur) quo Amadutius usus est, ita scatet vitiis, ut eius lectiones recipere nefas sit.

Argumentum orationis causa fuit, cur numerus locorum a Planude et Macario Chrysocephalo¹), qui codice interpolato usus est²), excerptorum maximus sit.

Oratio primum edita est a Morello Lib. opp. t. II p. 642 —660 e codice Bavarico, ut ipse in indice praemisso ait, i. e. Monacensi gr. 101, sed pessime. Nam non solum finis orationis omnino deest, sed etiam pars quae huic antecedit, non formam qua in codice legitur, sed plane novam atque inauditam exhibet, id quod vix aliter explicari poterit nisi ita ut Morellus iactura apographi typographis traditi facta suo Marte, sed invita Minerva textum graecum secundum partem superstitem versionis suae latinae refinxerit, reliqua plane praetermiserit. Nam neque forma illa in ullo codicum superstitum reperitur neque, quae fuit Cobeti³) opinio, vetus quaedam interpretatio latina huius aliusve orationis Libanianae unquam exstitit.⁴)

Finem orationis in lucem protraxerunt Amadutius⁵) eiusque immemor Reiskius, qui etiam partis antecedentis formae Morellianae genuinam e codicibus Augustano et Monacensi succedere iussit t. II p. 87 sq. plurimisque aliis orationis vitiis opem tulit, postquam iam Animadversionum volumine V p. 442—448 multa divinando egregie correxit. Quae aliis emendanda reliquit, eorum partem Cobetus et Sintenis absolverunt.

Confer quae de hac re in Philol. t. LIX p. 400 sq. exposui.
 Peccato ibi p. 401 col. 2 1 7 ὑπλιτῶν pro οἰπετῶν impressum est.

5) Cf. supra p. 535 n. 13.

Hosted by Google

¹⁾ Cf. t. I p. 72 sq. et 351.

²⁾ Cf. p. 540, 18.

³⁾ Coll. Crit. p. 123.

ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ.

R II 63 1. Τω δὲ ὀνόματε τούτω πολλω πανταχοῦ τῆς γῆς, ὁ δοῦλος καὶ ὁ ἐλεύθερος, ἔν τε οἰκίαις ἔν τε ἀγοραῖς ἔν τε ἀγροῖς ἔν τε πεδίοις ἔν τε ὄρεσιν, ἤδη
5 δὲ καὶ ἐν ναυσὶ καὶ ἐν ἀκατίοις. καὶ δοκεῖ τὸ μὲν εὐδαιμονίας εἶναι, ὁ ἐλεύθερος, τὸ δὲ τοῦ ἐναντίου, ὁ δοῦλος. καὶ ὅταν δὲ προπηλακίζηταί τις, μᾶλλόν τι δεινολογεῖται τῷ ἐλεύθερος εἶναι, καὶ ἄν γε εἰς δοῦλον ὑβρίζῃ, πάλιν, εἰ ἐγκαλεῖ τις, ποιεῖται δεινον ἐξεῖ-10 ναι λέγων τύπτειν, ὥσπερ τοὺς λίθους. 2. ἐγὼ δὲ

- C = codex Chisianus' A = Monacensis (olim Augustanus) 483P = Palatinus gr. 282
- Mo = Monacensis 101
- U =Urbinas gr. 126
- \tilde{I} = Marcianus append. XCI 2
- B = Barberinus II 41
- M =Marcianus gr. 437
- V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

7 Sen. ep. mor. V 6 (47), 11 8 Her. I 44. IV 68, 1

1 $\Pi \epsilon \rho l$ doubles in spatio unius lineae om C τοῦ αὐτοῦ περl V 2 πολλὰ Sintenis 4 παιδίοις Mo 5 καl (1) om C 6 έλεὐδερος P sed ι ante o eras et o in ras m^{s} | τοὐναντίου BM 7 μαλλου τί Mo 9 comma post ὑβρίζη posui | εἰ in ἤ corr C^{2} ἢ BV | ἐγκαλῆ BM sed in hoc ῆ in ras, V

Hosted by Google

els τὰ τῶν ἀνθοώπων πράγματα πάλαι βλέπων ἂ πάντας ὁμοίως εἰς δουλείαν ὑπάγει τινά, πολλάκις ἐν τῷ πολλῷ χρόνῷ τοὺς ἄλλους καὶ ἐμαυτὸν ὀδυρόμενος ἀξιώσαιμ' ἀν θάτερον τοῖν ὀνομάτοιν ἐκχωρεῖν, ὡς οὐκ ὄντος αὐτῷ πράγματος.

3. Πολύ δέ γε πρὸ ἐμοῦ τοῦτο κατεῖδεν Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς τὴν Ἐκάβην ποιῶν. τῆς γὰρ δὴ Ἐκάβης δεομένης τοῦ ἀγαμέμνονος συμπρᾶξαί οἱ πρὸς τὴν τοῦ Πολυμήστορος τιμωρίαν ἐδεισε μὲν ὁ ἀγαμέμνων μὴ διαβληθείη πρὸς τὸν στρατὸν ὡς τὰ τῶν ἐχθρῶν 10 πρὸ τοῦ οἰκείου θεραπεύων, ὁρῶσα δὲ ἡ γραῦς τὸν αὐτὸν ἄρχοντά τε τῶν ἀχαιῶν καὶ δεδοικότα τοὺς ἀχαιούς,

φεũ,

ἔφη,

ούχ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος.

ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης,

ἢ πλῆθος | αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γοαφαὶ R Π 64 εῖογουσι χοῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τοόποις.

ποιεῖ μὲν δὴ καὶ ταῦτα δουλείαν, ποιεῖ δὲ καὶ 20 ἕτερα πρòς τούτοις οὐκ όλίγα.

4. Πρότερον δέ γε σκεπτέον, εί τὸ μὲν ἀνθρώπειον δουλεύει γένος, τὸ θεῖον δ' ἀδέσποτον.

8 Eur. Hec. 752. 789. 841 9 Eur. l. l. 855-863 14 Eur. l. l. 863 sq.

Hosted by Google

5

² ἀπάγει I 3 ἄλλους inser V^2 4 ἐκχωφεῖν C sed κ e y corr m² 6 yε om C 7 τῆς γὰφ vocibus des. folium praefixum in C, ởὴ ἐκάβης inc. fol. 232 9 Πολυμνήστοφος Mor 10 διαβληϑῆ V 11 ἡ om Mor 12 δεδιότα V 18 πόλεος scripsi auctore Re cum ed. Ald. Eur. πόλεων libri edd πόλεως libri Eur. | γραφὰς Mo 23 γένος δουλεύει BM

Η μέν οὖν ἐμὴ ψῆφος δεσπόζειν μέν τὸ θείον
 ἀνθρώπων, δουλεύειν δὲ οὐδενί, ποιητὰς δὲ εἰ παρα δεξόμεθα εἰς τὴν κρίσιν, ἄλλο τι πείσουσιν ἡμᾶς.
 ὅταν γὰρ ὁ μὲν Κρόνος ἐκπίπτῃ τοῦ οὐρανοῦ, βα ҕ σιλεύῃ δὲ ὁ Ζεύς, πάλιν δὲ αὐτὸν ἐπιβουλεύωσι συνδῆσαι

"Ηρη τ' ήδε Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη, καὶ δέηται δὴ συμμαχίας ἐκ θαλάσσης καὶ εἰδῆ τοῦ μὴ δεθῆναι χάριν τῆ Θέτιδι, τίς αὕτη τοῦ Διὸς ἐλευθερία; τίς δὲ ἡ τῶν ἄλλων θεῶν, ὅταν αὐτοὺς ὁ Ζεὺς 10 ἐκφοβῆ ταῖς ἀπειλαῖς καὶ ἀπάγῃ τῶν ἔργων ἂ πράττειν ἐθέλουσι; ϐ. καὶ μὴν τόν γε ἐξ ἔρωτος ζυγὸν μικροῦ πᾶσιν ἐπιτείνουσι. καὶ ἴστε ἔρωτας Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος καὶ "Αρεος καὶ Ήφαίστου καὶ Πλούτωνος, καὶ ὡς οὐδὲ τὰς θηλείας ἀφείσαν ποι-15 ηταὶ τοῦ ζυγοῦ, μέμνησθε. καίτοι τὸ ἐρᾶν ἄλλο τι ἐστὶν ἢ δουλεύειν; 7. λέγει δὲ καὶ ἡ Πυθία παραμυθουμένη Κροῖσον τὸν Λυδὸν αἰχμάλωτον ὕντα παρὰ Κύρῷ τῷ Πέρσῃ. τὴν πεπρωμένην μοίρην ἀδύ-

6 Il. α 400 9 Il. & 4 sq. 16 Her. I 91, 1. cf. Philem. Theb. fr. com. IV 11, 5 M. II 486, 31 K

2 παραδεξόμεθα M sed αδε in ras 4 ΰτ' ἂν CA | πίπτη UI | βασιλεύει Mo Mor 5 δ ' (1) UMo Re | δ ' (2) Re | $\epsilon \pi \iota$ -7 θαλάττης CUB Re | είδη scripsi e V βουλεύουσι Mor είδείη reliqui libri edd 8 "malim τοῦ Κρόνου και αὐτοῦ τοῦ Δ ιὸς ἡ ἐλευθερία" Re 9 ὅτ' ἂν CA | αὐτὸς V αὐτοὺς ὁ ζεὺς C sed ὐτους ο ζε in ras m² 10 ἀπάτη Mo Mor 11 τόν γε om Mor | ζυγοῦ μικροῦ Mor | μικροῦ om UI 12 πεῦσιν Μο Mor | έφωτα BM | διός τε καί B 13 doeog sed o in ras ex ω CP³M ἄρεώς A cf. p. 41, 1; 216, 10 14 δè praevia ras 2 15 τί PBMV 16 λέγει - 541,1 θεῶ praemisso Τοῦ litt U περί δουλείας λόγ. 15 citat Macar fol. 92* 16 δè om Macar | xal om M Mor | $\dot{\eta}$ inserui e BMV coll. p. 31, 7; 80, 18; Her. l.l. om reliqui libri edd 18 "malim ὅτι τὴν" Re | μοιραν UIBM Re alon Macar

νατόν έστιν άποφυγεῖν χαὶ θεῶ. ταυτὶ μὲν δὴ χαιρέτω, Μοίρας δὲ ήγώμεθα | θεάς τινας εἶναι R II 65 τά μέν των άνθρώπων δριζούσας νήματι, θεων δέ τῶν ἄλλων οὕτε ἰσχυροτέρας οὕτε ἀσθενεστέρας. 8. τῶν δή φασκόντων έλευθέρων είναι τοῦτο πρῶτον ἀφαι- 5 ρειται την έλευθερίαν το μή είναι κύριον αττ' αν έθέλη δραν, άλλ' ήναγκάσθαι πράττειν δσα οί (Αίσα) γεινομένω έπένησε λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηο. ἰδοὺ γάο, βούλομαι πλεῖν καὶ ἀπὸ λιμένων ἐργάζεσθαι χρήματα, ή δε Μοίρα έπι γην τέ με άγει και βούς και 10 άλοκα καί σποράν καί δρέπανον καί άλω, καί άφελκυσθείς ὧν ἐπεθύμουν, ἐν οἶς οὐκ ἐθέλω ζῶ, ὥσπεο έτερος γην έργάζεσθαι θέλων καί μικρά μετά άσφαλείας έχειν ύπὸ τῆς Μοίρας εἰς ναῦν ἐμβιβασθεὶς άντὶ τῆς ἀρούρας πέλαγος τέμνει μικρῶ μέρει τῶν 15 τοίχων διεστηκώς θανάτου. άλλος έρων δητορικής είς παιδοτρίβου πεφοίτηκε και από δώμης ευδοκιμεϊ και στέφανον έξ Όλυμπίας φορεϊ, ό δε έρων στεφάνου τοῦ έκ Πίσης έν λόγοις έγένετο. 9. και όλως πολλαγού μάχας ἂν εύοοι τις έπιθυμιῶν τε καί Μοιρῶν καὶ τὴν 20

3 Phanocl. Erot. 2, 1. C. I. G. 6092 (Kaibel epigr. 1084^c), 2 7 Il. v 127. cf. ω 209 15 Arat. Phaen. 299

2 χαίφειν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ φθείφεσθαι B² (= Thom. M. p. 392, 6 s. v. χαίφειν)

⁵ $\pi \varrho \tilde{\omega} \tau \sigma g M \sigma$ 6 $\tilde{\omega} \tau \tau' \tilde{\omega} \nu \ell \vartheta \ell \lambda \eta$ scripsi e BV $\tilde{\omega} \tau \tau \alpha \ell \vartheta \ell \lambda \iota$ reliqui libri edd 7 $\tilde{\omega} \sigma \sigma \alpha$ olim conieci Mus. Rhen. XXXII 88 $| \dot{\eta} \mu \rho \tilde{\iota} \varrho \alpha \sigma \dot{\iota}$ coni Re | $\mathcal{A} \tilde{\iota} \sigma \alpha$ in serui (l. l.) | $\gamma \epsilon \iota \nu \alpha \mu \ell \tau \omega V$ 8 $\ell \partial \sigma \omega$ — 18 $\varphi \sigma \varrho \epsilon \tilde{\iota}$ citat Plan fol. 104 11 $\tilde{\omega} \lambda \sigma \alpha$ in $\alpha \tilde{\upsilon} \lambda \alpha \pi \alpha$ corr V^3 $\tilde{\omega} \lambda \omega \pi \alpha BM$ $\tilde{\omega} \lambda \sigma \gamma \alpha M \sigma$ Mor | $\kappa \alpha \ell \sigma \sigma \sigma \rho \dot{\alpha} \nu$ — $\tilde{\omega} \lambda \omega$ om Plan | $\ell \varphi \epsilon \lambda \kappa \sigma \sigma \delta \epsilon \ell s$ Mor 12 $\tilde{\omega} \nu$ ex $\tilde{\omega} \varsigma$ corr $M \sigma^2$ 13 $\mu \epsilon \tau'$ Plan Re 19 $\pi \ell \sigma \sigma \eta \varsigma B$ 20 $\kappa \alpha \ell \tau \eta \nu$ — 542, 1 $M \rho \iota \varphi \omega \nu$ om UI

νίκην πανταχοῦ τῶν Μοιοῶν. οὕτως ὁ μὲν γαμεϊ φεύγων τὸν Γάμον, ὁ δὲ ἄγαμος ἐβίω θύων τῷ Γάμῳ. καὶ πενία δὲ καὶ πλοῦτος καὶ παιδες καὶ ἀπαιδία καὶ βίου μέτρα μείζω τε καὶ ἐλάττω πάντα ἐκείθεν. 10. διὰ 5 τί οὖν ἐλεεῖς τὸν οἰκέτην καὶ δοῦλον καλεῖς, ὅτι τῶν σῶν ὀφρύων τἀκείνου ἔργα ἐξήρτηται καὶ ἡνία τις αὐτῷ παρὰ τῆς σῆς γνώμης ἐμβέβληται, πρὸς ἡν τὸ μὲν ποιήσει, τοῦ δὲ ἀποσχήσεται; καὶ γὰρ σὲ τὰ τῶν R II 66 Μοιρῶν περιάγει δόγματα | μᾶλλον ἢ τὴν ναῦν ὁ 10 κυβερνήτης, καὶ οὐκ ἂν οἶός τε εἰης ἀντιτείνων γενέσθαι ἐλεύθερος καὶ κρείττων τῶν αὐταῖς βεβουλευμένων.

Είσὶ δὲ οῦ Μοίφας μὲν οὐκ ὀνομάζουσι, Τύχην δὲ παντὸς αἰτιῶνται, κακοῦ τε ὁμοίως καὶ ἀγαθοῦ,
 καὶ ἐπαινοῦσι δὴ τὸν εἰπόντα· τύχη τὰ θνητῶν πράγματα, ὡς ἂν ἐκείνης λαμπροὺς μὲν τοὺς ταπεινοὺς, ταπεινοὺς δὲ τοὺς λαμπροὺς τιθείσης καὶ πάλιν αὖ πρὸς τὰ πρόσθεν ἑκατέρους ἀποφερούσης καὶ πλοῦ-

15 Chaer. Achill. fr. 2 p. 782 N². Nicostr. Pandr. fr. com. III 285, 2 M (II 224, 19 K). Cic. Tusc. V 9, 25

9 περιάγει] ήτοι περιστρέφει· περιχυχλοΐ V²

2 ' βίω cum ras 2 litt ante β U έν βίω IMo Mor | Γάμον et Γάμω scripsi coll. t. I 312, 17 γάμον et γάμω libri edd sed 3 $\pi\alpha i \delta \epsilon_{S} \times \alpha i \dot{\alpha}$ in marg Mo^{2} Γάμω Mor 4 διατί PMoI 5 ovn post ovr et alla ante nal PMoUI, ye in BMV marg M, edd et inser $C^{f}A^{p}$ 6 τὰ κείνου CAUI Re τὰ 'xείνου P sed ' eras, Mo Mor τὰ ἐκείνου BM | τίς CAPUIBV 7 έμβέβληται scripsi auctore Cobeto Coll. 122 βέβληται libri edd 8 τοῦ δὲ] τοδὲ I το U sed ras 2 litt post o | xαl yào νή nal dè V 9 δόγματα Μ 11 βεβουλευμένων P sed ευμένων 14 $\tau \epsilon$ Mo sed ϵ in ras m² in ras m² 15 τύγην Mor 18^{γę ώς} πρός Μ 16 $\omega_{\rm S}$ I sed s inser m²

τον τοῦ μὲν ἀφαιρούσης, τῶ δὲ διδούσης. 12. οἴονται δε καί πόλεμον και ειδήνην και ύγείαν και νόσον και **όσα άπλῶς ἀνθρώποις ἢ κέρδη ἢ βλάβη, πάντα ταῦτα** τά τε παρελθόντα τά τε όντα τά τ' έσόμενα γνώμην είναι της Τύχης. ήμιν δε ούτε δικάσασθαι έστι πρός 5 αύτην ούτε απαιτησαι δίκην ούτε πλήθει στρατιας καταπαῦσαι τὴν δυναστείαν, ῶσπεο Λακεδαιμόνιοι τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν. 13. τί μαλλον οὖν δ δοῦλος σός η σύ της Τύχης, εί ωσπερ έκεινον σύ γυμνοις τε ίματίων, ην ό θυμός χρατή, χαι εις μύλωνα πέμπεις, 10 ούτω σε γυμνοι της ούσίας έκείνη και έπι θύρας πέμπει των δουναι δυναμένων; εί γάο και εὖ πράττοις διὰ τέλους, έκείνης γε βουλομένης οὐ μεταπέπτωκας, σαυτῶ δὲ οὐδὲν ἐβεβαίωσας, ὥσπερ οὐδὲ δ δούλος μένοι αν έπι της εύπραξίας άχοντος τού δεσπό-15 του, άλλ' δ τούτοις ήμεῖς, τοῦτο ήμῖν ἐκείνη. αὕτη μέν οὖν άνωθεν ή δουλεία ποθέν και ίσως έξ οὐοανοῦ. χρή γάο οι εσθαι καί τη Τύχη κεῖσθαι έν οὐρανῶ θρόνον, εί και μή έν τοῖς δώδεκα θεοῖς ήρίθμηται.

14. Φέρε δη και έτέρους δεσπότας και δεσποίνας 20 έξετάσωμεν, ούς ήμεις μεν αύτοις ένδοθεν έπανίστα-

7 Her. V 63 sq. - 18 Iuv. sat. X 365 sq.

¹ ἀφαιφούσης in ras $M^2 | τ \`{o}ν I τ \`{o} Mo$ 2 ὑγείαν C sed ει ex ι corr f, V sed εί in ίει corr m² 4 τά τ' ἐόντα V | γνώμης Mutinensis, fortasse recte 6 οὕτ' Re 8 οὖν μᾶλλον V | οὖν P sed οὖν in ras m⁵ 10 κρατεῖν Mo κρατεῖ Mor εἰς in ras $M^2 | μύλωνα$ retinui contra auctoritatem Arcadii p. 12, 23 (ed. Barker) μνίῶνα praescribentis aeque atque t. III 15, 3 et IV 848, 2 R | πέμπης BMo Mor 12 πέμπη B | πράττεις P sed οι supra ει scr. m⁴, MV 13 διατέλους AP MoUIV 21 αὐτοῖς Mo Mor ἡμῦν αὐτοῖς V, fortasse recte | ἑπανιστῶμεν ἕνδοθεν B

μεν, οί δε ἀπολλύουσί τε ήμᾶς καί, τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ὑπὸ τῶν ἀπολλυμένων ἀγαπῶνται.

15. Ποῶτον μὲν ἄμετοος ἐπιθυμία περὶ ἐδωδήν τε
R Π 67 | καὶ πόσιν. ἢ οὐ δεσπόται ταῦτα, ὅταν ἀφέλ-5 κοντα ἔργων σπουδαίων τε καὶ χρηστῶν καὶ ἀνδρὶ προσηκόντων ἐπὶ τραπέζας ἄγη πολυτελεῖς Περσικάς τινας ἢ Συβαριτικάς, ἔπειτα πόρρω τῶν νυκτῶν ὥσπερ ἐν πέδαις κατέχη βαρύνοντα μὲν γαστέρα, βαρύνοντα δὲ κεφαλήν, ὥσπερ οἱ κακοὶ τῶν ὀνηλατῶν τοὺς ὄνους,
10 τελευτῶντα δὲ κακοσχημόνως οἴκαδε ἀποπέμπη σφαλλομένους τε καὶ ἀκράτορας τῶν ποδῶν; οὖτοι δὴ μετὰ νύκτα τε καὶ ὕπνον πάλιν αὖ ἔρχονται τὰ αὐτὰ πεισόμενοι καὶ περῶσι διὰ μέθης τὸν βίον δοῦλοί τινες ὄντες κρατήρων τε καὶ πίθων καὶ ἐκπωμάτων.

16. Έτερος τοίνυν δεσπότης θυμός οὐ τῷ λογισμῷ καθάπεο ἐπίκουοος ὑπηρετῶν, ἡ δίκαιόν τε καὶ συμφέρον, ἀλλ' ὑφ' αὑτῷ τὸν λογισμὸν πεποιημένος καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐκείνου θρασέως ἁρπάσας. οὑτος τοίνυν ἐλαύνει κατάκρας τὸν ἐχόμενον καὶ ταράττει μᾶλ-20 λον ἢ τὰ πνεύματα τὴν θάλατταν, ὑποῖα ἐπολέμει τῷ τοῦ Λαέρτου. ζεῖ τοίνυν πανταχοῦ τε καὶ ἐπὶ παντὶ

6 Thuc. I 130, 2 7 Plat. Prot. p. 310 C. Conv. p. 217 D

¹ ἀπολλύουσιν ἡμῶς B 3 τε P sed ε in ras m² 7 πρόσω coni Sintenis at cf. Plat. l. l. 10 τελευτῶν V 13 περᾶσι Mo Mor 15 Ἐτερος — 21 τῷ Λαέρτου citat Plan fol. 104 $\stackrel{εi}{\hbar}$ B 17 ὑ $\stackrel{π}{T}$ ἀν̄τῶ B ὑπ' αὐτῷ Mo Mor 18 ἀρπάσας, οὐτος Re 19 ταράττει — 21 Λαέρτου versus agnoscit comoediae Atticae Kockius Com. Att. fr. III 668 n. 1511 coll. Cratin. fr. 136 qua de re cf. t. I Addenda p. X καταράττει M 20 ... ὀποΐ ἐπολέμει παιδὶ Λαέρτου Kock 21 τε scripsi e V τις reliqui libri edd, quod "aut delendum aut addendum aliquid e. c. σφοδρός τις" Re

καί πρός απαντας, καθάπεο λέβης έπεινόμενος πυρί πολλώ, και μικρόν απέχει κυνός ύλακτουντος διακενής έμβοῶν τε καὶ ὑβριστής φαινόμενος καὶ πλήττων ῥήμασιν ούκ άνεκτοῖς, όθεν αὐτῶ ἀεὶ τὸ πλέον πολέμιον. 17. παραινέσεων δὲ ἀκροώμενος ληγέμεναι δὲ θυμοῦ, 5 γαλεπωτάτου νοσήματος, ὄφρα σε μαλλον τίωσ' άνθρώπων ήμεν νέοι ήδε γέροντες, έπαινεῖ μεν τόν σύμβουλον καί φησίν ούκ άλλως ποιήσειν, έμπεσόντος δε τοῦ δεσπότου πάλιν Άγαμέμνων γίνεται και τὰ ένδον και τους δφθαλμούς. όσσε δε οι πυρί λαμ-10 πετόωντι έίκτην. έν ἇ δη την δουλείαν δμολογεῖ καί ούγ οἶός τέ έστιν άλλο τι δραν η δ τι αν δ θυμός παραγγέλλη. 18. δοῦλος δὲ $\tilde{h}v$ 'Αγαμέμνων, hv/κα ταῦτα ἐπεπόνθει, καὶ εἰ σφόδρα ἀπὸ Πέλοπος τοῦ R II 68 Ταντάλου τοῦ Διὸς καὶ εἰ σκῆπτρον ἦν αὐτῶ παλαιόν 15 τε καί έξ ούρανοῦ καί τῆς Ἡφαίστου χειρός. δοῦλος δε ήν και Άγιλλεύς είς δμοιον θυμόν έμπεσων και έν έκκλησία μέση στρατηγός κατά βασιλέως έλκων τό ξίφος, καί δ τάς πολλάς πόλεις έκείνας καθελών, δώδεκα μέν σύν νηυσί, πεζός δ' ἕνδεκα, τάς τε σκηνάς 20 έμπεπληκώς αίγμαλώτων σωμάτων αὐτὸς αίγμάλωτος ήγετο καί πάντα δν έμήνιε χρόνον ούκ ην έλεύθερος. 19. Ό δὲ δὴ φιλόχυβος, ὦ πρὸς Διός, ἆρα ἐλεύ-

2 διὰ χενῆς Re 4 τὸ πλέον in suspicionem vocavit Re at cf. p. 476, 10 et Thuc. IV 86, 3 5 δὲ (1)] τε Re 7 ἐπαινεῖ — 8 ποιήσειν in marg Mo² 9 γίγνεται I 10 λαμπετόων τι Mo sed τι in marg m² 11 ἐἰκτην — 12 τε in marg Mo² 12 καὶ (ὅτι) οὐχ? | ὅτι IMo 20 τὰς δὲ Re 23 Ὁ — ἐλεύ-∂ερος versum comoediae Atticae ὦ deleto et ἆο' reposito agnoscit Kockius l. l. 1512 | δὴ om Mor | ἂν Mor | ἄρα U

LIBANIUS ed. Foerster. II.

Hosted by Google

θερος; καὶ τίς πώποτε οἰκέτην οῦτως ἡνάγκασεν ἀγουπνεῖν, ὡς ἐκεῖνο τὸ ἀρρώστημα τοὺς κεκυφότας τε καὶ μαχομένους ἀπεστέρησεν ῦπνου πείθον μὲν ἀγορᾶς ἀμελεῖν, πεῖθον δὲ λουτρῶν ὑπερορᾶν, ἤδη δέ που 5 καὶ τροφῆς αὐτῆς; ὅ γὰρ δὴ περὶ τεττίγων μεμυθολόγηται λιμῷ τελευτῆσαί τινας ἀνθρώπους ἔρωτι ἀδῆς, ἔπειτα γενέσθαι τέττιγας τιμῆ Μουσῶν, τοῦτο μικροῦ καὶ εἰς τοὺς φιλοκύβους ἔρχεται. συνείρουσι νύπτας ἡμέραις ἄσιτοι καὶ ἄποτοι καὶ ἡδονῆς ἡδονὴ περίεστι. 10 τοὺς οὖν ἄνευ δεσμῶν δεδεμένους τί ἅλλο γε ἢ δούλους προσρητέον;

20. Φθόνος δὲ οἶς ἐμπέπηγεν, οὐκέθ' οὖτος δι' ήδονῆς ἀπόλλυσι τὸν φθονερόν, ἀλλὰ κοινόν τι κακὸν αὐτοῦ ἐκείνου καὶ ἐφ' ὅν κεκίνηται, καὶ πολὺ πλέον
15 τοῦ φθονοῦντος. τὸν μὲν γὰρ φθονούμενον νῦν μὲν ἕβλαψε, νῦν δὲ οὐδέν, ῷ δὲ ἐγκάθηται, τούτου ψυχὴν μὲν ἀλγύνει, σῶμα δὲ ἀναλίσκει καὶ ποιεῖ τῶν πενθούντων σκυθρωπότερον, οὐχ ὅτι αὐτῷ προσέπεσε τι κακόν, ἀλλ' ὅτι τῷ πέλας ἦκέ τι ἀγαθόν. 21. τὸν τοί20 νυν τοῦδε τοῦ νοσήματος ἔμπλεων πῶς οὐκ ἂν ἀδικοίην, εἰ καλοίην ἐλεύθερον; ὅς πάντα οἰκέτην στιγματίαν παρελήλυθεν ἀθυμία. ὁ μέν γε ἐφέντος τοῦ

5 δ – 9 περίεστι citat Plan fol. 104 5 δὴ om Mor | μεμυθολόγηκε Mor 12 οῦτως I 13 οὐκ ἀπόλλυσι B 14 αὐτοῦ τε καὶ ἐκείνου B αὐτοῦ τὲ M sed τὲ in ras m² "malim τ' interponi" Re 15 γὰρ scripsi cum Re Anim γε libri sed ε in ἀρ corr C^p, edd 19 ῆκε (ῆκεν A) τί APIBM 19 τὸν – 22 ἀθυμία ad versus comoediae Atticae revocare studuit Kockius l. l. 1513 in hunc modum: τὸν τοῦδε τοίνυν τοῦ νοσήματος πλέων | πῶς οὐκ ἂν ἀδικοῦμ' εἰ καλοῦμ' ἐλεύθερον; | πάνθ' δς πάρεισι στιγματίαν ἀθυμία 20 τούτου BM 22 γὰρ?

Hosted by Google

³ Aesch. Sept. 397 6 cf. Schol. ad Il. γ 153. λ5 13 Plat. leg. IX p. 870 C. Isocr. Euag. p. 190 b. Menand. IV 235, 12 M. III p. 162, 540 K. Cf. Jahrb. d. K. Pr. Kunsts. XXIII 210 n. 1

δεσπότου | ταις ύπερ τοῦ μετώπου θριξιν ἐπικατα- R Π 69 βῆναι συγκαλύψας τοῦνειδος γελώη ἄν, ὡς δὴ οὐκ ἐστιγμένος, τὸν δὲ οὐδὲν ἂν ποιήσειε μὴ οὐχι τήκεσθαι. τίς ἂν οὖν εὖ φρονῶν οὐχ ἦττον ἡγήσαιτο κακὸν ἁλῶναι τοῖς πολεμίοις ἢ φθόνον ἐρριζωμένον ἐν αὐτῷ 5 περιφέρειν, ὡμόν τε και πικρὸν και σκοτεινὸν δεσπότην;

22. "Ιωμεν δη καὶ ἐπὶ τοὺς φιλοχοημάτους οῦς ἐπιστρέφει δεινῶς ἀργυροκοπειά τε καὶ χρυσοχόων ἐργαστήρια. οἱ δὲ κἂν ἐντύχωσιν ἵππφ μεγάλφ τε καὶ καλῷ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένφ, μᾶλλον ἔβλεψαν εἰς τὸν 10 χρυσὸν ἢ τὴν τοῦ θρέμματος ἀρετήν. ἀρκεῖ δὲ αὐτοῖς τῶν παρόντων οὐδέν, τὸ δὲ ἀπόν, ὅτι μὴ πάρεστιν, όδυνῷ. πολὺ δὲ νομίζουσιν ὡν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλὰ τὸ παρ' ἑτέροις ὂν ἕλεγχον εἶναι τῆς αὑτῶν ἡγοῦνται πενίας. βούλοιντο δ' ἂν πάντα μὲν τὸν φαινόμενον 18 αὑτοῖς γενέσθαι χρυσόν, πάντα δὲ τὸν ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς. 23. διαλέγονται δὲ ἀεὶ περὶ χρημάτων, ὥσπερ οἱ διψῶντες περὶ πηγῶν. μακαρίζουσιν οὐ Νέστορα, οὐκ Ἀργανθώνιον <τῶν ἐτῶν, οὐ Πηλέα τῶν γάμων,

Hosted by Google

¹ Diphil. fr. com. IV 407, 5 sq. M. Π p. 562, 66 K 18 Π. α 247 sq. β 370

¹ μετώπου m² supra δεσπότου V 2 ἂν γελώη Μ 4 tic - 6 δεσπότην omisso ov citat Macar fol. 92* 5 έαυτῶ V αὐτῶι Α αὐτῶ IMo Mor αυτῶ U 6 φέρειν Macar | ώμόν - δεσπότην ad versus comoediae Atticae revocare studuit Kockius l. l. 1514 in hunc modum: φθόνον | ωμόν πικρόν τε καλ σκοτεινόν δεσπότην 7 dè M 10 μαλλον έβλεψαν] "mallem 11 sq. άφπει δέ γ' αύτοις των παφόντων 13 πολλοι BM 14 ήγοῦνται τῆς αὐ-BM 15 δ' ἂν scripsi e BMV δὲ reliav interponi" Re ovdè *ëv* Kockius l. l. τῶν (αὐτῶν Β) εἶναι ΒΜ qui libri edd 16 αύτοῖς APMoUIBMV Mor | τοῖς om V 18 Νέστορα (τῆς γλώττης),? cf. p. 82, 5 19 222' 17 **ð**' Re Mo sed ovx in marg | rov érov inserui coll. ep. 1460. Her. I 163

ούκ Άδωνιν τοῦ κάλλους, οὐγ Ἡρακλέα τῆς ἀθανασίας, άλλὰ Καλλίαν καὶ Γύγην καὶ Κινύραν καὶ Κροΐσον καί τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύρμηκας. καὶ εἰ μὲν λάβοιεν, φαιδροί, φίλου δε άξιοῦντος εἶ παθεῖν ἀπὸ χρηs μάτων σχοτοδινιῶσι, χαὶ ὁ μέν τις αὐτῶν ἐσίγησεν, ὁ δε ύποσχόμενος έψεύσατο, τρέμουσι δε άμφότεροι. 24. δ ουν ένος ένεκα στατήρος η και έτι σμικροτέρου του φροντίζων τε και άρπάζων και όμνυς και άποστερών και πάντα μέν τολμών, πάντα δε ύπομένων, 10 μισῶν τε καὶ μισούμενος, φίλους τε προδιδούς καὶ δυσμενεῖς ὑπερχόμενος καὶ ἔτι τούτων ἐλεεινότερα φέρων ἆρα έλεύθερος; ήκιστά γε, άλλ' άνδραπόδων μέν αὐτὸς ἂν είη δεσπότης, χουσοῦ δὲ δοῦλος. 25. οὐδὲ R II 70 γαο Μίδας | έκεινος δ Φρύξ έλεύθερος ήν ούτω ις μεμηνώς έπι χουσώ, ώστε έτεθήρατο μέν ό Σάτυρος αὐτῶ, οί μέν δη οίνω φασίν, οί δὲ δικτύοις ἂ ἀνεπέτασαν μέν οί θηραταί τοῦ Μίδου κατά τῶν θηρίων. Σάτυρος δε νύκτωρ τὰ ὄρη περιφοιτων είληπτο. οί μέν δή δήσαντες ήγον το άγρευμα τω βασιλεί, ο δέ,

3 Her. III 102 15 Xen. Anab. I 1, 13. Paus. I 4, 5. Philostr. im. I 22. vit. Apoll. VI 27 p. 267. cf. Her. VIII 138

προσέκειτο γὰρ τῷ Διονύσῷ διαφερόντως, ἀφῆκε τὸν Σάτυρον τῷ θεῷ καὶ εἶχεν εὐθὺς μισθὸν τὸ ἐξεῖναι ὅ τι ἂν ἐθέλη, τὸν Διόνυσον αἰτεῖν. ὑπερβὰς δὴ τὰ ὄντως ἀγαθὰ πᾶν ὅτου θίγοι χρυσὸν ἤτει γενέσθαι, καὶ ἦν ὁ Μίδας χρυσοῦ πατήρ. πολλὰ μὲν δὴ καὶ 5 ἄλλα αὐτῷ τοῦτο ἐπεπόνθει διὰ τῶν χειρῶν, ἐπεὶ δὲ καὶ ἀριστᾶν ἔδει, χρυσὸν ἐποίει σῖτα καὶ ποτά, καὶ ἦν αὐτῷ λιμὸς ὁ πλοῦτος. εἰ δὲ οὐκ ἐδούλευε χρυσῷ, κατεχρήσατ' ἂν εἰς δέον τῷ καιρῷ.

26. Φέρε δη τον κολοφῶνα ἐπιθῶμεν, την τῶν 10 Ἐρώτων δεσποτείαν, ἦς την ἰσχὺν τό τε τόξον δηλοϊ καὶ τὰ ὅπλα. ἐπειδὰν γὰρ ἢ οἰστὸν ἀφῶσιν ἢ προσενέγκωσι πῦρ, εὐθὺς ἑκάτερον ἐπὶ την καρδίαν χωρεϊ καὶ τὸ μὲν ἐργάζεται τραῦμα πικρόν, τὸ δὲ φλόγα συχνήν. γίνεται δὴ κατὰ την παροιμίαν ἀνηρ ἐρῶν 15 Μεσσηνίων δουλότερος φίλους μὲν καὶ γονέας καὶ τὸν παρ' ἀνθρώπων ψόγον ὕθλον ἡγούμενος, λατρεύων δὲ τοῖς παιδικοῖς καὶ ὁπότε μᾶλλον δουλεύοι, μᾶλλον

1 Dio Cass. LI 25, 5

conieci Herm. XII 212

15 έπι των άγαν δουλευόντων V²

1 διαφερόντων I 3 έδέλη scripsi e CAPUI έδέλοι reliqui libri edd 6 αὐτῷ Re αὐτὸ libri Mor | δὴ τοῦτο Mo Mor 8 δ' Re 11 έφώντων CPM sed in his v eras, $A \mid \delta \varepsilon \sigma \pi \sigma$ τείαν (λέγοντες)? | τὅ τε τόξῶν B 12 τἄλλα ὅπλα? | ἐπειδ' αν A 14 πρᾶγμα V et in τραῦμα corr IM 15 δὲ B om Mor |, Menander aut quis alius Comicus dixerat: γίγνεται δ' ἐρῶν ἀνὴρ Μεσσηνίων δουλότερος aut ἀνὴρ ἐρῶν γὰρ δουλότερος Μεσσηνίων Kock l.1. 16 δουλίστερος Meineke Anal. crit. ad Athen. (T. IV) p. 241 at cf. Zenob. II 39 Prov. Bodl. 334. Coisl. 113. Macar III 35 δουλότερος έστ' ἀνὴρ ἐρῶν Μεσσηνίων versum fuisse

Hosted by Google

ήδόμενος, δαπάναις και πόνοις και προσεδρείαις πλέον η κέρδεσι και εύθυμίαις χαίρων, τυχών μεν μετ' εύθυμίας θεραπεύων, άτυγήσας δε πάση τέγνη και δου-R II 71 λεία τα παιδικά θηρεύων. 27. και ούδεν ούτως 5 αδύνατον δ έφώμενος έπαγγέλλει, δ μή πασα ανάγκη τῷ τετρωμένω καταπράττειν. εί δε αμήγανον, τεθναίη θάττον αν η προαπείποι. καίτοι δούλοις γε ημετέροις τὰ ἀδύνατα τῶν ἔργων ἤδη τινὰ παραίτησιν ἤνεγκεν, έστι δὲ οἶς (καὶ τὰ) ἀδύνατα μὲν οὕ, μάλα δὲ ἐργώδη. 10 απούσαις δ' αν καί παρ' αύτῶν γε τῶν ἐρώντων, ὡς δουλεύουσιν, ην ως άδιχοῦσιν αὐτοῖς χαθίζη τις δικαστήριον. έροῦσι γάρ, ὡς ἄγονταί τε καὶ ἕλκονται καί δ βιαζόμενος τῆς σφῶν γνώμης δυνατώτερος. καί τούτο δή παθημάτων ἁπάντων μάλιστα συγγνώμονας 15 αν ότι πλείστους έχοι, τοῦτο μέν ὡς Ισχυρότατόν τε καί οἴστοφ τὴν ψυχὴν ἐλαῦνον, τοῦτο δὲ ὡς ἁπάσης ψυχης η των γε πλείστων άπτόμενον. εὐαρίθμητοι γάο δή των βελων τούτων άγευστοι.

 28. Τίνι δη τοσούτφ κατατείνει δεσπότης οἰκέτην;
 20 φ τοῦτό ἐστιν ή δουλεία θεραπεῦσαι τὸν κεκτημένον ταῖς ἐν δείπνφ καὶ λουτροῖς διακονίαις καὶ πλῦναι ἐσθῆτα καὶ ζεῦξαι ζεῦγος καὶ λειψάνοις ὄψων ἑστια-

16 Plat. Rep. IX p. 577 E. Phaedr. p. 240 D 19 p. 363, 4

² $\mu \hat{\epsilon} \nu$ om U inser I^3 1 $\pi \rho o \sigma \epsilon \delta \rho (\alpha \iota_S B \text{ edd})$ 3 δόλω coni Sintenis coll. Isocr. Euag. p. 195e μετά δόλου και τέχνης 5 δ έφώμενος] δφώμενος Mo Mor 4 θωπεύων V 6 κατα-7 αν om Re | προσαπείποι V sed σ eras | πράττη Mo Mor ys scripsi auctore Re ("sive nuertégois sic nudum maneat sive articulus rois ei praefigatur") re libri edd 9 xal rà inserui 14 συγγνώμονας C sed ονα in ras m² 11 Tis MoBV Mor 15 $i\sigma_{\chi}v_{\varphi}\phi_{\tau}\varepsilon_{\varphi}\phi_{\chi}B$ 18 $\delta\dot{\eta}\langle \dot{\phi} \rangle$? 21 πλύσυγγνώμας Ι vai AMoUI

θηναι καὶ τοιούτοις δή τισιν ἂ τρυφης μὲν οὐ μεταδίδωσι της ἴσης, ἄλλο δέ τι ἀνίνησιν. ὑγιεινότεροι γὰρ ὡς τὰ πολλὰ τῶν δεσποτῶν οἶ δοῦλοι· τοῖς μὲν γὰρ τὸ ἄπονον νοσημάτων αἴτιον, τοὺς δὲ ὁ πόνος τῶνδε ῥύεται.

29. Έτι τοίνυν δούλφ μέν έστι δρασμός, καὶ πολλοὶ μὲν γῆς, πολλοὶ δὲ θαλάττης μυχοὶ καὶ ὅρη καὶ νάπαι, καὶ ὡς αἰπόλον ἦλθε καὶ ὡς βουκόλον καὶ ποιμαίνων ἕλαθε καὶ ἔλυσεν αὐτῷ τὴν δουλείαν, ἀπὸ δὲ τῶν δεσποτῶν οῦς ἀπηριθμησάμην, | τῶν τὴν R II 72 ψυχὴν κατειληφότων ποία φυγή; τίς ἀπόδρασις; ὅποι 11 γὰρ ἂν ἀφίκωνται, περιφέρουσι τοὺς δεσπότας.

30. El δε φής, ὅτι και τῶν οἰκετῶν πολλοι κακοι και δουλεύουοιν ἡμῖν τε και τῆ κακία, πρῶτον μεν δαυμάσαιμ' ἄν, εἰ ἀπὸ ῆττονος τρυφῆς ἴση τῷ ἂν γέ- 15 νοιτο κακότης. ἕπειτα οὐ τοῦτο νῦν ἀγωνίζεται ὁ λόγος δείξαι τοὺς μεν δούλους ἐλευθέρους, τοὺς δ' ἐλευθέρους δούλους, οὐδ' αὖ τοὺς μεν ἦττον, τοὺς δὲ μᾶλλον δούλους, ἀλλ' ὅτι πανταχοῦ δουλεία. περὶ δὲ μέτρου δουλείας και ποῦ μεν μείζων, ποῦ δὲ ἐλάττων, 20 ἀφεῖται τῷ βουλομένῷ ζητεῖν.

31. Καὶ πεοὶ μὲν δουλείας ψυχῶν ἅλις καίτοι πολλά γε εἴδη καὶ μεγάλα δουλείας σεσίγηται τοῦ μὴ

2 $\dot{v}\gamma\iota\epsilon\nu\dot{v}\epsilon\varphi o\iota - 5$ $\dot{\varrho}\dot{v}\epsilon\tau \iota$ citat Macar fol. 92⁷ 2 $\dot{v}\gamma\epsilon\epsilon\varphi ov$ Macar 3 $\gamma\dot{\alpha}\varrho$ om Macar | $\tau\alpha\pi\sigma\delta\lambda\dot{\alpha}$ BM 5 $\tau\sigma\ddot{v}\delta\epsilon$ Macar 8 $\pi\sigma\iota\mu\alpha'\nu\omega\nu$ B sed $\alpha\iota$ in ras m² 9 $\alpha\dot{v}\tau\ddot{\varphi}$ MoIMV Mor $\alpha\nu\tau\omega$ U 10 $\dot{\alpha}\pi\eta\varrho\iota\partial\mu\eta\sigma\dot{\alpha}\mu\eta\nu$ M $\kappa\alpha\tau\eta\varrho\iota\partial\mu\eta \sigma\dot{\alpha}\mu\eta\nu$ I 11 $\ddot{\sigma}\pi\sigma\iota$ scripsi auctore Re $\ddot{\sigma}\pi\sigma\nu$ libri edd 13 $\varphi\eta\delta_s$ A 15 $\tau\varrho\nu\varphi\dot{\eta}s$ scripsi e V coll. l. 1 $\tau\varrho\varrho\phi\eta$ s reliqui libri edd | $\tau\omega\iota$ CA $\tau\phi$ P sed \tilde{c} eras, MoIB 17 $\dot{\epsilon}k\epsilon\upsilon\partial\dot{\epsilon}\varrho\sigma\nus$ - 18 $\delta\sigma\dot{\iota}\lambda\sigma\nus$ om Mor 18 $\alpha\dot{\tau}\sigma\dot{\sigma}$ R 20 $\pi\sigma\ddot{\upsilon}$ (1)] π cum ras 2 litt U | δ ' Re 23 $\ddot{\eta}\delta\eta$ I | $\delta\sigma\nu\lambda\epsilon\dot{\iota}\alphas$ $\kappa\alpha\dot{\iota}$ $\mu\epsilon\gamma\dot{\alpha}\lambda\alpha$ B

το μηπος ένοχλησαι τοις ήπουσιν έπι την απρόασιν. τὰ σώματα δὲ ήμῖν ὅστις μὲν ἔπλασεν, οὐκ οἶδα, ἔστω δέ, εί δοκεῖ, Προμηθεύς, οἶδα μέντοι, ὡς τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ πάντα. και τεκμαίρομαι τοῖς νοσήμασιν ἐπλ s πάντα έρχομένοις σώματα. 32. νῦν μèν lατρός ἦκεν άναστήσων οίκέτην, νῦν δὲ δεσπότην, πολλάκις τῆς αὐτῆς ἀμφοτέρους ἡμέρας. τὸ ποτέρου δὴ σῶμα ἐλεύθερον την της ύγείας έλευθερίαν, ένίστε μέν τούτω. ένίοτε δ' έκείνω ένούσης, συνεχώς δε ούδετέοω; όταν 10 οὖν διφροφορηται μέν δ ποδάγρα δεδεμένος δεσπότης, φέρωσι δε οι δώμην εχοντες οικέται, αδο ου των μέν σημείον της δουλείας το φέρειν, του δέ τὸ φέρεσθαι; στένει μέντοι καὶ οἰμώζει πλέον ἢ οί R II 73 φέροντες. οὐδείς | οὕτως ἀργὸς οὐδὲ ἄθλιος, 15 δς ού δέξαιτ' αν δεσπότη μαλλον δουλεύειν η τοιούτω νοσήματι. 33. λεγέτωσαν μέν οὖν Ιατρῶν παῖδες νοσημάτων ίδέας των μέν έφ' απαν χεομένων τὸ σῶμα, τῶν δὲ μέρη πιεζόντων, οἶον κεφαλήν, όφθαλμούς, χεῖρας, πόδας, τῶν άλλων ἕχαστον, σὺ 20 δέ, εί μεν νόμω φύσεως δ μεν οικέτης δέξεται τι τούτων, δ δεσπότης δε απώσεται και απελα, καθάπεο

3 Paus. X 4, 3 8 Plat. Rep. 579 D 16 Luc. hist. conscr. § 7

⁴ πάντές M 5 μèν γὰρ (vel γε) coni Re 7 δὲ V 8 τỹ τῆς ὑγιείας ἐλευδιερία V 9 ἐνούσης scripsi ἐνοῦσαν MoU, in marg inser C^p , edd om reliqui libri ἐλευδιερίαν; $\langle oὐδενός. ὁρῶμεν γὰρ αὐτὴν ⟩ ἐνίστε μὲν — ἐνοῦσαν coni Re$ $Anim 10 μὲν inser <math>I^2 | ποδαγραδιδεμένος U$ 13 μὲν MoMor ,μέν γε aut μὲν οὖν malim" Re 14 οὐδεἰς γὰρ Vἀλλ ὅμως οὐδεἰς aut οὐδεἰς γοῦν οῦτος coni Re | οὐτος MoUI15 δέξαιτ² scripsi e V δέξαιτο reliqui libri edd 16 πατδας I 20 δέξεταί P sed δ et ετ in ras m^2 , I sed ε (2) in ras m^2 , M sed ετ in ras m^2 δέξαιτο V δέξαίτι Mo δέξαί τι Mor

κύνα λίθω, φάσκειν ένὶ τούτω ἐλευθερίας είδει τὸν δεσπότην πλεονεκτεῖν· εἰ δὲ ἐπὶ πάντας ὁμοίως ἕν γέ τι τουτωνὶ τῶν κακῶν φέρεται, καθάπερ ὅμβρος ἐπὶ πᾶσαν τὴν ὑποκειμένην γῆν, ὁμόδουλοι τοῖς δούλοις οἱ δεσπόται νοσημάτων γε είνεκα.

34. Καὶ μὴν καὶ τὸ ὑπ' ἄλλων ἄγεσθαι καὶ ἐφεστάναι γνώμη γνώμην ένι μέν έν οίκέταις, ένι δέ έν δεσπόταις. τούς μέν γε ήμεῖς ήνιοχοῦμεν, ήμᾶς δὲ οί νόμοι, καί τὸ πᾶν έξεῖναι τῶν δούλων μέν ήμεῖς, ήμῶν δὲ δ νόμος ἀφήρηται. καὶ ἐδούλευσαν Ἀθηναῖοι 10 μέν τοις Σόλωνος, Λακεδαιμόνιοι δέ τοις Λυκούργου καὶ Πέρσαι Περσικοῖς καὶ Σκύθαι Σκυθικοῖς καὶ Θράπες τοις αύτων και ό Ίλλυριός τοις οικείοις. και ήμῶν δὲ ὅστις οὐ μαίνεται, νόμω | δουλεύειν όμο- R II 74 λογεί, ό δε αποσειόμενος την δουλείαν εύθύς έστιν 15 έν ζημία. 35. καλούμεν δε των μεν δούλων ήμας αύτούς δεσπότας, τούς δε ήμῶν αὐτῶν δεσπότας ἄογοντας ύποκοριζόμενοι την ανάγκην ευφήμω δήματι. οί δε και παίουσιν, ει τούτου δέοι, και έδησαν, ην μείζω άδικωμεν, και έξέβαλον νῦν μέν οὐσίας, νῦν δέ πατρίδος, και απέκτειναν, ήμῶν δε τον οικέτην ούδενι έξεστιν. εί δε τούς μή άδικοῦντας οὐδεν τοιοῦτον δρῶσιν, οὐδὲ ήμεῖς τοὺς χρηστοὺς τῶν οἰκετῶν κολά-

8 Philem. l. l. v. 2 18 Aristid. or. 45 t. II 151, 23 D

1 φάσκειν] ήτοι φάσκε V² cf. ad t. I p. 142, 16 et 291, 20

2 δ' Re 3 τῶν κακῶν τουτωνὶ BM 6 μὴ Mor 7 δ' Re 8 versum comoediae ἡμεῖς <ắς'> ἡνιοχοῦμεν, ἡμῶς δ' οἱ νόμοι agnoscit Kockius l. l. 1516 9 μὲν om BM13 οἱ Ἰλλυριοὶ Mor 15 ταύτην τὴν coni Re 17 αὐτῶν Psed ω in ras m²

553

ζομεν, ἀλλ' ὅταν ἢ θρασύνωνται ἢ κλέπτωσιν ἢ βλακεύωσιν. οἶμαι δὲ ἐν τῷ μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας χρόνῷ πολὺ πλείους οἰκετῶν ἐλευθέρους ἐν τῆ ψυχῆ δεδωκέναι τὴν δίκην. εἰ δὲ ἡμῖν τε καὶ μεθ' ἡμῶν s αὖθις δουλεύουσι τοῖς νόμοις, πλείω λέγεις ἐκείνων δουλείαν, οὐχὶ τῶνδε ἐλευθερίαν.

R II 75 36. Διελόντες δε και των έθνων χωρίς | έκαστον

ζητῶμεν ἐν αὐτοῖς, ἤν πού τινος ἐλευθερίας ἴχνος κατιδόντες ψεύστην εὕρωμεν τὸν Εὐριπίδην.

10 Αί μεν δη χειρουργοί τέχναι αι τε άλλαι και οί τον χαλκον έλαύνοντες, άγρυπνοί τε αυτοί και άγρυπνίας οίς προσήκουσιν αιτιοι διψῶντες μεν ϋπνου, φεύγοντες δε οὖ λίαν έπιθυμοῦσι. τι οὖν οὐ καθεύδουσι; τις αυτοὺς ἀφυπνίζει δεσπότης; οὐκ έλεύθεροί

16 τε καὶ ἐξ ἐλευθέφων; τί δὴ μαθόντες ταλαιπωφότεφον ζῶσι τῶν παφ' ἡμῖν οἰκετῶν; 37. ὅτι, φαῖεν ἄν, ἀνθφώπων μὲν ἡμᾶς οὐδεἰς ἐώνηται, λιμοῦ δὲ φόβος ὁ ἡμέτεφος δεσπότης. οὖτος κελεύει νύκτα καὶ ἡμέφαν κόπτεσθαι ἀπειλῶν ἀφγοῖς
30 τὸν οἴκτιστον θάνατον. ὑπὸ τούτῷ δὴ τῷ δεσπότῃ πάντας μὲν εὐφήσεις δημιουφγούς, πάντας δὲ καπήλους, οῖ τὰ κείνων ἔφγα παφαλαβόντες ἐπὶ πφάσει κάθηνται.

20 Od. 1 342

6 Φουλείας Mor 7 διελθόντες Mo Mor | έθνῶν P sed ν (1) supraser m³, Mo sed ν eras έθῶν Ι Mor θεῶν V | ἕκαστον. CA 8 ζητῶμεν P sed ' supra ε eras ζητῶ μὲν C Re | αὐτοῖς C Re | ἤν πού τινος] ἢν ποιητικὸς Mo ἢν ποιητικὸν Mor 10 οἱ Re οἱ μὲν ởὴ χειροτέχναι οῖ τε ἄλλοι Cobet Coll. 123 12 προσοικοῦσιν supra προσήχνουσιν B² et olim coni Re, for-

tasse recte 15 $\frac{\mu\alpha}{\mu}$ δόντες Mo παθόντες Mor cf. Iacobs ad Philostr. Imag. p. 653 17 οὐδεἰς ἡμᾶς οὐδεἰς Mo οὐδεἰς ἡμᾶς Re 22 κείνων Mo Re

554

38. Άλλ ἄρα μὴ ὁ γεωργὸς ἐλεύθερος; καὶ πῶς; οὖ πάσης τῆς πραγματείας ἀέρες τε καὶ ἄνεμοι καὶ ὅμβροι κύριοι καὶ δεῖ δὴ θύοντα τούτους ἱκετεύειν, ὄν ἐστι καὶ ἐκφῦναι τῆς γῆς καὶ ἡβῆσαι καὶ ἐκβαλεῖν τὸν σίτον καὶ ἀδρὸν γενέσθαι τὸν στάχυν. καὶ οὐ s τοῦτο τῆς βοηθείας τὸ μέτρον, ἀλλ' ἤν γε μὴ ἐπὶ τὰς ἅλως ἕλθωσιν ἄνεμοι ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξαυθὴ Δημήτηρ κρίνη δι' αὐτῶν καρπόν τε καὶ ἄχνας, ἅπας ὁ πρόσθεν πόνος ἀπόλωλε τῷ ταλαιπώρῷ γεωργῷ.

39. El δε γεωργός δοῦλος ἀνέμων, ἦ πού γε ὁ πλωτήρ, ὃς ὅπη ἀν | ἐκεῖνοι πέμπωσι, φέρεται, ἐάν R II 76 τε κατὰ πρύμναν ἱστῶνται, τοῦτο δὴ τὸ σωτήριον τοῖς ἐπὶ τῶν νεῶν, ἐάν τε μάχωνται τοῖς δρόμοις ἀντίπρωροι ταῖς ὁλκάσιν ἐμπίπτοντες. προσκυνεῖ δὲ ὁ 15 ναυτίλος τρέμων καὶ κῦμα ἐγειρόμενον καὶ κοιλαινομένην θάλασσαν καὶ συνισταμένην αἰγίδα καὶ πέτραν προβεβλημένην, περὶ ἢν δεῖ κάμψαντα ὅρμου τυχεῖν.

4 Eur. Bacch. 750 7 Il. ε 500 sq. 13 Thuc. II 97, 1

1 $\check{\alpha}\varrho\alpha UV \operatorname{Re}$ 2 o \check{v} scripsi e CAP sed in hoc' in ras m², UIBV o \check{v} Mo edd 3 $\vartheta\check{v}o\nu\tau\alpha\varsigma$ Mo Mor | $\tauo\check{v}\sigma\iota\varsigma$ UI4 $\check{\varepsilon}\sigma\tau\iota U$ | $\check{\varepsilon}\kappa\varphi\check{v}\kappa\iota AP$ sed in hoc' in \check{c} corr m³, MoUI Mor | $\tau\iota$ $\tau\eta\varsigma B$ 5 $\check{\alpha}\delta\varrho\check{o}\nu P$ sed ' in ras $\check{\alpha}\delta\varrho\check{o}\nu AI$ 6 $\tauo\check{v}\tauo$ $\tau \rho$ u $\check{\epsilon}\rho\circ\varsigma$

γς μέςος **B** sed το add m² | μέτςον M μέςος I μ cum ras 2 litt in fine lineae U | εἰ Mo Mor | γε inserui e V om reliqui libri edd 7 ἄλλως M 8 κρίνη scripsi e V κρίνει reliqui libri edd | δ' Mor qui γ' coni | κας πῶν M | τε om M 9 πρόσθε AUI 11 ή reposui e libris ή Mor, γς δήπου in marg ή Re | ποι U | γε om UI 12 πλωτής; Re | ὅποι BMV | πέμπωσιν IM sed in hoc ν del 13 τι Mo et γς Mor τε δή BM | πρύμναν A sed ν (1) inser m. rec. 14 ἀντί πρωςδς V 15 δ' Re 17 θάλατταν CMoU edd 18 δεῖ om I | κάμψαντα scripsi κάμψαντας libri Mor κάμψαντος Re 40. τούς δη κατ' έμπορίαν πλέοντας τούτων τε ηγώμεθα τῶν φόβων δούλους και η πενίας η πλούτου. πενίας μέν, εἰ ὑπερ ἀναγκαίας τροφῆς πλέοιεν, πλούτου συ δέ, εἰ ὅντων σφίσιν οὐχὶ μικρῶν ὑπερ μεγάλων 5 πλέουσιν. ἕνι τις καὶ ἕτερος φόβος ἐκείνων δεσπότης καὶ νη Δία γε πάντων ἀνθρώπων, λησταὶ μήτε γῆς μήτε θαλάσσης φειδόμενοι. ὧν ἐπιστάντων ἅμα σιδήρω πᾶσα ἀνάγκη τὸν ὑπὸ χεῦρα χρημάτων μεν ἀφίστασθαι, ψυχην δὲ παραιτεῖσθαι σὺν γόοις.

10 41. Οί δὲ τὴν δουλείαν ἐπιφέροντες οὖτοι καὶ αὐτοὶ διὰ τῶν αὐτῶν δοῦλοι. ἡ γὰρ ἀδικία τῆς δίκης ἀναμιμνήσκουσα θορύβου τε καὶ δείματος τὴν ψυχὴν ἐμπίπλησι καὶ κακὰ ὁρῷ οὐχ ὁρώμενα καὶ ἕλκεται οὐχ ἑλκόμενος καὶ δικαστὰς αὑτῷ καθίζει καὶ κατήγορον 15 ἐφίστησι καὶ ἕστι μὲν αὐτὸς ὁ κολάζων, αὐτὸς δὲ ὁ κολαζόμενος. οῦτως ὅ τε ληιζόμενος ὅ τε ἀδικούμενος ἐν δουλεία.

42. Θεῶν ἱερεῖς δόξαιεν ἄν τισιν ἐλεύθεροι. ἀλλ' εἰ νόμοι δεσπόται, καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἔχει, μείζων ἐν
20 ἱερεῦσιν ἡ δουλεία. πλείους γὰρ οἱ νόμοι, οἱ μὲν ὅσοιπερ καὶ τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ ἐκείνοις διακελευόμενοι μόνοις βρώσεώς τε πέρι καὶ ποτοῦ καὶ κουρᾶς καὶ

8 Dem. or. 6 p. 74, 5 | Her. I 24, 2 Pind. fr. 169. Plat. Gorg. p. 484 B. Prot. p. 337 D. Leg. IV p. 714 D. Symp. p. 196 C. Aristid. Rhet. II 68 sq. D.

1 κατὰ ἐμποφείαν M 7 δαλάττης MoB 8 τῶν UIBM $\dot{a}^{\dot{a}\nu\alpha}$ | μèν om V 12 ὑπομιμνήσκουσα B 13 ὁφῷ om B14 αὐτῷ MoUM Mor 15 ἐφίστησιν M 18 δεῶν — ἐλεόδεφοι ad versum comoediae Atticae revocavit Kockius l. l. 1517 δόξαιεν ἰεφεῖς ἂν δεῶν ἐλεύδεφοι 19 οἱ V et ex εἰ corr M | ἔχεις M ot γ Mor 21 ὅσοι M | διακελενόμενοι scripsi coll. Isocr. Euag. p. 206 ε διαλεγόμενοι libri edd

ύποδέσεως καὶ ἀμπεχόνης καὶ στρωμνῆς καὶ τῶν ἔτι βραχυτέρων ὡς περὶ τῶν μεγίστων καὶ δεῖ δὴ ζῆν ἐντὸς τῆς ἀκριβείας ἐκείνης ἢ οὐκ ἔσται συγγνώμη. ἔν τε κοιναῖς πόλεων συμφοραῖς ὅσαι ἀπὸ σεισμῶν ἢ λοιμῶν ἢ πολέμων ἢ αὐχμῶν ἢ πλήθους ὑετῶν, ἐν αἰ- 5 τίαις τε ἱερεῖς καὶ ὁ κεκακωμένος δῆμος ἐχθρὸς ὡς δὴ τῆς ἱσίας ὠλιγωρημένης. | κυκλουμένων δὴ τὸν R II 77 ἱερέα τῶν οἰομένων κεκινῆσθαι τὰ περὶ τὸ θεῖον νόμιμα χαλεπώτεραι κυμάτων αἱ τοῦ ὅχλου προσβολαί.

43. Φαίη ἂν ὁ βουλεύων ὑβρίσθαι τοῖς λόγοις, εί 10 πόλεώς τε προστατεύων λαμπράς τε ἐνδυόμενος ἐσθῆτας ἔπειτα ἐν δούλοις τάττοιτο. ἀλλ' ἐγὼ μὲν αὐτὸν ἐβουλόμην 〈ἂν〉 εἶναι ἐλεύθερον, αὐτὸς δέ με ἕτερα διδάσκει πυνθανόμενος μέν, εί ἡ νὺξ ἐπὶ δικαστήριον ἄξει τοὺς ἄρχοντας, λουτρῶν δὲ καὶ δείπνων τὸ μὲν ὅλως 15 ἀπολλύς, τοῦ δὲ οὐχ ἱκανῶς μετέχων, καθεύδων τε οὐδὲ ὅσον ἔξεστιν ὑπὸ δέους φέρων τε ἐπὶ τῶν βλεφάρων τὴν τοῦ ὕπνου χρείαν. ἀπειλὰς δὲ ἀφίημι τὰς μὲν ἀλγεινοτέρας πληγῶν, τὰς δὲ εἰς τοῦτο προϊούσας καὶ ὁδῶν ποιήσεις καὶ γεφυρῶν ἐπανορθώσεις καὶ 20 ληστῶν ἰχνεύσεις καὶ καρπῶν εἰσπράξεις καὶ πολυειδῆ

¹⁴ p. 482, 14. p. 481, 15 sq. 18 p. 482, 8 sq. 21 Xen. Cyn. 3, 4; 6, 4; 10, 5

¹ $\dot{v}\pi o \delta \ell \sigma \epsilon \omega \varsigma$ scripsi e V (sed ϵ prius in ras) cum Cobeto Coll. 123 $\dot{v}\pi o \delta \eta \sigma \epsilon \omega \varsigma$ reliqui libri edd 3 $\ell \sigma \tau V$ 4 "malim $\gamma \epsilon^{\iota}$ Re 5 $\lambda \iota \mu \tilde{\omega} \nu B$ 7 $o \dot{v} \sigma \ell \alpha \varsigma I$ o $\sigma \ell \alpha \varsigma U$ | $\nu \nu \kappa \lambda o \dot{\nu} \iota \epsilon \nu \sigma \nu$ Mor 9 $\chi \alpha \lambda \epsilon \pi \dot{\alpha} \tau \epsilon \rho \alpha \iota P$ sed $\alpha \iota$ in ras ex α corr m² 10 $\varphi \alpha \ell \eta \nu$ UI | $\partial \nu \sigma m$ UI | $\tau o \dot{\nu} \varsigma \lambda \delta \gamma \sigma \nu \varsigma$ Mor | ϵi in ras 4 litt P^2 11 $\pi \rho \sigma - \sigma \tau \alpha \tau \tilde{\omega} \nu$ 12 $\delta \sigma \dot{\nu} \phi$ Mor 13 $\partial \nu$ inservi | $\ell \tau \epsilon \sigma \dot{\alpha} \mu \varepsilon BM$ 14 $\pi \nu \nu \tau \sigma \alpha \sigma \dot{\nu} \mu \varepsilon$ cum ras 2 litt U | $\mu \epsilon \nu \sigma m UI$ | ϵl] η Mor 17 $\sigma \dot{\nu} d \epsilon$ Re $\sigma \dot{\nu} \tau \varepsilon$ libri Mor 21 $\epsilon \delta \sigma \pi \rho d \varsigma \epsilon \varepsilon SB$

δουλείαν, έφῶ γάφ, ὅ τι αὐτοῖς ὄνομα τὰ ἔφγα τέθειται.
44. δῆμον δὲ ὃν ἄγειν λέγονται, σωφφονεῖν μὲν
R Π 78 ἐθέλοντα ἄγουσι καὶ | βλέψαιεν ἂν εἰς αὐτοὺς χαλεπὸν ἐν ἡσυχία, ἢν δὲ κυματίας ὁ δῆμος γένηται καὶ
δυμὸς εἰσίη τὸν ὅμιλον, ποδῶν ἂν δέοι τηνικαῦτα τοἰς ἡγεμόσι, μᾶλλον δὲ πτεφῶν, εἰ μέλλουσιν ἀποφεύξεσθαι τὸ πῦφ. οὐκοῦν ἐν μέφει δεσπόζουσί τε καὶ δουλεύουσι τοὺς αὐτοὺς νῦν μὲν καταπλήττοντες, νῦν δὲ οὐχ ὑπομένοντες. καὶ μὴν ὅταν γε πφὸ τῶν δικα10 στηφίων διεσπαφμένους ὁ κῆφυξ εἰσιέναι κελεύη, δφόμου δεῖ καθάπεφ τοῖς οἰκέταις, βάδην δὲ οὐχ ἂν ἐξείη χωφεῖν, ὥστε οἱ τὼ πόδε νοσοῦντες ἀχριῶσιν ὑστερίζοντες.

45. Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ ἐν ἀσκήσει σώματος ζῆν, ὅθεν 15 οἱ στέφανοι, δουλείας ἂν ἀπηλλαγμένον εἶη. χωρίς γὰρ δὴ τῆς ἐκ παιδαρίου δουλείας ἢν ἐδούλευσε παιδοτρίβαις, κεῖται μὲν ὑπ' ἀγωνοθετῶν ὀργαῖς, κεῖται δὲ ὑπὸ κριτῶν ψήφοις, κεῖται δὲ ὑπὸ θεωρῶν κραυγῆ, καὶ οἱ ῥαβδοῦχοι περιεστᾶσιν ἕτοιμοι τὰς δεξιάς.

⁴ Her. II 111, 1 5 p. 475, 17 | p. 400, 3 sq. 481, 17. 476, 10 16 Plat. Symp. p. 207 D

¹ $\xi_{0} \varphi_{0} V \mid \gamma \delta_{0} - \alpha \delta \tau \sigma \tilde{\iota}_{5}$ in lac. 8-9 litt om $V \mid \tau \iota$ scripsi auctore Sinteni $\mid \delta \pi \epsilon_{0} B \quad \delta \tau \epsilon$ reliqui libri $\delta \gamma \epsilon$ coni Re $\mid \alpha \delta \tau \sigma \tau \tilde{\iota}_{5}$ scripsi cum Re et Sinteni $\alpha \delta \tau \sigma \delta_{5}$ libri edd 3 "imo vero sis $\alpha \delta \tau \delta v^{*}$ Re $\mid o\delta \chi \alpha \delta \epsilon \pi \delta v B \quad 4 \quad \eta v - 7 \quad \pi \tilde{\upsilon}_{0}$ citat Macar fol. 92⁷ 4 $\varkappa \upsilon \mu \alpha \tau \iota \alpha_{5} \delta \delta \quad \delta \eta \mu o_{5} \quad \eta v \neq \epsilon \eta \tau \alpha \iota$ Macar suparias P sed $\mu \alpha \tau \iota$ in ras m² $\varkappa \upsilon \mu \alpha \tau \iota \omega_{5} \sigma \delta \quad n \tau as m² \quad 6 \quad \sigma \epsilon - \tau_{0} \tilde{\omega} V \quad 10 \quad \pi \eta \upsilon \delta V \quad 11 \quad \beta \delta \delta \eta v - 12 \quad \delta \sigma \delta \tau \epsilon \delta \quad \delta \upsilon \mu \delta \delta n$ Plan fol. 104^r 11 δ' Re $\mid \xi_{0}^{*} \varepsilon_{1} I \quad 12 \quad \delta \sigma \delta'$ Re $\mid \varkappa \alpha l \circ i B$ 13 $\delta \tau \tau \omega_{5} \quad A P M M M M or \quad 14 \quad \delta \epsilon \quad M M M Or \mid \sigma \delta \mu \alpha \tau \sigma s \quad I \ s \sigma \epsilon \tau \omega \sigma \tau \sigma \tau m^{3} \quad \sigma' \mu \alpha \tau \sigma s \quad U \quad 17 \quad \mu \epsilon \nu \ inser \quad I^{3} \quad om \quad U$

46. Η πού τις ύμων άγανακτει σοφιστων ούπω πεφηνότων δούλων και οἴεταί (με) σεμνύνοντα έμαυτον τὸ ἔθνος ἐξαιρήσειν δουλείας. οὐ δῆτα. οὐγ οὕτω τὴν έπισημοτάτην έμελλον ύπερβήσεσθαι δουλείαν, πρός ήν ούδεν αν είεν απασαι ώνπεο μνήμην πεποίημαι. 5 σοφιστής γάρ άνήρ Σίσυφος άτεγνῶς δ Όμήρω περί τόν λίθον μοχθών, διδούς τε λόγους καὶ λαμβάνων, λαμβάνων μέν έκ βίβλων, διδούς δέ άπο στόματος. 47. δουλεύει δε ού μόνον τοσούτοις δπόσων άρχει, άλλὰ πολλοῖς μέν παιδαγωγοῖς, πολλοῖς δὲ γονεῦσι R II 79 καὶ μητρί γε καὶ τήθη καὶ πάππω. κἂν μὴ θεῶν 11 παΐδας ἀποφήνη τοὺς νέους, κἂν ὦσι λίθινοι, τέχνη νικήσας την φύσιν, κατηγορίαι πολλαί και ποικίλαι πανταχόθεν δέουσι, τῷ δὲ ἀνάγκη κύπτειν εἰς γῆν λόγων μέν ούκ άπορουντι, τη σιγη δέ καταπραύνοντι 15 τον φιλαίτιον. 48. δουλεύει δε και πυλών φύλαξι καί πανδοκέων γένει, τοῖς μέν, ὅπως μὴ κακίζοιτο ὑπὸ σφῶν πρός τούς είσιόντας τῶν ξένων, τοῖς δέ, ὅπως έπαινοῖτο πρός τούς καταλύοντας παρά σφίσι. δύναται γάρ και ούτος κάκεινος και ό τούτων έτι ταπεινότερος 20

⁶ Od 2 593 sq.

¹ \dot{n} nov reposui e libris \ddot{n} nov edd | $\tau i \varsigma I$ | $\dot{n} \mu \tilde{\omega} \nu I$ sed η ex v corr 2 πεφυκότων V | με inserui | έμαυτον P sed έμ in ras m² et supra α spir eras 3 έξαιρήσεσθαι $B \mid$ οῦτως 5 ηv ovdev in ras P^2 $\delta v V$ 6 coorter CAPMoUM edd - 8 στόματος citat Plan l. l. 9 τοσούτοις P sed i in ras m² 10 µèv om Mor 11 τήθηι C sed τ ante θ δπόσον Ι inser p τήτθη Mo τίθη Β τίτθη Mor 11 xav - 16 giλαίτιον versus comoediae Atticae agnoscit Kockius 1.1. 1518: καν μάποφήνη τούς νέους παίδας θεών, | καν ώσι λίθινοι, την φύσιν νικών τέχνη | - σιγή καταπραύνοντι τόν φιλαίτιον 14 πανταχόθε ÜI sed in hoc v post ε add m⁸ 17 rovs Mo 20 oũτως Mor qui ούτος coni

σοφιστών έργαστήριον τρώσαι. θωπεύει δή καί ύπεισι τόν τε άλλοθεν ηχοντα τόν τε οίχοθεν απαίροντα, τον μέν, ίνα μή παρών έγγύθεν πολεμή και διορύττη τόν 4 γορόν, τον δ', ίνα μη πονηροτέραν φήμην δι' όσης έργε-**R** II 80 ται σπείοη $\gamma \tilde{\eta}_{S}$. 49. βαρυτάτη | δέ οἱ καὶ ἡ βουλὴ δέσποινα έπιπειται γράμμασιν όλίγοις αιρειν τε αύτον καί καθαιρείν έχουσα στρέφειν τε όπη βούλοιτο τάς έκείνου τύχας έκβάλλειν τε, εί τοῦτο ἀρέσκοι, καὶ πλῆθος αντιτέχνων έγκαθιστάναι άλλα τε μικρά δοκούντα 10 είναι μεγάλην φέροντα την λύπην. α εί διαφεύγειν έθελοι, δει δήπουθεν αὐτὸν μὴ ἀμελέτητον εἶναι δουλείας. και περί θύρας ἀρχόντων διατρίψει θυρωρούς χολακεύων και άπωσθείς οίσει και είσελθών είσεται θαυμαστήν τινα γάριν. εί δε πρός τον των θυρων 15 κύριον τοιαῦτα δράσει, τίς ἔσται πρός τὸν τοῦ παντός χυβερνήτην; 50. έτι χρύπτεται, ὦ έταῖροι, τὸ κεφάλαιον της δουλείας, άλλ' έγω είς μέσον αυτό προάξω. οὖσα γὰο δή συνεγής ή δουλεία μυρίαις ἀνάγκαις κατειλημμένη αύξεται καὶ ἐπιτείνεται ποὺς ἐπι-20 δείξεις ίόντος τοῦ σοφιστοῦ. δεῖται μὲν γὰο ἐπαίνου καί τοῦτον ἔρχεται διὰ τῶν λόγων οἰσόμενος. κρίνει δε αύτῷ την ημέραν είτε αμείνων είτε χείρων.

3 Dem. or. IX p. 118, 11

1 dè MoV Mor $2 \tau \delta v$] δB 4 $\tilde{\chi}$ $\tilde{\omega} \varphi ov$ Mo sed $\chi o \varphi \delta v$ in marg | $\tau \delta v$ P sed ' in ras m³, MV $\tilde{\delta}$ $\epsilon \tau \tilde{\omega} v$ corr B | $\delta \epsilon$ Re $5 \gamma \eta \varsigma \sigma \pi \epsilon (\varphi \eta ? 6 \alpha i \varphi \epsilon i v$ Mor $7 \delta \pi o \iota UIB$ $8 \tau o \tilde{v} \tau' B$ | $\dot{\alpha} \epsilon \epsilon \sigma s o \iota P$ sed $o \iota$ in ras m² $9 \epsilon \gamma \kappa \alpha \vartheta \iota \sigma \epsilon \sigma \kappa \iota \alpha \iota$. Re $12 \vartheta \iota \alpha \tau \varrho \iota \psi \epsilon \iota v B$ $14 \vartheta \alpha \nu \mu \alpha \sigma \tau \delta v Mo$ $16 \kappa \varrho \delta \pi \tau \epsilon - \tau \alpha \iota A$ sed $\alpha \iota$ del et apostroph. suprapos f, qui postea erasus est, P sed $\alpha \iota$ in ras m³, I sed $\alpha \iota$ in ϵ corr $19 \epsilon \pi \iota \delta \epsilon \iota \xi \epsilon \iota \varsigma I$ sed ' supra ι (1) eras et $\epsilon \iota \varsigma$ in ras m² $21 \tau \sigma \tilde{v} \tau v$ Re $\tau \sigma \tilde{v} \sigma$ libri Mor | $\epsilon i \delta \sigma \iota \omega \tau o M$ Mor $22 \tau \tilde{\omega} v \eta \iota \epsilon \tau \epsilon \varphi \omega v B$ sed $\tau \eta v \eta \iota \epsilon \rho \sigma v$ suprascr m²

Hosted by Google

560

ή βοή, μείζων μέν οὗσα ἐκεῖνο, βραχυτέρα δὲ τοῦτο. ἀχρεῖος δὴ τότε οὐδείς, οὐ σκαιός, οὐ χειροτέχνης, οὐ στρατιώτης, οὐκ ἀθλητής, οὐ παιδαγωγός, οὐχ οί | τὰ βιβλία τοῖς νέοις ἐπ΄ ἕμων φέροντες, ἀλλὰ πᾶς R II 81 ὑ συνεισφέρων ὑτιοῦν θορύβου καὶ οὖτος λόγοις ἐπι- 5 κουρία. 51. γίγνεται δὴ πάντων τῶν χεῖράς τε ἐχόντων καὶ γλώττας τηνικαῦτα δοῦλος. καὶ πολλὰ μὲν καὶ αὐτὸς τῆ δεξιῷ, πολλὰ δὲ τῆ κεφαλῆ, πολλὰ δὲ τῷ βλέμματι, πολλὰ δὲ τῷ ἱματίφ θωπεύσας τε καὶ θεραπεύσας ἀπέρχεται <μὲν> μέγα φρονῶν, ὡς δὴ ἐλεύ- 10 θερος, οὐκ οἶδε δέ, ὅτι τῶν ἀκηκούτων ἕκαστος δεσπότης τοῦ τὸν λόγον δείξαντος ἀπελήλυθεν οἶς τε ἐχαρίσατο κροτῶν ἔτι τε ἔχων ψηφίζεσθαι περὶ τῶν εἰρημένων. οὐκοῦν δουλεύουσι μὲν οἱ νέοι τῷ διδασκάλῷ, δουλεύει δὲ ὁ διδάσκαλος οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν ὑπόσοις. 15

52. "Ισως τις ύμῶν οἴεταί μοι τὴν δουλείαν ὑφ' ἦ τέθεικα πάντα ἄνθρωπον, ἐξελεγχθήσεσθαι τῆ τῶν ἀρχόντων μερίδι καὶ ἢ ἀφήσειν με τὸ μέρος ἢ τείνειν καὶ ἐπ' ἐκεῖνο τὴν δουλείαν βιαζόμενον ἔσεσθαι γελοῖον. ἀλλὰ δύσβατος μὲν ὁ σκόπελος, πειρατέον δ' οὖν καὶ 20 οὐκ ἀποδειλιατέον.

20 Pind. N.VII 97 21 Plat. Cratyl. p. 411 A. Rep. II p. 374 E

2 δè M: edd | ov (1)] γρ δ Mor "fort. ov δè" Re, recte, nisi vitium in σκαιός latet (κάπηλος?) 3 οὐχ οἰ] οὐχὶ Μο Mor 4 τὰ om Mor | ἐπὶ τῶν ὤμων V 5 δτι ουν Α ότι οῦν B | οὖτος λόγοις], videtur τοῖς interponendum" Re χοο 13 χρατῶν 7 καl (2) om V 10 μèν inserui 11 older A 18 μέν Mor 19 έπεκείνω B 16 TIS Re Tis libri Mor Mo 20 allà - 21 anodellaréov ad versus comoediae Atticae revocavit Kockius l. l. 1519: all' & snónelos uèv dúsbaros, 20 μέν om Mor | δ' έξης πειρατέον δ' οὖν κούκ ἀποδειλιατέον ovv Mor

LIBANIUS ed. Foerster. II.

ŧ

1:

Hosted by Google

53. Πρώτον μέν δή τούς ἄρχοντας ήμιν δίχα τμητέον ού γάο δή απαντές γε πρείττονες ούδε ήττονες λημμάτων, άλλ' οί μέν, οί δε ού. ούκουν εκείνους μέν τούς την χείρα μιάναντας δώροις, ώσπερ νόθους 5 τινάς, αποκριτέον πράξεώς τε και προσηγορίας. οὐδε γάρ τούς λιπόντας τάς τάξεις ούκ αν δοθως δνομά-R II 82 ζοιμεν στρατιώτας. 54. | τον δε ως άληθως άρχοντα τόν άδωρόν τε καί φιλόπονον καί πάντη τέλειον άλλο τι χρή νομίζειν ποιείν ή απερ οί πατέρες περί την 10 των τέχνων τροφήν τε καί την άλλην έπιμέλειαν; πατέρας δε εί δούλους τέχνων χαλοιμεν, ούχ οίδα τί αν άδικοϊμεν. ὦν είνεκα και χρήματα άγείρουσι και οίκίας κοσμοῦσι καὶ όδοὺς βαδίζουσι καὶ πελάγη περῶσι καί τὰ ὅπλα ἐνδύντες ἢ νικῶσιν ἢ ἀποθνήσκουσιν. 16 όρῶ δή καὶ τὸν ἄρχοντα διὰ τῶν αύτοῦ πόνων εὐετηοίαν τε πορίζοντα και ειρήνην έργαζόμενον και βουλήν αύξοντα καί έριδας λύοντα καί οίκοδομημάτων γηρας άποξύοντα. καί οΰς παίει τε καί δεῖ, τούτους ἀπεύξαιτ' αν μή λαβείν έπ' αύτον δογήν ένθυμούμενος, 20 δπόσοι πόλεων ἄρχοντες ύπο (των) άρχομένων διεσπάσθησαν. 55. καὶ μὴν καὶ ποιμένες λαῶν ἀκούοντες. ώσπερ αὖ πατέρες, ήδονταί τε καὶ οἴονται καθαρῶς

17 sq. Il. *i* 446 20 cf. p. 406, 7. t. I 133, 20

1 Ποῶτον — τμητέον om B | δίχαι A 2 ov - 3 ov citat Plan fol. 104^r 2 πάντες Re | oùde ήττονες delenda censet Re 4 μιάναντας δώροις την χείρα Β 6 rove om M 7 δε om M | ωσαληθώς B 8 πάντηι Α πάντα UB 9 $\pi 0i \epsilon i v$ om V 10 $\alpha \kappa \mu \eta v$ Mo sed $\alpha \lambda \lambda \eta v$ in marg 12 $\epsilon v \epsilon \kappa \alpha$ B 14 $\tau \alpha$ om $V \mid \eta$ (2) $\kappa \alpha \lambda$ Mor 1 11 TE B 15 tòv Mo αὐτοῦ MoIM Mor αυτοῦ U | πόνων in πόνον corr Mo 18 78 20 $\delta\pi' B$ | $\tau \tilde{\omega} \nu$ inserui auctoribus Re et Cobeto om Re Mnem. III 248 | διεσπάσθησαν P sed σ (2) inser m²

τό των αρχόντων ποιείν, όταν τοίς ποιμέσιν έοικέναι δοχώσι. ποιμήν δε ό όντως ποιμήν δούλος άγαθός έστι προβάτων, δη πρώτον μέν σκέπτεται τα χρηστα τῶν ὑδάτων καὶ ἐκεῖθεν ποτίζει, ἔπειτα τὴν λυσιτελεστάτην πόαν και έν έκείνη βόσκει (και) καθεύδειν τε 5 καὶ μεσημβριάζειν παρέχων τῶ ποιμνίω μετὰ τῶν κυνῶν αύτος περιβλέπει τους λύκους. 56. συγνή μέν ή θεοαπεία των ποιμένων περί τὰ ύγιαίνοντα πρόβατα καί έτι πλείων, ην νόσημα έμπεσον διαφθείοη, ταύτης δ' αἶ μαχοώ πραγματωδεστέραν νομιστέον, ή τὰ τῶν 10 άνθρώπων δ άρχων άπευθύνει. η οὖν άπολυτέον τῷ λόγω του ποιμένα της δουλείας έχείνης η συγχωρητέου έν ταύτη και τον άρχοντα έπει καν κυβερνήτη τις αὐτὸν | ἐοιχέναι φῆ, πάλιν αὐτῷ τό γε δουλεύειν R II 83 βεβαιούται. δ γάο δή κινών έκεινος τούς οίακας καί 15 βασιλεύων έν τη νηΐ της νυκτός έπελθούσης μακαρίζει τούς καθεύδοντας των ναυτων, αύτος δε ήδιστα μεν αν έχοινώνησε τοῦ ὕπνου, παρά δὲ τῆς ἀρχῆς ἀχήχοεν έγρηγορέναι και μόνον έκεινον δ πομπαίος άνεμος ούκ άφίησι της δουλείας. 20

57. Άθρει δή κάκεινο περί των μακαρίων άρχόντων, ως ούχ εν είδος ἀρχῆς, ἀλλ' οἱ μεν έπὶ μείζονος

r

*

 \cdot

ý

10 Dem. or. XIX p. 427, 20. 6 Plat. Phaedr. p. 259 A Isocr. or. X p. 208 c 19 Pind. Pyth. I 34

8 περl scripsi cum Re 1 $\tau o \tilde{\iota}_S$ inser I^2 5 $\varkappa \alpha l$ inservi qui ford neol rà aut force őrav vycalen rà coni, et Sinteni 9 πλείω UI 11 απευθύνει in ras I² απευέπl libri edd 13 xal inserui e V auctore Re om reliqui libri θύνοι Β edd | τ is CAPMoIBV Mor 18 $\tilde{v}\pi v ov P$ sed πv in ras m² 19 Exervos Mo Mor | $\pi o \mu \pi \alpha i \sigma_s P$ sed μ in ras m² 20 $au \tilde{\eta}$ s Psed $\tilde{\eta}_S$ in ras m² 21 ädget in ras P^3 | $\pi \alpha \varrho \dot{\alpha}$ Mo sed $\pi \epsilon \varrho \dot{\ell}$ suprascr m², et γǫ Mor çov post ἀǫχῆς Mor | εἰ Mor 22 ούδεν Μο Mor | δουλείας αμοι-

^{36*}

έστασι, τοῖς δέ ἐστιν ὑποδεεστέρα, οἶς δὴ ξυμβέβηκεν οὐκ ἄρχειν <μαλλον> ἄλλων ἢ τοῦτο πάσχειν. τὸν γὰρ αὐτὸν εῦροις ἄν, ὥσπερ ἐπ' οἰκίας τριωρόφου, τοῦ μὲν ἀνωτέρω, τοῦ δὲ ὑποκάτω, καὶ πολλὰς ἂν 5 κατίδοις χώρας μέτρφ διεστηκυίας, ἢν ἀπὸ τῆς ἐσχάτης ἡ τὴν ἀγορὰν ἐπιτροπεύει, πρὸς τὴν μεγίστην ἀναβαίνης ἀρχὴν ἡ μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τῆ βασιλεία γίνεται, βασιλεία δὲ ὑπὸ νόμοις.

58. Τούτφ δὲ ἄρα ἔοικε καὶ τὸ ἐν τοῖς στρατο-10 πέδοις. καὶ γὰρ ἐκεῖ τριττύαρχοι τε καὶ ταξίαρχοι φύλαρχοι τε καὶ ἵππαρχοι καὶ πλῆθος ἀρχῶν, ἄλλος μὲν ἄλλου τι πλέον ἔχων, πάντες δὲ συλλήβδην ἔλαττον τοῦ στρατηγοῦ. αὐτὸς δέ γε οὖτος ὁ στρατηγὸς R II 84 οἵ τε μετὰ τοῦτον ἄρχοντες δρῶντες | ἅττα ἐθέ-15 λουσι, πάσχειν δύναιντ' ἂν ἅττα ἂν οὐκ ἐθέλοιεν. ἢν γάρ, οἶμαι, παραστῆ τοῖς ἑπομένοις μὴ ἕπεσθαι, τύπτοιτ' ἂν τοῖς ξίφεσιν ὁ στρατηγός, οἶόν τι πάλαι

3 cf. ad t. I p. 515, 6

| ταξίαρχοι P sed o in ras m² 11 $\tilde{v}\pi^{\pi}$ αρχοι Mo $\tilde{v}\pi$ αρχοι Mor 12 τί MoBV Mor 14 οἱ (τε μετὰ τοῦτον om) ἄρχοντες — 15 έθέλοιεν citat Macar fol. 92* 15 ἄττ' V | οὐκ ἂν B

564

¹ έστᾶσιν $A \mid ,,$ απασιν post ξυμβέβηκεν deesse videtur" Re 2 μαλλον inserui, quod pro άλλων scribendum coni Re \mid άλλων in άλλον corr Mo 4 άνωτέφωι A 5 ήν CA sed in hoc in ήν corr m. recent., Mo ην delendum coni Re 6 η AP sed in hoc ' in ' corr, MoIMV Mor \mid έπιτροπεύει A sed ει in η corr m. recent. έπιτροπεύη P sed η in ει corr m⁵, UIV 7 άναβαίνης scripsi e B άναβαίνων reliqui libri edd \mid η AP sed in hoc ' in ' corr m³, MoIMV Mor 8 γίνεται A sed η supra ε pos m. recent. γίνηται P sed η in ε corr m³, MV η γίν ται cum ras 1 litt U γίνεται I γίγνεται Re \mid βασιλέα M9 τοῦτῶ B τοῦτο $M \mid$ καὶ τὸ om Mor \mid τοῖς om Mo Mor 10 τριττύαρχοί P sed v in ras et ' suprapos m³ τριττυαρχοί Ased v in ras m. recent. τριττυάρχοι V τριττοὶ άρχοί Mo Mor

γενέσθαι φασίν έν τῆ ποὸς Μαντίνειαν φιλανθοωπία τοὺς στρατηγοὺς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀχοντισθῆναι.

59. Εἰ δὲ ὁ ἄρχων δοῦλος, ποῦ ποτ' ἂν εἶεν οἱ περὶ τὸν δρύφακτον ἀσθμαίνοντες; τούτων δὲ ὅντων ἐν δουλεία ποῦ ποτ' ἂν εἶεν ἰατροί; εἰη ἂν καὶ ὁ κ ἄφιλος καὶ ὁ πολύφιλος ἐν δουλεία, ὁ μὲν δεδιὼς τοὺς ἐχθροὺς διὰ τὴν ἐρημίαν, ὁ δέ, οἶα ἐν πολυφιλία, πολλὰς ὀφείλων χάριτας ὧν ἐνίας οὐδ' ἂν ἀποδοῦναι δύναιτο.

60. Άποκρινώμεθα δή τοι καὶ Άθηναίοις καὶ πάση 10 δημοκρατία πάνυ δὴ πεπεισμένοις ζῆν ἐν ἄκοῷ που τῆς ἐλευθερίας. λέγω οὖν, ὅτι ὡ δημοκρατούμενοι, θορυβεῖτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κεκράγατε καὶ οἴεσθε τὰ δοκοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς ποιεῖν, χειροτονεῖτε δὲ ἅττα ἂν ἀρέσκη τοῖς παρι- 15 οῦσιν, οὓς ὑμεῖς καλεῖτε διὰ κήρυκος δουλεύσοντες γλώσση καὶ τέχνη. οὖτοι γάρ, οἶμαι, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ βῆμα λόγοις κεκαλλιεπημένοις

1 Thue. III 111, 2 18 Plat. Apol. p. 17 B

ł

ł

1 έπλ olim (Mus. Rhen. XXXII 93) conieci | Μαντίνειαν scripsi e B ($\mu\alpha\nu\tau\iota\nu\epsilon\iota\alpha\nu$) et M (e $\mu\alpha\nu\tau\iota\nu\epsilon\iota\alpha$ corr) sed fortasse Martivéas praeferendum coll. Thuc. 1. 1. µartivela reliqui libri edd | φιλονεικία M iππομαχία Cobetus Coll. 123 perperam de clarissima ad Mantineam pugna (Xen. Hell.VII 5, 15 sq.) cogitans 4 τον om M | δρύφρακτον BV 5 xal $\delta - 9 \delta v rairo citat$ 6 δ (1) om Mor | $\mu \hat{\epsilon} \nu P$ sed μ in ras m² 7 δi Macar 1.1. Macar 10 $\delta \dot{\eta} \tau \dot{\delta} P$ sed in $\delta \dot{\eta} \tau \sigma \iota$ corr m³, UI $\delta \dot{\eta} \tau \iota$ reli-14 μ ιν U15 χειροτονείται Ι | άττ' ΒΜ qui libri edd | ἀφέσκοι Μ | παφιοῦσιν Ρ sed ι (1)[°] inser m³ παφοῦσιν Μο Mor 16 δουλεύσοντας V δουλεύσοντος Mor 17 γλώττη Β 18 λόγοις - 566, 1 βοσκήματα ad versus comoediae Atticae revocavit Kockius 1. l. 1520: Lóyois nenalliennuévois | ayovoiv ύμας ώσπερεί βοσκήματα

άγουσιν ύμας, ώσπερ βοσκήματα. καὶ ψήφισμα ψηφίσματι λύετε καὶ γνώμη γνώμην, κἂν τρίτος ἐπέλθη δεινότερος εἰπεῖν, ἐξαλείψας τὰ δύο τὸ τρίτον χυρώσας χατέβη. 61. νιχᾶ δὲ οὐ 5 τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλ' ὅ ἂν ἀπὸ μείζονος λεγόμενον R II 85 της δεινότητος μαλλον κρατήσαι τοῦ δήμου δυυηθή. καί πολλάκις δή τὰ σώζοντα μέν βλαβερά, τὰ δ' αὖ βλαβερά σωτηρίαν ἔγειν ἔδοξεν. ὅθεν δή προδόται καί δωροδόκοι και πατρίδων έγθροι. γίγνεται 10 γοῦν αὐτοῖς ἀντὶ μὲν ἀκροπόλεως τὸ βῆμα, ἡ δὲ άπάτη καί το πείθειν άντ' έπιτειχισμάτων. 62. Περικλής δè δ Ξανθίππου φανερώτατα δή μοναρχίαν έπεισήχει τη πνυκί τὰ τοῦ Εὐρίπου πάσχοντα τὸν Άθηναίων δημον έπιδειχνύς, ων έταπείνου τε έπηρμένον 15 καί ἀπὸ θάρσους εἰς δέος κατέφερε. καὶ Περικλεῖ δοκοῦν ἐρήμη μὲν ἦν τῶν πολιτῶν ἡ χώρα, μεστὴ δὲ των δηούντων Πελοποννησίων, Πεισιστράτω δε έγκαλείν είχεν ούδεν ή γη. ούτοι δε οι δεινοί τε και δαδίως σχλον άγοντες, ην αντιπέση καιρός, έν γρα-20 φαῖς τε καὶ εἰσαγγελίαις καὶ τιμήματι καὶ τῶ ξύλω.

¹³ cf. t. IV 191, 29 R. ep. 533. Aesch. c. Ctes. § 90 p. 66, 27. Plat. Phaed. p. 90 C

¹ ήμᾶς Mo Mor sed in hoc γο ὑμᾶς 7 καὶ om V | εἶναι post βλαβερά aut addendum aut subaudiendum censet Re 9 γίνεται V 10 ἀντὶ in marg Mo^2 11 ἐπιτειχισμάτων scripsi auctore Re ἐπιταγμάτων libri edd 12 φανερώτατος V | νομοναρχίαν C sed νο eras | ἐπεισῆγε coni Re Anim 16 ἔρημος Mo sed ἐρήμη in marg 17 δηούντων MoI | πελοποννησίων C sed ν (1) del f, P sed v (2) inser m³, B sed v (1) eras πελοπονησίων MoUI Mor 20 τιμήματι reposui e CAP UBMV τιμήμασι MoI edd

63. Τί δαί; οἱ Λακεδαιμόνιοι οἱ κατὰ τῶν εἰλώτων έξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἀνοίγοντες φόνου καὶ περὶ ὧν Κριτίας φησίν, ὡς μάλιστα δοῦλοί τε ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐλεύθεροι, τί δ' ἄλλο γε ἢ ὅπερ αὐτὸς 4 ὁ Κριτίας φησίν, ὡς ἀπιστίας εἶνεκα | τῆς πρὸς R II 86 τοὺς εῖλωτας τούτους ἐξαιρεῖ μὲν Σπαρτιάτης οἴκοι τῆς ἀσπίδος τὸν πόρπακα, τοῦτο δὲ οὐκ ἔχων | ἐπὶ τῆς στρατείας ποιεῖν διὰ τὸ δεῖν R II 87 πολλάκις ὀξύτητος τὸ δόρυ ἔχων ἀεὶ περιέρχε-

3 Cfit. de rep. Laced. fr. 37 ed. Diels (Fragm. Praesocrat. p. 573)

1 post $\delta \alpha i$ signum interrogationis posui | $\delta \epsilon M o B$ Mor | o i(2) om Mo Mor | είλώτων API 5 ουνεκα Β 6 είλωτας ΑΡ sed in hoc'ex' corr 8 verba inde ab $\epsilon \pi l$ usque ad 569.2 $\epsilon \epsilon \epsilon$ - $\varphi v \gamma \varepsilon v$ in hunc qui ab omnibus codicibus abhorret et ab ipso ut videtur, confictus est (cf. quae dixi Philol. LIX 400 sq.) modum praebet Mor: έπι της στρατείας· το πολλάκις ταχύτητος χρείαν είναι ό δ' αίχμήν κραδαίνων, άει περιπλανάται, ώσει ταύτη ίσχυρότερος Είλώτων έσόμενος εί μέντοι άσπίδι μόνη νεανικόν τι είη μεμηγανημένος τοιγαρούν συμφοράς έξειργάσαντο, ασπερ οζονται ένέδραις ταις παο έκείνων τετευγμέναις δωμαλεωτέρας. είησαν πάνυ τοιάδε των έν δέει βιούντων, και δή και μηδέ γ' άναπνεῦσαι ἐωμένων ὑπὸ δεινότητος τῶν αὐτοῖς προσδοκωμένων. διό τούς μέλλοντας άρισταν, και καθεύδοντας, και άλλοφρονοῦντας οίκετῶν πομπή και δορυφορία ύπερασπίζει. πῶς, ὦ παῖδες Καλλαίσχοου, έλευθερία παθαρά τε και είλικρινεϊ άπολαύσειεν, οίς έπετίθεσαν δούλοι ώμα Ποσειδώνι δείγμα και σημείον έξά-Qavtes, ότι καθ' όμοίους χρόνους όμοια ποιήσαι έμελλον· ώσπερ ούν οί βασιλείς παο αύτοις ου πάμπαν ήσαν έλευθεροι έξον Έφόροις ἄρχοντα δήσαί τε και κτανείν. ούτως απαντες Σπαρτιάται έλευθερίας άπαξαπλως έκδέδυνται, βιώσαντες έν μίσει, άπεχθεία τε καί έχθοα μετά των θεραπόντων ίλεως δε και ήπιος γενέσθω και ό τοῦ Διὸς Ἡρακλῆς ἑπομένοις τῆ τῶν ποιητῶν διδαχή και παιδεία, ήπες διηγειται τον Ηρακλή δουλεύσασθαι δουλείαν χαλεπήν την ύπ' Εύουσθέως. καὶ δή καὶ ἄλλην ἐν Λυδία άλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς | Λίεί γε στενάχεσχ' ὅϑ' ἑὸν φίλον νίον όρωτο | "Εργον άεικες έχοντα ύπ' Εύρυσθήος άέθλων. ούδ' αύτὸς, ἐμοί δοκεῖ, Κρονίδης δουλείας ζυγὸν ἐξέφυγεν

¥

1

•

ται, ως κρείττων γε ταύτη τοῦ είλωτος ἐσόμενος, ην από μόνης νεωτερίζη της ασπίδος. μεμηγάνηνται δή και κλεϊδας ἃς οιονται της παρ' έπείνων έπιβουλης ίσχυροτέρας είναι. 5 64. ταυτί δ' αν είη συνοιχούντων τε φόβω και μηδ' άναπνειν έωμένων ύπό των έν ταις έλπίσι δεινων. ούς οὖν ἀριστοποιουμένους καὶ καθεύδοντας καὶ ἐπ' άλλο τι βαδίζοντας το δείμα των οίκετων όπλίζει, πως αν ούτοί γε, ω παι Καλλαίσχοου, καθαρας απολαύσειαν 10 της έλευθερίας; οίς έπέθεντο μέν μετά τοῦ Ποσειδῶνος οί δοῦλοι, δείγμα δὲ έξενηνόχεσαν, ὡς ἐν ὑμοίοις καιροῖς ὅμοια δράσουσιν. ὥσπερ οὖν οἱ βασιλεῖς αὐτοῖς οὐ μάλα ἦσαν ἐλεύθεροι τοῖς ἐφόροις δεδομένου δησαί τε βασιλέα και κτειναι, ούτω σύμπαντες οί 15 Σπαρτιαται την έλευθερίαν αφήρηντο συζωντες έχθει τῶ παρὰ τῶν οἰχετῶν.

65. "Πεως δὲ ἔστω καὶ ὁ Διὸς Ἡρακλῆς τοῖς ἑπομένοις τῆ παρὰ τῶν ποιητῶν διδασκαλία δουλεῦσαι
R II 88 λεγούση τὸν Ἡρακλέα τήν τε μεγάλην | Εὐουσθεῖ
20 δουλείαν καὶ ἑτέραν ἐν Δυδία, καὶ ὁ Ζεὺς ἔστενεν,
ὅϑ΄ ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο πονοῦντα ἐν τοῖς ἄθλοις

3 Arist. Thesm. 421 sq. 9 cf. t. IV 447 sq.; 448, 25 10 Thuc. I 128, 1 et 101. Paus. IV 24, 5 sq. 13 Thuc. I 131, 2. Xen. rep. Lac. 8, 4. Plut. Cleom. 10. Isocr. Panath. §181 20 Soph. Trach. 248 sq. 21 Il. τ 132

1 γε in ras P^3 | είλωτος P sed ' in ' corr, Mo sed ' e' corr m² είλωτος A 3 μεμηχάνηται B | οἴονται V sed ov in ras οἴεται B 5 ταυτί Mo sed α ex o corr m² | είη in marg Mo^2 8 δεῖγμα Mo 9 καλαίσχου Mo UIBM 11 δὲ om U δ' Re 12 δράσουσι Re 13 δεδομένου Cobet Miscell. 144 14 οῦτως AMo 15 σπαφτιάται M σπαφτιάται reliqui libri Re 20 λυδία I sed λυδ in ras m³ λια anteced. ras 2 litt U| δ] ώς? 21 δρῶτο scripsi δρῶτο MoM sed in hoc ω in marg, Re ω ρῶτο reliqui libri

ούς ό Σθενέλου ποούβαλεν, έμοι δε δοκεϊ μηδ' αὐτὸς διαφεύγειν δουλείαν. τὸ γὰς καταφυγήν οἱ κατασκευάσασθαι τὸν πίθον και δεδιέναι τὸν ἐπιταττόμενον αὐτὸν καὶ εἶναι τοῦ δουλεύοντος φαυλότεςον δοῦλον ἐποίει τὸν ἐν τῆ τάξει τοῦ κελεύοντος. Ἡρακλῆς δὲ 5 ἥκων εἰς Ἅιδου τὸν ἀνεψιὸν τὸν αὐτοῦ δοῦλον ὄντα τῶν κάτω καὶ προσέτι γε δεσμώτην ἔλυσε. καὶ τοὺς Ἀτρείδας γε οι χιλίαις ναυσὶ τῆ Τροία προσέβαλον, πολλὰ ἂν εὕςοιμεν ἐν τῆ πολεμία τῷ στρατῷ δεδουλευκότας. 66. νοῦν δὲ εἶχε Μένανδοος ὁ Διοπείθους 10 καὶ πλείστα τοῖς οἰκέταις ἄρα τοῖς αὐτοῦ δεδουλευκὼς οὖτος ἔσχεν εἰπεῖν τό·

είς έστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης. καὶ γὰο ὡς ἀληθῶς πολὺς ὁ τῶν φοοντίδων ἐσμός, ὡς οἰκέτην θοέψη ἐν εὐπραξία τε καὶ κακοπραγία. τῷ 15 μὲν γὰο ἀρκεῖ ποὺς τὰς ἐκείνου χεῖρας ἰδεῖν, τῷ δὲ

1,

.

³ Arist. Vesp. 686 6 Eur. Herc. Fur. 619. 1169. Paus. I 17, 4. cf. A. Winkler, Darstellungen der Unterwelt auf unteritalischen Vasen p. 40 8 Aesch. Ag. 45. Eur. Iph. T. 141. Andr. 106 13 Men. Mon. 168 M

¹ προύβαλεν scripsi e MoUIBMV προύβαλλεν CAP Re verba éµol dè usque ad finem orationis quae excepto initio (cf. ad 567, 8) in Morelliana editione perierunt, e codice Laurentiano XXXII 13 (= Laur) primus edidit Io. Christ. Amadutius (Anecd. litt. ex Mss. codd. eruta vol. II Romae 1773 p. 3-16 (= Amad) δοκεΐν BM | αὐτὸς (οὖτος) Cobet Coll. 124 2 καταφυγήν 3 έπιταττό-V sed ήν ex είν corr m² | κατασκευάσεσθαι UI μενον C sed ε (1) in ras m^2 επιτασσόμενον V 5 Ήρακλής - 7 Elvoe citat Plan fol. 104^r 6 αύτοῦ P sed in ras m² 7 γε om Plan 8 γε om Mo 12 ούτος scripsi e V ούτως αύτοῦ AMoIM Plan αυτοῦ U γὰρ V 11 αύτοῦ ΜοΜ 13 $\epsilon l s$] σ praevia ras 2 litt U loos I reliqui libri edd 14 έσμός ούχ ώς οἰκέτη BM 15 θρέψη Mo Laur inser C^{*} et praemisso κείμενον in marg P^4 om reliqui libri num θρέψει? 15 $\epsilon v - \kappa \alpha \kappa \sigma \sigma \sigma \alpha \gamma \alpha$ in lacuna 15-16 litt om V

όρέγειν ἀνάγκη. 67. καιρὸν δὲ αἰτιάσασθαι καὶ Διὸς ὀργὴν καὶ πνευμάτων ἀπουσίαν καὶ ὅσα καρπογονίαν ἴσχει, τούτων οὐδὲν ἀπολογία πρὸς δοῦλον. ἀλλ' ἐκείνω γε ἡ γῆ καὶ μὴ φέρουσα φέρει, ἐσθὴς δὲ καὶ ὑποδή-5 ματα ἡ μὲν ἐξυφαίνεται, τὰ δὲ ῥάπτεται καθεύδοντι, γαμοῦσι δὲ οὐδὲν προνοήσαντες, ἀλλ' ἡ μὲν πρόνοια τοῦ δεσπότου, τοῦ δέ ἐστιν ἐρρῶσθαι πρὸς τὴν εὐνήν. ἀσθενοῦντι δὲ οἰκέτῃ μία φροντὶς τὸ ἀρρώστημα, φαρμάκων δὲ καὶ ἰατρῶν καὶ ἐπωδῶν ἄλλφ μελήσει.
R II 89 καὶ ἀποθνήσκοντί γε φόβος | οὐδεὶς ταφῆς πέρι.
11 ταφέα γὰρ αὐτὸν ἔχει τὸν δοκοῦντα μὲν δεσπότην, ὄντα δὲ δοῦλον.

68. Εἰ δὴ δοῦλοι μὲν οἱ δοῦλοι, δοῦλοι δὲ οἱ δεσπόται, ποῦ τις ἂν εύροι τὴν ἐλευθερίαν; ἐν ἡμῖν,
15 φαῖεν ἂν οἱ τύραννοι. ἢ οὐχ δρặς, φήσουσιν, ἀκροπόλεις τε ἐφ' ὡν ἱδρύμεθα, νόμους τε ἀνηρημένους, ῖν' ἡμεῖς ἀντ' ἐκείνων ἄρχωμεν, σίδηρόν τε ἐν αἰχμαῖς τοῦτον περιλάμποντα στῖφος τε τουτὶ δορυφόρων εἰς γῆν κύπτειν καταναγκά20 ζον τὰς πόλεις; 69. ναὶ μὰ Δία, φημί, καὶ μάλα

11 Soph. Oed. Col. 582 15 sq. Philem. l. l. v. 3

¹ και καιφὸν Mo καιφὸς V | δὲ om Mo | διὰ Mo 4 δὲ scripsi τε libri edd delendum coni Amad 8 ἀσθενοῦντι — 9 μελήσει ad versus comoediae Atticae revocavit Kockius I. I. 1521 in hunc modum: ἀσθενοῦντι δ' οἰκέτῃ | φφοντὶς μία τἀφ φώστημα, φαφμάκων δ' ἄφα | [καὶ ἰατφῶν καὶ ἐπφδῶν] ἄλλω μελήσει 10 πέφι. ταφέα scripsi cum G. Dindorfio ad Steph. Thes. s. ν. περιταφεός περιταφέα libri (sed τὸ περιταφέα οὖχ ὑφῶ δόκιμον ὅσα κἀμὲ λόγοις ἐντυχεῖν in marg V²) edd 15 φήσουσι Mo 18 στίφος libri cf. p. 501, 24 19 κύπτειν P sed v in ras e çv ut videtur corr m² πinum interrogationis posui e V

LIBANII ORATIO XXV

I

γε όρῶ τοὺς φαιδροὺς δορυφόρους οι τυραννοῦσι τῶν τυραννούντων, καὶ τὸ μὲν ὄνομα αύτοις φύλακες, ἔργφ δέ είσι δεσπόται. ἢν μέν γάο οίδε θέλωσιν, άρπάζετέ τε καί σκευοφόρους καί χρήματα καί παρθένους καί έστε 5 τύραννοι, βουλευσαμένων δὲ ἄλλο τι παρὰ τῆς φρουρας ύμιν ό θάνατος. καί με τοῦτο άλλα τε ούκ όλίγα διδάσκει καί <δ> Αυδός δορυφόρος κτείνας μέν τον δεσπότην, τὰ δ' ἐκείνου κτησάμενος, τήν τε γυναϊκα και την ἀρχήν. 70. ὑμῖν 10 δε ούδε υπνος ήδύς, αλλ' έν τοις όνειρασιν άνατρέχουσί τε οί βεβιασμένοι πρός τὰ μετέωρα καί προσβάλλουσι τοῖς βασιλείοις καὶ τρέπουσι τοὺς ἐπικούρους, καὶ ἐπειδὰν ἐγγὺς ἦ τὸ ξίφος, άναπηδατε κεχραγότες χρόνου δεόμενοι 15 ποός τὸ μαθεῖν, ὅτι οὐχ ὕπαο εἴη ταῦτα. μὴ οὖν μάλιστα ἀνθρώπων ἀναμίξαντες δεσποτεία δουλείαν | καί διὰ δουλείας ἐκείνην λαβόν- ΒΠ90 τες καί κεκτημένοι καθαρεύειν οι εσθε τοῦ χείoovog. 20

71. Άλλ' ό δοῦλος ἄλλοτε ἄλλου γίνεται καὶ ἔστι πρᾶσις τοῦ σώματος. καὶ τί ταύτη γε ἐκεῖνος ἀθλιώτερος, εἰ ἀργύριον ὁ μὲν ἕλαβεν, ὁ δὲ ἔδωκεν;

8 Gyges cf. p. 365, 12. Her. I 12

68q. ήτοι οί φρουροῦντες αὐτοὶ ἀπέκτειναν V²

3 d' είσl Re 4 οί'd' έθτωσιν V | τε inser Mo^2 8 d inserui 9 δε Mo | δε' τείνου A 10 γε B | ημίν Mo14 έπειδ' αν A 18 δουλείας P sed ας in ras m^2 19 οίεσθε C sed ε (1) in η corr s, PI sed in utroque ε (2) in ras m^2 21 'Aλλ' — γίνεται ad versum comoediae Atticae revocavit Kockius l. l. in hunc modum: 'Aλλ' οδν δ δοῦλος άλλοτ' άλλου γίνεται | γίγνεται UI 22 πφάσις AMoU πρασις I

ού γὰο δὴ τὸ σῶμά γε αὐτῷ τοῦτο ἐπήρωσεν οὐδ' αὖ τὴν ψυχὴν διέφθειρεν οὐδ' εἴ τις ἦν ἐν αὐτῆ τέχνη, ταύτην ἐξέβαλε, πολλάκις δὲ αὐτῷ τύχης νευσάσης ἀμείνονος οἶκον ἔλαχε πλούσιον ἐκ πενεστέρου.

5 72. "Ερχεται δὲ καὶ ἐφ' ὅλας τὰς πόλεις τρόπου τινὰ τὸ τοιοῦτου. κεἶνται γὰρ αὖται πολλάκις βασιλεῦσιν ἆθλα καὶ ὁ κτήσασθαι βουλόμενος ἀνεῖται ταύτας ὅπλοις καὶ μάχαις καὶ μᾶλλόν γε μετὰ σωμάτων (τε) καὶ χρημάτων. καὶ γεγόναμευ οὐκ ὀλίγων ἤδη
 10 δεσποτῶν ἐν μικρῷ χρόνῳ. τῶν δέ γε νῦν ὅντων ὡς ἐπὶ πλεῖστον εἰημευ αὐτοὶ καὶ παῖδες.

Ούδείς οὖν ἐλεύθερος, εἰ δ' ὅστις φιλοσοφεῖ, σκεψόμεθα, ὦ ἄνδρες, ἐν ἑτέρφ περί τοῦδε συλλόγφ.

1 αὐτῷ] αὐτὸ Μο 3 έξέβαλεν Mo | δε scripsi γε V τε reliqui libri edd 3 νευσάσης — 4 οίκον in ras 16 fere 3 νευσάσης Mo inser C^{*} om reliqui libri litt P^{4} 4 οίκον — πενεστέφου in lacuna 18—19 litt om V | oίκος BM [έλαχε πλούσιον] in marg C^{*}P⁴ Re έλεγχε πλούσιον Mo om reliqui libri Amad $\vec{6}$ $\vec{\tau}$ o in marg C^{s} $\vec{\tau}$ o ν B sed ν eras κεῖνται Mo sed v inser m² 7 wreital P sed et in ras m² 9 $\tau \varepsilon$ inserui | $\eta \delta \eta$ om B $\xi \tau \iota$ M 10 $\mu \alpha \varkappa \varrho \tilde{\varphi}$ Cobet Coll. 124 11 έπιπλείστον ΜοΜV | είη μέν Μο είημεν αν Μ 12 dé τις V ότις Μο σκεψώμεθα Β 13 περί δουλείας subscr AP

572

With the marine

Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1 a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zu Gunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über welche die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 400 Bände zum Preise von ca. 1200 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 900 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

a. Griechische Schriftsteller.	Anacreontis carmina. Ed. V. Bose. Ed. II.
	M. 1 1.40.
Aeliani de nat. anim. Il. XVII, var. hist.,	Anaritius: s. Euclid. suppl.
epistt., fragmm. Rec. R. Hercher.	Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II.
2 voll. M. 9 10.05.	M 1 :0 1.60.
varia historia. Rec. R. Hercher.	Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reiffer-
M 90 1.30.	scheid. 2 voll. M. 7.50 8.60.
Aeneae commentarias poliorceticus. Rec.	
A. Hug. M. 1.35 1.75.	Anonymus de incredibilibus: s. Mytho-
Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass	graphi.
Ed. min. M. 2.40 2.80.	Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. maior (m. Index).	Ed H. Stadtmueller.
.M. 8 8.60.	Vol. I: Pal. 1. I-VI (Plan. 1. V-VII).
Iterum ed. Fr. Franke. M 90	M 6 6.60.
1.30.	Vol. II. P. 1: Pal. 1. VII (Plan. 1. III).
Aeschyli tragoediae. Ed. H. Weil.	M 8 8.60.
M. 1.50 2	lyrica s. lyr. Graec. rell. Edd. Bergk-
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.	Hiller-Crusius. M. 3 3.60.
Choephorae. Eumenides. Persae. Prome-	Antonini, N. Aurel., commentarr. 11. XII.
theus. Septem c. Th. Supplices)	Rec. I. Stich. M. 1.80 2.20.
$M_{30}60.$	Antoninus Liberalis: s. Mythographi.
[] Scholia in Persas. Rec. O. Dähn-	Apollodori bibliotheca. Rec. Imm.
hardt. M. 3.60 4.20.	Bekker. M. 1 1.30.
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.	Ed. R Wagner: siehe Mytho-
M = 90 1.30.	graphi. Vol. I.
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.	Apollonius Pergaeus (cum commentariis
Brinkmann. M. 1 1.25.	antiquis). Ed. et Lat. interpr. est I. L.
Alypius: s. Musici.	Heiberg. 2 voll. M. 9 10
	•
Die fetten Ziffern verstehen sie	ch für gebundene Exemplare.
	1

Hosted by Google

Apollonii Bhodii Argonautica. Rec. R. Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius Merkel. M. 1.- 1.40.

Appiani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. M. 9. - 10.-

Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. M. 18. - 19.80.

- Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P.Wendland. M. 4. - 4.50.
- Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll.
 - Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax.

- II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus.

- Einzeln jedes Stück M. 45 -.75.
- Aristotelis de partib. anim. 11. IV. Ed. B. Langkavel. M. 1.80 2.20.
- de arte poetica l. Rec. W. Christ. M. -. 60 -. 90.
- --- physica. Rec. C. Prantl. M. 1.50 1.90. ethica Nicomachea. Ed. Fr. Suse-
- mihl. M. 1.80 2.10. de coelo et de generatione et corrup-
- tione. Rec. C. Prantl. M. 1. 20 1.60. quae feruntur de coloribus, de audibi-
- libus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. M. - 60 -.90.
- politica. Ed. Fr Susemihl. Ed. III. M. 2.40 2.80.
- magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. M. 1.20 1.60.
- de anima ll. III. Rec. Guil. Biehl. M. 1.20 1.60.
- [---- ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis l. rec. Fr. Susemihl. M. 1.80 2.10.
- ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. M. 3.60 4.
- metaphysica. Rec. Guil. Christ. M. 2.40 2.80.
- qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. . M. 4.50 5 .-
- oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. M. 1.50 1.90.
- quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melissó Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. .M. 3. - 8.40.
- parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. M. 1.80 2.10.
- Πολιτεία Άθηναίων. Ed. Fr. Blas. Ed. III. M. 1.80 2.10. -: s. a. Musici.
- Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht. M. 1.20 1.70. Mit Karte M. 1.50.
- scripta minora. Edd. Hercher-Eberhard. M. 1.80 2.20.
- Athenaei dipnosophist. 11. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. M. 17.10 18.90.
- Autolýci de sphaera quae movetur l., de ortibus et occasibus 11. II. Ed. Fr. Hultsch. M. 3.60 4 .--

- Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller, Ed. maior. M. 8.40 9 .--
- Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius. Ed. minor. M. 4. - 4.60. - - Ed. F. G. Schneidewin.
- Bacchius: s. Musici. [M. -. 60 1.-Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blaß
- M. 2.40 2.90. Batrachomyomachia: s. Hymni Home-Bio: s. Bucolici. [rici
- Blemyomachia: s. Eudocia Augusta.
- Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. M. -. 60 1 .-
- Callinici de vita S. Hypatii l. Edd. sem philol. Bonn. sodales. M. S.- 3.40.
- Cassianus Bassus: s. Geoponica.
- Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. M. -. 60 -. 90.
- Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem, Paschalem fragmm. chronol. M. 6.80 7.40.
- Claudiani carmina: s. Eudocia Augusta.
- Cleomedis de motu circulari corporum caelestium ll. II. Ed. H. Ziegler M. 2.70 3.20.
- Colluthus: s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. M. 1.50 2 .-
- Corpusculum poesis epicae Graecae ludibundae. Edd. Brandt et Wachsmuth 2 fasce. M. 6. - 7.-
- Demades: s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contemn. morte or. Ed. H. Deckelmann. M. 1.- 1.40.
- Demosthenis orationes. Recc. G. Dindorf-Blaß. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. [je *M*. 2.40 3.--] *M*. 7.20 9.--
 - je M. -. 75 1.10.] Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Phi-
 - lippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Phi-lippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri.
 - I. Pars 2. De corona. De falsa legatione
 - II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtionem. Adversus Aristocratem.
 - II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum Pro Phormione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine In Boeotum de dote

Hosted by Google

Demosthenis orationes. Recc. G. Dindorf- | Eudociae violarium. Blaß.

- Vol. III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem.
 - III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. Tn Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Procemia. Epistolae. Index historicus.
- Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis ύπεο τῆς δωdezaetlaς. Ed. Fr. Blaß. Ed. II. M. 1. - 1.40.
- Diodori bibliotheca hist. Edd. Bekker-Vol. V. M. 3.75.]
- Dionis Cassii Cocceiani historia Romana. Edd. L. Dindorf-Melber. 5 voll. Vol. I. M. 4.50 5.- Vol. II. M. 3.60 4.20. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je M. 2.70.] Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. M. 5.40. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorbereitung.]
- Dionysi Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Vol. I. M. 3.60 4.20. Voll. II. III. je *M*. 3. - 3.60. - opuscula. Edd. H. Usener et L.
 - Radermacher. Vol. I. M. 6.- 6.60. Diophanti opera omnia c. Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. M. 10. - 11.-
- , Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. M. 2.70 3.20.
 - Epicorum Graec. fragmenta. Ed Kinkel.
 - Vol. I. *M* 3. 3.50. Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. M 10 - 10.80. Ed minor. M 6 - 6.60.
 - Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1
 - Erotici scriptores Graeci. Rec. R. Hercher. 2 tomi. [Vergr.; Neubearbeitung v. A. Eberhard i. Vorbereitung.]
- Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge. Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr.
 - est Heiberg. M. 24.60 27.40. -- VI. Data. Ed. Menge. M.5.- 5.60.
 - VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Hei-
- priores Element. comm. Ex interpr. Gherardi Crem. ed. M. Curtze. M. 6. - 6.60. -: s. a. Musici.
- Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemyomachiae fragmm. Rec. A. Ludwich. M.4.- 4.40.

Rec. I. Flach. M. 7.50 8.20.

- Euripides tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. M. 5.70 7.20.
 - Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. M. 1.50 2 .--
 - II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestos. Rhesus. Troades. Phoenissae. M. 1.50 2 .--
 - III: Perditarum tragoediarum fragmenta. M. 2.70 3.20. Einzeln jede Tragödie M. - . 30 -...60.
- Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. M. 15 .- 17.20.
- Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.
- Fabulae Romanenses Graec. conscr. Bec. A. Eberhard. Vol. I. M. 3.75 4.80.
- Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. M. 1.40 1.80.
- Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Fasc. 11-15 je M. -.60.
- Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.
 - Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung noch den Zweck, dem Primaner das Boste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.
- Galeni Pergameni scripta minora. Becc.
- I. Marquardt, I. Müller, G. Helm-reich. 3 voll. M. 7.50 9.-institutiologica. Ed. C. Kalbfleisch. M. 1.20 1.60.
- de victu attenuante l. Ed. C. Kalbfleisch. M. 1.40 1.80.
- Gaudentius: s. Musici.
- Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. M. 10.- 10.80.
- Georgii Acropol. opera. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. M. 8. - 9.-
- Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. M. 3.- 3.50.
- Heliodori Aethiopic. ll. X. Ed. I. Bekker. M. 2.40 2.90.

Hephaestion: s. Metrici scriptores.

- Heraclitus: s. Mythographi.
- Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. M. 1.80 2.20.
- Herodiani ab excessu divi Marci 11. VIII. Ed. I. Bekker. M. 1.20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

1*

Hosted by Google

Edd. | Homeri Odyssea. Rec. A. Ludwich. 2 voli. Herodoti historiarum ll. IX. 2 voll. [je Ed. minor. M. 1.50 2.20. Dietsch - Kallenberg. Vol. I: Od. 1-12. *M*. - 75 1.10. - II: Od. 13-24. *M*. - 75 1.10. M. 1.35 1.80] M. 2.70 3.60. Vol. I: Lib. 1-4. Fasc. I: Lib. 1. 2. Hymni Homerici acc. epigrammatis et M. -. 75 1.10. 3 Fasc. II: Lib. 3. 4. M. -. 75 1.20. Batrachomyomachia. Rec. A. Bau-- II: Lib. 5-9. Fasc. I: Lib. 5. 6. meister. M. - . 75 1.10. M. -.60 -.90. Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blaß. Ed Fasc. II: Lib. 7. M. -. 45 -. 75. III. M. 2.10 2.50. Fasc. III: Lib. 8. 9. M. -. 60 -. 90. Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli. M. 1.80 2.60. Herondae mimiambi. Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimiamb. fragmm. Ed. - de communi math. scientia l. Ed. O. Crusius. Ed. III maior. [U. d. Pr.] N. Festa. M. 1.80 2.60. Ed. III minor. M. 2.40 2.80. - in Nicomachi arithm. introduct. l. Ed. Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druck-H. Pistelli. M. 2.40 2.80. werke und Automatentheater, griech. und Ignatius Diaconus: s. Nicephorus. deutsch hrsg. von W. Schmidt. Im Anh. Inc. anct. Byzant. de re milit. l. Rec. Herons Fragment über Wasseruhren, R. Vári. M. 2.40. Philons Druckwerke, Vitruvs Kapitel zur Pneumatik. Mit 124 Fig. M. 9. - 9.80. Ioannes Philoponus: s. Philoponus. losephi opera. Recc. Bekker-Naber. - Suppl.: D. Gesch. d. Textüber-6 voll. M. 21.20 24.40. liefrg. Griech. Wortregister. M. 3. - 3.40. - Rec. I. Bekker. 6 voll. Vol. VI. 👘 - Vol. II. Fasc. I. Mechanik M. 2.10. u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitrav, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. M. 101 Fig. M.8. - 8.60. Isaei orationes. Ed. C. Scheibe. M. 1.20 1.60. Isocratis orationes. Recc. Benseler-Blass. 2 voll. M. 2.70 3.60. - ---- Vol. III. Vermessungslehre Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H. Schöne. M. 116 Fig. M. 8 - 9.-C. F. Hertlein. 2 voll. M. 6.75 7.60. Instiniani imp. novellae. Ed. C. E. Za-Hesiodi quae fer. carmina. Rec. A. Rzach. chariae a Lingenthal. 2 partes. M. 1.50 2.-Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. l. M. 10.50 11.60. Rec. I. Flach. *M*. — .75 1.10. Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. — — — Appendix (I). *M*. — .60 1. — — — — Appendix (II). De dioecesi Constantinum Porphyrog. servata et Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno nomina urbium mutata. Rec. A. Burck-554 lata. M. 1.20 1.60. hardt. M. 1.20 1.60. Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. 3 voll. comm. Rec. C. Manitus. M. 4. - 4.60. M. 6.30 7.80. Hippocratis opera. 7 voll. Recc. H. Kuehle-Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. wein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. M. 1.80 2.20. phototyp.). M. 6. - 6.60. Vol. II. Lycurgi or. in Leocratem. Edd. Scheibe-M. 5. - 5.50. Blass. Ed. maior. M. - . 90 1.30. Ed. Historici Graeci minores. Ed. L. Dinminor. M. -. 60 -.90. dorf. 2 voll. M. 8.25 9.30. Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf. omula. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. 2 voll. Ed. IV. M. 6. - 6.60. Vol. I: Ilias, mit Sengebuschs diss. - Ed. I. M. 2.70. Hom. I. M. 2.25. Ausg. a. Schreibde mensibus l. Ed. R. Wünsch. papier M. 4.50. M. 5.20 5.60. - II: Odyssea, mit Sengebuschs diss. - de magistratibus l. Ed. R. Wünsch. Hom. II. M. 2.25. Ausg. a. Schreib-[In Vorbereitung.] papier M. 4.50. Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V Ed. maior. M. 3 - 3.60. Ed. minor. our. C. Hentze. 2 partes. [je M. -. 75 M. 1.20 1.60. 1.10.] M. 1.50 2.20. Manethonis apotelesmaticorum qui fer. Pars I: Il. 1-12. Pars II: Il. 13-24. 11. VI. Ed. A. Koechly. Acc. Dorothei -] Iliadis carmm. XVI. Schol. in usum et Annubionis fragmm. astrologica. ed. A. Koechly. M. 3. - 3.60. M. 1.50 2.-- Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je M. -.75 1.10.] M. 1.50 2.20. Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. Pars I: Od. 1-12. Pars II: Od. 13-24. M. 2.40 2.80. Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Hosted by

- Maximi et Ammonis carminum de actionnm | Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudauspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec A. Ludwich. M. 1.80 2.20.
- Metrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. M.2.70 3.20. Metrologicorum scriptorum reliquine. Ed.
- F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. M. 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. M. 2.40 2.80.] 2 voll. M. 5.10 6.-Moschus: s. Bucolici.
- Musici scriptores Graeci. Aristoteles. Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. # 9.- 9.80.
- ---- Supplementum : Melodiarum rell. M. 1.20 1.60.
- Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis equotizon παθημάτων, ed. P. Sakolowski. Autonini Liberalis μεταμοφοώσεων συνα-γωγή, ed. E. Martini. M. 2.40 2.80. Suppl.: Parthenlus, ed. E. Martini. M. 2.40 2.80.
- Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. M. 1.20 1.60. - Vol. III. Fasc. II: Palaephati περί
- àπιστων, Herucliti lib. περί àπίστων, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. M. 2.80 3.20.
- Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. M. 2.70 3.10.
- Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. M. 3 30 3.70.
- Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. M.4. — 4.40. Nicomachi Geraseni introductionis
- arithm. ll. II. Rec. R. Hoche. M. 1.80 2.10.
- -: s. a. Musici.
- Nonni Dionysiacorum II. XLVIII. Rec. A. Koechly. 2 voll. M. 9.- 10.------ paraphrasis s. evangelii loannei. Ed.
- A. Scheindler. M. 4.50 5 .-Onosandri de imperatoris off. I. Rec. A.
- Koechly. M. 1.20 1.60. Palaephatus: s. Mythographi.
- Parthenius: s. Mythographi. Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. M. 6. - 6.60. (Scriptores
- sacri et profani. Fasc. II.) Pausaniae descriptio Graeciae. Rec. I. H. Chr. Schubart. 2 voll. M. 3.60 4.40. — Rec. F. Spiro. Vol. I. M. 2.80 3.40.
- Pediasimus: s. Mythographi.

- haus. 2 voll. u. Suppl. M. 11. 12.60. - de musica ll. Ed. I. Kempe. M. 1.50 2 .---
- Philoponi de opificio mundi II. Rec. W. Reichardt. 4.- 5.60. sacri et profani. Fasc. 1.) (Scriptores
- de acternitate mundi c. Proclam. Ed. H. Rabe. M. 10.- 10.80.
- Philostrati(mai.) opera. Ed. C. L. Kayser 2 voll. M. 8.25 9.25.
- imagines. Recc. O. Benndorf et C. Schenkl. M. 2.80 3.30.
- Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Recc. C. Schenkl et Aem. Roisch. M. 2.40 2.80. Physiognomonici scriptores Graeci et
- Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. M. 8.- 8.60. Vol. II. M. 6. - 6.60.1 M. 14 - 15.20.
- Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. M. 1.80 2.20.
- Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermanni et M. Wohlrabii. 6 voll. [Voll. L. III-VI. je M. 1.80 2.30. Vol. II. M. 1.50 2.--] M. 10.50 13.50.
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis.
 - Crito. Phaedo. M -. 60 -. 90. - 2. Cratylus. Theaetetus. M. -. 90 1.30.
 - 3. Sophista. Politicus. M. . 90 1.30.

 - 5. Convivium. Phaedrus. M. . 60 [-.90.
 - 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. M. -. 60 -. 90.
 - 7. Charmides. Laches. Lysis. M. -. 60 -. 90.
 - 8. Euthydemus. Protagoras. M. -. 60 -.90.

 - Clitophon. M. -. 60 -...90. - 11. Rei publicae libri decem. M. 1.50 2.---
 - 12. Timaeus. Critias Minos M. -. 75 1.10.
 - 13. Legum libri XII. Epinomis M. 1.50 2 .--
 - 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. M. 1.20 1.60.
 - 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia
 - Timaei, glossar., indices. M. 1.50 2 .--
 - Inhalt von Nr. 1-3 = Vol. I. -4-6 = Vol. II.
 - -7-10 = Vol. III.
 - -11.12 = Vol. IV.
 - -----13 == Vol. v
 - 14. 15 == Vol. VI.
- Plotini opera. Rec. A. Kirchhoff. 2 voll. Vol. II. M. 3.-

Hosted by Google

- Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. M. 1.80 2.30. Vol. II. M. 2.10 2.60. Voll. III-V. je M. 1.50 2.--] .M. 8.40 10.90.
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et
 - 2. Themistocles et Camillus, Pericles
 - 3. Timoleon et Aem. Paulus, Pelopidas et Marcellus. M. -. 90 1.30.
 - 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flamininus, Pyrrhus et Marius. M. -. 90 1.30.
 - 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lu-

- 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. M. -. 75 1.10.

- 7. Agesilaus et Pompeius. M. -. 75 1.10.
- - 9 Phocion et Cato minor. M. -. 60

- 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. M. --. 60 --. 90.

- 11. Demosthenes et Cicero. M. -. 60 -.90.
- 12. Demetrius et Antonius. M. -. 60 -.90.

- 18. Dio et Brutus. M. -. 75 1.10. - 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et

Inhalt von Nr. 1. 2 == Vol.

- 3- 5 = Vol. II. - 6- 8 = Vol. III.

- 9 - 12 = Vol. IV.

--- 13. 14 == Vol. V.

moralia. Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je .M. 4.- 4.60.

Poetarum Graecorum eclogae. Scholarum in usum composuit H. Stadtmueller. M. 2.70 8.20.

- Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. M. 1.- 1.40.
- Polvaeni strategematicon 11. VIII. Reco. Woelfflin-Melber. M. 7.50 8.-
- Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 4 voll. Voll. I. II. III. Ed. II cur. Th. Büttner-
- Wobst. je M. 3.60 4.20. [Vol. IV u. d. Pr.] Porphyrii opusce. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. M. 8.- 3.50.
- Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. M. 6.75 7.30.

— in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroli. Vol. I. M. 5 .--5.60. Vol. II. M. 8.- 8.60.

Ptolemaei opera. Vol. I. Syntaxis, ed. T I. L. Heiberg. Pars I. M. 8. - 8.60. Pars II. M. 12.- 13.-Quinti Smyrnaei Posthomericorum 11. XIV. T

N

- Rec. A. Zimmermann. M. 3.60 4.20. Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll.
- Vol. I. Ed. C. Hammer. M. 3.60 4.20. [Voll. II u. III vergriffen.] Scriptores erotici, siehe: Erotici scrip-
- tores metrici, siehe: Metriciscriptores.
- metrologici, siehe: Metrologici scriptores.
- originum Constantinopolit. Rec. Th. Preger. Fasc. I. M. 4.- 4.60.
- physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptóres.
- sacri et profani.
 - Fasc. I: s. Philoponus.
 - Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.
 - Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.
- Fasc. V: E. Gerland, neue Quellen z. Gesch. d. latein. Erzbistums Patras M. 6. - 6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I. L Heiberg. M. 5.- 5.50.
- Sillographorum Graecorum reliquiae. Rec. C. Wachsmuth. (Corpusc. poes. ep. Graec. ludib. Fasc. II.) M. 3 - 3.50.
- Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. M. 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. major. M 1.65 2.20. Ed minor. M. 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Aiax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) M. -. 30 -. 60.
- -] Scholia in S. tragoedias vetera. [-Ed. P. N. Papageorgius. M. 4.80 5.40. Stobael florilegium. Rec. A. Meineke
- 4 voll. Vol. IV. M. 2.40. - eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll.
- M. 6. 7.-Strabonis geographica. Bec. A. Meineke. 3 voll. M. 7.80 9.50.
- Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. M. 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed. L. Spengel. 2 voll. M. 6.70 7.20.
- Theocritus: s. Bucolici.
- Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. M. -. 50 -.75.
- Theonis Smyrnael expositio rer. mathemat. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. *M.* 3.- 3.50.
- Theophrasti Eresii opera. Rec. F Wimmer. 3 voll. Vol. III. M. 2.40.
- Theophylacti Simocattae historiae. Ed. de Boor. M. 6.- 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Ed. G. Boehme. Ed. II. 2 voll. [je M 1.20 1.80.] M 2.40 8.60.

Hosted by GOOGLE

Plotini Enneades praemisso Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. **K** 9. - 10.10.

fhucydidis de bello Peloponnesiaco II. | Avieni Aratea. Ed. A. Breysig M. 1.--VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.

[je M. 2.40 3.-] M. 4.80 6.- Ed. minor. 2 voll. [je M. 1.20 1.80] M. 2.40 3.60. Tryphiodori et Colluthi carmm. Ed. G.

Weinberger. M. 1.40 1.80. Xenophontis expeditio Cyri. Rec. A. Hug.

Ed. mai. M. 1.20 1.60.

- Rec. W. Gemoll. Ed. mai. M. 1.20 1.60. Ed. min. M. -. 75 1.10. - historia Graeca. Bec. O. Keller. Ed min. M. -. 90 1.30.

---- institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. *M.* 1.50 2.-- Ed. min. *M.* --. 90 1.30. --- commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. mai. M. 1.- 1.40. Ed. min. M. -. 45

-.75. ---- scripta minora. Rec. L. Dindorf

2 fasec. M 1.35 2.10. Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte.

In deutsch. Übersetz. hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. (Scriptors sacri et pro-fani. Fasc. III.) *M.* 10.- 10.80. Zonarae epitome historiarum. Ed. L.

Dindorf. 6 voll. M. 19.50 22.90.

Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V .M. 2.25 2.75.

b. Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller Vol. I. M. 9.- 10.-

Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. M. 7.20 8.40.

Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus. Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. M. 1.- 1.25.

Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.

Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fascc. Fasc. I. Ed. II. .M. 4.- 4.60. Fasc. II vergr.

- II: Carmm. epigraphica coul. Fr.
- Buecheler. 2 fasce. M. 9.20 10.35. Suppl.: s. Damasus.

Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. M. -. 60 -. 90.

Apulei metamorph. ll. XI. Ed. J. v. d. Vliet. M. S. - 3.50.

----- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. M. 4. - 4.50.

Augustini de civ. dei 11. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. M.6. - 7.20.

- confessionum Il. XII. Rec. P. Knöll. M 2 70 3.20. Aulularia sive Querolus comoedia. Ed.

R. Peiper. M. 1.50 2.-Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi.

est tabula. M. 6.60 7.20.

1.40.

Benedicti regula monachorum. Rec Ed. Woelfflin. M. 1 60 2 .-

- Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. M. 5.10 5.60.
- commentarii in l. Aristotelis πeρl έρμητείας. Boc. C. Meiser. 2 partes. M. 8.70 9.70.
- Caesaris commentarii cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. Küblen 3 voll.
 - Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. M -. 75 1.10. Ed. mai. M 1.20 1.60. - II: de bello civili. Ed. min. M. -. 60-
 - -.90. Ed. mai. M. -. 90 1.30. - III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Bec.
 - E. Woelfflin. Ed. min. M. -. 60 1.— Ed. mai. *M*. 1.— 1.40. - III. P. II: de b. Hispan., fragmenta,
 - indices. M. 1.50 1.90.
- commentarii etc. Rec. B. Dinter Ausg. in 1 Band (ohne d. krit. praefatio) M. 1.50 2.10.
- -- de bello Gallico. Ed. minor. Ed. 11. M. -. 75 1.10.
- ----- de bello civili. Ed. minon Ed. II. *M.* —.60 —.90. Calpurni Flacci declamationes.
- Ed G. Lehnert. M. 1.40.
- Cassii Felicis de medicina l. Ed. V. Rose M. 3.- 3.40.
- Catonis de agri cultura l. Rec. H. Keil, M 1.- 1.40.
- Catulli lib. Acc. Laevii, aliorum rell. et Priapea. Rec. L. Mueller. M. -. 45 -.75.
-, Tibulli, Propertil carmina. Bec. L. Mueller. M 2.70 3.20.
- Celsi de medicina ll. Ed. C. Daremberg, M. 3.- 3.50.
- Censorini de die natali l. Rec. Fr. Hultsch. M. 1.20 1.60.
- Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.
 - Pars I: Opera rhetorica, ed. Fried-rich. 2 voll. [Vol. I. M. 1.35 1.80. Vol. II. M. 2.10 2.60.] M. 3.45 4.40. - II: Orationes, ed. Müller. 8 voll.
 - [je M. 2 10 2.60.] M. 6.30 7.80. - 111: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. M. 5.60 4.20. Vol. II.
 - M 4.20 4.80.] M 7.80 9.-M 4.20 4.80.] M 7.80 9.-IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. [je M 2.10 2.60.] M. 6.30 7.80.
 - --- V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorbereitung.]
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed.
 - - 2. De inventione, ed. Friedrich.
 - M -. 75 1.10.

Hosted by Google

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. G. Friedrich.

- Nr. 3. De oratore, ed. Friedrich. M. 1. - 1.40.
- 4. Brutus, ed. Friedrich. M. -.60 -.90.
- 5. Orator, ed. Friedrich. M. -. 45 -.75.
- 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich.
 M -.45 -.75.
- -- 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed Müller. M. -. 60 -. 90.
- 8. Divinatio in Q. Caecilium, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* — .45 —.70.
- 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis 11. I-III, ed. Müller. M. -. 90 1.30.
- -- 9b. --- 11. IV. V, ed. Müller. M. -- .45 -- .75. -- 10. Orationes pro M. Tullio, pro
- 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. A. - 45 - .75.
- 11. Orationes pro A Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. M. -. 75 1.10.
- -- 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. M. -. 60 -.90.
- 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. M. -.45 -.75.
- 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. - .60 -...90.
- 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinium, pro M. Caelio, ed. Müller M. -.60 -.90.
- 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabiro Postumo, ed. Müller. *M*. -.60 -.90.
- 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* — .45 —.75.
- 18. Orationes in M. Antonium Philippicae XIV, ed. Müller. M. -. 90 1.30.
- 19. Epistt. ad fam. l. I-IV, ed. Müller. *M*. -. 90 1.30.
- 20. Epistt. ad fam. l. V-VIII, ed. Müller. M. -. 90 1.30.
- 21. Epistt. ad fam. l. IX-XII, ed. Müller. *M.* -. 90 1.30.
- 22. Epistt. ad fam. l. XIII-XVI, ed. Müller. *M.* - 90 1.30.

C G. Friedrich. Nr. 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. M -. 60 -. 90. - 24. Epistt. ad Att. 1. I-IV, ed. Müller. M. 1. - 1.40. - 25. Epistt. ad Att. 1. V-VIII, ed. Müller M. 1 - 1.40. - 26. Epistt. ad Att. l. IX-XII, ed. Müller. M. 1.- 1.40. - 27. Epistt. ad Att. l. XIII-XVI, ed Müller. M. 1.- 1.40. - 28. Epistt. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. Müller. M - 60 -...85. - 29. Academica, ed. Müller. M. - 60 -.90. - 30. De finibus, ed. Müller. M. -. 90 1.30. - 31. Tusculanae disputationes, ed. --- 32. De natura deorum, ed. Müller. M. -.60 -.90. - 33. De diviniatione, de fato, ed. Müller. M. -. 60 -. 90. - 34. De re publica, ed. Müller. M -. 60 -. 90. - 35. De legibus, ed. Müller. M. -. 60 -.90. - 36. De officiis, ed. Müller. M. - 60 -.90. - 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller [M. - 45 -.75. Inhalt von Nr. 1. 2 = Pars I, vol. T. 3- 6 = Pars I, vol. II. -7- 9 = Pars II, vol. T. - 10-14 = Pars II, vol. II. 15-18 == Pars II, vol. III. - 19-23 = Pars III, vol. I. - 24-28 = Pars III, vol. II. -29-31 = Pars IV, vol. I.-32-35 = Pars IV, vol. II.- 36. 37 = Pars IV, vol. III. orationes selectae XXI. Rec. 1.10.] M. 1.50 2.20. Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem 11. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. -- II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. M. 2.- 2.50. Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V. de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege

Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II,

Hosted by GOOgle

divinatio in Caecilium.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

liceronis epistolae. Rec. A. S. Wesen- | berg. 2 voll. M. 6 - 7.20. [je M. 3.- 3.60.]

- ---- epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. M. 1. -- 1.40. P. II. M. 1.50 2.-1 M 2.50 3.40.
- --- philosophische Schriften. Auswahl f. b. Schule nebft einer Einleitung in bie Schrift. ftellerei Ciceros und in bie alte Philojophie von Professor Dr. O. Beigenfels. Mit
- Titelbild. M. 2.— in einzelnen mit Vorbemerfungen u. f. m. verschenen heften:
 - 1 Seft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und bie alte Philojophie. Mit Titelbild. tart. M. - 90.
 - 2. heft: De officiis libri III. fort. M. -. 60.
 - 3. heft: Cato Maior de senectute. fart. M. -. 30.
 - 4. Seft: Laelius de amicitia. tart. M. -. 30.
 - 5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. tart. M. -. 60.
 - 6. heit: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9-21. tart. M. -. 30.

7. heft: De re publica. fart. M. -. 30.

rhetorifde Edriften. Auswahl f. b. Schule nebit Ginleitung u. Borbemertungen von Brof. Dr. D. Beigenfels. M. 1.80.

- ---- in einzelnen mit Borbemertungen u. f. m. verfehenen heften:
 - 1. heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebft einem Abris ber Rhetorit. tart. .n. 1 .-
- 2. heft: De oratore und Brutus. Mus. gewählt, mit Vorbemertungen und Analysen tart. M. 1. ---
 - 3. heft: Orator. Bollitändiger Tert nebft Analyje tart M. -. 60.
- Claudiani carmina. Rec. J. Koch. M. 3.60 ¥ 4.20.
- Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. M. 12.- 12.80.
- Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 partt. M. 2.70 3.50.
- [Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed.
- E. Heydenreich. M. -. 60 -.. 90. Cornelius Nepos: s. Nepos.
- Curtli Rufi hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. M. 1.20 1.60.
- Damasi epigrammata. Acc., Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. M. 2.40 2.80.
- Daretis Phrygii de excidio Troiae hist. Rec. F. Meister. M. 1.20 1.60.
- Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. M. 1.50 2 .--Donati comm. Terenti. Ed. Wessner I. | Iuvenalis satirarum II. Rec. C. F Her-
 - M 10.- 10.80.

- Dracontii carmm. min. Ed. Fr. de Duhn. M. 1.20 1.60.
- Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. M 1.- 1.40.
- Eutropii brevlarium hist. Bom. Rec.
- Firmici Materni matheseos Il. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. M. 4.- 4.50.
- Flori, L. Annaei, epitomae il. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. M. 2.80 3.20.
- epitomae II. II, rec.C. Halm. L.Ampelii liber memorialis, rec. E. Woelfflin. M. 1. - 1.40.
- Frontini strategematon II. IV. Ed. G Gundermann. M. 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. M. 4. - 4.50.
- Gai institutionum luris civilis commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke Ed. V. M. 2.70 3.20.
- Gelli noctium Attic. ll. XX. Rec. C Hosius. 2 voll. M. 6.80 8 .---
- Gemini elementa astronomiae. Rec. C Manitius. M. 8. - 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breysig. Ed. II. Acc. Epigrammata. M. 2 .--2.40.
- Hieronymi de vir. inlustr. l. Acc. Gennadi catalogus viror. inlustr. Rec. G. Herding. M. 2.40 2.80.
- Historia Apollonii, regis Tyri. A. Riese. Ed. II. M. 1.40 1.80. Rec.
- Historicorum Roman. fragmenta. EA H. Peter. M. 4.50 5 .--
- Horatli Flacci opera. Rec. L. Mueller Ed. mai. M. 1. - 1.40. Ed. min. M. -. 75 1.10.
- Hygini gromatici l. de munit, castr. Rec G. Gemoll. M. - . 75 1.10.
- Iurisprudentiae anteiustinianae **QUAP** supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V M. 6.75 7.40. - Indices ed. Fabricius [Vergriffen.]
- Supplement : Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke M -. 75.
- antehadrianae quae supersunt. Ed F. P. Bremer. P. I. M. 5.- 5.60.
- ---- Pars II. Sectio I. M. 8.-- 8.60. Sectio II. . # 8 .-- 8.80.
- Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. M. 1.-- 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompel Trogi ex rec. Fr. Ruehl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. M. 1.50 2 .---
- mann. M. 45 -. 75.

Hosted by Google

P]

P

P

P

F

Google

Hosted by

Iuvenci II. evangelicorum IV. C. Marold. *M.* 1.80 2.40. Rec. | Palladii opus agriculturae. Rec. J. C Schmitt. M. 5.20 5.60. Panegyrici Latini XII. Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III. Rec. Aem. Bachrens. M. 3.60 4.20. Livi ab urbe condita libri. Reco. Patrum Nicaenorum nomina graece, la-Weissenborn-Müller. 6 partes. [je M.1.- 1.50; Partt. I-IV auch in je tine, syriace, coptice, arabice, arme-niace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgen-2 fasec. zu M. - 60 1.-] M. 6.- 9.feld, O. Cuntz. M. 6.- 6.60. Pars I fasc. I: Lib. 1-3. Ed. II. Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm I fasc. II: Lib. 4-6. - II fasc. I: Lib. 7-10. Ed. II. M. 2.40 2.90. - II fasc. II: Lib. 21-23. Ed. II. Persii satirarum 1. Rec. C. Hermann - III fasc. I: Lib. 24-26. Ed. 11. M. -. 30 -.60. - III fasc. II: Lib. 27-30. Ed. II. Phaedri fabulaeAesopiae. Rec. L. Mueller --- IV fasc. I: Lib. 31--35. Ed. II. -- IV fasc. II: Lib. 36--38. Ed. II. M. -. 30 -.60. — mit Schulwörterbuch von A V: Lib. 39-140. _ Schaubach. M. -. 90. --- VI: Fragmenta et index. Physiognomonici scriptores Graeci et Lucani de bello civ. ll. X. Ed. C. Hosius. Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. M. 8.60 4.20. [Vol. I. M. 8. - 8.60. Vol. II. M. 6. -Lucreti Cari de rerum natura 11. VI. Ed. ê.60.] M. 14. - 15.20. A. Brieger. Ed. emend. M. Appendix. Plauti comoediae. Recc. F. Goetz et, M. 2.10 2.40. Fr. Scholl. 7 fasce. Appendix einzeln M. -. 30. Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. Praec. de Plauti vita ac poesi testimm M. 6.- 6.60. M. 1.50 2 .--Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helm-- II. Bacchides, Captivi, Casina. reich. M. 3.60 4.20. M. 1.20 1.60. Martialis epigrammaton 11. Rec. W Gilbert. M. 2.70 3.20. - III. Cistellaria, Curculio, Epidicus M. 1. - 1.40. Martianus Capella. Rec. F. Eyssenhardt - IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles Acc. scholia in Caesaris Germanici Aratea glor. M. 1.50 2 .-M. 4.50 5 .--- V. * Mostellaria, Persa, * Poenulus Melae de chorographia 11. 111. Rec. M. 1.50 2 .--C. Frick. M. 1.20 1.60. - VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus Metrologicorum scriptorum reliquiae. M. 1.50 2 .-- VII. *Trinummus, Truculentus, frag-Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. M. 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores menta. Acc. conspectus metrorum Graeci. M. 2.70 3.20.] 2 voll. M. 5.10 6 .--M. 1.50 2 .--Minucii Felicis Octavins. Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je Ed. Aem Bachrens. M. 1.35 1.75. M. -. 60 -. 90, die übrigen je M. -. 45 Nepotis vitae. Edd. Halm-Fleckeisen. ac poesi testimonia. Conspectus metro-M. -. 30 - 60. - m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. rum) M. -.45 -.75. - Rec. A. Fleckeisen. «Tom. I. II. 13. Auflage. M. 1. - 1.30. M. 2.70. Orosii histt. adv. paganos 11. VII. Rec. C. Zangemeister. M. 3.- 8.50. Tom. I. Amphitruo, Captivi, Miles glor., Rudens, Trinummus. M. 1.50. Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. - II. Asinaria, Bacchides, Curculio, M. 2.90 4.10. Pseudulus, Stichus. M. 1.20. Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Einzeln jedes Stück M. -. 45. [Fort-Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II setzung erscheint nicht.] cur. R. Ehwald. M. 1.- 1.40. Plini naturalis historia. 6 voll. Rec. Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. C. Mayhoff. Vol. II. *M* 3.- 3.50. Vol. III. *M* 4.- 4.50. Voll. IV. V. je M. -. 90 1.80. M. 6.- 6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan., Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Halieutica. Ed. II. M. 1. - 1.40. M. 3 - 3.50. [Vol. I vergr.; neue Aufl in Vorbereitung.] - fastorum 11. VI. M. -. 60 -. 90. - 11. dubii sermonis VIII rell. Coll. I W. Beck. M. 1.40 1.80. - metamorphoseon delectus Siebelisianus. Ed. Polle. Mit Index. M. -. 60 - (iun.) epistulae. Rec. C. F.W. Müller M. 2.80 3.40. -.90.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- linii Secundi quae fertur una cum Gargilii Martialis medicina. Ed. V. Rose. M 2.70 3.10.
- ?oetae Latini minores. Rec. Aem. Bachrens. 6 voll. M. 20.10 23.40.
- Poetarum Roman, fragmm, Ed. Aem. Bachrens. M. 4.20 4.80.
- Porphyrionis commentarii in Horatium. Bec. G. Meyer. M. 4.20 4.80.
- Prisciani euporiston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. M. 5. - 5.60.
- Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. M. -. 60 -. 90.
- Quintiliani instit. orat. ll. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. M. 2.40 3.25.
- liber decimus. Rec. C. Halm. M -. 80 -.60.
- declamationes. Rec. C. Ritter. M. 4.80 5.40.
- Remigli Autissiodor. in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. M. 1.80 2.20.
- Butilii Namatiani de reditu suo 11. 11.
- Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. M. - 45 -.75.
- "Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragmm. M.4. - 4.60. Vol. II. Comicorum fragmm. M. 5. - 5.60.
- Scribonii Largi conpositiones. Ed. G. Helmreich. M. 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae. Iterum w rec. H. Peter. 2 voll. M. 7.50 8.60.
- Senecae (philosophi) opera. Rec. Fr. Haase. 3 voll. Vol. I. M. 2.10 2.60. Vol. II. M. 2.40 3.20. [Vol. III. vergr.] Suppl. M. 1.80 2.40.
- opera. Vol. I. Fasc. I. Dialogi. Ed. E. Hermes. [In Vorbereitung.] — — Vol. I. Fasc. II. De beneficiis.
- De clementia. Ed. C. Hosius M. 2.40 2.80.
- Vol. II. Quaestionn. natural. 11.
- moral. Ed. O. Hense. *M.* 5 60 6.20. tragoediae. Recc. R. Peiper et
- G. Richter. Ed. II. M. 5.60 6.20. - (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A.
- Kiessling. M. 4.50 5 .---Sidonius Apollinaris. Rec. P. Mohr.
- M. 4.- 4.60. Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll.
- M 4 80 5.60.
- Sorani gynseclorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Bose. M. 4.80 5.40.

- Statius. Edd. A. Klotz, al. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. M. 2 .--2.50.
 - II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz M - 75.
 - II. Fasc. II: Thebais. Rec. Ph. Kohlmann. M. 4.80 5.40.
 - III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. M. 8.-8.60.
- Suctoni rell. Rec. C. L. Roth. M. 1.50 2 .-Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi.
- M. 2.40 3.20. Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti.
 - M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I-VI. M -. 75 1.10. Fase. II: Lib. XI-XVI. M. -. 75 1.10.]
 - II. Historiae et libb. minores. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. M. -.75 1.10. Fasc. II: Germania. Agricola
- Terenti comoediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. M. 2.10 2.60.
- Jedes Stück (Hecyra, Phormio, Adelphoe, Andria, Hauton Timorumenos, Eunuchus) M. -. 45 -. 75.
- ----] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee r-M. 2. - 2.40.
- -.60.
- Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. M. -. 75 1.10. Valeri Maximi factorum et dictorum
- memorab. 11. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. M. 4.50 5.---Valeri Alexandri Polemi res gestae
- Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. M. 2.70 3.20.
- Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem Bachrens. M. 1.50 2 .-
- Verronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. M. 1.50 2 .-
- Vegeti Renati epitoma rei milit. Rec C. Lang. Ed. II. M. 3.90 4.40.
- Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. M. 1.- 1.40.
- Rec. Fr. Haase. M. -. 60 -. 90. Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. M. 1.50 2 .---
 - --- Aeneis. M. -. 90 1.30.
- Bucolica et Georgica. M. -. 45 -.75.
 - Bucolica, Georgica, Aeneis. Bec.
- O. Güthling. 2 tomi. M. 1.35 2 .---Tom. I: Bucolica. Georgica. M. -. 45
 - II: Aeneis. M. -. 90 1.30.
- Virgili Grammatici opera. Ed. Huemer. M. 2.40 2.80.
- Vitruvii de architectura ll. X. Ed.V. Rose. Ed. II. M. 5. - 5.60.

Hosted by Google

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.] Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merz-dorf. M. 3. - 3.40. C. Lobmeyer. M. -. 80 1.20. Amarcii sermonum 11. IV. Ed. M. Mani-Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kai tius. M. 2.25 2.60. ser. M. 4.40 4.80. Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. M. Lehnerdt. . M. 1.80 2.20. Ed. A. Swoboda. M. 4.- 4.60. Christus patiens. Tragoedia Gregorio Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. metrica. Ed. K. Rossberg. M. 1.80 2.20. Brambs. M 2 25 2.60. Vitae sanctorum novem metricae. Edd Comoediae Horatianae tres.Ed. R. Jahnke Guil. Harster. M. 3 - 8.50. M. 1.20 1.60. 1 c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis. Edidit Iosephus Frey. [8.] Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. | Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. Ed. E. Weber. M. 2.40 2.80. M. 2.40 3.20. Manutii, Pauli, epistulae sel. Ed. M. Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii, Fickelscherer. M. 1.50 2 .---Ed. I. Frey. M. - 45 -.70. 2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griech. u. röm. Schriftstellern. [gr. 8.] Plautus Rudens. Von F. Marx. Aetna. Von S. Sudhaus. M. 6.- 7.-Tacitus Germania. Von G. Wissowa Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. M. 4. - 5.-Mit dem Plan, eine Sammlung wissen-Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. schaftlicher Kommentare zu griechischen M 12 - 13.und römischen Literaturwerken erscheinen zu lassen, hofft die Verlagsbuchhandlung Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. M. 6. - 7.-Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung In Vorbereitung sind: mit den Hauptwerken der antiken Literatur Altchristl. Apologeten, Von J. Geffcken. als den vornehmsten Äußerungen des klas-Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz. sischen Altertums auffordern und anleiten. Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch. zum Nutzen für die Pflege der philologischen Övid Heroiden. Von R. Ehwald. Pindar Pythien. Von O. Schröder. Wissenschaft überhaupt wie für den einzelnen Philologen.

3. Einzeln erschienene Ausgaben und Schriften zu einzelnen Autoren und Schriftwerken [gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt].

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie euthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie - wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist - mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

 Griechische Schriftsteller. Aeschyli Orestie mit erklärend. Anmerk. von N. Wecklein. M. 6 .---Acta apostolorum: s. Lucas. Daraus einzeln je M. 2.-: Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. M. 8. — — orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. I. Agamemnon. II. Die Choephoren. Weidner. M. 3.60 III. Die Eumeniden. Aeschyli Agamemno. Ed. R. H. Klausen. - fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf Ed. alt. cur. R. Enger. M. 3.75. M. 4.-Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Google

Hosted by

teschyli Agamemnon. Griech. u. deutsch m. | Callimachea. Ed. O. Schneider 2 voll. Komm. von K. H. Keck. M. 9.-

- Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritschelius. Ed. II. M. S.-
- Dindorf, lexicon Aeschyleum. M. 16 .-Richter, z. Dramaturgie d. Ä. M. 6.50. Westphal, Prolegomena zu Ä.' Tragödien. M. 5.-
- Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. M. 4.-
- 'Αλφάρητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. M. 2.40.
- Anthologiae Planudeae appendix Barbe-rino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. M. 4 .---
- Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. αρθρων. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. M. 10.-
- Apollouii Rhodii Argonautica. Ed. R. Merkel. Scholia ed. H. Keil. M. 15.-
- [Aristarchus.] Ludwich, A.s Homer. Textkritik. 2 Teile. M. 28.-
- Aristophanis fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 6.-
- equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II our. K Zacher. M. 3 -
- ranae. Rec. A. von Velsen. M. 3.-
- ----- Plutus. Rec. A. von Velsen. M. 2.----- ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen.
- M. 2.40. thesmophoriazusae. Rec. A. von
- Velsen. Ed. II. M. 2 .---
- Müller-Strübing, A. u. d. hist. Kritik. M. 16 -
- Roemer, Aristophanesstudien. I. M.8.-Zacher, d. handschriften u. klassen d. Aristophanesscholien. M. 6 .---
- Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. M. 16.-
- politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. M. 18 .-- ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. M. 12 .---
- Heitz, die verlor. Schriften d. A. M.6.-Rose, Aristoteles pseudepigraphus. M. 14.
- rtemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. M. 8. -
- Bionis epitaphius Adouidis. Ed. H. L. Ahrens. M. 1.50.
- Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi rell. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. M. 21 60.
- Hiller, Beitr. zur Textgesch. d. gr. Bukoliker. M. 3 20.

M. 33.-

- Vol. I. Hymni cum scholiis vet. M.11.-- II. Fragmenta. Indices. M. 22.-
- [Callisthenes.] Pseudo-C., hrsgg. von H. Meusel. M. 2.40.
- Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. M. 9.-
- popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. M. 14.-
- Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. M. 10.-
- Comicorum Atticorum fragmenta. Ed, Th. Kock. 2 voll. M. 48.-
 - Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. M. 18.-
 - II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. M. 14.--
 - II. Novae comoediae fragmenta. Pars II. Comicorum incertae aetatis fragmenta, Fragmenta incertorum poetarum, Indices. Supplementa. M. 16 .---
- Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et
 - Latine ed. I. Th. Voemelius. M. 16 .---- orat. adv. leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius.
 - M. 4.--- de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. M. 1.60.
 - Fox, die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. M. 5.60.
 - Preuss, index Demosthenicus. M. 10 .---Schaefer, D. u. s. Zeit. 3 Bde. 2. Aufl. M. 30.-
- Περί διαλέχτων excerptum ed. R. Schneider. M. -. 60.
- Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed M. Schmidt. M. 9.-
- Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. M. 8.— Eratosthenis carminum rell. Disp. et
- expl. Ed. E. Hiller. M. 3 .-
- geographische Fragmente, hrsg. von Berger. M. 8.40.
- Euripidis fabulae et fragmm. Rec. G.
- Dindorf. 4. M. 9.— — Edd. R. Prinz et N. Wecklein M. 46.60.
 - Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. M.2.40
 - I. II. Alcestis. Ed. II. M.1 80
 - I. III. Hecuba. Ed. 11. M.2.40 ----- I. - IV. Electra. M. 2.-
 - I. --- V. Ion. M. 2.80.
 - -----
 - I. -- VI. Helena. M. 3.--I. -- VII. Cyclops. M. 1.40.
 - II. I. Iphigenia Taurica. M. 2.40.
 - II. II. Supplices. M. 2 .--- II. - III. Bacchae. M. 2.-
 - Hosted by Google

N. Wecklein. Vol. II. Pars IV. Heraclidae. M. 2.-Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg. - II. - V. Hercules. M. 2.40. v. A. Wiedemann. M. 12.-- II. - VI. Iphigenia Auliden-Ησιόδου τὰ απαντα έξ έρμηνείας **Κ**. sis. M. 2.80. Σίττλ. M. 10.-- III. - I. Andromacha. M.2.40. Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzach. - III. - II. Hippolytus. M. 2.80. [In Vorbereitung.] - III. - III. Orestes. M. 2.80. - Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. - III. - IV. Phoenissae. M. 2.80. G. Kinkel. Pars I. M. 5.-- 111. - V. Troades. M. 2.80. - 111. - VI. Rhesus. M. 3.60. [Fortsetzung erscheint nicht.] - ---- Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III - tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz cur. I. Flach. M. 6.60. Wecklein. (Mit latein. Kommentar.) Medea. Ed. III. M. 1.50. — Hecuba -] Glossen und Scholien zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von Ed III. M.1.20. - Andromacha. Ed. II. J. Flach. M. 8.-M. 1. 20. - Heraclidae. Ed. II. M. 1. 20. - Helena. Ed. II. M. 1.20. - Alcestis. Dimitrijevic, studia Hesiodea. M. 6.-Ed. II. M. 1.20. - Hercules furens. Steitz, d. Werke u. Tage d. H. nach Ed. II. M. 1.80. -- Phoenissae. Ed. II. M. 2.25. - Orestes. M. 1.20. - Iphigenia ihrer Compos. gepr. u. erkl. M. 4 .-Hesychil Milesii onomatologi rell. Ed. I. Taurica. M. 1.20. - Iphigenia quae est Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, Aulide. M. 1.20. [Etymologica.] Reitzenstein, Geschichte indd., spec. photolithogr. cod. A. M.9.d. griech. E. Mit 2 Tafeln. M. 18 .-Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von Eusebli canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita. Verterunt Berger. M. 2.40. Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I notisque illustrarunt C. Siegfried et Ilias. 2 voll. Vol. I. M. 16. — 18. —. Pars II. Odyssea. 2 voll. M. 16. — 20. — H. Gelzer. 4. M. 6.-Galeni de placitis Hippocratis et Platonis. Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. M. 13.-Graec., adnot. crit., vers. Lat. M. 20.-- Ilias. Ed. I. La Roche 2 parti. Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, M. 22.-Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. Iliadis carmina seiuncta, discreta, gr. 4. M. 2.40. II. Epicteti et Moschionis sententiae. emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. M. 16 .--Ed. A. Ēlter. gr. 4. M. 1.60. D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. Grammatici Graeci recogniti et apparatu A. Gemoll. M. 6.80. critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8. --] D. Homer. Batrachomachia des Pars II. Vol. I. Et. s. t.: Apollonii Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. Dyscoli quae supersunt. Recc. R. u. erl. v. A. Ludwich. M. 20 .--Schneider et G. Uhlig. Fasc. I. Apollonii scripta minora a R. Schnei-Autenrieth, Wörterb. z. d. Homer. Gedero edita. M. 10.dichten. 8. Aufl. M. 3.- 3.60. Pars IV. Et. s. t.: Theodosii Alexan-Ebeling, lexicon Homericum. 2 voll. drini canones, Georgii Choero-M. 60.bosci scholia. Sophronii patri-Frohwein, verbum Homericum. M. 8.60. archae Alexandrini excerpta. Gehring, index Homericus. M. 16 .-Rec. A. Hilgard. Vol. I. Theodosii canones et Choero-Schuster. M. 9.bosci scholia in canones nomi-Kammer, d. Einheit d. Odyssee. M. 16 .--nales. M. 14.-La Roche, die Hom. Textkritik i. Altert. - II. Choerobosci scholia in cano-.1. 10 nes verbales et Sophronii excerpta Ludwich, d. Homervulgata als vore Characis commentario. M. 22 .alexandrinisch erwiesen. M. 6.-[Fortsetzung in Vorber.] Nutzhorn, d. Entstehungsweise d. Hom. Herodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meister. Gedichte. *M.* 5. –– Volkmann, Gesch. u. Krit. d. Wolfschen Lex.-8. M. 5.-Crusius, Untersuch. z. d. Mimamben d.

Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner .M. S. --

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Herondas. M. 6 --

Herodiani ab excessu d. Marci 11. VIII. Ed. L. Mendelssohn. M. 6.80.

Euripides fabulae. Edd. R. Prinz et | Herodiani technici rell. Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. M. 54.-

- Gladstone's Homer. Studien, bearb. V (
- Prolegomens. M. 8 .--

ė

Hosted by

Περίπαθών excerpta ed. R. Schneider Inscriptiones Graecae metricae ex scrip- | toribus practer Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. M. 8.-Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. M. 2.80. M. 2. -Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. M. 5.60. Iuliani II. contra Christianos: s. Soriptorum Graecorum e. q. s. - deutsch v. J. Neumann. M.1.-Kyrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios. Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fasce. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prott. M. 2.80. Lexicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [U. d. Presse, bez. in Vorbereitung.] I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel). II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn). III. Homerlexika (A. Ludwich). IV. Stephanus von Byzanz. V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel) VI. Photios. VII. Suidas (G. Wentzel). VIII. Hesych. IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fase. I. M. 14.— X. Verschiedene Specialglossare, namentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl. [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.1 Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blaß. M. 2.--] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blaß. M.4 .--Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. M. 15.-[Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. [Mathematici.] Heiberg, philolog. Studien z. griech. Mathematikern. I-IV. M. 3 .-[Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blaß. M. 8.60. Metrodori Epicurei fragmm. coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subi. A. Koerte. M. 2.40. Musãos, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. M. 1.--Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. M.9.--[Oratores.] Blaß, d. attische Beredsamkeit. 3 Abt. M. 56.-Drerup, üb. d. b. d. att. Rednern eingel. Urkunden. M. 5.20. Westermann, Unters. üb. d. i. d. att. Redner eingel. Urkunden. M. 3.-5

Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. Denuo ed. A. Dieterich.

- Philodemi Epicurei de ira l. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. M. 10.80.
- περί ποιημάτων l. 11 fragmm. Ed. A. Hausrath. M. 2.-
- Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) M. 14.-
- Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. M. 8.-
- carmina prolegg. et commentt. instructa ed. W. Christ. M. 14 -

versezetei kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet .M. 4.- [Ohne Fortsetzung.]

Rumpel, lexicon Pindaricum. M. 12 .-

- Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.)
 - Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen. Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur.
 - M. Wohlrab. M. 2.40. Phaedo. Ed. V cur. M. Wohlrab. M. 2.70. Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. M. 2.40. - Phaedrus. Ed. II. M. 2.40. -Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. M. 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. M. 2.70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II cur. A. R. Fritzsche. M. 6.-- Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. M. 3.60. - Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. M. 5.60. - Politicus et incerti auctoris Minos. M. 2.70. - Philebus. M. 2.70. — Leges. 3 voll. [je M. 3 60.] M. 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V-VIII. Vol. III. Lib. IX-XII et Epinomis.]

- Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. M. 11 20.

- Immisch, philolog. Studien z. P. I. Heft: Axiochus. M. 3. -.. II. Heft: De recenss. Plat. praesidiis atque rationibus. M. 8.60.
- Peipers, Unters. über das System P.s. I. Teil: D. Erkenntnistheorie P.s. M. 16.80.
- ontologia Platonica. M. 14.-Ritter, P.s Gesetze. Darstellg. d. Inhalts
- M. 3.20.
- ----- Kommentar z. griech. Text. M 10.-
- Schmidt, krit. Commentar z. P.s Theaetet M. 4.-; exeget. Commentar M. S.20.
- Susemihl, d. genet. Entwicklg. d. Plat. Philosophie. 2 Teile. M. 21 -

Plutarchi de musica. Ed. B. Volkmann. M. 3 60.

- de proverbils Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. M. 2 80. - Fasc. II Commentarius. 4.
- M. S .--— Themistokles, F. quellenkrit. Übung n
- comm. u. hrsg. v. A. Bauer. M. 2.-- τὸ ἐν Λελφοῖς Ε. Ed. G. N. Ber-
- nardakis. M. 1.50. Poetae lyrici Graeci. Rec. Th. Bergk.
- Ed. IV. 3 voll. Vol. III: Poetae melici. M. 13 60. [Voll. 1. II vergr.]

- Ed. V. 2 voll.

Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. M. 14.-

- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorber.]

Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli. Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed V. 4. M. 20.-

Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. M. 14.-

Porphyrii quaestt. Homer. ad Iliadem pertin rell. Ed. H. Schrader. 2 fasce. gr. Lex.-8. M. 16.-

---- ad Odysseam pertin. rell. Ed.

H. Schrader. gr. Lex.-8. M. 10.--Ptolemaei περί χριτηρίου και ήγεμονικοῦ lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. M. 1.--

Boll, Studien üb. Claud. Ptol. M. 5.60. [Quintus Smyrnaeus.]

- Zimmermann, krit. Unters. zu Q. S. M. 4.-; krit. Nachlese zu Q. S. M. 4 .-
- [Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice. Rec B. Fabricius. Ed. II. M.1 20.
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn relig quae supers. Fasc. III: luliant imp. contra Christianos quae supers. Ed C. 1. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. M 6 -
- Sophoclis tragoediae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M.5 -
- ---- Recc. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. M. 10 80. Philoctetes, Ed. IV. M. 1 50. — Oedipus
- Rex. Ed. V. M. 1 50. Oedipus Coloneus. Ed. V. M 1 80 - Antigona. Ed. V. M. 1. 50. - Electra Ed. IV. M. 1. 80. -Aiax. Ed. III. M 1 20. - Trachiniae. Ed. 111. M. 1.50.

- König Oldipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F Ritter. M.5 -

Antigone. Griech u deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst ? Abhandl. üb. diese Tragödie (Mit Porträt Aug. Böckh's.) M. 4 40.

Plüß, S.'Elektra. Eine Auslegung. M.S.-

- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. von Scala. I. Teil. M. 8.-
- Stoicorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. II. M. 14.-
- [Theocritus.] Rumpel, lexicon Theocriteum. M. 8.-
- Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.
- [Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von Usener. M. 4.-
- Theophanis chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. M. 50.-
- Theophrasts Charaktere. Hrsg., erkl. u. übersetzt v. d. Philolog. Gesellschaft zu Leipzig. M. 6 -
- Thucydidis historiae. Recens. C. Hude Tom. 1: Libri I—IV. *M*. 10.— — II: Libri V—VIII. Indices. *M*. 12.—
- de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl r
- Lib. 1. Ed. III. M. 4.50. Lib. 2. Ed. III. M. 3. -. - Lib. 3. Ed. II. M.2.40. - Lib. 4. Ed. II. M. 2.70. - Lib. 5. Ed. II. M. 2.40. - Lib. 6. Ed. II. M. 2.40. - Lib. 7. Ed. II. M. 2.70. - Lib. 8.
- Herbst, zu Thukydides. I u. II. M. 6.40. Stahl, quaestiones gramm. ad Th. pertinentes. Ed. II. M. 1.60.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. M. 26.-

- Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente v. Heinze. M. 5.60.
- Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. M. 10.-
- Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa. De Cyri Minoris expeditione 11. VII
 - (Anabasis), rec. Kühner. M. 3.60. Oeconomicus, rec. L. Breitenbach.
 - M. 1.50. Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt.
 - M. 6.60. Pars I. Libri I et II Ed. II. M. 1.80.
 - II. Libri III-VII. M. 4.80

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. M. 10.-

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. M. 19 -

- Anrelii imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.
- Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. M.1.-Aviani fabulae. Ed. G. Frochner. gr. 12.
- M. 1.20.

Hosted by

4 voll. [8 sectiones.] M. 22.80.

Ed. II. M. 2.70.

Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: | Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe s Polio.

- Ebeling, Schulwörterb. zu Caesar. 4. Aufl. M. 1. - 1.30.
- Menge et Preuss, lexicon Caesarianum. M. 18.-
- Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris 11. Rec. H. Keil. gr. 4. M. 1.60.
- Catonis practer libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. M. 5 .-
- de agri cult. l., Varronis rer. rust. 11. III. Rec. H. Keil. 3 voll. M. 33.40. Vol. I. Fasc. I. Cato. . M. 2.40.
 - I. II. Varro. M. 6. -

 - II I. Comm. in Cat. *M*. 6. -- II. II. Comm. in Varr. *M*. 8. -
 - III. I. Ind. in Cát. M. 3. -
- III. II. Ind. in Varr. M. 8.-Catulli 1. Recensuit et interpretatus est
 - Aem. Bachrens. 2 voll. M. 16.40. Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. M.4.
 - II. Commentarius, 2 fasce, M. 12,40. - Hrsg. u. erkl. v. A. Riese. M. 4.-
- Ciceronis, M. Tullii, epistularum 11. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernero et U. E. Schmidtio confectae. M. 12.-
- ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdegen. M. 3.20.
- [----] ad Herennium Il. VI: s. Cornificius und [Herennius].
- Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. M. 1.60.
- Schmidt, d. Briefwechsel d. Cicero von s. Proconsulat in Cilicien bis zu Caesars Ermordg. Nebst Neudruck d. XII. u. XIII. Buches d. Briefe an Atticus. M. 12.-- d. handschriftl. Überlief. d. Briefe C.s an Atticus, Q. Cicero, M. Brutus in Italien. Mit 4 Taf. M. 6.-
- Zieliński, Cicero im Wandel d. Jahrhunderte. kart. M. 2.40.
- Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. M. 20.40.
- **fommentarii notarum Tironianarum.** Cum [†]prolegg., adnott. crit. et excget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz.
- [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe M. 40.-
- Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium 11. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. . 1. 8 -
- Córpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.
 - Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetzet G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adjectae sunt 3 tabb. phototyp. M. 20.-

incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. Vol. III. Hermeneumata Pseudodositheana.

- Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. M. 22 .--
- IV. Glossae codicum Vaticani 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. M. 20.-
- V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. M. 22.-
- VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars prior 2 fascc. je M. 18.-
- VII. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars posterior. Acc. index Graecus G. Heraei. Fasc. I. M. 24.-
- Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.
- Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. M. 3.60.
- Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Prae-fatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. M. 4.-
- Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. M. -. 60.
- Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. M. 1.60.
- Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. Jl 8 .-
- Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Bachrens. M. 1.20.
- Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. M. 6.-
- Goetz, der Liber Glossarum. M. 1 Facs. M. 3.-
- Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. M. 139.20.
 - Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. M. 9.-
 - I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. M. 10.-
 - II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. M 19.-
 - III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. M. 12.-
 - III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeexercitamentis rhetoricis libri. institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. M. 7.-

 $\mathbf{2}$

Hosted by Google

- Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. Vol. IV. Fasc. 1. Probi catholica, insti
 - tuta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11. — IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica,
 - Mari Servii Honorati commentarius, Mari Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littora, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M* 8.-
 - V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M.* 9.-
 - V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10.-
 - VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. M. 9.—
 - -- VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14. ---
 - VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus. M 10.-
 - VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. M. 11.20.
 - Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. M. 19.--
- Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. M. 14.—
- Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M* 16.—
- Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.
 - Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec.
 Iterum rec. O. Keller. *M.* 12.—
 II. Sermones, epistulae, de arte poet.
- carmina. Rec. L. Mueller. 16.
 M 2 40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M* 3.60.
 Satiren. Krit. hergestellt, metr. übersetzt u. m. Kommentar vers. v. C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M* 16.40.

- Horatii Satiren. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7.-
- ---- Briefe, im Bersmaß der Urschrift verbeutscht von A. Bacmeister u. D. Reller. 8. M. 2.40 3.20.
- Friedrich, Q. Hor. Flaccus. Philol. Unters. M. 6.-
- Keller, Epilegomena zu H. 3 Tle. M. 24. Mueller, Q. Hor. Flaccus. E. lit.-hist. Biographie. M. 2.40.
- Plüss, Horazstudien. Alte u. neue Aufs. üb. Horaz. Lyrik. M. 6.--
- [Iuris consulti.] Kalb, Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M* 4.—
- Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M* 4.40.
- ed. H. Usener. Pars I. M. 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.] Lucili saturarum rell. Recens., enarravit
- F. Marx. [In Vorber.]
- Mueller, Leben u. Werke d. L. *M* 1.20. Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M.* 2 40.
- Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes M. 32.--
- Novatians epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M*. 1.20.
- Optatiani Porfyrii carmina. Rec. L Muller. M. 3.60.
- Orestis tragoedia. Ed. I. Maehly. 16. M. 1.20.
- H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. M. 2.40, eleg. geb. 3.20.

Siebelis. Polle, Wörterbuch 3. O.3 Metamorph. 5. Aufl. M. 2.70 3.10.

- morph. 5. Aufl. M. 2.70 3,10. Stange, fleines Wörterb. 3. D.8 Metamorph. M. 2.50.
- Persius, siehe: Satura, v. Blümner. [Petronius.] SegebadeetLommatzsch,
- lexicon Petronianum. M. 14.-
- Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller. M. 3.--
- Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuerling. M. 2.80.
- Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschelius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi *M* 91 20.
 - Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. M. 5.60.

Hosted by GOOgle

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Plauti comoediae.

- Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. M. 3.-
- I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. M. 2.40.
- I fasc. IV. Asinaria. Recc. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
 I fasc. V. Truculentus. Rec. F.
- I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. M. 4.80.
- II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. M. 2.40.
- II fasc. II. Amphitruo. Recc. G.
 - Goetz et G. Loewe. M. 3.60. — II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 3.60.
 - II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 3.60.
 - Ed. II cur. G. Goetz. M. 3.60. — II fasc. V. Poenulus. Recc. F. Ritschelit schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. M. 5.— — III fasc. I. Bacchides. Rec. F.
 - III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M.4.
 - III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. M. 4.-
 - III fasc. III. Rudens. Rec F. Schoell. M. 5.60.
 - III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 5.60.
 - -- III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. M. 5.60.
 - IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. . M. 5.60.
- IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz.

(ز

÷

- M. 6. ---- IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl.
 - Ed. II cur. F. Schoell. M. 5.60.
 - IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. . M. 6.-
- IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F.
 Schoell. Acc. dependitarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. M. 5.60.
 - Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschelii. [Vergriffen außer:]
 - Tomus I. Pars 3. Bacchides. M. 3.-- III, Pars 2. Mercator. M. 3.-

Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M.* -. 50. ----- miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck.

- M. 2.80. Ed. O. Ribbeck.
- Analecta Plaut. scrips. F. Schoell, G. Goetz, G. Loewe. *M. 6.-* Ribbeck, Übers. d. Miles gloriosus, in: R. Alazon. *M.* 4.40.
 - Ritchl, prolegomens de rationibus crit., gramm., prosod., metr. emendationis Plaut. M. 4.--

Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —.80. Polionis de bello Africo comm. Edd. E.

- Polionis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodoński. Adi. est tab. photolithograph. *M.* 6.80.
- [Pompeius Trogus.] v. Gutschmid, üb. d. Fragmm. d. P. T. u. d. Glaubwürdigkeit ihrer Gewährsmänner. *M.* 2.70.
- [Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. M. 1.20.
- Propertii elegiae. Rec. A. Bachrens. M. 5.60.
- Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.-
- Quintiliani institutionis orator. Il. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.]
- Pars II: Libb. VII—XII. M. 9.— Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm.
- Lex.-8. *M.* 17.--Saliarium carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. *M.* 1.--
- Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7.20. — historiarum fragmenta. Ed. Fr.
- Kritzius. M. 9.— — historiarum rell. Ed. B. Mauren-
- brecher.

Fasc. I. Prolegomena. M. 2 -

- Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. M. 8.—
- Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persins u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. M. 5. - 5.80.
- II. Comicorum fragmenta. *M* 14.-[Seneca (philosophus).] Gercke, Seneca-
- Studien. M. 9.— Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Recc. G. Thilo
 - et H. Hagen. 3 voll. Vol. I fasc. I. In Aen. I-III comm.
 - Rec. G. Thilo. M. 14.-
 - I fasc. II. In Acn. IV-V comm. Rec. G. Thilo. *M* 10.-
 - II fasc. I. In Aen. VI--VIII comm. Rec. G. Thilo. *M* 10.-
 - II fasc. II. In Aen. IX-XII comm. Rec. G. Thilo. M. 10.-
 - III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
 - III fasc. II. App. Serviana. M. 20 -[- III fasc. III (Indices) in Vorber.]
- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v.
- von Scala. I. Teil. M. 8.-
- Statii silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. M. 16.-

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Hosted by Google

^{2*}

- Statii Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I-VI. M. 8.-
- Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. M. 1.60.
- Syrisententiae. Rec. Guil. Meyer. M.2.40. - Rec. E. Woelfflin. M. 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum 1. Rec. A. Holder. M. 2.-
- dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Bachrens. M. 2.-
- Draeger, üb. Syntax u. Stil d. T. 3. Aufl. M. 2.80.
- Gerber, Greef et John, lexicon Taci-teum. M. 57.60.
- [Tertullianus.] Hoppe, Syntax u. Stil d. T. M. 8.-
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
- [----] D. tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
- Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riese. M. 6.
- rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.

- antiquitatum rer. divin. 11. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaestt. Varr. Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.

- Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. 4 voll. M. 22.40.
 - Vol. I. Bucolica et Georgica. M. 5 .-- II. Aeneidos libri I-VI. M. 7.20.
- III. Aeneidos libri VII-XII. M.7.20. - IV. Appendix Vergiliana. M. 3.-- Ed. I. [Vergriffen außer:]
- Vol. III. Aeneidos lib. VII-XII. M.S.-IV. Appendix Vergiliana. M. 5.--] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc.

et Georg. Ed H. Hagen. M. 6 .--

- Comparetti, V. im Mittelalter, deutsch von Dütschke. M. 6.-[14.---Heinze, V.s epische Technik. M. 12.-Plüss, V. u. d. epische Kunst. M. 8.-Sonntag, V. als bukol. Dichter. M. 5. — Weidner, Commentar zu V.s Aen. B. I u. II. M. 8. -
- Vitruvii de architectura ll. X. Edd. V. Rose et H. Müller-Strübing. M. 7. ---
- Rec. et in German. serm. vertit C. Lorentzen. Vol. I. Pars I. M. 4.50.

Nohl, index Vitruvianus. *M* 5.— Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. M. -. 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verläßliche, nach gemeinsam vereinbarten Grundsätzen verfaßte und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von Jurenka. | IV. Lysins' Reden geg. Eratosthenes und 2 Hefte. *M.* 1.40. II. Isokrates' Panegyrikos, von Mesk.
- 2 Hefte. M. 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. Jurenka. 2 Hefte. M.1.60.
- üb. d. Ölbaum, von Sewera. 2 Hefte. M 1.20

JC

Hosted by

V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von Gschwind 2 Hefte. M 1.20.

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen sich diese Ausgaben dadurch aus, daß sie das Bedürfnig der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller. Aeschylos' Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. M. 1.80 2.25. Aeschylos' Agamemnon. Von R. Enger. - Von L. Schmidt. M. 1.20. 3. Aufl., von Th. Plüß. M. 2.25 2.75. - Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., — die Sieben geg. Theben. Von N Wecklein. *M*. 1.20 1.50. von N. Wecklein. M. 1.50 2 .---

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

ļ

¥1

Aeschvlos' die Schutzflehenden. Von N.	Homers Ilias, erklärt von J. La Roche.
Wecklein. M. 1.60 2	Teil IV. Gesang 13-16. 3. Auflage.
Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. M. 2.70 3.20.	M. 1.50 2 V. Gesang 17-20. 2. Auflage.
	M. 1.50 2 - VI. Gesang 21-24. 2. Auflage.
Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kapp. I-XLI).	[Vergriffen.] ————————————————————————————————————
Von K. Hude. M. — .60 — .85. Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte.	2 Bände.
[I. Heft. M. Karte. M. 1.80 2.25. II. Heft. M. 2.25 2.75.] M. 4.05 5.—	Band I. Heft 1. Gesang 1-3. 5. Aufl. <i>M</i> 90 1.30.
Demosthenes' ausgewählte Reden. Von	- I. Heft 2. Gesang 4-6. 5. Aufl. M. 1.20 1.70.
C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. M. 6.60.	- I. Heft 1/2 zusammen in 1 Band
I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden.	M. 2.60. — I. Heft 3. Gesang 7-9. 4. Aufl.
2 Hefte. M. 4.50. Heft I: I—III. Olynthische Reden.	M. 1.50 2 I. Heft 4. Gesang 10-12. 4. Aufl.
IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl.,	M. 1.20 1.70.
von Fr. Blaß. <i>M.</i> 1.20 1.70. — II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden.	- I. Heft 3/4 zusammen in 1 Band .M. 3.30.
VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes.	- 11. Heft 1. Gesang 13-15. 3. Aufl.
VIII. Rede über die Angelegenheiten	M. 1.20 1.70. — II. Heft 2. Gesang 16—18. 3. Aufl.
im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 5. Aufl., von Fr. Blaß.	. Н. 1.20 1.70.
.H. 1.50 2.—	- II. Heft 1/2 zusammen in 1 Band
- II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. <i>M.</i> 1.80 2.25.	- 11. Heft 3. Gesang 19-21. 3. Aufl.
II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von	. M. 1.20 1.70. — 11. Heft 4. Gesang 22—24. 3. Aufl.
Fr. Blaß. M. 2.10 2.60. Euripides' ausgewählte Tragödien von	
N. Wecklein.	.ti. 3.30.
I. Bdch. Medea. 3. Aufl. M. 1.80 2.25. II. Bdch. Iphigenia im Taurierland.	
1. 1. 2. Aufl. M. 1.50 2	- 2. Ges. 4-6. 2. Aufl. M. 1.50 2
[III. Bdch. Die Bacchen. <i>M.</i> 1.50 2 IV. Bdch. Hippolytos. <i>M.</i> 1.50 2	- 3. Ges. 7-9. 2. Aufl. <i>M.</i> 1.80 2.30. - 4. Ges. 10-12. 2. Aufl. <i>M.</i> 1.20 1.70.
V. Bdch. Phönissen M. 1.80 2.25. Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände.	- 5. Ges. 13-15. 2. Aufl. M. 1.80 2.30.
Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. M. 11.70.	- 6. Ges. 16-18. 2. Aufl. M. 2.10 2.60. - 7. Ges. 19-21. M. 1.50 2
Band I. Heft 1. Buch I nebst Ein-	- 8. Ges. 22-24. M. 1.80 2.30.
leitung u. Übersicht über den Dialekt. 4. Aufl. <i>M.</i> 1.80 2.25.	C. Hentze. 2 Bände.
I. Heft 2. Buch II. 3. Aufl. .//. 1.50 2.—	Band I. Heft 1. Gesang 1-6. 11. Aufl. M. 1.50 2
- II. Heft 1. Buch III. 3. Aufl.	- I. Heft 2. Gesang 7-12. 10. Aufl.
. 1. 50 2 - II. Heft 2. Buch IV. 3. Aufl.	M. 1.35 1.80. — II. Heft 1. Gesang 13-18. 8. Aufl.
. 11. 50 2 - III. Buch V und VI. 3. Aufl.	M. 1.35 1.80.
et . 1.80 2.30.	- II. Heft 2. Gesang 19-24. 9. Aufl. M. 1.40 1.80.
- IV. Buch VII. Mit 2 Karten. 4. Aufl.	Heft 1. Ges. 1-6. 4. Aufl. M. 1.50 2
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten.	- 2. Ges. 7-12. 3. Aufl. M. 1.20 1.70.
4. Aufl. M. 1.80 2.30. Humers Ilias, erklärt von J. La Roche.	
6 Teile.	Isokrates' ausgewählte Reden. Von O.
Teil I. Gesang 1-4. 3. Auflage.	Schneider. 2 Bändchen. M. 3 3.95. I. Bändchen. Demonicus, Euagoras,
- II. Gesang 5-8. 3. Auflage.	Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schnei-
M. 1.50 2 III. Gesang 9-12. 3. Auflage.	der. M. 1.20 1.70. II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus.
<i>.н.</i> 1.50 2.—	3. Aufl. M. 1.80 2.25.
Die fetten Ziffern verstehen si	ch für gebundene Exemplare.

 $\mathbf{21}$

Hosted by Google

- Lucians ausgewählte Schriften. Von | C. Jacobitz. 3 Bändchen. M. 3.60 5.10. Siefert und Fr. Blaß. 6 Bändchen. I. Bändchen. Philopoemen u. Flamini-I. Bändchen, Traum. Timon. Prometheus. nus. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. Fr. Blaß. M. -. 90 1.30. M. 1.20 1.70. II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von II. Bändchen. Die Totengespräche. Ausgewählte Göttergespräche. Der Hahn. O Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. M. 1.50 2 .--2. Aufl. M. 1.20 1.70. III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. III. Bändchen. Demonax. Der Fischer. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. M. 1.50 2 .--Anacharsis. M. 1.20 1.70. IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. M. 1.20 1.70. C. Rehdantz. M. 2.25 2.75. V. Bändchen, Agis u. Kleomenes. Von [Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Fr. Blaß. M. - 90 1.30. Von E. Buchholz. 2 Bdchn. M. 4. 20 5.20. VI. Bändchen. Tiberius und Gajus I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., voi M. 2.10 2.60. von R. Peppmüller. Sonhokies. Von Gust. Wolff und L. Bellermann. II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter und die Bukoliker. I. Teil, Aias. 5. Aufl. M. 1.50 2 .---II. - Elektra. 4. Aufl. M. 1.50 2.-2. Aufl., von Sitzler. M. 2.10 2.60. III. - Antigone. 6. Aufl. M. 1.50 2 .-Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froh-IV. - König Öidipus. 4. Aufl. M.1. 50 2 .berger. 2 Hefte. M. 3.60. V. - Oidipus auf Kolonos. M. 1.20 2 .-I. Heft. Prolegomena. - R. gegen Supplementum lect. Graecae. Von C. A. Eratosthenes. - R. geg. Agoratos. -J. Hoffmann. M. 1.50 2 .-Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Ver-Testamentum novum Graece. Das Neue fassung. - R. f. Mantitheos. - R. Testament. Von Fr. Zelle. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thal-I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. heim. M. 1.80 2.25. Zelle. 1.80 2.25. II. Heft. Reden gegen Alkibiades. -IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. M. 1.50 2 .-R. geg. Nikomachos. - R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. - R. üb. d. V. Apostelgeschichte. Von B. Wohl-Ölbaum. - R. geg. die Kornhändler. fahrt. M. 1.80 2.25. - R. geg. Theomnestos. - R. f. d. Thukydides. Von G. Böhme u. S. Wid-Gebrechlichen. - R. geg. Diogeiton. mann. 9 Bändchen. [je M. 1.20 1.70.] 2. Auflage, von Th. Thalheim. M. 10.80 15.30. M. 1.80 2.25. 1. Bändehen. 1. Buch. 6. Auflage. - Größere Ausgabe. 3 Bde. [Bd. II 2. 2. 6. **u**. III vergriffen.] 3 3 5. I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. 4. 5. 4 ____ Verteidigung geg. die Anklage weg. 5. 5 _ 5 Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., 6. 6. 5. von G. Gebauer. M. 4.50. 7. 5. 7. --------Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, 8. 8. -5. J. Deuschle u. a. 9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl. I. Teil. DieVerteidigungsrede d. Sokrates. Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., 9. (bez. 8., 7.) Aufl. von H. Uhle. *M*. 1. – 1.40. II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. Ausgabe m. Kommentar unter d. Text. I. Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurentaf. 4. Aufl., von Chr. Cron. M. 2.10 2.60. u. 1 Karte. M. 1.35 1.80. III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Cron. B. III. IV. M. -.90 1.20. B. V-VII. M. 1.20 1.50. TT III. - dasselbe. Buch I-IV. Text u. Wohlrab. 4. Aufl. M. -. 60 -. 90. Kommentar getrennt. IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle Text. M.e. Übersichtskarte. M -- 90 1.24. u. Cron. 5. Aufl., v. E. Bochmann. Kommeutar. Mit Holzschnitten und M. 1.20 1.70. Figurentafeln. M. 1.35 1.80. V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. Kyropädie. Von L. Breitenbach. M. 3. - 3.50. 2 Hefte. [je M. 1.50 2 .--] M. 3 .-- 4 .--VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. I. Heft. Buch I-IV. 4. Auflage, von 3. Aufl. M. 1.50 2 .---VII. Teil. Der Staat I. Buch. Von M B. Büchsenschütz. Wohlrab. M. -. 60 -. 90. II. Buch V-VIII. 3. Aufl. Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Joogle Hosted by

Plutarchs ausgew. Biographien. Von Otto

- I. Heft. Buch I-IV. 6. Aufl.
- II. -- Buch V-VII. 4. Aufl.
- ---- Memorabilien. Von Raph. Kühner.
- 6. Aufl., von Rud. Kühner. M. 1.60 2.20.
- -Agesilaos. Von O. Güthling. M.1. 502.-

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii) liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl.,

- von B. Dinter. 3 Hefte. M. 2.55 4.-I. Heft Buch I-III. M. Einleit. u. Karte
 - v. Gallien. M. -. 90 1.40. II. - Buch IV-VI. M. -. 75 1.20.
- III. Buch VII u. VIII u. Anhang. M. —. 90 1.40.
- ----- comm. de bello civili. Von A. Doberenz. 5. Aufl., v. B. Dinter. M. 2.40 2.90.
- Cicero de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Heftc. *M* 4,80 6.25.
 - I. Heft. Einleit. u. Buch I *M* 1.80 2.25. II. — Buch II. *M* 1.50 2.—
 - III. Buch III. M. Indices u. Register z d. Anmerkungen. *M* 1.50 2.—
- Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. M. -..45.
- _____ 5. Auflage, von Adler. In 1 Band. M. 4.50.
- Brutus de claris oratoribus. Von K.W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. M. 2.25 2.75.
- ---- partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit. M. 1. --- 1.40.
- div. in Caecilium. Von Fr. Richter.
 2. Aufl., von A. Eberhard. M. -. 45 -. 80.
 Beden gegen Verres. IV. Buch. Von
- Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.50 2.--V. Buch. Von Fr. Richter.
- 2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.20 1.70. — Redeüb. d. Imperium d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. M. - .75 1.20.
- 2. Aufl., von G. Landgraf. M. -. 90 1.30.
- Rede f. Sulla. Von Fr. Richter.
 2. Aufl., von G. Landgraf. *M*. -. 75 1.20.
 Rede f. Sestius. Von H. A. Koch.

÷.

2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.- 1.40.

- Ciceros Rede f, Plancius, Von E. Köpke.
 3. Aufl., von G. Landgraf. M. 1.20 1.70.
 Rede f. Milo. Von Richter-Eberhard. 4. Aufl., von H. Nohl. M. 1. – 1.40.
 — I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch
 3. Aufl., v. A. Eberhard. M. 1.20 1.70.
- ----- Reden f. Marcellus, f. Ligarius n. f. Deiotarus. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. M. --. 90 1.30.
- --- Rede f. Archias. Von Fr. Richter
- 4. Aufl., von H. Nohl. M. -. 45 -. 80.
- ---- Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil, M. 3.60 4.10.
- ----- ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. M. 2.20 3.---
- Tusculanae disputationes. Von O. Hoine. 2 Hefte. *M.* 2.85 3.30.
- I. Heft. Lib. I. II. 4. Aufl. # 1.20 1.70. II. - Lib. III-V. 4. Aufl. # 1.65 2.15.
- --- Cato maior. Von C. Meißner. 4. Aufl. M. --. 60 1.--
- <u>Laclius.</u> Von C. Meißner. 2. Aufl. M. -. 75 1.20.
- de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. A. 2.70 3.20.
- de legibus. Von A. du Mesnil. M. 3.90. — de natura deorum. Von A. Goethe. M. 2.40 2.90.
- [----] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. M. 2.80.
- Von O. E. Schmidt. I. Heft. M. 1. -- 1.40.
- Cornelius Nepos, siehe: Nepos.
- Curtius Rufus. Von Th. Vogel. 2 Bändchen. M. 4.35 5.35.
 - I. Bändchen. Buch III-V. 3. Auflage . *H.* 2.10 2.60.
- II. Buch VI—X. Mit Karte. 2. Aufl. M. 2.25 2.75.
- [Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M* 3.50 5.10.
 - 1. Heft: Catull. M. -. 90 1.30.
 - 2. Heft: Tibull. M. -. 60 1.-
 - 3. Heft: Properz. M. 1. 1.40.
 - 4. Heft: Ovid. M. 1. 1.40.
- Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 15. Aufl., v. O. Weißenfels. M. 2.25 2.75.
- [--] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. .//. - 15.
 - Satiren und Epistelu. Von G. T. A. Krüger. 2 Abt. [je *M* 1.80 2.30.] *M* 3.60 4.60.
- I. Abt. Satiren. 14. Aufl., v. G. Krüger. II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger

Hosted by Google

	Plautus' ausgewählte Komödien. Von [
2 Bände. M. 4.40 5.40.	E. J. Brix. 4 Bdchn. M. 5 6.80.
I. Bd. Der Sermonen Buch I. M. 2. 40 2.90.	I. Bdchn. Trinummus. 4. Aufl., von
II. — Der Sermonen Buch II. M.2. — 2.50.	M. Niemeyer. M. 1.20 1.40.
Livius, ab urbe condita libri.	II. — Captivi. 5. Aufl. <i>M</i> . 1. — 1.40. III. — Menaechmi. 4. Auflage, von
Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. M. 1. 50 2	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
Lib. 2. Von M. Müller M. 1.50 2	IV Miles gloriosus. 3. Auflage.
Lib. 3. Von F. Luterbacher. M.1.201.70.	M. 1.80 2.30.
Lib. 4. Von F. Luterbacher. M.1.201.70.	Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von
Lib. 5. Von F. Luterbacher. M.1. 201.70.	A. Kreuser. M. 1.50 2
Lib. 6. Von F. Luterbacher. M.1. 201.70.	Quintiliani institut. orat. liber X. Von
Lib. 7. Von F. Luterbacher. M1.201.70.	G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger.
Lib. 8. Von F. Luterbacher. M.1.201.70.	M. 1 1.40.
Lib. 9. Von F. Luterbacher. M. 1. 201.70.	Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Ingurth.,
	oratt. et epistt. ex historiis excerptae.
Lib. 10. Von F. Luterbacher. M.1. 201.70.	Von Th. Opitz. 8 Hefte. M. 2.05 3.20.
Lib 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. M. 1.20	I. Heft: Bellum Catilinae. M. — . 60 1. — II. — Bellum Iugurthinum. M. 1. —
1.70. Lib 29 Nov E Wälfflin 3 And #1 20	11. — Bellum lugurtninum. M. 1. — [1.40.
Lib. 22. Von E. Wölfflin. 3. Aufl. M.1.20 1.70.	III. — Reden u. Briefe a. d. Historieu.
Lib. 23. Von E. Wölfflin u. F. Luter-	$\mathcal{M} = .45 = .80.$
bacher. M. 1.20 1.70.	Tacitus' Historien. Von K. Heraeus.
Lib 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. M. 1.35	2 Teile. M. 3.90 4.85.
1.80.	I. Teil. Buch I u. II. 4. Aufl. M. 1.80 2.25.
Lib. 25. Von H. J. Müller. M. 1. 20 1.70.	II Buch III-V. 4. Auflage, von
Lib. 26. Von F. Friedersdorff. M. 1.20	W. Heraeus. M. 2.10 2.60.
1.70.	Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände.
Lib. 27. Von F. Friedersdorff. M. 1.20	M. 5.70 7.50. I. Band. 2 Hefte: Buch I, II, Buch III—VI.
1.70.	6.Aufl., v. Becher. je M. 1.502
Lib. 28. Von F. Friedersdorff. M. 1.20	II 2 Hefte: Buch XI-XIII. Buch
1.70. Lib 29. Von F. Luterbacher. M1.201.70.	XIV-XVI. 4. Aufl. v. Becher
Lib. 30. Von F. Luterbacher. M.1.201.70.	je M. 1.35 1.75.
Nepos. Von Siebelis-Jancovius.	Agricola. Von A. Draeger 5. Aufl.
12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten.	M 60 90.
. 1.20 1.70.	dialogus de oratoribus. Von G. An-
	dresen. 3. Aufl. <i>M.</i> — . 90. — Germania. Von E. Wolff. <i>M.</i> 1. 35 1.75.
Ad historiae fidem rec. et usui schola-	Terentius, ausgewählte Komödien. Von
rum accomm. Ed. Ortmann. Editio V.	C. Dziatzko.
10.00000000000000000000000000000000000	I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von
Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis	Hauler. M. 2.40. 2.90.
u. Fr. Polle. 2 Hefte. [jo M. 1.50 2]	II — Adelphoe. 2. Aufl., v. Kauer.
.11. 8 4	M. 2.40 2.90.
I. Heft. Buch I-IX. 16. Aufl.	Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.
II Buch X-XV. 14. Aufl.	I. Heft. Buch I—III. 5. Aufl. M. 1.20 1.70.
fastorum libri VI. Von H. Peter.	II. — 3 Abt. Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. jo <i>M.</i> — .50 — .80.
2 Abteilungen. M. 3.60 4.50.	II Buch IV - VI (4. Aufl.) in 1 Band
I. Abt. Text u. Kommentar. 3 Aufl.	$\frac{11.}{M} = \frac{11}{M} = \sqrt{1} (4. \text{ Aun.}) \text{ in T band}$
M. 2.70 3.20.	III Buch VII-IX. 3. Aufl. M. 1 20
II. — Krit. u. exeget. Ausführungen.	1.70.
3. Aufl. <i>M.</i> — 90 1.30.	IV 3 Abt. Buch X, XI, XII. 3. Aufl.,
	von M. Fickelscherer.
Schulgebr. Von H. Günther. M. 1.502	$je \mathcal{M} = .50 = .80.$
Phaedri fabulae. Von Siebelis u. Eck-	IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. M. 2.—
stein. 6. Aufl., v. Polle M 75 1.20.	<i>.n.</i> =

,4

Hosted by Google

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

 $\mathbf{24}$

6. Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana". [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der "Bibliothecs Teubneriana" bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkärzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr in haltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. 1 d. 1.20. Cieroros Catilinar, Reden, Von C. F. W. Beides zusammengeb. M. 1.20.

- Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. M. -..50.
 Rede für Milo. Von C. F. W. Müller.

M. -.40.

---- Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. M. 1.--

Horaz. Von G. Krüger. M. 1.80.

5 Livius B. XXI—XXIII. Von M. Müller. M. 1.60.

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. M. -.55. Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. M. 1.--

- Herodot B. V.-IX. Von A. Fritsch. M.2.-Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. M. 1.-
- Thukydides B. 1-111. Von S. Widmann. M. 1.80.
- Einzeln: Buch I, Buch II. je *M.* 1.-B. VI-VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
- Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 2. Aufl. *A.* 1.60.
- ---- Buch I--IV. M. 1.10.
- Memorabilien. Von W. Gilbert.

7. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller. [gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

14

- 1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
 - 2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
 - 3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.
- 2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche "Schülerausgaben" bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des "Textes", wie der Fassung der "Erklärungen", die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bigten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach "organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im Ganzen bei aller Selbständigkeit im Einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Hosted by Google

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

T			
Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von Fügner.	Ciceros Cato maior de senectute. Von V. Weißenfels.		
1. Text. 4. Aufl. M. 3 Karten. M. 1	1. Text. steif geh. M 50.		
2. Hilfsheft. 4. Aufl.)	3. Kommentar. steif geh. M 50.		
Mit Abbild i Mont	Auswahl a. d. philosoph. Schriften.		
W 1 (Z/o, Drwiarangen.	Von Weißenfels.		
3. Komment. 3. Aufl. (3. Aufl. M. 1.40.	1. Text. M. 1.60.		
M			
Caesars Gallischer Krieg. Von Fügner.	[] Ausgew. Briefe a. Ciceronischer Zeit.		
1. Text. M. 3 Karten, sowie S Plänen u.			
3 Abb. i. Text. 5. Aufl. M. 1.80.	1. Text. Mit Karts. M. 1.80.		
2. Hilfsheft. 4. Aufl.)	2. Hilfsheft. steif geh. M 60.		
Nith Abb in Manh	2/3. Kommentar. Mit Einleitung.		
M. 1.20. 2/3. Erklärungen.	I. Heft: Brief 1-61. M. 1.80 2.20.		
3. Komment. 4. Aufl. (3. Aufl. M. 2.40.	II. Heft: Brief 62-114. M. 1.60 2		
M. 1.60.	Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von		
	Stegmann.		
Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. M. 2	1. Text. Mit Karte. M		
Dazu Kommentar. 4. Aufl. M. 1.60.	2/3. Erklärungen. M60.		
Bürgerkrieg. Von Fügner.	Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver-		
1. Text. Mit 2 Karten. M. 1.60.	aufstand d. Civilis. Von Stegmann.		
Livius, Römische Geschichte im Auszuge.	1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel.		
Von Fügner.	M. 2.20.		
I. Der zweite punische Krieg.	3. Kommentar. M. 1.40.		
1. Text. 2. Aufl. Mit 3 Karten. M. 2	Ausgabe in 2 Teilen:		
2. Hilfsheft. M. 2	I. Ann. B. I-VI. a. Text. M. 1		
3. Kommentar. 2 Hefte. je .M. 1.20.	b. Kommentar. M. 1		
II. Auswahl aus der 1. Dekade	II. Ann. B. XI-XVI. Historien B. IV/V.		
1. Text. M. 1.40.	a. Text. M 80. b. Kommentar.		
Verkürzte Auswahl aus der 1. u.	M80.		
3. Dekade.	III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid.		
1. Text. M. 2	Teilen. M		
Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von	Vergils Aeneide i. Ausw. Von Fickel-		
Fickelscherer.	scherer.		
1. Text. 3. Auflage. M. 1.20.	1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. M. 1.40.		
2. Hilfsheft. 2. Aufl.)			
The same start in the set	2. Hilfsh. <i>M.</i> —.60.] 2/3. Erklärungen. 3. Komm. <i>M.</i> 1.60.] <i>M.</i> 2.—		
M. Abblid. im Text. (2/3. Erklärungen. M. 1.40.	Text B. Mit Einleitung. Mit Karte.		
3. Komment. 3. Aufl. 2. Aufl. M. 2.20.	" .H. 1.60.		
M. 1.40.	Horatius, Gedichte. V. Schimmelpfeng.		
Wörterbuch. 2. Aufl. steif geh. M 50.	1. Text. Mit Karte u. Plan. M. 2		
	3. Kommentar. M. 1.60.		
H Text B. M. Einleitg. 3. Aufl. <i>M</i> 1.35. Dazu Kommentar. 3. Aufl. <i>M</i> 1.40.	S. Hommentan. De 1.00.		
Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de im-	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		
perio. Von Stegmann.	The state of the s		
1. Text. 2. Auflage. Mit Titelbild u.	Xenophous Anabasis i. Ausw. Von Sorof.		
3 Karten. M. 1.10.	1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen		
3 Karten. M. 1.10. 2. Hilfsh. M. 1.10. 3. Kommentar.	im Text. M. 1.80.		
3. Kommentar. 2701 Main ungen	2. Hilfsheft. 2. Aufl.		
3. Aun. <i>M.</i>	Mit Abb. im Text. (2/3. Erklärungen.		
Text B. M. Einleit. 2. Aufl. //. 1.35.			
Dazu Kommentar. 3. Aufl. M 80.	3. Komment. 3. Aufl. 2. Aufl. M. 1.80. 7 M. 1.40.		
Rede f. S. Roscius u. Rede f. Archias.			
Von Hänsel.	Text B. Mit Einleit. 4. Aufl. M. 2		
1. Text. <i>M.</i> 80.	Dazu Kommentar 3. Aufl. M. 1.40.		
3. Kommentar. Mit Einleitung. M 60.	Wörterbuch. M. 1.20.		
Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.			

*'

Hosted by Google

 $\mathbf{26}$

Xenophons Hellenika in Auswahl. Von Demosthenes, ausgew. politische Beden. Sorof. Von Reich. 1. Text. M. 1.20. 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plänen 2. Hilfsheft. M. 1.im Text. M. 1.80. 2/3. Kommentar. Mit Einleitung. M. 1 .---3. Kommentar. I. II. 2/3. Erklärungen. steif geh. je M .--- . 80. Memorabilien in Auswahl. Von M. 2.20. Zus. in 1 Bd. geb. Rösiger. 16 1.40. 1. Text. M. 1 .--Thukydides i. Ausw. Von Lange. 3. kommentar. steif geh. M. -. 80. 1. Text. Mit Titelbild u. 3 Karten. M. 2.20. Homer. I: Odyssee. Von Henke. 2. Hilfsh. Mit Abb. i. 2/3. Erklärungen. 1. Text. 2 Bdchn: B. 1-12. 3. Aufl. -B. 13-24. 2. Aufl. Mit 3 Karten. je M. 2.-3.Komment. M. 1.60.) M. 1.60. - B. 1-24 in 1 Band M. 3.20. || Text B. Mit Einleitung. M. 2.60. 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. Dazu Kommentar. M. 1.60. M. 2.-Ausgabe in 2 Teilen: 3. Kommentar. 3 Aufl. 2 Hefte. steif geh. L B. I-V. a. Text. M. 1.40. b. Kom-1 je M. 1.-.. Zus. in 1 Bd. geb. M. 1.80. mentar. M. 1.-Inhaltsübersicht (nur direkt) M. -. 05. II. B. VI-VIII. a. Text. M. 1.----- II: Ilias. Von Henke. b. Kommentar. M. 1.-1. Text. 2 Bdchn.; B. 1-13. 2. Aufl. --III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z. beid. Teil. M. -.50. B. 14-24. Mit 3 Karten. je M. 2 .-.. -Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn. B. 1-24 in 1 Band M. 4. a. d. Phaidon u. Symposion. Von Rösiger. 2. Hilfsheft. Mit zahlr. Abb. M. 2 .--1. Text. steif geh. M. -. 80. 3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh. Kommentar, steif geh. M. -. 80.
 Sophokles' Tragödien. Von Conradt.
 1. Text: I. Antigone. M. Titelbild. M. -. 70. M. 1.60 u. M. 1.20. Zusammen in 1 Bd. geb. M. 2.40. Herodot i. Ausw. Von Abicht. II. König Oedipus. M. -. 80. III. Aias. 1. Text. 2. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen 2. Hilfsheft. M. -. 70. im Text. M. 1.80. 2. Hilfsh. M. Abb. i.) 2/3. Erklärungen. M. 2.40. 3. Komm. M. 1.80. || Text B. Mit Einleitung. 2. Aufl. M.2.-2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.). 16 1.60. Dazu Kommentar. M. 1.80.

Hosted by Google

Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 12 ff.

- Archiv für Papyrusforschung und ver-wandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. M. 20.-
- Archiv für lateinische Lexikographie u. Grammatik, hrsg. v. E. Wölfflin. Preis f. d. Band von 4 Heften *M.* 12.— Band 1-7 auf einmal bezogen M. 42 .-
- Byzantinische Zeitschrift, herausg. von K. Krumbacher. Preis f. d. Band von jahrlich 4 Heften M. 20.-
- Neue Jahrbücher f. das klass. Altertum, Geschichte u. deutsche Literatur u. f. Pädagogik, herausg. v. J. Ilberg und B. Gerth. Jährlich 10 Hefte. M. 30 .-
- Bender, Grundriß d. römischen Literaturgeschichte f. Gymnasien. M. 1 .-
- Bethe, Homer u. die Heldensage. M. . 80. Blaß, die attische Beredsamkeit. 2. Aufl. .16 56. - 64. --
 - I. Abt. [Von Gorgias bis zu Lysias.] M. 14. - 16.-
 - IL -[Isokr. u. Isaios.] M. 14. --- 16.--
- Ш. 1. Abschnitt. [Demosthenes.] M. 16 .- 18.-
- Ш. 2. Abschnitt. [Demosthenes' Genossen u. Gegner.] M 12. --- 14.--
- Bloch, b. ftändischen u. fozialen Rämpfe in Rom 3. Beit d. Republit. M. 1.- 1.25. Alkestisstudien. M. 2.-
- Blümner, Technologie u. Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. Mit zahlr. Abb. 4 Bände. M. 50.40.
- Boeckh, Encyklopädie u. Methodologie d. philológ. Wissenschaften. Herausgegeben von E. Bratuscheck. 2. Aufl., von R. Klußmann. M. 14.-
- ---] Lebensbeschreibung u. Auswahl a. s. ſwissenschaftl. Briefwechsel. Von M. Hoffmann. M. 12.-
- Boiffier, Cicero u. f. Freunde. Studie üb. b. röm. Gefellschaft zu Cajars Zeit. Deutsch bearb. v. Döhler. M. 4.50 6 .---

- Boll, Sphaera. Texte und Untersuchungen z. Geschichte d. Sternbilder. Mit 6 Tafeln und 19 Textabbildungen. M. 24.-
- Bretzl, botan. Forschungen des Alexanderzuges. M 12.- 14.-
- Brunn's kleine Schriften. 3 Bände.
 - I. Band. Röm. Denkmäler. Altital. u. etrusk. Denkmäler. M. d. Bildn. d. Verf. u. 65 Abb. M. 10.-
 - II. u. III. Band in Vorbereitung.

Bursian, Geographie von Griechenland. 2 Bände M. 18.-

- I. Band. D. nördl. Griechenland. Mit 7 lith. Tafeln. M. 6.--
- II. Band. Peloponnesos u. Inseln. Mit 8 lith. Tafeln u. 1 von H. Lange gezeichn. Karte v. Griechenland. M. 12.-Der II. Band auch in 3 Abteilungen :
- 1. Abt. Argolis, Lakonien, Messenien. Mit 6 lith. Tafeln. M. 3.60.
- 2 Arkadien, Elis, Achaja. Mit
- 3 lith. Tafeln. M. 3. --Die Inseln. Mit Karte von 3. Griechenland, gez. v. H. Lange. M. 5.60.
- Cantor, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band: Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. 2. Aufl. M. 22,-
- Christ, Metrik der Griechen und Römer. 2. Aufl. M. 11.60.
- Cumont, die Mysterien des Mithra, deutsch v. Gehrich. M. 5.- 5.60.
- Delorme, Cafar u. f. Beitgenoffen. Betrachtung b. röm. Sitten gegen b. Ende b. Republit. Deutsch bearb. v. Döhler. M. 3.75 5.40.
- Diels, Elementum. M. 3.-
- Dieterich, Mithrasliturgie. M. 6 7.- V Draeger, histor. Syntax d. latein. Sprache.
- 2. Aufl. 2 Bände. M. 26.-
- Dziatzko, Untersuchungen über ausgew. Kapitel d. antiken Buchwesens. M. 6.-

Hosted by

Filleul, bas Beitalter bes Perifles. Deutich | Imhoof-Blumer und Keller, Tier- und bearb. v. Döhler. 2 Bände. M. 12.--

- Gardthausen, griech. Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Textillustrat. M. 18.40. ---- Augustus u. seine Zeit. 2 Teile.
- I. Teil. 1. Band M. 10. 2. Band M. 12. п. — (Anmerkungen). 1. Band M.6.-
- 2. Band. M. 9.-[I, 3 u. II, 3 (Schluß) in Vorbereitung.] Sammlungen u. Kataloge griechischer
- Handschriften. M. 6.-
- Gilbert, Gustav, Handbuch d. griech. Staatsaltertümer. 2 Bde. M. 13.60.
 - I. Band. D. Staat d. Lakedaimonier u. d. Athener. 2. Aufl. M. 8.-II. M. 5.60.
- Otto, Geschichte u. Topographie der Stadt Rom i. Altertum. 3 Abt. M. 24.-Grammatik, historische, d. latein. Sprache. Bearbeitet von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, G. Landgraf, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz,
- Fr. Stolz, Jos. Thüssing u. A. Weinhold. In mehreren Bänden. I. Band. Von Fr. Stolz. 1. Hälfte: Einleitung u. Lautlehre. 2. Hälfte : Stammbildungslehre. je M.7.- [Fortsetzung unter der Presse.] llelbig, d. Homer. Epos a. d. Denkmälern er-
- läutert. Archäologische Untersuchungen. [Zur Zeit vergriffen. 3.Aufl. in Vorbereitung.] - Führer durch die öffentl. Sammlungen
- d. klass. Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. M. 15 .- [Die Bände werden nicht einzeln abgegeben.]
- auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. M. 17 .--
- Herzog, Geschichte u. System d. römischen Staatsverfassung. 2 Bände. M. 33.-I. Band. Königszeit u. Republik. M.15. -
- II. Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars b. z. Regierungsantritt Diocletians.
 - 1. Abt. Geschichtl. Übersicht. M.10 .- System d.Verfassung d. Kaiser
 - zeit. M. 8 .-
- Holder, alt-celtischer Sprachschatz. In ungefähr 18 viermonatlichen Lieferungen zu je 8 Bogen. I. Band. (A-H.) M. 64.-
- 9.-14. Lieferung. (I-Sextus.) Jede Lieferung M. 8 .-
- Hoppe, Bilder z. Mythologie u. Geschichte d Griechen u. Römer. 30 Blatt Lichtdruck, 39/53 cm. Komplett in Schulmappe mit Text (Text apart M. 1.--) M. 12 ---, in Geschenkmappe (Leinwand) M. 16 .-
- Imhoof-Blumer, Porträtköpfe auf röm. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. 2. Aufl. kart. M. 3.20.
 - Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. kart. M. 10.-

- des klass. Altertums. kart. M. 24.-
- Kaerst, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. M. 12.- 14.die antike Idee der Oekumene. M. 1.20.
- Keller, latein. Volksetymologie und Verwandtes. M 10.-
- Klotz, Handbuch d. lat. Stilistik. M. 4.80.
- Lehrs, populäre Aufsätze a. d. Altertum, vorzugsweise zur Ethik u. Religion der Griechen. 2. Aufl. M. 11 .--
- Leo. die griech.-röm. Biographie nach ihrer literarischen Form. M. 7 .---
- Lexikon, ausführliches, d. griech. u. röm. Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten herausg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band (A-H.) M. 34.-
 - (I-M.) M. 38.п. —
 - [Im Erscheinen.] 37 .- 46. Liefe-Ш. rung. (Nabaiothes-Paris.) Jede Lieferung M. 2.-
 - Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. M. 10.-
 - II. Carter, epitheta deorum. M. 7 .---
- Lübter's Reallegiton bes Haff. Altertums für Gymnafien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. M. 14.- 16.50.
- Maipero, Agupten und Affprien. Geschichtliche Erzählungen f. Schule u. haus. Deutsch von Birnbaum. Mit 190 Ubb. nach Zeichn. v. Faucher . Gubin. Bohlf. Musg. M. 3 .-
- Mitteis, a. griech. Papyrusurkunden. M. 1. 20.
- Norden, d. antike Kunstprosa vom VI. Jahrh. v. Chr. bis in der Zeit der Renaissance. 2 Bände. M. 28.-
- Peter, d. geschichtl. Literatur üb. d. röm. Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. M. 24.-
- der Brief in der römischen Literatur. M. 6.-
- Pfeiffer, antike Münzbilder für den Schulgebrauch. M. 1.60.
- Quellenbuch zur alten Geschichte f. obere Gymnasialklassen. Bearb. von Herbst, Baumeister und Weidner. 2 Abtlg. 5 Hefte. M. 10.20.
 - I. Abteilung. Griechische Geschichte. 1. Heft Bearb. von Herbst u. Bau-
 - meister. 3. Aufl. M. 1.50. [Vergr.] 2. Heft. Bearbeitet von Baumeister. 3. Aufl. M. 1.80 2.30.
 - II. Abteilung. Römische Geschichte. Bearbeitet von Weidner.
 - 1. Heft. 2. Aufl. M. 1.80 2.30.
 - 2. 2. Aufl. M. 2.40 3.-
 - 3. -2. Aufl. M. 2.70 3.30.

Hosted by Google

Ribbeck, Reden u. Vorträge. *M* 6.— 8.— Riese, d. rheinische Germanien i. d. antiken Literatur. *M*. 14.—

- Boßbach und Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Aufl. d. Roßbach-Westphalschen Metrik.)
 B Bände. M. 36. --
 - I. Band. (Griech. Rhythmik v. West-
- phal.) M. 7.20. II. — (Griech. Harmonik u. Melopöie v. Westphal.) M. 6.80.
- III. I. Abt. (Allgem. Theorie d. griech. Metrik von Westphal und
- Gleditsch.) M. 8.— III – II. Abt. (Griech. Metrik m. besond. Rücksicht auf die Strophengatungen u. d. übrigen melischen Metra v. Roßbach u.
- Westphal.) M. 14.— Schaefer, Demosthenes u. s. Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. M. 30.—
- Schmidt, Synonymik der griech. Sprache. 4 Bände. *M* 54.--
- ---- Handbuch d. lat. u. griech. Synonymik. M 12.---
- Schneider, das alte Rom. Entwickelung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. 12 Seiten Text, 12 Karten, 14 Tafeln mit 287 Abbildungen u. 1 Plan d. heutigen Stadt auf Karton. Quer-Folio. *M*. 16.-
- Schulze, Grundriß b. Logit u. Übersicht üb. b. griech. Philosophie. M. 1.60 2.-
- Schwartz, Charakterköpfe a. d. antiken Literatur. M. 2.- 2.60.
- Sitzler, Abriß d. griech. Literaturgeschichte. I. Band. D. nationale klass. Literatur von der ältesten Zeit bis zum Tode Alexanders des Großen. *M* 4.—
- Stoll, Handbuch d. Religion u. Mythologie d. Griechen u. Römer. M. 2.25.
- ---- d. Götter u. heroen d. klass. Altertums. Populäre Mythologie d. Griechen u. Kömer. Wohlf. Ausg. *M* 3.60.

- Stoll, b. Sagen b. flaff. Altertum3. Erzählungen a. d. alten Welt. Wohlf. Ausgabe. 2 Bände 5. Aufl. M 4.50.
- Studniczka, die Siegesgöttin. Entwurf d. Geschichte e. antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. M. 2.--
- Susemihl, Geschichte d. griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. M. 30.- 34.-
- Teuffel, Geschichte d. röm. Literatur. 2 Bde. 5. Aufl., bearb. v. Schwabe. *M* 14.40 18.—
- Studien u. Charakteristiken z. griech. u. röm. Literaturgeschichte. 2. Auflage. M. 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritato et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. gr. 4. Jeder Fascikel *M* 7.20.
 - (Erschienen sind bis jetzt: Vol. I Fasc. I-V. Vol. II. Fasc. I-V.)
- **Uhle**, Plutarchs Lebensbeichreibungen großer Helben Griechenlands und Roms. Wohlf. Ausg. 2 Bände. je *M.* 3.—
- Vaniček, griech.-lat. etymolog. Wörterbuch 2 Bande. *M.* 24.--
- Volkmann, d. Rhetorik d. Griechen u. Römer, 2. Aufl. *M.* 12.--
- Wachsmuth, die Stadt Athen im Altertum. I. Band. *M.* 20.--

II. - I. Abt. M. 12.-

- Weicker, d. Seelenvogel i. d. alten Literatur u. Kunst. Mit 103 Abb. *M.* 28.-
- Weise, Charatteristit b. lat. Sprache. 2. Aufl. M. 2.40 3.-
- Wendland, Christentum u. Hellenismus in ihren literar. Beziehungen. M. -. 60.
- Wislicenus, astronom. Chronologie. M. 5.-
- 2Bohlrab, die altslafischen Realien im Symna. fium. 5. Aufl. M. 1.20.

4

1

2.1

Hosted by GOOGLE

Schulwörterbücher ^{im Ver-} B. G. Teubner.

Die Ausstattung beider Wörterbücher ist durch Wahl eines größeren Formats, weiteren Satzes, übersichtlicherer Druckeinrichtung eine allen Anforderungen genügende, die die meisten anderen Schulwörterbücher weit übertrifft.

Der Inhalt wird allein durch die Namen der Bearbeiter als den Ergebnissen der Wissenschaft wie den Bedürfnissen der Schule entsprechend gewährleistet erscheinen.

Heinichen-Wagener: lateinisch. Schulwörterbuch.

7. Aufl. [XXVI u. 937 S.] Lex.-8. Geh. M 6.30, dauerh. in Halbfr. geb. M 7.50.

Die "Südwestdeutschen Schulblätter" 1898, 1 urteilen: "Wir werden die Frage, "Welches lateinische Schulwörterbuch sollen wir unsern Schülern empfehlen?" dahin beantworten: "Empfehlung verdient nur ein Schulwörterbuch, welches mit allem überflüssigen Ballast gründlich aufräumt, somit sich auf das Nötige beschränkt und dies in einer Anordnung und einer Darstellung bietet, welche dem Schüler die gesuchte Hilfe auch wirklich an die Hand gibt und ihn geistig fördert."... Seitdem die von Wagener besorgte Neubearbeitung des Heinichenschen Lexikons erschienen ist, trage ich kein Bedenken, dieses Buch zu empfehlen. ... Die Verlagsbuchhandlung hat das Buch auch äußerlich vortrefflich ausgestattet, so daß es eine Zierde der angehenden Bibliothek jedes Sekundaners bilden kann."

Benseler-Kaegi: griechisches Schulwörterbuch.

11. Aufl. [VIII u. 916 S.] Lex.-8. Geh. M. 6.75, dauerh.in Halbfr. geb. M. 8.-

Neues Korrespondenzblatt f. d. gel. und Realschulen Württembergs 1900, Nr. 12: "Nach vier Jahren ist auf die zehnte, schon von Kaegi besorgte Auflage die elfte gefolgt, und sie darf sich mit demselben oder noch höherem Recht als jene auf dem Titel als "vielfach verbessert" bezeichnen. Der Arbeitskraft und dem praktischen Geschick des um den griechischen Unterricht so hoch verdienten Herausgebers stellt diese Auflage wiederum ein glünzendes Zeugnis aus, und sie ist ein neuer Beweis, daß die Bearbeitung des Wörterbuches in keine besseren Hände hätte gelegt werden können. Schon äußerlich empfiehlt sich diese Auflage durch ussentlich verbesserte Ausstattung: größeres Format, weiteren Satz, übersichtlicheren Druck (in der Hauptsache nach dem Muster vdes lateinischen Wörterbuchs von Heinichen-Wagener, 6. Aufl.); das Buch ist aber dabei sehr handlich geblieben mit 916 Seiten gegen 929 der 10. Auflage.

Probeexemplare stellt den Herren Direktoren und Lehrern gegen Vorhereinsendung von M. 3. — für das geheftete und von M. 4. — für das gebundene Exemplar zur Verfügung die Verlagsbuchhandlung von B. G. Teubner in Leipzig, Poststraße 3.

Hosted by GOOGLE

